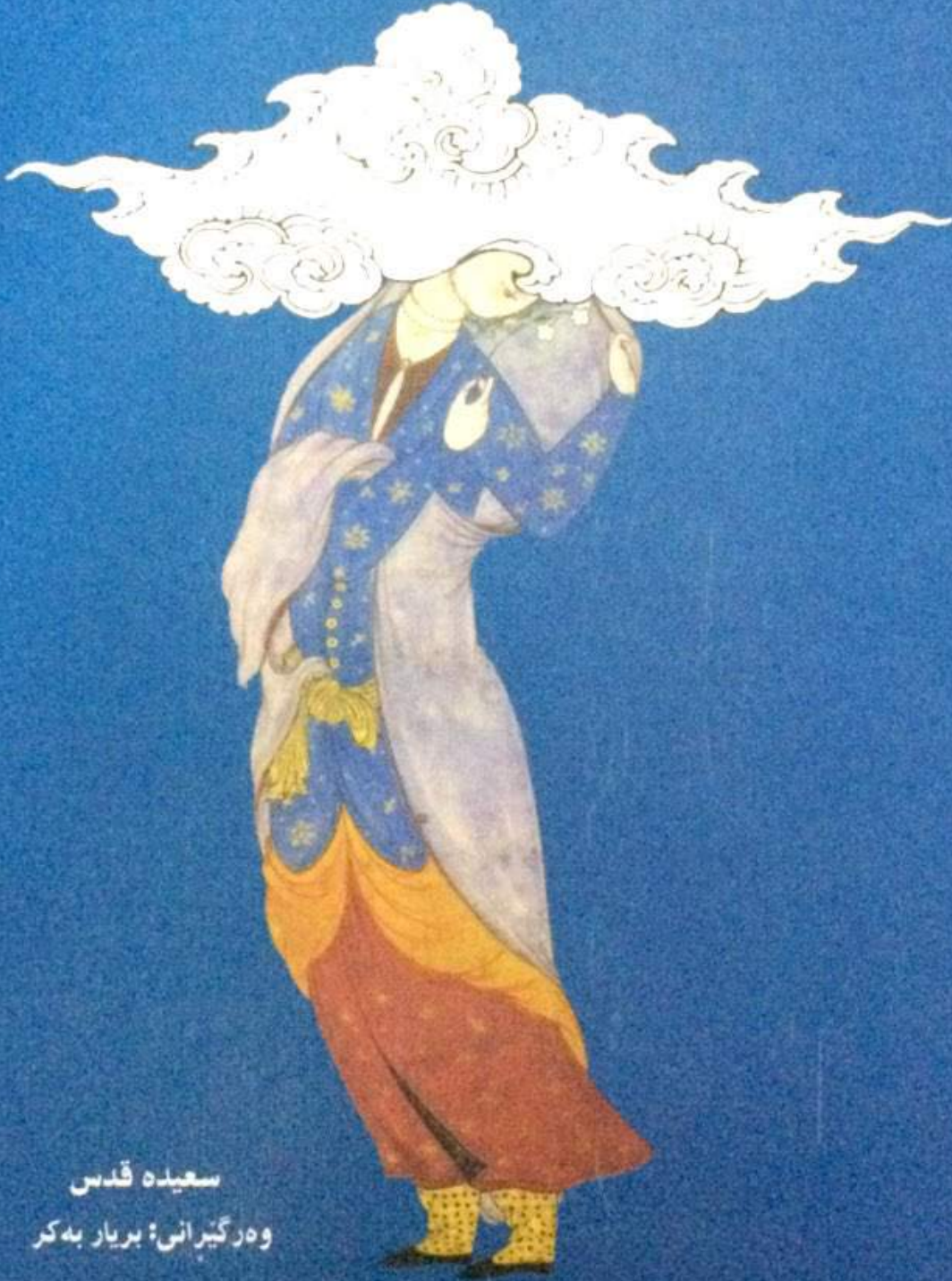

كيميا خاتوون

رۇمانىك لە ھەرەمى مەولاناوھ

سعيدة قدس
وھرگيرانى: بريار بەكر

لهبلا وکراوه کانی خانہی چاپ و په خشی ریښما

زنجیره (۵۵۹)

نمونه لیست

ناسنامهی کتیب

- ناری کتیب: کیمیا خاتون
- بابته: رومان
- نویسی: سه عیده قودس
- وهرگیرانی: برپار به کر
- بهرگ: فواد که ولتوسی
- شوینی چاپ: چاپه مهنی گنج
- سالی چاپ: ۲۰۱۶
- نوبه تی چاپ: چاپی په که م
- تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

له به ریښوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیبه کان ژماره سپاردن: ۱۲۳۸ ی سالی ۲۰۱۵ ی پیدراوه.

ناونیشان:

سلیمانی — بازاری سلیمانی — بهرامبهر بازاری خه فاف.

ژماره ی موبایل: (۰۷۷۰۱۵۷۴۲۹۳)، (۰۷۵۰۱۱۹۱۸۴۷)

پیشه کی وەرگیر

به قهولی شاعیر:

(بار غم عشق او را گردون ندارد تحمل
چون میتواند کشیدن این پیکر لاغر من)

به لام به پراستی هر له سهره تاوه نه بیټ دانبنیم به وهدا که جهستی لاوازی
هزری من باری قورسی غمی نه کتیبهی هه لئه نه گرت، به لام ئیدی وه ک چون
مروؤ - به پئی گپانه وه دینیه کان - سهرکیشی نواند و هزی زانین و نه زمونکردن
په لکیشیکرده ناو نه ژیانه پر نه زمونه وه، منیش ژیان ده رگایه کی ته ماوی
له به رده معدا کرده وه که نه منته توانی بی باک بم له وهی له پشت نه و ده رگایه وه
چی هه یه، جا له به رنه مه باریکم خسته سهر شانم که زور له توانای خوم زیاتر بو.
به لام وه نه بی نه کاره م ته نیا له پوی بیگاریه وه له نه ستو گرتبیټ، به لکو
به وپه پری تاسه و شه و قمه وه ده ستم تیدا و نه توانم بلیم له ماوهی سالیکیدا به
ته وای توانامه وه هه ولما وه رگپرانیک بکه م که نه هه له و که موکورتی تیدا
نه بیټ - که هه رگیز بانگه شه یه کی له م شیوه یه ناکه م - به لکو که مترین هه له و
په له ی تیدا بیټ. ئیسته ش که نه م قسانه نه که م هینده له بهر ههستی خوینره

هینده له بهر پاساو هینانه وه نیه بۆ خۆم، له بهر نه وهی مه گهر ته نیا وه رگیزیک
بزانتیت که گهران بۆ مانایه که له میشک و هزد و بیری خوینهردا لیلی و گیزاو
دروست نه کات چند سه خته نه ویش له کاتیکدا که من خۆم له بهرام بهر ده ریایه که
له وشه و دهسته واژهی عهره بی و فارسی تایبته به ته سه وفدا بینیه وه ته وه که
وه رگیزانیان بۆ کوردی به راستی ئاسان نیه، به لام نه وهی پیویسته بیلیم له م
پوه وه نه وهیه که بۆ نه م وشانه به شیوازیک کارم کردوه که کورداندنه کان هینده
وشک نه بن که نه گهر هه مان وشه ی فارسی یا خود عهره بیم به کار بهینایه خوینهر
ئاسانتر تینه گهشت. له بهر نه مه بۆ ته وای نه و وشانه ی که له شیعی کلاسیکی
کوردی و فارسیدا هاویه شن بهرام بهر دانه ناوه و وه ک خویان دامناونه ته وه که نه مه
دو چاکه ی هه یه، به که م خوینهر دانا بریت له تیگه شتن له و وشانه ی که بونه ته
به شیک له زمانه که ی و لابردنیان یان به کوردی کردنیان هینده بیر ته سک
نه که نه وه و نامویی نه هینن بهرام بهر به کلتوری پیشینان هینده زمان ده وه له مه مند
ناکه ن چونکه کۆمه لیک وشه دروست نه بن که سه رگه ردان سه رگه ردانێ که س له
مانایان تینا گات له و گۆره یدا. دوه میش دانه مانه بۆ وشه که نه مه یان له مه سه له ی
نوسیندا زیاتر په نگ نه داته وه. به و مانایه ی که هه تا وشه زیاتر بیت میشک
گورجو گۆلتره له ده رپینی بیره کانیدا. له لایه کیتری شه وه چونکه نه م کتیبه
کتیبیکی میژوییه زۆریک له دهسته واژه و ناوی شوین و ناوی داووده رمان و
که سایه تی هینراوه که به راستی نه توانم بلیم له زمانی فارسی شدا ته نیا که سانیک
لییان تینه گن که خویندنه وه یه کی زۆریان هه بیت له و بابه تانه دا، جا له بهر نه مه
هیوادارم نه و گله ییه نه یه ته سه ر که بۆچی له هه ندیک له شوینه کاندایه پونکردنه وه
یا خود په پراویزم نه هیناوه چونکه نه گهر نه م کاره م بکردایه نه توانم بلیم قه باره ی
کتیبه که زۆر له وهی نیسته که زیاتر نه بو. ئینجا له م پۆزگار ه شدا به بونی

ئىنتەرنېت ئىدى شتەكان ئاسانكارىھكى زۇريان بە خۇيانەوۋە دىوۋە كە خۇينەر
ئەتوانىت بۇ زانىارى زياتر تىيدا بگەرپت.

ئىدى ئەمىنئەتەوۋە سەر كۆمەلىك وردە بابەت دەربارەى ھەندىك وشە كە ئەكرا
بە جۇرىكى دىكەش مانا بكرىن بەلام پاش پراوئز لەگەل نوسەرى كتئبەكەدا ئەو
مانايە ھەلبۇزۇراون كە نزيكترن لەو مانايانەى كە نوسەر ويستويەتى بيانخاتەپو.

لە كۆتايىشدا ئەگەر ھەر كەسىك پەخنەيەك ياخود پئىشنيارىكى ھەبو بە
سوپاسەوۋە ئەتوانىت لە رىگەى ئەم ئىمەيلەوۋە ئاگادارمان بكاتەوۋە:

kemyakhatwn@yahoo.com

ژياني مهولانا

جبالهدين محممد بهلخي ناسراو به مهولهوي و مهولانا و پومي، له
سهره تاكاني سدهي حوتومي كوچي (له ٦ي پهبيعولنه وهلي ٦٠٤ - هاوكات
له گال سيه مي سالي ١٢٠٧ي زاييني، له بهلخ يان وهخش) و له خيزانتيكدا كه هم
له شريعت و هم له تهريقه تيشدا به ناوبانگ بون، هاته دنيا. ناوي تهواوي
(محممد نيين محممد نيين حسين حسيني خه تيبی بيكري بهلخي) به و له
ماوهي ژيانيدا به نازناوه كاني (جبالهدين)، (خوداوه ننگار) و (مهولانا
خوداوه ننگار) هوه بانگراوه. له سده كاني دواتردا (وهك نه وهي كه دياره له
سدهي ٩وه) نازناوه كاني (مهولهوي)، (مهولهوي پومي) و (مهلاي پومي) ي بو
به كارهي نراوه و له هه نديك له شيعره كانيه وه ته خه لوسيان به (خاموش) يان
(خه موش) زانيوه. زماني داكيي پارسي بوه. مهولهوي له داكبوي بهلخ (له
نهفغانستاني نيسنادا) يان وهخش بوه و له سرده ماني داناني به ره مه كانيدا (بو
نونه مه سنهوي) له قونيه له ديارى پومدا ژياوه. باوكي (مهولانا محممد بن
حسین) خه تيبی ناسراو به (به هائدين وهله د) و (سولتانولعوله ما) به، كه له
گوره سؤفيه كان و پياويكي عاريف بوه و شوينكه وتهي پيچكهي (نه حممد

غەزالی) بوە. ئەو لە عیرفان و سلوکدا پیشینەبەکی دیرینی ھەبو و لەبەرئەوھە
 ئەھلی دەمەقالی و مشتومر نەبو و زانست و مەعریفەتی راستەقینەیی لە سلوکی
 باتنی -تەیکردنی حال و مەقاماتەکانی عیرفان-دا ئەبینیەوھە نەك لە دەمەقەرە و
 مشتومرە کەلامی و لەفزیەکاندا، ئالاهەلگرانی کەلام و مشتومر، دژایەتیانکرد.
 لەوانە (فەخرەدینی پازی) کە مامۆستای (سولتان محەمەد خواپەزمشاھ) بو و لە
 ھەموان زیاتر شای لە دژی ئەو ھەلنا. سولتانولعولەما ئیحتیمالەن لە ساڵی ٦١٠ی
 کۆچیدا - لە کاتی کدا کە مەولانا سیانزە-چوار دە سالان بوە- لە بەلخ کۆچنە کات
 و سویند ئەخوات کە تا محەمەد خواپەزمشاھ لەسەر تەخت بیئت نەگەریتەوھە بۆ
 شارەکەیی خۆی و بە مەبەستی ھەجکردن بەرەو بەغداد و دواتر مەککە و پاش
 بەجیھتانی ھەجیش بەرەو شام ئەکەوتیتەری. ەلانیەدین کە یقوباد پەیکیک
 ئەنیریت و بانگھێشتی ئەکات بۆ قونیه و لەوی جیکیر ئەبیئت. ئەگێرنەوھە لەم
 سەفەرەدا (فەریدەدەین ەتاری نیشابوری) ئەبینن و ئەم عاریفە گەرەبە،
 ستایشی مەولانا ئەکات و کتیبی (ئەسرار نامە) ەکەیی بە دیاری پیئەدات و بە
 باوکی ئەلیت: (بەم زوانە ئەم کورپەت ئاگر لە سوتاوھەکانی جیھان بەرئەدات.)

مەولانا لە تۆزدە سالییدا لەگەڵ گەرھەر خاتوندا ھاوسەرگیری کرد.
 سولتانولعولەما لە نزیکەیی ساڵی ٦٢٨ی کۆچیدا مرد و ھەر لە قونیه بەخاک
 سپیرا. لە و کاتەدا مەولانا جەلالەدین ٢٤ سال بو کە موریدەکان داویان لیکرد
 جیی باوکی پەر بکاتەوھە و خەریکی وانە و تنەوھە و ئامۆژگاری بیئت. نزیکەیی یەك
 سال پاش مردنی سولتانولعولەما یەکیک لە قوتابی و موریدەکانی بە ناوی (سەید
 بورھانەدین موھەققیق تیرمیزی) یەوھەت بۆ قونیه و سەرقال بو بە رینوینیکردن و
 پەرۆدەکردنی عیرفانی جەلالەدینەوھە و ھوت سالیك ناردی بۆ ھەلەب و
 دیمەشق تاکو ئاشنا بیئت بە گەرە سۆفیەکان و مەشرەبەکانیان. بورھانەدین کە
 لە ئەسپاردەکانی (سەنایی -شاعیری گەرەیی ئیران-) و پیاویکی گەرە بو،

گرنگیه کی وای به پوکه شیاتی شهریه ت نه نه دا و نوسیویانه که له کوتایی ته مه نیدا، هه ندیک له واجیباته کانی دینی له وانه نوژ و پوژو، به جینه نه هیتنا. مه ولانا له سالی ۶۲۸ هه وه که سالی مردنی بورهانه دینه، تا کو سالی ۶۴۲ که سالی دیداریه تی له گه ل شه مسی ته بریزیدا، سه رقالی وتنه وهی زانسته شهرعیه کان و پینوینیکردنی موریده کانی بو. به لام بینینی شه مس، نه وی به جاریک گوپی و ناگری به ردایه دهرونی.

نهم دهرویشه عاشقه بی سه روسامانه که به هوی زور گه پانیه وه به شه مسی بالدار ناوبانگی ده رکردبو، له و پوژانه دا به کلاوه رهش و که وا قه له نده رانه که یه وه هات بو قونیه و له گه په کی شه کر فروشه کان گیرسایه وه. چیرۆکی پوبه پوبونه وهی له گه ل مه ولانا جه لاله دیندا - که وه که نه وهی که دیاره جاریکیشیان له دیمه شق بینیبوی - له کتیبه کاندای به که راماتی سه سورپهینه ری باوه پپینه کراوه وه باسکراوه - به لام له بهرته وهی له م کتیبه دا نهم پوداوه باسکراوه نیمه لیره دا باسی ناکه یین و لینه گه پین تا کو خوینهر له گه ل ههستی ناواخنی کتیبه که دا هاونا ههنگ بییت. وک. - نه وه نده ههیه که نه و سه رنجی مه ولانای له سه رقالبونه وه و قولبونه وه له ناو زانسته شهرعیه کان و وانه وتنه وه دا گوپی بو قالبونه وه له دنیای عیرقان و که شفیاتدا و نه و بی به ره میه زانسته ی خسته پیشچاوی که له قیل و قالی حوچره دا به دهستی دیت.

قسه کانی شه مس که مه قالاته کانی ده رخهری قولبینی و بیرتیژی نه ون، هیتنه مه ولانای کیشکرد که هاونشین له گه ل نه و دای گوپی به جوریک له عاشقی. مه وه وی که پیاوی وانه وتنه وه و وه عز و ناموژگاری بو، له چل سالی دا کرد به شاعیریکی عاشق. نهم گوپان و ته فسیره ی که له بارودوخی موفتی و موده پرسی خوشه ویستی قونیه دا به دیهات، قوتابی و موریده کانی کرده دوژمنی شه مس.

له راستیدا هاونشینى و هاوپتییه تى ئەم دەرویشە پەشیوہ بى سامانە، شۆرشیکى وای له وجودى مولانا بەدیھتئا - ھەرچەندە ئیمە نازانین چى پیتوت که گۆرپانکاریه کی هینده گەورەى تیدا بەدیھتئا - که وازی له وانهوتنەوہ و وتاردان هینا و مائناوایی له موفتیتی و مودەپرسی کرد. چەندین پۆژ و کاتزمیر خەلوەتى له گەل شەمسدا ئەکرد و له جیاتی نوێژ و پۆژو و وەعز، خەریک ئەبو بە سەما و سەماع و وەجدەوہ و بەم شیوہیە له شیخ و شیخزادەى قونیه، بیجگە له دەرویشیکى پەشیو و بى نارام هیچ نەمایەوہ.

ئەم بارە بوەھۆى توپەبون و ناپەزایی موریدەکانى مولانا، کەوتنە تانەوتەشەر و جویندان بە مورید و موراد، بە تاییەت شەمسیان بە سىحریاز ناوبرد و ھەرپەشەیان لیکرد. شەمس دلی له پەفتار و وتەى موریدەکان پەنجا و بە ناچارى له پۆژى پینچ شەممە ۲۱ى شەوالى ۶۲۴ى کۆچیدا له کاتیکدا که مولانا ۲۹ سال بو، بۆ ماوہیک قونیهى جیھیشت - که ئەم ونبونە بە (غەیبەتى یەکەم یاخود کاتى) شەمس بەناوبانگە - و پۆشت بۆ دیمەشق، بەلام مولانا که بەم دیارنەمانە نارامى لیتھەلگیرا، کۆرەکەى - سولتان وەلەدسى نارد بە شوینیدا و هینایەوہ بۆ قونیه. بەلام ئەم مانەوہیەشى زۆرى نەخایاند و له ناکاویکدا بە جاریک دیار نەما - که ئەم دیارنەمانەش بە غەیبەتى ھەمیشەى - دائىمى - شەمس بەناوبانگە - . مولانا تۆقرەى لەبەر برا و شەو و پۆژ دەستیکرد بە سەماع و بارودۆخى له ھەمو لایەکی شاردنا بەسەر زمانەوہ بو. مولانا پۆشت بۆ شام و دیمەشق، بەلام شەمسى نەدۆزیوہ و گەپایەوہ بۆ قونیه. ئەو ھەرچەندە شەمسى تەبریزی نەدۆزیوہ، بەلام حەقیقەتى شەمسى تەبریزی له خۆیدا دۆزیوہ و بۆیدەرکەوت ئەوہى که بە شوینیهوہیەتى له خۆیدا نامادەى و ھاتوہتەدى. مولانا گەپایەوہ بۆ قونیه و دەستیکردەوہ بە سەما و سەماع و گەنج و خاس و عام وەک گەردیک له خۆرەتاوی پرشنکی ئەودا ئەسورپانەوہ. مولانا سەماعى بە رینگە و نامرازیک

ئەزانى بۇ پراھىتئانى خۆپزگاركردن و ھەلھاتن. ئەو شتەى كە يارمەتى پۇجى ئەدا
 تاكو لەو شتەى كە لە عالمى ھەست و مادەدا بەندى كىردو، پزگارى بېيت و پلە
 بە پلە تاكو عالمى مەلەكوت بەرزبېتتەو. چەندىن سال تىپەپى و دىسانەو
 تاسەى شەمسى تەبرىزى كەوتەو سەر و پۇشت بۇ دىمەشق، بەلام دىسانەو
 نەيدۇزىو و گەپايەو بۇ قونىيە. دواتر و پاش ديارنەمانى شەمس دەنگۆيەك
 دروستبو كە شەمس بە دەستى مورىدەكانى مەولەوى كوزراو. ھەرەھا وترا كە
 علائەدىن، كۆپەكەيتى مەولانا لەم تەلەكەدا دەستى ھەبو. بەلام ئەم دەنگۆيە
 لە بەرھەمەكانى مەولەويدا پەنگى نەداوئەتەو. لە پوكەشدا واديارە كە ئەم
 پوداويان لە مەولانا شاردوئەتەو و ئەوئىش بەم ھۆيەو تا كۆتايى تەمەنى لە
 بېنىنەوئەى شەمس ناؤمىد نەبو و دو جارئىش =وہك لە پىشەو باسكرا- لە
 ھەولى دۆزىنەوئەيدا بەرەو شام بەپىكەوتەو، بەلام ھىچ شوئىنەوارئىكى لەو ونبو
 نەدۆزىو. لە كاتئىكدا كە تەرمەكەيان پاش (وہفات)ى مەولانا لە چال ھىتايە
 دەرەو و ناشتايان. ئەلبەتە ئەگەر ئەم پوداو پوئىدائىت، لەبەرئەوئەى مەولانا
 ھەرگىز ئاگادارى ئەم پوداو نەبويەو، كەوايە ئەو شۆپ و شەوقەى كە تا كۆتايى
 تەمەنى بەرامبەر بە شەمس نىشانىنەدا، سەرسورھىتەر نائىت.

بەلام ئەگەر سولتان وەلەدئىش لە كىتئىبەكەيدا ئاماژەى بۇ ئەم كارەساتە
 نەكردو، بىگومان لەبەرئەوئە بوە كە نەيوئستوئە ناوى براكەى و ناويانگى
 مورىدەكانى باوكى ئالودە بكات. ھەرچۆنئىك بىت ديارنەمانى لە ناكاوى شەمس،
 مەولاناي زياتر و زياتر لە پىشتر كىشكردە ناو دنياى عەشق و شۆپ و شەوق. بە
 چۆرىك كە بە يەكجارى پىگەى وانەوتنەو و وەعزكارى وازلىھىتئا و بە پىچەوانەى
 چاوپوانى مورىدەكانەو، لەو بە دواو مەولانا بە تەواوى خۆى داىە دەست
 وەجد و سەماع و ھۆنراوئەكانى ديوانى شەمس، يادگارئى ئەم شۆپ و شەوق و
 تاسە پۇجىيە.

له راستیدا مهولانا جهلاله دینی به لخی خوی و خوی خوی له وجودی شه مسدا
 نه بینیه وه و له و پوه وه که به بی دل به ندیک که ناوینه ی (مه زهر) نه و خوی نه و
 بیت نهینه توانی بژی، له پاش شه مس، ده سالتیک دلی دا به سه لاهه دین
 فیره دیدونی قونیه یی ناسراو به (زه رکوب). پوزیک مهولانا به تهنیشت
 ناسنگره کاندایینه پیری. له دهنگی لیدانه کانیانه وه که و ته سورانه وه و شیخ
 سه لاهه دینی زه رکوبیش به نیلها مه وه له دوکانه که ی هاته ده ره وه و سه ری خسته
 سه ری پیکانی مهولانا و له کاتی نویژی پیشتره وه تا کو نویژه که یتر له گه ل مهولانا دا
 له سه ماعدا بو. به م شیوه یه مهولانا عاشقی سه لاهه دین بو و شیخ سه لاهه دینی
 زه رکوب تا راده یه ک جیگه ی خالی شه مسی ته بریزی بو پر کرده وه. مهولانا
 سه لاهه دینی کرده جیگره وه ی خوی و تهنانه سولتان وه له دیش به وه هموه
 زاناییه یه وه گوئیراه لی بو. هرچنده سولتان وه له د له قسه ی باوکی ده رنه نه چو
 به لام پله ی خوی به تاییه ت له زانست و زانیاریدا به به رزتر نه زانی، به لام
 سه رنه نجام بویده رکوت که زانست و زانیاری زاهیری چاره سه رکه ری کیشه پوخی
 و معنه وه یه کان نیه. نه و به م باوه پوه بوه موریدی زه رکوب. سه لاهه دین وه که له
 (وه له دنامه) دا باسکراوه، که سیکی نه خوینده وار و ساده و عامی بوه، به لام
 خاوه نی دلیکی روشن بوه و جهلاله دینی به لخی، خوری وجودی شه مسی له ودا
 بینیه وه. سه لاهه دینی زه رکوبیش وه که شه مس له لایه ن موریده کانه وه سه سودی
 پیته برا، به لام هرچونیک بیت مهولانا تا ده سال هاوده می له گه لیدا هه بو، تا
 نه وه ی که زه رکوب نه خوشکوت و له سالی ۱۶۵۷ دا گیانی سپارد و له قونیه نیژدا.
 پاش نه و مهولانا دلی دا به حسامه دین چه له بی ناسراو به (نهخی تورک) که له
 عاریفه گوره کان و موریدی مهولانا بو. مهولانا ده سالتیش هاوده می نه و بو.
 مهولانا له سه ر داواکاری حسامه دین مه سنه وی معنه وی نوسی که جار جاره له

مەسنەويدا ناوى حسامەدىن ئەبىنرېت و ھەر لەبەرئەمە بو كە لە سەرەتادا ناوى
(حسامى نامە)يان بۆ مەسنەوى مەعنەوى ھەلئەبژارد.

مەولانا پاش ماوھىەك لە نەخۆشى بەھۆى تاىەكى زۆرەوہ لە خۆرئاوابونى يەك
شەممە ۵ى جەمادى ئاخەرى سالى ۶۷۲دا كۆچىى دوايىكرد.

مەولانا پاش خۆى ئەم بەرھەمانەى بە شىعر ھەن: ۱- مەسنەوى مەعنەوى ۲-
ديوانى كەبىر، ناسراو بە ديوانى غەزەلىياتى شەمسى تەبرىزى ۳- روباىيات.

و لە بەرھەمە پەخشانىەكانىشى ئەتوانرېت ئاماژە بۆ ۱- فىھى ما فىھى ۲-
مەكاتىب ۳- مەجالىسى سەبە، بكرېت.

گرنگترىن بەرھەمى مەولانا بە مەسنەوى مەعنەوى ئەزانرېت كە لە شەش
دەفتەردا و بە بەحرى پەمەلى موسەدەسى مەقسور يان مەحزوفە و نزىكەى
۲۶۰۰۰ بەيتە. ھەر دەرفتەرىك پېشەكەكى كورتى ھەيە كە بە پەخشانى فارسى
ياخود ەرەبىيە و پاش ئەوېش چىرۆكى كورت و درىژى ھۆنراوہ دېت كە ھەندىك
جار شاعىر لەبەر ھۆكارىك ئەپچرېنېت و ئەچېتە ناو باسېكى فەلسەفى، عىرفانى،
دىنى، ئەخلاقى، كۆمەلايەتى، دەرونناسى و... پاش ئەوہ دوبارە دەستئەكاتەوہ
بە بەردەوامبون لەسەر چىرۆكەكە. لە ھەندىك شوېنى مەسنەوى مەعنەويدا
كارىگەرى قورئان و ھەدىس ئەبىنېن كە لە شىوہى تەسرىح ياخود ئىستشھاد،
ئىقتىباس و تەلمىحدا دەرىپراون.

ژانرى مەسنەوى لە ئاستى زماندا لە شىوہى شاعىرەكانى سەدەى چوارەم و
پىنجەمى خۆراساندايە. وتەكانى مەولەوى سادەيە و دورە لە ھەر جۆرە پازاندنەوہ
و قورسىەك، بە جۆرىك كە ھەمو كەسېك لە ھەمو تەمەنىك ھەر لە مندالەوہ بىگرە
تا گەنج و پىر ئەتوانن سودى لىوہرىگرن.

ژمارەى بەيتەكانى ھەر شەش دەفتەرەكەى مەسنەوى، لەسەر بنەماى
نوسخەكەى نىكلسۆن بەم شىوہەيەى خوارەوہيە:

دفتري بهگم: ۱۰۲ بهت

دفتري نوم: ۲۸۱۰ بهت

دفتري سټيم: ۱۸۱۰ بهت

دفتري چوروم: ۲۸۵۵ بهت

دفتري پټنجم: ۱۲۲۸ بهت

دفتري ششم: ۱۹۱۶ بهت

"بهشی یه کهم"

ناشوینی

پیاوه پیره که پالیدا بوه وه به کۆله که ی بایه وانه که وه و با به سهختی یاری به قژی ته نک و دریزی ئه کرد. قاچه له پ و لاوازه کانی - به پاژنه پییه کانیه وه که خاکی سه رزه مینه دوره کان له نیو درزه کانیدا وشک ببوه وه - له باوه شیدا ئه گوشی. کراسه دریزه که ی که له وانه یه پۆژیک له پۆژان سپی بوبیت، ته رپو به باران و شه پۆله به هیزه کان، لکابو به جهسته یه وه. هر ته کانیکی که شتی که ئه یه توانی جهسته ی ماندو و نازارچه شتوی بکاته پاروی شه پۆلیکی توند، به لام هیچ باکیکی نه بو. وه ک بلئی ئه سلن له م جیهانه دا نه ئه ژیا و سه ربه ژیانیکیت بو، چاوه ماته کانی بریبوه دوردسته کان. گهمیه وانه کان له ترسی توفانه که، بی ئامانج به ملاولادا رایانه کرد و له وپه ری ترس و تۆقیندا به زمانی نامۆ - بیئه وه ی گرنگی به وه بدهن که کهس تیئه گات یان نا - قسه یان له گه ل خویان و که سانیترا ئه کرد. هه ندیکیشیان له سه ر عه رشه ی که شتی که چۆکیان دادابو و چاو له ئاسمان، ئه چه مینه وه و هه لئه ستانه وه و ویردی سه یر و نامۆیان ئه خویند. کهس گرنگی به

ھاواره تورپه كانى ناخودا نه ئه دا. له و چەند ھەنگاوهى نزيك له مردندا، كەس كارى بەسەر ناخوداوه نيه، ئىستا ئىتر كار له دەستى خوادا بوو بەس.

كاتى بارانە وەرزيەكان ھىشتا نەگەشتبو و كەس پىشبينى تۆفانى نەئەكرد لەو وەرزدەدا، بەلام وەك ئەجەلىكى ناوخت دابارىبو. گەمىەوانەكان زۆر باش ئەيانزانى لەم دەريا شىتۆكەدا، ھىچ كەس ئىك لەم جۆرە تۆفانە لەناكاوانە پزگارى نابىت. دلنيابون زۆرى پىناچىت ھەمويان ئەبنە پاروى شەپۆلە رەشە مرۆفخۆرەكان. بەلام پىرەپىاوه كە ھىچ نەئەترسا. ئەيزانى تەنانەت ئەگەر كەشتىەكە لەوپەرى رەشى و قولايى زەرياشدا نوقم ببىت، ئەو نامرىت. ماسىەكەى يونس دوبارە تفى ئەكاتەو ەسەر خاكى نەفرەتلىكرا بۆ ئەو ەى بچىزىت ئەو ەى كە ئەبىت بىچىزىت. مردن بۆ ئەو ماناى پزگارى ھەبو، بەلام بپيارنەبو ئەو پزگارى ببىت. لەوانەشە مردبا و ئەم كەشتىە خەرىكبو بەرەو بارەگايەكى ئەبرد كە تەمەنىك لە تەلەبى ماچكردنى خاكەكەيدا پۆژھەلات و پۆژئاواى تەيكدبو. ئايا ئەيانبردەو ە بۆ لای كەسىك كە پۆژگارىك خەيالى نزيكبونەو ە لەو، ھەيولايەكى لەم پىرە تىكشكاو ە خولقاندبو و ديسانەو ە لە ھات و ھاوارى سنگ دەرپەرئىمەستانە و پر لە خۆبايىبوندا لە رىگەى ئەودا سەرى لىتتىكچوبو؟ تەماشاكە ئەو قەلەندەرە چەقۆكىشە چەند بە زار و لاوازى ئەبەن.

ئەگەر كەسىك تواناى سەيركردنى نىوچاوانى ناوازەى ئەوى ھەبوايە، پارانەو ەى تىدا ئەبينىن. پارانەو ە لە با كە توندتر و توندتر ھەلبكات و ھەتا ئەتوانىت دورتر و دورتر بببات. چىتر بەرگەى مانەو ەى نەئەگرت. خۆشەويستەكەيان لەسەر دەست بردبو و ئەويان بەجىھىشتبو. ئەبوايە برۆشتايە تا دورترىن جى.... تا ناشوئىن. ئەو ھەمو تەمەنى لە پۆشتندا بو كە من ھەر ئەو مراويە دەريايىەم. بەرەو زەريا نەناسراو ەكان، چەند بەيانىەك لە وشكانىدا ئارامى گرتبو و ئىستا ديسانەو ە.... كەلكەلەى پۆشتن كەوتبو ەو ە سەرى، زياتر لە ھەمىشە، دورتر لە ھەمىشە. ئەم

جاره ئەيويست خواحافيزى بكات له رابردوى. هەلبەت بۆ شوينىك كه دەستهكانى له بيريان بچيتهوه گهرمى و ناسكى جهستهى بيچوه كۆترىك كه ئەوهنده له ناو پهنجه رهقۆلهكاندا گوشيبوى تا مى سپى شكاندبو. كهوته لهرزىن. ئاسمان ئەينهپراند. ههوره رهشهكان بهناويهكدا ئەهاتن و له ئاسۆدا شهپۆل و ههورهكان و ئاسمان بوبونه يهك. قيامهتىك ههستابو.

با به دهورى كهشتيهكدا كه وهك بالى پهپوله لاوازبو، ئەيلوراندى، بهلام بيهوده. كهشتيهكه كالاىهكى پر رهمز و نهينى لهگهڵ خۆى ههلگرتبو كه ئەو توفانه مرۆفخۆره نهينهزانىچ چيژىك له نقومكردنيداىه. له تورپيدا ئەينهپراند و شىلاقى ئەدا له عهرشهكه و به جويندانهوه پياوه پيرهكهى لهگهڵ خۆى ئەبرد و بردى. به شيوهيهك كه چيتر هيج كاتىك و هيج كهسيك، تهنانهت تا ئەمرۆكهش نهيزانى له كۆتاييدا چى ليبهسهرهات و پۆشته كوى. بۆ بارهگاى عدل؟ لهوانهيه بهلام بۆ دوردستهكان، ئەو دورايىانهى ئەندىشه پيياناگاتو عدالەت تپيدا مهفهومىكى ترى ههيه.

كيراخاتون

ھېشۇە قورسەكانى ياس و نەسىم، چرپە و چوتە يەكى عاشقانه يان لە گەل يەك
ئەگۆرپە وە. ھەردو لای جادە لمیەكە -كە دەروازە گە و رەكەى باخەكەى
ئەگە يان دە بالەخانە مەرمەرپینەكەى كۆشك- ياسە بنەوشەبى، سېپى و
ئەرخە وانپەكان، وەك خاتونەكانى دەربار لە مەراسیمی سلوى نەورۆزیدا لە
جوانترین جل و بەرگیاندا، بە ریز وەستابون، وەك بلیى پاشایەك بە باخدا
تینەپەرپیت. لمى سېپى سەر رینگەكە يان شوشتبو و دلۆپەى ئاورنگى سەر گە لاكان
ھەزاران خۆریان لە خۆياندا ئەدرەوشان دە وە. ھەمو جیپەك لیورپۆزبو لە بۆنى
خۆش، تازەبى پیکەنین و ھەوای تازە. دواى جوانە مەرگبونى باوكم یەكە مین جار
بو ئەم مالا رەنگى ژيانى بەخۆوہ گرتبو.

یەكە مین جار بو دایكم جلی شیوہنى وە لانا بو و کراسیكى ئاوریشمی ھیندی لە
رەنگى ئاسمانى چاوەكانى لە بەرکردبو و چارشىوئىكى ھەرىرى لە رەنگى
خۆرئاوابونى ئاسمان بە ئەستیرەى زیویەكانیە وە دابو بە سەردا كە جوانیەكەى دو
ھیندە ئەكردە وە. تەنانەت لە چاوى منیش شاراوہ نەبو بە چ جوانى و
قەشەنگیەكە وە خۆى بۆ میوانە بەرپۆزەكانمان كە شیخ و موفتى گە و رەى شار

بون، پازاندوۋتەۋە. دايكم ھەمىشە لە چاۋى مندا جوانترىن بونەۋەرىك بو خوا خولقاندبوى، بەلام ئەو پۆژە لە ھەمو پۆژىك جوانتر بو. خرۆشابو، چاۋە درەۋشاۋە و كولمە گولرەنگەكانى، پەردەيان لەسەر نەينىي دلى لائەدا. تەنانەت گەلاي درەختەكانى باخيش، بەھۆ ئەۋەى خاتون جاريكىتر گەپاۋەتەۋە بۆ ژيان، دەستيانكردبو بە ورتەورتىكى شادمان. موعجيزەيەك پويدابو.

سالانىك بەسەر مردنى باوكمدا تىپەپىبو. لەم ماۋەيەدا مانگىك تىنەئەپەرى كە نەنەجى - سەرشۆرەپىرەكەى ھەمامى مەپمەر - نەيەت بۆ مالمان و پەيامى خوازىينىكەرىكى تازە نەھىنيت بۆ دايكم و ھەمو جاريكىش لەبەرامبەر كاردانەۋە بۆ ۋەلامى نەرىي دايكم بە لچ و لىۋى لاقرتاۋ و خەمباريەۋە نەچىتە دەرەۋە. ئەپۆشت و ئەيوت ئىتر ھەرگىز ناگەپىتەۋە، بەلام كەمىك دواتر دەرئەكەوتەۋە و ديسانەۋە چىرۆكەكەى پىشو دوبارە ئەبويەۋە، تا ئەۋەى ئىستا تەلىسىمى بەختى دايكم - كە بە ۋتەى نەنەجى قوفل بو بو - كرابوۋە ۋ دايكم لەۋپەرى ناباۋەرى ھەمواندا ۋەلامى نەرىي بە داۋاكارى فەقىھى گەرەى قونىە دابويەۋە. پياۋىك كە ئەيانوت سەرەپاي تىكەلى و پەيوەستى و ھاتوچۆكردن لەگەل بئەمالە پلەيەكەكانى قونىەدا، پۆحانىەكى زۆر پىداگر، سەختگىر و زۆر سادە ئەژيا و لەگەل ئەم ھەموەشدا ئىمە لە ناۋ داۋاكارە زۆر و جۆربەجۆرەكانى دايكمدا ھىچ تايبەتەندى و پلەيەكى زياترمان تىدانەئەبىنى.

من بەھۆى كاريگەرى دايەنە بە پەچەلەك ئىرانىەكەمەۋە - كە ھەر لە مندالىەۋە شىرى دابو بە باوكم و مەحرەم و ئاميار و ھاۋدەمىدايكم بو - ھەمىشە ھەزىمەتەكرد دايكم شوبكاتەۋە. ئامۆزگارىەكەى دايەنەكەم ھەمىشە و لە ھەمو جىيەكدا دوبارەيئەكردەۋە، لە گويمدا ئەزرنگايەۋە: (خاتون ئەگەر ھاۋدەم و ھاۋسەرىكى شايستەى بۆ نەدۆزىتەۋە، ۋەك گولنىكى سورى بى ئاۋى بى ساباتى زۆر تىنو و سىس و ژاكاۋ، زۆر نابات ئەمريت). منيش نەمئەويست دايكم بمرىت. ئەو ھەمو

شتیکی من بو و له وپه پری لاوازی مندا لیمدا، له ترسی مردنیدا هه میسه بیرمه رکرده وه چون بتوانریتها ودهم و هاوسه ریکی شایسته ی بو په یدابکریت، به لام که متر به ریگه چاره یه که نه گه شتم. من له دنیا دا، بیجگه له باخه جوان و پازاوه و ماله گوره و پۆشنه که مان و نه و گۆرستانه ی که شوینی ناشتنی باو کم بو و همامی مه پمه پ، هیچ شوینی کیترم نه دیبو. هه مو نه مانه شم خو شنه ویست. دنیا ی جوانی من بون. ته نانه ت نزرگی باو کیشم که به کۆمه ل له کۆتایی هه فته کاندایه مۆم و چرا و گول و شیرینی هه، سه ردانمانه کرد. باخه که شمان که زۆر به باشی له بیرمه تا کاتی که باو کم زیندوبو، ده روزه گوره که ی هیچ کاتی که دانه خرا و کاترمی ری که تینه نه په پری گالیسکه یه که یان سواریک له گوره کانی شار جاده لمیه که ی باخ نه بینیت. چیشتخانه که مان هه میسه ناماده ی میوان بو. باش دیته وه بیرم میوانداریه کانمان که سولتان و نه میره کانی به غداد و دیمه شق و قونیه به هه مو نه هلی حه ره میانه وه ده گرته خو و دایکم له ناو هه مواندا، وه که نه سستی ره ی به یانیان تا که و دره وشاوه به میهره بانی و نه رمیه وه پیشوازی له نه م و نه و نه کرد و به خیره اتنی نه کردن و منیش هه میسه شانازیم به و سیفه ته ی دایکمه وه نه کرد که ستایشی له خه لکیدا نه بزواند. هه ره له و سه ره تایه وه شیوازی په فتاری تا که و جیاواز بو له گه ل خاتونه کانی شار.

دره نگانیک بۆمه رکه وت ماله که ی نیمه له و تا که و ته را مالانه یه یان ته نانه ت تا که مالی خانه دان بو که کۆمه لیک که سی به ناوی حه ره منشین یان هۆده نشینی نه پینی نامیزه وه تیدانه بو و نه و هه موه چوست و چالاک ی و خو شبه ختی ه ی له ناخی دایکمه وه هه لئه قولی، وه لامیک بو بو نه و نازداری و خزمه ت و عه شقه ی که پیشکه شی نه کرا و نه مه ش له به رنه وه بو باو کم، نه گه رچی مسولمان و نیترانی په گه زبو، به لام دل ی به داوی عه شقی دایکم گرفتار نه بی ت که کچی سه رکرده و گوره ی هۆزی ئیکده شان بو که هۆزیکی مه سیحی و به په گه ز یونانی بون و به

هه زار دلّه پراوکه و نارپه حه تی، دین و خوونه ریستی خۆیان پاراستبو. باوکیشم ته نیا به پیدانی ئەو به لئینه سه رکه وتوبو بو بیهینیت و ماره ی بپریت که تا کوتایی ته مه نی وه ک گه وه ریکی گرانبه ها پاریزگاری له دایکم بکات و به پیچه وانه ی گه وره کانی شاره وه که ژنه کانیان له گه ل چه ند ژنیکی تر دا له حه ره مه که یاندا دیل نه کرد و پریگریان لینه کردن له تیکه لبون و هاتنه ناو خه لکی، به نازادی بیهیلئته وه، به راستیش تا کوتا ساتی ته مه نی وه فاداریو به م به لئینه یه وه و نه گه رچی خوشی به گ و به گزاده بو، به لام به به نده ی عه شقی ئەو مایه وه و ئەمه ش مافی په وای دایکم بو، له به رنه وه ی ئەو جوانترین، ناسکترین، به سۆزترین و کاملترین ژنی سه رده مه که ی خۆی بو.

له راستیدا دایکم له به ره بابی خواوه نده کانی یۆنان بو و باوکم ئەو په رشیا ییه نه به رده که له که مه ندی عه شقی ئەو دا دۆست و یار و دیاری له بیر کردبو. من و براکه م شه مسه دین میوه ی ئەم عه شقه پاکه بوین و ژیانیکی سه رپریژ له خوشبه ختیمان له گه لیاندا به سه ربرد تا ئەوه ی مردنی ناوه ختی باوکمان سیبه ری په شی هینا به سه ر ژیانماندا. کاتیکی ئەو له ناومان ده رچو، هه مو شتیکی تاریکیبو، به لام ئەو پۆژه خوشانه وه ک قۆزاخه له میشکماندا به زیندویی و بزێوی مانه وه. ته نیا دایکم بو نه یئه توانی له گه ل بیره وه ره کانیدا هه لبکات. ئەو هه رگیز نه یئوانیبو له گه ل ته نیاییدا پابیت. ئەوه نده نوقمی خۆی بو که له وه مو شانوشکۆیه وه، باخیکی خامۆش مایه وه و مالیکی تۆزگرتو به بیوه ژنیکی کۆستکه وتوه وه که دهستی له گۆشه گیری و ته رکه دنیایی و کۆسته دوایی نه هاتوه که ی هه لئه نه گرت و دو مندالی له هه مو کهس و شوینیک بیخه بهر و دنیایه ک خزمه تکار و به رده ست که چیتر کاریکی وایان نه مابو و نه گه ر که مه ندیبه خشنده یی و خوشه ویستیه کانی خاتونی ماله که نه بوایه، هه مویان دانه به دانه په رته وازه ئەبون. نازانم ئەبیت براکه م شه مسه دینی نازدار و پاشای دلانی

ماله که چی کیشابیت دوی نهوهی دایکم چیتر تاقهت و توانای لاواندنهوه و نازپیدانی نهویشی نه مابو. بهلام من زور زو توانیم خوم له گهل همو شتیگدا ریگخه م و رابینم، له بهرنهوهی له سهردهمی له دایکبونی شه مسه دینهوه بومدهرکه وتبو ژیانی مروفه نه کریت له ناکاو و له رورژیکدا بگورپیت. نهو به هاتنه دنیای ههقی ههلهیهکی گهره ی بونه وهری کردبوهوه که له یه که مجاردا کچیکی به خشیبو به ژن و میردیکی خوشبهختی وهک دایک و باوکم و نهو که مه بایهخ و سهرنجهشی که ده وروبهره که م تا نهو رورژه به منیان نه دا، که یانده نهوپه ری که می. بهلام من له م هاوکیشه یه دا نهینیهکی گهره م دوزیبوهوه و نهو ههش نهوهی همو شتیکی جیهان هه میسه له گوراندا یه. له نه جامدا کاتیک به رورشتنی باوکم دنیای پر له پهنگ و نه فسوناوی و سهر به رزانه ی ماله که مان گورا و شیوهنی قول و هه ندیک جار له راده به دهری دایکم موله تی ده سته پیکردنه وهیهکی دوباره ی نه نه دا به نه دامانی خیزانه که، من نه وهنده لیها تو بوبوم که بزانه م بارهش نه گورپیت. ته نیا نه بوایه کاتی به اتبا، پیویستی به نارامگری بو.

من ماوهیهکی دورودریژ بو دلنیا و گه شبین له چاوه پروانی گورانکاریهکی دلخوشکه ردا بوم و نیستا دایکم بریاریدابو بگه ریته وه بو نهو ژیانیهی که شایسته ی گه نجیته که ی بو. له گهل نه م هه موه دا کاتیک له باخه که دا پیاسه م نه کرد وهه والی یاسه کانم نه پرسه، گهرچی وهک هه میسه بونیان تیگهل به به رامه ی خاکی شیدار، پورج و گیانمیان نه بوژانده وه، بهلام له قولایی ناخمه وه هه سته یکی خوشم نه بو. له رینه وهی نهینیهی نامیزی یاسه کان - بی هیچ پونیهک - توشی دلخوره ی نه کردم.

من هه ر له سهره تاوه نهینیهی گه لیکم له گهل یاسه کاندا هه بو، یان له وانه شه نه وان نهینیان له گهل مندا هه بو، به جوریک له جوره کان له یه کتر تیته گه شتین. زو له گهل یهک ناویته نه بین و بهر له وهی بزانه چی پونه دات به خیرایی له یه کتر

دورته كه وينه وه. ئه وان قسه م له گه ل ئه كه ن. هه نديك جار خو شحال و هه نديك جاريش بيزارم ئه كه ن. له گه ل به هاردا دين و سي وه رزه كه يتر، من به ته ماشاكردي تروپكي چله كانيان چاوه پروانيان ئه يم. بوچي؟ نازانم. كاتييك له دايمكم پرسى وتى: له وان هيه له به رته وه بيت تو له گه ل ئه واندا هاتيه دنيا، له گه ل به هاردا. ئه يوت: باش له بيرمه كاتييك هاتيه دنيا، هر له يه كه م چاو تروكانمدا له تولىنه يه كي به گولى ياس چنراودا له ته نيشت جيگه خه وه كه مدا بينيميت. به فرمانى باوكت كه ژاوه يه كيان له گوله ياس بو من و تو پازان دبو وه. گوله كان به په نكه جوان و پوچ رفينه كه يانه وه پيروزيبايى له دايمكونى تويان له لايه ن ئه وه وه پينه گه ياندم.....

دايمك ئه وه نده به سوزبو هه رگيز پيى نه وتم: "به لام له وهى كه كچيكم هينا بو ه دنيا بو هاوسه ره نازيزه كه م، زور غه مگين بوم." ئه و نه يه زانى كه من سه ره پاي بچوكيم له زورى و گه رمى ئه و پيروزيبايانه ي له دايمك و باوكميان ئه كرد به بو نه ي كورپونى برا كه مه وه، تيگه شت بوم هاتنه دنياي من بو دايمك چهند شه رمه يته ر و نه خواز او بو ه. به لام من نه كه هر دلته نگ نيم، به لكو ئه بيت ريزيكي گه وره شيان لييگرم. له به رته وهى موله تيان پيدا بوم له گه لياندا بمينه وه. له به رته وهى لي ره زوريك له بنه ماله ده وله مند و هه ژاره كان منداله كچه كانيان ئه سپيرن به كه سانيت ر تاكو به پاره، گه وره يان بكن و راسته وخو ده ستيان بخه نه ناو ده ستى مي رده كانيان.

ياسه كان وازم لي نا هينن. په يتا په يتا خه ريكن خه ميكي نه ينى ناميز ئه ريزنه كيانمه وه، بي هو نيه ئاياجان، ناوى ناوم (خه يالوى). به لام هه رچيه كيان ئه وي ت با بيلين. له رينه وهى ياسه كان هه ست پيكر او ه. ئه بيت شتيك نيگه رانى كرد بن. به هو ي خو يانه وه؟..... به هو ي دايمك؟..... به هو ي منه وه؟..... ته نيا من؟

له پروكەشدا ھېچ شتېكى نېگەرانكەر نەبو. بەلام لەرېنەوھەكان دەستیانخستبەو
ناخمەوھ. بېرمكردەوھ نەكو داواكارەكەى داىكم منى خۆشنەوئیت، يان من ئەوم
خۆشنەوئیت. خوا نەكات! ئەمە خراپترىن شتېك بو ئەكرا لە نئوان من و ئەم تازە
ھاتوھدا پروبدات.

چېتر نەمئەتوانى بەرگەبگرم دلم خەرىكبو لە سنگمەوھ ئەھاتەدەرەوھ. نازانم
بۆچى نەئەھات. كللەوھكەى ئىلياسم لە پشت گولئىكى سورەوھ بىنى كە بە
خونچەى گول چەمىبوھوھ. يەكسەر پامكرد بۆلاى. ھەمىشە بە بىنىنى ئارام
ئەبومەوھ. سەرى بەرزكردەوھ و دەستىكرد بە سىبەر بۆ چاوه بى
تروسكايىھەكانى. ھېچ كاتىك بۆمدەرەنەكەوت چاوهكانى چ پەنگن. ئەو پۆژە پىك
وھك برۆكانى خۆلەمىشى بون، بەلام ھەندىك پۆژ ھەتا بلىنى پەش بون. بە
سەرسورمانەوھ وتى: خاتون گيان لىرە چىئەكەن؟ ھەوال ھاتوھ، چەند ساتىكىتر
مىوانەكان ئەگەن. ئىوھ ئەبىت ئىستا لای داىكتان بن. بى گرنكىدان بە
دژايەتەكەى پرسىم: تۆ ئەزانىت ئەم نوئىنەرەى كە دىت كىيە؟

ئەلياس كللەوھكەى لابر، پروئنگەى قژە درىژ و سپىھەكەى سەر تەوئىلى ماندو و
كەنەفت و بە خۆر سوتاوى خوراند و وتى: منىش ھەر ئەوھەندە ئەزانم كە ئەوانى
تر ئەيزانن، ئىوھ نازانن؟ بە دلئىايىھەوھ ئەزانن خاتون گيان! ئىستا برۆنەوھ بۆ
لای داىكتان لە كۆشك. ئىستا ئەگەنە جى.

بە زەحمەت لەسەر ئەژتو ماندو و ئازارچەشتوھكانى ھەستايەوھ. ئەبوىست
بۆيدەرچىت و خۆى لە شەرم پزگاركات. ئەم حالەتەيم زۆر باش ئەناسى. ھەرگىز
وھك كەسانى تر وەلامى نابەدلى نەئەدايەوھ. تا ئەو شوئىنەى ئەيتوانى و
زانبارىھەكانى يارمەتى ئەدا، وەلامى پرسىيارە كۆتايى نەھاتوھكانى ئەدايەوھ.
ھەمىشە لەگەل مندا بە حەزەوھ قسەى ئەكرد، بەلام ھەر كاتىك بە ھەر ھۆكارىك
حەزى نەكردبا شتېك بلىت، چاوهكانى كە ئاشكرا نېگەرانىان پىوھ دياربو، ئەگىرا،

واته برۆ! به لām ئەم جاره هەلەى ئەکرد. وازمێنەهێنا تا هەرچیهك ئەیزانیت، بیلێت. لەوانەبو دله پراوكه و دله خورپەم كەم ببایه وه. من شتانىكى زۆرم لەم چەند پۆژەدا دەربارەى ئەم میوانه بیستبو، به لām حەزمئەکرد زیاتر بزنام و به پوخساریكى خاوەن هەقەوه خۆم شیرین کرد و به و ناوه وه بانگمکرد كه له مندالیدا بانگمئەکرد و ئەمزانی پێى خوشه.

بایی گیان! باوه پیکه من هیچ شتیك نازانم، بێجگه له وهى ئەو پیاویكى گه وه و به ناوبانگه. به لām حەزنه كەم شتی زۆر زیاتر بزنام. خۆت ئەزانی وهك هەمیشه هیچ كه سێك وه لām ناداته وه. هەر یه كه و به ئیشیکه وه سه رقالن. من لیڤه نارۆم تا تو هەر شتیك ئەیزانیت، پیم بلێت.

- خاتون گیان! ئیوهش هەمیشه زۆرتان هەر به سه ر مندا ئەشكێت. ئەگه ر باش بوایه خاتون خۆى پونکردنه وهى زیاترى پێنه دان. ئیستا بهیڵن بێن، بزنام چى ئەبێت. به لێن بێت هەرچى ئەیزانم دواتر پێتى بلیم. ئیستا زو برۆن دەستیک به سه روپوتاندا بێنن، هەر ئیستا ئەگه نه جى.

ئیلیاس بیانوی پێویستی دۆزیه وه: به سه ر منداله کریکاریكى بێتاوانى باخه كه دا هاواریکرد و به خیرایى دوركه وته وه. هیچ چاره یه كم نه بو، پێویست بو ئارام بگرتبا. له بێتاقه تیدا هەرچى گه لای سه ر پێگه كم هه بو هه مویم بێبه زه بیانه لیكرده وه و خۆم گه یانده وه ده وروبه رى كۆشكه كه. به وریاییه وه به سه ر پلیكانه باریكه كاندا كه ئەمبه ره وه به رى به تابلۆى جوان پازینرا بویه وه و پۆژگارێك ئەگه شته شوینی تایبه تی مانه وهى دایك و باوكم، پۆشتمه سه ره وه. په فه بچوك و په ش و نهینى نامیزه كانى ئیڤه كه تایبه تبون به مۆم و چرا، بى هۆ ئەیانترساندم. خۆم گه یانده نهۆمى سه ره وه و ژوره كه ی دایكم. ئەو و ئایاگیان سه رقالى وتووێژێك بون كه به بینینی من پچرا. ئایاخانم به بینینی من ناوچاوى گرژکرد و وتی: ئەوه چیه ئەلێى قه ره چیت؟ شپرز و به جلی ماله وه! ئەى ئەم ئوجیه له چ دۆزه خێكه وا

خزمه تی نه کردویت؟ دایکم له کاتیکدا که زه رده خه نه یه کی به خشنده ی به پومدا نه کرد، وتی: نایاگیان کاتی پرته و بۆله نیه! خۆت جلوبه رگی له بهرکه و بیرازینه ره وه، من نه پۆم سه ریک له شه مسه دین نه دهم.

همیشه هر وا بو. لیپرسراویتی کاره کانی من له نه ستوی نایاخاندا بو و کاره کانی شه مسه دین راسته وخۆ دایکم خۆی نه نجامینه دان. ته نیا بۆ یه ک جاریش نه بو لیپرسراویتیته کان بگورپین. نایا دوا ی نه وه ی له هه یوانی ژوره که ی دایکه وه به قیزه قیزی یه ک له دوا ی یه ک چند فرمانیکی دا به سه ر خزمه تکاره کاندا، وه ک دهسته یه ک وینجه که نه یبه ن بۆ ته ویله، به دوا ی خۆیدا رایکی شام.

دایکایه تی دایکم هر له مندالیه وه سپیرابو به نایاخانم و نیستا پاش مردنی باو کم بو بوه هه مه کاره ی ماله که. به پیچه وانه ی دایه جانه وه که نه خوش و لاواز بو، نایاخانم قه له و و خروخه پان بو و بیجگه له دایکم حسابی بۆ هیچ که سینک نه نه کرد. ماوه یه کی زۆر بو نایا به هۆی باریکی تایبه ته وه به دهستی خۆی جله کانی نه گورپیوم و من له بیرمچوبوه وه نه م کاره چند ناخۆش و بیزارکه ره. نه و کاتانه ی زۆر مندال بوم دهستم نه کرد به گریان، به لام نیستا که به وته ی نیلیاس بوبوم به خاتونیک، نه نه گریام، ته نیا هاوکاریم نه نه کرد. به لام نه و کاره که ی خۆی نه زانی، نه و جله جوانانه ی نه مه ناسین و حه زم نه کرد بزانه له کوپوه هاتون، له به ریکردم و قژی داهینام و به ته وقه و سه رپۆش پازاندمیه وه. تا چند مانگیک له مه و بهر هه مو جله کانم به نه ندازه ی خۆم بون، به لام نازانم چی پویدا بو که له ناکاو هه مو شتیک بۆم ته نگ و ته سک بو. هیچ گۆرانکاریه کم له ده روندا هه ستپینه نه کرد، به لام زۆر سه رسورماو و شه رمه زار بوم له گۆرانکاری ده ره وه م. نه ندازه ی پیکانم له دهستم ده رچوبون و به رده وام خۆم نه کیشا به ده رودیواردا. هیشتا به ده ست و پیی دریژر پانه هاتبوم و هر له ناخی دلیشه وه حه زم نه نه کرد گوره بيم. له وه لامی هه مو پرسیاره کاندا، دایکم و نایاخان

ئەيانتوت: ئىتىر بەرە بەرە كاتىھەتى و منىش نەمئەزانى بەرە بەرە كاتى چىھ و ئەگەرىش ئەمپىرسى، تەنيا ئەمەم ئەبىست: "سەبركە ئەبىبىنىت."

پازاندنەوھەكەى ئايام پى خراپ نەبو. دواى ماوھىھەكى زۆر يەكەمىن جار بو خۆم لە ئاوينەدا نەك ھەر وەك كىژۆلەيەكى درىژى شپىرز و خۆلاوى، بەلكو وەك خاتونىكى خانومانى ھەلكەوتە و پەسەن، ئەبىبىنى.

چەند چركەيەك دواتر ھەموان بە ويقار و پىكەوتويىھە لەسەر پالپىشتە قەنەفەيىھەكانى كۆشك پالماندا بويىھە، ھەر خولەكىكم بە سەدەيەك لىئەپۆشت تا ئەوھى لە كۆتايىدا گەيشتن. چەندىن گالىسكەى ھەلگى ئەھلى ھەرەم و نىزىكانى شىخ كە ھەمويان لە گەورە پىاوانى قونىھە بون، لەبەردەم دەرگەى گەورەى كۆشكدا وەستان. سەركردەى كاروانەكە، سەرۆكى سوپاى قونىھە - بەدرەدىن گەوھەرتاش - بو كە خۆى لە ھاوپىكانى باوكم بو و گوايە پىشنىار كەرى بەيەك گەياندن و پازىكەرى داىكىشم ھەر ئەو بوھ. داىكم لەگەل مامۆستا پىرە خىزانىھەماندا تا بەردەم كۆشك پىشوازيان لىكردن. لە تەماشاكردنەكانىندا كە ھەموان لەگەل يەكدا ئەيانگۆرپىھە سەرسوپمان و پەسەندىم تىدائەبىبىن بەرامبەر بە داىكم. ھەناسەم توند بو بو. نەمئەزانى كى كىيە و كى كى نىھ، بەلام بوپىرى سوسەكارىم نەبو. سەرمداخست و وردبومەوھ لە پىلاوھ زىرچنەكانم. ميوانەكان بە دەورى تالارە گەورەكەدا دانىشتن و خزمەتكارەكان دەستيانكرد بە خزمەتكردن. داىكم پاش ماوھىھەكى زۆر جارىكىتر ھونەرى پىشوازيكردنى بە جوانترىن و باشترىن جۆر نىشاندا. ھەموان بە ئاشكرا زۆر بە گەرمىھە ستايشيان ئەكرد و من بىئەوھى سەيرى كەس بكەم، لە شانازىدا نقومبوم. بەرە بەرە بوپىرىم بۆ گەپايەوھ و لە پشت پەردە ھەرىرەكەوھ يەك بە يەك ميوانەكانم ھەلسەنگاند و ھىچ كاميان بەرچاويان نەگرتم. دواى ميواندارى و ھەوانەوھ، گەوھەرتاش مۆلەتى خواست خوازىبىنىكەر و خىزانەكەى بەيىنىت بۆ تالارە بچوكەكە كە بە پەردەيەكى

حەریر لە تالارە گەورە کە جیائە کرایە وە . بە چا و تروکانیک پە پانپەری تالارە
 بچوکە کە پەر بو . من بویری ئە وەم نە بو بە شوین کارە سەرەکیە کە وە ب . لە
 خەسوە پیشینە کە یە وە دەست مپیکرد کە بە مامی خاتون ناسرابو . لاواز و بچوک بو
 و بیجگە دەموچاوە بچوکە کە ی کە هیندە ی ژیرپیاڵە یە کبو ، هەمو گیانی
 داپۆشیبو . لە لاوە لە و هەلۆیانە ئە چو پۆژەکانی پایز لە بەرزاییەکانی باکورە وە
 ئە هاتن و بە سەر باخە کە ماندا ئە سورپانە وە . کاتیک زۆر مندال بوم ، ئیلیاس ئە یوت ،
 ئە وان ئە گەر بیانە ویت ئە توانن بە چنگولەکانیان لە زەوی بە رزت بکە نە وە . من لە و
 کاتە وە هەم رقم لییانبو ، هەم ئە شترسام . ئیستاش هەم رقم لە م ژنە بو هەم لیشی
 ئە ترسام . لە تە نیشتیدا سەر کردە ی سوپا دانیشتبو . بە درە دین گە و هەرتاش هەر لە
 کۆنە وە هاتوچۆی مالی ئیمە ی ئە کرد و هەم ئە ویش پە یامە کە ی لە نوینەری
 هاوسەرە کە یە وە گە یاندبو بە نە نە جی ، چاوەکانی لە سەر دایکم کە بە نازە وە
 هەولینە دا نیگاکانی تیکە لی نیگای کە سیتەر نە بیئت بە ناپە حە تی هەلئە گرت . ئە کرا
 وینای ئە وە بکریت سەر کردە ی سوپا لە ناخی دلێ وە حە زینە کرد خۆزگە ژنە کە ی
 مردبایە و خۆی بیتوانیا ببیتە خاوەنی دولبەرە تاقانە یە . من ئە لبە تە ئە مزانی
 داواکاری هەر ژنیک بۆ پیاویکی وە ک بە درە دین گە و هەرتاش ، هیچ دژیه کیە کی
 لە گە ل خوونەریتە باوەکانی ناو گە و رە پیاوانی قونیه دا نە بو ، تە نیا دایکی من بو
 نامادە نە بو بچیتە حەرە مسەراییە ک کە ئە یزانی چە ند ژنیک کی حە سود نە خشی
 کوشتنی یان نە زۆک کردن یان توشکردنی بە ئاوە دائە پڕژن . لە وە لامی پیاوە
 زگورده کانیشدا لە و باوە رە دابو بیگومان کیشە یە کیان هە بوە کە بە تە نیایی
 ماونە تە وە . لە شانسی باشی ، باوک یان برای گە و رە تر ، یان هیوەریشی نە بو بتوانن
 لە جیاتی ئە و بریاربە دن و ناچار بیکە ن بە دو بارە شوکردنە وە . ئە وە ندە ش پارە و
 دارایی هە بو ناچار نە بیئت بۆ تە رخانکردنی بژێوی شوبکاتە وە و بە م شیوہ یە بو
 سالانیک کی درێژ توانیبوی لە کۆشکی پاکیزه یی و پارێزگاری و بیتنیا زیدا ، پڕزی

کۆستی میرده جوانه مهرگه که ی بپاریزیّت و سه ره پای زۆری داواکاره کانی، ناچار نه بیّت بیویستی خۆی شوبکاته وه و له ئافه تی زمانی خه لکیش پاریززاو بیّت. ئیستاش خوا نه یزانی بۆچی ریگه ی به م پیاوه دابو بیته ماله که ی.

به دزیه وه سه یریکی خوازیبیکه ره که ی دایکم کرد. ئای خوی گه وره ! نه بیّت چ شتیك له په یامی داواکاری ئه م شیخه لاواز و شهرمن و په نگ په پیوه دا که موفتی قونیه بو و خۆی و بنه ماله که شی به سه ختگیری و وشکه پۆی و نه وس کوزی به ناوبانگ بون، بۆ دایکی خانه دان و به ناز په روه رده ی من سه رنجراکیش بو بیّت که له کۆتاییدا له ناو ئه وه مو ئاشق و شه یدا یانه یدا له ده زگا شاهانه کان و دیوانیه کان و سه رکرده ی سوپاکاندا— که به وته ی نه نه جی، هه زار زوله یخا ئاره زوی چونه حه ره میانی ئه کرد— ئه وه هاتبوه ناو ژیا نمانه وه. ئه م پیاوه لاواز و شهرمنه هه رچه نده له زانا به ناوبانگه کانی شار بو، به لام له چاو که سانیترا ئه مه تاکه پله و پایه ی بو. بیستبوم — ئه مه ش گورجی خاتون، یه کیک له خاتونه کانی قونیه و دۆست و مه حره می دایکم وتبوی— که ته نیا یه ک جار هاوسه ری هه لبژاردوه و دوا ی مردنی ئه وه، به ته نیاییدو منداله که ی به سۆزه وه په روه رده و گه وره ئه کات. ئایا ئه م به شه ی چی رۆکه که بۆ دایکم سه رنجراکیش بوه یان ئه وه ی بۆ نمونه ئه یانوت، هه مو خه لکی قونیه — له ژن و پیاو— شه یدا ی مینبه ر و مه جلیس و قسه خۆشه کانی ئه ون؟ نه وه کدایکیشم یه ک جار، بۆ نمونه له سه ر بانگه یشتی یه کیک له هاوپیکانی به شاراوه یی له مه جلیسی ئه ودا دانیشتی بیّت و دواتر پیشنیاره که ی قبول کرد بیّت؟ ئایا خاتون ئه یوت: سوپاس بۆ خوا وا که سوپایه ک له ئارادا نیه، لانی که م یه کیکه له که سه به ناوبانگ و جیتمانه کانی شار و له هه موشی گرنه گتر— ئه لبه ته بۆ دایه خاتون— ئه می ش ریك وه ک باوکتان نه جیب زاده یه که به په گه ز ئیترانی، فارسی زمان و پراویژکار و هاو نشینی پاشا و سه رکرده کانی پۆم.

به لأم بۆ من نارەحت بو باوەرپكەم ئەو كەسەى ئەوەندە پینگە يەكى بەرزى له قونیه دا هەبیت كە شۆرەت و ناوبانگى خۆى و بنەمالەكەى له هامون تا جەيحون و له ديجلەوہ تا نيل دريژ بوييتەوہ، ھەر ئەم پياوہ بەژن بچوك و شەرمەنە بېت. ئيمە لەم دواييانه دا بە تايبەت كە مانگيک بەسەر ھاتنى نەئى جيدا تىپە پريبو- لە داہە خاتون و ئايا و زۆرتەر لە زمانى گورجى خاتونەوہ- كە تايبەت بۆ ئەم بابەتە چەند پۆزتيك بو لە شارەوہ ئەھات بۆ باخەكەمان بۆ ئەوہى يارمەتى داىكم بەدات لە بپيارداندا- زۆرتيک لەم قسانەمان ببيستبو. ئەگەر ئەم ھەموە گەپ و گالتانەش راست بونايە، ھيشتا زۆرتيک تايبەتمەنديتەر ھەبون كە لە داواكارى داىكم چاوە پروان ئەكرد و لەودا نەمئەبيني. لە ژيژ چاوەوہ سەيرتيكى دەوروبەرم كرد بۆ ئەوہى دور لە چاوديري ئەم و ئەو، يەك جار بە وردى ھەليسەنگيتم. ئەو ئەبوايە بۆشايى نەبونی باوكمى لە دەرونمدا بۆ پپيكرەمايەوہ، ئەى ئەگەر نەيتوانيبا چى؟ ھەر ئەم ترسە بو واى ئەكرد نەتوانم وردبمەوہ لە پوخسارى. ئەزمانى ھەمو شتيك بۆ من پەيوەستە بە يەك ساتەوہ: يان ئەو پوداوە پپروژە پونەدات يان نا! ئەوہ ھەر لە سەرەتاوہ لەگەل خەسوہ پيشينەكەيدا حسابى خۆم يەكلایى كردبوہوہ. ئەزمانى كە ھەرگيز خۆشم ناويت. بە لأم ئەى لەگەل خۆيدا چى؟ ئاى خۆزگە باوكم نەمردبا. ھەزتيكى سەرشيت بۆ جيھيشتنى خيراى شوينەكە ئوقرەى لەبەر بپريبوم كە بە نيگا ژەھراويەكانى ئايا خاتون بۆمدەرکەوت زۆر جولە جولە ئەكەم.

ھەوا بەھيژ بو. وا بپرمئەكردەوہ ھەموان لە بيئەنگيە قورسەكەى ناو تالارە بچوكەكەدا دەست و پەنجە لەگەل ويئا گەليكى وەك ويئاكانى مندا نەرمئەكەن. تەنانەت خواجەش بيئەنگ بو. زۆر تينەپەرى كە دلرفيني و ميوانداريەكەى داىكم- كە مامۆستاي ئەم ھونەرە بو- ھەموانى ھينايەوہ سەرخۆ. بە دەنگيكي سرشت ئاوريشمىوہ پرسى: ئاخۆ گەشتى ميوانە ئازيزەكان لە شارەوہ بۆ كۆشك ئاسان بو؟ خۆ ھيچ شتيك پى قدامى موبارەكتانى نازار نەدا؟

من يه كرا هه ستمکرد هه مو بونه وهر چاوه پروانی ئەم پرسياره به و کاتیکيش
هه موان به يه که وه ده ستیانکرد به وه لامدانه وه، به نارەحتی و له ترسی نایا
خاتون توانیم پێ له پێکه نینه کهم بگرم: هه موان به يه که وه که وتنه گالته وگه پ
به لام به چاوتروکانیک بیده نگ بون بۆ ئە وهی ته نیا شیخ وه لامبداته وه. هیشتا
نه مئه ویرا سه یریبکه م. به پێچه وانە ی جهسته لاوازه که یه وه ده نگیکي نامۆی هه بو.
زایه له ی دهنگی وه ک روبرار ره وان و دلگیر بو و هه روه ها وه ک تا قگه پر هازه و
هوره بو. بۆ ئە کرا خۆت پێرا بگیری ت؟ به په نجه ی دۆشاومژم داوینی ناسکی
دایکم کونکردبو. وه ک بلێی ئە مو یست هه رچی زۆتر به هه ستمکردن به گه رمی
پێستی له ترسه که م که م بکه مه وه. سه رم به رز کرده وه و سه یری شیخ کرد به لێ
خۆیه تی. ئەم دهنگه به راستی ئە کرا هی ئەم پیاوه زار و لاوازه بیت که سه ره پای
که نجیتیه که ی، پێگه شتوییه کی ته واو له پوخساریدا رهنگی ئە دایه وه. ئە سلەن
نه مئه توانی بزانه چه ندیک گه نج یان پیره. پیاوما قولانه پالیدابوه وه به
پالپشته که یه وه و به فارسیه کی جوان که تا ئە و پۆژه نه مبیستبو باسی
گه شته که یانی ئە کرد. چاوه کانی وه ک دو چرای جادو، نه ک هه ر ده رونی، به لکو
ده ورو به ره که شی پوناکنه کرده وه و هه قی زه ردیی پوخسار و جوانیه نا ئاساییه که ی
جهسته ی ئە کرده وه، دهسته خانه دانه کانی به پێچه وانە ی دهسته کانی منه وه به
دلنیا ییه وه له ده وری سنگی ئالاندبو. هیشتا نه مئه توانی بریاریده م خۆشمه ویت
یان نا که به یه ک جار نیگا ئارام و گه رمه کانی وه ک په پوله یه کی ره ش بۆ چه ند
ساتیک له سه رپوخسارم وه ستاند و بزيسکه یه ک له نیوانماندا گۆرپرایه وه و هه ر له و
کاته دا به پونی هه ستمکرد به لێ ئە کریت خۆشمبویت. هه ناسه یه کی دريژ و
ئاسوده م هه لکيشا و نایا خاتون مۆره یه کی لی کردم. وتبویان ۳۶ سالیه تی، به لام
پیرتر نه ینواند و ئە مه ش ئە کرا تاکه کيشه ی بیت. من پیره کانم خۆشنه ئە ویست،
بێجگه له ئیلیاس. به هه رحال خه ریکبو له خۆشحالی و خرۆشاندا دلم له ده ممه وه

بیته دهره وه. حه زمه کرد بزانه دایکم و شه مسه دینیش بارودوخیان وه ک منه یان نا. وتووژ چرۆی کردبو و که شی تالاره بچوکه که گه رمایه کی تاییه تی هه بو. چیت نه مه ویست برۆم و به پیچه وانه ی چند ساتیک له مه و به ره وه، له پرشنگی نیگا گه رم و شادومان و راستگۆکانی شیخ که له بهرگی پاکیزه جوانه کاندای ته جه للی نه کرد و له بزیکه ی نیگای سحرنا میز و گو یزراوه یدا هه مو دوریه کان له ناوچون و که شیک په یدا بو که وه ک بلئی له تالاره بچوکه که دا که سانیک کۆبونه ته وه که هه موان سالانیکی ساله یه کتر نه ناسن و هاودل و هاوزمانن. له یه ک ساتدا دهرگا و دیوار و فهرش و دهنگ و مروفه کان، هه موان له گونجاویه کی دلپفین و گه رمابه خشدا نه زیان. نه مبینی دایکیشم وه ک من له وه هه سته گه رموگوری به خش و گو یزراوه ی نه نۆشی. له وانه بو شه مسه دینیش نه م هه سته ی هه بیته. نه م پیاوه به راستی جه زبه یه کی جادویی هه بو. هه موان سه رسام دانیشتبوین و گویمان نه گرت، ته نانه ت کاتیکیش ئایاخاتون میوانه کانی بانگه یشتکرد بو ناخواردن، هیچ که سیک حه زی له پۆشتن نه نه کرد. جادوی قسه کانی شیخ و چیژی گالته و گه په شیرینه کانی هه لۆ پیره که شی هینابوه جۆش و خرۆش. باو بو مه جلیسی داواکاری دریزه ی نه نه کیشا، به لام به هۆی دریزی ماوه ی شار بو کۆشک ناچاربوین بو نانی نیوه پۆش میوانداریان بکه یین. نه و پۆزه تا کاتی خۆرئاوابون که میوانه کان نه یانویست بگه رینه وه بو شار، هه لی پیویستم قۆسته وه بو نه وه ی تا هه رچه ند دلم نه یه ویت به دهرونی داواکاره که ی دایکدا پۆچم و هه رچه ک خۆم نه مه ویت له بارودوخ ی نه و که سه رقالی قسه کردن له گه ل نه م و نه و یان گو یگرتن بو لییان وردبیمه وه تا زیاتر دلنیا بیم زۆر خۆشمویستوه و باوه ربکه م که بونی بو پرکردنه وه ی پیگه ی له ده سته چوی باوکم گونجاو و پیگه شتوه. هه ستمه کرد خۆشمه ویت و دلنیا بوم نه ویش ناگاداری سوسوکاریه که مه و ده سته ی نه نقه ست

سەيرم ناكات تا بتوانم تىر ھەلىسەنگىنم. تەنيا يەك دو جار زەردەخەنە يەكى بە شىرىنى شەكر بۇ ناردم.

مىوانەكان پۇشتن و لە كۆى قسە و وتوویژەكان بۆمدەرکەوت دایکم پازیبونى كۆتایى خۆى دەربریوه. جیم بە خۆم نەئەگرت. ئەمە ھەر ئەو گۆرانکاریە باشە بو چاوه پوانى بوم. پەيامى یاسەكانم بە گشتى لە بىرکرد ھەمو ئەو گفتوگۆیانەى كە من لە مانای زۆرىکیان تىنەئەگەشتم لیژەدا كۆتاییان پىھات كە دو ھەفتە یتر - بە پىشبینى بەختى باش - کاروانىك دىت و لەوپەرى ریز و شكۆدا دایکم ئەبات بۇ ھەرەمى شىخ، ئەو ھەرەمەى كە ئەیانوت تىیدا ھىچ ھەوالىك نىە لەبارەى ژنى مارەبېراو یان مارە نەبېرا و كەنیزەكەوہ و تەنيا خزم و خویشە پىر و پەككەوتەكانى شىخ لە سایەى پارىزگارى ئەودا تىیدا ئەژىن. شىخ ئەیوت زۆرىك لەم كەسانە یادگارى كۆچکردنى باوكیەتى. ماوہیەك باس لەسەر ئەوہبو ئایا باشترە ھەمو خىزانەكەمان بەیەكەوہ بېۆن، یان لەسەرەتادا تەنيا دایکم لەگەل دایەجاندا بېروت و ئىمە جارئ لەگەل ئایاخاتوندا بىمىننەوہ؟ لە كۆتاییدا وایان بە باش زانى سەرەتا دایکم بە تەنیاى بېروت، بۆئەوہى جىگەخۆشبكات و دواى چەند پۆژىك بنىرىت بە شوین ئىمەشدا. لە خزمەتكارەكانىش تەنيا بېریاربو ئایا و ئوجى - كەنیزەكە پەشەكەى من - لەگەلمان بىن بۆ مالى شىخ.

قسەوباس دەربارەى لالای پىرى شەمسەدىن كە مامۆستایەكى زانا و ئىرانى، گوايە لە خزمە زۆر دورەكانى باوكم بو، دىژەى كىشا. ئەو شەمسەدىنى گەورەئەكرد و لە ھەمو شوینىك لەگەلیدا بو و زمانى فارسى و قورئان و شەرعیاتى فیرئەكردىن. ھاتنى ئەو لە مەرجه دەست لیھەئەگىراوہكانى دایکم بو. سەرئەنجام بېریاردرا دواتر شىخ بىر لە رىگەچارەيەك بكاتەوہ، بەلام جارئ لالا لە باخ بىمىننەوہ و تەنيا چەند پۆژىك لە ھەفتە بۆ وانە وتنەوہ بە ئىمە، بىت بۆ مالى شىخ. حسابى من كە ئەمویست داوابكەم ئیلیاسىش لەگەل خۆمان ببەین،

پونبووبويهوه. زور سه رمسورپئه ما چون ئه م پياوه گرنگ و جي متمانه يه له قونيه دا
 ئه وهنده جيگه و ريگه ي نيه كه له سه ر يه ك زور بو مانه وه ي لالاي شه مسه دين
 ئه وهنده دريژدادري بكه ن. دايه جانيش بوه قورياني پيداگري بو شوكردنه وه ي
 دايكم. حه ره م شويني بو ئه ويش تيا دا نه بو، واته به و جوړه ي كه خه سوي شيخ
 ئه يوت، ته نيا شوينيكي بچوك هه بو بو خه وتني هه موان، به لام باسي ژوري
 تاييه تي و ئه م هه موه برؤ و بييه له ئارادانه بو و له به رئه وه ي شوينه كه ناخوشبو
 بويان، واباشتر بو هه ر ليړه بمينته وه و من باش ئه مزاني ئه گه رچي دايه به رگه ي
 مردني باوكمي گرت، به لام به رگه ي دوري دايكمي نه ئه گرت به لام له به رئه وه ي زور
 نه خوښ و لاوازو، دايكم به ناچاري قبوليكرد ئه گه ر جيگه ي له حه ره مدا گوجاو
 نيه، واباشه جاري ليړه بمينته وه. من ئه م برياره م به باش نه زاني و له ناخي
 دلمه وه دلّم بو دايه سوتا. هه ميشه له ئايا خاتون زياتر خوشمئه ويست، بريارمدا
 دواتر له گه ل دايكم قسه بكه م، به لكو سه ره پاي هه مو كيښه كان بتوانين له گه ل
 خو مان بييه ين. پيشبينيم كرد مالي شيخ ئه بيت يه كيڅ له و باخه پر ميوانه بيت
 كاتيڅ ئه پوشتين بو حه مامي مه ر مه ر له ريگه دا ئه مانبينين، ئه م باخانه ديواري
 به رزيان هه بو و مالي بچوكيان تيډابو. بو من مالي گه وره گرنگ نه بو، هه ر
 ئه وهنده باخيڅ هه بوايه پوژانه پياسه م تيډا بكردايه، به س بو. تا ئه و پوژگار
 نيوه ي كاترميړه كان ي بيډاريم به گه ران له ناو باخدا به سه ر برډبو و هه ر دره خت و
 نه مام و حه وز و فواره و پشيله و هه نك و چوله كه و په پوله يه كم بينيبيت په يمان
 و به لينيكي جياوازم له گه ليان ئه به ست. ليړه ش به دواوه دوركه وتنه وه م لييان
 ئه كرا گه وره ترين خه م بوايه. به لام من كه بو مده ركه وتبو زيان هه ميشه له
 گوراندايه ئه بوايه به رگه م بگرتايه. تازه، ئه متواني له باخه كه ي شيخ هه مو شتيڅ
 له سه ره تاوه ده ستيپيڅه مه وه. باشي كاره كه له ويډابو دايكيكي خوشبه خت و
 باوكيكي تازه م هه بو مامه له يه كي به ويژدانانه بو، ته نيا ئه گه ر بمانتوانيبا ئيلياس و

دایهش له گه لّ خویمان ببهین، ئیتر له هیچمان کهم نه بو. دو هفته به خیرایی تیشک تیپه پری. دایکم له بهیانی زوه وه تا درهنگانی شه و سه رقالی ریکخستنی کاروباره کان بو و دو قسه مان پیکه وه نه نه کرد و نه مئه زانی بۆچی نایه ویت چاوم به چاوی بکه ویت. به لام به رده وام لیی دورنه نه که وتمه وه و چاوم له سه ری هه لئه نه گرت. ههستیکی نامۆ به نزیکه بونه وهی پۆشتنی نه و ئوقره ی له بهر هه لگرتبوم. نه وه نده زۆر که جار جار ه ئاره زوم نه کرد نیرراوه کانی شیخ هه رگیز نه یه ن. به لام ئای چ زو په یدابون. له بومه لیلدا گه یشتن. نه بوایه هه ر نه و پۆزه بوکه خاتونیان ببردایه بۆنه وهی بۆ بۆنه ی ماره برینی پۆژی داها تو ناماده بکریت. بریاربو ئایاش له گه لئاندا بپوات، به لام پاش ماره برینه که بگه ریته وه. من ئاهه نگیکم له باخه که دا وینا نه کرد که چه ندین پاشا و شازن تییدا به شداری نه که ن و دایکم به جلی رازاوه وه نه ستیره ی مه جلیسه که یه. له بیرکردنه وه له وهی نیم له مه جلیسه یکی له و شیوه یه دا، فرمیسک له چاوه کانم بارین. به پیچه وانهی به یانیی داواکاریه وه، پۆژیکی خۆله میشی و هه وری و خه مبارم هه بو. دایه خاتون و خزمه تکاره کانیتر مۆنیان کردبو و بیده نگ و بی شه وق و زه وق کۆتا ساتی وه ریخستنی خۆری باخه که یان ریکنه خست. ته نیا ئایاجان له سه رخۆی بو. دایکم زۆر دهسته پاچه دیاریبو. نزیکانی نیوه پۆ ئیمه که مابوینه وه، بینیمان به چ خیراییه ک و شتره کانیا ن بارکرد و سواری نه سه په کان بون و به ریکه وتن. هیچ کهس باوه پری نه نه کرد. چ زو پویدا. من وه ک جالجالۆکه یه کی ته نیا پشتم دابوه وه به ده روزه گه وره که وه و له پشته وه بینه ری پۆشتنی کاروانه که بوم. نازانم بۆچی له نا کاویکدا و به یه کجاری هه مو ئومیده کانم بۆ گۆرانکاریه کی باش له ناوچو بون. زۆر خه مبار بوم. حه زمنه نه کرد بی ئیمه بپوات. خه میکی گه وره و بی گریان ریکه یان له هه ناسه دانم گرتبو. هه تا زیاتر دورنه که وتنه وه، هه مو شوینیک تاریکتر نه بو. خۆری باخ و ژیا نی من له پشت هه وره کانی داها تویه کی نادیاره وه

دورته كه و ته وه و من بيجگه له م دورى و نه وهسته نهينى ناميزه، نه هيچ شتيكم
نه بينى و نه له هيچ تينه گه شتم. كاروانى هه لگري بوكى شيخ له دواى خويه وه
هه وريكى له ته پوتوز هه لگيرساندبو و دايم خه ريكبو به ره به ره له م ته پوتوزه دا
ونتر نه بو. له ناكاو ئاره زوم كرد ئاى خوژگه هه مو گيانم ببينه هاوار بو نه وهى
بتوانيت جيهان پر بكات له شه پولى نه و ئازارهى نه مچه شت. نازانم چند
وه ستابوم، به لام هيزى دهستى ئيلياس له سه ر بازوم، نه وهنده توند هيناميه وه
هوش خوم كه داماو به ترسه وه وتى:

خاتون گيان! يه ك دنيا كاته لي ره دا وه ستاوم. نه مه وي ت ده روازه كه دا بخم،
به لام ئوه ناجولين. ترسام شتيكتان لي به سه ر هاتبيت.

به بينينى شه پولىكى ئارامى گيانمى گرته وه. تا نه م ماوه يهى له مه و به ر - به ر
له ده ركردنى بريارى بى هۆ سو پرانه وهى من له باخدا له لايه ن ئايا خاتونه وه -
نيوهى پوزم به قه لادوشكاني نه وه وه به سه ر نه برد و ماوه كهى ترى پوز به گرتنى
چمكى كه واكهى به دهسته بچوكه كانم، به گه ران له ناو باخدا. له پوزى له
دايكبوني شه مسه دينه وه، هه مو سه رنجى دايم و باوكم له سه ر نه بو و له به ر نه مه
بو ئاشقبونى له راده به ده رى من بو باخ و ئيلياس، نه ك هه ر نيگه رانى نه نه كردن،
به لكو خو شحاليشى نه كردن. باوكم داواى دوانزه كو پى له دايم كردبو و من نه گه ر
زور نه بومايه، بيگومان به س بوم. تاكه سوز و چاكهى باوكم ده ره ق به من،
نه وه بو كاتي ك بى بى جان دايم و باوكمى ئاگادار كرده وه له ته نيابى من و ئايا
خاتونيش بي زارى خو ي ده ر بريبو له بى هۆ سو پرانه وه م له باخدا، برياريدابو له
بازارى به نده فرو شه كانى قونيه كه نيزه كيكي هاوته مه نى خومم بو بگرن بو نه وهى
له ماله وه يارى له گه ل بكم و له باخه كه شدا كه متر بى هۆ به شوين ئيلياسه وه بم.
نه م چاره سه ره له سه ره تا دا زور سه ركه وتو نه بو. له به ر نه وهى من كه نيزه كه كه م
خوشنه نه ويست. بونيكى تاييه تى هه بو و له زمانى منيش تينه نه گشت. به رده وام

ئەگريا و ئەگەر كەسنىڭ ديارنەبوايە، تەنانت بە خراپى نەئەزانى بە جۆرىك لە جۆرەكان پق و نەفرەتى خۆيم بۆ دەربخات. پەناگەى من لە و مالەدا ھەميشە و بەردەوامخۆشەويستىئىلياسى پير و باوھشى بى بى جان بو. لەگەل ئەم ھەموەشدا من داىك و باوكم نەپەرسى و ھەرچەندە باش ئەمزانى نابىت زۆر بە دەوروپەرياندا بيم و بچم، بچوكترين سەرنجدانىان دەرونى پىر ئەكرد لە خۆشى. ھىچ پقيكم نەبو بەرامبەر بە ھىچ كاميان و ھەمو گوناھەكەم ئەخستە ئەستوى شەمسەدىنى بىرام و ھەمو رقم ئاراستەى ئەو بو، من تەنانت گوناھى مردنى باوكم خستبوە گەردنى ئەو. لەبەرئەوھى زۆر باش لە بىرمە سالى تاعون -ئەو سالەى مردنى پەش زۆرىك لە ناسياوھكانمانى كوشت- براكەم ئەوئەندە لە قەيسىھەكانى ناو باخەكەى خواردبو توشى سىك ئىشەبو و باوكم لە ترسى تاعون و ئەوھى نەوھەك پزىشك دەرەنگ بگاتە جى، بە ئەسپەكەى خۆى گەياندە لای ھەكىمى ئىرانى -شىخ كەسراى ھەمەدانى- لە قونىيە و ئەگەرچى براكەم چاكبويەو بەلام ئەو خۆى نەخۆشكەوت و لەوھەدواوھ لەسەر جىگەى نەخۆشپەكەى ھەئەستايەوھ. داوودەرمانى ھەكىمانى تايبەتى سولتان و شىخ كەسراش كە يەك ھەفتەى تەواو بە زۆر سەريەوھ بو و چاودىرى ئەكرد، ھىچ كاريگەريەكى نەبو. داىھ خاتون ئەيوت باوكت لە ھەوانەكەى خۆى ئاوى بە توشبويەكى ھەلھاتوى تاعون لە ھەلەب داوھ و خۆى توشبوە. ئەمە مۆتەكەيەك بو كە تا ماوھەيەكى زۆر بەرۆكى بەرنەئەدام.

دەنگى ئىلياس دوبارە ھىنامىيەوھ ھۆش خۆم و من بە ھىمنى لەسەر پىگە لميەكە لەگەل ئەودا بەرەو كۆشكەكە بەرپىكەوتم. دلۆپە گەورەكانى باران بە دەنگى بەرز دەستيانكرد بە بارىن. ھەزمنەكرد دللى تەنيام بخەمە سەر زىخە پەقەكانى لەمەكە كە بە تاسەوھ بارانەكەيان ھەئەمژى تا بتوانم پىي پىدا بىنم بۆئەوھى ئاسودە بىم. ھەمو لايەك خەلۆت بو. باخ وھەك كۆشكى پۆھەكانى

لېهاتبو. لالای شه مسه دین نه وی بردبو بۆ گه ران بۆ نه وهی دیمه نی پۆشتنی دایکم نه بینیت. ئایا خاتون له گه ل دایکم پۆشتبو بۆ نه وهی ئاماده ی بکات بۆ که ژاوه ی شیخ. که نیزه که شم که به رده وام وهک پۆحیکه رهش، بیده نگ و دور له خۆم به شوینمه وه بو، ئیستا دیارنه بو. نه متوانی باوه پیکه م نه و له هه موان خه مبارتره. دایه خاتونیش هه ر له به یانیه وه دیارنه ما بو. له پۆژی داواکاریه که وه که بریاربو نه روات بۆ مالی شیخ، بو بوه که سیکه تر. نه وه قی بو. پاش نه وه هه موه ساله خزمه تکرده، نه نه بوایه پیر و په که وته به ته نیایی جیبه یلرایه. وانه زانم نه وه پۆژه به که مین جار بو بۆ حالی کچیک که چیتر باوکی نه بو و دایکیشیان لیکرتبوه وه، له گه ل باران گریام و دایه شم له بهر قسه بی مانا چه ندین و چه ند ساله که ی ((تاکه ریگه ی سه ره رزی و پاریزگاری خیزانه که مان شوکرده وهی دایکه)) نه فره تباران کرد. ئیستا بۆمده رکه وت نه و چون هه م خۆی و هه م ئیمه شی گرفتار کرد. به که مین جار بو له و ئیواره تاریک و لیله دا به هه مو جهسته و دل و گیانمه وه هه ستم به هه تیوی کرد، خه میکی قورس و گران و تاقهت پرۆکین ناره حه تی کردبوم. خه میک که تا نه وه پۆژه ته نانه ت بۆ یه ک ساتیش نه زمونم نه کردبو. ته نانه ت له کاتی مردنی باوکیشما، له و پۆژانه دا یه ک هه فته ی ته واو به بیهۆشی له سه ر جیگه که وتبوم، له وانه بو دایکم و ئایا و ئیلیاس و نه وانیتر وایانزانیبیت له خه می مردنی باوکم نه خۆش که وتوم. نه وان تا نه مپۆکه ش نازانن له و پۆژه ی کۆتایی به هاردا که له ناکاو دهنگی شیوه نیکی نائینسانی که شی نه و باخه که ی گرته وه که خاوه نه که ی مردبو، چی پویدا. نه وان نازانن هیه ک سیک له بیرى نه و کیزۆله ته نیا و خه یالایه دا نه بو که نیوه ی کاته کانی بیداری له و باخه دا به سه برردبو. له وانه یه هه مو چنار و هیفپرست و سپیه چناره کانی باخه که باشتر نه یانزانی چی به سه ر هاتوه تا خۆی. نه و ته نیا نه یزانی کاره ساتیکی زۆر گه وره پویداوه که ناچیتته نه قلی مرۆفه وه و نه وهی که گه وره تره کان نه و هه موه هه راوه وریا یه یان ناوه ته وه،

هەموی بەهۆی ئەو کارەساتەوێه. ئەو ئەگریا. بەلام نەك بەهۆی مردنی باوكیەو، تەنیا لەبەرئەوێ ترسابو و لەبەرئەوێ داوینی هەر كەسیكی ئەگرت خۆی لە دەستی پزگارتەكرد. كارەساتیكی تازه و گەورە پویداو كە هەر شتیك بیّت، نەیانئەویست ئەو تییدا بەشداربیّت. ئەبوايە لە ماله كە هەلھاتبا بۆ باخەكە. ئەو هەمیشە هەمو دل ئیشانەكانی مالهوێ بە یەك فو لەگەل بابردهلەیهكدا ئەنارد بۆ شوینە دورەدەستەكان. ئەو پۆزەیش وەك هەمیشە دەنگی هەرا و شیوەن لە كۆشكەكە بەرزبویەو و دوای سوپانەوێهەك بەدەوری حوزە گەرەكەدا، بە پشتی دەستی فرمیسكەكانی سپی و وەك هەمیشە لەگەل ئەو فریشتە هەمو گیان بەردینەدا كە لەوانەیه هەزاران سال بو لە ناو حوزەكەدا هەولینەدا بۆشكێك تری بخاتە دەمیەو بەلام هاتنە دەرەوێ ئاو لە دەمیەو مۆلەتی ئەم كارەیی پینەئەدا، دەرە دلی كرد. دواتر گوارەیهكی لە گیلەسەكان بۆ خۆی دروستكرد و دواتر بە گەلای گۆلە شەمالي نینۆكەكانی رەنگكرد و چەند خونچە نیلوفەریكی بە دەنگە پێكەنیناویەكەیانەو ترەكاند و بە شوین پەروانەیهكی زەرەوێ كە لەم جارەوێ ئەپەریەو بۆ ئەو جار و لەم جۆگەوێ بۆ ئەو جۆگە تا گەیشتە ژوانگەیی خوشەویستەكەیی: ئەو كەپەری كە باوكی لەبەرەمبەر ریزەتوی كۆتایی باخەكەدا بۆ دایكی دروستكردبو بۆ ئەوێ بەھاران كاتی گەشتنی توهكان كیراخاتونی نازداری تییدا بەوێتەو و باخەوانە عاشقەكان لە تولىنەیی دار بییدا لە هەمو جۆرە تویەك بینن بۆ خاتونی خوشەویستیان بۆ ئەوێ ئەویش بە هەزار ناز و عیشووەو لەو میوێ شیرینانە بخوات و گوی پادیریت بۆ دەنگی ئاوی ئەو كانیەیی لە تەنیشت بەدریکەوێ ئەهاتە دەرەوێ و بە گۆرانی وتنەوێ پزایە حەوزیكی كاشی سەوزی پیرۆزەیی ئیرانی و پاش تیرئاوكردنی نیلوفەرە ئاویەكان و كۆلەكەیی كەپەرەكەپیی ئەكردەوێ بۆ زۆنگیكی بچوك كە هەمیشە پڕ بو لە بۆقی قیرەقیركەر و پووش بە قونەیی رەنگاوپرەنگ. ئەوێ جیھانی

ئەو بو، بەھەشتى ئەو بو. بەلام ئەو پۇژە لەوئىش ھەر خەمبار بو. خەمىكى ناديار
-بەلام ھەستىپىكراو- لە كەشۈھەوادا بو. نەيئەتوانى ۋەك ھەمو پۇژىك خۇى سەر
گەرمبكات. شتىك قورگى ئەگرت، ئەيوست ديسانەۋە بگريئت، بەلام چىتر
نەيئەتوانى. خۇر ئەگەرچى لە ناۋەپاستى ئاسماندا بو، بەلام ھىچ شتىكى پۇشن
نەئەكردەۋە. تەنانەت جۇگە بچوك و پىر پىچاوپىچەكانى ناو كزۇگياكەش
نەئەدرەوشايەۋە.

لە تۈە تازەكان جوانتر بون، ھەلىگرت و خواردى. بەلام نا، ئەم تۈانە ۋەك
ئەۋانەى پىشو شىرىن و خۇش نەبون. بە زەحمەت خۇى ھەلدايە سەر جۇلانەيەك
كە لەسەر درەختىكى ھەنجىرى كىۋى گەرە بۇ شەمسەدىنيان دروستكردبو. لە
ناكاو شتىك بە خىراى تىشك بە لا گوئىدا تىپەرى. لە ترساندا قىژەيەكى كرد و
خۇى لەسەر جۇلانەكە ھەلدايە خوارەۋە. سەيرى دەۋرۋبەرى كرد. جارىكى تر
پەشايىيەكە بە فىشكەۋە بە بناگوئىدا تىپەرى، بە سەرسورمانەۋە بىنى
پەرسىلكە ئاشناكەى خۇيەتى. لەيەك دو مانگ لەمەۋبەرەۋەھەمو پۇژىك
ئاگادارى بو. پەرسىلكەكە لە سوچى سەقى كەپرەكەدا ھىلانەى دروستئەكرد.
ئىلياس وتبوى ئەو و تاكەكەيتى بەيەكەۋە ھىلانەكەيان دروستئەكەن بۇ ئەۋەى
يەك دو مانگىتر بىچۈەكانىانى تىدا گەرەبەكەن. پەرسىلكەكان ھىچ كاتىك
ئەۋەندە نزم نەفرىبون. زۇر سەير بو. لە ناكاو بۇيدەرەكەوت دو بونەۋەرى زۇر
بچوك لە پشت ھىلانەكەۋە كەوتبونە سەر جادە لمىەكە ودىيان لىتىكچوبو. تازە
زانى بۇچى پەرسىلكەكان بە دەۋرى سەرىدا ئەسورپىنەۋە. پۇشتە پىشەۋە.
بىچۈە پەرسىلكەكان بون. داماۋانە! بە دلنىايىيەۋە ئەترسان پىيان پىدا نەنىت.
بەلام ئەو پارىزگارى لىئەكردن، زۇر باشتەر لە خودى پەرسىلكە خاتون.
لەۋانەشبو خۋاى بەسۇز و دلۇقان ئەۋانى بە تايىبەتى بۇ ئەو ناردىت. بۇ ئەۋكە
ئەۋ ھەموە عاشق بو. بۇ ئەۋكە ئەۋ ھەموە تەنيا و خەمگىن بو. ئىستا ئەيتۈانى

لهگه لیان ببیتته هاوړی. له بنه پرتدا نه یئته توانی دایکیان بیت. په پره سیلکه کان نه یانتوانی دوباره له و هیلانه گرم و نهرمه دا هیلکه بکه نه وه و بیچوی زیاتریان ببیت. بی گومان نه مه دیاریه ک بو له لایه ن خوی باخه که وه.

سهیره که نه مړو حه زنه که م باسی نه و پوداوه بو که سیک بکه م و بلیم نه و کچه ته نیا و خه یالویه من بوم. من بوم نه موست بیمه خاوه نی بیچوه په پره سیلکه کان... سهیری چوارده ورم کرد. هیچ که سیکی لینه بو. به یانی نیلیاسم بینبو که له هیوانی ناوینه کانددا ده سماله که ی له سر کردبوه وه و خاکی نه کرد به سهیردا و شیوه نی نه کرد. پوچه رهش پیسته که شم به چاوی نه بله ق و ده می داچه قاوه وه چاوی برپیوه ناشویی ناو تالاره که و چیتروک سیبهر به شوینمه وه نه بو. نه وانیتیش پون بو چیان نه کرد. له بهر نه مه به ترس و گومانه وه به نهرمی نوشتامه وه و بیچوه له رزوکه کانم هه لگرت. چند بیده نگ بون. چ ده نوکیکی تیژیان هه بو، به و هه موه لاوازیه یانه وه نه وه نده چا و نه ترس بون که گازیان له په نجه یمرؤ نه گرت. سه ره پای نه وه ی به ناسانی له مشتی داخراومدا جییان نه بوه وه به لام به هیزیون و نه یانترساندم. به تایبهت که نیستا نیتر باوکیشیان هاتبو و به دهوری سه رمدا نه خولایه وه. زوری نه مابو چروچاوم کویر بکات. رامکرده ناو که پره که و ده رگا که م داخست. درز و کون و که له بهری که پره که نه وه نده فراوان بون په پره سیلکه کان بتوانن بیتنه ژوره وه به لام نه مزانی نه وان نه م کاره ناکه ن. بیچوه کانم له سر زهوی نزیك حه وزه کاشیه که به ره لاکرد، به لام یه کسه ره شیمان بومه وه. زوری نه مابو خویان هه لده نه ناو جوگه بچوکه که ی ده وروبهری حه وزه که و بخنکین. نه وتولینه یه م هه لگرت که جیگی سفره و قاپه کانی که پره که بو. هه لمپشته سه ر کورسیه ک و بیچوه کانم تیخست و سه ره کهیم داخسته وه. په پره سیلکه کان خویان نه کیشا به ده رگا و دیواری که پره که دا. زور ترسابوم، به لام من نه و وردیکلانا نه م نه ویست، پیویستیم پییانبو

و بېيارمدايو به هيچ نرختك له دهستييان نه دم. بېچو خستنه وهى دوبارهى
په په سيلكه كان زه حمت نه بو، به لام ديارنه بو كه من كهى دوباره نه متوانى به
ناسانى بېمه خاوهنى دو بېچوى ژيكله. تازه، نه مه ناره زويهك بو ماوه يه كى زور
له مه و بهر بېرم ليكر د بوه وه. تولىنه كه م خسته به رېم. له سره كورسيه كه دريز
پاكشام و چاوم بېره بېچوه كان كه بۇ يه ك ساتيش له جيكه جيكه نه كه وتن. وهك
بلى جوينيان پينه دام. گرنه نه بو، كاتى پيوستمان هه بو بۇ نه وهى بېينه
هاوپى. نه وهنده له تماشاكردنى بېچوه كاندا پوچوبوم له كه پره كه دا نه مزانى
كهى خه و بردبوميه وه. كاتيك دوباره به دهنگى په په سيلكه و بېچوه كان خه بهرم
بويه وه، بومده ركوت عه سره و زور برسيمه. له كه پره كه پوشتمه دهره وه.
دهرگا كه م داخست و به خيراى به ره و كوشكه كه پام كرد. په په سيلكه كان به
قيزه وه تا به شيك له ريگه كه شوينم كه وتن. زور نه ترسام، به لام نه بوايه بېوم.
هه م خوم پيوستيم به خواردن بو و هه م نه بوايه خوراك بهيناىه بۇ بېچوه كان.
نه كه را له و كاته دا بمبردنايه وه بۇ ماله پر له شيوه نه كه.

هه مو شوينيك به شوين ئيلياسدا گه پام. له هيچ جيهك نه بو. له يه كيك له
توكره كانم پرسى، وتى: پوشتوه بۇ قونيه بۇ ناماده كردنى كاره كانى بۇنه كهى
به يانى. خوايه چى بكه م؟ له كى بېرسم بېچوه په په سيلكه چى نه خون؟ چومه
چېستخانه كه. پر له هاتوهاوار و هاتوچو بو. هه رچيه كم به گونجاو زانى بۇ خوم و
بېچوه په په سيلكه كان خسته ناو كيسه يه كى به هاراتى هيندى كه
له به رده ستدايو. كه نيزه كه م نوزيه وه و به شوين خومدا تا كه پره كه پامكيشا. نه و
پنيخوشبو بوه ستيت و خه لكه جوراوجور و گاليسكه رازاوه و سواره سهير و
سه مه ره كان بېينيت. كاتيك گه يشتينه كه پره كه، هه وا مامناوه ند بو. له به رده م
دهرگا كه دا وه ستاندم و تيمگه ياند نهركى نه وه يه په په سيلكه كان دهركاته سر

لقیکی بەرزى دەوربەرى كەپرەكە. ھەروەھا ئاگاداربیت چاوەكانى دەرنەھیتن. بە پىچەوانەى منەو، ئەو نە لە تارىكى ئەترسا و نە لە پەرسىلكەكان. بى ئەوئەى بتوانم يەك دلۆپ ئاو يان دەنكە كونجىەكى بۆگەن بەدەم بە پىچەوكان، ماوئەيەك سەرم خستە سەريان. بىدەنگى و تارىكى ھەمو لايەكى گرتبەوئە. لە ماندوئیتی و نائومئیدی و برسیتیدا خەرىك بو ھىزم لە بەر بېریت. ھەزم لە خواردن نەبو. بەر لەوئەى پىچەوكان خواردن بخۆن، پى تىنەئەچو بتوانم ھىچ بخۆم. ئىتر نە بۆقەكان دەنگەدەنگيان ئەکرد نە پەرسىلكەكان. بىدەنگىەكى و ھەمھیتنەر ھەمو شوئىنىكى گرتبەوئە. بەرە بەرە ترس و ھەمى خستە نىو گيانمەوئە. ئەبوايە بگەرامايەوئە بۆ كۆشكەكە، بەلام بە جۆرىك كە كەس ئاگادارى پىچەوكانم نەبیت. كىسە و تولینەكەم ھەلگرت و پۆشتەم دەرەوئە. كەنیزەكەم خەو بردبويەوئە و پەرسىلكەكانىش ديارنەبون. خەبەرمكردەوئە. تولینەكەم دا بە دەستىەوئە و بە پەلەكوتى گەراينەوئە بەرەو مال. جار جارە سىبەرىكى رەش بەسەر سەرماندا تىنەپەرى بەلام نزيك نەئەبويەوئە. وەك بلىئى لە كەنیزەكەم ئەترسا. دەنگى پىچەوكانىش لە دواى نىوئەپۆكەيان كەمتر بوبويەوئە، بەلام نەئەپچرا. گەشتىنەوئە كۆشكەكە. ئەھلى مالەوئە و ميوانەكان لە بىدەنگىەكى قورسدا لە ھەيوانەكەدا دانىشتبون. لە سىبەرى پوناكىى مۆم و چراكاندا ھىچ كەسىك ئاگادارى من و كەنیزەكەم و تولینەكەى دەستى نەبويەوئە. پۆشتەم بۆ ژورەكەم كە زۆر لە ژورەكەى دايك و باوكم و شەمسەدینەوئە دوربو. كەنیزەكەم مۆمەكانى ھەلگرت و پىچەوكانمان دەرھينا. تۆ و ئاو و شيرمان و خستە بەردەميان و كەنیزەكەم وەك بلىئى تازە ئاگادارى چىرۆكەكە بوبیتەوئە بە چاوە گەورەكانى ناو بە ناو نەفرەتى بۆ ئەناردم. ھەولمدا چاوم لە سەيركردنى ناوچاوى بپاريزم. نازانم چەند دريژەى كيشا تا ماندو و برسى و داماو لەسەر فەرشەكە لە ھۆشچوم. بەيانی كە لە ئازارى دەستە مۆر بوئەوئەكانى ژيەر لاشەم و بە ھاتوھاواری

خزمه تكاره كان و هاتن و چونيان بۆ بردنى لاشهى باوكم بۆ مەزارگەى خىزانە كە مان لەخە و راپە پىم، هيشتا خۆر دەر نە هاتبو. رېك لە و كاتە دا چاوم كرده وە كە وتمە وە بىرى بىچو وە كان. چىتر جىكە جىكيان نە ئە كرده. ژورە كە نىوہ تارىك بو. بە و رىايى وە هەنگاوم هەلئە هيتا. ديارنە بو بۆ كوى پۆشتون. پەردە كە م لادا و لە پۆشنایى رەنگ شىنى بە يانيدا دو گۆلۆهى رەشم بىنى كە لە بەردەم پىمدا و لە نىوان پەردە و دىوارە كە دا كە وتبون. دانىشتەم و هەردوكيانم گرت بە دەستە وە. نە مئە توانى باوەر بە وە بكەم ئە مبينى. ئە وان مردبون، هەر دوكيان.....

خۆ من هەمو شتىكم بۆ دانا بون. خۆ من خوشمئە وىستن. خۆ من ئە مويست جىگە خەوى ئاورىشمى تال پە مە بىيان بۆ دروستكە م. خۆ من ئە مويست بە ئىلياس بلىم خانويه كى بچوكى جوانى وەك خانوى مروفە كان - گەرم و نەرم - يان بۆ دروستبكات. خۆ من ئە متوانى هەمو ئە وەى حەزىان لىيانە بۆيان دابىنبكە م. بۆچى مردبون، بۆچى بە م زويىه؟ من ئە بوایه چىم بكردايه كە نە مكردبو؟

دەنگىك نە پاندى بە سەرمدا كە لە وانە يە نە مردبىتن. وەك خالخورە كە كان كە جار جارە ئىلياس نىشانىنە دام چەند باش خۆيان ئە كرده بە مردو. ئە بىت هەرچى زوہ بىانگىر مە وە بۆ لای هیلانە كەى دايك و باوكيان. بەلكو بە بىنىنى ئە وان زىندو بىنە وە. كە نىزە كە م لە خەودا وەر بو بو، لە سوچىكدا گرمۆچە لەى كرده بو. بپارى خۆمدا. شالىكم دا بە سەر شانمدا، دوپارە خستنمە وە ناو تولینە كە و بە و رىايى وە پۆشتمە خوارە وە و لە دەرگای پشتى كۆشكە كە وە بە خىراىى پامكرد بەرە و كە پرە كە. لە بومە لىلدا سەبرى هەر شتىكم ئە كرده ئە بو یە تارمايىه ك كە خەرىكە بە شوینمە وە يە. هەر چۆنىك بىت خۆم گە ياند. پۆشتمە سەر درەختى گىلاسە كەى تە نىشت هیلانەى پە رە سىلكە كان. سەرى تولینە كە م كرده وە و بىچو وە كانمخستە سەر لقىك كە هەم لە هیلانەى پە رە سىلكە كانە وە نزىك بىت و هەم

پشيله كانيش دهستيان پيى نهگات و به خيرايى گه پامه وه. بۇ يه كه مين جار له
 ته نيا بون له ناو باخدا نه ترسام. دلّه پراوكه م هه بو و رقم له خۆم بو. زمانم وهك
 تاكه نه عليك له ده ممه وه هاتبوه دهره وه. وامئه زانى شتيك له پشته وه شوينم
 كه وتوه. هه رچهند سه يرم كرد په په سيلكه كانم نه بينى. يانى له هيلانه كه ياندا
 خه وتون؟ نا! ناكريت. ئەم كيشمه كيشمه زۆر دريژه ي نه كيشا، نزيكى كوشكه كه
 ئيلياسم پيك له ژير په نجه ره ي ژوره كه مدا بينى. خه ريكبو له گه ل يه كيك له
 خزمه تكاره كاندا قسه ي نه كرد. بينينى هه ميشه هيورى نه كردمه وه. به ره و لاي
 پۆشتم و شتيكى له ده ستدابو خه ريكبو به په ريشانيه وه قسه ي نه كرد. سه يرى ناو
 ده ستيم كرد. په په سيلكه دايكانه كه بو به و نيشانانه ي خوى نيشانى دابوم - به لام
 نه مجاره يان بي گيان و دهنوك خوينين - ناسيه وه. نازانم به هوى چيه وه مردبو: له
 خه م، له تورپه يى، يان له نا ئوميديدا. به لام هه رچونيك بو ايه من بكوزى نه و
 بيچوه كانى بوم. ئيلياس نه سلّه ن سه رى دهرنه نه كرد ته رمى په په سيلكه كه له ويذا
 چى نه كرد. به لام به به ختى شومى وه رگرتبو و خه ريكبو به خزمه تكاره كه ي
 نه وت، دلنيام چاويكى پيس يان نه فره تيك يان جادويه كى به هيز، به ده ورى
 ماله كه دا ديت و نه چيت و نه بيت - به ره له وه ي كاره ساتيكي تى شوم بيته پيشه وه -
 هه ره نه مرؤ خوين بريژن. من ئيتر نه هيجم نه بينى و نه هيجم نه بيست. په رده يه كى
 سور به رچاوى ليل كردبوم و هه رچيم له گه ده دا بو، خه ريكبو له گه رومه وه
 بيته دهر. هيشتا نازانم چۆن و به چ وزه يه كه وه گه پامه وه و تولينه كه م له دره خته
 گيلاسه كه هينايه خواره وه و بيچوه كانم فريدا و گه پامه وه بۇ كوشكه كه و به
 پليكانه كاندا پۆشتمه سه ره وه، ته نيا ديتته وه بيرم به سه ر كه نيزه كه مدا كه
 له به رده م دهرگاي ژوره كه مدا هيشتا خه وتبو تيپه ريم... و نه يانوت كاتيك دوباره
 چاوه كانم به پوناكى پۆژ كراوه ته وه يه كه هه فته بوه له خه مى مردنى باوكمدا
 بيهؤش بوم. دايكم، بي بي جان، ئايا خاتون و ته نانه ت ئيلياسيش له وي بون.

خۆشحالیان ئەنواند و یەك به یەك سوپاسی خویان ئەکرد که له کۆتاییدا خوینی
ئەسپەکهی باوکم که له بەردەم دەروازه گەورەکهی باخدا کراوه به قوربانی،
چاوی پیسی دورخستوه تهوه و من دوباره گەپاومه تهوه بو ژیان. بەلام گومانم
هەیه باوکم - ئەگەر زیندو بوایه - مردنی پیخۆشتر بو له بینینی رشتنی خوینی
ئەسپەکهی.

چەند پۆژیکێ پیچو تا بەره بەره هەموو شتیکم هاتهوه بیر. دوباره هەمان
هەسته بکوژەکهی گوناھ، پۆحمی داگیرکردهوه. هیچ کهسێک نهپیرسی ئەو پۆژە
بهو بهیانیه زوه له باخدا چیم ئەکرد. هیچ کهسێک نهپیرسی بهراستی بۆچی له
مردن نزیك بومهوه. لهوانهیه ئەگەر بیانپرسیایه، ئەبوه پیشهکیهك بۆئەوهی
بویری بنوینم و چیرۆکهکه بگێرمهوه. لهوانهیه له باری ئەو گوناھهی که ئیتر
هەرگیز لیم نهبوهوه، رزگارم ببوایه. هیشتا پاش چەندین سالیش هەر ئەو مۆتهکه
ترسناکه بهرۆکم ئەگریت. تا ماوهیهکی زۆر پاش مردنی باوکم تهقریبەن هەمو
شەویك توشی ئەبوم. هیچ کاتیك پهپهسیلکهکانی تیدا نهبون. بەلام هەمیشه
چیرۆکیکی تازه بو که به باخیکی چۆل کۆتایی ئەهات که پشتی باخهکهی ئیمه بو
به سەدان درهختی وشك بوهوه و من هەمیشه تیدا گیرمته خوارد و هەرچهنده
هاوارمته کرد دەنگیک له گەرومهوه نهئەهاته دەرەوه و ئیلیاس بیئەوهی گرنگیم
پێببات له نزیكمهوه وهستابو و لهگەڵ یهکیك له خزمهتکارهکاندا وتووێژی ئەکرد
و تۆلینهکهی بهدهستهوهبو که ماریکی رهش سهری لیوه دهرهینابو. مارهکه
خۆی هەلئەدا بۆ من و منیش به هاواری بێدەنگهوه پامته کرد. بەلام باخ و مارهکه
کۆتاییان نهبو. کاتیك له خهو پائهپهپیم جهسته م سارد و تهپ بو به ئارهق،
ئەلهرزیم و نۆدی پینهچو تا بیمهوه هۆش خۆم که خهوم بینيوه. هەر جاره و
پاش بینینی ئەم خهوه چەند پۆژیک بارم تیکهته چو.

دوای ئەو پوداوه - بێ ئەو شەوێ ناخۆشانهی که تێمپه پاندن - پۆژه کانم باشتر بون. نهخۆشی و مۆته که شهوانه بیهکان - که وایانته زانی هه موی به هوی مردنی باوکمه وهیه - عه شقی غه ریزه یی دایکمی بۆ پشکوتم. ئەو بیجگه له سه رقالی به کۆستی قورسی مردنی هاوسهره خۆشه ویسته که یه وه، هه مو کاته کانی ته رخانکردبو بۆ سه لامه تی من و ته قریبه ن زۆرینه ی کاته کانی له گه ل مندا تێته په پاند. بوکه له ی به جلی هاوشیوه ی جله کانی خۆیه وه - که چیتر هه رگیز له به رینه کردنه وه - بۆ ئە دوریم و هه ولینه دا که نیزه که م ناچار به قسه کردن بکات و هه ولیدا تا په ستانی (بکه و مه که) و په فتاره په قه کانی ئایا خاتون - که ئە یویست خاتونیککی ته واو خانومانی وه ک دایکم لیبه ره مبینیت - که مبه کاته وه. له هه موی گرنگتر ئە وه بو، هه مو وانه کان به شیوه یه کی گشتی نه نه خوینران. له بکه و مه که کانی ئایا خاتون زیاتر رقم له وانه خویندن بو. له به رته وه ی ئە بوایه چه ندین کاتژمیر به چیچکانیوه دانیشتباین. حسابی لالاش پۆشنبو. هه رکاتیک بیویستبا شه مسه دین ئە ده ب بکات، به دار ئەیدا له له پی دهستی من، به تایبهت له وانه ی ته جویدی قورئاندا. له م وانانه دا ئە گه ر من راست و بیهه له هه مو شتیکم بوتایه، به بیانویه ک ئە بوایه ئە وهنده دارم بخواردایه تا شه مسه دین له کۆتاییدا به راستی وشه و پیته کان ده ربهریت و نیستا هه ر ئەو لایه ی که فیدایی باوکم بو، به مردنی ئەو ئە وهنده خه مباربو که من و شه مسه دین چه ند به یانیه ک له قسه ماندوکه ر و وانه ئازاریه خشه کانی پرزگارمان بو بو و له ناخی دلّه وه ئاره زومان ئە کرد زوتر به مریت بۆئه وه ی به ته واوی ئاسوده ببین. پۆژه ئازاد و جوانه کانی دوای مردنی باوکم تامی عه شقی دایکایه تی پی چه شتم و من نیتر تا ماوه یه کی دورودریژ خه م نه بینی.

دوای چاکبونه وه ی من، بارودۆخه که ته قریبه ن گه رایه وه دۆخی جارن. ته نیا دایکم به قۆزاخه ی کۆستکه وتوییه کهیدا پۆچو و منی سپارد به باخ و ئیلیاس و

دایه و که نیزهک و ئایا خاتون. به لام من چیژیکم له بن دداندا بو که ئەزەلی و ئەبەدی بو. ئیتر تیگەشتبوم هەبونی دایک یانی چی و زۆر خوشحال بوم که دایکیکم هەیه. ئیستا ئیتر له خوشەویستی ئەو دانیابوم و ئەمزانی له کاتی پیویستدا ئەگاتە فریام. ئیتر هیچ کەسیک و هیچ شتیکی نەینەتوانی ئەو خوشحالیەم لێزەوتبکات. تەنانەت ئەگەر ئەو کاتی زۆریشی له گەلم بەسەر نەبردایە، گرنگ نەبو، ئەو گرنگ بو ئەو لێرە بو و من هەستم پینەکرد. خوا نەکات ئەم شیخە بچوکه بیهوێت دوبارە دایکم لیبگریتەو.

ئەو پۆژگارە بیرمەکردهو ئەگەر شەمسەدین هۆکاری مردنی باوکم نەبایە، لەوانەیه چیروکی پەرەسیلکە و نەخۆشیەکەم ئەبوه هەلیک بۆئەوێ وەک دایکیک زیاتر لێی نزیک بێمەو. ئەگەر تامی عەشقی باوکیشم بچەشتایە، ئیتر له هیچم کەم نەبو. ئەم بۆشاییە، تاکە چالی پەشی ژیانم بو. هیشتا تییان نەگەیاندموم که خوشەویستی مافی تاییبەتی پیاوانە و دایکیشم، هاوسەرەکی -ئیتر چ باوکم بیئت یان هەر کەسیکیتر- لێمەگریتەو و له پشت هەور و غوبار و تەپوتۆزی دواى کاروانەکانەو بە تەنیاى جیمەهیلێت.

بەیانى ئەو پۆژە تا ماوەکیش له شەوم بە چاوەرانی گەرانەوێ ئایا خاتونەو بەردەسەر. هەرگیز نەمەزانی ئامادەیی ئەم ژنە زبیر و بەهیزە له کەشی خیزانەکەماندا بۆ ئیمە سەرچاوەی چ ئاسودەییەکە. لەوانەیه ئەگەر ئەو نەبایە، لەدەستدانی باوکم گرانتر لەسەرمان بکەوتایە. ئیستا که ئەو م بۆدەرکەوتو، پۆژانیکی پەر لە ئاسودەیی و نیعمەت و خوشبەختیم له نیوان دیواری باخەکەدا تێپەراندو، بێئەوێ بە پێژەى پیویست ئاگام لەو پۆژانە بو بیئت.

ئیتر له چەند پۆژیک زیاتر نەماو له مانەو مان لێرە. بریار وایە باخەکە -واتە میراتیەکی شەمسەدین- هەر وەک خۆی پارێزگاری لیبکریت. له راستیدا ویستی میردهکەى دایکم که ئەلێن پیاویکی سەربەرز و ئەمانەتدارە و چاوی لەسەر مال و

دارایی ئیتمه نیه له سهر ئه وهیه هه مو شتیك وهك خۆی به دهست لیته دراوی بهیتریتته وه تا کاتیک شه مسه دین پیبگات و میراتیه که ی خۆی وه ربگریته وه. ده باره ی بهش و مافی من هه رگیز هیچ قسه یهك نه ئه هاته ئارا. به لام من خه یالم ئاسوده بو. له بهرئه وه ی ئیلیاس وتبوی چ بیان وه یان نه یانه ویت، من لیتره به شیكم بهرئه که ویت ئه و دیواریک به ده وریدا ئه کیشیت بۆم و نه مام و گو له یاسه خشۆکه کان و میوه و دره ختی جۆراو جۆرم بۆ ئه چینییت و تا کوتایی ته مه نی وهك باخه وانی من ئه مینیته وه. ئه م قسانه ئارامی ئه کردمه وه و داها تومی به بۆنی یاس و گو له باخه کان بۆندار ئه کرد. به لام ئه م ویسته ی دایکم وهك به ردیک بخریتته ناو کانیه کی ئارامه وه، هه مو شتیکی به یهك جاری ئه شله قاند.

گه پام به شوین بی بی جاندا. ئه و تاکه کهس بو له حالی من تیئه گه شت. ئه ویش وهك من و به هه مان ئه ندازه خه مبار بو. وتیان بینویانه رۆشتوه به ره و گه نجینه یهك. من گه نجینه م خوشئه ویست. پر بو له گه نم و برنج و ئارد و دانه ویتله و تا چاو بری ئه کرد پر بو له مه رکانه ی سرکه، میوه ی وشك و شه خه ل و دار و پۆنی چرا و سندوقی ده فر و دۆله و جل و قوماش. بۆنی ژیا نی ئه دا و هه میشه سه ر پیژ بو له ژیا نه وه. ئه وی له راستیدا گه نجینه یهك بو بۆ پشتیوانی چیشتخانه و میوانخانه. ته نیا له مشکه زله کانی ئه ترسام. به لام ئه و رۆژه ئه وه نده خه مبار بوم مشکه کانم له بیر کردبو. به هه له داوان به ره و گه نجینه که رۆشتم. ئه مزانی ئه بیته له چ به شیکیدا بۆی بگه پریم، هه میشه له ده ست پیکردنی وه رزی سه رما یان گه رمادا، کاتیک بی بی، جل و جیگه خه وه کانی جیگورکی پیئه کرد، من به ده ور به ریدا ئه هاتم و ئه چوم. له کوتاییدا له سوچیکی جیگه خه وه کاندایا خه ویکی شیرین له چاوه روانیمدا بو و داماره به نار هه تی ئه یدۆزیمه وه. چه ندین جار له کاتی کارکردندا وهك بلتی له گه ل خۆیدا قسه بکات وتبوی ئه م جیگه خه وانه چ جیگه یه کی شاراره و گه رم و ئاسوده یه بۆ مرۆقه خه مبار و ماندوه کان. ئاخه

ئەو خۇي بە قەولى ئايا خاتون زۆر خەمبار بو و زوش ماندو ئەبو. دواتر دوای
ژیانم لە حەرەمدا بۆمدەرکەوت زو ماندو بون لە تاییبەتمەندی ئیرانیەکانە.

رێک لەو شوینەدا پیشببینیم ئەکرد، دۆزیمەو. هەمبانی پینەچیتیهکەى که به
گومانم یادگاری پۆژانی گەنجیتی بو بە دەستەو بو و به شوین شتیکیدا ئەگەرا.
گونا و گرتی سەرپۆشەکەى به فرمیسک تەر بوبو، پوخساری نورانی بو. که
منی بینی پوی وەرگێرا، بەلام گریانەکەى زیاتر بو. خۆمەلدا و گرتە باوەشم و
پوخساریم ماچکرد و وتم: بی بی جان مەگەر چی بوە؟ خۆ لە دنیا دەرنەچین،
تەنیا چەند فەرسەخێک لەو لاتر ئەژین... دیسان گریانەکەى زیاتر بو.

خەمەکانی خۆم لە بیرچووەو. ئەندامە لاوازهکانی خستمیەو بەر بیچووەکان.
نەفرەت لە شیخ، نەفرەت لە دایکم و نەفرەت لە و هاوسەرگیریە، لە ناکاو لە
ناخدا کولاً، بەلام دەرمەنەبری. وتم: بی بی جان بەم شیوەیە نامینیتەو. ئیمە
بەزویی تۆش ئەبەین. پەیمانەت پینتەدەم، تەنیا ئەبیت شوینیکی گونجاوت بۆ
داینبکریت. لەوانەیه جارێ لێرە ئاسودەتر بیت. لەوانەشە من و شەمسەدین
ئەسلەن لەوێ نەمینینەو و بگەرپینەو بۆ باخ. لەبەرئەمەیه ئیلیاسیش بە
ئاسانی و دلنیاييەو قبولیکردو لە ئیمە جیا بپیتەو.

لوتی سور بو بویەو، بە بەهیزی گۆشی و بەو چاوانەى که خەمی هەمو دنیا
لەناویاندا بو، ماوێهەک تەماشای کردم. لەگەڵ ئەوێشدا که گومان لە هەناسەکانی
ئەبارى، لە کۆتاییدا وتی:

من بۆ جیا بونەو لە ئیو ناکریم، بۆ حالی خۆم ئەگریم. وەك چوارچپۆه
تابلۆیهکی کۆن فریتاندام. ئیلیاس پیاو. لەگەڵ ئەوێشدا تەمەنی زۆر لە من
زیاترە، هیشتا ئەو کارەى حەزی لێئەکات لێیاننەگرتووەو و ئەتوانیت لە هەر
شوینیکیتر ئیش پەیدا بکات. ئەتوانیت ژن بینیت. ئەتوانیت مندالی هەبیت. بەلام
من تەمەنم لە پینا و باوکتدا دانا. جگەرگۆشەم بو. کاتیك جوانەمەرگ بو، دلم دا بە

تۆ و دایکت که ئیستا خه ریکن وازم لینه هینن. ته نانه ت ئیزرائیلیش قبولم ناکات.
به م دهسته ئیفلج و گۆچانه شه وه ئه بیته فاتیحه ی کاره که ش بخوینریت.
له گه نجیتیدا به شوین پیاوه که مه وه ناچار بوم خیزان و دیاری خۆم به جیبه یلم.
دواتر تورکه کان کوره که شمیان کوشت. ماوه یه ک تینه پهری که میرده که م به
بیانوی ئه وه ی چیتر به رگی گریان و شیوه نی منی نیه، ژنیکی تری هینا و
سپاردمی به خوا و به جیبه یشتیم. ئیستا ئیوه ش هه قی خۆمتان خسته ناو
دهستم. قوربانی حکمه تی خوا بم به م ژن دروستکردنه ی. له ئیستا به دواوه
ئه بیته لیڤه به ته نیایی دابنیشم تا دالی ئیزرائیل چاوه کانم ده ربینیت و له
کۆتاییدا له م به لای ژیا نه پرگارم بکات.

هه رچه ند ویستم قسه بکه م، هیچ وشه یه کم نه دۆزیه وه. دیسانه وه توند گرتمه
باوه شم و چرپه یه ک له گویمدا وتی ناگاداره !

حەرەم

پۆژەکانی چاوەروانی درێژ و نەبڕاوەبون. بۆ یەکەمین جار بۆم دەرکەوت کاتر میتر، پیوهری کات نیه. لالاش هاوړا بو له گه لم. ئه یوت خوای گه وره ئه فهرمویت: یه ک پۆژ ئه کریت هه ندیک جار ببیته هه زار پۆژ. ته مه نی زړ باوکه که م که ئه یانوت سی و شه ش ساله یه، به په نجا سال و ئیلیاسیش که. ئه یانوت شه ست ساله به هه زار سالم ئه زانی، و هه مو پۆژیک چاوه پروانیم بۆ گه یشتنه وه به دایکمه یه ک سال درێژتر ئه یواند.

ئای چەند تینوی نهینیه کانی بونه وهر و مه ته ل گه لیک بوم که ئه و پۆژانه یه ک له دوای یه ک می شکمیان سه رقال ئه کرد. دیته وه بیرم لالای شه مسه دین به چاوانیک که پیریان له بیرچوبوه وه، سه یریکردم و به پیچه وانهی پابردوه وه به من که بو بومه قوتابیه کی باش بوی، ئه یوت: ئه م شیخه گه نجینه ی هه مو زانسته کانی سه رده مه. سالانیک له حه له ب و دیمه شق خویندویه تی و گه وره ترین و کاملترین کتیبخانه ی له مال و حوجره که یدا هه یه. دواتر ئامۆژگاری هه ردو کمانی ئه کرد تا کاتیک باسو خواسی جیگیربون و مانه وه ی ئه و پۆشن نه بوه ته وه، سود له و هه له پیشه اتوه وه ربگرین و به سوپاسگوزاری له بهر باره گای ئیلاهییدا که نیعمه تی

هاونشینی له گه ل زانایه کی وادا به نسیب کردوین، له خۆی و کتیبه کانی که لک وه ربگرین. ئه یوت هیچ پرسیارێک له جیهان و زانستی حوجره دا نیه ئه م پیاوه وه لامه که ی له هه گبه دا نه بیته. به و عه شقه وه لالا هه بیو بو باوکم، له وانیه ئه گه ر دایکم بیجگه له شیخ شوی به که سیکی تر کردبا، ئه وی به جیهیشتایه. به لام ئیستا زۆر زۆریش له شوپ و شهوقدا بو. شانازی هاوده می له گه ل گه وره ترین زانای شاردا - که هاونیشتمانیشی بو - به نسیبی ئه بو و دوعای هه مو شه ویکی ئه وه بو پۆژگار به ره که تی سره وتنی له گوشه یه کی حوجره که ی شیخدا پیببه خشیت.

پۆژمیری باخه که هه لئه درایه وه: گیلایه کان ته واوبون، قه یسیه کان هاتن و پۆشتن. ته ماته کان وه ک سوری چراکان ئه دره وشانه وه. سیوه گه یوه کان یه که یه که ئه که وتنه ناو حه وزه که و شهوانه له خه و خه به ریان ئه کردینه وه. لای هه ناره کانیش به ره به ره سورته بون و بۆنی به یه گه شتوه کان هه نگه کانی مه سته کرد. به لام هیشتا نه یانناردبو به شوین ئیمه دا. من ئیتر گومانم ئه کرد له وه ی راستیان پیوتبین. له وانیه ئه م پیاوه ئه سلان له قونیه دانه نیشیت. له وانیه دایکم بر دبیته بو ئه و شوینه ی که زادگای باوکم و دایه خاتون و لالاشه. له وانیه چیت نه یبینمه وه. له وانیه ئه و پۆژه په یامه نا ئومید که ره که ی یاسه کان ئاگاداریه ک بوه بو ئه م بابته، که وته وه بیرم دوا ی خوازی بینیکردنه که هه ندیک کات چون ئیلیاس به نیگا تال و قورس و پر له خه مه کانیه وه سه یری ئه کردم. داماو که وتبوم و هه رچیم له هه ر که سیک ئه پرسی به بیزه وقیه وه وه لامی ئه دامه وه: "ئه وه نده بزێو مه به ئه بیته شوینه که تان ئاماده بکریته." له سه ره تادا خه ریکبوم مالتیکم وینانه کرد له ناو باخیکی گه وره دا به دیواری به رزه وه که له سوچیکیدا خه ریکبون خانویه کیان بو ئیمه دروسته کرد و من خوشحال بوم له وه ی ئیمه ناچار نه بوین له گه ل ئه و هه لۆ پیره دا له ژیر یه ک سه قفدا بزین که دایکی من بو بوه جیگره وه ی که که ی. لانی که م ئیمه جیگه ی ئه و و نه وه کانیمان ته نگ نه ئه کرد.

بەلام نازانم بۆچى ئىستا زياتر باوهرىم بە چونى دايكم بۆ ئىران ئەكرد، بە تايىبەت
 ئەوہى ئايا خاتون - تاكە كەسىك لە لايەن ئىمەوہ لەگەل دايكمدا پۆشتىبو بۆ
 بۆنەى مارەبىنەكە - ھەمىشە پەيمانى درۆى پىنەداين و لە وەلامى پرسىيارەكانى
 مندا دەربارەى مال و باخەكەى شىخ، ھاناي بۆ بىدەنگىكەى نھىنى ئامىز ئەبرد و
 ئەمەش گومانى زياتر ئەكرد بۆنەوہى كە ئەبىت چىرۆكەكە شتىك بىت جىاواز لەم
 قسانە. ئىستا زياتر لەوہى دەربارەى دايكم و مالەكەى شىخ پرسىيارى لىبەكم،
 دەربارەى ئىران پرسىيارم لىنەكرد و ئەو ئەيسپاردم بە داىە خاتون كە ھىشتا
 قسەى لەگەل كەسدا نەبو. داىەخاتون لە پەيوەستى من بە نىشتمانى
 باووباپىرانىوہ بى ھىچ پىشگرىمانەيەك خۆشحال نەبو، بە تاقەتەوہ شوپنەكەى
 رىكنەكرد، چاوە ئارەزومەندەكانى ئەبىرە دورايىەكان و باسى ئەوہى بۆ ئەكردم
 نىشتمانەكەى چەند جوان و ئاوەدان و پىر بەرەكەتەو لەبەرئەمەيە خاكەكەى
 ھەمىشە لە زىر سەمى سوارەكانى دوزمنى داگىركاردا، غوبارى چاوى گىراوى
 خەلكەكەى بوہ و چەرخىك نەبوہ ئىرانىەكان تىيدا ئاسودەبن و بە نەفرەتەوہ
 ئەيوت: ھەر كاتىك ھەر بىابانگەرىك پىشتوینەكەى بىبەستىت و سوارى پىشت
 ئەسپەكەى بىبىت، عەزىمى خاكە دەولەمەند و ستەمدىدەكەى ئىران ئەكات تا
 ھەمبانەكەى لە نانى خەلكى ئەوئى پىركات.

بىستنى يادگارە تال و شىرىنەكانى داىە خاتون لە سەردەمانى مندالىەوہ تا
 كاتى كۆچكردنى لەگەل مىردەكەى - گوايە لە دەربارى سەلجوقىەكاندا كارىكى
 ھەبوہ - زۆر سەنجراكىش بو بۆم. بەلام ئىستا ھەوالى جاروبارەى ولاتەكەى
 مىشكىمى ئاسودە ئەكرد كە شىخ ناتوانىت دايكىمى بردىت بۆ ئىران. لەبەرئەوہى
 ئەيانوت سنورەكانى داخراون و مەغۆلەكان بەردەوام سەرقالى پەشەكوزىن.
 كەوايە دايكم ھەر لىرەيە... بەلام بۆچى ھەمو شتىك ئەوہندە نھىنياويە؟ بۆچى
 لەم ماوہيەدا تەنانەت بۆ يەك جارىش نەھات بۆ بىننىمان...؟ لەوانەيە توشى

بەلایەك بوبىت. ئىستا ئىتر نەنى جىش لە شارەوہ نایەتەوہ تا ھەوالىكى لىوہ بزائم. بەراست بۆچى چىتر نەيانئەبردین بۆ ھەمامى مەپ مەپ و لە ھەمامە بچوگەكەى مالەوہدا خۆيان ئەشۆرن؟ بەلى بە دۇنيایىوہ نەينىەك لە ئارادايە كە ئىمە نابىت سەرى لىدەرکەين.

ھەفتە گەلىكى دورودرىژ بەم شىوہیە تىپەپىن. لە كۆتايىدا لە خۆرئابونىكى زۆر ماتەمدا ھەوالھىنەرىكى نامۆ گەشت و پەيامىكى ھىنا كە سبەينى پۆزى پۆشتنە. لە قونىوہ دىن و ئىمە -واتە من و شەمسەدىن و ئايا و ئوجى- ئەبەن بۆ مالە تازەكەمان. مژدەى دا بە لالای پىرىش كە ھەزرەتى شىخ لەسەر پىداگرى خاتون جىگە و پلەيەكى بۆ ئەویش ديارىكردوہ كە بەم زوانە ئامادە ئەبىت. بەلام ئامۆزگارى پىداگرانەى خاتون ئەوہیە ھەتا ئەتوانىن بارى كەمتر ھەلبگرىن. ئايا تاقتى لەبەر برا. پۆزگارىكى يەك لە دواى يەكى تەرخانكردبو بۆ كۆكردنەوہى ئەو شتومەكانەى كە ھەم خۆى خۆشى ئەويستن و ھەم واى ئەزانى پەونەق ئەبەخشن بە ژيانى داھاتوى داىكم. لانى كەم دە سندوقى تەنيا بۆ قوماش و جلو بەرگ و شتومەكە بەنرخەكان تەرخانكردبو. كە سەيرى باروبنەكەى ئەكرد يەك لەسەر يەك جوینى ئەنارد و بە شەق ھەمو شتىكى پەرش و بلائەكردەوہ. ھەوالھىنەرە داماوہكەش بەرە بەرە كشاىەوہ و لە دەرگای تالارەكەوہ پۆشتە دەرەوہ و منىش بۆم رونبويەوہ ئىتر ھىچ ئومىدىك نىە بۆ بردنى بى بى جان و ئىلياس. تازە ھەر ئەوہى مۆلەتيان بە ئوجى و ئاياش داوہ، ئەبىت خۆشحال بىن، ئەگىنا ئەكرا چەند سالىكى ترىش بەم شىوہیە تىپەپىت و كەس نەتوانىت نارەزايەتى دەرپىت. ئايا وەك پلنگ ئەينەپاند و بەم لاوлада ئەپۆشت. لەو پۆژەوہ لە مالى شىخ گەرابوہوہ، چىتر ھىچ ھەوالىك لە خۆشحالى بۆ شوكردەنەوہى داىكمو ئەو ھەموہ وەسفەى كە باسى چاكى داواكارەكەيكردبو لە ئارادا نەبو. تەنيا وەك كەسىك كە خۆى لە بودانى كارەساتىكدا بە تاوانبار بزانيت، ھەولئەدا بە پوى خۆيدا نەھىنئەتەوہ

نه وهك سهرزه نشت بكریت. به لام نه مرق پره شو ی باره كه ی له دهست درچو بو و جوینی به زهوی و زه مان نه دا. نه فره تی له خو شی نه كرد و به رامبه ر به هه موان - به تاییه ت هاو كار ه سته مدیده كه ی تاوانه كه ی، دایه جان - بیته ده بی نه نواند و به تانه وه نه یوت: خو ش به حالت لی ره نه مینیته وه! هه مو پوژه كه شتومه ك و كه لوپه له په سه نده كانی من و برا كه می به هه لپژاردنی خو ی كه م و زیاد كرد، بیته وه ی لی مان بپرسیت چیمان نه ویت. هیچ كه سیك نه یته وپرا له به رامبه ر بیته ده بیه كانیدا ورته ی لی وه بیت یان دژایه تی بكات. ته نیا كاتیك کیسه ی جاوگی به هاراته هیندیه كه ی كه نیزه كه ی منی به تورپه یه وه له دهست به ربویه وه به سو كایه تیه وه هه مو نه وه ی هه یبو پرشته سهر فره شه كه و له ناو چهند میوه یه کی كاژ و چهند به ردیكی خر و دره وشاوه و یه ك دو دهست جلی كو نه ی من و بو كه له یه کی قوماش كه خو م پیمدابو، ته نیا جله كانی دوباره كرده وه ناو کیسه كه و دایه وه دهستی و ته نانه ت له پیله قه ی گه نجینه ی كه نیزه كه داماره كه ش خو ی نه گپرایه وه، نیتر جامی سه برم سه رپیژ بو. به قه له مبارزك خو م هه لدا بو نه و كه نیزه كه ی خه ریکبو شروشیتا له كه ی ئوجی له سه ر قالیه كه كو نه كرده وه. فرمدا یه لایه كه وه و كه لوپه لی كه نیزه كه م كه وهك باران فرمیك له چاوی نه باری و له ترسی تیلا كاری به ترسه وه ده موچاوی به دهسته كانی داپوشتبو، كو كرده وه و دوباره كرده وه ناو کیسه كه و دامه وه دهستی، له كاتیكدا به تورپه یه وه سه یری ئایا خاتونم نه كرد كه به چاوی باوه رنه كرده وه له ویدا وه ستابو و بینه ری یه كه مین شو رشی ژیانم بو. نازانم چی له پوخسارمدا خوینده وه كه دهنگی دهرنه هات. ته نیا نیگایه کی تورپاوی له كه نیزه كه داماره كه كرد، له سه ر پی سو رپایه وه و پوشت. نه منته توانی به رگه ی نیگا هه قناسه كانی ئوجی بگرم. نه م كار ه له به ر نه و نه بو، له به ر په فتاره خراپه كانی ئایا بو كه چیتر به رگه م نه نه گرتن. له م پوژانه دا نه لبه ته من و ئوجیش نه پوشتین بو نه وه ی به ره به ره به یه ك راپیین و بیینه نامیار و

هاوړپي يه كتر. كاتيک مندالتر بوم، ئەسلەن هەر رقم لپي بو. ههستی بۆنکردنی من
 كه له باوهشی باخدا به بۆنی خوښی سروشت په روهرده بو بو، بههیز بو و ئەویش
 بۆنپکی سهری لپوه ئەهات. من بهردهوام له دهستی پامنه کرد. وهك بلپي داماوه
 خوښی ههستی بهمه کردبو و هه میسه دوری ئەگرت لپم. دواي مردنی باوكم
 شهیدای میهره بانیه کانی دایکم بو و زیاتر به چواردهوری ئەوه وه بو. ئەو پوڙهی
 دایکم پوښت بۆ مائی شیخ، ونبو و تا نیوه شهو نه یاندۆزیه وه. هه مومان و امانزانی
 هه لهاتوه. بهلام پوڙی داهاتو به پیکهوت له ناو گه نجینهی خه لوزه که دا دۆزیانه وه،
 له کاتيکدا چاوه کانی له گریاندا سور بوبونه وه. ئەم عه شقهی ئەو به رامبه ر به
 دایکم، له ناکاو ههستی هاودهردی و هاودلی قولی منی به رامبه ری جولاند. ئیتر
 ههستم به شهرم ئەکرد له رهفتاره کانی پیشوترم و هه میسه هه ولمنه دا ههقی
 رابردوی بۆ بکه مه وه. یه که مین ریگه بۆ دروستکردنی په یوه ندی له گه لیدا،
 هه لپژاردنی ناویک بو بوی. له ماله کهی ئیمه دا له بهر بیدهنگی و موه لوله کانی و
 رهنگی پیستی به "تۆپه له قور" بانگیان ئەکرد، بهلام من ئەم ناوهم پیخوښ
 نه بو. ئەو سه ره پای ئەو هه موه هه ولای دایکم هیشتا نه یه توانی نه به فارسی نه
 به تورکی قسه بکات. ته نیا هه ندیک کات به زمانیک که ئەسلەن ئیمه لپي
 تینه ئەگه شتین چهند وشه یه کی ئەوت و هه ندیک جاریش به زمانی ئیمه هه ندیک
 وشه ی به له هجه یه ک ئەوت که تیگه شتنی زور نارپه حهت بو. کاتيک به نارپه حهتی
 توانیم تییبگه یه نم حه زنه که م به و ناوه وه بانگی بکه م خوی پپی خوښه، که وته
 بیرکردنه وه. زور حه زمئه کرد بزانه چی به میشکیدا ئەهات و ئەچو. له کۆتاییدا
 چاوه کانی دره وشانه وه و وتی: ئوجی! چهند جاریک دوباره م کرده وه بۆ ئەوه ی
 دلنیا ببه مه وه به راستی ئەیلیم. وائەزانم ئەو ناوه بو که دایک و باوکی لپیاننابو.
 له وه به دواوه ئیتر کهس به تۆپه له قور بانگی نه کرد. په یوه ندی نیوانیشمان به ره
 به ره مرۆیتر بویه وه و نازانه چی پویدا که چپتر بۆنی ئەوم نه ئەکرد.

ئىستاش لەو ەى مۆلەتياڭ پىدا بوم لەگەل خۆم بىبەم، خۆشحال بوم. پۆزى
 ديارىكراو نىرراو ەكانى ەرم نزيكانى نيو ە پۆگەشتن. تاسەى بينينە ەى داىكم و
 مالى تازە، خەمى جيابونە ە لە بى بى جان و باخ و نە بينينى ئىلياسى لە
 بىر بوم ە. بە ەلە كەوتىنە پى. نزيك ەرگا كە ئىلياس خۆى گە يان ە من و
 شەمسە دىن كە بە ە كە ە سوارى ئەسپىكى قەزە ميان كەرد بوىن. ئەسپە كەى
 ەستاند. چۆكى دادا، سەر ە تا پوتە كانى شەمسە دىنى ماچكرد و دواتر چمكى
 داوینە كەى منى خستە سەر چاوى راستى. كاتىك بە چاوه پىر لە فرمىسكە كانى
 سەبرى كردم، دلم توايە ە. خەرىك بو لە ئەسپە كە خۆم ەل ەمە خوارە ە و
 بگە پىمە ە. پىك ەك پۆزى خوازى بىن كەردنە كە، نىگايە كى نامۆى ە بو. ەستىكى
 ون لە ەرونما خەبەرى بو ە. ئەم پياو ە كە ەمو تەمەنى بە باخەوانى و
 خزمەتى دلسۆزانەى خىزانە كەى ئىمە ە بەسەر بربو، شتىكى شومى ئەزانى.
 دەم كەردە ە شتىك بلیم، بەلام ئەو خىرا چاوى بىر ە زەويە كە و نىشانى دا كە
 ئەسلەن نايە و پىت ەىچ قسە ەك بگۆر پىتە ە. لە كاتىكدا لە ژىر لىو ە ە دوعاى
 ئەخویند، تەزبىحە كەى كەردە مىلى من و بە دەستمالە كەى كە ەمىشە بە جوانى
 ئەببەست چاوه كانى سىرى. دەستىكى دا لە پشتى ئەسپە كە و بە پىكە وتىن و
 مۆلەتى نەدا ەىچ قسە ەك بگەم. من داماو و ەيران تا كاتىك ئەو لە بەرچاوم
 ديارنەما، ئاورم ئەدايە ە و سەىرم ئەكرد. مەتەلى نىگاي ژۆر سەرقالى ئەكردم.
 باوانى ئەو خزمەتى ژۆرى ماله باوانى منيان كەردبو و خودى ئەو تەنيا باخەوان و
 لىپرسراوى خزمەتكارە كان و دەستپاك و خزمەتكارى تايبەتى داىك و باوكم نەبو،
 بەلكو يەك كىك بو لە ئەندامانى خىزانە كە مان كە لەسەر پىداگرى خۆى لە بازنە ە كى
 داخراودا، بە گوشە گىرى و سەر ە تايىترىن ئىمكانىيات ئەژيا و بىچگە لە من كەس
 بۆى نەبو بچىتە بازنەى خەل ە تەكە ە ە. ەىچ كەسىك نە ىنە زانى بۆچى ەمىشە
 بىدەنگە و تەنيا بە پى پىو ىست قسە ئەكات. بەلام ئەمە يان ئەزانى لە ە

خواترسترينى له خواترسانه. ئەهلى ماله كه مان له سامى نيگاكانى بيئاگانه بون. له چاو و هه مو دهرونيه وه وزهيه كى سهير ده رئه په پرى كه جار جاره ئايشى كه ته نانهت له باوكيشم نه ئە ترسا، ئە ترساند و ناچارى ئە كرد به بيدهنگى و به به ئە ده بى. من تاقانهى ژيانى ئە و و له وانه شه بي جگه باخه كه تاكه شادى زه ميني ئە و بوم. ئىستا خه ريكبوم بى خه يال و بى گرنگى پيدان، جيمنه هيشت. له وانه يه ئە و خه مه وه هم هينه ر و ئە و نيگا سهيره له به ر خوى بو. كه وته وه بيرم هه ركاتي ك دايكم ئاماژهى بو ته نيايه كه ي ئە كرد و ئە يو يست حال و بارى باش بكات، ئە يوت: خاتون گيان، په چه له كى خوړاسانيه كان راهاتون به ته نيايى و ئاواره يى. مال و حالى باش زياتر نا ئارامم ئە كات. دلم زور ته نگ بو. هه ولما به سه ير كردنى ده و روبه ر خه مى ئيلياس له بيربكه م. باخه كه مان جي هيشتبو. كي لگه پاييزيه دره و كراوه كانمان به خويان و خه رمانه زي پينه كانيانه وه تي په راند. باخه كو يستانى و پرشكوكانى ده وله مهنده قونيه ييه كانمان به جي هيشت و زور تينه په پرى كه باخه كو نه كانيشمان به ديواره به رز و كو شكه بچو كه كانى ناويانه وه، يه ك له دواى يه ك تي په راند و من كه وي نامئه كرد ماله كه ي شيخ ئە بيت يه كي ك بيت له وانه ئىستا كه ئە مبينى كاروانه كه مان ناوه ستيت، ترسام. به ره به ره خه ريكبو ئە گه شتينه كه نارى شار و گه ره كى توركه تازه به ده سه لات گه شتوه كانى قونيه به خانوى رازاوه و پر شكوه. نزيكه ي خوړئاوبون بو گه شتينه ديواره كانى شاره كو نه كه كه هه نديك لاي روخابو. باخه كان ته واو بون. هه ميشه بو حه مام به م ريگه يه دا ئە پوشتين، به لام من نازانم چون هيج كاتي ك ئە م ديوار و بورج و شوره كون و نيوه وي رانانم نه بينيبو. ته نانهت سه ربازه توركه كان به جله ترسناكه كانيانه وه له و سه ره وه له بورجه كاندا، هيج كاتي ك سه رنجيان رانه كي شابوم. نه مئه زانى پاريزگارى له چى ئە كه ن، به لام هه رچيه ك ببوايه، بونيان زياتر هه ستى نا ئاسوده يى بلاوئه كرده وه تا هه ستى ئاسوده يى. كاروانه كه به ره به ره نزيك ئە بو يه وه له

گه پره که کون و دلگیره که ی شار که له رابردودا له ناو قه لایه کی گه ورده دا
دروستکرابو و ئیمه بی ئه وه ی گه شتیبینه شوینی مه به ست به رده وام له تاریکی
دلگیری ئیوارده دا و له نیوان کۆلانه تنگ و تاریکه کان و له ژیر نیگا
سوسه کاره کانی ریبواراندا ئه پۆشتین. له ویدا بۆ یه که مین جار بۆمده رکه وت
خوینده واری سودیشی زۆره. لالا له کتیبه کاندا بۆی خویندبوینه وه که قونیه له
سه رده می پۆمیه کاندا قه لای شاریکی کویستانی بوه و به ئاوی زۆر و خاکی به
پیت و هه وای خووش و دره ختی میوه و باخی جوان و کۆشکی گه وره ناسرابو و
له به رئه وه ی له سه ره پتی پۆژه ه لات و پۆژا وادا بوه، په ناگه ی خه لکانیک بوه که له
ده ست شمشیری جیهانگیره توقینه ره کانی بیابانی باکوری پۆژه ه لات هه لئه هاتن و
هه روه ها له م پوه شه وه به ره به ره گه وره و گه وره تر بوه تا له کۆتاییدا
له سه رده می سولتانه تورکه کاندا بوه به پایته ختیکی سه وز و ئاوه دان و پر
به ره که ت و نازناوی بوکی ئه بزپۆمی وه رگرتوه. ئیستا کاروانه که مان خه ریکبو له
کۆلانه ته نگه گانی ئه م ((بوك) هدا که چیرۆکی زۆری له ناخدا هه لگرتبو، به رده وام
بو له پۆشتن. هه ر ساته و پیزه ی ئه و گه نج و مندالانه ی ئه که وتنه شوین
کاروانه که مان، زیاتر ئه بو. وه سفی شله ژانی من نه ئه کرا. ته نیا کاتیکی له چاوی
ریبواراندا که ئه بوایه به ناره حه تی خویمان بدایه ته پال دیواره کان بۆ ئه وه ی ئیمه
تیپه رین، بزیسکه یه کم له ئاشنایی و ریز ئه بیینی، که میکی هئور ئه بومه وه و
دلئیکچونم به هۆی دله راوکه کانمه وه که م ئه بویه وه. وائه هاته به رچاو زۆرینه ی
ریبواره کان ئه یانزانی ئیمه کیین و به ره و کوئی ئه چین و ئه گه ر که سیکیش
نه یئه زانی، ئه یانچرپاند به گویدا. به لام من واقعیه تیکی نازاربه خشم
هه ستپیکردبو، ئه ویش ئه وه ی ئه گه ر ماله که ی شیخ یه کیکی له م که لاوه پر مشکه
کویرانه ی ناو قه لاکه نه بییت، به دلنیا ییه وه یه کیکیش نیه له باخه کانی قونیه.
مشکی قه لاکه به راستی له پشیله گه وره تر بون و ئه سلان نه ئه ترسان. له ته نیشت

دیواره که وه له سەر دو پی وه ستابون و وهك خه لکه که سهیری ئیمه یان نه کرد. سه ره پای نه وهی قیافه یه کی زور سه رنجراکیش و پیکه نیناویان هه بو و سه ری شه مسه دینیان گه رمکردبو، هیشتا هه ر ئاره زوم نه کرد هه رچی زوتر له م کولانه باریکانه دورکه وینه وه و بگهینه نه و قونیه جوان و پۆشنه ی که من هه میسه له ریگه ی هه مامدا بینیبوم. ئیمه بو هه مام هه رگیز به ناو قه لاکه دا تینه نه په رین. نازانم بوچی قافله چیه که نه م ریگه ته نگ و دلته نگه ی هه لباردبو. گه شتینه دیواری باشوری قه لاکه و له کوتاییدا له کولانیکی پان و پر دره ختا که جوگه یه کی پر ئاو که شوه وای شیداره کرد، له به رامبه ر ده رگایه کی دارینی گه وره و جواندا که به هه لکولین له سه رتا پای نوسرابو، وه ستاین. من له خو شحالی نه وهی وهك پیشبینیم کردبو ماله که ی شیخ باخیکه، خه ریکبو بال بگرمه وه. له سه ر دیواره که وه دره خته به هیزه کانی چنار سه ریان ده رهینابو. نه مزانی هه ر شوینیک ئیرانی تیابیت، چناریشی لیه. له ده وره یه ری باخه که ی ئیمه شدا چناریان چاندبو. دلّم وه ختبو بیته ئاو. به دلنیا ییه وه له ژیر نه م دره ختانه شدا، روبری ئاو تینه په رن. بی ئیلیاس ناخوش. دهنگی دهره گه و ماندوی قافله چیه که م بیست که به ئایاجانی وت: ئیوه، بی بی خاتون و که نیزه که بیه نه سه ره وه - کولانه که ته نگه نه بیته به پی برۆن - نه میرزاده و نه وانیتر له گه ل مندان. هه ر که له سه ر نه سه په که دایانه زاندين، له ناکاو چاوم به ر چاوی شه مسه دین - برا بچوک و رکا به ره که ی ژیانم - که وت و بو یه که مین جار له هه مو ته مه نماندا نیگا کانمان تیکه لی یه ک بون، واته نیگای نه و نیگای منی وه ستاند. نه پارایه وه و چاوه کانی خه مبار ده رته که وتن. تازه بویده ره که وتبو نه بیته له ئیمه جیابیتته وه: نه و له ده رگایه که وه و ئیمه ش له ده رگایه کی تره وه. برا جوان و قوزه که ی من - سه ره پای هه وله کانی لالا بو نه وهی گه نجیکی شانوشکودار و به هیزی لیه دیبینیت - هیشتا هه ر په نگ له رو بر او و لاواز و تیکشکاو بو. روه پوی من

وهستابو و له وهی به تهنیایی و بی ئیمه له و ده رگا گه وره یه وه بجیته ناو دنیا
 تازه که ی، نه ترسا. بو یه که مین جار دلّم بوی سوتا. بیده نگ بو و داماوانه لئی
 نه پوانیم. دوی پوشتنی دایکم، من بو بومه په ناگه ی. به لام هه ست به
 لیپرسراویتییه کی هینده به هیژ و نه ویش به نه بونی لالا- یه که مین جار بو له
 ده رونما بیدار نه بویه وه. دهسته نهرم و لاواز و سارده کانی که له ماسی مردو
 نه چون له ده ستمدا گوشی و له نا کاو بوینه خوشک و برا. نیگا کانی له پشت
 فرمیسه که کانیه وه نه یخسته ناو کی شه و به ره یه کی گومانای و پیکه وه هیژ و
 متمانه ی پیته به خشیم. چون نه متوانی باوه ری پیبیم به کردنی په فتاریک که
 خوشم هوکاره که یم نه نه زانی، بوچی نه بیت ئیمه له ده رگا که ی سه ره وه وه برۆین و
 نه و له و ده رگا گه وره و ترسناکه وه؟ چرپاندم به گویدا: "کاکه نه ترسی! دایکم
 له وی چاوه پروانته، مه گه ر ناته ویت لای نه و بین؟" داماوانه سه یریکی ده رگا
 هه لکو لراوه که ی کرد که نه یانوت ده رگای حوجره که یه و نه وه نده یتر منی
 سوسه کارتر کرد. له پشت دیواره که وه ورته ورتیکی پیاوانه نه هات - ده نگ
 که لیکی نهینی نامیز، وه که دهنگی باکانی کوتایی پایز که گه لاکان نه یه ن به یه کدا
 و میشکی مروّف گرفتاری دلّه پراوکه ی کاره ساتی نه ناسراو نه که ن. هه قم به
 شه مسه دین دا. منیش به تهنیایی نه مه نتوانی له و ده رگایه وه برۆمه ژوره وه و
 بوچی که یم نه نه زانی ته نیا هه ستمنه کرد له و دیو نه م پوخساره دره وشاوه یه وه
 جیهانیکی نه ناسراو و جیاواز له گه لّ دنیای ئیمه دا شاراوه ته وه. ئایا خه ریک بو به
 زه حمه ت له سه ر نه و ولاخه ی به هو ی کیشی قورسی نه وه وه گو یی قووت بو بونه وه
 دانه به زی. هه مو بو یریم خسته کار و به دهنگی که به رز و دلّ نیا وه پی موت: پییان
 بلّی شه مسه دین هیشتا پیته گه شتوه، نه و منداله و ئیمه نه بیت خو مان بیده یه
 ده ست دایکم. یه که م جار بروام نه نه کرد له ناو شه قام و له ناو ده یان که سی ناو
 کولان و بازاردا که چواره وریان گرتبوین، نه وه دهنگی من بیت که گه یشتبیته

ئاسمان. بەلام بە ئاشكرا بېنىم ئايا خاتون بەھۆى زانىارىيە فىقھىيەكەمەوہ زەردەخەنەى پارىبونم بۆ ئەنئىرئىت، جىگەى لالا خالى. بەلام نۆكەرەكانى شىخ نە بە گۆىى ژنانىان ئەكرد و نە سەىرىشىان، بى گۆيدان بە قسەكەى من بە ئامازەى دەست ئىمەىان بە پەلە بەرەو كۆلانئىك ئەبرد كە ئەىانوت ئەو دىو كۆشكى حوجرەكەىە. من لەكاتئىكدا رق لە دەرونمدا جۆش و خرۆشى بو، تەقربىبەن بە قىژە قسەكەم دوبارە كردهوہ. قافلەچىيە بەھىزەكە كە بەشىك لە سمىلە رو لە ئاسمان كردهوہكانىم لە درىژابى رۆژەكەدا لە پشت سەرىيەوہ بىنىبو و ئىستا مىزەرە گەرە و سىپىيەكەى لە دژىيەكى لەگەل تارىكى خۆرئاواوبوندا ئەوہندەىتر ترسناكى كردهو، بى ئەوہى سەىرمان بكات، نەپاندى((بىپار لە دەستى ئىمەدا نىيە، گەرە پىاوان لە ھەىوانى حوجرەكەدا چاوپەپانى ئەون، نەك لە ھەىوانى حەرەم)). سەرم بەرزكردەوہ و جەستەى لاوازى براكەم گوشى بە خۆمەوہ. بە وىژدانئىكى نارپەحەتەوہ كە بۆچى تا ئىستا لەبەر بەخىلىيەكى بى ھۆ زىاتر بە تەنگ ئەم بونەوہرە تىكشكاوہوہ نەبوم، قۆلى ئايا خاتونم لەگەل خۆم پاكئىشا و ھەردوكمان -سارد و بى گرنكى دان بە چاولى سوركردنەوہكان- تا پشت دەرگا گەرەكە پەوانەمان كرد و دواتر لە ژىر نىگا سوسەكارەكانى خەلكەكەدا بە شوپن نۆكەرەكانەوہ بەرەو كۆلانەكەى سەرەوہ كەوتىنە رى. ئايا خاتون بۆ ئەوہى پىگەكەى بداتەوہ بەپودا، يەكسەر و بە فرمانەوہ داواىيەكى تورپەى لە قافلەچىيەكە كرد بۆ ئاگاداربونى لە سندوقەكان. ئەوئىش مۆرەىيەكى ترسناكى بۆ ناردەوہ و شتىكى لە ژىر لىوہوہ وت كە ھەمو خەلكەكە بىستىان و پىكەنىن. ئايا خاتون بە مەتىنىيەوہ بەرگەى گرت. بەلام من حەزمئەكرد كەسنىك بەم قافلەچىيەى بوتايە ئىمە كئىن.

من نىگەرانى سندوقەكان نەبوم، نىگەرانى ئەو پىچەبوم كە دوبارە ئىمەى لەو شەقامە پانە جوانەوہ كئىشايە ناو كۆلانئىكى تەنگ -واتە كۆتا كۆلانى باشورى

قەلاکە-، نىگەرانى ئەو دىوارانە بوم ئەۋەندە بەرز بو بونەۋە كە ھىچ چنارىك لە
 پشتيانەۋە سەريان دەرئەھىنابو، نىگەرانى ئەو دەرگا بىكەك و گەرۋجە بوم كە
 تۆكەرەكان نىشانى ئاياخاتونيان دا و پۆشتن، منىش بىستم وتيان ((دەرگای
 حەرەم)) ە - دەرگايەك كە بە دۇنيايىۋە نەئەتوانرا بە پوى خۆشبەختىدا
 بىكرىتەۋە. ئىمە بە دەور بالەخانەى حوجرەكەدا سورابوینەۋە و ئىستا لە ناو
 كۆلانەكەدا پوبەپوى دەرگای حەرەم وشك بو بوین. لە كۆتايىدا ئايا خاتون
 دەستى درىژكرد و تەقەى دا لە دەرگا كە. دواتر بۆمدەر كەوت ھىچ ژنىك لە دەرگای
 حوجرەكەۋە و ھىچ پىاويك لە دەرگای حەرەمەۋە مافى ھاتوچۆى نىە. دەرگا كەم
 بايەخەكە كرايەۋە و لە ناو چوارچىۋەكەيدا ژنىك ۋەستابو كە ھەر لە يەكەمىن
 بىنىندا زانىم ئىرانىە. ئىرانىەكان نىگايەكى پۆشنيان ھەيە. شىۋازى پوخساريان بە
 شىۋەيەكە ۋەك بلىنى ھەمىشە پىئەكەنن، تەنانەت ئەگەرىش خۆشيان لە ھىچ
 كەسىكىش نەيەت، تۆش ھىچ كاتىك ناتوانىت دۇنيابىتەۋە دەربارەت چۆن
 بىرئەكەنەۋە. بۇ نمونە پوخسارى داىكم سەرەپاى ھەمو جوانىەكەى تەنيا كاتىك
 پىئەكەنىت، پۆشن ئەبىتەۋە. بەلام داىە خاتون ھەمىشە ئەم پۆشنيەى بە
 پوخسارەۋە ديارە، تەنانەت ئىستاش كە قسەى لەگەل ھەمواندا نەئەكرد.
 ئەۋەندە ھەمو شتىك ئاومىدكەر بو كە چىتر جىاۋازى نەبو بۆم چى دىتەپىشەۋە
 ۋ ئەۋژنە كىيە و كوئىنەريە. ئايا خاتون ۋژنەكە، خۆيان بە يەكتر ناساند و ئايا بە
 كەمىك ناپەحەتەۋە لە دەرگا تەسك و بچوكەكەۋە پۆشتە ژورەۋە. لە دوايەۋە من
 ۋ ئوچى پۆشتىنە ژورەۋە. لە بەرامبەرماندا دالانىكى تارىك ھەبو كە لە رەفەكەى
 كۆتايىەكەۋە پۆشنيابىەك ئەھاتە بەرچاۋ. ئىتر ھەمو ئومىدەكان بە گشتى لە
 ناوچون. بەر لەۋەى بەرەو پۆشنيابىەكە بپۆين، ئەمزانى چىتر باخىك لە ئارادا نىە.
 بەلام ھىچ وئىنايەكىشم لەسەر مالەكەى كۆتايى دالانە ترسناكە بى باخەكە نەبو.
 تەنيا دلگەرمىم بىنىنەۋەى داىكم بو كە پاش ئەۋ ھەموە ماۋەيە، ئەيتوانى

خه مه کانم سوکتر بکات. هیشتا ده رگا هه وانته که یان دانه خستبو که شتیك به
 خیرایی پوناکی له کۆلانه که وه به یه که هه لپه خۆی لکاند به منه وه. هه مومان
 به یه که وه قیزه یه کی ئه وه نده به هیزمان کرد که له دهنگی یه کتر زیاتر ترساین. من
 سه ره تا وامزانی یه کی که له مشکه ناوچه یه کانی قه لاکه. وه ک فی لیها توه کان
 ئه مو یست به خۆ راوه شاندن خۆم له چنگوله کانی پزگار بکه م. ئوجی یه کسه ر
 به ره و پوم پرایکرد، وه ک بلتی چاوی له تاریکیدا باشت ئه بیینی. له کاتی کدا ملی
 گیانه وه ره که ی گرتبو دوباره ی ئه کرده وه: سولتانه! سولتانه پشيله ئازیزه که ی
 شه مسه دین بو که بریاربو له باخ بمینیتته وه. وتبویان لی ره شوینیک نیه بو ئه و.
 ئوجی به نارپه حه تی پشيله که ی له داوینم کرده وه. به راستی به نارپه حه تی ئه کرا
 باوه رپکریت ئه و گیانله به ره قورپاوی و لینجه که به چنگ و ددان پوبه پوی ئوجی
 ئه بویه وه پشيله سپی و ژیکه له که ی ئیمه بیت. ئه و گیانله به ره داماره له
 عاره قکردنه وه ی زۆردا ته ر ته ر بو بو و قور توکه دریزه که ی داپوشیبو. ئایا
 خاتون که هه میشه رقی لییبو سودی له هه له که وه رگرت و ویستی هه قی هه مو
 ئه و زه حمه تانه ی لیبکاته وه که تا ئه و کاته به دیهینابون. به زه حمه ت جه سته
 زه به لاحه که یم خسته لاره بو ئه وه ی ئه و گیانله به ره ماندوه له قه شیل نه کات.
 داماره دیاریو هه مو رینگه که به شوین کاروانه که ی ئیمه وه بوه و نازانم چۆن له
 ده ست مندالی گه رکه پزگاری بو بو. به دلنیا ییه وه له رینگه ی ئاو و سه ر
 دیواره کانه وه خۆی گه یاندبو و نه مئه زانی بوچی نه پوشتبو بو لای شه مسه دین و
 هاتبو بو لای ئیمه. له وانیه له به ره ئه وه ی کۆلانه که ی سه ره وه خالی تر بوه و
 هه سستی به ئارامی کردوه ئیتر به هه ر قه ده ریک بیت نیوه گیان و ترسناک
 ده ره ئه که وت. به پارانه وه وه داوام له هه مویان کرد وازی لیبینن. له دهنگی
 قیزه که ی ئیمه هه مو دانیشتوانی حه ره م هاتبونه به رده م ده رگای دالانه که.
 سیبه ره کانیانم ئه بیینی و ده نگیشیانم ئه بیست. هه موان به یه که وه قسه یان ئه کرد و

زۆر خرۆشابون. له كۆتاييدا خۆمان كۆكردهوه و له تاريك و پۆشناييدا به پليكانه كاندا سهركه وتين. به شوين دايكمدا نهگه پام، به لام له جياتى ئه و كه دلم بالى گرتبوهوه بۆ بينينى، چهند ژنيكى كورته بالا و دريژ به پوخسارى سوسه كارهوه به ريز له بهرامبه رماندا وه ستابون. ههريهك به شيوازيك دارزابون. يهكيك قزى، يهكيك چاوى، يهكيك له پيستييدا و زياتر -واته هه مويان- له ددانياندا. بى شهرم و راسته وخۆ له ئيمه يان ئه پوانى و هه نديكيشيان ته نانه ت دهستيان ئه هينا به جل و سه رپۆشه حه ريره تۆزوى و پيس بوه كه مدا. له ژير پۆشنايى كه مى چراكاندا وهك پۆح كه ليك ئه هاتنه بهرچاوه كه به ده م و ددانى پزيوه وه به رومه وه پيئه كه نين. هه مو گيانم ترس دايگرتبوه وه. به نهرمى له ئايام پرسى ئه ي دايكم كوا؟ نا ئوميدى و ماندويى پيگه، جيگه كه ي خۆى دابو به ترسيكى تۆقينه ر كه مه يلى پاكردى هه بو. داماو داماوئى چاوم برپيوه ده مى ئايا. بهرله وهى ئه و هيچ شتيك له ژنه كانيتر بپرسيت، ئه و ژنه ئيرانيه ي ده رگا كه ي كرده وه به سۆزيكى ده ستكرده وه وتى: خاتون گيان له گوشه كه دا چاوه پيئانه. گوشه ناويكى نه ناسراو و نامۆ بو. نه مه تواني ويئاي بكه م به چ شوينيك ئه ليين گوشه. تاريكى كرده و له هه نديك شويني ئه و هه يوانه ي ليه وه هاتبوينه ژوره وه، بيگه ديواره به رزه كان و حه وزيكى بچوك كه ئاوه كه ي له ژير پۆشنايى چراكاندا ئه دره وشايه وه و چهند دره ختيكى شوپه وه بوى چوارده وري حه وزه كه، هيچ شتيكى تر نه ئه بينرا. ئايا خاتون وهك بلئى ترس و نامۆيى ناخمي هه ستپيكرديت، ده ستيكى هينا به ده وري شانمدا و وتى: بى بى گيان، ئيره حه رمه و خاتون له شوينيكيترى خانوه كه كه جيگه مانه وهى حه زره تى شيخه دائه نيشيت. دواتر به هيواشتر وتى: دوعا بكه شوينيكيشيان بۆ ئيمه له وئى دانابيت. ژنه ئيرانيه كه و ئيمه به به رده م تارمايه كاندا له پشته وه به ره و سه ره وهى خانوه كه په وانه كراين. له كۆتايى هه يوانه كه دا ئه وانيتر مانه وه و ئيمه

دوباره له چند پلیکانه یه که وه سه رکه وتین. له بهرام بهرماندا پریره و یکم بینی که ده رگای کوتایه که ی کراوه بو و پو شنای دهره وه ناوه وه ی پو شننه کرده وه. خه ریکبوم بیرم له دیمه نه نه گه ریه پیشهاتوه کانی دواتر نه کرده وه که له نا کاو سیبه ر و دواتر بالای به رزی دایکم وه ک فریشته یه ک له چوارچپوه ی ده رگا که دا بینی. خیراتر له تیری له که وان دهرچو، به ره و پوی رامکرد. ماوه یه کی زور تیپه ری تا تیگه شتم بوچی نه و له جیاتی نه وه ی باوه شی بو م بکاته وه، بو ساتیک دهسته کانی به ترسه وه خسته سه ر سکی. سوپاس بو خوا مروقه هه مو شتیک نابینیت. نه گینا ساتی نقومبون له و باوه شه بو نخوشه دا، چند نازاروی نه بو بو م. له پشت دایکمه وه شه مسه دین له کاتی که که چمکی سه ریپوشه نا وریشمیه دریزه که ی به دهسته وه بو، وه ستابو. چاوه کانی له گریاندا سور بو بونه وه. له گه ل نه وه شدا که دوانزه سال بو به لام زور مندالتر دهر نه که وت. دیاریو نه وه نده بی ئوقره بوه ناچار هی ناویانه بو لای دایکم. قافله چیه که وتبوی نه و و کورپه کانی شیخ پاش نویژی مه غریب له چیشته خانه که یه کتر نه بینین. بیجگه له ژنه ئیرانیه که هه مومان پوشتینه ژوره که. بیجگه ئیمه که سی لینه بو. خو شحالبوم له وه ی دایکم به ته نیایی نه بینم، نه بو به دلنیا ییه وه شتیکم پیوتبا. چیر نارام له بهر برابو. خو م ئالاند له ملی و به پارانه وه وه پیموت: دایکه! تو خوا با بگه رپینه وه بو ماله که ی خو مان. من له مانه نه ترسم، رقم لییره یه، من هه رگیز لییره نامینمه وه... قسه کانیرم له ده مدا وشکبون. له پشت دایکمه وه له به رده م ده رگایه کدا، له کوتایی تاریکی ژوره که دا، نامویه ک به دو چاوی گه وره و سوسه کاره وه سه یری نه کردم. به پیچه وانه ی وینا که مه وه، ئیمه ته نیا نه بوین. به نیگا تر ساوه که ی من، دایکیشم سه یری نه و لایه ی کرد و زهرده خه نه یه کی پر مانای کرد. دواتر به نارامی و مه تینیه هه میشه بییه که وه وتی: ((کچم لییره به دواوه ئیره مالی ئیمه یه)) چه میه وه و به هیوا شتر وتی ئیستا ماندون و ئیواره یه کی دره نگیش

گه شتون. هيچ له باشی و خراپی ئەم ماله نازانن. كه ميك نارام بگرن. خو تو
 ئەوەندە بێ ئوقره نه بویت. ئیستا شه مسه دین بلیت، هیشتا منداله.
 چاوه پروانیه کی زیاترم له تو هه بو. دواتر كه ميك به تورپه بیه وه خوی له چنگم
 پزگار کرد و له کاتی کدا ده ستمی به شیوازیکی ناگادار کردنه وه ئەگوشی به خاوه نی
 ئەو چاوه شهیتانیانه ی وت: عه لانه دین، کورم وهره خوشکه تازه کهت بناسه.
 له وانه یه دایکم په له قازهی بو که کاریگه ی قسه کانی من له سه ر می شکی ئەو میوانه
 بانگێهشت نه کراوه بسپرتته وه. به لام ئەو ئەسله ن نار ه حه ت ده رنه ئە که وت. من له
 نیگا کانیشیدا هیچ کاریگه ریه کی دلته نگیم نه بینی. ته نانه ت به شیوه یه کی
 هه سته پینه کراوه می کیش پازی ده رنه که وت. من هه ر له و یه که م ساته دا گه شتمه
 پیکه و تنیکی ده رونی له گه لیدا. هه روه ها تاکه بونه وه ریکی نا ترسناکی ئەو ماله
 بو. پوخساریکی پاک و بیگونا ه و نیگایه کی زولالی هه بو. بالا به رز و به پیچه وانه ی
 ئەوانی تره وه له هه مو ده رونه وه گه رما و بێ زیانی و گه وره یی ئەباری. دایکم به
 گله بیه وه پویکرده نایا و پتی وت: ئەم منداله ئەوه ندە بیتاقه تی نواندوه،
 خوداوه ندگار داویانه به چه له بی عه لانه دین بیه نیت بۆ ئیره. داماره له بهر برا
 تازه هاتوه که ی له خهیری نوژی جه ماعه تی ئەمشه و بیبه ش بوه. کورپه گه نچه که
 زه رده خه نه یه کی شه رمنانه ی کرد و له جیاتی وه لامدانه وه به چاوه
 نه جیبه کانیه وه دایکی عاشقانه هه لسه نگاند. هه سو دیم برد. هیچ که سیك مافی
 ئەوه ی نه بو دایکی له من خوشتر بویت. به لام به رونی دیاریو له نیوان ئەو
 دوانه دا په یوه ندیه کی قول په یدابوه. ئەمه تاییه تمه ندیی دایکم بو، هیچ که سیك به
 لایدا تینه ئەپه ری که دلی پینه دات. نامۆکه هه سو دیه که می له هه وادا پاو کرد و
 دوباره زه رده خه نه شاراوه که ی به دزیه وه له گه ل نیگایه کدا بۆ هاویشتم. له نا کاو
 ماری تورپه یی ده رونم فیشکاندی. ئەو به چ مافی که وه وا به سوکی سه یری
 ئەکردم؟ سه یریو، له گه ل ئەوه شدا تورپه بوم، که چی رقم لئی نه بو. هه سته یکی

شیرین و نامۆ به بینینی نیگا بیپه رواکهی له دهرونمدا چوزه لهی ده رکرد. ئەو ئەوهنده پتهو و دلنیا و شوخ، به لام پر له خوشه ویستی له تهنیشت برا داماو و ترساو و پهنگ له پو براوه که مدا وه ستابو، ئەبو رقم لئی نه بوایه. دژیه که که له سودی ئەو و له خزمهتی ئەودا بو:

خۆم کۆکرده وه و به سه ریکی بهرز و مۆره کردنه وه پۆشتم. ئەو دیسانه وه هر بهو پیکه نینه هه وانته یه وه وه لامی دایه وه. له ماندویتییدا توانای پوبه پوبونه وه م نه بو. پوم وه رگیپا و له سه ر دۆشه که یه ک دانیشتم که زیاتر له شه مسه دینه وه نزیکتر بو، ئەگه رچی دلم بۆی ئەسوتا به لام ئەمویست ئەو نامۆ گالته جارپه تیبگه یه نم که من پیویستم به برای تازه نیه و هر ئەم برایه م - هه رچه نده ساردوسر - سه روزیاده. سه رم وه رگیپا و به میهره بانیه کی زیاده پره ویه وه به شه مسه دینم وت: کاکه مژده یه کم پییه بۆت. پیشبینی بکه چیه؟ له وه لامی نیگا وپ و گیزیه کانی ئەودا که ئەسله ن تا قه تی ئەم یاریانه ی نه بو، من خه ریکبوم به شوپ و شه وقه وه باسمنه کرد چون سولتانه به شوینماندا هاتوه و نیستاش له دالانی هاتنه ناوه وه ی حه ره مدا شارراوه ته وه، وه ک بلئی له خه و داچله کی. سه ریکی ناباوه پانه ی چواره وری کرد و له ناکاو وه ک تۆوی ئەسپه ن ده رپه ری و رایکرد به ره و ئەو ده رگایه ی ئیمه لییه وه هاتبوینه ژوره وه. ئایا گیان به خیرایی گیزییه وه و به دژیه تیه وه پیی وتم، ئاخه ئیستا کاتی ئەم کارانه یه؟ چون له وی له و تاریکیه دا ئەو گیانه وه ره بدۆزینه وه؟ به لاساریه وه هه ستامه وه و وتم، خۆم ئەیدۆزمه وه. دۆزینه وه ی پشيله له تاریکیدا هیچی ناویتی، چاوه کانی ئەدره وشینه وه. کوره که ی شیخ ئەم جاره یان له پیکه نیندا چو به پشتدا. خوشحالبوم که قسه یه کی خوشم کردبو. منیش له ناخی دلّه وه پیکه نیم و ئەوم به خشی. به خۆم وت گوناھیکی گه وره نیه که سیک ئەتوانیت به ئاسوده یی پیکه نیت. هر له و کاته دا به له خۆباییبون و یقار و وه ک برایه کی گه وره ی باش،

ھەستايەو، دەستی شەمسەدینی گرت که لەگەڵ ئایادا تیگیرابون و چرایەکی
 ھەلگرت و لە کاتیگدا نیگایەکی ماناداری بە روی ئایا خاتوندا کرد لە ژورەکە
 پۆشتەدەرەو، ئیتر ھەمو شتیگ پەنگیگی تری بە خۆو گرت بۆ من و وەک
 بڕایەک قبوڵمکرد. من لە ھەمو تەمەندا پتووستیم بە بڕایەکی لەو شیوہیە بو کہ
 لەبەرامبەر ئایا خاتون و ئەوانیتردا بە ئازایەتیوہە بمپاریزیت. بینیم نیگای پەر
 خۆشەویستی دایکیشم پۆشنکەرەوہی پێگەکەیتە و وەک بلێی ئاگاداری
 سوسەکاریە تیگەل بە ھەسودیەکەم بو بویەوہ. لەبەرئەوہی بە ھالەتیگی تیگەل
 بە پۆزشەوہ وتی: ((داماوہ لەبەر دایکی زۆر خەمی خواردوہ. ھەر لەبەرئەمە
 دلم بۆی ئەسوتیت و ھەولئەدەم کاریگی بۆ بکەم. داماوانە ئەو و برا
 گەرەکەئە بۆ خویندن لە دیمەشق بون کہ لە ناکاو دایکیان نەخۆش ئەکەویت و
 زۆر بە زویی گیانی لە دەستئەدات. کاریگەری ئەم کارەساتە ھیشتا لەم مندالانەدا
 ئەبینریت. لەگەڵ یەک نایانکریت و ئەم برا بچوکە زۆر تەنیاہ. دانوی لەگەل
 کەسیشدا ناکوئیت. ھەندیک جار بێرئەکەمەوہ مندالەکان لە کاتی کۆچکردنی دایک
 و باوکیاندا لەبەرئەوہی زۆر بچوک بون، لە دەربەدەریدا دەگەئ پۆحیان بینوہ و
 لەبەرئەمە لەگەل خەلکی نەناسراودا نایانکریت. ئەگەر دایەنە داماوہکەیان
 نەئەبو، بە دنیاہیوہ تا ئیستا یەکیکیان یەکیگی تریانی ئەکوشت، ئەبیت
 بیینیت باوکیان لەوہی کہ ھەردوکیان پەيوەست بون بە منوہ چەند خۆشحالە.
 منیش خۆشحالم و بە راستی خۆشمئەوین. باوکیان -خوداوہندگار- ھەرچیک
 توانیویەتی کردویەتی، بەلام بیسود بوہ. من ئەسلەن سەر دەرناکەم کہ مرقیق
 بەم گەرەبیہ، بەم ھەموہ شانوشکۆیەوہ، بەم ھەموہ بەسۆزی و ئارامیەوہ بۆچی
 ئەبیت دیلی دەستی کیشەہیگی لەم شیوہیە بیت. تەنیا ئەوہندە ئەزانم ئەبیت
 ئیمە ھەمومان ھەولبەدین جیگەئ خیزانیگی گەرم و میھرەبانیان بۆ
 پریکەینەوہ.))

دایکم قسهی ئەکرد و من ئاگام له شوینیکی تر بو. خوشحالبوم که دیسانه وه
 ته نیا ماوینه ته وه. قسه که یم بری و به پارانه وه وه پیموت: دایکه! ناکریت
 هه مومان بگه پیننه وه بو باخ؟ ئەمانیش له گه لمان بین بو ئەوی؟ من ئیرم
 پیخوش نیه. ئایا جانیش پیی خوش نیه، شه مسه دینیش هه روه ها. دایکم
 سه یریکی پر مانای ئایای کرد. ئەو دهسته پاچه وه لامیدایه وه: ((خاتون خوا به
 شایهت ئەگرم من هیچ نه وتوه به کیمیا. به لام ئیستا که باس هاته ناو،
 راسته کات. بۆچی درۆیکه م؟ منیش هه زنه که م هه مومان به یه که وه له مالی
 خوماندا بین.)) حال و پهنگی دایکم له ناکاو گوپا. هه رگیز به م شیوه یه نه مبینیو.
 ئەو هیچ کاتی که په رته وازه نه بو. نیگایه کی توپه ی له ئایا کرد و بو ئەوه ی منیش
 وه لامه که م وه رگرتبیته وه، به نیوه نیگایه کی له و شیوه ش پوانیه من، په نجه ی
 دوشاومژه ی به روی ئایادا به رزکرده وه و وتی: ((باش گوینگرن! ژیان گالته جاری
 نیه که هه ر پۆژیک بکشی و بچیته وه یه ک. یه که مهن ئەوه ئیوه بون و قسه کانتان
 له کوتاییدا ناچاری کردم به شوکردنه وه. من ئەسله ن هیچ مه به ستیکی له و
 شیوه یه م نه بو، ئیوه بون هه ر پۆژه و خوانیکی تازه تان بو پائه خستم، ئیستاش
 ئەبیت به رگه ی بگرن. من هه رگیز گله بییم نیه و هه تا بلینی له م هاوسه رگریه پازیم.
 به لام ئەگه ر پازیش نه بوما یه هه مو ئابروی ئەو خوالیخوشبوه م ئەم ماله و ئەو مال
 پینه ئەکرد. ئیستاش هه موتان بزنان، ته نیا مردن له م ماله ئەمباته دهره وه،
 ئیوه ش خاتونه بچکۆله که! ئەگه ر شایسته یی پیویست نیشانبدن، هاوسه ری
 داهاتوتان! ئیوه ش ئایاجان سه رپشکن ئەتوانن بگه پیننه وه له باخ بمیننه وه. دایه
 خاتون چاوه پوانی یه ک ئاماژه ی منه تا شوینی ئیوه بگریته وه و هه زیش ناکه م
 ئیتر هیچ کاتی که دوباره له م باره یه وه هیچ شتی که ببیستم. ئایای داماو ده می
 کرده وه شتی که بلیت، به لام درهنگ بو بو. له پشت دهرگا که وه دهنگیکی پیاوانه
 ئەببسترا. دایکم به خیرایی قوماشه ئاوریشمی هه سپیه درێژه که ی که تا سه ر

ئەزىزى ئەگەشت پىچا بەخۇيەو و لەوپەرى رېزدا سەيرى دەرگا بچوگەكەى
 ئەوسەرى كرد. نازانم بۆچى پىمخۆش نەبو و لە ناکاو بە ھەمو بونمەو ھەم بە
 زیادە زانى لەوى. ھەزىمەتە کرد بۆمە دەروە بەلام نەمەزانى بۆ كوى. لە ناکاو
 نامۆ بو بوم بە داىكم. ھەمو ھەلسوكەوت و بارودۆخەكانى تازە بون بۆم. ئەمە ئەو
 كەسە نەبو من ئەمناسى. ھەمو شۆر و شەوقم بۆ لەگەل ئەودا بون لەناوچو.
 ئىستا ئەو ھە باخ بو دوبارە لە دەروندما ئەدرەوشايەو. دەرگاگە كرايەو و دو
 پياوى گەنج ھاتنە ژورەو. نەمەتوانى باوەرپكەم يەككە لەو دوانە، ھەر ئەو
 شىخەيە كە لە مالى خۆمان بينيبوم. ئەوى تریشيان كورە گەرەكەى بو كە بۆ
 شىخ - لەو ھى ئەو ھەندە گەنج دەرتەكەوت - زياتر لە براى بچوكى ئەچو. شىخ بە
 سۆزەو ھەوالى داىكمى پرسى و كە چاوى بە من كەوت، پوخسارى نقومبو لە
 خۆشحالئەكى گەرموگور و خۆشبەختانە كەمىك لە كاريگەرە نەخوازراو ھەم
 ساتەكانى پىشتى لە مېشك دەركرد، بە دەنگى بەرز و ھەلامى سلاو ھەم
 داىو ھەم بە حالەتئىكى باوك ئاساو ھەم لاي خۇيدا داينيشاندم. ھەزىمەتە کرد بمتوانىبا
 پامكردايە. ھەك بلىئى بۆيدەركەوت ناناوام. دەستەكانى كە لە ئاستى ئاسابى
 گەرمتر بون، خستە سەر شانم و وتى: كىژۆلە گيان بەخىرېين بۆ مالى خۆتان. خۆ
 رېگەكە ناپەھەت نەبو؟ ھەك جارى پىشتوتر حزورى ئەو ھەندە جەزبەى ھەبو بە
 ناپەھەتى ئەمتوانى سەرم بەرزبەكەمەو بە سەر لەقاندن وتم: نا. وتى: ئەو براكەى
 تەرت بە دۇنيايەو ھەم بينيو، ئەبىت ھەر لېرە بىت ئەمەشيان بەھائەدين مەمەد
 كورە گەرە و يار و ياو ھەمانە.

ئەمەيانم ئەسلەن خۆشەويست، بە تايبەت كاتىك بە دەنگىكى پودارانە و
 ھەمانرەوايانەو لە داىكمى پرسى: ئەم ھەلەئەدینە لە كوئىيە؟ داىكم چىرۆكەكەى
 سولتانەى بۆ گىرايەو. ئەو بە تورەبىيەكى دەستكردەو وتى: ئاخىر بەم شەو ھە
 كام.... و لە ناکاو بە نىگای قورسى شىخ، قسەكەى قوتدايەو ھەم بە دل

ئىشاويەو سەرى داخست. شىخ وتى: خاتون نانخواردنى ئەمشەو چى ئەبىت؟ دايىم بە خەيالى ئاسودە و خۆشحال لەوھى دوبارە ئايا خاتون لەبەردەستىدا بو سەيرىكى پىر ماناي کرد. ئەو گىژووئىژ سەيرىكى دەوروبەرى کرد و لە كۆتايىدا دەستى ئوجى گرت و بە پاكىشان بە دواى خۆيدا بردى. بۇ يەكەمىن جار لە ژياندا دلم بۇ ئايا سوتا. ئىستا بەدلىيايىەو ئەبىت بەو ھەموە ماندوئىتەيەو بەگەپىتەو بۇ ئەو ھەيوانە و يارمەتى خزمەتكارەكانى شىخ بدات، ئەويش لەو يەكەمىن شەوى گەشتەيدا. نەمئەزانى بۇچى خزمەتكارەكانى شىخ نەيانئەتوانى خوانى ئىوارە ئامادە بكەن. ئەبىت لەم ماوہيەدا دايىم خۆى خوانى ئامادە كردبىت. دايىم ئەسلەن سەرى لە كاروبارى مال دەرئەئەكرد و ئەويش وەك ئەوھى دياربو لەوانە نەبو ھىچ باسىكى چىشتلەينەر و سفرە پاخەر يان شتيتىرى لەو شىوہيە لە ئارادا بوئىت. تەنيا نەمئەزانى بۇچى بەو ھەموە نارەحەتەيەو، خۆشبەخت و پازى دەرئەكەوت.

بەرلەوھى دوبارە بە بىرە خراپەكاندا پۇبچمەوہ عەلئەدين و شەمسەدين - لەكاتىكدا كە پشيلە پيسوپۆخلەكە لە باوہشيدا پالكەوتبو- لە دەرگاوہ ھاتنە ژورەوہ. بەھائەدينىش چەمىەوہ. خوداوہندگار بە دەستى داي لە شانى و لە جىي خۆى داينىشاندەوہ، بە لەسەر خۆييەوہ تازە ھاتوہكانى بانگھىشتكردە لاي خۆى. جارىكىتر چاوى زيتكردەوہ لە جىگرەكەى و دەستخۆشى لە عەلئەدين كرد بۇ پزگاركردى پشيلەكە. دواتر خۆشى بە وريايىەوہ پشيلەكەى لە براكەم وەرگرت و بە سۆزەوہ لەسەر چۆكى داينا و بە زمانىكى شيرينەوہ كەوتە جنىوپىدانى. سولتانه بە چاوہ جوانەكانى، بۇ چەند ساتىك بە گومانەوہ سەيرى كرد، بەلام دواتر - وەك بلىي چاوہ پوانى ئەم ھەوالپرسىە گەرموگورە بىت - نەرم نەرمى وەلامى داىەوہ، ئەويش بە يەك ناز و عىشوہيەكەوہ كە ھەموانى ھىنايە پىكەنين. لە ھەمو ماوہى نانخواردنەكەدا پشيلەكە لەسەر قاچى پاستى شىخ

دانیشتبو و له گه لیدا هاو پارو بو و من نه مننه توانی باوه پر به وه بکه م که نه مبینی.
چاوه کانی دایکیشم له چیژی بینینی نه م دیمنه نه مهست بو بون. له گه ل نه وه موه
ماندویتی شدا بؤمده رکه وت عه لانه دین نیگایه کی سه رکه وتوانه ی به هائهدینی کرد
که له چاوه کانی ناگر نه باری. هه رشتیک پوینه دا، شوپر و شهوقی هه بو. حه یف که
شه مسه دین زور زو له ماندویتی شدا سه ری خسته سه ر چوکی دایکم و خهوی
لیکه وت. له وانه یه نه مه یه که مین خهوی نارامی بو دوا ی نه وه موه کاته. به لام من
نیستا ههستی نامویی هه مو گیانمی گرتبوه وه، بیداری بیدار بوم و گه شبینانه تر
له ناینده م نه پروانی.

نانی نیواره له باوه شی گه رمی خیزاندا، له ژیر نیگا گه رم و به سوژه کانی شیخ،
له گه ل بزویوه کانی کوره بچوکه که ی عه لانه دیندا حالی زور باشتر کرد بوم. له
کو تاییدا منیش له یه که مین شهوی هاتنمدا بو مالی تازه خهویکی قول و نارام و
پازیکه رم له ته نیشته دایکی خوشه ویستمدا نه زمونکرد.

هیشتا دنیا تاریک بو که به دهنگیک خه بهرم بویه وه. ماوه یه کی پیچو تا
بؤمده رکه وت دهنگی بانگه. دهنگه که به ناخمدا پوئه چو و وهک ته نافیک له نور
دهرونی نه به ستمه وه به ئاسمانه وه. یه که مین جارمبو له ته مه نمدا ههستیکی له و
شیوه یه م نه زمون نه کرد. بانگه که ورته ورت و هاتوچوی خستبوه ناو حه ره م. من
له و کاتر میترانه دا ته نیا هوگری دهنگی گسکدانی باخه وان بوم، به لام دهنگی تریشم
نه هاته گوئی. له سه ر جیگه خه وه که دانیشتم و کاتیک له تاریکی و پونی ژوره که دا
پوخساری شه مسه دینم که هیشتا له خه ودا بو ناسیه وه، تازه هاته وه بیرم له
کوین. جیگه که ی دایکم خالی بو و ئوجی وهک هه میشه له بهر پیئمدا نه خه وتبو.
دهنگی بانگده ره که وهک حه ریری سور له درزی سه قفه که وه نه پرزایه خواره وه من
و بیره کانمی به ده رگا و دیوار و شته کانیتره وه له خویدا دانه پووشی. نه مننه توانی
بیرم کوکه مه وه. یانی نه بیته دایکم پوشتبیته بو کوی؟

دوباره سهرم کرده وه به ژیر جینگه که مدا و هه ولما بخرمه وه. به لام چیتر خه و نه بیردمه وه. کاتیک دهنگی خسه خشه جله کانی دایکم بیست، له گه ل نه وه شدا که خوشحال بوم، چاوه کانم داخست. هات به تانیه که ی شه مسه دینی ریکرد و له ته نیشت مندا پاکشا و چاوه جوانه کانی بریه سه قفه که. نه یئه زانی به خه به رم. به لاچاو سه یرمه کرد. شور و شهوقی نه و پوره ی له پیشمان بو، میشکمی سه قال کردبو. دوینیشم نه سلنه له بیر نه بو، وردبومه وه له برۆکانی دایکم و عاجی پوخسار و گهردن و بازوه کانی که ئیستا رهنگ برآورتر دهرئه که وتن. خویه ئایا تا ئیستا هیچ ژنیکت له دایکی من جوانتر خه لقرکدوه؟ ئای چه ند خوشم نه ویست. بونم له گه ل نه ودا ته نانه ت له و ماله ناخوشه شدا، نه نه گورپه وه به هه مو دنیا. له ناکاو نازانم چیم کردبو که پوی به ره و لای من وه رگیرا. غافلگیر بو بوم، زۆر ته ریق بومه وه. به نه رمی پرسی: بۆچی ناخه ویت؟ به دهسته پاچه یی و تره تره وه بۆ پونکردنه وه یه کی پازیکه ر نه گه رام.... له کوتاییدا وتم:

- دایکه بۆچی نه بیئت کچان شو بکه ن؟ دواتر میترده کانیان بمرن و به قه ولی ئیوه له م مال برۆن بۆ نه و مال؟ بۆچی ناکریت تا کوتایی ته مه نیان لای که س و کاریان بمیننه وه؟

زه رده خه نه یه کی کرد و لای کرده وه به لای مندا، دهستی خسته سه ر گونام. به پیچه وانه ی هه میشه وه چه ند دهستی زیر و سارد بو. وتی: خه ریکیت باسی خۆت نه که یت؟

غافلگیر بو بوم. باوکم چه ندین جار ستایشی زیره کی و بیرتیژی دایکمی کردبو، به لام من یه که مین جار بو به شیوه یه کی جددی له داوی بیرتیژییدا گیرمه خوارد. هه رچه نده په له قازمه کرد، زیاتر پۆچوم.

خۆی پزگاری کردم. پوخسارمی وه ک نه رمی نه سیمی به هاران ماچکرد و وتی: نازیزی دلّم! من تا کوتایی ته مه نت زیندو نیم. شه مسه دینیش ژن نه هیئیت و

ئەپرات بە دواى ژيانى خۆيه وه ! ئەم بيرانه له و مېشكه بچوكه ي تودا چى ئەكەن ؟
 بۆچى ئەبېت مېردى كچه كان، وهك مېرده كه ي من بمرن ؟ من تو نادەم بە كه سېك
 بمرېت. بە قهولى دايه خاتون ((پاشا بە له شكريه وه بېت، ئايا بتدەم، ئايا
 نەتدەم.)) بە مەرجى ئەوهى كچېكى باش بېت. تو هەميشه باش بویت، بەلام
 ئېستا ئەبېت ورد بېت كه ئېمه هەمومان له بارودۆخېكى تازەداين و كه مېك
 ئەخايەنېت تا رابېين. ئېمه نابېت ئابروى باوكت بدەين بە با. ئېستا له گەل ئەو
 هەموه تەنيايېدا، خوا له سېبەرى مۆفېكى باش و بەسۆزدا پەناى داوين، ئەبېت
 هەموه ولى خۆمان بخەينه كار. ژيانمان لېره له گەل ژيانى ناو كۆشكمان جياوازي
 زۆره. يەكه مەن پلەى ئەو وهك سەرمەشقى زاناكان و موفتى شارەكه، لەسەرمان
 پېويست ئەكات كه خېزانەكه ي نمونەى خېزانىكى له خواترس و دیندار و مسولمان
 بېت. كه وايه ئېمه ئەبېت سەروچاو و جل و بەرگ و ئاداب و گوفتارمان له گەل
 پلە و پايەى ئەودا بگونجېين. هەروها، ئەگەرچى ئېمه هەميشه مسولمان بوين و
 هەين، بەلام پېشتر زياتر له مانگى رەمەزанда مسولمانيمان ئەکرد. ئېستا ئەبېت له
 هەر دوانزه مانگەكه دا مسولمانى راستەقېنه بين. تۆش ئەبېت بەره بەره
 نوێژهكانت نەفەوتېن. ئەمۆ له بەرئەوهى گەشتيار و ماندو بویت تېپەرى، بەلام له
 سبەينيوه، ئەبېت له گەل ئەوانىتردا نوێژبەكه يت. بە كورتى له وانه يە دوينى كۆتا
 پۆژى مندالى تو بوېت. تو له مۆوه كه خۆر سەرده ربېنېت، خاتونىكى تەواو و
 كامل ئەبېت. تەنيا لەم بارەدايه كه له ژير سېبەرى بەرزى ئەم باوكه تازەيه دا كه
 ئەبينم تۆش پەسەندوته و گونجاو له گەل پېگه ي بەرزى ئەودا كه ئەگەر له باوكت
 زياتر نەبېت كه متر نيه، ئېنشائەلا بتوانم تۆش له كاتى خۆيدا بنېرمە مالى
 بەخت. مالىك كه تېيدا وهك شازاده خاتونىك بە خوشبەختى و سەربه رزیه وه
 بژیت و مندالى زۆر بخەيته وه. چیت بينيوه كيژۆله كه م، له وانه يە ئەسلەن هەر
 بېته شارنى جيهان، له هېچت كه م نيه و بۆچى نەبېت ؟ ئەسلەن دور نيه. بەپېى

ئەو پىڭگەي ئەم خىزانە لاي سولتان كەي قوباد ھەيانە، ئەگەر سولتان بزانن خوداۋەندگار ئىستا كچىكى ۋەك تۆ پىڭگەشتو و جوانى ھەيە، بە دلتىايىيەۋە بېيارئەدات ناۋى تۆ لە رەشنوسى ئەو كچانەدا كە شايستەيى جىنشىنەكەيان ھەيە، بنوسن. ھەردوكمان پىڭكەنين. بە گالته يان پاستى ئەم بىرۆكە زۆر خوشحالى كردم. ھەمىشە ژيانى شازن و كۆشك و بوكتىنيە (زەماۋەند) ھەوت پۆژ و ھەوت شەۋيەكانيان و جل و بەرگ و تاجەكانيان كە ھەموى لە ئەلماس بون، دەستيانئەگرتم بۆ ناو جىھانى خەۋنەكانم. ئەمانەم لە چىرۆكەكانى ئاياجانەۋە ئەزانى و تەنانەت جارىكيان لەگەل دايك و باوكمدا بۆ سلاۋى نەۋرۆزى پۆشتبوين بۆ كۆشكى سولتان بە چاۋەكانى خۆم شازنە عولىام لە ھەرەمى دەرباردا بينىبو و پىم خراپ نەبو مرقۇ شازنىك بىت بە ۋە ھەموە شان و شكۆ و سەربەزى و پىزەۋە و چەندىن خزمەتكار بە جلو بەرگى جوانەۋە ھەمىشە لە بەردەم مرقۇدا ئامادەي ئەنجامدانى فرمان بن و خەلكىش لە چەپ و راستەۋە ستايشى بكن. ئەلبەتە ئەو پۆژەش ھىشتا ھەر دايكمم لە شازن پى جوانتر بو. بىرم لە ۋ پۆژانە ئەكردەۋە كە لە بەيانىيەۋە تا شەۋ بە جل و گەۋھەراتى جوانەۋە لە ژىر سايەي جىنشىندا لەگەل دەيان خزمەتكاردا لە شەقامە پانەكانى باخە يەك لە ناۋ يەكەكاندا و لەگەل قازى رەش و سىپى لە ھەۋزى سەد فوارەيى و تاقگە و گوللى ناياب و بالندەي سەير و نامۇدا، مەست بە بۆنى باخە نارنجەكان پىئەكەم كە دايكم بۆي باسكردم.

بەلام ئەبىت تا ئەۋكاتە زۆر ئاگاداربىت. ئەم دو سى سالە ئەبىت ناۋبانگىكى وا لە پىڭگەشتويى و جوانى و داۋىنپاكىت لە قونىيەدا بلاۋبىتتەۋە كە ھەمو پاشازادەكانى ئىران و تورك و پۆم و بەغداد نىرراۋ بنىرن بۆ داۋاكارىت. ئەمە ئىتر گالته يەك نەبو. ئەو جددى قسەي ئەكرد و ئەيزانى باسى چى ئەكات. مەگەر خۆي ھىشتاش داۋاكارى دەۋلەمەند و سەركردەي نەبو.

له به هیزی نه و شهوقه ی بؤمدروست بو بو خۆم به توندی لکاند پییه وه و وتم
په یمان نه دهم، به لام ئیوهش په یمان بدهن هه رکاتیك جه نابی شیخ له گه شتن وهك
نه مشه و بین و له گه ل من بخهون و وهك ئیستا قسه م له گه ل بکه ن تا....

نه بهیشت قسه که م ته واوبکه م. به پوخساریکی ته واو جددییه وه وتی به که من
(جه نابی شیخ)) نا، نه بیته به باوکی خۆتی بزانیته و به باوکهش بانگی بکه یته و
لیزهش کهس به شیخ بانگی ناکات. نه و خوداوه ندگاری نه م ماله یه و به
(خوداوه ندگار) بانگی نه که ن.

له وهی که هه رکاتیك دایکم نه یویست ده رباره ی نه و قسه بکات پوخساری
نه وهنده وشك و جددی نه بویه وه، خۆشیم نه نه هات. به لام په یمانه کانی چند
ساتیک له مه و بهر شیرینییه کی وای خستبوه بنی ددانمه وه که تالی پیداگریه
ناپیویسته که ی نه و هیچ کاریگریه کی نه بو. دنیا هیشتا پوناك نه بو بوه وه.
ماچیکی توند و دریزی گونا په رنگ په ریوه که یم کرد، به چاویکی نمدار له
راستگۆییدا و وهك چۆن دهستم هه ر به ده ور گه ردنییه وه بو، مه ست له بۆنی عه تری
ده رونی و به ئومیدی خه و گه لیکی خۆش، چاوه کانم لیکنه.

نزیکانی نیوه رۆ بو که ئایا خاتون هه لیساندیم. هۆلی گۆشه که یان بۆ میوانداری
ژنه کان پازاندبوه وه نازانم بۆ ناساندنی ئیمه بو، یان دیسانه وه میوانی بوکینیان
پیکه خستبوه وه که گۆبه نه که یمان نه خواردبو. هه رچییه که بو، میوانیه کی گرنه بو که
هاوسه ری گه وره پیاوان هه مویان بانگهیشتکرابون و پیشکاریه کانی به فرمانی شیخ
چهند رۆژیک له مه و بهر پیکه خرابو. له وهی میوانیه که تا راده یه که په یوه ندی به
ئیمه وه نه بو، ههستم به پازیبون و شانازی به خۆوه کردن نه کرد. نه یانوت
چیشتلینه ره زۆر به ناوبانگه که ی قونییه یان هیناوه که خه لکی دیمه شقه، کاتیك
هه مومان له دهوری سفره که دانیشترین، سه ره پای خواردنه په نگاوپه رنگه کان که له
باشترین و به تامترین و شاهانه ترین نه و خۆراکانه بو لیینه نان، چیشتیکی

تايبه تيشى بۆ بوکه خاتون لينا بو که خۆى تايبه تى قاپه کهى به گه رموگو رپه کهى
 زوره وه له سهر سفره که خسته به رده م دايکم که به رهنگى له پو براوه وه له
 کراسه ئاوريشميه کهيدا فرشته ناسا و ته پوپاراو ده رئه کهوت، به لام نازانم بۆچى
 هر که سهرى قاپه کهى هه لدايه وه، له ناکاو هر نه و که مه خوينه ش که له
 پوخساريدا بو نه ما و داماو ده ستيگرت به ده ميه وه، هه ناسه برکهى تیکه وت و
 حالى تیکچو. به لام به و نه ده به شاهانه ييه وه که هه ميشه له هر جوله يه کيدا
 دياربو، خۆى گرت و به خيرايبى له شوينه کهى خۆى هه ستايه وه و خۆى گه يانده
 ژوره کهى خۆى که له ته نيشت هۆله که دابو و ئيمه هه مومان له ويوه دهنگى دل
 تیکه له هاتنى دايکمان بيست که وه ک بلتي نه بو له گه لياندا رابيت. له ترسدا ئيفليج
 بو بوم. له ناکاو يه ک به يه کى نه و چيروکانه ي که نه و کاته دايه جان له شه وه
 دريژه زستانيه کانى کوشکدا، له ته له کهى سهر و باوه رپينه کراو بۆ
 ژه هر خوارکردنى سوگوليه کانى حه رهم بۆى نه گيپرامه وه، که وته وه بيرم. به تايبه ت
 کاتيک مات و داماو نه مبيني هه مو ژنه کان له جياتى نه وهى نارپه حه ت بن،
 پیکه نيني مانادار به پوى يه کدا نه که ن و چرپه ي مانادار بۆ يه کترى نه که ن و به
 ده مى پر له خوراک و هه نديک جار بى ددانه وه قاقا ليئه ده ن. چيشتليينه ره
 داماو که که ئاره ق له ژير چه ناگه ي سهر سنگى قه له وى نه پرژا، مات و داماو
 وه ستابو. دلنيا بوم نه مانه دايکميان ژه هر خوارد کردوه. چيتر نه متوانى به رگه
 بگرم. هه ستامه وه به شوين ئايا خاتوندا برۆم بۆ ژوره کهى دايکم، که رينگه يان
 پينه دام. خه ريکبو له ترس و تورپه بييدا نه مردم، چيان به سهر دايکدا هينابو؟ چ
 داهاتويه ک ليتره له چاوهرانيماندا بو؟ ژنه ئيرانيه که که کيرامانا خاتونى ناو بو و
 دايه نى کورپه کانى شيخ بو، دلى چيشتليينه ره کهى نه دايه وه که بابته که هيج
 په يوه نديه کى به خواردنه کهى نه وه وه نيه، خاتون خۆى که ميک بارى ته واو نيه.
 نه مويست بيکوژم. هه لۆپيره که له و سهر سفره که وه به پیکه نينيکى فيلاويه وه

پرسی، ئیستا یه کیک پیمبلت ئەم کۆلە چ خواردنیکی لیناوه؟ چیشتلینەرەکه به
 پوخساریکی شەرمەزار و بیتاوان و به دەنگیکی ناسک که نزیک بو له گریان، وتی:
 ((چیشتی چاو.)) زۆری نەمابو منیش وهک دایکم لیبیت. چیشلینەرەکه به
 گەرموگۆریه وه دەستیکرد به پونکردنەوه که به یانی زو به چ زەحمەتیک خۆی به
 تاییه تی چاوی تازە ی له چەندین دوکانی قەسابی له کەللە سەردا دەرھیناوه و
 منیش خەریکبو له هۆش خۆم ئەچۆم. ئەمە ئەبیت خواردنی جادوگەرەکان بیت.
 کاتیک وینامکرد که له ناو قاپی سەر سفرەکه دا، دەیان چاوی خوینین زاق
 بونەتەوه له دایکم، به ناشکرا لەرزیم. نەئەکرا خۆم بۆ پابگیریت، خۆم له
 دەستیان پزگارکرد و پامکرد بۆ ژورەکه ی دایکم. ئایا بەردەمی گرتم و وتی
 بپۆرەوه بۆ سەر سفرەکه و دانیشە دایه گیان! ئیستا هەموان دین و میوانیه که
 تیکنە چیت. هیچ نیه، زو چاک ئەبیتەوه. خۆم ئەبیتەوه، تۆ بپۆ. ئەمزانی توانام
 بەسەر ئایادا ناشکیت. به لچ و لیوی داقرچاوه وه گەپامه وه بۆ سەر سفرەکه و به
 ترسەوه بینیم قاپی خۆراکی جادوگەرەکان به به ه و دەستخۆشی و ملچ و
 مۆچی پیرەژنە بی ددانەکانه وه، دەستاودەستی پیتەکریت. له ترسی چاوه کان،
 خۆم خەریککرد به مەحشیه که ی سەر قاپه که مه وه و بۆئەوه ی دلم تیکنە چیت،
 خۆم سەرقالکرد به بیرکردنەوه له باخ و کۆشک و میوانیه کانی خۆمان که
 چیشتخانه که ی هەرگیز رەنگی چاوی به خۆیه وه نەبینیبو. دلم به پەله لیبیتەدا و
 خەمیکی قورس گەرومی تەنگ کردبو. کاتیک کاتریمیریک دواتر هیشتیان بپۆمه لای
 دایکم به ناباوه پیه وه بیستم پپی وتم چیشتی چاو خواردنی پاشاکانه نەک
 جادوگەرەکان و ئەویش ژەهرخوارد نەکراوه، بەلکو هەر به پاستی که میک باری
 تەواو نیه. تەنانەت ئەگەریش به م شیوه یه بوايه، من ئیتر هیچ متمانه یه کم به
 خەلکی ئەو مالە نەئەکرد. ترسە نەیننی نامیزه که که وتبووه وه گیانم و ئوقره ی له
 بەر بپیبوم.

عەسر كيرامانا هات بۆ لای دایكم و وتى كه جىگه‌ى شەمسەدین لە دالانەكەى
 گۆشەكەدا و ژورى من و ئایایان لە حەرەمدا ئامادەكردووە و تا تارىك نەبوە، ئەبەت
 كەلوپەل و شتومەكەكان ببەین و شوینیان بكەینەو. ئایا خاتون پویكرده دایكم و
 لە كاتێكدا هیشتا پەنگى لە پوبرابو وتى، پویست بە ئەو ناكات خۆى یەكەمجار
 كەلوپەلەكانى شەمسەدین و دواتر كەلوپەلەكانى ئیمە پێكئەكات و كە تەواو بو
 بانگمان ئەكات. دواتر سەیرىكى پڕ مانای منى كرد و بە شوین كیرامانا دا پۆشت.
 ناوكى خستم. كەوايە ئیمە تەنیا یەك شەو مۆلەتمان هەبو لێرە بخەوین. لێرە بە
 دواوە من ئەبوايە لەو هەيوانە قوڵە لەگەڵ ئەو پیرە ژنە چا و كویرانە لە یەك
 شویندا بخەوتمايە. ئەسلەن ئوجى لە كوێیە كە لە دوینۆو ديارنیه بۆچى من
 ئەبەت بڕۆمە ئەو خوارە؟ بۆچى ئەبەت شەمسەدین لە بەشێكى مالاكەدا كە لەم
 دوايیه‌دا بۆ دایكم و خوداوەندگار ئامادەكراو، بمینیتەو و من نا؟

هەستم بە پەستانی دەستەكانى دایكم كرد لەسەر شانم كە وەك بلیى ئاگادارى
 ئەم هەموه بگره و بەردەیهى دەروم بو. بە هیزىكى گونجاو وە وتى: ئازیزم،
 ئەمە بەشێكە لە پەیمان و بەلێنەكانى ئەم بەیانیه‌مان. تۆ تەنیا ئەبەت بپۆیتە
 خوارەو، لەبەرئەوێ خاتونىكىت و ئەتوانیت لە حەرەمدا بیت. شەمسەدین
 ناتوانیت بچیتە ئەوێ، لەبەرئەوێ پیاو. ئێرەش شوینی تیانیه بۆ كەسیكىتر.
 تەنیا یەك هۆلى پيشوازيه لەگەڵ كتیبخانەكەى خوداوەندگار و یەك ژور بۆ من و
 هیشخانى سەر پليكانەكانیش كە تا ئیستا گەنجینه‌یهك بوە و جارى بۆ شەمسەدین
 كە هیشتا مندالە و پانەهاتو، ئامادەیان كردووە و بەلام ئەویش كاتێك ژورەكەى
 لالا لە حوجرەكە ئامادەكرا ئەبەت بیگويزیتەو بۆ ئەوێ، وەك كۆرەكانى
 خوداوەندگار كە هەردوكیان لە حوجرەكەن. ئیستاش پوت پۆشنكەرەو و
 پەیمانەكانت لە بیریست. دواتر بە دەستی گەدەى گوشى و لە ئازاردا ناوچاوى
 گرژبو. بارودۆخى باش نەبو و خوارەوێ چاوى ئاوسابو. هیچ قسەیهك نەمابوەو

بۇ وتن. زۆر توپە بوم لەم كارەى شىخ. بۇچى ئەو كە ئەيزانى ئەم ژنە دو مندالى
هەيە، ھەر لەم بەشەى مالەكەدا ژورى بۇ نامادە نەكردبون؟ ھەراوھورىايەك لە
ناخدا بەرپابو. بەيانى كاتىك پەيمانم بە دايكم ئەدا، نەمئەزانى چ مەرجىكم
قبولكردوہ. خوا بكات ئەمە كۆتايەمىنى بىت. خوايە خۆت يارمەتىم بدە بتوانم
پەيمانەكەم بىمەسەر. يارمەتىم بدە لەو گۆرەدا بویرى ژيانم ھەبىت لەگەل ئەو
جادوگەرانە و ھەلۇ مېينەكەدا.

سەرەپای ئەو ھەموە دوعايە، بویرى پۆشتنم نەبو و كاتىك ژنەكانىتر پۆشتن،
من ھىشتا لە ھۆلەكەدا لای دايكم بوم و خوا خوام ئەكرد كە زو بانگم نەكەن تا ئەو
چرکە شىرىنانە كۆتايان نەيەت. كە ژورەكە خالى بو، شەمسەدىن و ەلانەدىن
مۆلەتى ھاتنە ژورەوھيان وەرگرت. سولتانە، سېى و درەوشاوە و لەسەرخۆى
شەيتانى ئەكرد. ەلانەدىن يارمەتى براكەمى دابو لە شۆردنىدا. چاوى ھەرسىكىان
لە خۆشىدا درەوشايەوہ. دايكم بە تاقەت و شۆر و شەوقەوہ چىرۆكى چىشتى
چاوەكەى بۇ گىرپانەوہ، بەلام بەشى دل تىكچونەكەى پەپاند. ھەموان، بە تايبەت
ەلانەدىن لە ناخى دلەوہ پىكەنن. بونى ئەم برا تازە چەند دلگىر بو. ھىشتا
بىست و چوار كاتزىمىر تىنەپەپىبو كە ئەوم —ئەگەر زياتر نەبىت— لانى كەم
ھىندەى براكەم خۆشئەويست. ئاى خۆزگە ئەويش براى پاستەقىنەم بوايە. بەلام
لە پوكەشدا جياوازی گەلىك لە ئارادا بون. لەبەرئەوہى ھەرچەندە ھەولمئەدا،
نەمئەتوانى بە خۆمى بقبولتىم ئەمانە بەپاستى براى منن. گرنگ ئەوہبو من لەو
مالە نامۆيەدا ھاوپىيەكم پەيداكرىبو. دايكىشم خۆشحالى خۆى لە باشى
پەيوەندىەكەمان نەئەشاردەوہ. جەمان جەم بو. دواى نوێزى شىوان،
خوداوەندگار و كوپە گەرەكەى كە وەك سىبەر پىتوہى لكابو، ھاتن بۇ لامان.
دىسانەوہ چىرۆكى چىشتى چاوەكە گىرپايەوہ و دايكم ئەم جارەيان گەرموگوپتر
دىمەنى قاپە پەر چاوەكان و حالى خۆى گىرپايەوہ. خوداوەندگار خۆى يەك پارچە

چاو بو. چاویک که تهنیا ورد بو بویه وه له لیوه گولناریه کانی دایکم. دوباره همومان به یه که وه له ناخی دلّه وه پیکه نین. به لام له ناکاو پوخساری خوداوه ندگار جدی بویه وه و به نیکه رانیه وه پرسى: خاتون ئیوه به دلنیا بیه وه دلی چیشتلینه ره که تان داوه ته وه؟ داماوه تاوانی نه بوه. من سالانیک له به غداد و دیمه شق و حه له ب بوم. به راستی چیشتی چاوی مه پ خوراکیکی شاهانه یه و نه و به تایبته بۆ ئیوه ی ناماده کردبو. نه وه ک داماوه دلی ئیشابیت! نه بوايه پیی بوترايه بارودۆخی ئیوه باش نه بوه و په یوه ندی به خواردنه که ی نه وه وه نه بوه. به یانی به دوا داچون بکه و دلنیا به له وه ی دلی هاتبیتته وه جیی خوی. پوخساری داماوی چیشتلینه ره که م هاته وه بیر و له گه ل هه مو خاویه که یدا، وردبینی نه م باوکه تازه یه توشی سه سورمانی کردم. ئینسانیه ت، وردی و نه رمی نه و شه پۆلیکی گه رمای نارد بۆ دلی ته زیوم. دوینی شه و پشيله پیسه که ی له سه ر چۆکی - که پیئه چو به رزترین شوین بیت له ئاسمانی نه و ماله دا- دانابو و نه مپوش دلی بۆ چیشتلینه ریک نه سوتا که هیچ که سینک دریتی نه کردبو له پیکه نین به پوخساره مات و داماوه که ی. به راستی نه و جیاوازیو له و هه موه که سانه ی من ناسیبونم. له وانیه منیش گونا هه گه وره که ی که ژوریکى تایبته ی بۆ دابین نه کردبوم، بیه خشم. به ره به ره خه ریکبوم نه ینی دل پیدان و عاشق بونی دایکم نه دۆزیه وه. واقم لئی ورمابو که له ناکاو گه رایه وه و نیاگاکانمی راوکرد. سه رم داخست و سور بوبومه وه. هه ستمکرد خه ریکه سه یری دایکم نه کات. ساتیک دواتر قسه ی له گه ل کردم وتی: باشه، خاتونه بچکۆله! ئاخۆ زمانتان هه یه؟ هه موان پیکه نین و من نه سلّه ن گویم پیئه دا. نه مویست زمانم ده ربینم تا بزانیته هه مه، به لام هیشتا نه وه ندهش له گه ل یه ک نه کرابوینه وه. وتی: نه زانم هه ته. ئیستا نه مه ویت له ده می خۆته وه بیبیستم. ناوی باشی کیژه نازداره که مان چیه؟ دایکم به نیکه رانیه وه سه یریکردم. نه م شیوازی سه یرکردنه ی نه و هه میشه منی توپه و

شلە ژاۋ ئەكرد. بە دەنگىك كە وەك بلىتت لە ناو چالىكە وە ئەببىسترتت و تم: كىمىا خاتون.

- خاتونە كەش بە شىكە لە ناو كە تان، يان خۆتان بە مەبەستى رېز پىۋە تان لكاندو، پايە بەرز؟

دىسانە وە ھەموان پىكە نىن، بەلام من نا. يەكە مەن جار بو يەكك پىرسىارى ناو كە مەم لىبكات و ھەمىشەش بە كىمىا خاتون بانگيان كىر دىبوم. چاۋە داماو كە مەم رەشكە و پىشكە يان كىر و نىگام بەر چاۋە كە نى عەلانە دىن كەوت كە بە سۆزە وە ورد بو بو وە لىم. دەنگى دايكەم بىست لە دورە وە ئەيوت: بە شىكە لە ناو كە ي، بەلام نىۋە و نىمە بە كىمىا بانگى ئەكە نىن. خاتون لەم ژورە بەدەر ئەلكىتە وە بە ناو كە وە، دىسانە وە ھەموان پىكە نىن. شەمسە دىن بى قەرار بو. وەك بلىتت چاۋە روان بو پىرسىارى كىش لە و بىكە نىت. بەدەفەرە تەنانەت يەك جار يىش نە يىتە تەوانى بەرگە ي ئەو بەگىتت زىاتر لە ئەو سەرنج لە مەن بەر يىت. خۆش بە ختەنە دەرگا كىر يە و بە ھىنانى خوار دىن ھەرا و ھورىا كە كۆتايى ھات. ھىشتا ناخوار دىنە كە تەوا نە بو بو كە ئايا بە ھەناسە بىر كە لە سەر پلىكانە ي كۆتايى رېرە وە كە پەيدابو و ئامازە ي بۇ كىر مە بىرۆم. ئەسلەن ھەر خۆش مە تىكە نە دا. خۆش بە ختەنە نە ئە ھاتە تالارە كە، لە پوكە شدا لە بەر ئە وە ي خودا وە ندىگار و كورە كە نى لە وى بون. كاتى پىۋىستى ھەبو تا ئەوانىش وەك باۋكەم بە ساغى قوتبەدات. ئەو بىجگە لە كىرا خاتونى خۆشە وىستى شەرمى لە ھىچ كە سىك نە ئەكرد. لە كۆتايىدا دايكە ئاگادارى بو وە و پوىكردە خودا وە ندىگار و وتى: ئەگەر مۆلەت بەدەن كىمىا بىرەت، دايە چاۋە پوانىە تى. ئەو يىش بە زەردە خەنە يە كى بە سۆز و ئامازە ي دەست رىگە ي پىدەم. ھىچ بوارى كىش نە بو بۇ چەنە بازى. تەنيا لە ناو ھەمواندا عەلانە دىن بە نىگاكە نى وتى: ((بمىنە رە وە)). وەك دىاربو تەنيا ئەو لە حال و بارى مەن تىنە گەشت. لە وانە يە لە بەر ئە وە ي دايكى ئەو يىشان بە نە خوارا وى لىسە ندىبو وە .

ئەسلەن نەمئەويست بېرۇم. كەمىك خۇم سەرقالكرد بەلام ھەموان سەرقالبون. وەك بلىنى ھېچ پويىنەداوھ. داىكم بە نىگايەكى ساردهوھ پەوانەى كىردم. وانەزانم تەنانت ھەناسەيەكى ئاسودەشى ھەلكىشا. بىست و چوار كاترئمىر بو پىوھى لكابوم و لەوانەشە ھەقى بو بىت.

خوانەزانىت بە چ حالىكەوھ كەوتە شوپن ئايا خاتون. لە پلىكانەكانەوھ چومە ناو ھەيوانە تارىكەكە كە ئىستا لە ژىر پۇشنایى چرای سەر پەفەكاندا كەمىك پۇشن بو، بەلام قولتر و ترسناكر دەرئەكەوت. ئايا بە كەمىك من منەوھ وتى: خاتون گيان ئەگەر كارىكت ھەيە پىكەوھ بېرۇن. ئىرە ھېچ باسىك لە ھەلگرە و داىنىتى قاپوقاچاخ نىە. ئوجىشيان ئاگاداركردوھتەوھ جارىك لە چىشتخانەكە بخەوئىت و يارمەتى ئىمە بدات لە كارى چىشتلىنانداندا. لەوانەيە شەو نەوئىریت بىئىتە دەرەوھ. منىش خەوم قورسە. لىرە پىسىى و پاكييان لە زەوويەوھ تا ئاسمان جىاوازە لەگەل ئىمە. واتە ھەمو شتىكيان لەگەل ئىمەدا جىاوازە. ئاوى مالەكەش لە خوار پلىكانەكانى روبەپوى چىشتخانەكەوھىە. من ژنىكى زل و زەبەلاح بە پۇژى پۇشن ئەترسم بېرۇمە ئەوى چ بگات بە شەو....

بەلام من ئىتر ھۇشم لای ئەو نەبو. لە تورپىيدا خوپن بەرچاوى گرتبوم. دواى ئەو ھەموھ پەستانانەى ئەم ماوھىە بەرگەم گرتبون ئەم قسەيە وەك چنگولتىك مى گرتم و چ كەسىك و بە چ بوپرىەكەوھ وتوئىتى ئوجى ئەبىت لە چىشتخانەدا كارىكات؟ ئوجى ھى منە، ئىختىيارىشى بە دەستى منە. تەنانت باوكم سەنەدەكەشى بەناوى منەوھ كرىوھ. چ كەسىك وپراوئىتى ناچارى بكات كارىكى تر بكات؟ بە ھاوارەوھ وتم: بېرۇ ھەر ئىستا ئوجى بىنە. ئايا، لە چاوتروكانىكدا دەستى خستە سەر دەم و پالى پىوھنام بەرەو دەرگايەك كە وەك دياربو ژورى من بو. كاتىك سەرکەوتو بو منىشى كىشكردە ناو ژورەكە، دەرگاگەى داخست و من مؤمدانە زىويە سى شاخەبىيەكەى ژورەكەى داىكم لە كۆشكەكەدا بىنى كە يەك

مۆمى لەسەر ھەلکرا بوو. سندوقە کەم بە ئاویئە کەى سەر یەو ە کە داىکەم لە بازەرگانىكى فینیزی بۆى کرېبوم کە سالى يەك جار لەگەل وەرینی گەلاکاندا کالاکانى لە باخە کەماندا بلاوئە کردەو ە، لە ژورە کەدا بوو. ئەم شتومە کە ناسراوانە ئاسودەیان نەکردم. ویستم باو ەش بکەم بە ئایادا و ماچى بکەم بۆئەو ەى کە لوپە لەکانى ژورە کەمى ەینابو بۆ ئیترە. داىکیشم ئەبیت لە بەر ەەر ەۆکارىک کە من سەرم لىی دەرنە ئەهینا، لە قبولکردنى مؤمدانە کەى بورابیت کە من میراتگرى بوم. چنگولەکان گەردنیا ن بەردام و بەلام ئوجى جىی خۆى ئەگرت. پیداکر و بەهیز بە ئایام وت: یان برۆ ئوجى بینه یان من دوپارە ئەگەر پیمەو ە سەرەو ە. بە ئاوازیكى پارانەو ەو ە کە لەودا بىی پیشینە بوو، وتى: خاتون گیان، قوربان ت بىم، دۆم مە بە! خاتون خۆى بە تاییەتى وتویەتى ەەرچى ئەمانە ئەیلین ئەبیت بە گوینان بکەن. منیش دلم ەەر خوینە، بەلام داىک ت بارودۆخى باش نیە و نابیت خەفەت بخوات. جارى دان بەخۆتدا بگرە بزنام چىم پینە کریت.

چۆن ئەمتوانى بیدەنگ بىم کاتیک بىرم ئەکردەو ە ئوجى کە ەمیشە لە خوارەو ەى جىگە خەو ە برۆنزیە کەى منەو ە لەسەر فەرشى پیرۆزەبى ئەخەوت، ئیستا ئەبیت لە چیشخانە یە کدا بخەویت کە خوا ئەزانیت چەند تارىک و پىس و پەر لە گیانەو ەرە. کى توانیویەتى لیرە فرمانىكى لەو شیو ە یە دەریکات؟ ئەمزانی ئاوى گەنجینە و چیشخانە و دالانەکان بىجگە لە کۆشکە کەى ئیمە، ئاسابى لە ژیر زەویدا دابیننە کرین و ەمیشە بۆ مندالەکان ترسناکترین شوینى مالن و گومانى تیدا نیە شەوان شوینى ژيانى جنۆکەکانن، ئەو ە ەیشخانى خەلوز و دار با ەەر بو ەستى، ەمو خەلکى قونیه لانى کەم یە کجار جنۆکە یان تیدا بینیبو و ئیستا ئوجى داماو کە تازه چەند بە یانیە ک بو خەمى دیلیتى خۆى لە بىرکردبو، ئەبوایە ببوایە تەو ە بە دیلى جنۆکەکانى ژیر زەووى ئەم ماله نەفرەتیه. بە داخەو ە کە من بە شیو ە یە کى مەرگهینەر لە تارىکى ئەترسام، ئەگینا ەەر کە ئایا دەستیکرد بە

پرخه پرخ، ئەرۆشتم و ئەمھینا. ئەلبەتە پڕیگریتریش لە مێشکەدا کاریان ئەکرد. بۆ نمونە بڕیار و پەیمانەکان کە بە دایکەم دابون، تۆرە بونی شیت ئاسام لەسەر نانخواردنی نیوہ پۆدا لەبەر پوداویکی سادە و پوخساری ساردی دایکەم لە ئاراستەکردنی بۆنە تازەکاندا، و شتی تازەتری ھاوشیوہی ئەمانە. ئەمەبو کە بێرئە کردەوہ ئوجی داماو ئەبیت ئەمشەو ھەر چۆنیک بوہ لە خزمەتی جنۆکەکاندا بیت تا بزائەم بەیانی ئەتوانم چی بکەم. ویزدانیشم ئازاری ئەدام، ئەگەر لە دوینیوہ بیریکم لیکردباوہ، لەوانە یە لەگەڵ دایکەمدا پڕیگە چارە یە کمان بدۆزیایەوہ.

دوینی و ئەمپۆ سودمانلە ھەمام و چیشخانەکە ی ژیر پلیکانەکانی گۆشەکە وەرگرتبو کە بە فرمانی خوداوەندگار بۆ ئاسودەیی دایکەم دروستیانکردبو، بەلام کیرامانا بە جددیەتەوہ تییگە یان دین ئەو بەشە و ھەمو ئیمکانیاتەکانی تاییبەتین و ئیمە ئەبیت لەمەودوا سود لە ((سەرئای)) ھەرەم وەرگیرین. باوکە تازەکەم، لەگەڵ ئەوہشدا کە مالەکە ی و شتیوازی ژیا نی ھیچ ھاوشیوہییەکی نەبو لەگەڵ ژیا نی گەورە خەلکەکە ی قونیەدا، بەلام بە زیرەکیەوہ و بەخیرایی، ھەمو ئەوہ ی بە گرنگی زانیبو بۆ خوشگوزەرانی دایکەم بەدییەتباو و کیرامانا بە تەواوی ئاگادار بو کە سیتەر سود لەو ئیمکانیاتانە وەرئەگریت. لەوانە یە خوشی لەم جیاکاریە بیبەش نەبو بیت. بەلام من زۆری پینەچو کە بۆمدەربکەو بیت ئەگەر ئەمتوانی لەگەڵ ھەمو شتیک ئەم مالەدا رابیم، ئەم بەشە ی ئیتەر بە راستی مۆتەکە بو. ئەبیت بۆ دایکیشم ھەروا بو بیت کە سەرئاو و ھەمامی تاییبەتیا نی بۆ دروستکردبو. ئیمە خو مان لە باخ: ھەمامیکی بچوک و جوانمان ھەبو بە ھوزی گەرم و ساردەوہ کە سوتەمەنیەکە ی لە تەویلەوہ دابینئەکرا. دایکەم ھەمو پۆژیک و ئیمەش تەنیا لە زستانانی پڕ بەفردا کە نەمانئەتوانی بپۆین بۆ ھەمامی مەرمەری شار سودمانلە ھەمامی باخەکە وەرئەگرت. ئەلبەتە ئیمە شار و ھەمامی مەرمەرمان پێخۆشتر بو. خۆی بۆ خۆی جەژنیکی تەواو بو، بە ھەمو پابواردن و

ورگ له وه پښتنيه كانيه وه. خزمه تكاره كان بهر له دو پوژ پرياسكه و خوارده مه نيان
ناماده نه كړد و بهر له خوړكه وتن كه لوپه له كانيان نه نارد بو چه مامه كه و
كاره كانيتر له نه ستوي تارا باجي هه مه كاره ي چه مامدا بو. من شهوي چه مام له
خوشيدا خه وم ليته نه كه وت و پوژي دواتریش مه ستي سوكي و بوڼي پاكي خوځم
بوم. نيا ناموژگاري نه كړدم يه ك دو پوژ كه متر له باخدا بگه پيم بو نه وه ي به پاكي
بمښمه وه. به لام من هه ر كه بوڼي په لكه كانم نه نه ما، دوباره نه پوښتمه وه ناو خاك
و خول. ئيستا پيرمنه كړده وه هه مو نه مانه هي چند ساليك له مه وبه ره. ليره
نه بوايه له كاتي پيوستدا پرؤشتمايه ته سه رئاويك كه بوڼي له چند مه تريك
دورتره وه نه هات و چاليكي هينده گه وره ي هه بو كه كه سيكي وه ك من به ناساني
نه كه وته ناوي. نه م موته كه يه ش له سه روي هه مو موته كه كانمه وه بو. دواتر له سه ر
ناموژگاري نيا بپارمدا له دواي ئيواره وه شتي ناودار نه خوځم و ياري به ناو و
ناگريش نه كه م. به هه ر جوړيك بو نه و شه وه دانم به خوځمدا گرت و پوښتمه جيگه
خه ويكي نامو و ره ق كه بوڼيكي توند به لام وه ك سابوني ليته هات و به تانيه كه ي
زهرد و پشتيه كه ي مه يله وسور بو. لاني كه م له م جيگه خه وه وه نه كرا بزانرئيت
كه سيك داواي كړده بو من. له وانه شه كاري نيا جانې خوځمان بو بيت. نه و سه ليقه
شاهانه ييه كه ي له هه مو شوڼنيكدا وه ك يه ده ك به كارنه هينا، به تاييه ت كه ئيستا
نه بوايه خوځي له م ژوره دا بخه وتايه. به ياني ديسانه وه به دهنگه مه له كوتيه كه كه
وه ك ته نافايكي زيوي، زهوي و ناسماني پيكه وه نه به ست، خه به رم بوه وه. نيا
زوتر خه به ري بو بوه وه. به يه كه وه پوښتينه سه ر چه وزه كه، خه ريك بو له كه م
خه ويدا نه مردم. چندين ديوه زمه ي به رز و كورت له هه يوانه كه دا به يه كه وه چرپه
چرپيان نه كړد، يان له ژير ليوه وه ويرديان نه خوڼند. نوڼژي به ياني بو من نامو
نه بو. تا نه و جيبي ي نه هاته وه بېرم، مانگه كانې په مه زان كه مالي ئيمه
كه شوه وايه كي تري هه بو، منيش له گه ل نه وانيتردا نوڼژي به يانيم نه كړد. باوكم

له مباره وه ئهسله ن سهختگير نه بو. دايكيشم تازه مسولمان بو. له گه له ئه م
 هموه دا مانگي په مەزان له مالى ئيمه دا وهك هه مو مائىكىترى قونيه به جدى و
 پوچانى و پر بهر كه ته وه ئه گيررا و ئيمه ي مندالان خو مان تىكه لى گه و ره كان
 نه كرد و پوچومان نه گرت و له م پوچانه دا سه ره پاي بهر كه ته شاراوه كانى وهك
 ميوه و پياله ي ئاوى باخ له هاویندا يان له ته قهيسى و قاپه شوڤيای زستانان كه
 له چيشخانه دا بهرمانه كه وت، له تهنىشت سفره ي پهنگاوپهنگى به يانيان و
 بهر يانگ كردنه وه شدا چيژىكى مه عنه وي مان وهر نه گرت. به لام بو ده ستنويز هه ميشه
 هاوینان و زستانان، ته شتيان نه هينا و نه مه له وان هه يه كه مين ده ستنويز گرتنى من
 له سهر نه م حهوزه بچوكه بو كه پشتى ماسيه سوره كانى له ژير پوچنایى چراكاندا
 نه دره وشانه وه. نويزىكى هه له و بى ئاماده بونى دل و ئىجباريم نه خویند و خو م
 نه كرده وه به ژير جيگه خه وه كه مدا. له وان هه يه من تاكه ژنى حه رهم بوم كه مافم
 هه بو پاش نويز بخه ومه وه. نه وانى تر نه بوایه هه ستايانه وه و هه ريه كه يان خه ريكى
 نه ركه كانى خو ي بوایه. نه له به ته پيره كان هيج نه ركى كيان نه بو و له بهر نه وه ي
 خه ويان لینه نه كه وته وه، هه ر له و سه ره تاي به يانیه وه كار يان زور بلایى و باسى
 نه م و نه و كردن بو. سوپاس بو خوا كه هيشتا به ئيمه نامۆ بون و نه نه هاتنه
 ژوره كه مان. نه بى ت به جوړىك هه لسوكه وت بكه م هه ميشه به م شيوه يه بمى نيته وه.
 بۆمدهر كه وت ليره وه بهر بهر ده ستنه كه م به دار شتى داها توم. خوايه چه ند
 جياوازيوم له و كيرۆله يه ي كه دوينى ها تبوه ئيره. شه پۆلىكى ورد و هوشمه ند
 خه ريكبو له ده روندا خه بهرى نه بو وه و نه و به گوپپينه دانه وه، وهك كۆلاره يه ك
 كه بهر له كرابي ت، دور نه كه وته وه ليم. نه مبينى يادگارى نه و باخه ئيرانيه ش
 خه ريكه له گه له كۆلاره بهر له كراوه كاندا به هه واوه دور و دور تر نه بى ته وه ليره
 زپكچه كى موفتى پايه به رزى قونيه، به سراو به زهوى حه رهمه وه، له ناو نه و
 هه موه نامۆ بيه دا، كه نه فت له ماندو يتى ديواره خشتيه نه ستوره پى له خو ر

گرتوه کان، به شوینیه وه یه تی که ئه پروات تا له ناو هه وره کاندایا بۆ هه میسه له
به رچا و ن ببیته.

خویندنی نوێژ و خواردنی نانی به یانی له چیشتهخانه که ی حه ره مدا که دو ژوری
گه وره ی له ناو یه ک بو، به ساده یی ئه نجامدرا. دوا ی ناخواردن، کاتیگ
خه وه نوچه که ی شیرینی هه موانیان تیگدا، من وه ک خوی پیاسه کانی دوا ی نیوه پو ی
ناو باخ، له ژوره که م پو شتمه ده ره وه و له سه ر پلیکانه کان که به ده رگای سه ره وه
کو تایی پیته هات دانیشتم. ئه بوا یه ئه وه هه یوانه ی که بریار بو - یان با شتر بو -
به رگه ی بگرم، هه لسه نگاندا یه. دهنگی قرخه قرخی پیره ژنه کان - نزم و به رز - له
هه مو لایه که وه ئه هاته به ر گو ی و نه یی ئامیزی و وه همه یینه ری هه یوانه که ی
ئه وه نده ی تر به هیژ ئه کرد.

هه مو شتیگ مه یو و ئه زه لی ئه هاته به رچا و. وه ک بلیت ئه م هه یوانه به دهنگی
گیزه گیزی هه نگه کانی له سه ر لقی په زه رازا وه کان به بو شکه لاوازه کانیانه وه که
به ماندویتی وه سالانیکی سال خویان لکاندبو به کو له که ی هه یوانه که وه و ئه
مارمیلکانه ی که له سه ر پاساره کان خویان ئه دا به خو ر و میسه گه وره په نگ
شین ی ئاسمانیه دروشا وه کان که به سه ر به ردی لیواری حه وزه که وه به تاقه ته وه
ئاویان ئه خوارده وه و دیواره کانی به گو له خشو که سوره کانه وه که تینو و
خورنه دیو به په تی ئه ستور به بزمار هه لواسرابون، ده رخره ی پو چیتی
بونه وه ربون. له و گو له سورانه که نه ک سور به لکو په مه یی بون و بو نیان له گه ل
شوناسی خیزانه که ی ئیمه دا تیگه لبو، ئیمه ش له باخ هه مانبون. ئه یانوت با پیره م
له ئیرانه وه هینا ونی و چاندونی و له و پوه وه که بو نی دایکمیان ئه دا، من خو شحال
بوم که لانی که م په گه زیکی ئاشنام له وه هه یوانه نامۆیه دا دو زیبوه وه. له ته نیشته
حه وزه که دا، پارچه به ردیک که ئاویاری نامۆیی من بو، به ره و خو ی کیشینه کردم.
کاتیگ نزیگ بومه وه ده رکه وت په یکه ری ئاژه لیکی هاوشیوه ی شیره. ئه و له وانه به

میراتی ئەو پۆمیانە بو که سەد سال لەمەوبەر خاوەنانی یەکه می زەوی ئەم خانووە بون و بیگومان ئەوەندە قورس بوە که سەرەپای هەمو گۆرپانکاری و پوداوەکان، نەیانتوانیوە بیجولینن. ئای خۆزگە ئەیتوانی قسەبکات. خۆشیم لیتی هات، که بەو هەموە ئارامگریه‌وه له ژێر دره‌خته‌کاندا پاکشابو. چاوه بەردین و ساردەکانی ئەدره‌وشانە‌وه. لەسەری دانیشتم و هەستم بە ئارامیەکی بی هۆ کرد، هەستمکرد من و ئەو ئەبینە دو هاوپی باش. ئەگەر ئەو دیوارانە ئەوەندە بەرز نەبونایە که بینینی یەک بست ئاسمان ملی مرۆف وەرەز ئەکات و ئەگەر وازیان له ئوجی ئەهیتنا که لەگەڵ مندا بیّت، لەوانە یە بمتوانیبا ئەم دو سیّ ساله لیڤه تاقەتم هەبیّت تا شازادە ی بەختم له پینگە‌وه بگات و لەم قەلایه پزگارم بکات و لەسەر پاشکۆی ئەسپەکه‌ی مائناوایی لەم هەموە بیزاریه بکه‌م. دایکم پەیمانی پیدابوم و ئەو هەرگیز قسە ی بی بنەمای نەئەکرد. سولتانە لەسەر حەوزە که دانیشتبو و دواتر سەیری ئەو سیبەرە ی کرد که لەسەر زەویه‌که ئەجولایه‌وه. ماوه‌یه‌کی پیچو تا زانیم سیبەرە که له پشت سەربانیکی بەرزە‌وه‌یه که ئەیانوت سەربانی حوجرە‌یه، به خیرایی هەستامه‌وه و ئەوەندە هاتمه‌دواوه تا توانیم سەریکی پیاوانه لەسەربانە‌که‌وه ببینم. که یەک هەنگاوی ترم هەلهینا، دەنگی قیژە ی سولتانە که پیمنابو به کلکید، یەک مەتر له جیتی خۆم راپه‌راندیم. هەمیشه له ناو دەست و لەبەر پیدابو. دوباره سەیری سەرە‌وه‌م کرد، بەلام حەیف که ئیتر درەنگی کردبو. لەم دوا ی نیوه‌رۆ درێژ و ماندوکه‌ره‌دا، ئەو، هەر که سیک بو، له یەک شت لەگەڵمدا هاوبەش بو که بو بوە هۆی ئە‌وه‌ی من بیتمه هە‌یوانه‌که و ئەو بیته سەربان: بی ئۆقره‌یی. به‌راستی ئۆقره‌م لەبەر برابو. له چیشته‌خانه‌که‌وه به هیواشی دەنگی قاپ و قاچاخ ئەهات. من ته‌قربه‌ن دلنیا بوم ئوجی له‌وییه. بەلام له پەنجەرە پەشه ترسناکه‌کان و پێپه‌وه تاریک و چال ئاساکه‌ی ژێر زەمینە که ئەترسام، نەمته‌زانی له‌وی چی چاوه‌پیمه ئەگینا به دلنیا ییه‌وه ئەپۆشتمه خواره‌وه.

لهوانه شه ئەسلەن ئوجى لەوى نەبیت. بۆ ڕیگری لەم دلەراوکانە هەستامەوه و
 پۆشتم بۆ ژورەكەم كە بە دەنگى پرخەپرخى ئایا پڕ بو بو. بەدەما لەسەر
 جینگەخەوهكەم پاكشام و بەتانیەكەم دابە سەرچاومدا و پشتیە سارد و ڕەقەكەم
 خستە سەر سەرم و بە دو دەست لە هەردو لاوه رامگرت. نەمنەویست هیچ شتێك
 ببینم، ببیستم یان هەستپێكەم. حەزمنەكرد تەنانەت بمتوانیا بیریش نەكەمەوه.
 ئەم ڕۆژانە بیرەكان وەك خۆره بەربوبونە مێشكەم. لەگەڵ ئەوەشدا پایز بو هەوا
 فێنكى نەكردبو و گەرما و وشكى ماندویتی مرقۆیان چەند بەرامبەر نەكردەوه. بە
 خۆم وت، بەم شیۆهیه نابییت ئەگەر بپاریبیت بەم شیۆهیه بێزاریم تا دو سى
 سالیتر بە دلنیاپیهوه شیت ئەبم. ئەبیت شتێك بكەم. عەسر بویریم بە خۆمدا و بى
 مۆلەتى ئایا ڕینگەى ژورەكەى دایكەم گرتەبەر و پۆشتمە سەرەوه. دەرگای
 ڕێرەوهكە وەك هەمیشە كرابووه، بەلام ئەو ڕێرەوهى ئەپۆشت بۆ ژورەكەى
 دایكەم داخرابو. دالانیكى تارىك بە یەك دەرگای بچوكەوه لای چەپى پلیكانەكانەوه
 بو كە تا ئەو كاتە نەمبینیبو. ئەمە ئەبیت هەر ئەو دەرگایە بێت كە ئەپۆشت بۆ
 حوجرەكە و ژورەكەى شەمسەدینیش ئەبیت هەر لە كۆتایی ئەم دالانەوه بێت.
 بارودۆخى ئەو داماوەش لە هی من باشتر نەبو. نەمنەزانى بۆ یەك ژوریان نەئەدا بە
 من و براكەم تا لانی كەم پێكەوه بین. ویستم بپۆم بۆ ئەو لایە، بەلام زۆر تارىك
 بو. دواتر لە كارەساتى پەرەسێلكەكانەوه لە تارىكى ئەترسام. لە كەشێكى لەم
 شیۆهیهدا هەمیشە بالئندەیهك بە دەنوكێكى درێژەوه بە دەورى سەرمدا
 ئەسوراپیهوه و ئەویست چاوهكانم دەربینییت. بە گومانەوه وەستام. ئەگەر
 دەرگای ژورەكە كرابایهوه، بەدلنیاپیهوه بۆ ئەوى ئەپۆشتم. بەلام بیرمكردەوه
 لهوانهیه خوداوهندگار لەوى بێت. لەسەر كۆتا پلە دانیشتم تا بەلكو پوداویك
 پویدات. هەر واش بو. زۆرى پێنەچو دەرگای ژورەكە كرایهوه و شەمسەدین
 هاتەدەرەوه. حەسودى، هەمو گیانمى سوتاند و هالاوهكەى داوینى براكەم نا،

به لکو هی دایکمی گرته وه. ئەو بو ئەم باره ی به سه رمدا هینابو و ئیستاش ته نیا
 ئاگاداری کورپه که ی بو. بی سهرنجدان له شه مسه دین رامکرد بو ئەو لایه و خۆم
 کرد به ژوردا. دایکم به په نگی له پو بپراوه وه له سه ر پالپشته کان پالکه وتبو.
 نه یته توانی نان بخوات و هه مو پوژیک به پونی دیاریو لاوازتر نه بو. به
 سه رسوپمانه وه گه پرایه وه بو لای من. له ژیر نیگایدا هه مو نه وه ی نه مو یست پی
 بلیم، له بیرمکرد. به می شکمدا گه رام به لکو بیانویه ک بینمه وه بو هاتنه ژوره وه
 هه لمه تناساکه م. کاتیك به ده نگیکی په قه وه پرسى: ((کیمیا گیان چی پویداوه؟))
 و چه میه وه، وتم: دایکه له وه ته ی هاتومه ته ئیره ئوجیم نه بینیه وه. نه مه ویت بلیت
 زو بیهینن بو ئیره. دایکم به سه رسوپمانه وه پرسى: له که یه وه تا ئیستا ئوجی
 نه وه نده گرنگ بوه بو ت؟ رقم هه لچو. به ده نگیکی ترسناک و به رزه وه وتم:
 له به رته وه ی هی خۆمه. دایکم به نا په حه تی پتی له سه رسوپمانه که ی گرت و به
 ئارامیه وه وتی: خوا بیبه خشیت پیت، به لام ئیستا چه ند پوژیک ئیشی هه یه. دواتر
 نه لیم بیهینن بو لات. وه ک بلتی خه ریک بو باوه رم نه کرد بو ئەم مه به سه ته هاتوم بو
 لای دایکم، به بی تامیه وه وتم: نا، من هه ر ئیستا نه مه ویت بیت، هه ر ئیستا! دایکم
 که میك بیتاقه تانه سه یری کردم و به پیداکریه وه وتی: وه ره لی ره دانیشه. پو شتمه
 پیشه وه و له و شوینه دا دیاریکردبوم له ناو گولی فه رشیکی ئیرانیی ئاشنادا
 دانیشتم. وتی: ((کیمیا خاتون! یه که مه ن ئاگادار به په یمانه که ت نه شکینیت.
 دوه مه ن ئوجی نه بیت له سه ره تادا مسولمان ببیت. ئەمانه له و باوه ره دان که ئەو
 کافر و پیسه و ناتوانیت لی ره بزیت مه گه ر مسولمان ببیت.)) من له په یوه ندی
 نیوان ئەم وشانه تینه نه گه شتم و تا ئەو کاته ش وامنه زانی هه مو خه لکی تازه یان
 کونه مسولمانن. پرسیم: کافر واته چی؟ دایکم به بیتاقه تیه وه وه لامی دایه وه:
 واته خوانه ناس! به لام من به گوئی خۆم بیستبوم ئوجی سویندی به خوا نه خوارد
 و هه ندیک جاریش دوعای نه کرد. به نیگه رانیه وه له بیتاقه تیه که ی دایکم، پرسیم:

ئىستا ئىبىت چى بىكات؟ چەند پۇژى پىئەچىت؟ وتى: لە بىرت بىت ئىو
كەنيزەكىكە. وەك ئىوئى ھەمو شتىكى لەگەل ئىئەدا جىاوازه مسولمان بونىشى
كەمىك كاركردى زىاترى ئىوئىت. تا خۇم ئامادەكرد بىرسم: چ كارىك؟ لەناكاو
دوباره حالى خراب بويەو و زۇرى نەمابو دل و ھەناوى بىرئىتە دەفرەكەى
بەردەمى.

ھەراسان و بى جۇلە وەستابوم و سەيرى بونەوئىكى لاوازم ئەكرد كە ئىستا
لەم بەرزەخى بىكەسىدە تاكە پەناگەم بو. ئىو بە بىتاقەتەو سەرى خستە سەر
پشتىكەى و چاوەكانى داخست. بەناپەحتى ئەكرا باوہ پىكرىت كە چىتر گيان لە
لاشەيدا ماوہ. نازانم چەندىك لەوئى دانىشتم. ھەستى سوكى، بى شوناسى و
ناپەيوەستى تواناى جۇلەى لىسەندبومەوہ.

نەمەزانى ئەگەر ھەستەوہ ئىبىت بۇ كوى بىرۇم. تەنيا ئەمەم بە باشى ئەزانى
كە لەو ژورەدا نەخوازراو و زىادەم. لەگەل ئەم ھەموەشدا، ھەروا سوک وەستام و
وردبومەوہ لە داىكم كە بە دەستى ئەنقەست يان نادەستى ئەنقەست چاوەكانى
داخستبو. نازانم چەندىك تىپەپى كە دەنگى ھەناسەكانى ئايا - كە دىسانەوہ
ھەناسە بىرەكى تىكەوتبو - ھىنامىەوہ ھۆش خۇم. بە وریایىەوہ ھاتە ناو ژورەكە.
چەند خولەكىك بە بىدەنگى سەيرى ھەمو شتىكى كرد و دواتر بە چا و ئامازەى
كرد بىرۇمە دەرەوہ. كاتىك گەشتە تەنىشتى، بە تورەبىەكى بە ھىز و بى حساب
كە لە نىوانماندا پىشىنەى نەبو، مەچەكى گرتم و لەگەل خوى بە پلىكانەكاندا
پاىكىشتمە خوارەوہ. ئەوئەندە توشى شۇك بو بوم كە بىرۇكەى پوبەپوبونەوہم لە
بىر نەمابو. كاتىك ھەردوكمەن گەشتىنە ژورەكەى من، ئەو دەرگاگەى داخست و
وازی لىھىتام. لە تورەبىدا ھەناسەم وەستابو، لەسەر سندوقەكە دانىشت و
پىلۆهكانى لىكنا و وەستا تا كەمىك ھەناسەى ھاتەوہ جىى خوى. دواتر سەبىرئىكى
قورسى منى كرد كە ئامادەبوم وەك پلنگ پەلامارى بدەم و بە تەكاندانى پەنجەى

خړوخه پانی دوشاومژه ی وتی: نه مه کډتا جارت بیت کیمیا خاتون که هه روا سهرت
دانه خهیت و نه پږویت بؤ نه و لایه! له مه ودوا هه رکاتیک ویستت له م کارانه بکهیت
نه بیت پیشتړ من ناگادارکه یته وه. نه گهر باش بیت، هیچ عه بییکی نیه. هه مو
ماله که گه پام به شوینتدا. نه سلن بیرمنه نه کرده وه نه وهنده بی به ندوبار
پیگه شتبییت.

تا نه و کاته هیچ کاتیک، تهنانهت کاتیکیش په پره سیلکه مردوه کهم له دهستی
نیلیاسدا بینی، نه وهنده هه ستم به به دبختی و دامووی نه کردبو. دیسانه وه، نه م
جاره زیاتر بؤمده رکوت مانه وه له سهر نه و په یمانه ی به دایکمم دابو، چند
نارپه حه ته. نایا خاتون هه همیشه سهختگیر و ورد و په ق بو، به لام په فتاره
تازه کانی، نه ویش له گه ل منیکي سه رلیشیواو و بی په نادا، شایه نی به رگه گرتن
نه بون. هه ستمکرد له گه ل منیشدا هه ر به جوړیک فرمانی بکه و مه کهم به سهردا
نه کات که له باخ نوجی و خزمه تکاره کانیتر چاوه پوانیان لیتنه کرد. نازانم هه سته
بریندار و ناموکانی من سه رچاوه ی نه و وینایه بو یان بیروکه یه کیتر، به لام
هه رچیه ک بو، تورپه ییه کی چاو کویرکه ر له دهرونمدا بلتیه سی سهند. نه گهر
پیگه که ی رابردو بوايه، نه متوانی به گریان و قیزه قیزه وه خوم بکه م به ژوره که ی
دایکمدا و مافی نه م دایه نه پودار و زورخانه بخمه ناو له پی دهستی. به لام نیستا
نه و پوژانه مردبون و نه و دایک و کچش که نه مناسی، نه پوشتن بؤ نه وه ی له سهر
زهوی سیبه ره کان ون بین، نه سلن له وانه بو چیتر دایکیک له نارادا نه بیت. نه و ژنه
نه خوشه ی سهر پلیکانه کان چیتر نه یته توانی هیچ کاریکم بؤ بکات، له وانه شه خوی
هوکاری هه مو نه م گرفتاریانه بو و سهیری منی گه مزه ش بکه که په یمانم پیدابو
کچیکي باش بم بوی. من نیتر له گه ل نه م باش بونه دا نه منته توانی هه لکه م. نه مزانی
چون هه لپه م بؤ نه و بونه وهره سهد مه نیه ی سهر سندوقه که برد و خستمه
خواره وه. بهر له وه ی بجولیتنه وه که وتمه سهری و بوگز بارانم کرد. یه که مین جار

بو چيژم له درنده يي خۆم وەرته گرت. من نه بوایه خۆم مافي خۆم له مانه
 بسه ندایه ته وه. داماو له سهرسورماندا چاوه کانی هه مو پوخساری گرتبوه وه و
 هه مکه گه وره کانی به رز و نزم نه بونه وه. به هه ردو دهستی گوناکانی داپوشیبو و
 له سهر يه ک له سهر يه ک نه یوت: ((لیمده! لیمده! دهستت خوش بیته! باره که لالا
 هه ر نه مه مان که م بو.)) بۆ هه ردوکمان دیمه نیکی له م شیوه یه نامۆ و ترسه یته ر
 بو. فرمیسه که کانم بیینی نه بارینه سهر گوناکانی. منیش له توپه یی زۆری تیکه ل به
 ههستی گونا، دهستمکرد به گریان و فرمیسه که کانم که دو پۆژ له مه وه به ر له پشت
 دهروازه ی چاومه وه چاوه پروان بون، قه تاره یان به ست. به دریغیه کی زۆره وه
 بۆمده رکه وت که بازوه کانم بیجگه که مەری قه له وی ئایا هیچ په نایه کیان نه بو.
 دهسته کانم له گه ردنی ئالاند و نه ویش به سهرسورمانه وه دهسته کانی کرده وه و
 له باوه شی گرتم. هه ردوکمان تا توانیمان به یه که وه گریان. لاشه مان به شه پۆلی
 له رزه تونده کانیان، دلته نگیه کانیان به هاوخه میه کی راستگۆ و پوخته وه
 دابه شه کرد. ئاوی لوتم به هیواشی به سهرپۆشه که ی پاک کرده وه و هه ولما سود
 له م هه له وه ریگرم بۆ سهرکه وتن به سهر دیواری نیهنی ئامیزی نه ودا: ئایا باجی!
 دایکم چیه تی؟ بۆچی نه وه نده نه خوشه؟ خو نه و زۆر باش بو. دلم بۆی
 نه سوتیت. ناکریت بگه پیننه وه بۆ باخ؟ له وانیه ئاووه وه وای ئیره باش نه بیته بۆی.
 دیسان هه ردوکمان دهستمان کرده وه به گریان. چاوه کانی بارانیکی له سۆز
 به سه رمدا باراند و به بیزاریه وه خۆی له دهستم پزگارکرد. سهرپۆشه که ی کرده وه
 و به باریکی توپه وه دهستی کرد به باوه شینکردنی خۆی. به لام له ناکاو وه ک بلیی
 برپاریکی تازه ی دابیت هه مو کاریگه ری به سۆزیه که ی له پوخساریدا نه ما و به
 ئاوازیکی بیزاره وه که تازه بو بۆم، وتی: کئی وتویه تی دایکت نه خوش که وتوه.
 زۆر زۆریش بارودۆخی باشه. بیزوکرده وه خو نه خوشی نیه، ده پۆژی تر ته واو
 نه بیته... که وایه نه ویش له دایکم توپه بو!

ئەمزانی بېزۇ، واتە ئەوھى وا بېرىارە داىكم ببېتە داىكى مندالىكىتر. ھەر لەمەمان كەم بو. قۆلى ئايام گرت و ديسانەوہ نازانم بە چ لۆژىكىكەوہ پېرسىم: بەم زوببە؟ پېكە نىنىكى گالته ئامىز پوخسارى بەدپەفتارتر كرد و وتى: زو و درەنگى ناوېت. ئىشى يەك شەوہ.... و لەناكاو وەك بلىى بېشەرمىەكى نواندبېت دەمى گرت و يەكسەر وتى: واتە ئەگەر خوا ببەوېت... كارى خوا خو زو و درەنگى بو نىە داىە. وىستى لەسەر ئەمەيە. چەنەبازىشى تىدا نىە، لەمەياندا پاستى ئەكرد. ئەمزانی وىستى خواىى چەنەبازى تىدا ناكړت. ئىستاش وىستى لەسەر ئەوہ بو كە دىناى من تىكبەدات. ئەمەش بەشېك بو لەوہى ئەبوايە پويىدايە و ھېچ شتىكىش لە دەستى ھېچ كەستىكىش نەئەھات. بېرمكردەوہ ئەو پېرسىارەى ئەمويست لە داىكىمى بكەم و نەكرا، ئىستا لە ئاياخاتون بېرسم، لەبەرئەوہى ئىستا ئەيتوانى نھىننەكان دەربخات.

- ئايا گيان! داىكم وتى چەند پۆژىك درىژەئەكىشىت تا ئىشى مسولمانىەكەى ئوجى تەواو ببېت. بېرىارە دواى ئەوہ بگەپتەوہ بو لای ئىمە. مەگەر مسولمانى چەندى پېئەچېت؟

پېشېبنىەكەم پاست بو. ئايا يەكەمجار سەبىرى دەرگاكەى كرد. دواتر دەنگى نزم كردهوہ. ئەبېت سەبىر بكن تا عانىشەى دەلاك كە ئەم كارە ئەكات لە زيارەت بگەپتەوہ و خەتەنەى بكات. من ئەمزانی خەتەنە واتە سى چوار پۆژ جەژن و شادى. ھەرگىز خەتەنەكردنى شەمسەدىنم لە باخ لە بېرناچېتەوہ، بەلام ھەرچى بېرمەكردەوہ لە خەتەنەكردنى خۆم و ئەوہى كەسېك دەربارەى قسەيەكى كردبېت، ھېچم نەئەھاتەوہ بېر. نازانم چ بارىكم بە خۆمەوہ گرتبو كە دوبارە شەپۆلى ھاودەردى لە چاوەكانى ئاياوہ دەركەوت. ھاتە تەنىشتم دانىشت و وتى: كىمياخاتون! زۆر شت لەم دىنايەدا ھەن كە تۆ نايانزانى. ئەوہندە مەترسە، ھېچ نىە. منىش بە كچېنى خەتەنەيانكردم. نەنەكەم كە يۆنانى بو زۆر ئەترسا، بەلام

باوكم عه رهب بو. عه ره به كان نه مه خويانه، كه ميک نازاری هه به به لام دواتر باش
نه بيته وه و مروڤ له بيريته چيته وه. له جياتي نه مه تا کوتايي ته مه ني ناره زوي
شه يتاني به ميشکيدا نايه ت، وه ک من. به م جوره زور باشتره. دداني خراب نه بيته
هه ليکيشيت بو نه وه ي ته مه نيک نازاری نه بيته و بوگن نه کات.

پونکردنه وه کاني نايه نه وه نده يتر حالي تيکدام. له په يوه ندي لوزيکي نيوان نه م
وشانه تينه نه گه شتم و نه شمئه تواني پرسيار نه که م. نايه جان هيج تيناگه م!
خه ته نه کردني ئوجي و مسولمان کردني چ په يوه نديه کي به دداني خراب و دايک و
باوکی تووه هه به؟ دوباره ماندو بو و سه رپوشه که ي که تازه به ستبوي کرده وه و
وتي:

- کيميا خاتون! به م تازه بيانه پرسيار ي زور نه که يته. مروڤ په شيمان
نه بيته وه شتيکت پيبلت. من چوزانم؟ نارام بگره ئينشائه لالا که گوره بويت و
شوتکرد، له و بپرسه.

ديسانه وه تينه گه شتم. به هر وه لام يکي نايه پرسيار يکي تازه له ميشکيدا
چروي نه کرد، به لام نه و بهر له وه ي من دوباره دهم بکه مه وه وه ک واشه هه لمه تي
برد و وتي: نه بيته برؤم. هه زار ئيشم هه بو. دو کاتر ميتر به شوينتدا گه پام تا
دؤزيميته وه. ئيستاش پرسيار ي سه يرو سه مه ره م ليته که يته. نه ي مني داماو که ي
بگه م به کاره کانمدا؟ و پؤشت.

هر له ويده له سه ر زه ويه که ليپراکشام و چاوم بريه داره کاني سه قفه که که
نه ترسام له ناو پوشه کانيه وه له ناكاو ماريک سه ر ده ريبيت. سه قفي خانوه که ي
ئيمه هه موي به ته خته ي نه خشينراوي جوان گيرابو و من چه ندين کاتر ميتر به
سه يرکردني نه خشه کاني خه يال په روه ريم نه کرد. ئيستاش چؤن نه توانم ليتره برؤيم؟

چەند پۆژىكى پېچو تا لە كۆتاييدا لالاي شەمسەدينيان ھىنا و جىيانكردەوہ و
ئەمە بۇ من كە لەناو ئەو ديوارانەدا لە بېريانكردبوم، خۆشبەختىەكى گەورە بو.
ھاتنى ئەو لانى كەم ماناي بە سى پۆژى ھەفتەكەم ئەبەخسى. واتە كاتىك لە خەو
ھەئەستام ئەمزانى ئىشم چيە. ئەو لەم سى پۆژەدا ئەھات بۇ كتيبخانەكەى
خوداوەندگار و ھەمو بەيانىەكەى وانەى بە ئيمە ئەوتەوہ. لە مېشكى منيشدا چيتر
ئەو نەفرەتانە نەبو كە پېشتر بۇ كاتى وانەكان ھەمبو. بە تايبەت لەم مالاەدا كە نە
باوہريان بە دانانى مامۆستايەك ھەبو بۇ كچ و نە بە پېويستيشيان ئەزانى. بەلام
دايكم، خۆشبەختانە بەرگرى كردبو و ئىستا تاكە خۆشحالى من كاتى وانەكان بو.
خويندەنەوہ و نوسين بە عەرەبى و فارسى لە تەنىشت خويندەنەوہى قورئان و فيقہ
و ئوسول و سەرف و نەحو، ھەندىك جار نارەحەت بو و ھەندىك جاريش ئاسان،
بەلام ھەمويان بۇ كوشتنى كاتى كۆتايى نەھاتوى من، نىعمەت بون. بەتايبەت
كاتىك لالا بارودۆخى باش بو و چىرۆكەكانى كليلە و ديمنەى بۇ ئەخويندینەوہ.
ھەندىك جار ئەوہندە بە بەسەرھاتى مشك و كيسەل و ئاسك و شىر و
كەرويشكەكاندا پۆئەچوم كە نەمئەزانى لە كویم. ھەركە وانەكان تەواو ئەبوین،
دۆزەخى راستەقىنە بلىسەى ئەسەند. بىزارى پۆحى پارچە پارچە كردبو و
نەمئەزانى ئەبىت چى بكەم. كات ئەوہندە بە ھىواشى تىئەپەرى ھەندىك جار
دواى نيوہپوان وامئەزانى كات لەو ھەيوانە قولەدا كەوتوہ تە داو و نارپواتە
پېشەوہ، دنياش ئىتر بۇ ھەميشە بە دواى نيوہپۆيى ئەمىنيتەوہ. بەم
ھەموەشەوہ ترسى من زياتر لە كاتەكانى دواى خۆرئاوابون بو. بە لىبونەوہى
كۆتا پەنجەى زەرد و لاوازی خۆر لە سەر بەرزترين ديوارى ھەرەم تا كاتى
تارىكى، پۆح وەك مريشكى سەرىپراو خۆى ئەكىشا بەملاوبەولاي ديوارەكانى
گيانمدا. بەتايبەت ئەو پۆژانەى كە مامى پىر ئەھات و لەسەر پليكانەى بەردەم
ژورەكەى دائەنىشت و بە دەنگىكى بەرز كە وەك بلىى لە ديارى مردوہكانەوہ

نه هات، ويردى ناشنا و ناشنا - له وانه يه بؤ لاواندنه وهى كچه كهى - نه خویند و فرمیسكى نه پيژا. نه مامیه پیره له وانه يه شومترین و خراپترین بونه وه ريك بو كه خوا خه لقیكردبو. دژایه تی هه مو شتیك و هه مو كه سیكى نه كرد. خو و په فتاری به هاوكاری چاوه هه لئوییه كانی ترسیكى وای له حه رهمدا بلاوكردبوه وه كه وهك بلینى دیواره كانیخ خوین لیدورنه گرت و له گه ل نه وه دا له سه ر تییبینی خوداوه ندگار و نه رمیتی له په فتاری بنه چه و نه ژادی دایكدا هیشتا مؤله تی به خوى نه دابو كه راسته وخؤ ده ستبخاته كاروبارمانه وه، له گه ل نه م هه موه شدا، فتوای پیسی ئوجی و نه وهى نه بیته یهك مانگ به سه ر مسولمانیتیدا تیپه ریته تا مؤله تی هه بیته له چیشتخانه بیته سه ره وه، له وه وه بو و هه روه ها نه و بو كه بی گرنگیدان به خاوه ندریتی من به سه ر ئوجیدا فرمانیدابو نه و و ئایا جان نه بیته هه م پاككردنه وه ش بكن و هه م چیشتخانه كه ش به ریوه به رن تا بیته هه قكردنه وه بؤ نه و كاره زیادانه ی كه هاوسه رگیری زاواكه ی سه پاندبوی به سه ر حه رهمدا. نه و نه لبه ته دژایه تی هاتنی خزمه تكاره كان، ته نانه ت خزمه تكاره تاییه تیه كه ی خیزانه كه مانى كردبو به بیانوی كه مى جیگه وه، به لام ئایا نه بیوت له راستیدا نه و له ترسی نه وهى به زیادبونی خزمه تكار و حه شاماتی دایكم، ده ورنی فه رمانزه وایی له حه رهمدا كوتایی پیبیته، كه وتوه ته دژایه تیكردنیكى له و شیوه یه . نه و دایكى هاوسه رى كۆچكردوی خوداوه ندگار و داپیره ی كوپه كانی نه و بو و خوى و كچه كه ی له گه ل كاروانی سولتان وه له ددا - باوكی خوداوه ندگار - له به لخواه كۆچكردبو بؤ قونیه. هه رچه نده خوداوه ندگار له پوی ئینسانیه ت و قه درزانیه وه به رامبه ر به هاوسه ره جوانه مه رگه كه ی، هیشتا نازناوى سه رۆكى ماله كه ی بؤ مامی پاراستبو، به لام نه و كه نازناوه كه ی كیرای گه وره بو، خوى به خاوه نی هه مو ماله كه نه زانی و ناخوشحال بو له وهى كه هیشتا یهك سال به سه ر مردنی كچه كه یدا تیینه په ریوه، ژنیكیتر - نه ویش ژنیكى وهك دایكم - شوینی

گرتوه ته وه. کاتی کچه که ی زیندو بو، خوداوهندگار سه رقالییتری به دهر له بابته خیزانیه کان هه بو و لانی که م ده سالی له ژیانی هاوسهرداری له گه شتدا به سه ر بردبو و کچه که ی نه وی به دو مندالی له گه ل یه ک ناهاوتاداجیهیشتبو. نه و که نه و پوژانه له هه مو شتیکی زیاتر خویندن و به ده ستهینانی زانیاری به لاهه گرنگ بو، نیستا بو نه بیته به و خیراییه ژن بهینیتته وه و نه وه ندهش عه شقی خوئی بیه خشیت به م ژنه تازه یه و تازه بوکه خاتونیش هه ر له و سه ره تاوه دوگیان بیته. نه مه بو که هه مو کاری بو بوه لاواندنه وه. نامیار و هاوده ردیشی هه ر نه و ژنه نیرانیه بو که ناوی کیراماناخاتون بو و دایه نی هه ردو کوره که ی خوداوهندگار بو. نه م ژنه، دلسوزانه کوره کانی گوره کردبو و وه ک نه وه ی دیاربو نه وه نده نقومبو بو له ژیان و کیشه ی نه م دو برا ناهاوتایه دا که نه سلنه نهینه په رژیانه سه ر کاره کانیترا، مه گه ر نه وه ی په یوه ندی به کوره کانه وه هه بیته یان راسته وخو له لایه ن مامی پیره وه فرمانیک ده رکرابیت. له شکرکی ژنه داپزاوه کانی تریش له نزیکان و هاوگه شته کانی پوژگاری گه شتکردنی نه و بون، وه ک تارمایی نه ژیان و ژورینه یان ته نیا له به رنه وه ی له برساندا نه مرن له وی پاریزگاریان لیته کرا. دواتر کاتیک بومده رکه وت که خوداوهندگار به جوریک له جوره کان بیزاریه کی شاراوه ی هه یه به رامبه ر به ژنان که خوشبه ختانه هه مو ژنان — له وانه ژنی یه که می و دایکی من — ی نه نه گرتوه وه نه سلنه سه رمسور نه ما. که سیک هه مو ساله کانی ته مه نی له ناو نه و په یکه ره پزیو و که سایه تیه تارمایی ناسایانه ی ژنانیکی له و شیوه یه دا به سه ر بردبیت که ژیانیان باریکی گران و نه خوازوای ژیانی نه و بو بیته و بیجگه خه م و خه فته و حه سودی و نه فره ت هه یچ ده سته که وتیکی تریان نه بیته، چون نه ییتوانی هه سته یکه به دهر له مه ی هه بیته. به لگی به هیزی من بو نه م باوه رهم، نه و پیز و گرنگی پیدانه بو که دواتر بینیم پیشکه شی نه و کیراماناخاتونه، دایکی من و چه ند ژنیکی تاییه تیتری نه کرد که له ژیانیدا پوژکی خوازوایان گپرابو. نایا خاتون له

زماني کيراماناخاتونهوه نهیگپرایهوه که گوهه ر خاتون -کچی مامی و ژنی
 کۆچکردوی خوداوه ندگار- سه ره پای نهو هه موه عه شقه بی چی و چلونهی
 به رامبه ر به هاوسه ره پایه به رزه که ی، ژنیکی به خت په ش بوه. ده سالی به که می
 هاوسه رگیری به ده ربه ده ری و گه شتکردن له ئیرانه وه تا نه رزپۆم -له م شاره وه
 بۆ نه و شار- به سه بربردوه و هه شت ساله ماوه که یتریشی له ته نیایی و غه ربیدا به
 دو مندالی ناهاوتا و دور له میرده خو شه ویسته که ی -که بۆ خویندن پۆشتبو بۆ
 دیمه شق و حه له ب- تیپه پاندوه و دواتریش به نه خو شیه کی قورس له دنیا
 ده رچوه، له کاتی کدا که سی و هه ندیک سال زیاتر نه بوه. مامی له و برپوایه دا بو
 کچه که ی دیقی کردوه مردوه. له به رنه وه ی دوری هاوسه ره که ی و به یه که وه
 هه لنه کردنی دو کوره که ی -که دواتر نهو دوانه شیان بۆ خویندن و وه رگرتنی
 زانیاری لیگرتوه ته وه و ناردونیان بۆ شام- شایه نی به رگه گرتن نه بوه بۆی.
 هه میشه باسی جوانه مه رگ بونی نه وی نه کرد و هه ر نه مه ش هوی فرمی سک و نا و
 نه فره تی هه میشه یی نهو بو. نه له به ته هه موان له حه ره مدا له حالی نهو
 تی نه گه شتن، ته نانه ت خودی خوداوه ندگار -که هه ر ساته و زیاتر نقوم نه بو له
 کاری وانه وتنه وه و نامۆزگاری و مینه بردا و هه ر پۆژه و زیاتر که شی نه م ماله ی به
 زه هراوی نه زانی که نه م ژنانه تییدا نه ژیان- دلای پانه گرت.

گه لای بنه هه ناره کانی ته نیشت حه وزه که خه ریکبو زه رد نه بون و نه مه له وانه یه
 تاکه پوداویک بو که ناگاداری نه کردینه وه له تیپه پینی کات. لی ره پوداوه کان،
 چاوه پوانیه کی ناوابو بو. بۆ نه هلی حه ره م پوداوه کان به لی دانیکی ده رگای
 سه ره وه ده ستی پی نه کرد، کاتی ک به رگدرویه ک نه هات یان پومه ت هه لگرتیت، یان به
 ده گمه ن ژنیکی ناسراو له دراوسی کان، یان گه رماوچی هه کان.... و من تا ماوه یه کی
 زۆر بیهوده هه مو به یانیه ک به ئومیدی پوداویکی خو ش یان ناخو ش، له جیگه خه و
 نه هاتمه ده ره وه. چیتر چون بۆ حه مامیش -که پۆزگارانی پی شو سه رگه رمیه کی

پېر له خوښی بو- له شیوهی نهرکیکی قورس و پرهزاتالدا دهرنه کهوت. له بازنه ی خوونه ریته کانی نهم مالهدا - که له ساتی چونه دهره وه وه تا کاتیکی نهم تویست بېرته ناو که شی هه لماوی و نیوه تاریکی گه رماوه که، ناچار بویت به سهدان ویرد و دوعا و فو، دهست بکهیت به داوای لیخو شوبون و دورکه ویته وه له بچو کترین هه له له دهر بېرین و پریزه ندی وشه کاندا، نهم گینا سزای دوزه خ و هه لواسین به قرژ و چالی ناگر و ددانی ماره کان چاوه پوانت بون- و به م شیوه یه بو که شوینیک نه نهم مایه وه بو خوښی و پابواردن. نهم لبه ته له م پوژانه دا لالای شه مسه دین، بو دل به هیز کردنی چهن دین جار پئی وتبو که پوچی پېر له ترس، هه رگیز نابیته کیلگهی گوله گهنه زیپینه کانی نهم مید. ترس زونگاویکه که تییدا ته نیا ماری پرهش و پېچخواردوی درو و سوکی و خو فروشی تییدا گه شه نکات و من بپارمدا بو - ته نانه ت به نرخی مردن- له هیچ شتیکی نه ترسم، مه گه ر له تاریکی که نهم نه توانی هیچی له گه لدا بکه م.

پوژانی ههینی حهره م به به راورد به پوژه کانیتر پېر جوله و جوش و خرؤشتر بو. چیشخانه هه ر له به یانیه وه له هه ولی دروست کردنی نهم و چیشخانه دا بو که له لایه ن خوداوه ندگار ه وه داوی نویژی ههینی به سه ر خویندکار و نویژکه راندا بلاونه کرایه وه و نهم یانوت بو زوریک له خویندکاره پېر و گهنجه کان که له دورترین شوینه کانه وه بو وه رگرتنی که لک له مینبه ری خوداوه ندگار دین بو حوجره که ی و هه ر له وی ماونه ته وه و له حوجره کاندا نهم زین، تاکه خوراکیکی خوښ و به چیره که نه یخون. هه مو خه رچی فه قیکان له شوینی وه قفه کانی باوکی خوداوه ندگار ه وه که دامه زیننه ری قوتا بخانه که بو و هه روه ها له نه زری پوله زیاد بونی خه لکه وه دابین نهم کرا که نهم گه رچی له پاده به دهر نه بون، به لام مسولمان و وه فادار بون. قونیه شاری گرانی بو و دابین کردنی سی ژهمی خواردنی ساده، له گه ل خه رجه کانی حوجره و مانگانه ی مامؤستا کاندا، نهم ونده دژوار بو که خوداوه ندگار بو یارمه تی

تیچونی به رده وامی نه وی هندیك جار چاوپوشی له پیویستییه تاییه تیه کانی خوی و خیزانه که ی نه کرد و نه مه یه کیك بو له هوکاره کانی ژیانی له راده به در ساده ی نه و ماله. ههینیان زۆربه ی کات ئیمه و که سانیتري خیزانه که بو نانی به یانی بانگیان نه کردین بو حزوری خوداوه ندگار بو تالاری گوشه که که نه و له و پۆژانه دا درهنگتر له مال نه پۆشته دهره وه. کاتژمیریک پاش نانی به یانی هه موان بو به شداریکردن له نویژی ههینی تالاره که یان جینه هیشته. بو ئه م کاره پیاوه کان له هه یوانه که دا (مزگه وت) و ژنه کان له سهر سه ربانه که دائه نیشته، به و مه رجهی له کۆلانه که وه نه بینرین. من له گپرا نه وه ی یادگاری ژنه کانه وه بو یه کتر، زانیبوم که دوا ی نویژ هه مو ژنه کان له شوینی خویان له سهر سه سیره کان دائه نیشته و گوینیان له نامۆژگاریه کانی خوداوه ندگار نه گرت که به تامی په ند و شیعر و حیکمه ت به چیژی نه کردن، دواتر پازی و خوشحال بو یارمه تیدانی دابه شکردنی نانی نیوه پۆ نه هاتنه خواره وه و بۆمده رکه وتبو که پشت سه ربانه که نه بیته تاکه دیمه نی ژنانی حه ره مبیته بو سه یرکردنی دنیا ی دهره وه و هه رچی یادگاری ئه م ژنانه هه یه له جیهان و ده وره به ریان، له سه رکه وتن و شکستی سه رکرده کان و هاتن و چونی سولتانه کان، بوکینی و پرسه، به هار و پاییز و نازانم چی و چی - هه مو به ره می دیده وانی پشت سه ربانه که یه که پڼگه یه کی پلیکانه یی تاریکی هه بو و من ته نانه ت بویری سه یرکردنیشیم نه بو. یه کیك له ئاره زوه کانم نه وه بو که چش له هه مو شتیك بکه م و پۆژیک برۆمه سه ربانه که و تیر تیر سه یری دنیا بکه م.

پاش نویژی ههینی، به ناو قوتابی و نه وه ژارانهی که نه یانوت ئاواره ی شه ره کانن و له به یانی زوه وه له پشت ده رگای حوجه که دا کۆنه بنه وه، خواردن دابه شه کرا، به لام خوداوه ندگار به زۆدی له لایه ن داروده سته ی شاهانه وه بانگه هیشته کرا بۆنه وه ی له بۆنه ی نانی نیوه پۆی هه یینیدا که له به ره یوانی تاییه تدا بو که سه تاییه ت و زانا و شاعیره کان پڼکنه خرا به شداری بکات.

دواى نيوه پۆ هه موان له شه كه تيدا پالنه كه وتن و سه رنج پراكيشتين به شى
 پۆژه كه له خۆرئاوا بون تا تىپه پىنى كه ميك له شه وه كه بو كه خوداوه ندگار بۆ
 ماوه يه ك كاتى خۆى له ناو هه مو ئه هلى حه رهم و خىزانه كه يدا به سه ر ئه برد و به
 پىچه وانه ي پۆژه كانى تره وه كه پاش نوپى نيوه پۆ و مه غريب، گه و ره كانى شار له
 ركا به ريكردن له گه ل يه كدا هه ر له مين به ره كه ي خۆيه وه ئه يان برد بۆ ماله كانيان و
 هىچ كه سيك نه يته توانى له ماله وه بيدۆزى ته وه، په يمانه جدديه كه ي خۆى بۆ
 به سه ر بردنى ئىوارانى هه ينى له گه ل خىزانه كه يدا نه ئه شكاند و له وانه يه ئه يزانى كه
 تا چ راده يه ك ئاماده يى ئه و هه رچه نده كه م بۆ پىكه وه گرئدانى هه موان كه تا كه
 هۆكارى په يوه ستيان به يه كه وه ئه و بو، گرنگ بو. ئه مه بو كه سه ره پاى پيدا گرى
 ئه هلى حو جره كه و شار و بانگه يشتى له راده به ده ر، هه ينى دواى نوپى مه غريب،
 هه ميشه خوداوه ندگار له گه ل ئىمه بو و دلئى هه موانى به گالته و گه پ، نه وازش،
 پيا هه لدان يان دل سو زى نواندن به ده سته هئينا. هه ندىك جارىش ناچار ئه بو گوى له
 ده رده دل يه كان بگري ت و له كاتى كدا كه بى زارى له پوخسارى ئه بارى تا ئه ندازه ي
 پىويست خۆى به وريا و گو يگرى كى باش نيشان نه دا و به ئامۆزگارى سو دبه خش و
 پراوپر په يوه ند به با ته كه وه قسه كه رى له خه م و نا ره حه تى پزگار ئه كرد. زۆرىش
 پوي نه دا كه چى رۆكى وه ك شا يه تى ئه گى رايه وه كه هىچ كاتى ك دوباره نه بون و من
 نه مئه زانى چۆن هه مو ئه وانه له كه لله ي مرؤ فى كدا جىيان ئه بيت ته وه، به لام ئىمه
 هه ميشه به بى ستىيان شاد و خۆش حال ئه بوين. ئه و له هه مو پۆم و شامات و
 ئىراندا به وته ي نه رم و قسه ي شى رين و سو دوه رگرتنى به جى له شىعر و په ند و
 چى رۆكه كان به ناوبانگ بو. جارى كيان كه له و نزى كت بوم، هه مو بو يريم كو كرده وه و
 لىم پرسى: ئه هه موه چى رۆكه له كو ي فى رى بو يت؟ يه كه مجار ويستى وه ك هه ميشه
 به گالته وه وه لام بداته وه به لام دواتر به نى گايه كى قول وه كه به ته واوى گو پىنى
 باب ته تى پى وه ديار بو، به سو زه وه وتى: بۆ نمونه هه ر له و كليله و دى مئه وه كه به

ئىۋەى ئەلئىنەۋە. پۆلەكەم، كاتىك ھەمۇى بە باشى فېربووت و تەۋاوتكرد، ئەگر زىندو بوم، سەرچاۋەى دواترىشت پى نىشاننە دەم. ھەر ئەم ئاماژە دو لايەنە - ئەيتوانى يارى بە تواناكانم بكات - بوە بېرۆكەيەك بۆ بە ھەلپەۋە خوئىندنەۋەى جدىترى كلىلە و دىمنە. لە ۋەلامى ئەودا بە نىگايەك ئەۋىش و خوشم كىشكرده ناو ملاملانئىيەك: من كىتئىبەكەم زۆر زو تەۋاۋ ئەكەم، ئەيبىنىت.

ھەمىشە بە ھۆى ئەو شوئىنەى كە بە پىى خوونەرىتى خىزان لاي سەرەۋەى سفرە تەرخاننەكرا بۆ پىاۋان، من ھەۋلمئەدا بە ھەر پىگەيەك بوە نىكى لە خوداۋەندگارەۋە لە دەست نە دەم. لەبەرئەۋەى نانخواردنى خىزانى ئىۋارانى ھەينىلە لايەكىترىشەۋە بۆ من خوشحالكەر بو. من و برا تازەكەم عەلئەدىن كە ھەر لەو سەرەۋە دائەنىشت بى ھىچ ئاماژەيەك، ھاۋكات بە يەكەۋە، بابەتە پىكەنىناۋىەكانمان ئەقۆستەۋە و ئەحىلكاينەۋە. لەۋانەيە لە ھەمو كاتى نانخواردنەكە و دواترىشدا يەك دو وشە لە نىۋانماندا نەئەگۆرپرايەۋە، بەلام ھەر ئەۋ نىگا پىر مانا و شاراۋەمان دەربارەى پوداۋە پىكەنىناۋىەكان، منى نوقمى شادى ئەكرد. بۆ نمونە يەككە لە ژنەكان ھىچ ددانى لە دەمدا نەبو و كاتىك ئەۋبىست ھەر شتىكى غەيرە شلەمەنى بخوات جولە گەلىكى بە دەموچاۋى ئەكرد كە لەۋانەيە بۆ كەسانىتر جى بەزى بو، بەلام ئىمەى زۆر ئەخستە پىكەنىن، بە تايبەت كاتىك سەيرى ئەكردىن و زەردەخەنەيەكى شىرىنى ئەكرد، ئەلئەتە ئەدەبى سەر سفرە مۆلەتى پىكەنىنى نەئەدا و من ئەبۋايە ھەمىشە سەرم لە پشت داىكەۋە كە ھەمىشە ئەژنۆ بە ئەژنۆى خوداۋەندگار دائەنىشت، بشاردايەۋە. يەكىكىترىشيان يەكسەر و ھەمو جارىك دۋاى نانخواردن، ھىشتا سفرە ھەلئەئەگىررا، ھەرۋەك چۆن مۇئەدەب دانىشتبو خەۋ ئەبىردەۋە و دەنگى پىرخەپىرخى بەرز ئەبۋىەۋە. زۆرپۋىنەدا كە كەسىك دەستى درىژ ئەكرد بە ھەلپەۋە خواردنىك ھەلگىرىت، بەلام يەكىكىتر دەستپىشخەرى ئەكرد، قىافەى كەسى شەرمەزارى يەكەم ناۋسكى

ئىمەى لە پىڭكەنىندا ئەبىرى. لەوانە يە لە ھەمو ئەھلى سەر سفرەكەدا، تەنيا من و
عەلانەدىن و جار جارە شەمسەدىن، ئەم دىمەنانەمان ئەبىنى. بەھائەدىن تەنيا
ئەيزانى مۆرە بكات و لە ژىر لىوھوۋە براكەى بترسىنىت. نەمئەزانى بۆچى لە
جياتى ئەو كارانە لە خوشحالىكەى ئىمەدا بەشدارى نەئەكرد. بۆ ھەمو ئەھلى
حەرم تریقەلىدان و حلىكانەوھى ئىمەى مندالانى-بە قەولى مامى- قول درىژ، زۆر
ئاساىى و سروشتى بو، بىجگە ئەم گەنجە خوخرابە. لەوانە يە واينەزانى بەو
پىئەكەنىن. ئەلبەتە ھەندىك جار پوینەدا لچ و لىوى داقرچاوى ئەو پىڭكەنىنەكەى
بەھىزتر ئەكردىن.

پەيوەندى دلژىنەرەوھى من و عەلانەدىن ھەر بەو كەمە ساتانە كۆتاييان
پىئەھات، بەلام پۆژىك شتىكى گەورەم بۆدەرکەوت. لەسەر شىرە بەردىنەكە
دانىشتبوم كە دىسانەوھە سىبەرى دواى نىوہ پۆكەى مالەكە پەيدا بويەوھە ئەم جارە
بى ھىچ جولەيەكى زىادە و بى گويپىدان بەرەو ژورەكەم پۆشتم و لەو پۆھە سەرم
سوراندەوھە و بە يەك نىگا راومكرد. عەلانەدىن بو كە بەخىراىى گەراپەوھە و
ھەلھات. ھەينى رابردو كە بە پىكەوت زۆر لە نزيك يەك دانىشتبوين، واتە ئەو لە
كۆتايى سەرەوھى سفرەكەدا بو و منىش ھەر لەو سەرەوھە، سودم لە
قەرەبالغىكە وەرگرت و پرسىم: بۆچى ھەر جارىك لەسەر سەربانەكە ئەتبىنم
رانەكەيت؟ پوخسارى وەك ئەو چەوہەندەرەى كە لە ھەمامدا پىماننەدەن سور و
وہنەوشەيى ھەلگەرا. دواتر يەكسەر وتم: من پۆژىك دىمە سەرەوھە، ئەبىت زۆر
جوان بىت، بەلام ھەيف لە رىگەى پلىكانەكان زۆر ئەترسم. پۆژىك وەرە خواریوھە
و لەگەل خۆت بمبە. نىگا شەرمەكانى ئەوہندە بە ھەراسانىوھە بە دەورى
سفرەكەدا گىرا كە ناچارى كردم منىش بىدەنگ بىم. نەمزانى نىگەرانى چىە، يان
من چ قسەيەكى خراپم كردوھە. بىجگە كىرامان خاتونىش-كە ھەمىشە بە ھەمو

گیانیه وه ناگای له م دو کوپه بو- کهس ناگای لیمان نه بو. به هائه دینیش
سه رگرمی نانخواردن و گوئیگرتن بو له قسه کانی باوکی.

کیرامانای داماو، کوپه کان که هیزی هه ناوی بون، زۆر که م ئه بیینین. دواى
مردنی گه وه ر خاتون، کاتیک خویندنه که یان له شام ته واوکردبو و گه رابونه وه،
هه ردوکیان له دایه نه که یان جیا کردبو وه و له حوجره ی مزگه وته که دا
نیشته جییا نکرده بون. ته نیا جار جار به هائه دین نه هات بو حه ره م، ئه ویش کاتیک
که دلێ له شوینیکیت پر بو. له م کاتانه شدا ده مه ده مه ی له گه ل کیرا خاتون یان
مامیدا ده ستپینه کرد و به کیکیانى نه گریان و نه روشت. به لام عه لانه دین که متر
ده رنه که وت، ئه ویش به تایبه ت بو بینینی دایه نه که ی و داپیره و ژنه کانیت که
هه موان وه ک کوپی خۆیان خۆشیان ئه ویست. ئه یوت وانه و کاره کانی حوجره که
بوار ناده ن. ئه مه بو که کیرامانا خاتون هیچ هه لیکی له ده ستنه ئه دا بو ته ماشا کردنی
ئهم دو گه نجه که به ره مه ی ژیانى بون. هه ندیک جار که کوپه کان له وسه ری
سفره که وه هه والیان نه پرسى، یان گالته یان له گه ل نه کرد، نو قم نه بو له خۆشیدا و
به ده نگى به رز خۆی به ساقه و قوربانیان نه کرد، ئه وه نده ش به توندی ئه یکیشا
به سنگیدا که وامنه زانی ئیسقانه کانی نه شکین. من هیچ هۆیه کم نه نه دۆزیه وه بو
ئهو هه موه نیگه رانی و شه رمی حوزورانه ی عه لانه دین. ئهو دواى باوکی
خۆشه ویستترین که سی ناو ئهو کۆمه له یه بو. بو ئه بو ئه وه نده نیگه ران بیته ؟ و
بوچی نه بیته وه لام نه داته وه ؟ کاتی پیویست هه بو بو ئه وه ی بۆمه ده رکه ویت.

ئهو شه وه سه رنه نجام باران وه لامی هه مو چاوه پوانیه کانی خه لکی دایه وه. تا
به یانی پلوسکه کان گۆرانیان وت و به یانی سه ره پای ئه وه ی نه نه کرا برۆمه ده ره وه
و ژوره که ش تاریک بو که ئه بوایه مۆم داگیرساندایه، که چی خۆشحال بوم. من
هه میشه عاشقی باران بوم. هه ر که نیوه شه وه ده ستپیکرد به رامه که ی خه به ری
کردمه وه و به یه ک جار هه مو خه مه کانی دنیا له دلّم ده رچو. باران تا نیوه پۆ

به رده وام بو. دواتر هه وره كان بلاوبونه وه و خۆر ده ركهوت و ته نانهت ناوچاوى
گرزى هه يوانه كه ي ئيمه شى نوقمى پيڤه نين كرد.

دواى نانى نيوه پۆ له گه ل ئه وه شدا كه هه وا گه رم نه بو، هه موان پۆشتن بۆ
پياسه ي دواى نيوه پروان و منيش وهك هه ميشه پۆشتمه هه يوانه كه. ئيلياس
تولينه يه كى بچوكى له ميوه وشكه كانى باخى بۆ ناردبوم كه ئه ويشم له گه ل خۆم
برد. جيم به خۆم نه ئه گرت له خۆش حاليدا. نه مامه بچوكه كه ي ياسه سپيه كه
هيشتا گولى ئه گرت. باخچه پازيه به باران ته رپوه كه ي هه يوانه كه حال و هه وايه كى
سه يرى هه بو. من ته نانهت قاقاي ماسيه سوره كانى ناو حه وزه كه م ئه ببيست كه
مه ستى باران و ئاوى تازه بون. كه ش پر بو بو له بۆنى به هه شت.

شيره به ردينه كه كه ئيستا بو بوينه هاوپى، تير ئاوى خواردبوه وه. بى په روا له
ته رپون له سه رى دانيشتم و تولينه كه م خسته سه ر ئه ژتۆم. خه ريكبوم بيم له وه
ئه كرده وه چۆن جه ژن بكه م كه ديسان سي به ره كه ي پيشوتر به سه رمدا كشا. به
خيراى پوم وه رگيپا. خۆى بو. ئه م جاره يان راپينه كرد. به ده ستى ئاماژه ي ئه كرد.
تينه ئه گه شتم چى ئه لئيت. هه ستامه وه و ده ستم كرد به كه پر بۆ چاوم تا باشت
بيبينم. وهك دياربو هه واى پاش باران ئه ويشى بانگه يشتى سه رپيچى كردبو.
ئه نيوت وه ره سه ره وه. من تيمگه يان دبو كه له تاريكى پليكانه كان ئه ترسم.
هاوارم كرد من ئه تر.... له چاوتروكانيكدا به ترسه وه ده ستى وهك هيماي بيدهنگى
خسته سه ر ده مى و ديسانه وه ئاماژه ي كرده وه بۆ لاي پليكانه كان. به گومانه وه
پۆشتم بۆ ئه و لايه. كوني خشتيكي رهش وهك ده مى ئه ژديها ده مى كردبوه وه. به
دلنيايييه وه ده يان په ره سيلكه و شه مشه كویره شى تيدا بو. وه ستام و به
داماويه وه سه يرى سه ره وه م كرد. دواتر ده ستم وهك ئاماژه ي نه توانين و شه رم
به رز كرده وه و له ناكاو تولينه كه ي ده ستم له مه چه كه وه تا چه مينه وه ي بازوم
سوپايه وه و هه مو ميوه وشه كه كان پژان. له بينيني داچله كينم ديسانه وه وهك

پۆڭى يەكەمىن دىدارمان تىرقايەوۈ و ئامازەى كرد كە خۆى دىتەخوارەوۈ.
مىوۈكانم كۆكردەوۈ و چاۋە بى ئۆقرەكانم بىرپە تارىكىكەكە و چاۋەپوانى بوم. زوتر
لەوۈى بىرم لىتەكردەوۈ، لەبەردەم پەفەيەكدا دەرگەوت. بە خىرايى قۆلە
درىژەكەى بالاپۆشەكەى گىرم و پايكىشتم بەرەو ناو تارىكىكەكە.

چاۋم ھىچ شوپىنىكى نەئەبىنى. لەگەل ئەوۈشدا كە لە چاۋەپوانى زىكەى
پەرسىلكەكاندا ئازارم ئەكىشا، بەلام ھىزى دەستى شەپۆلىكى نەناسراۋى
پەوانەى جەستە و گىانم ئەكرد. حەزمنەكرد پلىكانەكان كۆتاييان نەيەت. چىتر
پەرسىلكە و شەمشەمەكوپرەكانم لە بىر چوبونەوۈ. ھەستىكى دلخۆشكەر و
نەناسراۋ، ھاورا لەگەل گەرمى گويىزاۋەى دەستەكانى ئەودا لە چمكى قەيفەيى
قۆلمەوۈ تىنەپەرى و دللى بە سۆزەوۈ ئەلەرزاند. تەنيا يەك پىچ كە پۆشتىنە
سەرەوۈ، دەرگى چونەدەرەوۈى پىشت سەربانەكە دەرگەوت. بەرلەوۈى بچىنە
دەرەوۈ، وتى چاۋەكانت داخە. دامخستن. دىسانەوۈ قۆلى گىرم و بە نەرمى بەرەو
سەربانەكە پىنمايى كردم. زۆر تىنەپەرى كە لە خالىكدا ۋەستا و وتى: ئىستا
چاۋەكانت بگەرەوۈ. گومانم ئەكرد پوبەپوى چاۋەپوان نەكراۋىك ئەبمەوۈ بەلام
نەك بەو شىۋەيەش. لە بىنىنى ئەوۈى لە پوبەپومدا بو خەرىك بو لە شەوقدا
ھاۋارىكەم. لە پىشت سەربانە خىشتىە سور و باران خواردوۈەكانى قونىەوۈ كە لە
چەند ھەنگاۋىكى مالەكەى ئىمەوۈ -ۋاتە سنورى شارە تازەكە لەگەل قەلاكە- تا
ئاسۆ درىژ بو بويەوۈ و لە نىۋانىندا، لە شوپىن نا شوپىنىك سەنەوبەرەكان سەربان
بەرزكردبويەوۈ و لە تەپىدا خۆيان دابويە بەر خۆر، جىھانىكى تازە بو كە ئەو بە
دىارى پىى بەخشىم. بە وریايىەوۈ لەسەر پىى سورامەوۈ. باكور لە داۋىنى
چىاكانەوۈ بە پەردەيەك لە بەفرى تازەوۈ، دنيا زەرد و سەوز و ئامال سور و
ئەرخەوانىەكەى باخەكانى قونىە بە گومەزە باران شۆردوۈەكانەوۈ كە
پىرۆزەيىەكانيان لىرە و لەۋى تىشكى خۆريان ئەدايەوۈ، ئارەزوى فرىنى لە ناخمد

زیندو کردهوه. باش ئەمزانى كه باخهكهى ئیتمهش له و دهووبه ره دایه. له وانه بو
كوتا ریزه درهخت - بهر له شاخهكان - هی باخهكهى ئیتمه بون. ئەو به پهنجهى
خالیكى له ئاسمان نیشاندا كه خهريكبو پایهى پهلكه زێرینهیهكى قوتنه دا و به
كه میك نائومیديهوه وتی: درهنگ گهشتین، تهواو بو. دواتر دهستهكانى به دریزایی
شانهكانى بلاوكردهوه و وتی: ئەوهنده بو... له م سهر دهشتهكهوه تا پشت
شاخهكان! حهیف. ئەگه زو بهاتبای هه مویت ئەبینی.

پهلكه زێرینه هه مو سالیك لانی كه م ده جار میوانى باخهكهى ئیتمه بو و هه ر له
هه یوانى ماله كه مانهوه ئەتوانرا ببینریت. بهلام سودی چى بو، ئەمانه هه مو
په یوهست بون به سه د سال له مه و په ره وه. گرنگ ئەوه بو من له و ساته دا به و
به رزاییه وه بوم و هه مو قونیه له به رامبه ر چاوه كانمدا له ژیر پۆشنایی خۆردا
ئه دره وشایه وه. ئەو چاوچنۆكانه سه یری ئەكردم و من له م باره ی ئەو توشى دله
پاو كه یه كى ترسناك ئەبوم. دهسته پاچه بو بوم. ئەمه یه كه مین جار بو به ته نیایی
پوبه پوی یه كتر بوه ستین. به دهنگیك كه به نا په حه تی ئەهاته ده ره وه وتم:
- زۆر جوانه. بهلام من له م پلیكانانه ئەترسم.

- بۆچی؟ ترسى ناویت. پلیكانه كان چیان تیدایه ئەترسى؟

- نازانم، بهلام ئەترسم. حه زمئه كرد بلیتم ((گرنگ نیه، تو خوا دیسان بهمینه
سه ره وه. من له م هه یوانه بیزارم و دواى نیوه پروان بیتاقهت ئەبم. ئیره زۆر جوانه
و من ئاماده م تا شه و لیڤه دانیشم.))، بهلام له جیاتی ئەمه به دهنگیكى له
خۆباییه وه كه بۆم تازه بو، وتم: ئەكریت دیسان بهمینیته وه بۆ ئیره؟

- بیگومان بهلام زۆریش نا. من ئیستا ئیتر گه وه بوم. باش نیه، له وانه یه لای
پاوكم شكاتم بکه ن پیشت هه مو پۆژیک دواى وانه كان و نانی نیوه پۆ، تا نوژی
عه سر ئەهاته سه ره وه، ئاخه هه موان - هه م له حوجره و هه م له حه ره م - له

خودا بون ومن بېتاقەت ئەبوم. بەلام ئىستا ئىتر كەمىك جياوازه و گونجاو نيه
نۆر لىره بسورپىمەوه.

- چ جياوازيه كى ههيه؟ چ رېگريهك ههيه بۆ هاتنه سهربان؟

- من چىتر مندال نيم و باش نيه له سهرباندا بى ھۆ بسورپىمەوه.

- من وائەزانم تۆ ھەر له خۆتەوه نىگەرانى. سهربان خۆ ھەر بۆ مندالان نيه. به

شيوهيهك سەيرى كردم كه تىگەشتم ئەيوست شتىك بلىت، بەلام وەستا و
چاوه كانى بپيه زەويه كه بى ويست تولينه كم بەرەو پوى دريژ كرد. چەند بادام و
قەيسەيه كى ھەلگرت و دواتر وتى: ئەمەش سهربان كه حەزت ئەكرد ببينيت.

بەلام پيوست ناكات به ھىچ كەسىك بلىت، باش نيه. ئەمزانی ھەر پرسىار و
وہلامىك بى ھودەيه و دلنيابوم بىرخستنه وەكانى بى ھۆ نين. ئەوہندە دانىشتين
كه ھىچ شوينپىيه كى پەلكە زىرپينه كه ديار نەما. دواتر وتى: باشە ئىستا ئەبىت
برۆيت، منيش ھەر وہا. ھەر كاتىك بۆمكرا بانگت ئەكەم. دواتر به زەردەخەنە

تايبەتیه كه وه وتى: بەمەرجى ئەوہى لەم خواردنانه لەگەل خۆت بىنيت. چ

مەرجىكى ئاسان بو! ئىلياس ئەوہندەى لەمانە ناردبو كه ئايا شوينى

نەئەدۆزيه وه بۆ ھەلگرتنيان و لەبەرئەوہى پژد بو، نەشىئە بەخشينە وه. ھەرچى لە

تولينه كه دا مابويه وه خالىمكرده گىرفانى كراسەكەى و ھەردوكمان مەست و پازى

لەيهك جيابوينه وه، ئەو لە پليكانەى حوجرەكە وه و منيش بەرەو ھەيوانەكە.

كاتىك گەيشتمە ھەيوانەكە، تازە بۆمدەرکەوت ئاگادارکردنە وەكانى ئەو منيشى

توشى دلەپاوكە كردوه، بەلام باشيهكەى ئەوہبو تاريكەكەم بى ھىچ ترسيك

تپپەپاندبو.

ھەموان ھىشتا لە خودا بون و ديارنەمانى دريژخايەنى من ھىچ كاردانە وەيه كى

بە دواى خۆيدا نەھينا و من كه ھىشتا نەمئەويست بگەرپىمە وه بۆ ژورەكەم

پۆشتمە وه بۆ سەر شىرە بەردينهكە و بە نارەحەتى سولتانەم گرت-كه لە باراندا

تەر بو بو و بە ھاتنە سەرەوھى ئاوى ھەوزەكە بە ئومىدىكى زياترەوھ نەخشەى
بۇ ماسىھەكان دانەپرشت- و لەسەر چۆكم دامنا و لەكاتىكدا نەمئەزانى بىر لە چى
بگەمەوھ، دەستم ئەھىنا بەسەر پشئىدا. ئاى لەو سەرەوھ چەند خۆشحال بوم.
دۆخىكى نامۆم ھەبو. بە قەولى بى بى جان لە خۆشيانا پىم وھ ھەرد نەئەكەوت.

ئەو شەوھ خەوم بە پەلكە زىپىنەوھ بىنى و ھەمو دواى نىوھپۆى پۆژى داھاتوم
بە چاوەپوانى ئەوھوھ لەسەر شىرە بەردىنەكە تىپەپاند، بەلام ھىچ ھەوالىك نەبو.
سوپاس بۇ خوا سولتانه لەبەر ھەر ھۆكارىك بىت ھەيوانى ھەرەمى پى خۆشتر بو
لە ھەيوانى حوجرەكە و لەوى بو، ئەگىنا دىقم ئەكرد. ئەو لە بنەپرەتدا پشیلەى
شەمسەدىن بو، بەلام وائەزانم لەبەرئەوھى كۆلكە فەقىكانى حوجرەكە ئازارىان
ئەدا، پەناى ئەھىنا بۇ ئىرە. لەوانەشە لەبەر ماسىھەكان ئەھات. ھەر جۆرىك بىت
ئەو لەو نامۆيىھەدا بو بوھ ئاويارم.

ھىشتا ھىچ ھەوالىكى ئوجى نەبو و منى ترسنۆك لە تاسەى ئەو ئارەزەوھدا كە
بتوانم لەو پلىكانانەوھ كە لە ھەيوانەكەوھ ئەرۆشت بۇ ژىر زەمىنەكە و ئەيانوت بە
چىشتخانە و گەنجىنە كۆتايى دىت برۆمە خوارەوھ و ببىنم، ئەسوتام. تەنيا
ترسم لە تارىكىكە نەبو، چەندىن جار لە خەودا ببىنبوم بونەوھرى نامۆ و ترسناك
لەو خوارەوھ چاوەپوانى مرۆفەكانن. لەم پوھوھ تەنانەت زاتى سەيركردنى ئەو
لايەشم نەبو. سوپاس بۇ خوا كە مۆلەتى سودوھرگرتن لە سەرئاوى گەنجىنەكە بە
من درابو و ئەگىنا ژيان لەمە زياتر ناپرەھەت ئەبو بۆم، لەبەرئەوھى تەنانەت
وامئەزانى دەنگى ھاوار و كپوزانەوھى قوربانىھەكان لەوئوھ ئەبىستم، بەتايبەت
شەوان كە ھەمو شوپىنىك بىدەنگ بو.

لە كۆتايىدا پاش چەندىن پۆژ چاوەپوانى ناپرەھەت، سىبەرەكە ھاتەوھ و لەگەل
خۆى بردمى. ئەم جارەيان پۆشتىنە ئەو لاكەيتى سەربانەكە كە پر بو لە
دارگوپزى گەورەى چپ. وەك بلىى ئەم درەختە تاكە ميوھى قوتابخانەكە بو و

هیشتا گوئز له ژیر گه لا پایزیه کاندایه کۆتا لقه کانه وه مابونه وه. عه لانه دین نه بیوت باپیره ی نه مامه که ی زۆر به نار هه تی له ئیرانه وه هینا وه. له م لایه وه نه بوایه زۆر ناگادار بوینایه که له حوجره که وه نه بینرین، یان له شهوقی دۆزینه وه ی گوئزدا نه که وینه خواره وه. به سه رسوپمان و خه مه وه بۆمده رکه وت له و نازاترم، لانی که م له سه رکه وتن به سه ر دره ختدا. نه و گوئزه کانی نه دۆزیه وه و من نه پۆشم لیمنه کردنه وه. نه لبه ته له تولینه که ی مندا کاکله گوئزیشی تیدا بو، به لام نه م گوئزانه تامیکی تریان هه بو. من سه رم له خۆپاگریان سوپمابو که توانیبویان له ده ست فهقی برسیه کان رزگاریان ببیت. کات به خیرایی تیپه پی و له شوینیکه وه دهنگی بانگی عه سه ر هات. له هر ساتیکدا نه کرا بانگده ره که بیته سه ره وه. له ترساندا به خیرایی پۆشتینه خواره وه.

که م که م هه مو شوپ و شهوقی ده رونم سنوردار بو بو له چاوه پروانیم بۆ چونه سه ر بان. هه وا به ره و ساردی نه پۆشت و دهسته کانم خه ریکبو نه یان به ست به لام هه یچ گرنه نه بو. له گه ل یه کدا له شامه وه نه مانهینا و له شیرازه وه ده رمانته کرد و نه و یاریانه ی نه مانزانین فییری یه کتریمان نه کرد. هه ندیک جار من سولتانه شم نه برد. پییمان نه کرده تویکله گوئزه کان و نه و به ده وری خۆیدا نه سوپایه وه، له پیکه نیندا خه ریک بو ناوسکمان بپچریت. میوه وشکه کانی ئیلیاسیش په ونه قی نه به خشی به جه ژنه پایزانه که مان. ته نیا کاتیک عه لانه دین باسی دایکی نه کرد و چاوه گه وره و په شه کانی پر نه بون له فرمیسک، یان نه گه ر باسیکی براکه ی بکردایه په گه کانی ملی له هه میشه شینتر و گه وره تر ده رنه که وتن، من دهسته پاچه نه بوم و نه منه زانی چی بکه م. هه زمه کرد بمتوانیبا هه قی نه وم له براکه ی بکردایه ته وه. هه ر کاتیک به هانه دین نه هات بۆ حسبوکتیو بۆ حه ره م و بیانوی نه گرت و هه ل لایه کی نه نایه وه، نوئیزم به ناماده بییه کی زیاتری دل وه نه کرد و داوام له خوا نه کرد که په ندی نه م بونه وه ره له خۆپازیه دابدات به هوی

بیانوگرتنه کانی و نه وهش که نازاری عه لائنه دینی نه دا. بیگومان نه ویش رقی له من بو، ته نانهت یه ک جاریش پوینه دابوراسته و خۆ سهیری ناوچاوم بکات. وه ک نه وهی نه سلان هه ر نه بيم و نه مه نه لبه ته کۆتا خه می من بو.

به یانی نه و پۆژه چاوم نه کردبوه وه خوشحال بوم. نه مزانی نه بیته به رگدرو بیته و جل بدوریته بۆ منداله که ی دایکم که ته قریبه ن هه مو حه ره م له چاوه پوانیدا بو و بریاربو منیش فیتریکات تا بتوانم جلی مندال بدورم. له گه ل نه وه شدا هیچ هه ستیکم نه بو به رامبه ر به منداله که ی دایکم، به لام عاشقی کراسه بچکۆله کان بوم و حه زمته کرد منیش کراسی بۆ بدورم و به دهستی خۆم بیکه مه به ری. هیشتا خه ریکبوم ده سه ملانیم له گه ل خلتی خه وه که مدا نه کرد که ده رگای ژوره که به دهنگه ده نگه وه کرایه وه و نایا له کاتیکدا به زه حمهت که سیکی به شوین خۆیدا پائه کیشا، هاته ژوره وه.

نیوه پاست بومه وه. تارماییه کی لاواز و پهش، له دوایه وه هاته ژوره وه. بۆنیکی چارپسکه ر به جاریکا ژوره که ی گرتنه وه. چهند ساتیکی پیچو تا ئوجیم له ناو که شی نیوه تاریکی ژوره که دا ناسیه وه نه وه نده گۆرابو و لاواز بو بو که نه گه ر له کۆلندا بوایه نه مه ناسیه وه. لاشی به ئاشکرا چه مابویه وه. قژه لوله دريژه که یان نه وه نده کورتر کردبوه وه که نه کرا بلئیت تاشیبویان. له جیاتی کراسه کانی من - که هه میشه نه درا به و- کراسیکی یه کسه ره ی سوریا ن له به ر کردبو و که له هه لتلیشانی دريژ و ناقۆلایه وه مه مکى بچوکی نه بینرا. نه وانیه نه ویش وه ک نه وانیه من تازه له ژیر پیسته که وه سه ریا ن ده ره ی نا بو. به دلنیا ییه وه به هه مان نه ندازهش به نازاریون، به تاییهت له ژیر نه و کراسه زبیره دا که وانه زانم له جنسی په شه ده واری کۆچه ریه کان بو. شتیکی له پوخساریدا خستمیه وه بیر بیچوه په په سیلکه مردوه کان وه ک نه و کاتانه ی مۆته که م نه بینی و هاواری بیده نگ که رومی نه گوشتی. رامکرد به ره و لای، هیچ کاتیک نه مه زانی نه وه نده خۆشم

ئەوئەت. ئەو ھى من بو. چ كەسىك مۆلەتى بە خۆى دابو ئەم بە لايەى بە سەردا
 بېئىت. ئەمويست بېگرمە باوہش. ئايا ئەوہندە توند خۆى خستە نىوانمانەوہ كە
 ھەردوكمان بە يەكماندا دا و من كەوتمە سەر زەوہكە. لە ناو سەرسوپمان و
 داماوى مندا، ئايا خۆى كۆكردەوہ و وتى: خاتون گيان بېورن! ئەو نەخۆشە،
 دەستى ليمەدەن. بېرئەكەى زوخى كردوہ و تاي ھەيە. وائەزانئەت خەرىكە
 ئەمرئەت. دۆمئەتى نواندوہ كە ئەيەوئەت بەر لە مردن ئىوہ بېئىت. دويئە شەو
 نەخۆى خەوتوہ، نە لە قىژە و ھاتوھاواردا ھىشتويەتى كەس لەو خوارەوہ
 بخەوئەت. كاتىك نىگاي ماتەم و ئازارچەشتوى ئوجى تىكەلى نىگام بو، ئىتر لە
 ھىچ شتىك تىنەگەشتم. ديسان لە بېچارەبيدا پەلامارى ئايامدا. گريانئىكى شىت
 ئاسا بەر چاو و گەرومى گرتبو. كوئىر كوئىرانە مشتەكۆلەكانم ئەنارد و لەگەل
 گرياندا ئەمقىزاندا. من ئايام بە تاوانبار و ھاوبەش دائەنا لە كوشتنى ئوجيدا.
 پىيان وتبوم خەتەنە كارئىكى گرنگ و ترسناك نىە و ئەو خۆى وتبوى دان بە
 خۆمدا بگرم. ئەمويست ھەم خۆم بكوژم، ھەم ئەو. ئەمويست دنيا ھەر لەو ساتەدا
 تەواو بېئەت. ئەم روداوہكۆتا توانا و ھىزى لىگرتەوہ بۆبەرگەگرتنى ئەم مالى
 پۆحانە. بە سەر و قاچى پوتەوہلە دەرگاگەوہ پۆشتە دەرەوہ و بى ئەوہى ھىچ
 شوئىنئىك بېئىنم، نەستيانەبەرەو پلىكانەى ژورەكەى داىكم پامكرد. لە يەك چاو
 تروكاندندا خۆم لە ناوہپاستى ژورەكەيدا بېئىنەوہ. ئاوسا، بە لاشە ناقولاكەيەوہ
 لە ناوہپاستى ئەو قوماشانەدا دانىشتبو كە لە سندوقەكان دەرپھىنابون. كە منى
 بېئى، بەو ھەموہ قورسىيەيەوہ وەك ھەورەبروسكە ھەستايەوہ و لە كاتىكدا بە
 دودەستى وركە گەورەكەى ئەپاراست، قىزاندى خواى گەورە! چى بوہ كىميا؟
 ديسانەوہ چى بوہ؟ بە دەست ئاماژەم كرد بۆ لاي ژورەكەم، بەلام نەمتوانى ھىچ
 بلىم. گريان و خەم و تورپەيى تىكەلى يەك بو بون و دەرنگىك وەك دەرنگى شكانى
 دەرختىك لە گەرومەوہ ئەھاتەدەرەوہ. نزيك بوم لە مردن. پايكرد بۆ لام و

باوهشى پيداكردم. ئاي چ بەھشتىك بو ئەم باوھشە. بالام ئىستا ئەگەشتە سنگى
 كە ھەمىشە بۆنى گۈلى ئەدا چەندىن جار بىنىبوم كە كيسەيەكى ئاورىشى
 بچوكى پىر لە گەلای گۈلى سور يان ياسى لە ناو سنگيدا ئەشاردەوھ. بۆنى خۆشى
 ئەو دەرونى شلەژاومى ھىور كردهوھ، دەستمكرد بە قسەكردن و گريان كە ئايا بە
 ھەناسە بىر كە لە پىوھ گەشت. دايكم ھاواری كرد بەسەريدا چى بوھ؟ خۆ من مردم،
 زوكە بزائم ئوجى چى لىھاتوھ؟ ئايا ھەم لە ترس و ھەم لە ماندوئيتيدا ھەناسەى بۆ
 نەئەدرا. بەردەوام ئەيوت: خاتون گيان مەترسن! ھىچى لىنەھاتوھ. تو خوا
 خەفەت مەخۆن. خاتون گيان ھىچ نىھ، توخوا مەترسە. عەجەب كاريكم دايە
 دەست خۆم! چ ھەلەيەكم كرد! چ ھەراوھوريائەك بەرپابو. سەيرىكى تورپى
 كردم كە بە پوشىكىشم نەزانى. دەستى دايكم گرت و بى ئاگاداربون لە بارودۆخى
 و بى ئەوھى بواری پىيدەم ھىچ بەدا بە سەريدا، پامكىشا بەرھو پليكانەكان. چەند
 ساتىك دواتر من و ئەو وردبوبوينەوھ لە ئوجى كە وەك بىچوھ مارمىلكەيەك لكابو
 بە ديوارەكەوھ و بە چاوھ گەورەكانى كە تاكە نىشانەى مانەوھى شوناسى بو،
 سەيرى ئىمەى ئەكرد. فرمىسك وەك پوبارىكى باريك، دەشتى زستانى گۇناكانى بە
 ئارامى و بىدەنگى ئەبىرى و ئەپزايە سەر سنگى پوتى. ئەوھندە تىكشكاو
 دەرئەكەوت كە من ھەمو جۆرە ئومىدئىكم لە دەست ئەدا بۆ چاكبونەوھى.

دايكم واق وپماو، نىگای لە ئوجىوھ بۆ ئايا و لە ئاياوھ بۆ ئوجى ئەگەراندەوھ،
 ھەرگىز ھىچ كەسىك تا ئەو پۆژە ئەوھندە دايكىم بەو پەريشانىھ نەبىنىبو و
 دەنگى لە ئاستىكى ديارىكراو بەرزتر نەبىستبو. تەنانەت لە پۆژى بە خاكسپاردنى
 باوكىشمدا، ئەو تا رادەيەك خۆگرى لە دەستنەدا. بەلام لەو كاتەدا بەرھو
 كەنيزەكە رايكرد و گرتىھ باوھشى و بە گريان و ھاواركردنەوھ بەردەوام ئەپىرسى:
 ئەى خوايە، ئەم ناسولمانانە چيان كردهو بەم مندالە داماوھ؟ ئايا تو لە چ
 دۆزەخىك بويت كە ھىشتوتە ئەم بەلایە بىنن بەسەر ئەم مندالە بىتاوانەدا؟ ئايا كە

داماوانه له سەر پلیکانه ی بهردهم ده رگا که دا داهیزرا، سه ری خسته ناو
دهسته کانی و به گریانه وه وتی: خاتون، من چوزانم! دهی خه تهنه یان کردوه.
ئه بوایه مسولمان ببوایه! ئیستا برینه که ی زوخی کردوه، هیچ نیه، باش ئه بیته وه
هر له خۆیه وه دۆمیتی ئه نوینیت. ئه سلن ئه مه چ په یوه ندیه کی به منه وه هیه؟
مه گهر من فرمانم داوه خه تهنه ی بکه ن؟ ئه ی خوایه! که ی پرگارم ئه بیته لیره؟
ئه سلن تاوانی منه که هر له خۆمه وه دلم بۆی سوتا. ئه بوایه بمهیشتایه هر له
خواره وه بمریت تا ئه م هه راوه وریایه هه لئه گیرسیت. خاتون گیان! خۆتانی پیوه
مه لکینن. بۆ ئیوه باش نیه. گرفتمان بۆ دروسته بیته ها!

دایکم بی بایه خدان به ئاگادار کردنه وه که ی ئه و دوباره هاواریکرد: قژه کانی؟
جله کانی؟ برسیتی کیشانه کانی چی؟ ئه مانه ش به شیکن له مسولمانی؟ چ نا
مسولمانیک ئه مانه به مسولمانیتی ئه زانیت؟ ئه مه ویت بزانه.... ئه ی هاوار! خوایه
خۆت هه مو ئه م پیستیانه پاکه ره وه.

ئایا وتی: خاتون، خاتون گیان! هه لمه چن، بۆتان باش نیه. ئه مه ته نیا
که نیه زه کیکه. ئه مانه وه ک ئیمه نین. ئیوه ئه مه تان خراب پاهینابو، ئیستا بۆی
ناره حه ته، ئه گینا که نیه زه ک، که نیه زه که.

دایکم چه ند هه نگاو یکی به ره و پوی هه لگرت که ئایا له ترسدا پۆشته دواوه.
دایکم دوباره قیژاندی: بپۆ بلی حه مامه که م گهرم بکه ن، حه کیمه باجی و
نه نه جیش ئاگادار که ره وه. دواتر پوی کرده من و وتی: یه کیک له و جلانه ی که وتم
لیره بۆت بدورن، ئاماده بکه. دواتر دانیشته و ئوجیشی له ته نیشت خۆیدا
دانیشاند.

ئایا که نیگه رانی له سه رومۆقلی ئه باری و خۆی به بیگونا هه زانی له به رامبه ر
توپه بونی دایکمه دا، دوباره به وریاییه وه وتی: خاتون ئه مه نه خوشه. دهستی
لیمه ده ن. بۆتان باش نیه، بۆ منداله که ی زگیشتان باش نیه. دایکم چاویکی لیزیت

کرده وه و به که لله پره قیه وه دوباره ئوجی له باوه شیدا گوشی. دواتر پوخساری
لینزیک کرده وه و وتی: مه ترسه کیژۆله ته نیا که م. باش نه بیته وه.

من وه ک بلیی، هم به چاوه کانی خۆم نه مبینی و هم به ده ستیشم نه مساوی
نه و گیانه ی که دایکم نه یکرده وه به بهری نه و بهنده داماره بچوکه ی خوادا. چ
موعجیزه یه که نه م عه شقه! دایکم له کاتی کدا قسه ی له گه ل خۆیدا نه کرد، وتی:
تاوانی من بو. خواجه بمبه خشه! نه ده بو هه مو شتی کم به ئومیدی نه مانه وه
جیبه یشتایه.

فینکییه کی شادی هینه ر پۆحمی گرتبوه وه به لی، دایکم نه ده بو هه مو شتی کی
- کچه که ی، کورپه که ی، ماله که ی، ژیا نی - به ئومیدی نه مانه وه جیبه یشتایه.
کۆمه لیک ژنی دافره قاو، له ژیر فرمانی کورپکی گه نجدا که زیندانه وانیا ن بو و
کورپکی گه نجر که هیشتا له به رزه خی مردنی دایکی و نامیهره بان ی برا که ی و
بینا گایی باوکیدا په له قاژه ی نه کرد، و باوکیکی نقوم له کاروبار و چاوه پوانی
گه لیک که شاریک دابوی به کۆلیدا، چون دایکی منیا ن تا سه رزه مینی دزیو بون
بردبو؟ سوپاسی خوام کرد که به رله وه ی سه ره ی ئیمه بیته، له کۆتاییدا دایکم
هاته وه هۆش خۆی.

له گه ل نه وه شدا به رگدروه که له پریگه ی دوره وه هاتبو و بی ئارامانه چاوه پری
فرمانه کانی دایکم بو، نه و خۆی به تایبه تی ئوجی به یارمه تی نه نه جی - که به
بیزاریه وه دهستی له که نیزه که نه دا - شوورد و جلی له به رکرد و فرمانیدا له
ژوره که ی مندا جیگه خه ویکی تایبه تیا ن بو پاخست و دواتر له پشت سه ریه وه
دانیشته تا چه کیمه باجی که مامانی خۆی بو هات. دواتر هه موانی بو بینینی له
ژوره که کرده ده ره وه، به لام هاواره لوره ئاسا کانی ئوجی که وه ک دیاربو
نه گه شته چه ند کۆلانی ک سه رتر، دل و دهرونی ئیمه ی سوتاند. نازانم چی پویدا بو
که دایکم له ژوره که هاته ده ره وه و له گه ل نه وه شدا که چه ند هه فته یه ک بو دلی

تیکنه چو بو، دوباره له سوچیکی باخچه که دا هه رچی له هه ناودا بو، کرده
دهره وه.

هه مو ژنه کانی حه رهم - له پیر و گهنج - بیجگه مامی - له ژوره کانیان هاتبونه
دهره وه و به ترسه وه لیرو له وی قسه یان له گه ل یه ک نه کرد. من له سه ر شیرو
به ردینه که ی خو م دانیشتبوم و سه ره پای نه وه هه موه بیتاقه تیه م له چیژیکی
توله که ره وانه سه رمه ست بو بوم. نه وان نه بوایه بیانزانیایه ئیمه کئین. نه بوایه
بیانزانیایه کیرا خاتون - دایکی من - له کاتی خویدا نه بیته چ مینگه شیریک. پاش
ماوه یه کی دوردریژ شانازییه کی گه وره م به دایکمه وه کرد. به م دواییانه گورابو،
ئیر له نیگا کانیدا هه ستم به وشه یادییه ی نه وه عه شقه بی چی و چلونه نه نه کرد. به
زوری رهنگ له پو بر او و لاواز بو و له جیاتی جله جوان و پازاوه کانی کراسیکی
ساده و ساکاری له به ره کرد و هه میشه سه ره پۆشی به سه ره وه بو. له وه به دواوه
هیچ که سیک نیشانه یه کی له ته وقه گه وه ره یه کانی سه ری که ره نگا وره نگ بون،
نه بینیه وه. له شولاره جوانه که ی تیکشکابو و ژیر چاوه کانی هه میشه ئاوسابون.
نه مانه نه لبه ته هینده ش گرنگ نه بون. به بۆچونی من بیگانه بونی له نا کاوی به
ئیمه و نقومبونی خیرای له ژیا نه تازه که یدا، زیاتر شایه نی سه رزه نشت بو. هه ندیک
جار نه هاته به رچاوم که ته نانه ت خوداوه ندگاریش وه ک نه وه پۆژانه سه یری
نه نه کرد. به نهینی شه رم نه کرد له وه ی قبولی بکه م نه م ژنه هه ر نه دایکه ی منه
که پۆژگاریک وه سفی جوانی و که مالی به مه جلیسه کانی قونیه دا بلاوبوبویه وه.
کاتیک هاته وه بیرم که پیش له مردنی باوکم و ته نانه ت چه ندین جاریش دوا ی
مردنی باوکم - سه ره پای هه مو تاسه ی بۆ گوشه گیری - کاتیک که بازرگانه
کوتالفرۆشه ناسراوه مه غریبیه که له فینیزه وه ئاوریشمی چینی، حه ریر و خشل و
زه نبه ری هیندی و به زیپر چنراوه ئیرانیه کانی به کاروانی وشتر نه هینا بۆ
باخه که ی ئیمه و دایکم یه ک هه فته ی ته واوی ته رخانه ت کرد بۆ هه لباردنی قوماش و

تۆر و قۆپچەي گونجاو و تازەش كاتىك بازىرگانە كە ئەپۆشت، دايمك گلهيى ھەبو كە ئەم سال لە پارسال كە متر شتى بە كەك خواردوى لەگەل خۆي ھىنابو، نەمئەويست باوھربەكەم كە ئەم ژنە داماوھ بەو لەشولارە تىكشكاوھوھ، لەو جەلە ناقولايانەدا دايمكى منە. بەلام ئەمپۆ كە چمكىك لە لىھاتويىھ دىرینەكەي نىشاندا، نەومبوم لە خۆشيدا و چىتر بەرزى ديوارەكان قورساييان لەسەرم دروستنەئەكرد.

پاش بانگى نيوھپۆ مامانەكە پۆشت و دايمك فرمانى پىويستى دەربارەي خواردن و پەرسىتارى ئوجى بەسەر ئايادا كرد و وتى دواي نيوھپۆش بنىرئىت ئەو ئاوكوتانەي دايەنەكە وتويەتى بىھىنن و ئەگەر خۆيان ھەزناكەن، ئەو بانگ بەكەن و بە منىش كە ھەر وا لەسەر شىرە بەردىنەكە لە ژىر نىگا سوسەكار و ھەندىك جار جويىنبارانەكانى لايەنگرانى ماميدا لە چاوھپوانى كۆتايى ھاتنى پوداوھكەدا دانىشتبوم، بە نىگايەكى پىر لە ھاودەردىھوھ وتى: ئەگەر ئەتەويت لاي ئوجى بىمىنەرەوھ و ئەگەرىش ناتوانى وەرە سەرەوھ بۆ لاي بەرگدروھكە.

ھەزمنەكرد لە ھەردو جىگەكە بىم. يەكەمجار سەرىكم لە ئوجيدا كە نىگاكانى ئارام و پىر لە ھەقناسى بو و دلنىامكردەوھ كە نامرئىت و من و دايمك چىتر مۆلەت نادەين بىبەنەوھ خوارەوھ. دواترىش بە پىكارىھوھ وتم: ((ئىستا ئەپۆم با تۆ ئاسودەبىت و بتوانىت بخەويت.)) و دواتر وەك تىرىكى لە كەوان دەرچو، پامكرد بۆ تالارى گوشەكە. ھەستم بە بارسوكى ئەكرد و لەوھى كە لە ناو ئەو ديوارانەدا خاوھن ھىزئىكم، مەستى مەست بوم. لە ھەمانكاتىشدا ئەو بەلایەي بە ناوى خواوھ بەسەر ئوجياندا ھىنابو و ئەو ستمەي ئەم دىندارانە بەويان پەوا بىنىبو، پۆيكردبوم بە ناو بىرکردنەوھدا. بە پىي ئەوھى من لە باوك و دايمك و خوداوھندگار و لالاي شەمسەدىنەوھ ئەمزانى، دىن تاكە پىگەي پزگارى و تاكە ھۆكارى پىنموني مۆفە بەرەو باشى و بەسۆزىھەكان و ماىھى سەربەرزى مۆفە لە بەردەرگانەي خواوھنددا. بەلام ئەمە زۆد جىاوازيو لەوھى كەوتبوە دەست ئەم

پیره ژنانه. و ئه وهی ئه سلن بۆ خوا به ره وای ئه بیینی به ناوی ئه وه وه وا بکن.
به یانی ئه و پۆژه کاتیک دواي نیوه پۆ سیبهری به رده م شیره به رینه که
دهرکه و ته وه، سه ره تاي وه رزیکي نوئی له گفتوگو و یاری مندالانه و چیرۆک
گێرانه وه و گێرانه وه ی یادگاری له نیوان من و ئه ودا کرایه وه: خوا.

ئو ئه لبه ته هه ندیک جار باسی خوی ئه کرد و من هه میسه گویمه گرت. به لام
ئه مجاره یان من بوم ئه مویست به جدیه وه باسی خوا بیئمه ناوه وه.

دواي نیوه پۆیه کی ساردی پایزی بو. له سه ر سه ربانه که دهسته کانم به خشتی
دوکه ل کیشی تونی هه مامه تاییه تیه کی دایکم که بۆ ئو جی گهرم کردبو و هیشتا
نیوه گهرم بو، گهرم کرده وه و له کاتیکدا به رده وام به چاوه کانم به شوین
ئه به دیه ته وه بوم، وتم:

تۆ ئه زانیت خوا چۆنه؟ تۆ ئه وه نده ده رباره ی قسه ئه که یت و مامۆستا کانت له
دیمه شق فێریان کردویت، ئه زانی ئه و شیوه ی چۆنه و له کوئییه؟ ته نانه ت باوکت که
ئه م هه موه خوینده واریه ی هه یه، ئه زانیت؟ من ئیتر ئه سلن دلنیا نیم ئه و له
شوینیک بیئت.

هیشتا به لگه کانم نه ژماردبو و باسی روداوه که ی دوینیم نه کردبو که رهنگی وه ک
به فر زهره بو. وه ک مار گه ستوه کان له جیگه که ی خوی پاپه پی و به دهنگینی
ناسک قیزانندی: بیدهنگ به! ئه ته ویت له م سه ره وه بتخه مه خواره وه! زوکه گاز له
زمانت بگره و داوای لیخۆشبون بکه! خۆشی دهسته کانی کرده ناو گوئی و توند
توند دوعایه کی له ژیر لیوه وه خویند. دواتر گه پرایه وه و چاوه ترسناک و پر
گله ییه کانی بریه من. من له کاردانه وه که ی ئه و زۆر ترسابوم. بی ویست هه مو
ئه وه ی ئه مزانی که ئه کرا مانای لیخۆشبون بگه یه نیئت، به دهنگی به رز خویندم.
یه که مین جار بو له چاوه کانیدا توپه ی و ترسناکیه کی له و شیوه یه بیینم. باوه پم
به وه کردبو که له وانه یه له سه ربانه که وه بمخاته خواره وه. دواي چه ند ساتیک وه ک

ئەو ەى ئاگادارى زىادە پەوئەكەى خۇى بوبىتەو ە بە ئاوازىكى تىكەل لەگەل
دلدانەو ە وتى: ئاخىر كفىر ئەكەىت! نازانم چى بو ە لەم بىرە كفىراووانە
ئەكەىتەو ە... ئەستەغفىرولالا... بلى ئەستەغفىرولالا! بلى كە ئەترانى... زوكە.

هەمو بوىرىم كۆكردەو ە، تفى دەم قوتدا و لە كاتىكدا بىرم لای پاكردن بو، وتم:
زۆر باشىش ئەزانم. لە بەرئەو ەى ئەو ئەھىلىت خەلكى لە پىناویدا نارەھەتى
بچەژن، مۆلەت ئەدات بە ناوئەو ە نازارى كەسانىتر بدەن، جىاوازى لە نىوان
دروستكراو ەكانىدا ئەكات. يەككىكى زۆرتر خۆشئەو یت و يەككە كەمتر. دواتر بە
چەند پستەيەكى لاسارانە و كورت، چىرۆكى ئىلياس كە ھىندە خواى خۆشئەو یت،
بەلام ئەم ھەمو ە لە باخدا بەدبەخت و تەنبايە و دواتر چارەنوسى بى بى خانم و
چىرۆكى ئوجى و چىرۆكى داىكى خۇى كە بى گوناھ لە گەنجىدا مەدو ە و
مندا ەكانى تەنيا ماونەتەو ە و چىرۆكى باوكى خۆم بە مردنى ناو ەختى و ھەمو ئەو
چىرۆكانەى بە بۆچونم ستمكارانە ئەھاتنە بەرچا، بە يەك ھەناسە و ھاوارەو ە
گىراپەو ە و ئەو كە پەگەكانى تورپەى لەگەل ئەفرەت لە من، نىگای پاكى تىكەلى
جۆرىك لە لىلى ئەكرد، بەرگرى ئەكرد و ئەھاتە ناو قسەكانم و ئەيوت: ئەمانە
ھەمو ھىكمەتىكىان ھەيە و ئىمە ھەست و مۆلەتى دەستخستەناو كاروبار و
ويستى ئەومان نىيە. من لە جىاتى خۆبەدەستەو ەدان لەسەر يەك لەسەر يەك
بەلگەكارىم ئەكرد و ئەويش ھەر خەرىكى ئاراستەكردنى من بو كە كار گەيشتە
دەمەقالتىيەكى زۆر جددى. لە كۆتايىدا كاتىك وتى، ئەگەر يەك جاريتر دەم
بكەمەو ە بە دەست بۆ ھەمىشە بىدەنگم ئەكات، بە ناباوەرپەو ە لەو ھەمو ە
بىتەدەبى و ترسناكىيەى كە ناميارە باشەكەم ھەببو و لە ترسى ئەو ەى ئەو ەك بە
پاستى بەلایەكم بەسەردا بىننىت، ترس لە تارىكىم جارىكىتر لە بىر چو ەو ە،
سولتانەم لە باو ەشگرت و بە يەك ھەناسە لە پلىكانەكان ھاتمە خوارەو ە. ئوجى
داما و لە ژورەكەمدا خەوئىنرابو و زامەكەى بۆنىكى زۆر ناخۆشى لىتەھات. ئەلبەتە

ئەو - كەم و زياد - ھەميشە بۇنى لىتھات و بەرگەگرتنى ئەو بۇنە تەنانەت ناپەھەتتر بو بۇم لە بۇنى ئەم بۇگەنيە. سولتانهەم بەرەلاکرد و لە تەنیشتىدا دانیشتم. وامئەزانى خەرىكە چاك ئەبیتەوہ. بە بينىنى كارەساتەكەى ئەو بۇ چەند ساتىك ھەمو شتىكم لە بېرچوہوہ. بەلام شەو لە جىگەخەوہكەمدا بېرپارمدا بۇ ھەميشە قسە لەگەل ھاوپى بېتەدەبەكەمدا نەكەم. ئەو شايستەيى ھاودەمىيى منى نەبو. ئىترى لىوای نىوہپوان نەئەچومە ھەيوانەكە، پۇژدەكانى يەكەم شايەنى بەرگەگرتن نەبون. وەك بلنى گالىسكەيەكى ھەزار نەسپى رايئەكىشتەم بۇ سەريان. ھەولمئەدا خۇم سەرقالکەم، بەلام بى سود بو. پۇژدە تاقەت پىروكىنەكان گەرانەوہ، بەلام ئەم جارە ھۆكارىك بو كە بە پىداگرى ئەبەشتەمەوہ، لەوانەيە ئەویش، لە خۇبايىبون.... لە خۇبايى بونىك كە زۇر سەخت بىرىندار كرابو. تاكە شتى دلخۇشكەر ئەوہبو ئوجى خەرىكبو بەرە بەرە باش ئەبويەوہ و بە ويستى خۇى ھەندىك جار لە كارە بچوكەكاندا يارمەتى ئاياخانمى ئەدا و كاتەكانىترىشى لەگەل من تىئەپەپاند و منىش ئەو پۇژانەى كە خۇم مامۇستا يان كارىكىترەم نەبو، خويىندنەوہ و نوسىنم فىرئەكرد. كارىك كە لە حەرەمدا - وەك زۇرىك لە خوونەرىت و پەفتارەكانى ئىمە - بە رىسوايى ئەزانرا، بەلام ھىچ كەسىك بوئىرى دژايەتىكردى نەبو. دايكم چىرۆكى كەنيزەكەداماوەكەى گىرپاوەوہ بۇ خوداوەندگار و ئەو زۇر بە تورەيى و ھەلچونەوہ، بىزارى زۇرى خۇى لە ئەھلى حەرەم تىگەياندبو، لەبەرئەوہ كەس بوئىرى دەستوہردانى نەمابو.

زىستانى سارد لە ھاوپىيەتى ئاميارەكەى تەنيايىم - شىرە بەردىنەكە - كە ئىستا ئەویش وەك من بەستبوى، بىبەشى ئەكردم. ئەلبەتە ئەگەر كەشوہەواش باش بوايە نەئەپۇشتە ھەيوانەكە. پاش زويربونەكەمان، ئەو ھەندىك جار بە بيانوى يارمەتيدانى دايكەمەوہ ئەھاتە خوارەوہ و من كە ھەولمئەدا لە چاوەكانى شاراوە نەبم، ئاگادارىشىئەبوم و لەوہى كە لە ھەر ساتىكدا چاوەكانى

بهه یوانه که دا نه گیترا به شوین مندا، چیژم وهر نه گرت. چیتر به بیانوی جیاواز جیاواز ته نانهت نامادهی خوانی خیزانی هه یینیانیش نه بوم. نه سلن نه منه توانی له و هه موه بوداریه ی خوشبیم، هیچ که سیک شایه نی نه وه نه بو به و شیوه یه قسم له گه ل بکات. هه رچه نده به رده وام دلّم بو خوشیه کانی سه ربانه که لینه دا، به لام سه رم به سه عیکردن و گولچنیه وه گرم نه کرد. هه زمئه کرد له سه ر ده ستماله ناو ریشمیه سپیه کان که بریاربو له که لوپه له کانم بن به رینمایی به رگدروه خیزانیه که مان گوله یاس بنه خشینم. ته ماشا کردنی نه م په مئی و بنه وشه بیانه - له کاله وه تا نه رخوا نی تیر- که رهنگه کانی من بون گیانی نه بوژاندمه وه. بیرم له و پوژانه نه کرده وه که شازاده ی به ختم بیت و بمبات بو مالیک که نه مبه ره وه به ری رینگه لمیه که ی به دره ختی یاس داپوشرابیت. ده نگیک له ناخدا نه یوت: ((تو به سه ر لمه کانداهه نگاو هه لئه هیئیت و بونی گوله یاسه کان نه که یت به لام دلّت زور بو پوژه گانی سه ربانه که ته نگ نه بیت)).

دوای نیوه پویه کی خه وهینه ر و بیدهنگی یه کیک له پوژه کان بو که بینیم به ته نیایی هات بو هه یوانه که. وه که هه میشه له پشتی تاکه ده رگای ژوره که مه وه تاسه یم نه کرد. بو یه ک سات له پشت ده رگای ژوره که مدا وه ستا. دلّم خه ریکبو له سنگم نه هاته ده ره وه. خه ریکبوم رسته رقاویه کانم که سه دان جار له دلی خومدا دوباره م کردبونه وه، ناماده نه کرد که بیستم دهنگی پئی به ره و دورکه وتنه وه نه چیت، هه مو له خوباییبون و نه میرزاده یی و ئیرانی نه ژادیم و هه مو نه وه ی کچیکی سه رسه ختی له من دروستکردبو تا دریژه به زویریکی پیداگرانه بده م، وه ک چلوره پته وه کانی نه م شهوانه که به پلوسکه کانه وه نه یانبه ست و به خوره تاوی نیوه پوان نه توانه وه، پزانه ناو ده رونمه وه. له وانه شه هه موان ده نگیان بیستبیتن. له سه ر سندوقه که م گرموله م کرد و سه رم خسته نیوان نه ژتوکانم. هه زمئه کرد بگریامایه، به لام زیاتر توپه بوم تا خه مبار، زور هه ستم به سوکیتی

ئەكرد. شەرمم لە خۆم ئەكرد كە دلم بە بەچكە مندائىكى وشكە موقەدەس كە ھەر بە بەرسىلەيى ۋەك ميوژ دەرئەكەوت، خۆشكردبو، بربارمدا ئەگەر تا كۆتايى تەمەنم لە تەنياييدا بمرم دلى پىنەدەم. ئەو دۆراوى ئەم ياربه بو. سوڊى ئەم ھاورپىيەتبه زياتر بۆ ئەو بو. ئەو بو كە دايكى نەبو. ئەو بو كە ھىچ كەسىكى نەبو بۆ قسە لەگەل كەردن. ئەو بو نەينەۋىرا بچىتە سەر دارگويزەكە. ئەو بو ھەميشە قسەي ئەكرد و من گويمئەگرت. ئەو بو كە خەرىكبو بە دەست براكەيەۋە دىقى ئەكرد و من دلىم ئەدايەۋە. ديسانەۋە دەنگىك لە ناخدا وتى: ((ئەۋە تۆش بويت كە ھەمو رۆژىك بە ئومىدى ھەمو ئەمانەۋە لە خەۋ ھەلئەستاي)).

نازانم چەندىك ھەروا دانىشتبوم كە ئوجى بە سىنيەك خواردنەۋە ھاتەژورەۋە. سىنيەكەي دانا و بە پەلە پۆشت و دوبارە بە دەسمائىكى بچوكەۋە كە پياۋەكان ھەميشە بە شالەكانيانەۋە بو گەپايەۋە و وتى: خاتون گيان ئەمە لە پشت دەرگاگەدا بو.... شتىكيان تىدا داناۋە.

دلم دوبارە كەوتەۋە شوينىكى لاشەم و من دەنگىم بىست. ئەمە ئەو داياناۋە من دلنيام. لە كەنيزەكەم ۋەرگرت چەند قورسىش بو. ئەكرا چى بىت؟ دواي ئەم ھەموە كاتە ئەمە چ جۆرە پەيامىك بو! گرىي دەسمالەكەم بە نارەحتى و خىرايى كەردەۋە. لە ناكاو ھەردوكمان بەيەكەۋە قىزەيەكى كورتمان كەرد، ئوجى دەرگاگەي داخست و نزيككەوتەۋە، لە ناو دەسمالەكەدا گوپەكى بلورىنى تىدابو كە لەناو دەيان كەلووى ئاورىشما بو و پەنگەكانيانى ئەدايەۋە. جوانى سىحراوى و يارى پەنگەكان زمانمانى لە گو خستبو. ئوجى و ھاورپىيەتى ئەوم بۆيە پىخۆش بو كە ھەرگىز پرسىارى نەئەكرد. ماۋەيەك ھەردوكمان سەرگەرمى گوپەكە بوين كە بە ھەر جولاندنەۋەيەك بە ھەزار پەنگ ئەدەرەۋشاينەۋە. خواردنىكى سەرپىيىم بە خىرايى خوارد، ئوجى پۆشت و من و گوپەكە بە تەنيايى ماينەۋە. ھەرچەندە بىرمكردەۋە ئەمەيان چۆن دروستكردوۋە و لە كوئوۋە ھىنراۋە، عەقلم بە ھىچ

شوپىنىڭ نەئەگەشت. پۆڭى دواتر كىسەيەكى بچوكم بە گولى پاراۋەۋە چنى و گۆ و
 كەلوۋەكانم كىردەناۋىيەۋە و لە گىرفاندا ھەلمگرت. گۆكەم لە خۆم
 جىانەئەكردەۋە. جوانترىن دىارىيەك بو كە تا ئەو پۆڭە ۋەرمگرتبو. تازە دواى
 چەند پۆڭىك كە قورسى گۆكەى گىرفانم خۆشى ژيانى بۆ گىرپابومەۋە كەۋتمە بىرى
 ئەو ئەركەى ئەم دىارىيە ئەيخاتە سەرشانم و كەۋتمە بىر ئەو كەسەى ئەمەى بە
 دىارى پىدابوم و ئەۋەى كە ئىتر دلم لىنى پاكبوبويەۋە، ۋەك پاكىتى ئەو گۆ
 بلورىيە. بە دلنىيايىيەۋە ئەو ئاگادارى زىادەپەۋىيەكەى بو بويەۋە و بە خستەنە ژىر
 پىنى لە خۆبايىبونى و پىدانى دىارىيەكى ئەۋەندە جوان داۋاى لىخۆشبونى لىكردبوم
 و دللى منىش لە ئەو خۆشبوۋو. دىاربو قەدرى ھاۋرپىيەتىمانى زانىۋە. بە ئەركى
 خۆم ئەزانى بە جۆرىك سوپاسى بكم. لە شىۋازى گەياندى دىارىيەكەشەۋە
 بۆمدەركەۋتبو نابىت لە ناو كۆمەلدا - بۆ نمونە لەسەر خوانى شەۋى ھەينى -
 راست و بى تويكل پىنى بلىم ((سوپاستەكەم!)). ئەبۋايە بىرىكى ترم بگردايەتەۋە.
 ھىشتا دايكم تاكە راۋىژكارم بو. بى ئەۋەى رۈنكردنەۋەى زياتر بە پىۋىست
 بزاتم، لىمپرسى: دايكە! ئەگەر لە كەسىك زوير بوپىن و دواتر لە تاۋانەكەى
 خۆشبوپىن و بمانەۋىت ئاشت بىنەۋە لەگەلى، ئەبىت چى بكەين؟ دايكم كەمىك
 بىرىكردەۋە و بە پىكەننىكى پىر وىقار و شكۆدارەۋە ۋتى: ئەبىت بزانىن ئەو
 كەسە كىيە! ۋتم كەسىكە نامەۋىت ناۋى بىنم. ئەمجارە پىكەننىكى پىر ماناىر
 پوخسارى فوتىكراۋى كە زانىبوم كارىگەرى كۆتا پۆڭەكانى دوگىانيە،
 پۆشنىكردەۋە و بە سەر لەقاندنەۋە ۋتى: بەستراۋە بە گىرنگى ئەو ھاۋرپىيە و
 بابەتەكەۋە. ئەگەر كەسىكى زۆر گىرنگ بىت ئىمەى ئەكەدەشانىەكان باۋە
 لەناۋماندا كە پەلكەيەك لە قىرمان لە تالىكى زىرپان زىو ئەپىچىن و بۆى ئەنيرىن.
 بەلام ئىرانيەكان نوقل و نەبات و شىرىنى ئەنيرن. ئەلبەتە پەبۋەستە بەۋەشەۋە
 كە بەرامبەر كىيە. نەكەيت پەلكەيەك بىنيرىت بۆ نەنەجى! ئەو راستى ئەكرد. من

و نەنجى ھەمىشە لە كاتى شۆردنى قژە ئالۆسكاوھ كانمدا كە تا پشت نەژنۆكانم
 نەگەشت، نەبوە دەمە قالیمان. بە پىكەنینه وە وتم: نا! كە سىكىتر كە زۆر نزیكە.
 ئیستا نەكریت ئیوھ تالیک زىر یان زیوم پىبدەن. سەلیقەى نەكده شانیه كانم زیاتر
 پى جوان بو، واتە كرده بیتر بو بۆم. دایكم نەوھنده زرنگ بو بزانیته پرسىار
 بیسوده و لەگەل نەوھشدا زۆر گومانى ھەبو و سوسوكاریش بو، نەزانم لە
 چاوه كانى مندا داخوازیه كى بینیبو كە پۆشت، سندوقچەى جەواھیراته كەى ھینا و
 لە ناو كیسەیه كى قەیفەدا تالیکى بارىكى زیوى دەرھینا و ھەر بە پىكەنینه
 تاییه تەكە یەوھ پىیدام. وانەزانم نە یویست شتیک بلیت، بەلام سوپاس بۆ خوا
 دەنگى پیاوھكان لە پشت دەرگاگەوھ بیسترا و بواری بۆ نەپرەخسا. بە خیرایى
 پۆشتمە خواریوھ. تالەكەم شاردهوھ و دواتر لە تەنیا پىیدا پەلكە یەكەم لە موھكانى
 پشت سەرم - بە جۆریك كە ئایا جان لە كاتى شانە كردنیاندا نەزانیت - لىكردهوھ
 و ھەمویم بە وردە یەوھ گری بە گری بە تالەكەوھ چنى و جارێكى تر ئافەرىنم نارد
 بۆ سەلیقەى دایكم. بە راستى دەرەوشانەوھى زیوھ كە لەگەل موھ بە پروییە كەى مندا
 زۆر لە یەك نەھاتن و جوانى پەلكە چنراوھ كە نەیتوانى دەرخرى ھەمو
 ھەستەكانى من بیت. لەگەل تولىكى دارى عەنبەرى بۆنخۆش كە دایكم پىیدا بوم
 خستە ناو دەسمالەكە و دەقمكرد تا ھەلى خۆى بۆ پرەخسیت. سەرەپای بى
 ئۆقرەبیم بۆ راگەیاندى ئاشتبونەوھ، پوداویك ھاتە پىشەوھ كە ھەمو شتیكى لە
 بىر بردینەوھ.

دایكم زا، كورپىكى بو، واتە برایه كى تر بۆ من. برایه كى بچوك و زىرین. لە
 قژیهوھ تا نینۆكە بچوكە كانى پى خنجیلانەكەى وەك بلیتى بە زىر داپۆشرا بو.
 خۆشحالى لە پوخسارى دایكم نەبارى. خوداوەندگار بە سەربەرزیهوھ كورپە
 تازەكەى ناو نا موزەفەرەدین ئەمىرى عالەم و نەوھنده بە جوانى و وریایى و
 عەشقوھ لە باوھ شینەگرت كە من - لەگەل نەوھشدا مندالى راستەقینەى نەو

نەبوم - ھەسودىم ئەبىرد. ئەم پوداۋە پېر شۆپ و شەوقە ھەمو شتېكىتىرى لە
 بېرېردمەۋە. ھەمو پۆزەكە چاۋەپوانى ھەلىك بوم كە برا زىپىنەكەم لە باۋەش
 بگرم. بە ھاتنە دىنباي ۋەك پۆشنايى ھەمو مالەكەي پۆشنىكردبۋەۋە. چىتر بېرە
 لىل و تارىكەكانى سەرم ئازارىان نەئەدام و ئەۋەي دايكم و ھەموان تەنيا گرنىگان
 بە مندالەكە ئەدا، ئەسلەن نارەھەتى نەئەكردم. من پىشتەر بە ھاتنە دىنباي
 شەمسەدىن تال و سوپىرى پۆزگارم چەشتبو. بە تايبەت ئەۋەي ئەم جارە دايكم لە
 چاۋدىرىكردنى ئەم ساۋايەدا بەشېكى گەۋرەي پىبەخشىبوم و ئەم متمانەي ئەو لە
 خۆشحالى و شانازىدا نوقمى كىردبوم. ھەرۋەھا لەۋەي كە پۆزەكانى ناخۆشحالى و
 ناقۇلايى دايكم تەۋاۋ بو بون، خۆشحالىبوم و لەۋەش كە ئەمبىنى خوداۋەندگار
 دوبارە بە نىگا عاشقانەكانىۋە ئەيلاۋىننېتەۋە، شانازىم بە خۆمەۋە ئەكرد. بە
 كورتى ھەمو شتېك لەسەر پىچكەي خۆي بو و من تەنانەت بۇ يەك جارىش نەچوم
 لەسەر شېرە بەردىنەكە دانىشم و خەم بخۆم، تا چ بگات بەۋەي لەو
 سەھۆلبەندانەدا ئارەزوى چۈنە سەربان بگەم. ئەو خەم خواردنانەش بە مندالانە
 ئەھاتنە بەرچاوم. لەپودارىي ناميارە كەللەپەق و پىداگرەكەم خۆشبوپوم و بە
 جۆرىك لە جۆرەكان بابەتەكە لە بېركرابو. ئىستا ناميارىكىترم بۇ پەيدا بو بو كە
 شوپىنى ھەموانى بۇ گرتبومەۋە. خوداۋەندگار بە ئەمىرى عالەم بانگىئەكرد و بەرە
 بەرە ھەمو ھەرەمىش بەو ناۋەۋە بانگىاننەكرد. جارىكىتر خوداۋەندگار بە
 ھەلبىزاردنى ئەم ناۋە جوانە كە لەگەل جىھان و خەونەكانى مندا ئەھاتەۋە،
 سەرسامى كىردم. لە دايكبونى ئەمىرى عالەم و زىادبونى ھاتوچۆي خوداۋەندگار و
 براكانم بۇ ھەرەم زوپىرى نىۋان من و ئەلانەدىنى بېرەنگ كىردبو. من لە دلمدا لىي
 خۆشبوپوم و لەبەرئەمە كاتىك ئەھات بۇ بىنپىنى برا زىپىنەكەم، بارودۇخ و
 پەفتارى سىروشتىم ھەبو. لەو كەشۋەھا ساردەدا چ شوپىنىكى خۆشى بەخشتر لە
 ئورەۋە و چ كارتىكى خوازداۋتر لە يارى لەگەل ئەو ساۋا نازەنپىنەدا ئەتوانى

بدۆزمه وه؟ بى ئه وهى ناگام له تىپه پىنى كات بىت، به ره به ره زستانى سهختى
قونيه پوى له كۆتا هاتن بو. هه ندىك پۆژ كاتىك خۆره تاو ده رته كه وت و هه وا نه بو،
من و ئوجى نه مىرى عاليه معان نه كرد به باوه شه وه و به هه يوانه كه دا نه مانگىرا.
سولتانه به ده ورى من و برا زىرپينه كه مدا نه هات و نه چو و منداله كه به بينىنى
پشيله كه سه رپىژ نه بو له شوپ و شه وق. به جوله شىرپينه كانىشى نه حىلكاينه وه.
بارانى به هارى له گه ل خه به رپونه وهى چرۆ خنجيلانه كانى دره خته كان دلىان
شه يدايى نه كردم. شه يدايى باخ، شه يدايى ياسه كان، شه يدايى نه وروژ، شه يدايى
ههسته نامۆكانى سه ربان، بۆنى پۆژانى جه ژن كه شه وه واى گرتبو وه وه. نه وروژ
نه گه رچى جه ژنىكى گشتى نه بو، به لام ئىترانیه كۆچه ره كان زۆر به گه وده يى
قه دريان نه زانى. ئىمه، هه م له كۆشك جه ژنى نه وروژمان نه گىرا و هه م لىره ش
جه ژنمان گىرا، به لام لىره زۆر به ساده يى. به لام شيعر و چىرۆكه پىرماناكانى
خوداوه ندگار له پۆژى جه ژن و جه ژنانه كانى كه به خشيه وه، هاوكات له گه ل
گىرانه وهى يادگارى ژنانى حه رم كه له گىرپانى شكۆدارى نه وروژ له به لىخ و
سه مه رقه ند و بوخارا و نىشابور و شىرازدا هه يانبو، جه ژنه كه مانىان زۆر شىرپىنتر و
خۆشتر كرد.

من كاتىك له سندوقه كه مدا نه گه رام بۆ جلى گونجاو بۆ جه ژن، له ناكاو ده سماه
ده قكراوه كهى عه لانه دىنم دۆزیه وه كه دياريه كهى منى تىدا بو. له وهى كه
ده ستخۆشيكردن له هه ولى عه لانه دىن بۆ ناشتبون وه نه وه نده درهنگ كه وتبو
شه رمه زار بوم به لام پىنگه چاره يه كى باش كه وتبو به بىرم. پۆژى جه ژن پاش نانى
ئىواره كاتىك هه موان سه رقالبون، به دهنگى نزم داواملى كرد دواى نيوه پۆ بپۆينه
سه ربان بۆ نه وهى منىش جه ژنانه كهى خۆمى پىبده م. به نىگه رانیه وه سه بىرىكى
چوارده ورى كرد، به لام دواتر وهك نىشاندانى پازىبون سه رى له قاند. كه وته وه بىرم
هه يچ كاتىك لىمنه پرسىوه بۆچى نه وه نده نىگه رانه.

به یارمه تی ئوجی دواى شیرخواردنی دایکم به هوی ماندویتی له راده به دهری
 دایکمه وه پاش بونه که منداله که مان برده خواره وه. کاتیک دلنیا بومه وه خه وتوه،
 به ئوجیم وت هر له وی دابنیشیت و ناگاداری بیت، له بهرئه وهی من ئەمه ویت
 برۆمه سه ربان. سپیتی چاوی وهك هه وره بروسکه رهنگی قیری پوخساری
 دره وشانده وه، به لام یه کسه ر سه سوپرمانه که ی شارده وه. ئەم حاله تانهیم زۆر
 خوشه ویت. کاتیک ناسوده بوم له وهی ئەتوانیت ناگاداری منداله که بیت، له
 ژوره که رۆشتمه ده ره وه. وهك هه میشه پرخه پرخی سه رزه مینی مردوه کان،
 که شوه وای ئەو رۆژه جوانه ی به هاری ناخنیبو. به وردیه وه ته ماشای هه مو
 لایه کم کرد، که سی لینه بو. به لام ناگادار کردنه وهی چاوه کانی عه لانه دینم له
 بیرنه کردبو. ئەبوایه نارامم بگرتایه تا سیبه ره که ئەهات. رۆشتمه سه ر شیره
 به ردینه که دانیشتم و دهستم خسته سه ر گیرفانی گنجه سوره زیچنراوه که م که
 تاییهت بو به جهژن و په لکه به تاله زیو چنراوه که م — که پیچراوبو له
 ده سماله که ی ئەوی تیدابو. له کوتاییدا ده رکوت و وهك هه میشه به ئامازه ی
 من هاته خواره وه بۆ ئەوهی به یه که وه برۆینه سه ره وه. بۆ ساتیک توشی گومان
 بوم و دلّم شوپی تیکه وت. ئیتر دلنیا نه بوم له راستی یان چه وتی ئەو کاره ی
 ئەمکرد، له گه ل ئەم هه موه شدا چشم له هه مو شتیک کرد و هیشتا نه گه شت بۆینه
 کوتایی په کانه کان که له نا کاو جیهانه که م گۆرا: له وسه ره وه هه مو شت و هه مو
 جیهک ته ر و پارا و جوان و پازاوه بو. لیزه و له وی چرۆی گوله به هی سوره
 ناله کان له گه ل نه سیمدا له سه مادا بون. هه وای تازه و فینک، ریک وهك ئاوی
 کانیه که ی باخه توه که مان سنگمی سه ر پیز کرد له شادی. له وهی ئەو هینده ی من
 چیژی له سروشت وه رنه ئەگرت، وه پز بوم، به لام کاتی گله یی کردن نه بو.
 رۆشتمه سوپاسی بکه م بۆ دیاریه جوانه که ی و پیی بلیم لیی خوشبوم. به لام بۆ
 ده سپیک وتم: من هه رگیز هیچ هویه کم نه بینیه وه که تو ئەو هه موه لیم توره بویت.

به لآم په يمان نه دهم له مه به دواوه نه چمه ناو باسوخواسى وا، به مهرچيک توش
ناگاداربيت هه نديک جار شيوازي په فتارت ترسناکه. دواتر دياريه کهم له گيرفانم
دهرهينا و خسته ناو دهستی. دوياره سوپاسمکرد بؤ دياريه کهى و به ورياييه وه
پرسيم: گويه کى نه وهنده جوانت له کوى بو؟ من هاوشيوه يم له هيچ شويتنيک
نه بينيوه.

پونیکرده وه نه ویش شهرمه زاره له په فتاره کهى، به لآم کاتيک که سيک بزانيت
يان نه زانيت قسه ي بيچى بکات نه و هوشى لای خوى نامينيت و نه مه به ره مى
جورى په روه رده کردنيه تى و هميشه ش بهم شيويه په فتارى له گه لدا کراوه و
وتى گويه که ميراتى باواني تى که باوانى دهست به دهست گواستويانه ته وه تا بوه
به هى نه و. باوکى له بهر هولى زورى نه و له فه قتيه تى و فيربونى زانست و
زانياريدا نه مه ي له گه ل نازناوى سولتانولموده پرسيندا وه ک خه لات پيټه خشيوه و
وتى وه ک دياره سهدان سال له مه ويه ر له کانيکى کانزا له به دخشان دهستکه وتوه
که شارينکه له نزيک زادگای باوکى و نه وترت يا قوتى سپيه و به نرخيشه،
هرچنده نه گه ر سور بو، هينده ي گه نجينه يه ک به نرخ بو. به هر شيويه يه ک
بيت، گؤکه گرنگترن دارايى نه و بوه و منيش نازيزترين کهسى ژيانى، له بهر نه مه
کردبويه ديارى بؤ من. دهستماله کهى منيشى نه کرده وه و کرديه گيرفانى و
نه مزانى له بهر امبه ر دياريه به خشنده کهى نه ودا، هه لبراردنه کهى منيش
جه ژنانه يه کى تاکه و به خراپ نه نه زانى بزائم نايا نه ویش هينده ي من که له
يادگارى باووباپيرانى نه و شوق گرتبومى، له په لکه ي قزى من چيژ وه رنه گرت
يان نا. به لآم به جؤريک له جؤره کان توشى پوگيرى بو بوم و هيشتاش هر که ميک
شهرم نه کرد، سه ره پای له بيرکردنى پؤژه کانى رابردو، زويرى سى مانگه له
هر دوکماندا شتيکى گورپبو. لانى کهم که مته رخه مى. به نارچه تيه وه نه گه پايين
بؤ بابه تيک بؤ قسه له سهر کردن يان ياربه ک بؤ کردن. من چاوم برپيوه زهوى و

گلە کای سەربانە که و ئاسمان. شتیک لە نێوانماندا رویداو که نەینە هیشک
 هەردو کمان دو منداڵە بێ خەیاڵە ژیکە لە کە ی پایز بین. لە کۆتاییدا بابەتیکم لە
 مێشکەدا دۆزیەو و ئەمویست دەربارە ی پە یو هندی نێوان ئە و و براکە ی پرس یاری
 لێیکە م که دەنگی پێیکە ی قورس مان لە پلێکانە کانەو ه بیست. من چاوه پروان بوم
 تا بزائم کێیکە. بەلام عە لائە دین خیرا لە سەر پاژنە پێ سوراپیەو ه تا رابکات، بەلام
 دەنگی توپە ی کیرامانا جوڵە ی لێبێری:

((ئەها ئاوا! کورپی خوداوە ندگار و ئەم قسانە! کچی کیراخاتون و ئەم کارانە!
 ئە ی هاوار! ئاگر و پەمو لە سەر بان و ئیمەش هەموان لە و خوارەو ه لە خەوی
 بێئاگاییدا.))

عە لائە دین که رەنگ لە روخساری برابو، سەیریک ی شەرمە زاری کیرامانا خاتونی
 کرد و دەستە پاچە و بێ ئاگا لە من جێپه هیشتم و دواتر بە خیرایی خۆ ی گە یان دە
 ئە و پلێکانانە ی ئە پوشتنەو ه بۆ حوجرە که. واتە راپکرد و منی بە تە نیایی
 جێپه هیشتم. من و کیرامانا رۆبە رۆ ی یە ک وە ستابوین. من بێزار لە زە بونی و
 ترسنۆکی عە لائە دین و بێ ئاگا داربۆن لە بونی کیرامانا ویستم برۆمە خوارەو ه.
 خەریکبوم دیسانەو ه بێرم لەو ه ئە کردەو ه ئە و شایستە یی ئاشتبونەو ه و ئە و
 دیاریە ی نیە. خۆزگە ئە متوانی پە لکە که م لێو ه رگرتایە تەو ه و خە لاتی
 فە قیپە تیه که ی بۆ بگێرمەو ه. بە خۆم ئەوت که سێک که بێ هۆ لە دایە نێکی پیری
 فزۆل ئەو ه ندە ئە ترسیت که بێ بە رگری راکردنی پێ باشتر بیت لە مانەو ه،
 شایستە ی هاو رپێتە ی من نیە. لە ناکاو پەنجە ی قە لەوی کیرامانا مە چە کی گرتم.
 روخساریک که هەمیشە حالە تێکی بە سۆز و زەردە خە نە یە کی گونجاوی هە بو لە و
 کاتە دا ئەو ه ندە تیکە ل توپە و نامیهرە بان دە ر ئە کەوت که ئە سلە ن نە مویرا دەستم
 لە دەستی بە ر دەم. وتی: ئە تبه م بۆ لای دایکت. من ئە سلە ن نە م ئە زانی ئە و بۆچی
 نارە حە تە، یان بۆچی ئە مترسینیت. ئە و نە ی ئە زانی که دایکم هیچ رێگریە کی نیە بۆ

گه پانی دواى نيوه پوانى من، ئەلبەتە لە باخ، بەلام بۇ ئىرە نەمە زانى. لە بەرئەوەى لە ھەمانكاتدا ئەمزانى ھەر جۆرە جولەيەك لەم مالدە گوناھە. ئەلبەت چوئە سەربان - كاتىك ھەموان لە خەودا بون - لە مالدەكەى خۆشمان كاريكى باش نەبو. ئىلياسيش ھەميشە پىنگرى لىئەكردم و ئەيوت ھەزار بەلا لە سەرباندايە. ھەمو ئەمانە راستە، بەلام ئەوەى سەرى لىئىتواندبوم، ئەوەبو كە ھەستەئەكرد كىرامانا شتىكىتر بىجگە لە ترسناكى كارەكەى ئىمە نارەحەتى كرىو. بە ئاوازيكى سارد و ترساندەو وەم: ئىوہ دەستم بەردەن، دواتر بېرۆن و بلین بە ھەر كەسك ئەتانەوئت. من عەلانەدين نيم لىت بترسم. گومانم نىە لە مېشكيدا بە دواچونى بۇ ئەوہ ئەكرد چ كاردانەوہيەك بنوئىت. دياربو بە پوبە پوبونەوہى من كەمىك حسابى بۇ كارەكەشى كرىو. لە ھىلە پەقەكانى دەموچاويدا نىشانە كەلىك لە سەرسوپمان و پەسنى ئەبىنرا. راستەوخو بېريارى خويدا ووتى:

كىميا خاتون ئاگادارت ئەكەمەوہ! ئەم مندالانەم بە نارەحەتى گەورە كرىو. لەم مالدە ھىچ شتىك ھىندەى ئابرو نرخی نىە. ئىرە وەك ھەر جىيەكىتر نىە. ئىرە مالى گەورەترىن موفتى و فەقىھى ئەم ناوچەيە و ئىوہش ئەھلى حەرەمى ئەوانن. لە ئىوہ ناوہشيتەوہ. چ مانايەكى ھەيە ئىوہ لە دواى نيوه پۇدا لەگەل پياويكى زگورددا لەسەر بان گفتوگو بكن، ئەويش پياويكىگەنج كە ئەبىت بىتتە جىگرەوہى داھاتوى سولتان وەلەدى بەلخى و جەلالەدىنى بەلخى. باش بزائن كە عەلانەدين يەك پارچە تەقوا و داوئىنپاكي و نورى چاوى باپىرە و داىكە جوانەمەرگەكەى و ئومىدى داھاتوى ئەم خىزانەيە. ئەو ھەرگىز ئەھلى ئەم جۆرە كارانە نىە. دلنپام ئىوہ كە پەروەردەكردنتان وەك ئەو نىە، گولتان لىكربوہ و ھىناوتانەتە سەرەوہ. ئەمە پورەشىە. چۆن وىراوتانە ھەروا بەو ئاسانىە يارى بەئابروى ئەم خىزانە بكن؟ ئەگەر مەبەستىكتان لەسەردايە پىكوپاست بە داىكتان بلین با بىرىكتان بۇ بكانەوہ. ھەر كارە و پىنگەيەكى ھەيە. ئەگەرىش لە

مندالی و نه زانیه وه نه م بیسه رمیه تان نواندبیت وای بۆ په روه رده که ره کانتان.
 نه زانن نه گه ر بیجگه له من که سیکیتی نه هلی حه رم یان قوتابخانه نه م
 چاوپیکه وتنه گونا هبارهی ببینیایه، چ کاره ساتیک پوینه دا؟ ته نیا منم که له بهر
 دایکت و حه زده تی خوداوه ندگار و ئابروی کوره که م ناچارم موری بیده نگی بده م
 له ده م. نه زانیت نه گه ر بابه ته که له شاردا بلاوبیته وه، نه و چیتر ناتوانیت بیته
 جیگره وهی باوک و باپیره ی. ته نانه ت نه گه ر گه وره کانیش قبولی بکن: خه لک
 قبولی ناکن. ماوه یه ک نه بینم نه م کوره گورپاوه. نه بوایه پیشبینیم بکر دایه
 دهستی شهیتا تو که یه ک له ئارادایه. حه یف له و دایکه. تو نه سلن هیچ له و ناچیت.
 نه وه له و هاتوها واره ی له سه ر په شیکی زنجی هه لنگیرساند و خوداوه ندگار ت
 لیه انداین و نه مه ش له ژوانی نه یتیت له گه ل زگوردیکی نامه حه رمدا. نه گه ر هه ر له و
 سه ره تایه وه رینگه مان له قله قله کانی سه ر خوانت بگرتایه، کار نه نه گه یشته نه م بی
 ئابرویه مالو حال سوتینه. منی ساکار به گوئی خۆم بیستم له تالاره که دا کانت بۆ
 ژوانگه دانا، وتم له وانیه هه له بکه م. سوپاس بۆ خوا که دیسان ناگام له خۆمبو،
 نه گینا سه بهینی ژۆلیکیشت نه دا به ده ستمانه وه. می شکم وه ختبو تیکبچیت. له
 مانای ژۆرک له قسه کانی تینه گه شت بوم، به لام نه مزانی ژۆل خراپترین جوینه که له
 شاره که ی نیمه ته نانه ت دوژمنه کانیش به په وای نابینن بۆ به رامبه ره که یان. ئیتر
 به س بو. به هه مو هیز مه وه دهستم له دهستی کیشایه وه به گریانه وه له پلیکانه
 تاریکه کانه وه پۆشتمه خواره وه و ته قریبه ن به لوره لوره وه پۆشتم به ره و
 پلیکانه کانی دایکم که له نا کاو ئایا له به رده معدا سه وز بو. وه ک هه میشه به ریکی
 رایگرتم و وتی: چی بوه؟ دیسان چی بوه؟ کیمیا خاتون دیسان داویه تی له
 سه رت؟ خاتون دوا ی نه وه هه موه ماندویتی و میوانداریه ی جه ژن خه وتوه. تو خوا
 بهیله با نه و داماره بخه ویت. که میک بیته وه سه رخۆی. مه گه ر نابینیت دایکت
 بارو دۆخی باش نیه؟ مه گه ر نه تبیست مامانه که وتی ((هه مو خوینی جهسته ی

پۆشتوه)) ئەمزانى ئىستا که که وتومه ته دهست ئايا ئيتير به رگري بيسوده. دهستم
 هه لگرت له پوبه پوبونه وهى نه وه يکه له زه به لاهه و به گريان وه ملم شوپرکرد
 به ره و ژوره که م. گوناکانم له سوکايه تى به شانوشکومدا گريان گرتبو. ئايا به
 دوامدا هاته ژوره که م و ده رگا که ي داخست و له کاتيکدا نه گريام له باوه شى گرتم و
 به ئاوازيکى به سۆزه وه وتى: بى بى گيان! ئىستا پيمبلى چى بوه؟ به لکو من
 بتوانم کارىکت بۆ بکه م، نه گه ر نا له گه ل يه ک نه چينه لاي خاتون گيان. سه يرمکرد
 و بى ويست به دهنگيک که خوشم نه منه ناسى، وتم: هيچ! ته نيا نه ليم من ته نانه ت
 يه ک پۆزيتريش ليتره نامينه وه. کيرامانا پىي وتم زۆل. له نيگا که يه وه
 بۆمده رکه وت خهريکه سه کته بکات. فيشکاندى و وتى: چى؟

هه رچيه ک پويدابو، بۆمگيرايه وه. به ره به ره هه ناسه ي توندبو و زۆر توپه بو و
 يارى به و کليلانه نه کرد به ستبوني به که مه ريه وه، به لام کاتيک پرسته ي کوتاييم
 وت، زه رده خه نه يه کى هه ستپينه کراو نيشت له سه ر پوخسارى. منى له سه ر
 سندوقه که له ته نيشت خۆيه وه دانيشاند و توندتر له باوه شى گرتم و ماچى کردم.
 ئايا خاتون هه رگيز به سۆز يان عاتيفى نه بو، به لام زانيم که دلى زۆر بۆم سوتاوه.
 نازانم چه ند دريژه ي کيشا تا هه ولبدات تيمبگه يه نييت که ((عه لانه دين نه گه رچى
 برامه به لام بۆم نامه حه رمه و له پوى شه ر و دابونه ريته وه نه توانييت هاوسه رگيريم
 له گه ل بکات. که وايه نابييت به ته نيايى و بى ناماده بوني خيزان په يوه نديم له گه ليدا
 هه بييت.)) من ديسان وه تينه گه شتم — وه ک زۆريک له قسه وياسه کانيتير — نه بوايه
 قبولمکردبا ((نه و پياويکى نامه حه رمه و هاوپييه تى و يارى کردنمان له گه ل يه ک به
 گونا هه ژميررييت و نه و په يوه نديه ي من هه ستي پينه که م به رامبه ر به و، نه کريت له
 جۆرى هه ستي خوشک و براهه تى نه بييت و نه م نه گه ر و ترسه زۆره که شه يتان
 گولمان ليپکات و کيرامانا مه به ستي نه وه نه بوه که من زۆلم، به لکو نه گه ر من
 وعه لانه دين نزیکتر ببينه وه و شه يتان گولمان ليپکات، خوا نه کرده من به زۆليک

دوگیان نه بم)) سویند به خوا من دیسان تینه گه شتوبوم، به لام چی و چلونی نه بو و له وهش خراپتر وهك دیاربو نایا له ناخی دلپه وه له کیرامانا و نه وهی که ناگادار بوه، زور پازی و سوپاسگوزار بو و ناموزگاری منیشی کرد نهك هر نیتر له مه ودوا قسه له گه لانه دین نه کم، به لکو دهرباره ی نه وهی له نیوانماندا پویداوه هیچ به هیچ که سیک نه لیم تا نه وه کو نابروی باوکی خوالخوشبوم و شه مسه دین با بیبات. دیاریه که شی بو بگیرمه وه و دوعای تهویه بخوینم و داوا له خوا بکه م له و گوناهم خوشبیت که به هوی نه زانیه وه نه جاممداوه و نه گینا هر له م دنیا نه بیت چاوه پروانی سزایه کی گوره بم. بیستنی نه م قسانه له نایا خانمه وه که به پیچه وانه ی بی بی جانوه هرگیز دهرباره ی گونا و تهویه و سزا قسه ی نه نه کرد، خستمیه سهر نه و باوه پره ی توشی گونا هیکی گوره بوم و همو ههستی من به رامبه ر به نه و نه و چیره ی له هاوپییه تیکردنی وهرمه گرت، زاده ی په یوه ندی خوشك و برایه تیمان نه بوه، بومه له رزه یه ك دهرونی هه ژاندم که له ناویدا کانیه کی زولال سهرچاوه ی گرت. به ره به ره خه ریکبو نهینیه کم بو دهرنه کهوت و په رده یه ك له بهرچاوم لانه چو. که وایه به م شیوه یه بو که هر له یه که مجاره وه نهوم له هه موان و له شه مسه دین زیاتر خوشنه ویست. که وایه خوشه ویستیه کی تریش هه یه که نه کرا شوپوشه و قدرتر بیت له په یوه ندی خوشك و برایه تی به لام نه قلم توانای شیکردنه وه ی گونا نالوده ییه که ی نه بو و دیسانه وه میشکم بهرگری نه کرد. به راستی نه م هه واله تازه یه و نه م ناگاییه گرنگه ی که نه متوانی به دهر له په یوه ندی خوشك و برایه تی که له گه لانه زمونه کانی پابردومدا به ته وای به ناسایی و ناپایه داری نه زانی له گه لانه ودا په یوه ندی هاوسه ریم هه بیت، له بنه پره ته وه بیرکردنه وه می سه باره ت به نه و هه ژانده بو.

من نهوم خوشنه ویست له بهرته وه ی به یه که وه له ناخی دلوه پینه که نین. نهوم خوشنه ویست له بهرته وه ی به سوز بو. نهوم خوشنه ویست له بهرته وه ی هاوده ردم

بو و لهوئ، لهو خه مخانه دا له هه موان زياتر ليمه وه نزيك بو. ئيستاش ئيتر زور
خوشمنه نه ويست، له بهر نه وهى ترسنوكانه له بهرامبه ر داينه كه يدا پشتى هه لكر
و پاريزگارى لينه كردم، هه ر نه مه ! به لام ديسان دهنگيكي دهرونى نه يوت: ((نه
هه موه په يوه سته به رابردوه وه. ئيستا نه م پرسياره له نارادايه كه ئايا نه توانم
يان نه كريت نه وم وهك هاوسه ر خوشبويت. شه رم له خو م نه كرد و كيرامانا و
ئايم به نه فره ت كرد و بپيارمدا بو هه ميشه نه م وه رزه له زيانم له بيري كه م و
بيبه خشمه وه به داينه كه ي. نه ميري بچكولانه نيعمه تيك بو له به هه شته وه بو م
نيرابو تا بتوانم به رگه ي به رزه خى ته نيايم بي نه و نامياره ترسنوكه بگرم. له
كات به دواوه بيجه له و كاتانه ي لالا نه هات بو وانه وتنه وه، ته قريبه ن زورينه ي
كاته كانم له گه ل نه ميري عاله مدا تينه په راند. نه ويش نه وه نده خوى به منه وه
گرتبو كه بيجه بو شيرخواردن، نه نه چوه باوه شى داىكى نه خوشم. كاتيك به
ده مه بچكولانه كه ي كه ته نيا يه ك ددانى بچكوله و ديارى ليده ره اتبو به پومه وه
پينه كه نى، نه مويست نه وه نده توند باوه شى پيدا بكم كه له گه ل يه كدا ببينه يه ك.
هه نديك جاريش نه م كاره م نه كرد و داماره نه گريا.

پاهينانى سه رده مى زويريه كه م به سود بو بو م. دوباره هه و لم له سه ر نه بينيني
چركرده وه. به م جو ره ئاسوده تر بوم. نه گه ر جار جار هه شبيرم لينه كرده وه نه
دهنگه له ته نيا ييدا ميشكمى به و پرسياره ترسناكه وه سه رقال نه كرد.... و له
كو تا ييدا، هيج وه لاميكم نه بو بيجه له نه فره ت ناردن بو كيرامانا و ئايا كه دنيا
ساده و جوانه كه ميان گو ريبو بو نه شكه نجه يه كى شاراه.

تامی تازهی سپلۆتی...

ماوهیهك بو هەندیک شوینی جەستەم چریسكەیان پیدائەهات و هەناسەم لە نازاردا توندئەبو، بەلام زاتی دەرخستنیم نەبو، وامئەزانی شتیكم لیبەسەردییت. بارودۆخم باش نەبو. هەندیک جار خۆرئاوابونان ئەمویست شتیك پارچە پارچە بکەم. لە دامایی بی هۆدا ئەگریام. هەندیک جاریش بی هۆ ئەمگرت بە ئوجی و نایاو و تاوانی هەمو ئەم ناخۆشیانەم ئەخستە گەردنی کیرامان و بەهائەدین و ئەو حەرەمە.

دوای روداوەکی جەژن، دیسان ماوهیهك بو نەئەپۆشتمە هەیوانەکە. ئەسلەن نەمئەویست چاوم بە چاوی کیرامانا بکەوییت. لە ئەو و لە هەمو شەبستانیهکانی حەرەم بیزاربوم. هەینیانی شەهەمو هۆشم ئەخستە سەر ئەمیری عالەم بۆ ئەو هی تیر ببییت. بیجگە لە خوداوەندگار هەمو ئەندامانی ئەو خیزانە بۆم مردبون. دایکم و نایا دەربارەهی من چرپەچرپیان ئەکرد و هەندیک جار پەخنەیان لە پەفتارەکانم ئەگرت، بەلام خۆی ئەیوت: ((ئەمە پەیوەندی بە تەمەنەکەتەوه هەیه، ئینشانەلا باش ئەبییت)) دیواریک لە سەهۆل لە دەرونمدا پەیدابو بو کە منی لە ژینگەکەم و هەمو ئەو کەسانەهی تیدابون، جیانەکردەوه. بە ناچاری نازارەکانم زیاتر

ئەخواردەوہ . تا ئەوہی یەکیک لە شەوہکان لە ئازاریکی بئ ئەمان لەخەو پاپەریم
و ئەوہندە دلم تیکنەچو نەمتوانی خۆم بگەینە دەرگاگە . هەرچی لە هەناومدا بو
بە هیزیکی مەرگ هینەر لە گەرۆمەوہ هاتە دەر . هاتەوہ بیرم کە پۆژی جەژن ئایا
پیی وتبوم ئەبیت دوعای تەوبە بخوینم و منیش لاساریم نواندبو لەم کارەدا و
ئیتستا بیرمنەکردەوہ کە لەوانە یە سزای ئەو گوناھە یە کە هاوکات لەگەڵ نەفرەتی
کیرامانادا داویننی گرتوم . بە خۆم ئەوت ، لەم شەوہدا بە تەنیا یی ئەمرم و
ئارەزوی بونە شاژنی جیہان زۆر بە زویی ئەبەمە گۆر ، ئەویش بە سزای گوناھیک
کە نەئەمناسی و نە ئەشمویست توشی بیم . دەی ئەگەر وایە وام پیتباشە کەس
مردنم نەبینیت . هیچ کەسێک بانگ ناکەم ئامۆژگاریم بکات . بە تەنیا یی ئەمرم .
بەلام لەو دنیا حسابی خۆم لەگەڵ خوادا یەکلایی ئەکەمەوہ .

ئایا بئ خەیاڵ و ئاسودە پرخەپرخی ئەکرد . بئ یارمەتی ئەو توانیم تا
پادە یەکلە ژیر پۆشنایی ئەو چرا بچو کەدا کە بەھوی ترسی منەوہ لە تاریکی ،
ھەمیشە بەسەر پەفەکەوہ داگیرسابو ، خۆم پاک بکەمەوہ . جلی خەوہ کەم گۆری و
لە کاتی کدا کە ھەر وەک پێشو ئازارم ئەکیشا ، پۆشتمە سەر جیکە خەوہ کەم ، دریز
لێپراکشیم کە ھەستمکرد دۆشە کەم بە مادە یەکی سارد و لینج ئالودە بوہ .
کەمیک پیچو تا بۆمدەرکەوت خوینە . خویننی خۆم بو . لە ژیر پۆشنایی کەدا
سەیری ئەو جلە خەوہم کرد کە لەبەرم دامکە ندبو . لە پشتەوہ نوقمی خوین بو و
لەمەش خراپتر ئەم خوینەم ھیشتا لەبەر ئەپۆشت ، ئیفلیج بوم و ئەم جارە لە
ترسیکی واقعی : ترس لە مردن ، ترس لە گوناھ ، ترس لە سزا ، ترس لە دۆزەخ ،
ترس لەو مارانە ی لە گۆردا دین بۆ مرۆف ، ترس لەو بارە ی کە توشی بو بوم . تەنیا
یە ک شتم بە راستی بۆ دەرکەوت و ئەوہش ئەوہبو ئەبیت ئەو بەلایە ی توشم بوہ ،
بە شاراوہ یی بمینیتەوہ . نەئەبوایە دەنگە دەنگ و هاتوہاوارم بکردایە . نەمنەویست
لە ساردی حەمامەکانی قونیہ و لە ھەر کۆلان و گەرەکی کدا چیرۆکی مردنە

گوناهاویه که م بگپریته وه. ئەمەم لە دایکەوه بە میراتی بردبو. هەمیشە ویردی
 سەر زمانی بو که ((نامەوێت بەسەر زمانەوه بم)). ئەمنەوێست دوبارە بچمەوه ئەو
 جینگە خەوه، پەم لە خۆم بو. هەستمەکرد لەو پۆژە ی ئوجیش پیستم. هەرۆا لە
 سوچینکی دیواره که دا دەستەوئەژنۆ دانیشتم و تەسلیم و حەیران، لە چاوه پوانی
 مردن و سزای گوناها دا بە چاوه پوانی مامەوه. بپیری خۆشم دابو، هیچ که سێکم
 خەبەر نەئەکرده وه. بەیانیش ئیتر من نەبوم. که وایە هەر شتێکم بەسەردا بهاتبا
 نەینەتوانی گرنگ بیت بۆم. سەرم لەسەر ئەژنۆم بو ولەوهی که وینە ی زۆرێک لە
 پوداو و مرقەه جیاوازه کان که هەندیکیان بە تەواوی لە بیرم چوبونەوه، دوبارە بە
 پونی لە بەرچاومدا زیندوئەبنەوه، سەرم سوپنەما. یەکه مجار مەلیکه عالیه
 هاوسەری سولتان که ی قوباد که هاوپی دایکم و قبیلە ی هیواکانی مندالیی من بو.
 ئەو جاریکیان لە پۆژی سلوی جهژندا پەیمانی پیدابوم که بمکاتە بوکی خۆی.
 دواتر پەیمانی یاسەکانم بیست، دواتر نیگای ئیلیاس و ئەسپەکه ی باوکم و
 هەنجیره کانی باخ و فریشتەکه ی ناو حەوزەکه و بۆنی گیا و دەنگی ناو و خەندە ی
 چاوه کانی عەلانەدین لە یەکه م شەوی هاتنماندا که من بە تەواوی لە بیرم کردبو.
 لەو ساتەوهی که دەیان یادگاری لە بیرکراو پەوتی تیپە پینیان لە کارکهوت
 یەکتریان لاندەدا و یەکتریان تیکنەشکاند، لە سەرسامیەکی بیزاری هینەردا
 هەستمکرد بەرە بەرە خەریکم، ئەمرم پەنگ و رۆشناپیەکان بەرە بەرە تارێک و
 دیارنامینن و من ئیتر هیچ نەهاتەوه بیر.

بە گەرماپیەکی تەر و خۆش لەسەر پوخسارم لە خەو پاپەڕیم، پۆژ بو. ئایا بە
 چاوی نیگەرانه وه بەسەر مەوه بو و خەریکبو بە دەسمالێکی تەر پوخساری
 پاکنە کردمەوه. ئوجیش بە جامێک ناوی گەر مەوه لە تەنیشتیدابو. هەردوکیان بە
 جددیوه سەیریان ئەکردم. دوا ی چەند ساتێک بیرمکەوتەوه که ئەبوا یە من
 بەردمایە. بە تەواوی دلنیا بوم هەرچی لە دوینی شەو لە بیرمایە، هەمو بە پاستی

پويانداوه. پۇشنايىهكى زېرىن ژودهكەي پېركردبو و له جياتى ئەوھى نازار يان
مردنېكم ھەبېت، ھەستم بە سوکى و پزگارېون ئەکرد.

سەيرى چواردهورم کرد. چىگەخەوھەکم پاك بو، جلهكانم پاك بون و ھېچ
نیشانەيەك له مۆتەكەكەي دويىنى شەو نەمابو. پرسىم: ئايا جان من دويىنى
شەو.... ئەو ھەر بەو قىافە جددى و نھىنى ئامىزەوھ وتى: ھېچ نىە....
پىرۆزە.... ئىستا ئىتر بویتە خاتونىكى تەواو پىگەشتو و پوخت.

گىژووئىژ سەيرمکرد. من دويىنى شەو خەرىكبو بەو بى شەرمىەوھ ئەمردم، ئىستا
ئەو پىرۆزبايىم لىئەكات. دەم کردەوھ شتىك بېرسم. بە ئاشكراش ئەمزانى
قسەکردن دەربارەي كىشەكەي شەوى رابردوى من زۆر سەخت ئەبېت بۆى. بەلام
منىش پىك ئەھاتەوھ بېرم چىم بەسەردا ھاتبو. له وەلامى چاوه پىر پىرسىارەكانى
مندا له ژىر لىئوھوھ بۆلەيەكەي کرد و پىشتى کردە من و لەسەر سندوقەكە دانىشت.
سورامەوھ و بە بىتامىەوھ پرسىم:

- ئايا جان دلنىام! من دويىنى شەو خەرىكبو ئەمردم... ئەسلەن... دايكم له
كويىه؟.... بۆچى تو گۆراوى؟ بۆچى من لەسەر چىگە خەوم؟... ئەو
خويىنە.....

له كاتىكدا كه چاوهكانى بېرىبوھ درزى سەقفەكە و دەستەكانى لەسەر گۆناكانى
بو، وتى:

ئەي خوايه ژن ھەمو شتىكى مېھنەتە، تەنانت بالغ بونىشى. سەيركە كىميا
خاتون بە وەللا ئىتر ماندو بوم. كەللەپەقىت بخەلاوھ و باش گويىكانت بکەرەوھ،
ھېچ پىرسىارېش مەكە. يەك جار ئەيلېم، ئەويش لەبەرئەوھى دايكت نىە، واتە
دايكت سەرقالە ئەگىنا پەيوەندى بە منەوھ نىە و كارى ئەوھ. ئىئوھ ئىتر مندال
نېن. ماشائەللا گەورە بون.

ئەمزانى كاتىك جددىە، بە شىوازي كو قسەي لەگەل ئەکردم.

.... ئىۋە ئەبىت بزائن لەمە بە دواۋە ھەمو مانگىك واتان لىدئىت.
خەرىكبو سەكتەم ئەكرد.

دەستمالەكانتان پەتيان ھەيە، فىرتانئەكەم چۆن بىبەستن. ترسىشى ناۋىت،
سروشتيە. خويىنە پيسەكان ئەبىت بىنەدەرەۋە ئەگىنا ئەبنە دەمەل. لە ھەفتەيەدا
كەوايت سىپلۆتيت (گلاۋ). نابىت دەست بەدن لە قورئان، كتيبى دوعاش ھەرۋەھا.
نابىت بشرۆن بۆ زيارەت. بە كورتى نابىت پەيوەندىت ھەبىت لەگەل شتە
پىرۆزەكاندا، سىپلۆتيت. ئەزانىت سىپلۆت يانى چى؟ لىرە ئەلئىن مروؤ كاتىك بەو
شىۋەيە، لە سەگىش سىپلۆتترە.

بەس بو. ئىتر نەمئەويست بىيستم.... بە ھەردو دەستم گويكانم گرت. داماوە
لچ و لىۋى دا بەيەكدا. دلم بۆى سوتا. بۆئەۋەى بزائىت گويمگرتوہ بۆ قسەكانى،
نازانم لە ناکاۋ بۆچى بە تايبەت پرسىم: پياۋەكانىش واپان لىدئىت؟
- پياۋەكان دوگيان نابن، ئەمە پەيوەستە بە دوگيانەكانەۋە.... كاتىك مندال
لە ناۋەۋەبىت، ئىتر ئەۋەستىت.

دىسانەۋە تىنەگەشتم. ئەسلەن لە پەيوەندى ئەم خويىنە بە مندالەۋە
تىنەئەگەشتم مىشكم زۆر سەرقالبو و بەرلەۋەى بمەۋىت بگەمە ئەنجامىك، بەرز
بەرز قسەمكرد: ئەۋ كاتە مندال ئەم خويىنە پيس و سىپلۆتە ئەخوات؟
لە بىرکردنەۋە لەۋەى ئەمىرى عالەمى زىرپىن تۆ مانگ لە ھەناۋى داىكمدا
بونەۋەرىك بوە كە خۆراكى ھەر ئەم خويىنە پيس و سىپلۆتانه بوە، موچوركەم
پىداھات. ئەمە نەئەكرا راست بىت، ئەگىنا ھىندە جوان و بىگوناه و قەشەنگ
نەئەبو.

ئايا كە ھەر ساتە و زياتر تورە ئەبو، وتى: كىميا خاتون! پرسىيارەكانىترتان لە
خاتون گيان بپرسن. من بەم تازەبىيانە چارى دەمتان ناكەم. ھەيكەلە سەد
مەنيەكەى بە ئاھ و نالە لەسەر سندوقەكە بەرزكردەۋە، جل و كەلوپەلە

خه وهینه ره گانی که کۆیکرد بونه وه هه لگرت و به هاواره وه ئوچی بانگکرد تا بیت و بیانبات. دواتریش خۆی بیته وهی نه سلن بزانه بۆچی ناره حه تم کردوه، نیوه سهیریکی کردم و له ژوره که پۆشته دهره وه و دهرگاکی داخست. دوباره لایه کی دهرگاکی کرده وه و وتی نه گهر دهر دیسه ری تازه ت ناویت هه رچه کم وت بیکه و والسلام.

من مامه وه و یه که مین پۆژی وه رزیکه نهینی نامیز له زیانه که هیچ شتی کم دهر باره ی نه نه زانی بیجگه سپلۆتی، وه ک سه گ.

هه همیشه ناره زوم بو له قوزاخه بیمه دهره وه و بیمه خاتونیک و نیستا که به قهولی نایا بو بومه خاتون تاکه مانایه ک که له میشکمه نه هات و نه چو و دوباره نه بویه وه نه وه بو که نیستا سپلۆتم و له مهش به دواوه مانگی یه ک ههفته سپلۆت نهیم. چی له لالا بکه م؟ نانی شهوی ههینی چی لیبکه م؟ نه گهر بپۆم هه موان نه زانه، نه گهریش نه پۆم هه موان نه پرسن و له کۆتاییدا نه زانه. ژن بون. بی ویست که وتمه وه بیر نه و وینه یه ی که دایه نه که م بی بی جان، له پوخساری مامانه که مه وه له پۆژی له دایک بونمه دایک نه کینشا. نه یوت داماره به حاله تی عوز رهینه نه وه پونکردنه وه ی بۆ هه موان نه دا که ((نه ی بابه سوپاس بۆ خوا که ته ندروسته. نه گهر ساغ نه بوایه چی؟ نیستا نینشانه لالا جاره که یتر کور نه بیت! دواتر که نه چیت بۆ لای باو کم بۆنه وه ی به هۆی سه لامه تی دایکم و منداله که یه وه مژدانه وه ربگریت، باو کم بی وتنی یه ک وشه ماله که جینه هیلایت و تا شه و ناگه رپته وه و سه ره پای نه وه مو خوشه ویسته ی بۆ دایکم هه یبوه، ته نیا کاتیک نه گه رپته وه بۆ خونه رپتی یه که مجاری که دایکم شه مسه دینی بۆ دینیته دنیا. بی بی جان نه مه ی کاتیک وت که بریار درا له باخ بمینیته وه و توپه بو، له وانه یه بۆ توله کردنه وه له دایکم، به لام وه ک دیار بو بۆنه وه ی پیمبلایت: ((ژنه کان هه مویان هه ر له له دایک بونه وه گرفتاری په گه زیانه، ته نانه ت نه گهر وه ک من نه جیبزاده یه کیش

بن))، ئەو ئەلبەتتە نەيئەزانی كە شتییكى تازەى پینەوتوم و من بەو ھەموە مندالیەشمەو، خۆم بە لە دایك بونی شەمسەدین ھەمو ئەم شتانەم بە شیوہیەك دەرك پیکردبو و وەك بنەمایەكیش قبولمکردبو. تەنیا نازانم بۆچی ئەم بابەتەم دوبارە كەوتبوو ھەو بیر. لەوانەى بەرئەوہى ئایا وتى من دواتر ئەتوانم مندالم ببیت، لەوانەى لە و ترسەوہ كە نەوہك مندالی یەكەمى منیش كچ ببیت و لەوانەى بەرئەوہى ئیتىر تیگەشتبوم بۆچی ئەببیت باوكم رقى لە كچان ببیت. كچەكان تەنانەت بۆ ئەوہى بتوانن ببەنە دایك، مانگی یەك جار لە سەگ سېلۆتتر ئەبن، بەلام ئەوہى كە بۆچی ئەببیت پیاوان ئەم خویئە پيسانە بخۆن بۆ ئەوہى ببینەبون، داماوى ھزىمى بەھىزتر ئەكرد. پاش ماوہیەك لە خۆسەخلەت كەردن و خوا خوا كەردن كە ھەرگیز كچ نەھینمە دنیا، گەیشتمە ئەم ئەنجامەى كە جارى كیشەى من كچ ھینانە دنیا نیە بەلكو كچ بونە. كچىكى نەخوازراو كە ھىچ كەس ھىچ كاتىك وەلامى پرسىارەكانى ناداتەوہ و لەمەش بەدواوہ مانگی یەك جارىش سېلۆت ئەببیت و ھىشتا لە چوارچىوہى دیوارە كۆن و بەرزەكانى ھەرەمدا لە چاوەروانى كورپى سولتاندا دانىشتوہ.

نازانم بۆچی پاش ئەو پوداوە ھەستى لە خۆ رازیبونم پوشا. بەرە بەرە تیگەشتنىكى تازەم بۆ دەرئەكەوت. تەنانەت بە پینچەوانەى رابردوہوہ ھەستى لە خۆ ببىزارى لە دەرونمدا چرۆى كەردبو. تازە بۆمدەرئەكەوت چەند سوكم و چۆن دور لە واقعىەتەكانى جىھان، زىاوم. ئیتىر ئەو كچەى محەمەد پاشاى ئىرانى كە بە نازپەرورەدە و پارىزراو لە باخى خەونەكانىدا خەيالپەرورەى ئەكرد و ھاوپىتى پەپولەكان بو و لە پەرسىلكەكان ئەترسا، مردبو و لە جىاتى ئەو ژنىكى چاوەرپوان، سوک، سېلۆت و دىل نىشتەجى بو بو كە ھەر جولانەوہیەكى ئەكرا گوناھ ببیت، تەنانەت پارانەوہشى بۆ خۆى.

ھەمو ھەفتەكەم بە كېشە كېش لەگەل ئەو ھەستەدا بەسەر برد و تەنیا كاتېك
 بارو پۆخم باشتەر بو كە سەرم تا ئەو شوپنەي ئەمتوانى لە ژيەر ئاوى گەرمى
 ھەمامەكەدا ھېشتەو، ھاوكات لەگەل قولپە قولپ كەردنى پېداگرانەدا بە ھەوا،
 ئەو ھەندە ئەم كارەم دوپارە كەردەو كە لە كۆتاييدا نەنجى ھاتە سەرم و وتى:
 ئەي ھاوار كېمياخاتون! من خەرىكم وەلامى خوازېنيتان ئەدەمەو و ئتو
 خەرىكن يارى بە ئاو ئەكەن؟ ئەم ھەلسوكەوتە مندالانە چيە ئەيكەن. ئتو
 ئەبېت لەمەودوا ئاگاتان لە خۆتان بېت. ئيشەللا ھەر لەم پۆزانەدا ئەچنە مالى
 بەختتان. لە من بېرسرېت، دەرەنگېشى كەردەو. ئەگەر باوكتان بەمايە، ئىستا بو
 سالىش بو لە مالى مېردى خۆتاندا بون. يان لانى كەم ئاويكتان لەسەر بو.
 سوپاس بۇ خوا پېشگەشتون. خەلكى پېنەكەنن ئەگەر ھەلسوكەوتى مندالانە
 بنوینن. ناشرېنە، خرابە! نازېك ھات و پۆشت و من لە كاتېكدا لە پشتهو،
 جەستە بۆقيەكەيم بە قاچە ناسك و پېر چرچولۆچى و ورگە زلەكەيەو
 تەماشائەكرد كە پوت و قوت ھەمو پۆزېك لە ئاو ھەلم و ھالوى ئەم شوپنە
 گەرمەدا چارەنوسسازى ئەكات، بۆمدەرەكەوت كە چيتر گەرمائىش جېگەيەكى
 ئاسودە نيە بۆم. ئەو كۆتا كەسېك بو كە ئەبوايە بى ئاگا نەبومايە لە
 ئاگادار كەردنەو شەرى و دابونەرىتھەكانى، ئەوئىش كە خۆى بە دېندار
 دەرخستبو. بېدەنگ پۆشتە دەرەو و پۆشتە ساردەكە، ئوچى بنەوشەيى و
 ئارەقكردو ماوئەيەكى زۆر چاوەپوانم بو. ئەو جەلى تازەم لەبەركرد كە بۆنى
 خۆرەتاوى لېنەھات و خۆم سپارد بە دنيايەك كە ژنە پاكەكان بە خۆشحالى و
 شادىەكانيان بەپومياندا كەردبەو.

لە كۆلاندا بوم بۆمدەرەكەوت ئەبېت بەھار گەشتبېتە نيو، بەلام لە ھەيوانەكەي
 ئېمەدا ھەيف بۇ خونچەيەكېش. ھەزمنەكرد سود لە بېنئاگايى ئەو تۆكەرەي كە
 ئەبېردىنەو ھەربېگرم، دەستى ئوچى بېگرم و بە يەكەو ھەلبېين بەرەو

باخه که مان، باخه که مان له پشت دیواره کانی قه لا دیرینه که وه بانگی نه کردم. به لام
نهو فریشته ی که بی بی جان وتبوی له سهر شانی راستم دانیشتوه، خستمیه وه
بیر نهو پهیمانه ی که چند مانگیک له مه و بهر له گان دایکدا به سستبوم. ئای چند
سوپاسگوزاری خوا بوم بو نهو فریشته ی چاکه یه. نه گهر نهو نه بوایه من
ده ستمنه دایه چ کارگه لیکه خراب. ده ستم له سه ریچی هه لگرت و ته نیا به
سه یرکردنی لقه پر چرۆکان که لیره و له وی له پشت دیواره خشتیه کانه وه
سه ریان ده رهینابو رازیبوم و تا توانیم ناخم پرکرد له وه وایه ی که بونی به هار و
چرۆی نه دا.

رۆژه خوشه كان

خه ريكبوين كليله و ديمنه مان ته واونه كرد. من زقد له پيشتر بوم له شه مسه دين. نه مويست بۆ خوداوه ندگارى بسه لمينم كه تا نه و زيندوه من كليله و ديمنه و به دلنيايييه وه چند كتيبى كيتريش ته واونه كه م. لالاي شه مسه دين كه له كوتاييدا به هوى لاوازي جه سته يى برا كه مه وه نه يتوانيبو نه ميرزاده يه كى هم زانا و همو پاله وانى ليه ديبينيت و له هموشى خراپتر نه وه بو كه بۆيده ركه وتبو من له قوتاييه خوشه ويسته كه ي زيره كترم و له وانه شه له ديارنه بونى من خوشحال تريش نه بو. وايزانيبو كه نيتر چاره نوسى من پۆشنبوته وه كه پييان وتبو نه م ههفته نه يه ت بۆ كتيبخانه بۆ وانه وتنه وه به من و سه رى سوپه مابو له بينينم و پرسى يارى پيچاوپيچى نه كرد. له كوتاييدا دايكم گه يشته فريام و به كه ميك پيدا گريه و وتى:

((پيمان وتبون كه توشى دهرده سى بو بو!))

پيره پياوه كه به ناباوه ريه وه سه يرى پوخسارى ساغى منى نه كرد، ته نانه ت من سي به رى پي كه نيني كى فيلبازانه شم به سه ر لئويه وه بينى

ديسان دايكم حالى باش نه بو. كاتيك وينا منه كرد كه دوباره مندالتيك له سكيدياه و خه ريكه له و خوينه پيسانه نه خوات، رقم له دايكم و همو مندالتيكيش بو.

ههستیکی ته زوبه خش له ناخدا خه بهری بو بوه وه که فرمانی نه کرد به سهر هه مو
بیرکردنه وه کانمدا و وازی لیته نه هینام.

دو سی پوژ به سهر پوشتنمدا بو حمام تیته په پیبو که سه روکه لله ی نه نی جی
پهیدا بوه وه. راسته وخو پوشته سه ره وه بو لای دایکم و کاتی گه پانه وه - کاتیک له
هه یوانی حه ره مه وه به مه بهستی ده رگای سه ره وه به ته نیشت ژوره که ی مندا
تیته پی- سه ریکیدا له ژوره که و به چاوه هه میسه نمدار و پینداگره کانیه وه، وه ک
کریاریک سه یری کردم و بی هیچ قسه یه ک پوشت و یه کسه ر به دوایدا نایا جان به
شورپوشه وقه وه هاته ژور. وتی: دایه ناگات له خوت بیت! دواکار هاتوه، واته
برپاره بیت، خاتون گیان نه مشه و موله تی هاتنیان له خوداوه ندگار وه ره نه گریته.
نه نی جی زور پیایدا هه لداون، زور ده وله مهندن. زور. له که لله زله کانن. خاوه نی
چند ریزه دوکانیک و زورینه ی کاروانسه راکانی قونیه ن. به کورتی نیوه ی قونیه
هی نه وان.

ههستیکی خوش له دلندا پارچه پارچه بو و به ده ماره کانمدا که وته هاتوچو،
خرابیش نه بو. یه که مین خوازیبیکه ر نگه رچی شازاده یان نه میرزاده نه بو، به لام
هر نه وه ی که نیوه ی قونیه هی نه وه، بو نه م دیله خه مباره که باوکی مردبو و
دایکیشی نیتر دایکی نه بو، زور خراب ده رنه نه که وت. به یانی زو من هیشتا له
جیگه خه ودا بوم که نه نی جی دوباره هاته وه و پوشت بو لای دایکم. بیرمکرده وه
چند په له یانه بو وه لام وه رگرته وه. به لام که میک دواتر بینیم که به لچو لئوی
گرزه وه له چوارچیوه ی ده رگای ژوره که مدا وه ستاوه. سه یریکی ده وره بهری کرد.
دلنیابو که من له بابته که بی خه بهرم. به هیواشی وتی: حه زره تی خوداوه ندگار
وتویانه ((کوتر بو کوتر، هه لئو بو هه لئو)). وتویانه: ((ده وله مهندن با هر
ده وله مهنده بن، گرنه نه وه یه بنه چه و په چه له کیان نازانریته)). وتویانه: ((بو تو
پیره)). دوباره سه یری ده وره بهری کرده وه، کاتیک دلنیابویه وه که س نیه، به

سهيرکردنی سوچی دیواره که یاریه کی به ده موچاوی کرد. وتی: تا ئەم تەمەنە
رایانگرتویت، ئیستاش ئەوەندە ئەم دەست و ئەو دەست پێتەکن تا ڕەنگی
قژت وەك ڕەنگی ددانەکانی لیبیت. وتویانە: ((ناتەن بە کاسب ... بە
پیشەوهرت نادن ... بە سەربازت نادن ... بە غەریبت نادن ... ناتەن بە
پیاوی ژندار و ژن مردو)). نازانن هەر ئیستاش درەنگی کردووە. تا ئیستا ئەبوابە
ناویکتان لیبنرایە. ئیمە وەللا تا ئیستا نەماندیووە کچیکی نەجیبزادە بگاتە ئەم
تەمەنە و ناویکی لیبنرایت. بەلام باشە باوکت که نیه، دایکیشت که تەمەنیک
چلە ی ئەکیشا و ئیستا خەریکه ئەو بەلایە ی بەسەری خۆیدا هینا بەسەر تۆشیدا
ئەهینیت. خۆت ئەبیت ناگات لە خۆت بیت لەم نۆوانەدا زایە نەبیت.....

هەر که نەنی جی سبەری نایای لە پشت سەریه وە هەستپێکرد که خەریکبو بە
هیاوشی نزیك ئەبویه وە، بانگی ئوجی کرد و وتی: ئیستا خەفت مەخۆ نەنی.
خۆم باشتره کهیت بۆ پەیدانە کهم و دیسان بە چاویتکردنە وەیه که لە سوچه که و
بە ئامازە ی هاودەردی بۆ من، پۆشت بەرەو دەرگا که. نایاش تا ئەوی پەوانە ی
کرد.

قسەکانی نەنی جی لە بیرکردنە وەدا نوقمی کردم. ئەمە خەمیکی تازه بو که
پیشتر نەمەناسی. ئیستا نەمەزانی بەراستی ئەبیت بیگره دل یان لە بیریکه م.
چەند باشبو سبەینی هەینی بو. خوداوەندگار پەیمانی دابو هەرکاتیک کلپه و
دیمنه تەواوبکه م، کتیبیکتر - جوانتر و بەنرختر - م پبیدات. سبەینی ئەم پوداوه
پوینەدا. کلپه و دیمنه م لەسەر تاقه که هەلگرت. ئەبوابه بۆ کوتا جار سەیرم
بکرده یه بۆئەوه ی لە مێشکەدا بچەسپیت. بالاپۆشیکم دا بە خۆمدا و پۆشتمە سەر
شیره بەردینه که. بەلام ئەسلەن تاقه تی خویندنه وەم نەبو. بە جۆره ها دەنگی
بانگکردنی پشپله، سولتانەم بانگکرد، که چی دیارنەبو. بەلام لە جیاتی سولتانە
چەند سەریک لەم دەرگا و لەو کونی چیشخانە وە هاتنە دەر و دەستیانکرد بە

سەر سوپمانه وه سه یرکردنم و هه ندیکیش له ژوره کان هاتنه دهره وه و له سه ر
پلیکانه ی بهرده م ژوره کانیا ن دانیشتن و به پتیکه نینی ده می بی ددانیانه وه واقیان
و پما له منی سال و نه وه نده یه ک نیشته جینی ئیره که هیشتا له مانه نه ترسام. هیچ
سودیکی نه بو، بارودوخم خراپتر بو. کتیبه که م هه لگرته وه و دوباره پۆشتمه وه بۆ
ژوره که م. وا باشتتر بو هه ر له وی بیخوینمه وه بۆ نه وه ی خۆم ناماده بکه م بۆ
تاقیکردنه وه که ی سبه ینی. له گه ل نه وه شدا که هه مو چیرۆکی گیانله به رانی
کتیبه که م که وه ک نه وه ی دیاریبو له مروفه کان ناقلتر و خوشبه ختر بون له به ربو،
به لام هه مو پۆژه که م تایبه تکرد به دوباره خویندنه وه یان و پۆژی دواتر، ناماده بۆ
تاقیکردنه وه، چاوم له سه ر خوداوه ندگار هه لته نه گرت. کاتیک نه وه هه مو کاروباره
خیزانیه کانی پتکخست و سه ره ی من گه شت، ته نیا به قسه که م باوه ری کرد و
پازیبو و بی نه وه ی هیچ تاقیکردنه وه یه ک له نارادابیت، له ژیر نیگا سوسه کار و
هه ندیک جار هه سوده کانی که سانیترا پۆشت بۆ ژوره که یتر و دوا ی چه ند
خوله کیک له کاتیکدا که کتیبیکی قورسی به رگ ره شی کۆنه ی به ده سته وه بو،
گه رایه وه و بانگیکردم و به نارخه یانیه وه کتیبه که ی بۆ دریزکردم و به سۆزه وه
وتی: پۆله ناگاداریه وه ک خۆی بیگتپیته وه بۆم. نه زانم شایسته یی خویندنه وه و
پاراستنیت هه یه. وای به پۆژگارت نه گه ر نه م کتیبه زیانی پتیکات. له کاتی
کوچکردنی باوکم له به لخ، پاشای نه وه کاته ی خوراسان له جیاتی زێر و زیو که بۆ
پاشاکان ناسایی بو نه م کتیبه به نرخه ی له کتیبخانه تایبه تیه که ی خۆی پتیکه ش
کردوه. له به رنه وه ی نه یزانی باوکم زیاتر قه درى نه مه نه زانیت. کتیبیکه پله یه ک،
زانایی و هونه ر و جوانی تیدا نه دۆزیته وه، به وینه ی دلپورینه ره وه و خه تی خوش
و به زمانى شیعی، چیرۆکی پاشاکانی پتیشتری ئیرانی له سه ره تای
ده سه لاتیانه وه باسکردوه. نه م کتیبه بۆ تیکه شتن له فارسیشته باشه، هه م
له به رنه وه ی بزانیته که باوکی کوچکردوت و باوکه تازه که ت له کام گوشه ی دنیاوه

هاتون بۆ ئەم خاكا و ھەم بۆ ئەو ھەش كە باشتەين بەرھەمە بۆ پەرورەدە كرنە
 لەسەر خو و سروسشتەيكي پەسەن. لەم كەتتەبە ياندا ئيتەر پەند و نامۆزگار يە كانی
 لەسەر زمانى گيانلە بەرەنەو ھە نىە بەلكو پالەوان و قارەمان و ژنان و پياوانى
 سروسشتەپاكنە كە ونە پرى بۆ شەپرى خراپى و ئەھرىمەنى. بە دلتىايىيەو ھە لە نۆرەك لە
 وشە كانی تەيناگەيت، بەلام نوقمى چىزى ناو چىرۆكە كانی ئەبەيت، ھەك چۆن من
 لەگەنجيدا بوم. ئەمەش خەلاتى ھەولدانەكانت، خاتونى خاتونان، كىمىياخاتون!
 جىم بە خۆم نەئەگرت. ھەك بەلى بەلىيان بۆ فرىن پەيدا بىتەم. خودا ھەندگار لە
 كەتتەبەخانە كەى باوكى كە ئەمزانى لەو مالا ھەدا لە جوملەى پىرۆزىيەكانە، ديارىيەكى
 شاھانەى پەيبەخشیبوم. ئەو بەم شاكارانەى كە لەو مالا ھەدا ھەميشە بەدەيتەرى
 بىرۆكە يەكى تازەبو بۆ ژيان، خەرىكبو بەرە بەرە جىگەى باوكى پاستەقینەى بۆ
 ئەگرتەو ھە. دەستيم ماچكرد. ئەویش تەوئىلى ماچكردم و بە دەنگىكى بەرز
 دەستخۆشى لىكردم. كۆرە گەرەكەى ئەو ھەندە لە جىگەكەيدا جموجولى كرد،
 كەسەكەى تەنیشتى بىزاركرد و داىكم سەرەپاى خراپى بارودۆخى سەبىرىكى پەر لە
 پازىبونى كردم و وتى ئەمە ئەسلەن بە ھەلە كچ دەرچو ھە، ئەبوایە كۆر بوایە و
 جىگەى باوكى بگرتایە تەو ھە دیوانخانەى شاھانەدا. ھەموان پەيكەنەن و بەسەر
 قسەكەيان پەشتراستكردەو ھە. ئەم تانەوتە شەرە دىرینەم پەخۆش نەبو. بۆئەو ھەى
 باسەكە بگۆرم و سەرقالیانكەم بە باسكى ترەو ھە، وتم: بەراست كەس سولتانەى
 لەو دیو لە حوجرەكە نەبىنیو ھە؟ ماو ھەيكە ديارنە. ھەرچەندە پوى دەم لە
 شەمسەدین بو بەلام مامى پەر چاویكى داگرت و وتى: لەوانەى پەشتەبەيت بۆ
 پياسە. ھەموان لە ناخى دلەو پەيكەنەن. لەگەل ئەو ھەشدا ئەمزانى بە من
 پەيناكەن. بەلام نۆقرەم لەبەرپرا. ئەسلەن ئەمەزانى ئەمانە بۆچى ھەميشە بەم
 قسە بىمانا پانە پەينەكەن. كە نانخواردنەكە تەواو بو، بە وریایىيەو ھە كەتتەبەكەم
 ھەلگرت و بى ورتە و بۆ يەكەمىن جار بى مۆلەت خواستن بەرەو ژورەكەم كەوتە

پى. ئوجىشەم بانگكرد كه له بەردەرگاگەدا دەستەوئەژنۆ دانىشتبو بۆ ئەوەى
 لەگەلمدا بىت. هیشتا له تارىكى ئەترسام. رىنگەى پلىكانە و هەيوانەكەش تەنيا له
 پۆشنایى چراكانەوە دياربون. هەردوكمەن گەشتىنە ژورەكە كه دورگەى نارامىي
 مەن بو و مۆمىكى نىو مەنى تايبەت بە خویندەنەوەمان داگىرساند. ئوجى وەك
 هەمىشە بىدەنگ بەلام سوسوکار بە نىگاگانى چاودىرى ئەكردم. گومانى كەردبو كه
 مەن لە بەر نامانجىك زو تالارەكەم جىهەشتبو و گەرابومەوە بۆ ژورەكەم، كەتیبەكەم
 خستە سەر چوارپايەكە و كەردمەوە. ئوجى ئەكرا وەلامى خۆى وەرگرتبىت.
 لە بەر ئەوەى له يەكەمىن لاپەرەيدا له ناكاوینكدا وینە يەكى جوانى پالەوانىكى
 بالابەرز بە جلى شكۆدارى سەربازى بەسەر ئەسپىكەوە له ناو دەشتىكى سەوزدا
 له بەرامبەر چاوماندا بو و له لاپەرەكەى بەرامبەرىدا بە دەستخەتىكى جوان
 نوسرابو: شانامە. له خۆشیدا وەختبو دلم دەربىت. نازانم خوداوەندگار له كوێو
 ئەيزانى مەن خەونم بە شارژن بونەوە ئەبىنى و عاشقى ئەوە بوم زىانى پاشا
 پىشىنەكان بزەنم. ئەم كەتیبە ئەو تاكە شتەبو كه نەمبو. سەرپىژ له چىژ بە پۆچون
 له كەتیبىكى وینەدار بە ئەفسانە پەرەمز و پازە شىرىنەكانىوە، سات بە سات
 زىاتر باوهرم بەو ئەكرد كه زىان ئەو ئەندەش كه بىرم لىنەكەردەوە تارىك و
 نۆزەخى نى. نازانم خەوى شەوانە، كەى ئوجى پەلكىشكەردبوە ناو
 جىگەخەوەكەى، بەلام مەن تەنيا بە پىستنى دەنگى بانگ بو كه هاتمەوە هۆش
 خۆم و بۆم دەركەوت بە يانىە. هەستامەوە و سەرخۆش لەوەى بە يانى پۆژىكى
 باشترم ئەبىت، نامادەبوم بۆ نوێژ و خەو.

بە يانى زو بە دەنگى پىپىكى ناسراو كه له پلىكانەكانى شوینەكەى داىكەمەوە
 ئەهات بۆ هەيوانەكە، خەبەرم بوىوە. هىچ كاتىك له كاتەى پۆژدا هىچ پىاوێك
 تەنانەت مەحرەمەكانىش نەئەهاتن بۆ حەرەم. زىاتر سەرمسورما كاتىك دەنگەكە
 له پشت ژورەكەمدا نەما. سىبەرێكم بىنى كه وەستانىكى تا پادەيەك درىژكرد و

دواتر پوشت. نه زمونم پيی نه وتم نه بيت شتيكيان له وی دانابیت. له جینگه که مدا
 لاخیز بومه وه، به لام وه ستام تا دهنگی داخستنی ده رگای حوجره که م بیست.
 هه ستامه وه و به ره و ده رگا که پامکرد. به ته وای دلیابوم شتيك له پشت ده رگای
 ژوره که مدا چاوه پیمه. نازانم بوی دلم له سنگمدا توره ی نه نه گرت. نارامم له بهر
 برابو و نه مویست بزانه له و کاترمیره نانا ساییه دا نه کریت چ شتيكيان بو دانابم.
 ده رگا که م کرده وه. گومانه که م پیک راست بو. عه لانه دین دیسان له ده سماله
 ناشناکه دا شتيکی له پشت ده رگا که مدا دانابو. نه منه ویست هه لیگرم، چیر به م
 ناسانیان نه منه توانی له گونا می خوشبیم. به لام بومده رکه وت شتيك له
 ده سماله که دا نه جولیته وه. بو ساتیک له ترسدا ورته م لیبرا. یانی نه کریت نه و
 نه وه نده بی نرخ بیت که له بیتامی یان گالته پیکردندا مشکیک، ماریک، شتيکی له
 پشت ده رگای ژوره که مدا دانابیت؟ له مروفه کانی نه و ماله هیچ شتيك دور نه بو.
 زمانم وشک بو بو. خوشبه ختانه توره یی گه رومی گوشاردبو، نه گینا له وانه یه له
 ترسدا قیزه یه کی وام بکردایه که ده نگم بگه شتایه ته گومه زی سی سده
 سه رچاوه. به ناباوه ریه وه بیستم له ده سماله که دا دهنگیکی لاواز دیت. نوشتامه وه
 و به ته وای له نزیکه وه و به وریاییه وه له ده سماله که وردبومه وه. دهنگه که، لاواز
 و وهک دهنگی بیچوه په ره سینکه کان بو. دلم له لیدان که وت. خوشبه ختانه
 به ره وه ی هیچ که سینک بیت، توجی به شله ژاوی خوی له پلیکانه ی چیشته خانه که وه
 گه یانده سه ره وه. نه و بهر له هه موان دهنگی منی نه بیست. به په نجه
 ده سماله که م نیشاندا. له سه ر چوک دانیشته و به چاوه گه وره کانی لی وردبویه وه.
 له گه ل نه وه دا خوشی ترسابو، به لام شله ژاوی من رینگه چاره یه کیتری بو
 نه هیشته بویه وه. به وریاییه وه دهستی برد به ره و ده سماله که و به نارامی گرینکه ی
 کرده وه. من بویری سه یرکردنم نه بو، به لام دهنگی پیکه نینی توجی که نقد
 چاوه پوان نه کراو ده رنه که وت، وای لیکردم سه یر بکه م. نای خوایه! بو بیچوه

پشيله كه له مشكه كانى قه لاکهش بچوكتر بون: يه كينكيان سپى و يه كينكيان به خالى قاوه بيهوه. چاوه كانيان داخستبو و سهر لوت و ليو و په نجه كانيان وهك سوري گولى هه نار بو كه تازه له ته نيشته هه وزه كه دا چرؤيان كرډبو. به په له نامازهم بو ئوجى كرد. ده سماله كهى هه لگرت و هينايه ناو ژوره كه. ناو ده سماله كه كاغه زىكى ده قكراو بو كه به خيراى كرډمه وه. به ده سته تىكى خوش و پىكوپىك و جوان نوسرابو: كيميا خاتون! دوينى بيستم كه بو سولتانه نه گه پريت. ناتوانم هه مو شتىك له م نامه يه دا پونكه مه وه. هه ر نه وه نده بزانه نه و زاوه و بوته خاوهن بيچو و من به پىكه وت له سوچى پلوسكى حوجره كه دا دوزيمه وه. ناوى سپيه كه م ناوه شه كر و ناوى خالداره كه ش په ريا. نىستا هه رډوكيان به يه كه وه به شه كر- په ريا بانگنه كه ين. سى رؤزيانه. كاتىك شه كر- په ريا گه وره بون، يه كينكيان نه بيته هى شه مسه دين و يه كينكيان هى تو. من له حوجره كه ناتوانم بيان پاريزم. له ناو نه چن. كه س هيج نه زانيت باشتره.

عه لانه دين جار يكتير براوه بو. نه و كه سىك بو كه منى باش نه ناسى و هه ر نه مه ش بو توانيبوى دوباره شوږ و شوق بگيرپتته وه بو ده رونم. نه م دو بونه و هره بچو كه به خيراى جيگه ي خويان له دلما كرده وه. له ته نيشته شه كر- په ريا دا دانيشتم. له ناو ده سماله كه دا هه لمگرتن و خستنه باوه شم و به چنگوله سوره پاكه كانيان كه زوريش پاكبون خويان هه لواسى به په نجه مه وه و ده ستيان كرد به ليسانه وهى ده ستم. دلم تىكه له نه هات. به ئوجيم وت بروت له چيشته خانه شير بينيت. زور باش نه مزانى بيچوه پشيله گه وره بكم. دا يكم سولتانه ي كه ره سهن و جوان بو له بچوكيه وه گه وره كرډبو و من به هه سوديه وه بينه رى هه ميشه يى بوم. نىستا سهر له نوئى كه وتبومه وه بير سولتانه كه هه ميشه وهك پشيله ي شه مسه دين نه مناسى. كاتىك زور بچوك بوم ناره زوم نه كرد باوكم له جياتى ئوجى بيچوه پشيله يه كى به ديارى پيدا مایه و كاتىك دا يكم و شه مسه دين له گه ل سولتانه دا

پشيله كه له مشكه كانى قه لاکهش بچوكت بون: يه كينكيان سپى و يه كينكيان به خالى قاوه بيه وه. چاوه كانيان داخستبو و سهر لوت و ليو و په نجه كانيان وهك سورى گولى هه نار بو كه تازه له تهنيشت هه زه كه دا چرويان كرديو. به په له نامازهم بو نوجى كرد. ده سماله كهى هه لگرت و هينايه ناو ژوره كه. ناو ده سماله كه كاغه زىكى ده فكر او بو كه به خيرايى كردمه وه. به ده ستخه تىكى خوش و پىكوپىك و جوان نوسرابو: كيميا خاتون! دوينى بيستم كه بو سولتانه نه كه پىت. ناتوانم هه مو شتىك له م نامه يه دا پونكه مه وه. هه ر نه وه نده بزانه نه و زاوه و بوته خاوه ن بيچو و من به پىكه وت له سوچى پلوسكى حوجره كه دا دوزيمه وه. ناوى سپيه كه م ناوه شه كر و ناوى خالداره كه ش په ريا. ئىستا هه ربوكيان به يه كه وه به شه كر- په ريا بانگنه كه ين. سى پوزيانه. كاتىك شه كر- په ريا گه وره بون، يه كينكيان نه بيته هى شه مسه دين و يه كينكيان هى تو. من له حوجره كه ناتوانم بيان پاريزم. له ناو نه چن. كه س هيج نه زانيت باشتره.

عه لانه دين جار يكتير براوه بو. نه و كه سىك بو كه منى باش نه ناسى و هه ر نه مه ش بو توانيبوى دوباره شور و شوق بگيريتته وه. بو ده رونم. نه م دو بونه وه ره بچو كه به خيرايى جيگه ي خويان له دلما كرده وه. له تهنيشت شه كر- په ريا دا دانيشتم. له ناو ده سماله كه دا هه لمگرتن و خستنه باوه شم و به چنگوله سوره پاكه كانيان كه زوريش پاكبون خويان هه لواسى به په نجه مه وه و ده ستيان كرد به ليسانه وهى ده ستم. دلم تىكه له نه هات. به نوجيم وت بروت له چيشخانه شير بينيت. زور باش نه مزانى بيچوه پشيله گه وره بكه م. دايم سولتانه ي كه ره سه ن و جوان بو له بچوكيه وه گه وره كرديو و من به هه سوديه وه بينه رى هه ميشه يى بوم. ئىستا سهر له نوئى كه وتبومه وه بير سولتانه كه هه ميشه وهك پشيله ي شه مسه دين نه مناسى. كاتىك زور بچوك بوم ناره زوم نه كرد باوكم له جياتى نوجى بيچوه پشيله يه كى به ديارى پيبدامايه و كاتىك دايم و شه مسه دين له گه ل سولتانه دا

ياريان نه كرد و به جوله و كرده وه كانى نه حيلكانه وه، نه مويست له هه سويدا
بيگرم و بيخه مه حهوزه گه وره كه ي ماله وه. ئيستا خۆم پاش نه وه موه ساله بو
بومه خاوهنى دو بيچوه پشيله ي جوان و لاسار. نه سله نيش درهنگ نه بو.

به هار بو و من بۆنى خوليكى له ناكاوم نه كرد له ژياندا. وهك بلتئى به هاتنى
شانامه و شهكر په ريا نازاره كان به به كجارى پويان له نه مان كردبو. ژيان
خه ريكبو پهنگ و بۆيه كيترى وه رنه گرت. پۆژانه به نه ميري عالم و شهكر-
په رياوه سه رقالبوم و پاش نويزى مه غريب و نانى ئيوارهش تا نيوه شه و شانامه
نه خوئينده وه. هه نديك جار نه وهنده به پوداو و ويينه جوانه كانيدا پۆنه چوم كه
سه ره پاي نه وه موه ترسه ي له ديوه سپى و نه رزهنگ ديو و نه رغه ند و سونجد و
ديوه كانيتر هه مبو، له زۆرى شهوق و شور و سوسه كاريم نه منه توانى كتيببه كه
دابخه م و ته نيا كاتيك نه هاتمه وه هوش خۆم و تينه گه شتم به سه ر كتيببه كه وه خه
بردوميه ته وه كه چه چيزى كوتايى هاتنى مۆمه كه، به رزنه بويه وه.

نه وكاته هه مو پۆژه كه خۆم نه خسته جيئى پاله وانه كانى چيروكه كانى شانامه و
له خۆم نه پرسى، نه گه ر من بومايه چيم نه كرد. تازه به خوئيندنه وه ي به سه رهاتى
نه و ژن و پياوه جوان و نازايانه بۆمه دركه وت كه ژيان نه كريت چه ند نارپه حهت و
بئى پهحم بيت و من تازه نه شبويه خوشحال بومايه كه كيشه كانى نه وانم - كه
هه مويان پاله وان و پاشا و پاشازاده و شارژ بون - نه بو. ئيتر بۆمه دركه وتبو بونه
شازاده خاتون و شارژ چه ند نارپه حهته. هه نديك له شارژنه كان ته نانهت له منيش
ته نياتر بون. له گه ل نه وه شدا نه مزانى چيروكه كان هى پۆژگارانى زۆر ديريئى
پايردون، به لام هه ستمنه كرد نازاريكى هه ستيپيكرಾಯى هاوشيوه ي نه مه،
ناوه پۆكيزيان و چاره نوسى هه مو مروفه كانى به يه كه وه به ستوه ته وه. مروفه و
كاته كان جياوازيون به لام پوداوه كان هه ميشه به كيك بون شه پى چاكه له گه ل
خرابه، خه م و شادى، ئوميد و نا ئوميدى. نه مبيني و فيرته بوم كه پاله وانه كانم

چۆن خۇيان و كەسانىتر لە دەستى خەم و نارەھەتى و ناھومىدى پزگارتەكەن. لەوانە بە منىش لە داھاتودا ئەبوايە پۆلى لەم شىۋەيەم بگىرايە. منىش لانى كەم ئەبوايە ببومايەتە پالەوانى چارەنوسى خۆم. خۆم لە تەھمىنە و سودابە و پودابە و گردنافەرىن بە كەمتر ئەزانى. ھەرچىەك بو من لە ئەوھى ئەوان بوم و ئەبوايە وەك شىرەژنە ئەفسانەبىيەكان، لغاوى چارەنوسى خۆم بە دەستەووە بگرتايە و شكستخواردوى دەستى دىۋە ئەھرىمەنيەكان ئەبومايە. تەنيا كىشەى من ئەوھبو كە لە ژيانەكەمدا، ئە ئەسپىك ھەبو، ئە لەشكرىك، ئە ئەژدەھايەك و ئە ناوويانگىكى پۆستەم پپوكىن. من بوم و چەند دىۋارىك كە ئەبوايە لە بەيانىەووە تا ئىۋارە لە ناوياندا بسورامايەتەو، بى ھىچ مەيدانىكى شەر، مەگەر مەيدانى باوھرەكانى پىرەژنەكانى ھەرەم كە تەنانەت تاكە پالەوانى زىندوى ژيانم - واتە خوداۋەندگار - بەزىوى دەستيان بو. بىرمەكردەووە ئەبىت شەر لەگەل باوھرە كۆن و پزىۋەكان لە شەر لەگەل دىۋە سىپىش نارەھەتتر بىت. لەبەرئەوھى لە پشت پوخسارى سەربەرزى خوداۋەندگارەو، كاتىك لە ھەرەمدا بو، ھەمىشە خەمىكى نەپنى نامىز شەپۆلى ئەدا و لە ھەمىشە زىاتر، كاتىك لە ناو ژنەكاندا كىشەيەك دروستنەبو و ئەويان بانگنەكرد بۆ ناوېژى، ئەو ئەگەرچى كىشەكەيانى چارەسەر ئەكرد، بەلام نەيئەتوانى زالبىت بەسەر بىزارىەكەيدا و ئەمە پىك كىشەى منىش بو.

بە پىچەوانەى منەووە كە خەرىكېوم بەرە بەرە خۆم ئەدۆزىەو، لە ھەرەمدا ھەمو شتىك ھەروا پو لە لەناوچون بو. ھەردو كۆرەكەى خوداۋەندگار بەھۆى دۆبەرەكى سەخت و پەردە لە پو دامالين لە حزورى باوكياندا نىررابون بۆ جىيەكى دور. داىكم دۆبارە بارودۆخى ھەمو پۆژىك خراپتر ئەبو. تەنانەت خوداۋەندگارىش كە لەسەرەتادا چوست و چالاک بو و بە گالتەوگەپەكانى خوانى شەوانى ھەينيانى چىژدار ئەكرد، بەم تازەبىيانە خەمۆك و بىتاقەت دەرئەكەوت. ھەقى خۆشى بو.

دهوروبهري به كۆمهليك ژنى پير و گهنج گيرابو كه له پوخساريان بيزار و داماوى و
بيچاره بى و بى نرخى نه بارى و ههريه كه يان له گهلا نه و يتردا كيشه بى هه بو.
خوداوه ننگار پيشتر به گالته و گهپ و ناموزگار به كاني بارودوخيانى باشت نه كرد،
به لام ئىستا كه به هوى هوكاريكى نادياره وه خوشى ناوچاوى گرژبو، ههچ كه سيك
بوئى ده رده دل و شكايه تى نه بو. به كيك له شه وه كان مامى پير جله وى خوى له
دهست به ربو و شينىكى تيروته سه لى كرد و ژنه كانى ترش به فينه فين بو يان
ئه سه نده وه. خوداوه ننگار ماوه يهك به سهر داخراو و داماو به وه خهريكبو به
ته زبيحه كه به وه و ههچى نه وت. دواتر ش كه سهرى به رزكرده وه، وتى: ئه ليم
بتانهن بو زياره تيك، ئاماده بن. ئىنشانه لالا شه وى هه ينى داها تو! خوداوه ننگار
مۆله تى زياره تى ده ركردبو، كه وايه نه بوايه رينگه وشوئنه كان بگيرانايه ته به ر و
له وه ش گرنگتر نه وه بو كه نه بوايه ئاوريشمه تايبه ت به په رۆشينه كان له بازا پى
كوتالفرۆشان بگه رايه و نه مه باشترين هه ل بو بو گه راننىكى به كۆمه ل كه رينگرى
شه رعى و دابونه ريتى نه بو. بو به كه مين جار هه ستم به په يوه ستى كرد به
ژنه كانه وه و خۆم به هاوبه شى فيله پاكه كه يان زانى. ته نانه ت بو چونم به رامبه ر به
مامى پير كه گله بى و بناشت و بۆله بۆله كانى بو بو هه هوكارى نه م خوشيه گه وره،
كه ميك گۆرا و نه ميبينى خهريكه دلۆپه كه به ره به ره به ره وه رىا نه كشي ت يان
ئه سلان له وان به چيتر دلۆپ نيه، به شيكه له ده رياكه و نه مه ئه لبه ته خه مبارى
نه كردم، به لام ههچ رينگه چاره به كم نه بو، هه روهك چۆن دلۆپ چاره به كى نيه بيجه
له وازه ينان له نه چونه ناو ده ريا.

تۆكه ريك به دو قاترى بارقورسه وه له خۆراك و كه لوپه ل له پيش
كاروانه كه مانه وه نه رۆشت و شيخ محمه د - خزمه تكار و كارگوزارى تايبه تى
خوداوه ننگار - يش به شوين كاروانه كه وه بو. له كۆلانه كاندا هه موان رو يان
وه رئه گيڤا و سه يرى ئيمه يان نه كرد. پيرتره كان به گه وره بى نواندننىكى تايبه ت،

پېزبان نه نواند به رامبه ر به خيزاني شيخي شيخان و گه نجره كان به نيگايه كي
 سوسه كاره وه له سهراپاي هموان وردنه بونه وه و نازانم بوچي كاتيک نيگايان
 له سر من نه وه ستا، له جياتي نه وه ي وهك پيشتر شهرم بگم و نارچه ت بيم،
 خوشيه كي تازم له دهرنمدا هه ستيپنه كرد. تانانته نه بيت دانپيدابنيم نه گه ر
 كه سيك حسابي بو نه كردمايه، كه ميك دلّم نه نيشا، تا نه وه ي گه شتینه بازاره
 قه ره بالغه كه، پر له پياوگه ليك به جلي سهر و نامو و چاواني ترسناك و
 سوسه كاره وه. نيتر نهك هه ر هه سته شيرينه كانی پيشترم نه بو، به لكو نور
 هه ستيشم به نانارامي نه كرد و بارودوخه كه به جورتيك بو كه بيچگه له من
 نه وانيتريش بويانده ركهوت هه مو نيگاكان به سهر سهری منه وه نه فېرن و له سهر
 پوخساری من نه نيشنه وه و چيتريش ليئابنه وه و نوري پينه چو دايكم چوته يه كي
 دا به گوئي نايادا و ناياهات بو لای من و به سوچيكي سه رپوشه كه م ده موچاوی
 داپوشتم، به جورتيك كه تهنيا چاوم به دهره وه مانه وه و نه مه نه لبه ته هه ولتيكي
 بيهوده بو و هيچي له بابته كه نه گوپي. وهك نه وه ي دياربو له چاوی خه لكي
 كولان و بازاردا له هه مو كاروانه كه دا تهنيا من جي سهرنج بوم. نه لبه ته دايكم
 پوخساری به په چه يه كي ره شي هرير داپوشتبو. هه مو خه لكي قونيه نه يانزاني
 كيراخاتون چند جوانه. به لام نه و له و ساته وه ي بو بو به هاوسه ري
 خوداوه ندگارته نانه ت بو حه ماميش په چه ي داننه دايه وه. هه روه ها پيگه ي نه و
 بواری بوپري به پياوان نه نه دا. له کوتاييدا کوتاله كانمان كړي، به لام بينيني
 كه شي په نگاوپه نگ و كالا خراوه پوه كان له سه رانسه ري دنياوه له گه ل خه لكي
 سهر و جلوبه رگي سه رنچراكيش و پوخساری جوراوجور و په نگاوپه نگ - له سپي
 به فريه وه تا ره شي قه تراني - هه موانی هينابوه جوش و خرؤش. داوامان له شيخ
 محمه د كرد مؤله تمان پيبدات به ناو بازاره كه دا به رده وام بين له ريگه كه مان. نه و
 كه وهك گه وره كه ي سروشتيكي نه رمي هه بو، سه ره تا ريگري و دواتر رازيبو. له

نه جامدا کاروانه که مان له ناو سوسه کاری خه لکه که و شوږ و شهوقی نیمه دا به
 مهستیوه به پیکه وت. وامزانی زیاره ته که له بیرکراوه. دواى بازاری
 کوتالفرؤشه کان که له رهنگدا شه پؤلى نه دا، راسته دوکانی زه پرهنگره کان له
 هه مو شوینیک زیاتر به ره و مهستیه کی ناموی بردین. وهك بلئی نه و هه موه شتانه
 هی نیمه بون، به تاییه ت که سه لاهه دینی زه پرگر - له کاسبه متمانه پیکراوه کانی
 بازار - له موریده کانی خوداوه ندگار بو. ته من مامناوه ند، به زه رده خه نه به که وه
 وهك کالاکانی دوکانه که ی پون و نایاب. کاتیک بیستبوی به پتوهین، هه ستابو بو
 پیشوازیمان و فرمانیدابو به شه ربه تیکی به تام و فینک له جامی مسی ساردا،
 له گه ل سلو و به خیره اتنی گه رموگوردا پیشوازی له نیمه و کاسبه کانی ده روبه ر
 بکن. تا ته من ماوه، فینکی نه و شه ربه ته پیشبینی نه کراوه له بیرناکه م وهك
 بلئی بون و به رامه ی هه مو گول و میوه کانی دنیا یان کرد به گه روماندا. من له
 هه مانکاتیشدا له و پیشوازیه گه رموگور و پر له عه شق و ریزه که ده رخه ری گرنگی
 نیمه بو، نوقمی شادمانی بوم، له سه ره تای رینگه وه له گه ل نه وه شدا دو نوکر
 رینمایان نه کردین و ته قریبه ن هه موان نه یانزانی نیمه کتین، کومه لیک پیایوی گه نج
 به قرئی دریزی تا که مهر و جلی تاییه تی و ده ست له سه ر کتلانی شمشیر، که م تا
 زور له دوره وه شوین کاروانه که مان که وتبون. دایکم که وهك هه مومان نیگه ران بو
 بو، به شیخ محمه دی وت له و زه پرهنگره ی که هاوپی و متمانه پیکراوی
 خوداوه ندگار ه پیرسیت نه مانه کتین و بلئی نه گه ر باره که گونجاو نیه با
 بگه ریننه وه. دلم له ترسی نه وه ی نه وهك سه فه ره که مان به نیوه ناته واو
 بمینیتنه وه، خه ریکبو به قیت. دیقم کردبو. وانه زانم نه وانیتیش هه ر وهك من بون.
 شیخ محمه د ماوه یه ک له گه ل سه لاهه دیندا له دوکانه که دا چوته چوتیان کرد و
 دواتر به جوته هاتنه ده ره وه. سه لاهه دین به له به رچا وگرتنی نه ده ب له کاتیکدا
 چاوه کانی برپیوه زه ویه که به دایکمی وت: خاتون! پیویست به نیگه رانی ناکات.

كۆمەلنىكىتريانى بە بېستىنى ئەم دەنگانە ناچار كۆردى. بېرمكردەۋە لەوانە يە من زۆر ناسوپاسگوزار بوم. راستە ژيان لە ھەرەم بۇ مۇۋە ناپەھەتە، بەلام بە چاۋى خۇم ئەمبىنى ئەكرىت لەۋەش زۆر ناپەھەتتر بېت. تا تۈانېم داۋاي لىخۇشبونم لە خوا كۆرد. كاروانەكە خەرىكبو بە ناو كۆلانە بېدەنگ و بى دوكانەكانى بەشى كۆتايى شارى قونىدە تىنەپەپى، ناۋچەپەكى زۆر فراوان، لە نىۋان شار و دەشتەكانى دەۋرۈبەرىدا ھەبو كە گۈايە ھەفتەى دو پۇژ - پېنچ شەممان و ھەينيان - بەندەكانيان ئەھتينا بۇ ئىرە بۇ فروشتن. بە دەربېرىنىكى تر بازارى بەندە فروشەكان بو.

ئىمە لە باخ بېجگە ئۈجى بەندەى ترمان نەبو. ھەمىشە وا بېرمئەكردەۋە بەندەكان ھەمويان تەنيا رەش پېستىن. بەلام ئەۋى ھەمو جۆرە مۇۋەك بە ھەمو جۆرە رەنگىك ھەبو بۇ فروشتن: پىر، گەنج، مندال، سېپى، رەش، ناشرىن، جوان و ھەمويان تەقريبەن پوت. لە ناوياندا ھەندىك كچ ھەبو لە تەمەنى خۇمدا كە بە نىگا خالى، بەلام بەردەۋامەكانيان، لىيانئەروانېم. ھەموشيان زنجىرى قورسيان بە پىۋەبو و ھەركاتىك كىپارىك بە دېرندەبىيەۋە دەستى لىئەدان، بە نەفرەتەۋە ئەچونە دواۋە و لىرەدا بو كە بە سەرە گورزىك ئەياندان بە زەۋىدا و ديسان بە لەقە و نوكە شەق ناچارىان ئەكردن ھەستەۋە. من تا ئەو كاتە جەستەى پوتى پىاۋىكم نەبىنىبو و نەمەزانى شىلاق خواردن يانى چى. بىنىنى كىژۆلەپەكى پوت كە ھەمو رېبۋارىكبە بىانۋى كېرېن ئەيتۈانى دەستى لىبىدات، لە مۇتەكەى پەرسىلكەكانىش ترسانكتر بو بۇم.

ئايا كە پوخسارى سەرسامى بىنى، وتى: رەشەكان لە زەنگبارەۋە دىنن و ئەۋانى تىرىش بارمەتى شەپن. لە ناوياندا ھەندىك جارېش شازادە خاتونەكانىش ھەن. ھەرىكەشىان زۆلىك ئەخەنە ناو سكيان. رەش و سېپىش جىاۋازى نىە. سەد رەھمەت لە مەغۇلەكان كە ئەكۆژن، ئەم توركانە دىل ئەگرن. واى بە پۇژگار

نهگر ژنیش بیت. سه رجیئی کردن له گهل که نیزهک هم بی و برقی نیه و هم سزاشی نیه. نهگریش دوگیان بو نهوه باشتر. زور نه بن. خوا نه یکات به بهشی هیچ بنیاده میک. سه بریان مه که، به دبختیان پیوهیه.

بی بی جان باسی یادگاریه کانی سه رده مانی کوچکردنی نه کرد و نه بوت: ژنان و کچانی گنج له سه مهرقند، بوخارا، هرات، به لخ و نیشابور، همویان نهنگوستیله یه کیان هه بو که له ژیر نگینه که یدا ژه هرئکی کاریگر شارابوه وه بو نهوهی له کاتی سه رکه وتنی دهست دریزیکاراندا، یه کسه ر قوتی بدهن.

نهگر نهو شه پرهی که نه یانوت له پشت ده روزه کانی نه رزپومه وه پونه دات، بهاتایه ته ناوه وه، نه یانقوانی هه ریه که مان وهک بارمتهی شه پ له بازاره کاندا بفروشن. که نه بویته که نیزهک، به حوکمی دابونه ریت و شه رعیش هه مو کاریک ده ربارت رینگه پیدراو بو. شهوقی زیارت و گهشت، به یه کجاری له دلم ده رچو. چه زمئه کرد بگه پئینه وه بو چه رمه نارامه که. ماندو بو بوم. ماوه یه کی زور بو خوی پوشتنم -ته نیا له دریزی و پانیه کی په نجا پیییدا نه بیت- له ده ستدابو و ئیستاش به یهک پورژ نه مسه ری شار تا نهو سه ری شارمان به پی بریبو. له گهل هه مو نه مه شدا ته قریبه ن پامنه کرد. چه زمئه کرد زوتر له و گه ره که دوزه خیه دوربکه وینه وه. له نه جامدا گهشتینه ده روزه تازه که ی قونیه که سیمبولی نیعمهت و به رکه ت و دهوله مهندی شار بو. چاوه ماندوه کانم به هه لپه وه ورد بو بویه وه له وه موه جوانیه. گومه زیکی مه رمه پی و گوره که ناویکی فراوان له سی سد جوگی قورپی و پیروژه یی ده وره بیه وه به هازه هازه وه نه پزایه گومینکی پر له بالنده ی په نگاوپه نگ که سه رچاوه ی ناوی شاره که بو. نه م ناوه که له لوتکه ی به رزی شاخه پر به فره کانه وه -ته نانهت له هاوینیشدا- دروستنه بو، پوباره به ردریژه، زولال و پونه کانی به ره و پیره وه پان و خوشه که ی به شه تازه که ی شار رینوینی نه کرد. چ هه راوه وریا به ک هه لگیرسابو. دهنگی ناو و بینینی فواره و

دوباره جوانه‌کان به یه کجاری هه مو ماندویتی و بیزاریه‌کانی له جه‌ستم ده‌رکرد. ماوه‌یه‌ک بو له بیرمکردبو نه‌کرنیت یه‌ک پوژ چه‌ند جوان بییت به چی بزائم له پشت دیواره‌کانی نه‌و حه‌ره‌مه‌وه نه‌کرنیت شه‌رینکی له‌م شتیوه‌یه هه‌بییت به‌ناوی ژیانه‌وه. به خو‌ش‌حالیه‌وه هه‌ستمه‌کرد سه‌ره‌رای موته‌که‌ی بازاری به‌نده‌فروشه‌کان که خوی هویه‌ک بو بو قه‌درزانیی زیاتری من له ژیانم، نه‌زمونه باش و خراپه‌کانی نه‌و پوژه دوباره حه‌ز و تاسه‌ی بو ژیان له ده‌رونمدا هینایه‌وه جوش و خرۆش. دوباره بیرم له‌وه نه‌کرده‌وه نه‌بییت هه‌رچۆنیک بو له‌ناو نه‌و دیوارانه پزگارم بییت.

که‌میک دورتر له گومه‌زه‌ی سی سه‌د سه‌رچاوه، گۆپی حه‌زره‌تی شیخی جاوید له ته‌نیشت تاڤگه‌یه‌کی بچوکدا به ساده‌یه‌کی پرشکۆوه زیاره‌تکه‌رانی که‌مه‌ندکیش نه‌کرد. نه‌یانوت ئیره هه‌ر نه‌و شوینه‌یه که پیر، ۱۱۰ سال نیشته‌جیبوه و هیچ وزه‌یه‌ک له باوباران‌وه بیگره تا تورک و تاتار و مه‌غول - نه‌یانتوانیوه شوینه‌که‌ی ویران بکه‌ن. نه‌و نه‌یویستبییت هه‌ر که‌سیک نزیکي بییته‌وه، به چاوه‌کانی وه‌ستاندویه‌تی. خه‌لکی هاوچه‌رخه‌که‌ی بینیویانه فریوه، به‌لام رینگه‌پوشتن و خواردن و خه‌وتنی هه‌رگیز. نه‌یانوت هه‌مو نه‌و ناو و ده‌شته سه‌وز و گه‌نمزاره زێرینانه له به‌ره‌که‌تی بونی نه‌وه‌وه بون و هه‌یه و له‌و باوه‌ره‌دا بون هه‌رکه‌سیک به‌نیه‌تی پاکه‌وه شتیکی لیداوایکات پینیه‌گات و نه‌گه‌ریش پیی نه‌گات به‌ دلنیا‌یه‌وه چاکه‌یه‌کی پیوه‌بوه. پوژینکی گونجاو بو بو زیاره‌تکردنی پیر. نه‌گین نه‌ک به‌ر له‌و، دوا‌ی نه‌و گه‌شته، ئیتر نه‌مزانی چیم نه‌ویت. نه‌مویست نازاد، جوان و سه‌ره‌رزانه بژیم. نه‌وناوریشمه په‌نگ جه‌رگیه‌ی بو په‌پوشینه کریبوم به‌ستم به‌قسنی گۆره‌که‌یه‌وه.

کاتی‌ک گه‌شتینه‌وه حه‌ره‌م ماوه‌یه‌ک له شه‌و تیپه‌ریبو هیلاک و ماندو له‌سه‌ر دۆشه‌که‌که‌م راکشام و سه‌د حه‌یف به‌یانی که بو ده‌ستنو‌یزگرتن ده‌رگای ژوره‌که‌م کرده‌وه، هه‌یوانی حه‌ره‌م له‌وه‌ی که هه‌بو، بچوکت، خۆله‌میشتیر و دلته‌نگتر

ئەينىۋاندا. ئوقۇرەم نەبو. تەۋاۋى ھۆشم لاي كۆلان بو، لاي بازار بو، لە ناو پىاۋە
 قۇرۇرۇز و پىكەۋتەكاندا و سەيرى ئەۋەيانى ئەكرد كە لە پىاۋەكانى شانامە ئەچو.
 چىتر بەردەۋام لە خەيالىدا قوماشى رەنگاۋرەنگم ئەكپى، زىپم ئەكپى، بەندەكانم
 نازاد ئەكرد، شەرىبەت و شىرىنىم ئەخوارد، قەپم لە قازى كالك ئەگرت، جەستەم
 ئەسپارد بە يارى فۋارەكان و ھەندىك جارىش سەرم ئەكىشا بە يەشمى گۆرەكەى
 پىرى جاۋىدا و ئەگريام، كە لەم خەمخانىە پزگارم بكات. دو سى پۇژ بارۋىخۇم
 گۆرۋابو. ئايا خاتون ئەيوت عاشق بویت. لەۋانە يە راستىنەكرد. بە دلنپايەۋە
 ھۆيەكى ھەبو كە لە لايەن شەرع و دابونەرىتەۋە پىنگەرى لە چۈنە بازارى ژنان
 ئەكرا. چىتر نەئەمتوانى لەگەل شەكر-پەريا يارىبىكەم، نە تاقەتى ئەمىرى
 عالەمىشم ھەبو و نە چىتر چىرۆكەكانى شانامە سەرگەرمى ئەكردم. ئىستا
 بىرمئەكردەۋە و پالەۋانەكانى ئەم كىتپە ھەمويان مردبون و سەردەمەكەيان
 جىاۋازبو لە سەردەمى ئىمە، كىشەكانىشان ھەروەھا. لالا ھەمىشە ئەيوت پۇژگار
 بە زۆرەكى تىنەپەرىت و مروفىش بە سۋارى زانست - كە مروفە لە كوئىردلى و
 نەزانى و نەگبەتى پزگارنەكات - بە شوئىنىدا. بەلام من ئىستا كاتىك چارەنوس و
 پىنگەى خۇم، دايكم، ئايا، ژنەكانى ناو بازارى بەندەفروشەكان و ھەمو ژنانى
 ھەرەم بەراۋرد ئەكەم بە پىنگەى سودابە و پودابە و تەھمىنە و گردئافەرىن و
 ئەبىنم كە ئەۋان نازاد و يەكسان، دەشتە سەۋزەكانى ئىران لەسەر پىشتى ئەسپە
 مارۋىنەكان تەى ئەكەن و ھاوشانى پىاۋان تاۋنەدەن و ئەژىن و عاشق ئەبن و
 ھەندىك جار شەرنەكەن و ھەلبژاردن لە دەستى خۇياندايە، ئەلپم شوئىنىكى
 كارەكە كىشەى تىدايە. ئەگەر لە ژيانى ئەۋاندا دىۋو و جادوگەرەكان كىشەسازبون،
 لە ھىچ شوئىنىكى كىتپەكەدا نەمبىنىبو كە باسى دىۋارى تىدايىت، لانى كەم ھىچ
 ھەۋالىكى خەتەنى كچان و سېلۋتى و گوناھ و سزا و كافرى و بەلاكانىتر نەبو.
 ئەۋ ھەستى ناسوپاسگوزارىەى بازارى بەندە فروشەكان، بەدبەختانە لە بىرم

چوبوهوه و له جياتى نهوه سه رېښه يه كى به گوژم له ديليتى تيره، نيشتبو له
گيانم. ناي خوژگه هرگيز نه روستبام.

پوژه كان ديسان له سهر يه ك رهوت تينه په پين. به كيك له پوژه كان له كو تايدا
دايان له ده رگا و من وهك هميشه له بيرى نه وهى كه نه نى جى به په ياميك له
داخوازيكه ريكه وه له پشت ده رگا كه وهيه، دلم داكه وتبو، نوجى هات و نهو
به سته يه ي به ده سته وه بو نيشانيدام و وتى نيلياس له باخوه ميوه ي ناروده و
نم نامه ي ناروده تا بيدن به ده ست خاتونه وه. له گال نه وه دا له نه بونى نه نى
جيدا له چاوه پوانى هه واليكى خوشدا مت بوبوم، خوم كوكرده وه و نامه كم
وه رگرت و به ره و پليكانه ي گوشه كه و ژوره كى دايكم به ريكه وتم. هيشتا به
ته واوى نا نوميد نه بوبوم. نه كرا له نامه كه دا باسيكى منى تيدا كراييت. نامه كم دا
به دايكم و به چاوانيكى چاوه پوانه وه دانيشتم. نهو نه يخوينده وه و من پاش
ماوه يه كى زور نه وه له م بو په حسابو تير تير لى برونم. به ته واوى نامو بو بوم.
نهو نه يه توانى هر نه و ژنه بيت كه پوژيك دايكى نازدارى من بو. نم ژنه په رنگ
له پوپراوه ناخوشحاله به ورگيكي هينده ي كاله كيكى گوره و بزوته وه له زير
بالاپوشيكى هه رزان قيمه تدا، نهو خواوه نده يونانيه نه بو كه له عاج و زير
دروستكرايو، به چاوانيك له زومرود و ليوى ياقوتيه وه كه دايه نه كانى هه مو
هفته يه ك يه ك پوژى ته واويان ته رخانه كرد بو شوردين و پازانده وه و چنينى
خه رمنى په لكه زيرينه كانى، خاتونيك كه چندين پوژ بازرگانه پوميه كى
نه هيشته وه بو نه وهى توپ و نه تله س و ناو ريشم به دلى خوى هه لبريت. نهو
چير كيراخاتون نه بو و نه يه توانى گولى ناو مه جليسى خاتونه كانى قونيه بيت،
زايغه يه ك بو نيشته جى حه رهمى شيخيكي به رزه ده ماخ كه زور نو سپيرابو به
ده ستي فه راموشى. هه موان به پونى نه يانبينى كه شور وشه يدايى يه كم جارى
خوداوه ندگار له ناوچوه و نهو هه ولينه دا زوربه ي كاتى خوى له دهره وهى ماله وه

به سه ره به ریت. کیشه کانی حه رهم، جیاوازی ترسناکی و چاره سه رنه کراوی
کوپه کانی له گه ل یه ک و ناخوشحالی به رده وامی دایکم، نه ویان له ماله که ی
وه ده رنابو. کیرا خاتونی داماو!

به ره وه ی بتوانم چاوم له سه ری هه لگرم، نامه که ته و او بو، سه بیریکردم، دلنیام
ههستی به شه پۆلی به زه بیه کانم کردبو، به لام قورسی و سه ره رزیه که ی نه دۆراند و
هیچ کاردانه وه بیه کی نیشان نه دا. به لام به نیگا مانا داره که ی تینگه یاندم که
نامه که ت گه یاند، ئیتیر چ ئیشیکت هه یه؟ هه مو بوئیریم کوکرده وه و وتم نه مه ویت
بزانم ئیلیاس چی نوسیوه. وتی: شتیکی گرنگ نیه. نوسیویه تی باخ پره له میوه،
به م زوانه پایز دیت و هه وا ساردنه کات، وا باشه سه ریک بده یین له وی. هه ندیکیش
گله یی و بناشتی کردوه که ئیمه نه و و باخه که مان له بیر کردوه. نوسیویه تی بی
بی جان بیتاقه ته و زۆر نه خو شه، و له وانه یه نه گاته زستان. وا بیرنه کاته وه ئیمه
ناسوپاسگوزار بوین به رامبه ری. نه بیت له گه ل خودلوه ندگارد ا قسه بکه م بزانم
نه بیت چی بکه یین.

داماوه ئیلیاس نه یته زانی لیتره هیچ هه والیک نیه. له گه ل نه م هه مو هه دا من له
ناخی دلمه وه هه قم به نه و دا. ئیمه له دوا ی هاتنمانه وه له باخ ته نانه ت یه ک
جاریش سه رمان له وی نه دابوه وه. له قونیه له ناو بنه ماله گه وره کاند ا باو بو که
هاوینان نه چون بو کوستان و هه میسه یه کتریان بو باخه کوستانیه کانی
ده ور به ری شار بانگه یشتنه کرد. به لام دایکم له هه مو هاوینی رابردو و هه م له م
زستانه شدا به هوی نه خو شی و دوگیانی یه ک له دوا ی یه که وه، هه مو
بانگه یشته کانی ره تکرده وه و خو شی هیچ که سیک بانگه یشت نه کردبو. ناماده
نه بو میرده که م ده رکه وتوه که ی له شار جیبه یلئیت و له گه ل منداله کاند ا بجیت بو
باخ. هه ر کاتیکیش به هه ر هۆکاریک بابه ته که نه خرایه رو نار ه زایه تی نه واند.
داماوه هه مو پۆزیک زیاتر که له شه قتر نه بو. له وانه شه کیشه که ی نه وه بو که

نهينه ويست هيچ كه سيك حالي لاوازي ببينيت. نيمه نه گه ر پرؤشتينا يه ته وه بو باخ
بينگومان كه سانينكي زور نه هاتن بولامان. ناي چهند ناره زوم نه كرد يك شه ويتر له
ژوره كه م و له سهر جيگه خه وه جوانه كه مدا پاكشيم و قسه له گه ل نه و دو فرشته دا
بكه م كه به سهر سهر مه وه هميشه ناگاداربون. نه گه رچي نه سلنه نه منه زاني چيتر
ژورينكي له و شيوه يان جيگه خه ويك له باخدا ماوه يان نه سلنه باخينكي له و
شيوه يه هه رگيز هه بوه. له ناكاو تاسه يه كي سوتينه ر ناخي گرتمه وه. حه زمئه كرد
جاريكيتر مال و باخه كه مان ببينه وه. به تاسه وه ويسته كه م له گه ل دايكه دا
باسكرد، به لام تا كاتيك ده ستمنه كرد به گريان، هه وله كانم هيچ سوديكيان نه بو.
له كوتاييدا پازيبو شه و له گه ل خوداوه ندگاردا پراويژيكات و سبه يني نه نجامه كه يم
پيبلينته وه. دلنيا بوم خوداوه ندگار ناپرازي نه نه بو به م پيشنياره ي. به لام دايكم
ته نيا نه يويست له ده ستي من پرزگاري ببيت.

به ياني هه ر كه له جيگه خه وه كه م هاتمه دهره وه، به ترس و نوميده وه پرؤشتم
بو لاي. له كاتيكدا توپه دهرنه كه وت له پيداگري من، وتي: برپاردراوه يه ك پرؤژ
هه مومان به كومه ل پرؤين، به لام شه و بگه پيينه وه. له به رنه وه ي نازانم بارودوخى
نه وي چونه. نيلياسى داماويش ناتوانيت ريگه وشويني نه و هه موه كه سه
دابينبكات، منيش بارودوخم باش نيه، كيشه ش بو پياوه پيره كه دروستنه بيت.
بي نه وه ي بيربكه مه وه نه م كاره بو دايكي دوگيانم نه كرا وه ك خو كوژي بيت، له
خوشحالييدا قيرزه يه كم كرد، من هه ر به وه نده پازيبوم. جاريكيتر ته نانه ت بو چهند
ساتيك باخه خوشه ويسته كه م له نزيكه وه نه ببينه وه و هه ستمپينه كرد، چيتر
نؤقره م له به رپرابو، هه روه ها بيرمنه كرده وه له وانه يه بتوانم دايكم پازيبكه م بو
ماوه يه ك له وي لاي بي بي جان بمينمه وه. نه مه نه كرا هه ليكي گونجاو بيت بو
هه له اتن له ده ست نيره.

پۇڭى ديارىكراو گەشت. بېجگە لە خوداۋەندىگار، ھەمو ئەھلى ھەرەم، تەننەت
 لالاي شەمسەدىن و كورپەكانى خوداۋەندىگار كە تازە گەرابونەۋە لەسەر پىداگرى
 دايكم خۇيان ئامادەكرد. تاريك و پۇشنى بەرەبەيان بەرپىكەوتىن. ھەر كە لە
 دەروازەى قەلا كۆنەكە و كۆلانى باخەكانەۋە دەرچوين، دەشتە پانوبەرىن و پەرلە
 گولە ھەرىرى سېسى مانگ ئاسا، بە بۇنى گىاي تازە و فېنكى بەيانيان لە ھۆش
 خۇمىيان بىردم. پىك لىرەدا و لە دەرەۋەى دىوار و قوفل و دەرگا و ئەبىت و
 ناپىتەكانەۋە دنياكەى من دەستىپىتەكرد. من بۇ ئىرە خولقاۋوم، سەر بە ئىرە
 بوم و پۇڭىك لە پۇڭانىش ئەگەرامەۋە بۇ ئىرە. يانى دىۋم لەگەل خۇم ئەكرد؟ من
 لەبەرامبەر ئەوانەدا كە بىرپاردەرم بون، ئەمتوانى چى بكم؟ من تەننە پىنگەم
 پىنەئەدرا تا سەربانىش بىرۇم، نەۋەك ھاوسەنگى شانوشكۆيان لاسەنگ بىت،
 چۇن ئەمتوانى خۇم لە ھەموە قوفل و زنجىرە كە قورساييان پۇخمىيان ئەگوشى،
 پىزگار كەم؟ داۋىنى تەپۆلكە بە فەرشى ۋەنەۋشەىى گولە سىنپەرە و بابونە
 داپۇشراۋەكان، خەرىكبون يەكەمىن تىشكەكانى پۇڭيان راۋنەكرد. ھەمو شتىك
 ۋەك خەون بو. وام بە باش زانى داھاتو بىبەخشم بە ئىستا و ئەو پۇڭە بەو
 سەفەرە خەون ئاسايەۋە بە شىۋەيەكى وا سات بە سات بىنۇشم كە تويىشۋىەك
 بىت بۇ ژيانى دلى نىۋە گىانم لە ھەرەم.

ھەمو گىانم بو بو بە چاۋ و بە ھەلپەۋە جوانىەكانى قوتتەدا. سەرەپاي دورى
 پىگە، ئەۋەندە نوقمى خەيال بوم كە نەمزانى چۇن لە ناكاو لە بەردەم دەروازەى
 گەورەى بەردەم باخەكەماندا ۋەستايىن. پەيكىك پىشتر ھەۋالى ھاتنمانى بە
 ئىلياس دابو و من بەيەكەۋە ھەم ئىلياس و ھەم باخىشم كە ھەردوكيان پىنەكەنن
 لە پوبەپومدا بىنىەۋە. نەمئەتوانى بە ئاسانى بېۋابكەم كە بىدارم. پاش چەند
 كاتزمىرىك سوارى، بەلام بى بونى يەك گەرد بىزارى و بىنەۋەى چاۋەپوان بكم
 كاروانەكە بېۋاتە ناۋ دالانە گەورەكە و ھەموان دابەزىن، بى يارمەتيدانى كەسانىتر

له قاتره كه خۆم هه لدايه خواره وه. چيتر نه منه تواني ته نانه ت به ك ساتيش نارام بگرم، نه بوا بچومايه ته ناو باخه كه. نه بوا به سه ربه نجه كانم واقيعي بونيم هه ست پيكر دبا. سلاوه عاشقانه كه ي ئيلياسم به شه وقه وه وه لامدايه وه و هه ركه نه و بۆ عه رزي نه ده ب پۆشت بۆ لاي دايكم، له دالانه كه وه چومه ناو ريگه پانه كه ي باخ كه وه ك بلتي له مه سپيه كه يان دانه دانه شۆردبو، له ناكاو بئويست ده ستمكرد به راكردن و بي نه وه ي هيج ببينم هه مو باخه كه م نايه ژيرپيم و به هه ناسه بر كه وه له به رده م پليكانه ي كۆشكه كه دا راكشام. له گه ل نه وه دا نزيكه ي نيوه پۆ بو، هه وا فينكي و نه رمي به يانياني له ده ستنه دابو.

توتي و قشقاره كان به سه ر لقي داره كان و ئاسمانه وه هه راوه ريايان بو. وانه زانم له هاتني ئيمه تر سابون، له وانه شه نارازيبون. چه رزه گه وره كه سه ر پيژبو له ناوي پاك و زولال و فواره كان هه مويان كار يانته كرد. فريشته كه ش هيشتا تريكه ي نه خواردبو. هه ستمه وه و به پليكانه كاندا چومه سه ره وه. ده رگاي تالاره گه وره كه كرابوه وه. به بيده نكي چومه ژوره وه. بۆنيكي ناشنای ديري پۆحمي پر كرد، نه و بۆنه ي هه ميشه و هيشتا له سن دوقه كه ي دايكم نه هات. نه مه بۆني نه و بو، چۆن له م هه موه ماوه يه دا هيشتا هه ر ليتره ما بو؟ سه رمدا له تالاره بچكۆله كه و ژوره كانی سه ره وه و خواره وه. نازانم ئيلياس چۆن توانيبوي نه وي نه وه نده به پاكوته ميزي و زيندويي و بي يه ك گه رد ته پوتۆز بپاريژيت. له بوني هاوپتيه كي وه ك نه و و له په يوه ست بونم به كۆمه له يه كي له و شيوه يه هه ستم به سه ربه رزي نه كرد. له ژوره كه مدا، ليتره و له وي شتانيكم نه بينيه وه كه به ته واوي له بيرمكردبون و له وه ي كه دوباره به شيك له شوناسم له بونياندا زيندوته بويه وه، نو قمي ناو خو شحاليه كي قول بوم. زۆريك له وانه چيتر به كه لكی نه ميری عالهميان نه خوارد، وه ك نه و نه سپه ته خته بييه ي كه هه ردو گوئيان برپيوه وه له به رنه وه ي جارنيكيان له كاتي سواربوندا به رچاومي پوشاندبو. و ابيرمكردوه وه دواتر ديم و هه ر

شتىك كه ئەمەويت بېبەم، كۆرى ئەكەمەو. ئىستا كاتىھەتى بېۋىم و لە ھالى بى بى
 جان بېرسىم كه تەمەنى تەرخانكردبو بۇ بەختوكردن و خزمەتكردنى ھەمومان و
 ئىستاش خەمى دورى ئىمە و تەنبايى خۆى نەخۆشى خستبو. بەلام ھەركە دەنگى
 گفتوگوى ژنەكانم بىست كه ئەچونە ژودەو، بىزارىھەكى وەسف نەكراو پەشىمانى
 كردمەو. نا.... ئەسلەن.... تەنانت يەك خولەكيش نامادە نەبوم بىانبىنم....
 لانى كەم لەو ھال و ھەوادا نا.... بە خىرايى پەوتەكەم كۆپى و بە خىرايى رامكرد
 بۇ لای دەرگای پشت بالەخانەكە كه نەپۆشت بەرەو چىشتخانە و بەشى
 خزمەتكارەكان. ھەمو شەوژەنەكان داخرايون. بە نارەھەتى كردنمەو و تازە
 بۆمدەركەوت بالام چەند بەرز بوە. ھەر پارەكە، بەر لەوھى لىرە بېۋىن، دەستم
 پىيان نەئەگەشت. لە كۆتايىدا كۆتا دەرگام كردهو و وەك شىتەكان رامكرد
 بەرەو كەپرەكە. چىتر تواناى بىستنى ئامۆزگارى و گریمانەكانى ھاودىلەكانم نەبو.
 تىنوى بىدەنگى سەوزى باخ بوم و بەس. بى بى جانم ئەبوايە وەك ئەركىنكى
 سەرشانم بىبىنايە، بەلام نەك بە قىمەتى بىبىنەوھى دوبارەى ژنەكان. لە ئەنجامدا
 كاتىك بە ھەناسە بېركى گەشمە كەپرەكە، بە تازەيى بىرمكردەو، ئەگەر
 بەھەشتىك ھەبىت، بە دۇنيايىھەو ھەر ئىرەيە. كەمىك لە ناوى زولالى كانىھەكەم
 خواردەو كه ئەرژايە ناو ھەوزە كاشىھەكە و بە جۆگەى دەورى كەپرەكەدا
 ئەسورپايەو و ئەپۆشتە دەرەو تا لەو تافگەو كە ئىلياس بە سودەرگرتن لە
 ئاستى كەپرەكە لەگەل بەشەكىترى باخەكەدا دروستىكردبو، بە ھازەھازەو
 بېرژىتە خوارەو و ھەمو ئەمانەم لە بىرچوبونەو. بۆشكە تىرى بە جۆر و پەنگى
 جىاواز و شۆرپوھەو بە سەر و شانى كەپرەكەدا، چاوەكانمىيان پاگرتبو، بەو
 ھەموە ئارەزوھەو كه بۇ لىكردنەوھى بۆشكىك تىرى زىپىن لە سەرمدا بو، ئەوھندە
 جوان بون كه تەنانت لىكردنەوھى دەنكىكم بە دەستدرىژىكردنە سەر دەقەرى
 جوانى ئەزانى. دانىشتم و پازى و خۆشحال پىلاوھەكانم داكەند و پىكانم خستنە ناو

ئاۋەكە. زۆر سارد بو. ھەر بۇ خۇشحالى قىزەيەكى كورتم كرد. پەپولە زەرد و
 پەشەكان وەك بلىتت خەونەكەيان تىكچوبو، دەستيانكرد بە فرين. حەزمنەكرد
 ھەر لەويدا و لەو بارەدا بەرم بۇ ئەۋەى ئەو ھەمۋە جوانى و خۇشحالىيە نەمرى
 پەيدابكەن. چىتر نەمەۋىست شتىكىتر ئەزموون بەكەم. چىترى بونەۋەر لە كاملتىر
 شىۋەى خۇيدا جىلوۋەى بەرۋەدا ئەكرد. ھەستىكى نامۇ لە دوردەستەكانەۋە
 ئەيوت، زۆر خۇشحال ئەبم ئەگەر بە يەكجارى ھەمۋە شتىك كۆتايى پىبىت. چىتر
 نەمەۋىست بەگەرپمەۋە بۇ ئەۋە مالا. باخ جىنگەى من بو. لەۋى خۇشحال بوم.
 لەۋى لە ھەمۋە شت و ھەمۋە كەستىك بىي نىيازبوم. لەۋى نازاد بوم. لە كاتىكدا ھىشتا
 ھەر قاچم لە ئاۋەكەدا بو، لەسەر پشت لەسەر ئەۋە فەرشەى كە ئىلياس بە
 دىنيابىيەۋە بۇ دايكم و ميوانەكانى راخستبو، درىژ پاكشام و چاۋەكانم لىكنا و گويم
 سپارد بە پارونىيازى ھەنگەكان و بىرمكردەۋە لەۋەى چ پوداۋىك ئەكرا رۇبىدات
 ئەگەر ھەردو پىم بەكەمە ناۋەك پىلاۋ و نەگەرپمەۋە بۇ ئەۋە خەمخانە. نازانم
 چەندىك لەم بىر كوردنەۋەدا پۇچو بوم. چىتر پىكانم لە سەرمادا تەزىبون، بەلام
 نەمەۋىست ھەستەۋە، نەمەۋىست چاۋەكانم بەكەمەۋە. ئەمبىنى كە گەردەكانى
 گىانم بە ھەلپەركىۋە لە جەستەى خاكىم دىنەدەرەۋە و بە ئاۋازى ھەنگەكان
 سەمانەكەن و لەگەل تىشكى پۇژى نىۋەپۇدا لە درزى كەپرەكەۋە بە پىنگەشىتنى
 دەنكە ترىكان پىنگە ئەدۆزەۋە و پەنگى ئەۋان ئەگرن و شىرىنيەكان ئەمزن. چىتر
 نەئەجولامەۋە. ئەمزانى ھەر جولانەۋەيەك كۆتايى ئەھىنىتت بە جەژنى گىانم.
 دەستىك بەرەۋە دىارى بىي سەرەتاۋ كۆتايى ئەبىردم.... و من نامادە و
 تاسەمەندخۇمدابوۋە دەست نورى ئەرخەۋانى دەر كەۋتەپىشت پىلۋەكانم كە
 خەرىكبو كانى چاۋەكانمى پاكئەكردەۋە و سەرپىژ و سوک رىم گرتبۋەبەر و بەرەۋە
 دورەدەستە نەناسراۋ و نامۇكان.

له ناکاو وهک مار گهستویهک له جیگه کهم راپه ریم. بۆ ساتیک ههستمکرد
 کهسیک له پشت سهرمه وه لیموردبوته وه. ئیتر ته نانهت به پونی دهنگی پیکانیم
 نه بیست. ئاورمدایه وه بۆ لای دهنگه که. سیبهریک به خیرایی له پشت گه لاگانه وه
 راپنه کرد. بی ویست به قیزه ئوجیم بانگکرد. تارماییه که بۆ ساتیک وه ستا و دواتر
 دوباره به ناو درهخته کاندایه راپه وه بۆ لای من. له ترساندا قیزه به کیترم کرد.
 پیاویک بو. نه مویت ههستمه وه و رابکه م که عه لانه دین له پشت کۆتا درهخته وه
 هاته در. کاتیک نهوم ناسیه وه هه ناسه یه کی ناسوده بییم هه لکیشت. به لام یه کسه ر
 ئاگاداری باره پیکه نیناویه کهم بومه وه و له وهی به و سه روحاله وه بینیبومی،
 توپه بوم. له هه موی خراپتر نه وهی که پیکانم به گوئیان نه نه کردم و له ئاوه که
 نه هاتنه دره وه. نه و که که میکیش دهستی به خۆیدا هینابو بۆ میوانیه که،
 چیتر وهک پیاویکی ته و او پیکه شتو درنه کوهت و من هه قمبر نه گه ر شهرم
 نه کرد. نه ویش به بیزاریه وه دهستی وهک ئامازهی بیدهنگی خستبوه سه ر ده می
 و له شهرم یان ترسدا وهک که چ سپی بو بوه وه. دیمه نی پیاویکی ترساو و جوان
 که به چاره پاراوه و شهرمنه کانیه وه لیتنه روانیم، شه پۆلیکی له وهسته نامۆیه
 له دروندا هه لگیرساند، که به م تازه بیانه نه زمونم کردبو. هیمن هیمنی توپه یی
 جیگه که ی به خشی به باریکی خۆش و شادیه کی بیتاوتا که هه مو بونی داگیرکردم،
 نازانم بۆچی. له وانیه له بهرته وهی وهک سیبهر، بیگانه نه بو، یان نه سلن وهک
 خودی نه بو. به هه رحال نه منه ویست بزانیت خۆش حالم. نه وه قی نه بو به
 دزیه وه سه یرم بکات. له هه موشی خراپتر نه وه بو که بویری دزایه تیکردم
 لیتسه نرابوه وه. له بهرته وهی هه م نه و سروشتیکی نه رم و ناسکی هه بو هه م من
 دوباره به هۆی شه کر- په ریاوه قه رزاری نه و بوم. نه سلن حالیکم هه بو
 نه منه ویست دوریه که به دیبیت. به ئاوازیکی وریا و تیکه ل به سه رزه نشتیکی
 هاوړتیانه وه، پرسیم: له که یه وه لیره دا وه ستاویت؟ راستیه که ی بلی! وهک

پشیلای ماسی دز به پوخساریکی پاک و چاوانیکی پر له ههستی گوناوهه
سهیری کردم، به لام لیوی نه نا به یه کدا. دوباره پرسیمه وه. نه م جارهیان سهیری
دهسته کانی کرد و وتی: راستیه که بیت بویت، نازانم، له وانیه یه ک سال. منیش
نه مننه زانی چه ندیک له وی پراکشابوم. له وانیه هر به راست سالتیک بویت. وتم:
باشه نهی بو بانگت نه کردم؟ بوچی نه هاتیته ناو که پره که؟ چاوه کانی له سر
دهستی هه لگرت و له ملاولای برزانی دریز و برویپه یوهستی پیاوانه یوه له پانایی
پوخساری وه ک مانگیدا، نیگا ره شه کانی تیپریم. ههستمکرد ره شه بایه کی به هیژ
هه مو بونیادی له رزاندم. زور دهسته پاچه بوم. بوئه وهی کاریکم کرد بیت خیرا
قاچه کانم که به رگریان نه کرد له ناوه که ده رهینا، داوینه ته ره که م پیک کرده وه و له
جیگه که م هه ستامه وه و به پی پوتیی، گیزه گیز دهستمکرد به شوین شتیکی
نادیارد ا گه پان. کاتیک بومده رکوت دهسته کانم نه له رزن، دامایه که هه مو بومی
هینایه وه یه ک. بارودوخیکم هه بو که چه زمنه نه کرد نه و پی بزانیته. بوچی؟ نازانم.
جهستم قورسای نه مابو. ههستیکی وه حشی و ره وان، سوتینه ر و خانومان
سوتین، وه ک هه وره بروسکه، له ره شایی چاوه کانی، به ناو گیاندا، به ناو یه که به
یه که ی ده ماره کاندا تیپه پیبو و له نا کاو ناگری به ردابوه جیهانه که م.

عه لانه دین نامیاره که ی حه ره م دیارنه مابو و له جیاتی نه و پیاویکی نامو و
خوازراو وه ک نه و گه وره پیاوه قونیه ییه ی له بازاردا وه ستابو: جوان و پیکه وتو و
پته و، وه ک وینه ی هزی من له سوهراب، له نه سفه ندیار، له ته همتن و له
سیاوه ش. مه گر نه و له ره چه له کی نه وان نه بو؟ مه گر دایک و باوکی هر له
سه رزه وی نه وان وه نه هاتبون؟ عه قلی بیچاره م له به رامبه ر هیرشی له نا کاوی نه و
ره شه بادا خوی نه دا له ده رگا و دیوار تا په نایه ک بدوزیته وه و هر خوی
پیانه کیشا و ناگاداری نه دا. نه و نه نه بوایه ههستی به و په ریشانیه ی ناخم بکر دایه.
هه ولندا به سه ر خومدا زالیم. بریارمدا پیلاره کانم له پیکه مه وه، به لام نه متوانی.

دەست و پىكانم بە گونيان نەنە كردم. لەگەڵ ئەوەشدا پشتم لەووە بو باش
 ئەمزانی شەپۆلى نىگاكانى گەرد بە گەردى بونمیان تىكەل بە يەك ئە كرد. لەگەڵ
 ئەوەشدا پشتم لەووە بو باش ئەمزانی سەيرمەكات. هەستىكى خروشىن و نامۆ
 هەمو بونى هينابووە لەرزە. هەناسە بركەم تىكەوتبو. لە داماویدا دەستەكرد بە
 گريان. ئەمبىنى موگناتىسىكى نەينى نامىز بەرەو ئەو كىشمەكات. حەزمنەكرد بە
 يەك گوژم لە باوەشيدا مەحو ببەووە. حەزمنەكرد لەناو يەكدا ببين بە يەك، فەنا
 ببين. وامنەزانی لەدەرەوێ من و ئەو ئىترزىاننىكىتر نىە. دنيا سنوردار بو بو بە
 من و ئەو. هەمو ئاوەز و هۆش و دىن و دابونەريت و پەروەردەكردنىك كە لە
 دەرونەدا جىگىر بو بون، سووم لىوەرگرتن بۆ ئەوێ خۆم لەو جادووە پزگارىكەم.
 بەردەوام دەنگىك لە پشت هەمو هاتوهارەكانەو هەوارىنەكرد كە وا
 خەرىكە ياساغىەك پوودات. هەمو خوينى لەشم هيرشى هينابو بۆ دەموچاوم.
 بۆئەوێ دەنگى هەناسەكانم نەبىستىت وەحشىانە و بە دەنگەدەنگەو زىرپىنترىن
 بۆشكە ترىم لىكردەووە و بە ترەترەووە دەستەكرد بە وتاردان دەربارەى خۆشنامى
 ترىكان. نازانم چەندىك تىپەرى، لە دورەووە ئەمبىست كەسىك شتىكى ئەوت.
 كاتىك ئاورمدايەو، هىچ كەسىك لەوى نەبو، بۆشكە ترىكەم فرىدا و پامكرد بەرەو
 دەرگای كەپرەكە. خەرىكبو بە كەوا سپىە كەتانیەكەيەو كە هەمو
 پاكيژەبىيەكانى دنياى لە ژىر تىشكى خۆردا ئەدايەو، لە پشت لق و گەلاكەنەو
 دورنەكەوتەو. ئەموىست بانگىبەكەم بەلام وەك مۆتەكە شەوانەبىيەكانم دەنگم
 دەرنەئەهات. هەر لەوى لەسەر پلىكانەكە دانىشتم. چىم لىبەسەرھاتبو؟ ئەگەر
 هىشتا دەنگى پىيم كە بە قورسى بەسەر لەكاندا هەئەهينرا نەبىستايە،
 وامنەزانی خەوم دىووە. ئىتر نە پەپولەكان لە بەرچاومدا بون نە گولەكان، نە زىخە
 پەنگاوپرەنگ و كەفاوئەكانى كەنار جۆگەكە و نە دەنگى ئاوىشم نەبىست. تەمىكى
 قورس و تارىك لىلايان هينابو بەسەر چاوەكانمدا. دەم وشك بو بو و لە شتىك

تورپه بوم که نه و نه بو، هرچه نده جاريتکتریش هه مو نارامی لیدر زیبومه وه. چیت
نه منه توانی له وی بمینمه وه. نه منه زانی بۆچی هه ستمنه کرد سوکایه تیم پینکراوه.
هه ستامه وه. پوخساری گرگرتوم خسته ژیر ناوی نافگه که و گیز و به له تر دانه وه
خۆم سپارد به توله پینگه لمیه که. به گومانی خۆم سه ده یه ک پینگه م بهی تا
گه شتمه کۆشکه که. گه شه و نه شه یه کی پر جۆش و خروش هه بو و هاتوچو
به رده وام بو، به لام په رده ی ته مه که قورس بو به سه رمه وه. دایکم به نیگا
سه رزه نشت نامیزه کانی شتیکی پی نه وتم، به لام من نه منه بیست. نایا به
شانازی وه سه رقالی نیشان دانی ماله که بو به ژنانی حه رهم و ژنه کان به ده می
داچه قاو و له ژیر چاره وه، به نیگای پر پیز و حه سره ت - به لام بی نیره یی - وه
سه یری دایک میان نه کرد. بۆچی نیره یی پی به ن؟ نه م ژنه سه ره پای هه مو
شانوشکو و جوانی و ده سترپۆشتویی، له زیندانی هاروندا له گه ل نه واندا دیل بو.
به لام بو من، بیرکردنه وه له و زیندانه ش گرنگی و قورسی خوی له ده سته دابو. من
له دنیا یه کی تازه دا نه ژيام و له گه ل شت گه لیک تازهدا تیکه لبو بوم که سه ر به
په گه زینکیتر بون. نیستا نیتر خه ریکبوم بیرم له وینه ی خواوه ند و نیلا ه
یونانیه کان نه کرده وه که له سه ر سه قف و دیواره کانی تالاره گه وره که
نه خشیتنرابون، بیته وه ی تا نه و پۆژه سه رنجیان راکیشابم. کاتیک بینیم نه وانیش
بۆشکه تری دانه پر دریزنه که ن بو یه کتر، بیویست پیکه نیم. نه م هه موه سه له له م
ماله دا ژیا بوم و نه م وینه جوانانه هیه کاتیک به م شیوه یه کیشیان نه کرد بوم.
نیستا هه ستمنه کرد هه مو نه و تکا و نیاز و بون و نه بونانه که له و سه ره وه
وینه یان کیشراوه، چیرۆکی هه زار سه له ی نیمه ی مرقفه، چیرۆکی منه.
هه ستمنه کرد خوینی نه وان له ده ماره کانی مندا دیت و نه چیت. چون من تا نه م
سه ته نه مبینیون؟ دیارده یه کی تازه پویدا بو. په رده یه ک له نیواندا هه لدرابویه وه.
خه ریکبوم دنیا م به جۆرتکیتر نه بینی.

ھەموانیان بانگکرد بۆ نانی نىۋە پۆ. بەرەو ھۆلە گەورەكەى نانخواردن
 بەپىكەوتىن كە لە ميوانىيەكاندا سودى لىۋەرنەگىرا. كاتىك ئوم بىنى لەوبەر
 ھەوزەكەو بەرەو لاي ئىمە ئەھات، دىسانەو ھەناسە بىرگەم تىكەوت. بە ئاشكرا
 بۆمدەركەوت ئەو ئىتر زىپىرايەك يان ھاۋىيەكم نىە. لە پاش گەرانەوھى لە
 دورخستەنرەكەى لە ئاكاو بو بوە پىاۋىكى تەواو كامل. بو بوە كەسىكى نامۆى وا
 كە نەمەزانى بۆچى بە بىنىنى ھەناسە بىرگەم تىنەكەوت. بەلام ئەمە نەئەبوايە ھىچ
 كەس بىزانىايە. بۆچى؟ نازانم. تەنيا ئەوئەندەم ئەزانى ناىت تىيگەن. لەوانەپە
 لەبەرنەوھى روداۋىكى دەرونى بو كە پەيوەست بو بەخۆمەو ھە نەمەويست ھىچ
 كەسىك بەشداربىكەم تىيدا، تەنانەت خودى ئەويش. لەمە خراپتر ئەوئەبو كە خۆشم
 لە چەند و چۆنىەكەى سەرم دەرنەئەكرد. تەنيا ئەمزانى روداۋىكى سادە و
 سەپىيى نىە، سوتانىكى شىرىنە كە بە دەمارەكاندا دىت و ئەچىت و من بە ھەر
 نرخیك نامادەى تاودانى بوم.

ھىچ تاسەى خواردن نەئەكرد. وامنەزانى كىرامانا ئاگادارى ھەردوكمانە. لە
 ھەمو كاتەكەدا سەرم لەسەر قاپەكەم لانەبرد. وامھەستكرد ئەويش ھەر ئەم كارە
 ئەكات. ئەمەشم ئەزانى ئەو شوپنە ئەوئەندە بۆ ھەموان سەرنجراكىش و تازەپە كە
 بىجگە لەو دايەنە كە لە دايك بەسۆزترە، ھىچ كەسىك ئاگای لە ئىمە نىە. پۆزىك لە
 پۆزان ئەبوايە حسابم لەگەلدا يەكلایى بگردايەتەو. ھەركە لە كۆتايىدا مامى بە
 ھەلسانەو ھەسەر سفرەكە كۆتايى كاتى نانخواردنى راگەياندا، ھەك تىرىك لە
 كەوان دەرچوبىت، ھانامبرد بۆ ژورەكەم و خۆم ھاويشتە ناو جىگەخەوھەكەم.
 لەگەل ئەوئەشدا كەمىك بۆنى تۆز و كۆنىي ئەدا، چىژم لە زىرى سەرجىگە زىرە
 زىرچنەكەم ھەرنەگرت كە گۇنا گەرمەكانمى ئازارئەدا. زىيانى ئارەزوى كۆيىر و نامۆ
 دەرونى شلەژاندبو. خوم گرتبو بە بى ئۆقرەبىيەو، بەلام ئەم جارەيان زۆر
 ئاقەت پىروكىن بو. ئەمويست ئەو لە تەنىشتەدا بىت و جارىكىتر بەو شىۋەپە لىم

بېروانیتەوہ. ئەبوایە لە خۆم بېروانیاپە. ئەمویست بزانم ئەو چۆن منی بینیوہ. ئەمویست ببینم لە چاوی ئەودا چۆن دەرکەوتوم. دەرگای ژورەکەم بە وریایەوہ کردەوہ و گویم رادیرا بۆ دەنگەکان. بە خۆشحالیەوہ بۆمدەرکەوت هیچ کەسێک نەهاتوہتە نھۆمی سەرەوہ. وەك بۆنی ھەموان بېاریاندابو بەر لە گەرانەوہ، ھەر لەوی لە تالارە گەورەکە کەمێک بخەون. بە وریایەوہ پۆشتم بۆ ژوری خۆگۆرپینی دایکم کە دیوارەکانی بە ئاویئە قورسی چوارچێوہ پڕ لە وینەوتابلۆ داپۆشرابو. لە ناوہوہ دەرگاگەم شەوژەن کرد. دیسان لوتم پڕپویەوہ لە بۆنە سێحراویە دێرینەکە. ھەسمتکرد لە کەشیکێ جادویی خەونیکدام. وەك بۆنی ھەزار سال تێپەریبو بەسەر ئەو پۆژەدا کە دایکم ئەیویست جەلەکانی تاییەت بە حەرەمی ھەلبژیریت و من سەرگەرمی یاری بوم بە جلوبەرگ و زێڕوگەھەرەکانی دایکم و خۆشم لەو ئاویئە درێژانەدا وەك ماسی خۆرەبەکی قول درێژ و رەنگ لە پوہراو بە بێزاریەوہ بینیو. ھەرگیز تاسەبەکەم تێدا دروست نەبو بو بۆ تەماشاکردنی خۆم لە ئاویئەدا. ئەو سوسەکاریە بۆ بەکەمین جار لە ناخەدا زیندو بو بویەوہ. بە پەتی تەنیشت ئاویئەکان، پەردەکەم لادایەوہ بۆنەوہی تیشکی خۆر لەو پەنجەرانەوہ بێتەژورەوہ کە لە بالای مرقۆفیک بەرزتر بون. لەوہی کە لە ناکاو چاوم بە ژنیك کەوت کە خەریکبو لە ئاویئەکاندا نەپۆشت بە پێوہ، توشی شۆک بوم. چەند ساتنیکي خایاند تا باوہرپیکەم ئەو ژنە خۆم. چۆن کاتی مانەوہ لە حەرەم، لەو کچە رەنگ لە پوہراو و درێژ و لاوازی کە ئەمناسی، ژنیکی لەم شیوہیە جوان و بالابەرزى دروستکردبو کە خەریکبو لەو دیو ئاویئەکانەوہ بە نیگایەکی نادانیاوہ سەیری نەکردم. کەوتەوہ بیرم بێجگە لە چەند ساتنیکي کەمی ناو حەمامی مەرەپ، چەندین مانگە خۆم لە ئاویئەى درێژدا نەبینیوہ. ئاویئەکەى سەر سندوقەکەم لە حەرەم رێک ھیندەى دەموچاویك بو و تەنانەت بە جوانی و ریکوپیتکی نەمئەتوانی قژم ببینم. بەلام ئیستا لە بەردەمدا دایکی گەنج، یان

گنجیتی دایکم له ئاوینه که دا زه رده خه نه ی نه کرد. بیویست قزم که هر له مندالیه وه ناگاداری جوانیه که ی بوم و شانازیم پیوه ی نه کرد و شهوی پیشتر ئایا خانم به بۆله بۆله وه دایه ئینابو، په رشوبلاو کرد و ئه م جار ه یان به پازیبون و شادومانیه وه زه رده خه نه یه کم کرده وه به پوی ژنی ناو ئاوینه که دا. نهوم پی په سهند بو. هر به و شیوه یه بو که من نه مویست، نه لبه ته به چاوپوشین له جلو به رگه سه فیری و تو زایه کان که له ژیره وه ته ر و قورپوایش بو. نه مه نه لبه ته کیشه یه کی گوره نه بو، هه مو نه و جلانه ی حه زم لیئانبو، دایکم لیتره داینا بون. به په له پهل جوانترینیانم له به رکرد و دامکه نده وه. له وه ی که دایکم - خودی دایکه خوشه ویسته که م - دوباره نه بینیه وه و له وه ی که نه و پوخساره جوانه دوباره شیوه یه کی واقعی وه رگرتبوه وه، وه جدیکی شو ر و شهوق هینهر هه مو گیانمی گرتنه وه. نه و پۆژه، پۆژی سه رده رهینانی په پوله ی پۆحم بو له قوزاخه. دانیشتم و له کاتی کدا به زه رده خه نه وه به دهم ژنه که ی ناو ئاوینه که وه پیته که نیم، خۆم دایه ده ست خه ونه کانم. ئیتر چ که سیک زاتی نه وه ی نه کرد له گه ل خاتونیکی وه ک مندا به و شیوه یه هه لسوکه وت بکات. شتی ک گۆرابو.

کاتی ک هاتمه وه هۆش خۆم که شان ه کانم به ته کاندانی ئایا نه جولانه وه. نه مویست له شه رمه زاریدا به ناخی زه ویدا پۆیچم. وه ک بلتی کاروانه که ناماده ی جیهیشتنی باخن و ته نیا چاوه پروانی من بون. نه و له پاش گه رانیکی زۆر، له سه ر کورسیه قه یفه ییه که ی ژوری خۆگۆرینه که ی دایکم، له ناو ده یان ده سته جلو به رگی په رشوبلاودا و له کاتی کدا که ده سته جلیتکیم له به ردا بو، نۆزیبوه وه و به پیچه وانیه ی چاوه پروانیمه وه نه ک هر ته نیا تو په نه بو، به لکو به سۆزیه کی بی پیشینه وه که تا راده یه ک به زه ییشی تیدانه بینرا، به رزیکرده وه و جله سه فیره کان ی له به کردمه وه و قزی ریکوپیک کردمه وه و به پیچه وانیه ی هه میشه وه که تا کاره کان ی کوتایی پیته هینام له نازاردا نه یکو شتم، میهره بانانه و له کاتی کدا

جار جاره و بيئنه وهى لييتيبيگه يت قسهى له گه ل خويدا نه كرد، نامادهى كردم و
 وتى: زو برؤ خواره وه تا من نه مانه كو بكه مه وه. هه موان چاوه پرين، نه مانه و يت به
 ري بكه وين. من به ناشكرا چاوه پر فرميسكه كانيم بينى و وهك سه گى به باران
 ته ربو، سه رشور و كلك قوت، شه رمه زار له خوم و هه مو بونه وه ر به پؤحى پيمال
 كراومه وه له پليكانه كانه وه پؤشتمه خوار. حه زمنه نه كرد چاوم به چاوى كه س،
 به تاييه ت نهو بكه و يت كه دوباره بو بوه هوى هه مو ده رديسه ريه كانم. هه مو
 بارودوخ و هه سته كانى نهو پؤژه وه پزيان نه كردم. له هه موى خراپتر نه وهى كه
 هارو هاجى بوارى نه دابو برؤم بو بينينى بى بى جان و ئيدى درهنگى كردبو. له
 كاتيكا كه هيج كه سيك حه زى له رؤشتم نه بو، ته نيا دايكم بو پيداگرى نه كرد.
 له گه ل نه وه شدا كه بو نهو له هه موان پئويستتر بو بجه و يتته وه و به و باره وه له
 يهك پؤژدا نهو ريگه دورودريژه به قاتر نه بر يتته وه، به لام زور پيداگرى نه كرد
 له سه ر گه رانه وه. نه لبه ته هيج كه سيكيش باوه رى به بيانوه كهى نه نه كرد، نه وه بو
 كه حه زه تى خودا وه ندگار واين ويستوه. ته نانه ت مؤله تى پينه دام كه برؤم تا
 نهو سه رى باخه كه بو بينينى بى بى جان. نه يوت نه گه ر خيرا نه كه ين له
 پؤشتمه وه دا، به دنيا ييه وه تاريكي مان به سه ردا ديت. خو كه سيش بو يرى نار ه زايى
 ده ربرينى نه بو. به ري كه وتين و من له دلى خومدا دو عام نه كرد نار ه حه تى گه شته كه
 منداله خو ينخوره كهى سكى دايكم له باربيات و ده ستى له سه ر هه لگر يت. هيج
 كاتيكا هيندهى نهو دواى نيوه پؤيه هه ستم نه كردبو چ نيعمه ت گه ليكمان له ده ست
 داوه و جوانى دايكم چه نديك تاوا بوه. زياتر دلّم نه سوتا كاتيكا نه مبينى به
 باوه شى كراوه و بى حساب كردن بو هه مو دنيا، زيانه نار ه حه ته كهى قبول كردوه و
 به زؤريش نه يسه پينيت به سه ر ئيمه دا. ته نانه ت ناماده نه بو يهك شه ويش له مال و
 ميرده تازه كهى دور بكه و يتته وه. له كو تا ييدا پؤژيك نه ينى خوشبه ختبه كه يم هه ر بو

دەرته که ویت. خوشبه ختیه که من باجه کهیم نه دا، واته هه مومان، به لام من زیاتر.

له ریگدا ههستیکی نامۆم هه بو. حه زمنه کرد بگریتم. وامنه زانی هه مومان، به تاییهت به هانه دین و کیرامانا خراب سه یرم نه کهن. رقم له علائه دین بو که تاوانباری سه ره کی ناخوشحالیه که م و هه مو بوداوه کان بو و هه رگیز سه یرم نه نه کرد. کاتیکی نه مبینی زیکی زیکه ره کان له جیاتی من شین نه کهن و هاوپییه تی خورئاو ابون نه کهن، چیژیکی خه مگینانه م وهرته گرت. دهنگه که، دهنگی حالی من بو: بی مانا و نهینی نامیز و خه مبار و بی سه ره تا و کوتایی. نه گه ر به کیک ماندو نه بو، به کیکیتر به کسه ر شینی دهستیته کرد. به پیچه وانهی به یانیه وه که هه مومان چوست و چالاک و زور بلی بون، عه سر بی هه لاویرتن به بیده نگیه کی ره هاوه چاویان برپیوه بی کوتایی. چوارپینکانیش خاکی و ملکه چ نه یانگتیراپینه وه بو به ندیخانه که مان.

کاتیکی دیسان له تاریکی شه ودا، ئاورینگی شه و گوناکانمی ته پرکرد، تازه نه و واقعیه ته شه رمهینه ره ی که سه رم نه دابو له بی بی جان وه ک خوره که وتبوه گیانم. نه و دوا ی نیلیاس له هه مومان زیاتر به سۆز بو له گه لعدا و نه گه ر بوداویکی پویبدایه که چیتر هه رگیز نه مبینیایه ته وه، گونا هه که م شایه نی لیخوشبون نه بو. شه رمهینه رتر نه وه ی که بیجگه له و سلاوه ها که زاییه ی کردم بو نیلیاس هیه گفتوگو یان هه والپرسیه کم له گه لی نه کردبو، سه رم نه دابو له جاری سه وزه و مالی مشکه کویره کان و له جه وگی دره ختی گیللاسه کانم نه خواردبو. له ناخی دله وه نه فره تم کرد له علائه دین. نه و بو به دهرکه وتنه له ناکاوه که ی په یمانی نیوان من و باخ و هاوپیکانمی تیگدا بو و تاکه هه لی پاکردنی له حه ره م لیگرتبومه وه. که ی دوباره بواری هه قکردنه وه ی له دهستچوه کان نه هاته وه پیش؟ هه ر به و شینوه ی

بیرم له و نه کرده وه، دیسان هه مو شتیکم له بیرچویه وه. دوباره په وتینکی گهرم و نه ناسراو به ژیر پیستمد تپه پری و هه مو بونمی هینایه وه بهک.

به یانی که خه بهرم بویه وه، خوشحال بوم. ته زیننکی خوش گیانی داگرتبوم. به ترسه وه هاته وه بیرم که هه مو شه وه کهم له گه ل نه ودا تپه پانده وه. ده ست له ناو ده ست له ده شته نامۆکاندا پیاسه مان کردوه. له په زه میوه کاندا له گه ل فریشته که دا تریمان خواردوه. له جاری گه نمه سه وزه کاندا پاکشاوین و ته ماشای گه شتی هه وره کانمان کردوه. نه و له نیلوفه رینکی کتوی خالخالۆکه به کی گرتوه و کردویه تیه ناو ده ستم و له ناکاو خالخالۆکه که هه ر به و په نگانه یه وه گورپاوه بۆ گویه کی بلوری. چوینه ته سه ر بان و به باران ته پربوین و به په لکه زیرینه په ت په تینمان کردوه و.....

ته زوی جه ستم ده رکرد، به لام چه زمانه نه کرد هه ستمه وه. جینگه خه وه کهم پریو له بونی جاره گه نمه کان. بریارمدا خۆم بکه م به نه خوش و به ها که شی به خواردنی قاپیک پوله که ی تال بدهم. له وه رسواتر و په ریشانتر بوم که بتوانم بچه ناو خه لکی. له وه ش گرنگتر نه وه بو که پیویست بو ته نیابم و بیربکه مه وه، تا به لکو خۆم بدۆزمه وه.

ناوینهی سه ر سندوقه کهم هه لگرت و به شوین خۆمدا گه رام. نه مریۆ چاوه کانم ته نانه ت له دوینیش توختر بون. به دلنیا بییه وه وه ک چاوه کانای دایکم بون که به هه ر بارودوخ و جل و ژینگه به ک، په نگیکی تازه ی وه رنه گرت. دوباره سه رمسورما که چون تا دوینن ناگاداری نه وه هه موه لیکچونه م نه بوم له گه ل دایکمدا. نه لبه ته لیره و له وی نامازه گه لیکم بیستبو، به لام هه مویانم وه ک پیا هه لدانه باوه کانای پۆژانه لیکدابه وه. باوه رم نه نه کرد هیچ بونه وه ریک هه بیت بگات به جوانی و شیرینی دایکمدا. نه وه ی که دوینن دایکی نه وه پۆژانه م له خۆمدا دۆزیبوه وه، بوداویکی زۆد گه وره بو، شتیك هاوشیوه ی دۆزینه وه ی گه نجینه به ک یان

دۆزىنەۋەي كىمىيا. كەۋتمەۋە بىر ئوۋىنى كە لە بەرامبەر ئاۋىنە گەرەكانى ئوردى
خۇگۇرپىنەكەي دايكىمدا ۋەك پەپولەيەك لە قۇزاخە ھاتبومە دەرەۋە. ئەمبىنى كە
جەستە و پۇجىم ھەردوكان گۇرلۇن، بەلام ھىشتا نەمەتۋانى دۇنيايىم كە بودلوۋىكى
خۇش لە ئاسانەي بوداندایە يان نا. گىژ و ھەستىيار و سەرخۇش و خەمبار
بوم. كەۋتمەۋە بىر ئەۋ شەۋەي كە خوداۋەندگار ماناي ((مەستى)) شىكردەۋە. بە
راستى من ئىستى مەست بوم. مەستى خەۋنەكانم، مەستى ئەۋ، مەستى خۇم،
مەستى گەنجى و جوانىم. مەستى ئومىدەكانم و ئەۋەندە مەست كە تەنانەت قاپى
پولەكە گەرەكەي ئايا خانمىش وشىيارى نەكردمەۋە. لە ھەرەم ئەيانوت كىمىيا
خاتون پچاۋە، و من لە ژىر بەتانيە ئەتلەسىيەكەمدا خەۋنم پەرۋەردە ئەكرد.

شەۋى ھەينى بىنىم. ژنەكان بە گەرەموگۇرپەكى ئۆدەۋە، چىرۆكى گەشتەكەي
باخيان بۇ خوداۋەندگار گىرپايەۋە و من و ئەۋ سەرقالى يەكتر بوين، بىئەۋەي
سەيرى يەكتر بىكەين يان قسە بىكەين. گەرەمى جزورى يەكترمان لەسەر پىستمان
ھەستىپىنەكرد و بە قولى بەداخەۋە بوم بۇ ئەۋانئىتر كە لەم بارودۇخە بىئەبەر
بون. ئاي چەند قسەي بىمانا و ھەر لە خۇۋەيان ئەكرد. ھەستىمەكرد ھەمو
شەكانى دەۋرۋبەرم ماناي خۇيان لەدەستداۋە، بىجگە لە گۇرپىنەۋەي نەينى ئەۋ
شەپۇلانەي نىۋانمان كە من و ئەۋى نوقمى ناو ئەۋ ھەموە شۇر و شەۋق و چىژە
ئەكرد. چىتر لە كىراماناش نەئەترسام. ئەۋم بە بچوكتەر لەۋە ئەزانى بتوانىت
جارىكىتر دنيا جوانەكەمان تىكبدات. ئەۋەي بەسەرماندا ئەھات ۋەك خەرمانەيەك
بو بە دەۋر گۇرپى مۇمەۋە: ھەم واقىي بو و ھەم نا. ئواتر، بەلام دەرەنگ
بۇمدەرەكەۋت كە لە بىنەرەتدا خۇشى بە پىتى چۆنىتى خەرمانەي دەۋرى مۇمە. ھەر
ۋەك ئەۋەي ئەبىبىنىت و ھەر بەۋ پىژەيەش، ئەبىت بەست بىت. ئەگەر پەلەقازە
بىكەيت كە بىپارىزىت، گۇرەكەي ئەكوزىتەۋە، خەرمانەكە تىنەپەرپىت و تو
ئەسوتىت. لە جىھانى بوندا خۇشى دىارەدەيەكە لەبەرچاۋتر لە خەيال و

ههستپینه کراوتر له واقعیهت، بهرزه خیکه له نیوان ئەم دوانه دا، و پۆحی من له و
بهرزه خه دا پەت پەتینی ئەکرد. له نزاری فینکی ئەو ساته مهستیانه مده مو
نازاره کانی دیلیتیم له گیان و پۆحمدا ده رچوبون. چیتەر هیچ چاوه پروانه کم نه بو
بیجگه بینینی ئەو، ئەگەرچی بو چەند چرکه به کیش بیت.

بی گویدان به و زریانهی که بونی ئیمه ی له گەل خوی بردبو، ژیان له سه ر په وتی
خوی به رده وام بو. پۆژه بی پوداوه کان، له پشت زانین و ویسته کانی منه وه
دوباره دهستیانی پیکردبو وه. ته نیا گه لا ناسک و بچوکه کانی هه ناره کانی
ده و روبه ری حه وزه که بون که زهرد و سور، بوبونه جله و کیشی خه زانی جوانی
قونیه که ئیمه هیچ پشکینکمان تیندا نه بو، بیجگه له ساردیه کی ناخوش و
قاره قاری قشقاره بی ئوقره کان. پایزیک که به خیرایی جیگه که ی به خشی به
زستانی ته زینه ری قونیه، به پۆژی کورتی سارد و شه وانی دریز و مه یوه وه.

له یه کیك له و پۆژه ساردانه دا، بی هیچ پیشبینیه ک خوشکه تازه که م هاته دنیا.
له کاتی خوی زوتر له دایک بو بو. هاواره جه رگبره کانی دایکم، خوین له بهر
پۆشتنی زۆر و ئەوه ی که ئەیانوت منداله که هیشتا کاتی نیه، ددانه کانمیان له
ترسدا قوفل کردبو. بیرمنه کرده وه ئەگەر ئەو بمریت من له و ژیانه دا چۆن ئەبوم!
چیم به سه ر ئەهات و بی باوک و دایک چ چاره نویسیک ئەکرا چاوه پروانم بیت! له وه ی
که ترسه که م نه ک له بهر مردنی ئەو، به لکو له بهر ناواره بونی خۆمبو، شهرم
ئەکرد. هه ر که سه و سه رقالی کاریک بو و حه شریک هه لگیرسا بو. مامانه که یان هه ر
له به یانی زوه وه خه بهر کردبو وه و ئەو چەند کاترمیریک بو زۆرانبازی له گەل
جه سته ی نازارچه شتوی دایکما ئەگرت. منداله که هیشتا نه سوپابو و ئەویست به
قاچ بیته دهره وه. ئەیانوت مندالبونی له و شیوه یه، ناسایی ئەبیته هوی مردنی
دایک، ساواکه، یان هه ردوکیان. له ئەنجامدا کاتیک ماماناکه بی ده سه لاتی خوی
ده ربپی، بریاربو بنیرن به شوین هه کیمدا. دایکم له ناره قدا ته پبو، له ناو نازار و

خوین و ترسدا، به توندی دژایه تی کرد و وتی، مردنی پی باشتره له وهی که
حکیم که له هاوپی نژیکه کانی خوداوه ندگار بو به و باره وه بیبینیت. برپاره که له
دهست ژنانی حه ره مدا نه بو، ناردیان به شوین خوداوه ندگاردا بو نه وهی خوی بیت
و برپاریدات.

هاتنی مه ولای حه ره م درهنگی پیبو و هاواری دایکم نه گشته ناسمانی
حه وتهم. نایاخانم که خوین له پوخساریدا نه مابو، به دهست نه یکیشا به سه ریدا و
به رده وام نه یوت که نیتر نه مه کوتاییه، تا نیتستا له کاتی مندالبوندا، هیچ که سیک
دهنگی نه بیستبو. نه بیت به دبه ختیه ک بیت که به م شیوه یه نه رهی دیت. له ناکاو
مامی پیر به پوخساریکه وه که زیاتر له هه میشه وه ک هه لوی لیها تبو، به سه روملی
له رزؤکیه وه، وه ک نه وهی وه حی بو کرابیت هه موانی بیجگه له نایاخانم و مامانه که
به جوین له ژوره که کرده دهره وه و دهرگاکی داخست. زوری نه مابو که به و
نه ربه غیره نینسانیانیه له گه روی دایکمه وه نه هاتنه دهره وه دهرگاکی بکه مه وه
و بکه مه سه ر مامی و به دهسته کانم بیخنکینم. هه میشه نه مزانی که نه و دایکمی
خوشنه نه ویست له به رنه وهی بو بوه جیگره وهی کچه که ی. دابوی له سه رم که
نه یه ویت سود له هه له که وه ریگریت و بیکوژیت. کیرامانا جله وی گرتبوم و من به
گریانه وه دهستبازیم له گه ل نه کرد. نازانم چهندی پیچو، به لام له توپه یی ماندویتی
زوردا چیتر هاواره کانی دایکیشم نه نه بیست. له وانه بو مردبیت. نه بوایه کاریکم
بکر دایه. له ناکاو دهسته کانی کیرامانا شل بون و چاوی برپه دهرگاکی.
ناورمدایه وه له سه یرکردنه که ی. هه موان بیدهنگ بو بون. مامانه که ماندو و
ناره فکردو له چوارچپوهی دهرگاکی دا وه ستابو و ته شتیکی گه وره ی پر له خوین و
شتیتری نه هینایه دهره وه. دنلیابومه وه که دایکم مردوه و گوشته خویناویه کانی
ناو ته شته که، دل و جهرگ و جگه ری نه ون. له ناکاو نازار، ترس، توپه یی و
ماندویتی، له ناخمدانا مانای خوین له دهستدا. چیتر له ناو بو شاییدا بوم و که وتنی

خیرای خۆم هاوکات له گه‌ل پرسیارێکدا سات به سات به‌هێزتر نه‌بو: بۆچی به‌شی
دایکم له سوپی ژياندا قورستر بو له باوک و زپاواکه‌که‌م؟ بۆچی و به‌چ گوناھێک
نه‌بوايه نه‌وه‌نده به سه‌ختی به‌های عه‌شق بدات؟ عه‌شق یانی چی؟

له بۆنی توندی سرکه و ته‌ریه‌کی بێزو هینەر هاتمه‌وه هۆش خۆم. دلم تینکنه‌چو
و توپه‌یی ئوناقێک خه‌ریکبو گه‌رومی پارچه پارچه نه‌کرد. نه‌مه‌وه‌یست بێ دایکم
زیندو بم. ویستم چاوه‌کانم دوباره دابخه‌مه‌وه، به‌لام پوخساری پڕ زه‌رده‌خه‌نه و
به‌سۆزی خوداوه‌ندگار ڕینگه‌یان به‌ پیلوه‌کانم نه‌دا. له‌سه‌ر سه‌رم دانیشتبو و
به‌سته‌یه‌کی پینیشاندام که به‌ وریاییه‌وه له باوه‌شی گرتبو. دواتر بیستم وتی:
(کیمیا خاتون! هه‌سته خوشکه بچکۆله‌که‌ت ببینه! نه‌مه‌بو ئازیزم که نه‌وه‌مه‌وه
گۆبه‌نده‌ی نایه‌وه! هه‌سته ببینه لێوه‌کانی چه‌ند بچوک و سورن.))

چه‌ند ده‌ستێک به‌رزیانکردمه‌وه و سه‌رینی نه‌رمیان خسته ژێر سه‌رم.
زپاواکه‌که‌م نوشتایه‌وه و ساواکه‌ی خسته سه‌ر چۆکم و خۆشی هه‌ر له‌ویدا دانیشت
و ته‌ویلی ماچکردم و به‌ ده‌نگێکی ئارامه‌وه دلنیای کردم‌وه که دایکم حالی باشه
و خه‌وتوه و ئیمه هه‌مومان نه‌بیت سوپاسگوزاری خوا بین: یه‌که‌م له‌به‌ر ساگی
ساواکه، دوهم له‌به‌ر نه‌وه‌ی دوا‌ی سی کور کچینکی پی به‌خشیوه به‌م باشیه! دواتر
داوا‌ی لێکردم تا پۆژی ناولینانه‌که بیره‌که‌مه‌وه و ناوینکی جوان بۆ خوشکه
بچکۆله‌که‌م بدۆزمه‌وه.

جاریکتر به‌ حزوری نه‌و گیانی ماندوی من مه‌رهم بو بو. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا که
من و شه‌مه‌دینی له‌ گرو‌ی نه‌وه‌کانی حسابنه‌کردبو، به‌لام لێبخۆشبووم. نه‌و
له‌وانه‌یه تا که پیاوی قونیه‌بو که ستایشی ژنه‌که‌ی نه‌کرد بۆ وه‌باره‌ینانی کچیک.
زیاتر و زیاتر بۆمه‌رکه‌وت که نه‌و شتیکی هه‌یه له‌ پشت تیگه‌شتنی ئیمه‌ی
شه‌بستانیه‌کانه‌وه، شتی که له‌ هیچ که‌سیکتردا نه‌بو. وتم له‌وانه‌یه مردن له
سایه‌ی عه‌شقی نه‌ودا مافی دایکم بیت، هه‌لبزاردنیک که بۆ منیش نه‌گه‌ری هه‌بو.

ناوم لیتنا ((مەلیکە خاتون)). براکەى (نەمیری عالەم)) بو و ئەو ئەبو بېوايە بە
 ((مەلیکە خاتون))، ئەو ناوہى کہ من بۆ خۆم پینمخۆش بو. هیشتاش ھەر درەنگ
 ئەبو، ئەگەر پاشازادەیک بەتبا و منى بە ژنى خۆى بېردايە، ئەبومە ((شاژنە
 کیمیا))، وەك ((شاژنە عالیا)). لەوانەشە مێردەکەم فرمانى بکردايە وینەى منیش
 وەك گورجى خاتون لەسەر دینارە سورەکان ھەلکۆلن. کہ منداڵ بوم، چەندین
 کاتژمیر وردنەبومەوہ لە نەخشی دراوہکانى ناو سندوقچەکەى دایکم و لە ناویاندا
 ئەو ژنەى کہ ئەفسانەکەى گەیشتبوہ ئەو شوینە لە ناخى دلەوہ ستایشم ئەکرد.
 دایەخانم ئەیوت: ھەر ئەم دراوانە، دەربار و زانا گەلیکی زۆرى لە پایتەختەکانى
 جیھاندا بزواندوہ. ئەوان سولتان غەياسەدینیان بەھۆى ئەم بیدعەتەوہ بە کافر
 زانیوہ، بۆچى وینەى ژنیکی لەسەر دراو ھەلکۆلیوہ. ئەیوت ئەو دراوانە ھەرگیز لە
 مامەلەکاندا سویدیان لێوہرنەگیرا. بازرگانەکان وینەى ژنیان لەسەر دراوہکانیان
 بە شوم ئەزانى.

نەخۆشى دایکم و ھاتنەدنیای مەلیکە بچکۆلەکەى، جارێکیتر سەرقالى پۆژانەى
 زۆرتەر کردبو و ئیتر کاتیک نەما بویەوہ بۆ بێرکردنەوہ و داھیزراویمان، لە ھەموشى
 گرنگتر ئەوہبو کہ بیانویەك دروستبوو بۆ ئامادەبونى زۆرتى خوداوہندگار و
 براکانم لە ھەرەم و ھەر ئەمە خۆى دوبارە گەرمایەکی تاییەتى ئەبەخشی بە
 ژیانمان. من تەواوى پۆژ بە چاو بپینە دالانى حوجرەکە سەرقالى کارکردن بوم.
 ئەرکی سەرەکیم پارێزگارى کردن بو لە ئەمیر عالەم کہ خەریکبو فیترى گەوالکى
 ئەبو. منداڵیکى باش و خۆش پەفتار بو، تەنیا ئەبوايە ئاگادارى بومايە کہ شەکر-
 پەریا نەشیلێت یان ھەمو شتیک لەوانە کلکی پشیلەکان نەکات بە دەمیدا. ئەو
 دوانەش گەورەبوون و ھەتا بلنى بزۆ بون بە شیرینکاری دلى ھەمو ئەھلى
 ھەرەمیان پفاندبو. عەلانەدینیش لە پۆژیکدا چەند جارێک بە بیانوى جیاواز

جياوازه وه نه هات بؤ حهره م و په يوه نديمان هر پوڅه له پوڅي پيشوتر به هيزتر نه بو و بي نه وه ي نامازه يان قسه وباسيک بگوپينه وه، له شيريني چاوبازيه كانمان تيربوين. دنيا پرېو له جواني و ناسكي و هه واي تازه. نازانم چؤن زستاني رابردو تاگاداري شكوي زستاني هه يوانه كه ي حهره م نه بوبوم: دره خته هه ناره كان به كه لاي سوري نه وه ريو به هوي خه زانه وه له چوارچپوه سه هولي كه ياندا يه ك پارچه له زيت تيشكي خوردا وهك بلور چاويان ليدانه گرتم. چلوره ي دريڅي پلوسكه كان، پكابه ري چلچراي كوشكه كانيان نه كرد و هاتنه خواره وه ي دلوپه ي سه هولي پاساره كان باسي كه رموگورې ژيانيان نه كرد.

ژيان پوخساريكي تازه ي نيشانمنه دا. هه مو شتيك له باري كه شه دا بو و به ره و جوانتر بون نه پوشتن: هه يوانه كه، پشيله كانم، مه ليكه خاتون، نه ميري عالم، خوم و نه و كه وانه هاته به رچاوم كه پوڅ به پوڅ دلنيا تر و بالا به رزتر و پي كه وته تر نه بو و نيتر هيچ ليكچونيك ي نه بو له گه ل منداله شهرمن و تورپه كه ي پوڅاني پيشودا. هه نديك جار له خوم نه پرسى، نه گه ر ديمه نه كه ي سه ربانه كه جاريكيتر دوباره ببيتته وه نايا نه و دوباره رانه كات يا خود به رگريم لينه كات؟

باري دا يكي كه م خوين و مهينه تبارم به هوي به سوزي له راده به ده ري خوداوه ندگار و ده رمانه كانى حه كيم نه كه له دين - هاورپي و پزيشكي خيزانيي خوداوه ندگار - و شوربا نيرانيه به هيزه كانه وه كه به فرمانى مامى بوي لينه نرا به خيزايي پو له باشبون بو. من چيتر هينده ي گه رديك نيگه راني و دلگرانيم نه بو و گله بيم له پوڅگار نه بو. چيتر چاوه پواني نه ني جى نه نه بوم كه بدات له ده رگاي سه ره وه و شازاده يه ك بيتيت بؤ داخوازي كردنم. ته نانه ت نه گه ريش بيهيتنايه وه لامى من ((نا)) بو. هه مو شتيك وهك نه وه ي كه هه بو باش و خوش بو و نه وپه ري خواستى نيمه بو. هه موان يه كتريمان خوشنه ويست، ته نانه ت ماميش. مه ليكه خاتون نازيزي ژي كه لانه ي خوداوه ندگار بو و بؤ هه موان خاوه ن پيگه يه كي تايبه تي

بو. له بهرته وهى شادى و ميهره بانى به ديارى بۇ هينابوين. مامى پير و به دخو
 له بهر شاكاره كەى - واته پزگار كرنى ژيانى دايكم - بوه خوشه ويستى دلى
 هموان. كيراماناش به هۆكارى ناديار دهستى له سهختگيرى و ناگادار كرنه وه كانى
 مه لگرتبو. نوجى، بئدهنگ و بى چاوه نوپى له جياتى هموان نيشى نه كرد و له
 كاته بئكاريه كاندا من بهرده وام نوسين و خويندنه وهم فيرنه كرد. ماوه يهك بو
 به هوى رهفتاره نارام و شكوداره كانيه وه زياتر و زياتر دلنيا نه بومه وه كه نه و له
 زادگا كيدا پوژنىك له پوژان شازاده خاتونىك بوه كه دهستى داگيركه ريك يان
 تيرىكى شهر كرديه تى به بنده. نه مه بو هولمنه دا رهفتارم له گه ليدا تا
 نه وه ندهى نه متوانى گونجاو بيت له گه ل چاوه پوانيه كانيدا. كتيبه كانم يهك به يهك
 له خوداوه ندگار وهرنه گرت و شهوانه پاش نوپى مه غريب، مومه نيو مهنه كهى
 ناوه راستى ژوره كه مان دائه گيرساند و دائه نيشتين. يان وانه كانى خوى
 نه خويندنه وه يان بئدهنگ كوتى له من نه گرت كه كتيبه پر نهينيه كانم به دهنگى
 بهرز نه خويندنه وه. هميشه خوم به پاله وانى چيروكه كان نه زانى. شيعره كانيشم
 به زمانحالى بارودوخى خوم نه زانى. نه وهى كه كه مم بو هاوده ميك بو كه
 دهرده لى له گه لدا بكم. هه ندىك جار پوينه دا پوژ دوايى نه هات و بيچكه له دهنگ
 كه ليكى مندالانه كه له گه رومه وه بۇ نه مير عالم و مه ليكه خاتون و شه كر - په ريا
 نه هاته دهره وه، وشه يه كم به سهر زماندا نه هاتبو. هه مو گفتوگويه كم كورتنه بويه وه
 له چاوبازى پر ترس و نوميد و شاراهم له گه ل علائه ديندا. له گه ل نه م هه موه شدا
 هيچ جىي گله يى نه بو. زستان به ره به ره جينگه كهى به خشى به به هار و له سهر
 ريگه پيدانى حه كيم بۇ دايكم، چه ند جارىك به كومه ل بۇ هه واگوپين و زياره ت و
 خوشوردن نه چوپين بۇ ناوه گهرمه كانى دهره بوى قونيه. سه فه رى پيشتر بۇ باخ
 بۇ هموان ماندوكه ر بو و دايكم هيچ كاتىك پازى نه بو به گه شتى چه ند پوژه يى بۇ
 باخ. بيانوه كه شى دو منداله شيره خوره كهى بو، به لام هموان نه يانزانى كه

نايه ویت له میرده نازیزه که ی دوریکه ویتته وه. ژنه کان پینگه نینی ماناداریان به پوی
یه کدا نه کرد و سه ریان نه خسته سه ری. داماره دایکم که به هوی دو مندالبونی
له سه ری که و شیردان به منداله کان و خوینرپیژی به رده وامی پاش خستنه وه ی
مه لیکه خاتونه وه چیر نه و خاتونه پر شانوشکویه نه بو که هه بو، پینگه ی نه دا
ژنه کان هه رچی دلان پینخوشه بیلین، به لام نایا خانم زور هه لئه چو و نه بیوت:
خوشویستنی جه لاله دینی نازه نین - کورپی به هاء وه له دی به لخی، فه قیه ی که وره ی
ویلایه تی پوم و شیخی شیخانی به ناوبانگ و پر شانوشکو که سه ری له ناسمان
نه سوی - کاریک نه بو که که س لئی شهرمه زار بیت. خاتونه که م چاو و گوتی له
پینگه و پله و شانوشکو و ده وله مندی پر بو، هیچ خه میکی نه بو که بیدات به با و
هیچی نه نه ویست، بیجگه له سایه و سیبه ریکی دریز به سه ری سه ری وه که له
ده ست خه لکی زه مانه پاریزراو بیت.

وانه هاته به رچاوم که تاکه خه می دایکم من بم. هه ندیک جار به نیگاکانی به
شیوه یه کی وا ته ماشاینه کردم که نه منه توانی دیاریکه م له بونی کچیکی گنجی
جوانی وه ک خوی، خوشحاله یان خه مبار. به داخه وه روداوه کانی نه م دو ساله،
چیر کاتی بو نه هیشته بوه وه بو نه وه ی بتوانین له یه ک نزدیکتر ببینه وه. ته نیا کاتیک
هه ستم به هه ستیاری دایکانه ی نه و نه کرد به رامبه ر به خوم، نه و کاته بو که
نه پوشتین بو هه مام و نه و له زوری نه و سه رنجانه ی له سه رم بون هه لئه چو و
فرمانی به سه ر نه نی جیدا نه کرد که زوتر من بشوات و بمنیریتته وه بو ماله وه. نایا
خاتون نه بیوت دایکم زور له چاوی پیس نه ترسیت، به لام نه نی جی کاتی شوردم
نه وه نده به قوریانم نه بو و نه وه نده ده سته ره قه کانی به لاشه مدا نه هینا که
هه میشه له کاتی دلنیکچوندا ناره زومنه کرد هه رچی زوه له ده سستی پرگارم ببیت.
هه میشه ش سه رقالی چوته چوت بو له گال نه م و نه ودا ده رباره ی من. پیشتر چون
بو هه مامی مه رمه پ و خو ده رختن له بازاری داخواریکارانی ده رباریدا خوشیه ک

بو بۆم، به لآم دواتر و به ره به ره گۆرا به سزايه كى سهخت. ئىدى نه گەر نه نى جى
 كۆرى شای په ريه كانيشى پيئناسانديام، دلم له حه ره م دانه نه بېرى. نه وى خوش
 بو. به پيچه وانهى پابردوه وه، به يانيان به تامه زړوييه وه هه لئه ستام و به وردى
 سه ر و قزم پيكنه كرد و له ژوره كه م نه پوشتمه ده ره وه و له كاتيكدا لايه كى چاوم
 له سه ر ده رگاي حو جره كه بو تا نه و له ده رگاوه بيته ژورى، له گه ل مندال و پشيله
 و نه م جۆره سه رگه رميانه دا تيكه ل نه بوم. له و ساته شه وه كه نه هات تا
 نه پوشته وه، بيته وه ي به ك وشه ش له گه ل يه ك بلين يه ك دنيا نه نيمان نه گۆريه وه
 و خه يال په روه ريمان بو نه و پۆژگار نه كرد كه بتوانين بى پكابه ر پيكه وه بزىن.
 ئاى چند حه زمه كرد هه ليك به اتايه ته پيشه وه و هه مو شتيك به دايكم بوتايه.
 ئيستا ئيتر وه ك چۆن نه وه ي نه يو يست، به پاستى په يوه ست بو بوم به و ماله وه.
 من له وى، له حه ره م، له ژير سايه ي پاريزراوى خوداوه ندگاردا خوشحال بوم.
 سه ره پاي هه مو نه وه ي له نيوان من و دايكمدا پويدابو، نه و پۆژانه كه بو خۆم بو
 بومه ژنيك، زياتر له و تينه گه شتم. دلگرانيه مندالانه ييه كان وازيان ليته ينا بوم. چۆن
 نه متواني له كاتى به سه ر سكه وه بونى مه ليكه خاتوندا له وه ي كه خوا نه وى بو
 گيترابوينه وه، پۆژى هه زار جار سوپاسگوزارى ده رنه بېرم؟ ته نيا له و كاته دا بو
 بۆمه ده ركه وت وا باشه به كه سيك بوتريت هه تيو كه دايكى نيه نه گه رچى نه بونى
 باوك كاره ساتيكي گه وره يه، نه بونى دايك واته له ناوچون، ته نانه ت هه ر نه و
 دايكه ي كه وه ك نه وه ي دياربو چيتر په يوه ست نه بو به منه وه.

ماوه يه كى زۆر بو له كه ميندا بوم بو هه ليك تا وه ك يه كه مين به يانى حه ره م
 له گه ل دايكمدا ده رياره ي زۆر شت قسه بكه ين. له نيگايه وه هه ستمه كرد نه و هه مو
 شتيك نه زانيت، به لآم هيج كاتي ك پوينه دا تا به يه كه وه وه ك دايك و كچيك ده رده دل
 بكه ين. له هه مو پۆژه كه دا هه ميشه كه سيني كه به ده وره وه بو. پاش مه غريبيش
 خوداوه ندگار به پيچه وانهى پابردوه وه زو نه هاته وه بو ماله وه و هه مو كاته كانى

لەگەل ئەو و منداڵەکاندا تێنەپەراند. من ئەگەرچی پەلەم بو، بەلام ئەمزانى ئەو
سەرەپای ئەو ھەموو سەرقالیەى، ھۆشى لای منە. ئەبوايە ئارامم بگرتايە تا ھەمو
شتیك لەسەر پەوتى سروشتى خۆى بەپێوە بپوات. پۆزگاریكى خوشم ئەزمون
ئەکرد. تەنیا نیکەرانیم ھاتوچۆى لەوخت و ناوختى ئەنى جى بو. ھەرکە لە
پێوە ئەگەشت، دلم ئەگوشرا. نە ئەمتوانى ھیچ بخۆم و نە بخەوم، تا ئەوێ
بۆمدەرئەكەوت داخووزیکارەكە لەگەل چاوەروانیەکانى خوداوەندگار و دایكەدا
یەكى نەگرتووەتەو و وەلامى نەخیری دراووەتەو. من ھیچ پونکردنەو یەكى
تريشم لێداوانەئەکرد. بەلام خودى ئەنى جى ھەمیشە لە ھەلێكى گونجاودا
چۆراوەیەكى لە روداوەكە بۆ ئەگێرمامەو. لە كۆتاییشدا بە تورپەییەو خۆى
چپنەکردەو و ئەبوت: ئەوێ باپیرە و نەنیت بۆى ئەگەرین، ھیشتا لە دایك
نەبو. تۆش خەریكە ئیتى كاتت بەسەر ئەچیت. زۆریش سەریسورنەما كاتیک
ئەیبینی لە جياتى ئەوێ نیکەران بى، شادومانانە پێئەكەنیم و مژدانەم بەسەردا
ئەبەخشیەو.

"بەشى دووہ"

پیاوی نامۆ

پیاوہ پیرہ کہ لہ دوکانہ کہ بہاتہ دەرہوہ. چاوہ سہیرہ کانی بہ دەرہوہ ردا گتیرا،
ئەو پۆژہ مہراقیکی نامۆی لہ سہردا بو و ئەسلەن تاقتی نہ بو کہ کپاریکی
خوہ لقورتین و بیتیش بیگریتہ قسہ. کاتیک دلتیا بویوہ کہ س دیار نیہ، پۆشتہ
دەرہوہ، قوفلیکی قورس و بہ نرخى بہ شەوژنہ کہ دا کرد و بہ ہیمنیوہ ہیژی
لیکرد و دیسانوہ پاش سہیرکردنہوہی دەرہوہری، بہ پیداکریوہ بہرہو
مزگوت بہ پیکوت. بازارى شەکر فرۆشەکان خالی بو و ہەموان پۆشتبون بۆ نوێژ.
زەردەخەنە یەکی گالتە نامیز کہوتہ سەر لیوی. کاتیک دوکانہ نیوہ داخراو و
جیہیلراوہ کانی ئەبینی بہ خوئی ئەوت ہەموان بہ تاسەى ئەوہوہ پۆشتون بہ یەک
دو نوشتانہوہ و راستبونہوہ و چەند وشە یەکی عەرہبی کہ ماناکەشی بہ راستی
نازانن، پاش ہەمو ئەو فیلانہی کہ لہ بہ یانیوہ لہ ژن و مندال و پیر و لاویان
کردوہ کلاویکەنہ سەر خوا و دواتر بہ خەیاالی ئاسودہوہ بگہ پینہوہ و ہەر
لہ یەکہ مین مامہ لہ دا خەلکی خوا، بخەلەتینن. شەیتان ئەلیت برۆمہ سەر مینبەر و

بلېم هرکه سيک نه مړو مالى خه لکى نه خواردوه، يان سه رى پيره ژنيکى به چالدا
 نه بردوه، يا خود دراويک زياترى له مندالتيکى هه تيو وهرنه گرتوه بيته به رده م من و
 بوئرى بنويئيت و سويئد به پوحي باوک و باپيرى بخوا تا هر له ويذا پوحي
 باووباپيرانى بيئمه به رچاوى. به لام نا، نه و چى داوه به سه ر نزمه خه لکه که وه!
 له وه تهى هه يه هر وا بوه. نه و پوژه نه و ئيشى به بليمه ته کان بو، ئيشيکى
 قورس. نه و، نه و پوژه ئيشى به فه قيهى له خو بايى قونيه بو که کاتيک له سه ر
 مينبه ر بو، نه وه نده به پوچون و دلنيايي وه وتارى نه دا و فرمان به چاکه و پيگري
 له خراپه ي نه کرد و گالتهى به نه م و نه و نه کرد، فتواى دهرنه کرد و له شه رى
 زانستدا هاوارى (هل من مبارز؟) ي نه کرد که وه ک بلتيروحي خواى تيذا نازل بوه.
 شيخوکه ي به به رسيله نه بو خو ي به ميوز نه زانيت! نه مړو له نيوانماندا
 گفتوگو يه کى قورس پونه دات. چاوه فيلبازه کانى بريسکايه وه و خيراييه که ي
 زياديکرد. له پوزه دوکانه جياوازه کانه وه تپه پى. تاک و ته راي نه و به زازه
 که ليميانه ي که له گه ل نه وه شدا شه ممه بو دوکانه کانينان دانه خستبو، له بينينى
 نه و پوخسارى ناموى که وتنه له رزه و په رده ي دوکانه کانينان دادايه وه. بارکيشه
 نه سرانيه کان وردبوبونه وه له خو ي و کلاوه سه يره که ي. نه ياننه زانى کوئنه ريه و
 سه ر به چ کومه له يه که. نه وان زور راهاتبون به بينينى که سانى نامو. پوخسار و
 جلوبه رگى هه مو گه ليکيان نه ناسيه وه. قونيه و بازاره که ي شارپيگه ي پوژه لات و
 پوژئاواى جيهان بو. به لام نه مه يان، نه ک هر نامو به لکو سه يريش بو. نه م نامويه
 هر پارچه جليکى هى شوئنيکى جياوازي دنيا بو. فه رهنجى ره شى ده روئيشه کانى
 به شان وه بو و کلاوى جيهانگه ره کانى به سه ره وه و جه سته ي به که واي که تانيى
 بازرگانه هينديه کان داپوشيبو که بيگومان پوژنيک له پوژان سپى بوه و به ره به ره
 هه مو جوړه ره نگيکى له خو گرتوه. پيلاوه کانى پوزه وان هى شوانه کان بو و
 سه ره که ي پيواره کانى به شان وه بو. له گه ل هه مو نه مانه شدا له ده موچاويدا

پوځسارڻي کيبريايي تيشکي نه دايه وه. بالا بهرز و قنچ و قيت بو. قره دريژ و سپيه کي، به سهر شانيدا هاتبوه خواره وه. پيستيکي تاريک و چرميي هه بو و زود به نارپه حه تي نه توانرا چاو بپرږته نيو چاواني. له گان هه مو نه وشپوږ پوښيه، له خه رمانه په کي هينده پرشکودا ريگي نه بري که هه موان ته نانه ت شلانيه کاني گه پرکيش ريگه يان بو نه کرده وه و نه وپش بي شه مرکردن يان سه رسورمان به نيگا سوسه کاره کاني نزمه خه لکه که - که نه و به ((کالانعام)) بانگينه کردن - به ريگي خويدا نه پوښت. له وانه شبو که سي نه نه بيني. پاش ريگه برپينيکي زور سه رنه نجام گه يشته ده روزه ي قوتابخانه ي په مو فروشان - نه و شوينه ي که نيچيره تازه که ي تيدا خستبوه ژير چاوديرييه وه. - کاتيکي باش بو، نويز و وتار ته و او بوبون. موریده کاني وه که هه ميشه به ماستاو کردن و هاتوهاواره وه مه لا قسه شيرين و فقيهه پله به رزه که يان تا مالي په کيک له گوره کاني شار که نه و پوڙه شانازي ميوانداريکردني ناني نيوه پوي پتبه خشرابو - په وانه نه کرد و شينخ به تاقه ته وه وه لامي پرسيايي زانستخوازه گه نجه کاني نه دايه وه، گويي له قسه کانينان نه گرت. جه نابيپر که له دوره وه لتيئه پواني نه يتواني به پوني پازيبون له زودي گروي په وانه که ران و ريژليگرتني کاربه ده ستاني حکومه ت و ستايش و سه رسورماني قوتابيه کان له پوځساري گه نج و شکوداريدا بخوينيته وه. هر نه م له خوباييبونه بو که وه که دهنگي خوشي بالنده يه که نه وي تاسه مه ندي پاوکردني نه م شابازي زاناي زانست و هوجره يه کردبو. زه رده خه نه يه که پوځساري چهرميني دره وشانده وه. کلاوه که ي له سه ر داکه ند. شتيکي له ژير ليوه وه وت و به ناو خه لکه که دا پتي بو خوي کرده وه تا گه يشت به نه و. دواتر له کاتيکدا که راسته وخو نه پيوانيه ناوچاواني نيچيره که ي، جله وي سواريه که ي گرت و وه ستاندي و به له هجه يه کي نامو و دهنگيکي به رز و ناوازيکي بودارانه وه که زياتر له دهنگي دابوه ري کولاني شار يان مه لاي

مه دره سه يه ك نه چو، پرسى: يا شيخ بلى بزائم، پيگه ي هلبژيرداوى جيهانيان -
موحه مه دى موسته فا (ص) له عه رشدا بلندتره يان شيخي به ستام؟

بيدهنگى هه مو لايه كى گرته وه. له يه ك چاو تروكاندا كومه ليك له فهقى
گه نهجه كان كه خوئينى كفرينكى له و شيويه به رچاوى سور كردبون، به سه ر
ناموكه دا هه لچون. به لام فه قيهى شار به نارامى ده ستي به نامازهى
ناگادار كردنه وه به رزكرده وه و موریده كانى به كسه ر وه ستان. دواتر به لاکردنه وه
به لای ناموكه دا وتى: بى ناگای له گوئى گادا نوستو! نازانيت به رزترين پله ي
نه وليا نزمتره له نزمترين پله ي پيغه مبه ران؟ چ بگات به موحه مه د كه نكيني
نه لقه ي پيغه مبه ران و فه خرى عالمه ! نه و له كوئى و نه و شيخه ي وتت له كوئى؟

پيره پياوه كه كه وه ك بلئى هه ر نه م چاوه پروانيه ي هه بو، به زه رده خه نه يه كى
گالته ناميزه وه، به لام به سه رخوشيه وه وتى: نه گه ر وايه، بوچى نه ويان (ما
عرفناك حق معرفتك)ى وت و نه ميان وتى ((سبحانى! ما اعظم شانى!؟))

خه لكه كه گيزووئز سه پريان نه كرد. له به ر پيئزى شيخ و نامازه كه ي نه يانته توانى
ناموكه پارچه پارچه بكن، به لام سه ريشيان سورنه ما كه شيخه كه يان چون
مؤله تى داوه نه م نامو جل شره كاويئز بكات. هه موان چاوه پي بون تا شيخ
حوكمى كافريى نه م پياوه شينه و ويسته فيتنه هه لگيرسيئنه كه ي ده ربكات تا
توله ي بيشه رميه كه ي ليكه نه وه. موفتية كه ش هيج ريگه يه كى نه بو بيئجه له
كافر كردنى نامو پوداره كه، به لام به گومان و پارا ده رنه كه وت و هه رچه نده
بيدهنگيه كه دريژه ي نه كيشا، گومانى ده و روبه ره كه ي بو فتوايه كى سه ختر نه چو.
كات به هئواشى تيئه په پي. له كو تا بييدا شيخ وه ك كه سيك له خه و راپه پيبيت،
سه يرينكى خه لكه چاوه پي كه ي كرد و به زه رده خه نه يه كه وه پوزشى هينايه وه و به
پارانه وه وه وتى: وا باشه له به ر من له م پيره خوشبين. زوره انى نه قلى له سه ردا
نه هيشتوه. دولتر سه يري ناموكه ي كرد و به ده نكيكى به رز و لومه كردنه وه وتى:

ئەي پىر! بزانه كە بانگەشە كوفراويەكەي شىخى بەستام بەھۆي كەموكورتى
زانستى ئەوئەو بو لە ناسىنى خوادا و گومانى لە موخەمەد (ص) وەك پىرشنگىك
لە دەرياي مەعريفەتى ئەو. لە منى ببيستە و سەرى خۆت مەدە بە قەلبەيەكدا، كە
لەم قىل و قالەدا من و تۆ هيچ كارەين. ئەو كات بە نىگايەكى ھەلگى
پەيامىكىترەو سەيرى كرد و تىيگەياندا كە ھەراوھورياكە داھمركىتەو ئەگىنا
ھىچى دەستناكەوئىت لەم نىچىرە.

بەلام پاوچى و نىچىرىش لەداودا بون و بو بونە يەك و فرتە فرتيان بو و ئەمە
ئەو تەماشاجىيە بى بالانەي كە لە ھەواي خۆياندا بەشويىن ھەرادا ئەگەپان،
نەيانبىنى. شىخ پىگەي خۆي گرتەبەر و لە پىگەي ھەوالبەرىكەو، داواي
لئىبوردنى كردبو بۆ پۆشتن بۆ ميوانىيەكە بە بيانوى بىزاري و ماندوئىتى بەرھەمھاتو
لە پرسىيار و وەلامە بيشەرمانەكەي پىبوارەكەو و بە نىگاي زىرەكانەي ساقىيەكى
كۆنەكار، پىرەكەي بە شوئىن خۆيدا كىشكرد و بە خىرايى بەرھەمھاتو
باوكى كەوتەپى و سوپاسى خواي كرد كە كاتىك گەشتنە ئەوي، ھەمو خەلكى
كۆلان و مورىدە گەپۆكەكان پۆشتبون بۆ خواردنى نانى نيوەپۆ و خەوي داوي
نيوہپوان و بىجگە لە بەھائەدين - كورپە گەورەكەي شىخ و دو كەسىتر، يەكەي لە
مورىدە بازارپەكانى و ئەويتر لادىيىيەكى سەر لەبەر گۆر لەرزىو كە بۆ ساتىكىش لە
شىخ دورنەئەكەوتەو. ھەرسىكيان شىخ و پىرەكەيان تا كوتايى ھەيوانى
ھوجرەكە پەوانەكرد لەكاتىكدا ئەوان دەستيان لە دنيا و ئەوئەشى تىيدايە
شۆردبو و باسوخواسىكى گەرموگورپيان دامەزراندبو، كەسىترى لىنەبو. ئەم
سىانەش بە ئامازەي شىخ پۆشتنە لاکەيتر و چاوەپوان بون و بىناگابون لەوئەي لە
نيوان ئەو دوانەدا پويدابو و وايانئەزانى كە مەولاكەيان - جەلالەدين - كە بە پىي
پىگە بەرز و بى ھاوتا زانستى و دىنيەكەي لە شارى سەد دەروازە و پايتەختى
توركانى سەلجوقى، نەك ھەر لەناو خەلكى گشتىدا، بەلكو لە ناو پكابەرھەمھاتىدا

به خاکی بون و خه لک دؤستی به ناوپانگ بو، بیگومان نه یه ویت نه م پیره شیت و کافر دینه نه ک له به رچاوی خه لکیدا، به لکو له خه لوه ت و ته نیاییدا سه رزه نشت و پینمونی بکات. نه وان نه یانزانی که ریگریکردن له خراپه به شیکه له نهرکه کانی نه و له و شارهدا. هه روه ها بی پیشینه نه بو که نه و سه ره پای که می کات و زوری کاره کانی، له کاتی پیوستدا، کاتیکی زور ته رخان بکات بؤ بیچاره یه ک، یان زانستخوازنیکی گنج و سوسه کار، یان گه شتیاریک، به راده یه ک که که مترین کاتی نه مایه وه بؤ خوی و خیزان و نزیکه کانی. هه همیشه ش که سیک په ییدا نه بو که پیوستی به زانست، فتوا یان پاریزگاری نه و بیت.

لادییه که و مورید و کوره که ی، ماوه یه ک له شه و له ته نیشته حه وزه که دا دانیشتن. نویژی مه غریب و عیشایان هه ر له ویدا خویند و کوره که ی به بی نؤقره یی له تاو برسیتی بویری به خویدا بچینه پشت ده رگای ژوره که و به نه ده به وه بلیت، ((نه وه ک نویژی مه غریبی باوکی پایه به رزمان بروت)). قسه که ی ته واو نه بو بو که نه په ی باوکی له جیی خوی رایپه راند. داماره نه یه زانی نه بیت چی بکات. هیچ کاتیک نه عره ته یه کی له و شیوه ی له گه روی باوکیه وه نه بیستبو. ته نانه ت له کاتیکیشدا که به هوی نه گونجان و به دره فتاری له گه ل ماموستا و براهه ییدا له دیمه شقه وه گه رینرا بویه وه، باوکی به نه په یه کی له و شیوه یه نه ده بی دانه دابو. نه بیت بوداویکی سه یر پویدا بیت. نه گه ر بمینیتته وه، باوکی فرمانیکردبو دورکه ویتته وه. نه گه ریش دورنه که وتته وه، دلی نؤقره ی نه نه گرت. به ناچاری نه و موریده بازاریه که، هه روا به ماندویتی و بیچاره ییه وه هه ر له وی دانیشتن و چاویان برپه ده رگای هؤده که.

پؤژی دواتر، تا کاتی نویژی عه سر هه واله که به هه مو شاره که دا بلاوبوبویه وه. نه مه یه که مین جار بو له سه رده می کوچکردنی بنه ماله ی به هاء وه له ده وه بؤ قونیه، مه ولانا جه لاله دین محمه د له شاردا بو بیت و خوی به تاییه تی له

که م خه یالی موریده که ی له دهنگوی سیجرلیکرانی ناسوده کرد. دواتر به
نه ده به وه وتی، وریابن خه لکه که نازاوه یه کیان هه لگیرساندوه، له وانیه وا باش
بیت حه زره تی شیخ نویژی مه غریب له سهر بانی حوجره که بخوینن تا به لکو
په ریشانی خه یالی خه لکه که هیوربیتته وه و ده می قسه هه لبه سته کان ببه ستریت.
شیخ قاقایه کی لیدا که زایه له که ی برۆکانی موریده که ی لکاند به پوینگی
ته ویلیه وه و له به رنه وه ی نه یویست سه رسورمانه که ی بشاریتته وه، به خیرایی
نوشتایه وه. چمکی که وای مه ولاکه ی ماچکرد. مه ولا به رزیکرده وه و وتی، هاوپی
زیرکوتم! نه توتبو که باخیکت له لادتی زادگا که تدا هه یه؟ که وایه هه سته تا
ژنه کانیش له ولاکه یتره وه دهرنه که وتون، له دهرگای حهره مه وه بمانبه بو نه وی.
سه لاهه دینی زهرکوب به سه رسورمانه وه جاریکیتر سه یری مه ولاکه ی کرده وه.
هه رچهنده هه ولیدا شتیک بلتیت به لام سه رکه وتو نه بو. دواتر هه ستا و له گال شیخ
و پیره پیاوه که دا له سه ریانه که وه به ره و حهره م که وته پی.

شیخ بی ناگا بو که له حهره مدا، ته نانه ت له کاتیکیشدا هه موان خه وتبن،
جوتیک چاو که هه ندیک جار هاویرهنگی ناسمان بون و هه ندیک جار به رهنگی کیلگه
و هه ندیک جار رهنگی هه نگوین، له چاوه پانی نه ودا بیدارن و خاوه نه که یان له و
تاریک و پۆشنیه ی ناو نه و دیواره مه نگانه دا هه ر به به رزبونه وه ی دهنگی شه وره نی
حوجره که نه کریت مه عشوقه که ی له گال نامویه کی پیر و په ککه وته، ده ست له
مدا بینیبیت که وه ک کولانگه پانی نیوه شه و که وا به سهر به ته نیشته دیوارینکا
نه خزین. بو نه و شه و نه هاتنه وه و ربه فتاره چاوه پروان نه کراوه کانی شوه
خۆشه ویسته که ی که هه ندیک جار نه گه شته پاریزگاریکردنی نه ینی له هه له اتوه کان
له ده ست ده سه لات، تازه نه بو، به لام نه یزانی بوچی نه م جار ه یان به جارینکا دلی
دا که وت. نه یویست راکات به دوایدا و خوی بئالینیت له داوینی، به لام شه رمکردنی
له پیاوه نامۆکه ریگر بو. روداوه که به ته واوی نااسایی دهرنه که وت. له دهرگای

سەرەووی حەرەم دەنگی هاتووچۆ و لە هەیوانی حوجرە کەوێ دەنگی
قەرەبالغیەکی نەینی نامیز و بی پیشینە ئەهات. بەلام ئەو نەیتوانی چی بکات؟ نە
مۆلەتی ئەوێ هەبو بپوات بۆ حوجرە کە و نە زاتی ئەوێشی نەکرد بە شوین
مێردە کەیدا بەرەو دەرگای سەرەوێ بپوات. ئەبوا یە دانی بە خۆیدا بگرتایە تا
یەکیک لە پیاوێکان بەهاتیە و ناگاداری بکاتەوێ لە پوداوە کە. لەوانە یە شەپ
پویدا بێت. لەوانە یە لە کۆتاییدا مەغۆلەکان دیواری پارێزەرەکانی شارە کە یان
تیکشکاند بێت. خوا نە خواستە کۆرەکان لە حوجرە شتیکیان لێبە سەر نەهات بێت.
پەڕیشان و داماو مەمکی خستە دەمی بچوک و گەرمی ساوا شیوەنگێرە کە کە
نە زانرا ئەو دەنگە گیان خرۆشین و نامرۆییە لە کۆیی ئەو بونە بچوکە یەوێ
ئەهاتە دەرەوێ. بیری ئەکردهوێ و دلخۆشی خۆی ئەدایەوێ کە لەوانە یە ئەم پیاوێ،
مەحکوم بێت بە کوشتن و پەنای هینا بێت بۆ خوداوەندگار، لەوانە شە هەلەتوی
ژێر دەسەلاتی پاشایە ک بێت و ئەویش وەک هەمیشە دەستی پزگار کردنی بۆ درێژ
کردوێ. هەمیشە دەستگیرۆیی داماوێ خوی مێردە کە ی و باوکی ئەویش بوێ ئەم
جارەش ئەگەر خوا بیەوێت ئەو پیاوێ ئەگە یە نیتە شوینیکی سەلامەت و خۆی
وێک هەمیشە پازی و خۆشحال لانی کەم تا بەرە بەریان ئەگەر پیتەوێ. هاوشیوێ
مروفتیکی دەگەنی لەم شیوێ یە ئەبێت بەشی خۆی لیبوردە یی بنوینت، ژنە کە ی
بەم خەیاڵوێ ئاسودە بو. بەلام ئەو ئەگەر پیاوێ. نە بەرە بەریان و نە هیچ
کاتیکی تریش. لەمەش خراپتر ئەوێ بو کە هیچ کەسێک، تەنانەت کۆرەکانی و شیخ
مەمەدیش - خزمەتکارە کە ی - نە یان ئە زانی چی لێبە سەر هاتوێ. چە لە بی
بەهائە دینیش چیرۆکیکی بۆ گێر پیاوێوێ کە بی ئەندازە نامۆ و باوێر پیتە کراو
ئەهاتە بەرچاو. هەر پۆژەش کەسێک لە پتوێ ئەهات و چیرۆکیکی تازە ی
دەربارە ی دیارنە مانی مێردە خۆشەویستە کە ی ئەگەر پیاوێ. خەلکی جۆرە ها
ئەفسانە یان دەربارە ی سیحر و جادو و جن و پەرییان لە کولان و بازار و

ھەممەكاندا ھەلئەبەست. ۋەك بلىنى ھەمو ئەھلى قونىيە ھەمو كار و ژيانى خويان
 وازلېھيتابو تا ئەفسانە ھەلبەستىن دەربارەى شىخى ونبو. ئاى خۆزگە ئەو شەو
 نەفرەتتە شەرمى نەكردايە و بە شوينىدا بېرۇشتايە و ھەوالى بزانىايە. ئارام و
 ئۆقرەى لەبەربرابو. لە پوي خۆماكيەو (غەريزە) ئەيزانى كە كوپە گەورەكەى
 شتىكى لىئەشارىتەو. ئەو ئارامتر لەو دەرنەكەوت كە ۋەك ئەوانىتر باوہپى
 كرديت، باوكى لە ناكاو ونبو. بە دلنياييەو ئەيزانى باوكى لە كوييە، بەلام
 ھىچى دەرنەئەبپى. تەنيا لە ۋەلامى پىداگرىيە يەك لە دواى يەكەكاندا ئەيوت:
 سەفەرىكى لەناكاوى بۆ ھاتوۋتە پىش كە ئەو نە ئامانچ و نە شوينەكەى نازانىت.
 ھەمو ئەھلى ھەرەم دلپان بە ھالى لاواز و بىقەرارى ھاوسەرەكەى ئەسوتا. لە
 ئەنجامدا ئەلانەدين كە ۋەك دايكىك خۆشىئەويست پەيمانى پىدا نەگەرىتەو بۆ
 ھەرەم تا نەزانىت باوكى لە كوييە و چى لىبەسەرھاتوۋ. پاش چەند پۆژىك
 ديارنەمان، لە كۆتايىدا ماند و تەپوتقزوى ھاتەوۋ و ھەوالى ھىنايەوۋ كە باوكى لە
 مالە ھاويئە ھەوارىيەكەى مورىدەكەى سەلاھەدىنى زەرەكوب لەگەل ھاوپى
 پىرەكەيدا لە چلە نشىنىدايە. باروڧۇخى باش و سەلامەتە، بەلام ئامادە نەبوۋ
 كەس بىيىت تەنانت ئەو و ۋەك ئەوۋى ديارە ھىچ چارەيەك نىيە بىجگە
 ئارامگرتن. لانى كەم ئەم چىرۆكە - ئەگەرچى سەير و ئازاروى - بەلام جىيى باوہپ
 بو و بوۋ ھۆى ئەوۋى ھاوسەرەكەى ئازار نەكىشىت بە دەست بى خەبەرى تەواو
 يان گويدان بە دەنگۆ ھەراسانكەرەكانى خەلكى كۆلان و بازار. لەگەل ئەوۋەشدا
 دەيان دەنگۆيتريش بەسەر زمانەوۋ بون، بەلام ئەو ھەوليدا تەنيا باوہپ بە
 چىرۆكى كوپە گەنجترەكەى بكات. ھەمو پۆژىكىش بە چاوى خويىنەوۋ دواى
 لىئەكرد كە رىكخستنىك بكات تا ئەو خۆى بگەيەنىتە پشت دەرگاي خەلوەتگاي
 مىردەكەى لەگەل ئەو نامۆيەدا كە ئەيانوت ((تەورىزى)) و خۆى بە تاييەتى
 دلنيابيتەوۋ لە زىندوى و لەشساغىتى. نەيئەتوانى دەست بخاتە ناو دەست و

هر لهوی دانیشیت و گوئیگریت له دهنگوی شیتبونی نهو میردهی که نهپه‌رست
 و هیچ ورتهی له دم نه‌یه‌ته دهره‌وه. به‌لام کورپه گه‌ورده‌تره‌که‌ی که وه‌ک بلیتیت
 تاکه که‌س بو پاش موریده پیره‌که‌ی -واته خاوه‌ن مال- مۆله‌تی ناموشوی
 نه‌ویی هه‌بو، پئی وت: کارئکی له‌و شیوه‌یه مه‌حاله. تا کاتیک خودی خۆی مۆله‌ت
 نه‌دات که‌س بۆی نیه بچیته نه‌وی. به‌بیستنی نه‌م وته‌یه‌ناخی دلپه‌وه هه‌ستی به
 سوکایه‌تی پیکردن کرد. ده‌نگیک پیینه‌وت نه‌بیت توانای نه‌جامدانی هیچ کارئکی
 نه‌ما‌بیت که نه‌ویرن به‌و شیوه‌یه هه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌لدا بکه‌ن.

ئیش و کاری بو بوه شیوه‌ن و گریان و ئاره‌زوی مردنی نه‌کرد و ساوا
 شیره‌خۆره‌که‌ی سپاردبو به‌دایه‌ن و کچه‌گه‌نجه‌که‌ی. ته‌نیا نه‌گریا و پرسپاری له
 ده‌رگانه‌ی خاوه‌ند نه‌وه‌بو که کام نه‌زانکاری بوه‌ته‌هۆی نه‌وه‌ی به‌لایه‌کی له‌و
 شیوه‌یه داباریت به‌سه‌ر ماله‌که‌یدا. خۆ نه‌و له‌گه‌ل باش و خراب و که‌م و زیادتی
 نه‌و ماله‌دا هه‌لیکردبو. نه‌و خۆ پاش خوا میرده‌که‌ی نه‌په‌رست. خۆ نه‌و بیجگه‌ له
 ئابرو داوای هیچ شتیکی له‌ خوا نه‌کردبو. نه‌ی نه‌مه‌ چ به‌لایه‌که‌؟ چ بی
 ئابرویه‌که‌؟ بۆچی ته‌پلی رسوایی بنه‌ماله‌که‌یان له بازاردا لینه‌ده‌ن؟ بۆچی
 خه‌لکی له‌ وه‌حی زیاتر باوه‌ریان به‌ شیتبونی له‌ ناکاوی میرده‌که‌ی هه‌یه‌؟ بۆچی
 میرده‌که‌ی نه‌وی له‌ که‌سانیتر هه‌لاویرته نه‌کردوه و پینگه‌ی چونه‌ ناو خه‌لوه‌ته‌که‌ی
 پیینه‌داوه‌؟ ته‌نانه‌ت به‌ باشییش له‌ هه‌والی نه‌پرسیوه‌؟ ئای خۆزگه‌ نه‌مرد. خۆزگه
 هر نه‌و پۆژه‌ بمردایه‌ که‌ خه‌ریکبو له‌ زۆدی نازاری مندالبوندا هه‌مو گیانی له‌یه‌ک
 ببیته‌وه. نه‌و پۆژه‌ی که‌ هه‌مو جه‌سته‌ی بوه‌ بوه‌ دم و هاواری نه‌کرد، به‌لام مافی
 په‌وای نازاره‌که‌ی نه‌ئه‌درا. ئای نه‌و نازاره‌ چهند هیچ بو له‌ چاو نه‌م نازاره‌دا.
 به‌راستی خۆزگه‌ نه‌و پۆژه‌ مردبا و پۆژئکی له‌م شیوه‌ی نه‌دیبا. نه‌و و شیخ
 به‌یه‌که‌وه‌ شه‌ش مندالیان هه‌بو که‌ نه‌بوايه‌ پییگه‌یه‌نرایان. ئیستا نه‌و به‌ دو مندالی
 شیره‌خۆره‌ و دنیا‌یه‌ک ژنی پیر و په‌که‌که‌وته‌وه‌ که‌ چاویان برپه‌وه‌ ده‌ستی نه‌و، له‌و

بېكەسى و بېتابروييه دا، به سهرپهرشتيكي بېتابگاوه كه نه يانوت شيت بوه، له و
 شاره ويرانه دا نه بيت چي بكردايه؟ ناي خوزگه هيچ كاتيك هاوسهرگيري
 نه كرده ته وه. به لام نا! نه گهر پوزي سه د جاريش سوپاسي خوي بكردايه له سهر
 سايه ي بهرز و باشيه كاني نه و، هيشتا كه م بو. هر هه ناسه يه كي ناميته ي هزار
 سوپاس بو. مه گهر سوپاسگوزاري له سهر نيعمه ت هو كاري زيادبوني نيه؟ نه ي
 بوچي نه و به لايه ي به سهر دا هاتبو؟ كه ي نه و سهر ده مه نه هات كه تابروي بابروي
 بگيرپته وه؟ ههشت ههفته به سهر نه و شه وه نه فره تيه دا تينه پيري كه سي به يري
 داخراوي بو كوتا جار به ديواره كه وه بينيبو. نه گهر چي كوره گوره كه ي هه والي
 تهنروستي خوداوه نديگاري نه هينايه وه، به لام هيچ ده ستنوس يان په ياميك له
 نارادا نه بو كه گه واهي بيت له سهر تهنروستي مي رده كه ي. له وانه يه خه لك
 راستيان نه كرد. له وانه يه ناموكه نه وي كه سن كرديت. نه يانوت نه م نامويه
 نه توانيت له چاوتروكانيكدا ناگر به ردا ته هر شتيك كه نه يه ويت، نه تواني به
 هه وادا بفرپيت، له جه سته ي خوي ده ربييت، له يه ك كاتدا له چهن د شوينيكدا بيت
 و له ناكاو غيب ببيتته وه. نه وه ك جه لاله دينه خوشه ويست و به سوز و
 په فتارشيرينه كه ي كه هيچ كاتيك به نه و و هه مو كه سيكي له گول ناسكتر نه وتبو و
 سهره پاي نه و هه مو گوره يي و گوره زاده يي و ناوبانگ و خوشه ويستيه ي، له مال
 و حهره مدا له گال نه و و منداله كاندا به و هه موه له خوبورده يي و عشق و
 نه رموناسكيه وه په فتاري نه كرد، نيسنا ته ليسمي ليكرابيت، له بيچم و شيوه ي
 نينساني ده رچوبيت؟ نه گينا چون نه يتواني كيراخاتون: نازدار و نور و پوشنايي
 ماله كه ي، مه ليكه خاتون: ساوا بچكولانه كه ي كه هه ميشه نه يوت له باوه شگرتن ي
 خه م و ماندوييتي له گيانم ده رنه كات و هه مو نه وانيتر ههشت ههفته بي هه وال
 جي به لپيت؟ له راستيدا نه بيت جادويه كي په ش له كاردا بيت. نه گهر واپيت توله ي
 خوي له و نامويه نه كاته وه. نه گهر هه مو موه كاني لاشه ي بينه ماري دوسه ر و

نامۆکه بگهزن، له تۆله کردنه وه تیرنابیت. چیت ته نانه ت ئاوی چاوی داها تبو تا
 بتوانیت فرمیسکیش بریزیت. بیچاره دانیشتبو و وردبوییه وه له خالتیک.
 ههفته گه لیک تپه پری و بیجگه زۆربونی له پاده به ده ری نه فسانه زاره کی و
 دهنگو شه رمهینه ره کان، هیچ گورپانکاریه ک پوینه دا. شیخ جه لاله دین محمه د
 به لخی نه مۆله تی بینینی به هاو پیکانی نه دا، نه به مورید، نه به خیزان و نه به
 گه وره و زاناکانی شار که زۆریش پیداگریون له سه ر بینینی. نه و و نامۆکه له
 زۆریکی ده رگا داخراو له مالی سه لاهه دینی زه رکوبدا پۆشتبونه خه لوه ت و بیجگه
 خاوه ن مال و کورپه گه وره کی شیخ هیچ که سیک مانی تپه پینیشی نه بو به به ر
 ده رگا که شیاندا. نه گه ر نه م گورپانه ته نانه ت به سه ر فه قیه کی لادینی تازه
 پیکرتوشدا به اتبا که له ناکاو له نزیکانی دور بکه وتایه وه و له خه لوه تیکی نه پینی
 نامیزدا له گه ل ئاواره یه کی کافری نه ناسراودا هاو پیکانی به سوکایه تیه وه له خۆی
 دورخستایه وه، شار نه خرۆشا، تا چ بگات به کورپه نازه نینه که یسولتان وه له دی
 به لخی، جه لاله دین محمه د مه ولای زانا، خۆشه ویستی دلانی ویلایه تی پۆم و شیخ
 و مه لا و موفتی قونیه که بو بوه دیلی نامۆیه کی بی شوناس که هیچ نیشانیکی
 لینه زانرا بیجگه له دوکانیک له بازاری شه کر فروشان که هیچ کالایه کی به نرخ
 تیدانه بو، به لام ته نیا قوفلیکی گرانبه های پتویه بو و هر نه مه گومانی هه موانی
 به رامبه ر به نه و زیاده کرد. ته نیا به خاوه ن دوکانه کی وتبو بازرگانیک
 هه لشکاوه و له ته بریزه وه هاتوه. خۆراسانیه کانی قونیه که له لایه نگر و
 پاریزه رانی سولتانولعه له ما بون و مایه ی شانازیان، ناوبانگ و خۆشه ویستی زانای
 گه شتکردوی خۆراسانی و کورپه کی بو که به هۆی دزایه تیکردنی کاره به ده سه
 خواپه زم شاهیه کان و هه رده گیله مه غۆله کانه وه بی گویدان به مال و پیگه و
 په لوه پایه به شوین حق و راستیدا ویلبون تا گه شتبونه نه وی، له هه موان زیاتر
 خوینیان خرۆشابو، به تاییه ت که به سه ر زمانی په شه خه لکه وه باو بو که چله

نشینى و موریدی کردنى كوپه كەى بە ھائەدىن ۋە لەدى بە لىخى، مە ۋلاى خەلكى كە
ئە ۋ ھەموە جىنى شانازى خۇراسانىە كان بو لە پەككە ۋ تەبەكى تە ۋرئىزى كە ھىچ
كە سىك پەگ و پەچە لەكى نازانىت، ۋاتە پە پەروى خاكى خۇراسان لە خاكى
تە بىزى كە لە بە رامبەر خۇراساندا شارە دىيەك زىاتر نىە و ھەر ئەمە بو بوە
زە مینە بەك تا ھەر كاتىك باسى نامۇكە لە مزگەوت و مە جلیسە كاندا بىكراپە - كە
ھە مېشەش ئەكرا - ھەمو خۇراسانىە كان دەست لە سەر كىلانى شمشىز كۆل و
كە فىان بە رزئە بوپە ۋ ھەرا ۋ ھورپا بە رپا ئە بو و ئە گەر ئە ۋ كە مە پاشما ۋە
خۇشە ۋىستى و پىزە فىان بە رامبەر بە بنە مالەى خودا ۋە ندگار نە بوایە و ئە ۋەش كە
ھەر بە كە فىان بە جۆرىك لە جۆرە كان قەرزارى ئە ۋ بنە مالە بون، ئە ۋا پسا ۋا بە كىان
بە سەر ئە ۋ خەل ۋە تگە بە دا ئە ھىنا.

با پازىزە كان بەرە بەرە دلگىر ئە بون. ئە ۋ دۆزە خەى ناوى ھاوین بو كۆتایى
ھاتبو. بلا ۋ بونە ۋەى نە خۇشى بە ھۆى گە رمای بە ھىز و ھە ۋالى ترسناك لە
نىشتە جىبۇنى سەربازە خوینخۆرە كانى مە غۆل لە پشت دەروازە كانى پۆمە ۋە،
ئۆقرەى لە بەر خەلكى بىرپو. بە تايبەت كوشتارى بى بنە ماى خەلك و دەسىسە لە
دەربارى نپوە گىانى سەلجوقىە كانى پۆم و لاوازی و فەسادى و ھەرزەبى
دەربارىە كان، زە مینەى خۆشكردبو بۆ ئەم شكستە مسۆگەرە لە بە رامبەر
مە غۆلە كاندا. خەلكى سىبەرى گە لىكى ۋە حشى، بى دىن، بى كلتور و بىسۆزىان
بە سەر سەرىانە ۋە ھەستپىئە كرد كە لە گوئى و چاوى خەلكى شارە كانى ئىزان
تە پۆلكە فىان دروستكردبو و بىستنى ناویان خوینى لە دەمارە كاندا وشك ئە كرد.
ئەم دەستدرىژىكارانە خۇيان بانگە شە فىان ئە كرد كە لە پە پەروانى شە فىتانن و
ھاتون تا زەوى لە پىسى و چە پەلى ئەم خەلكە زۆر و بىھودە پاك بىكە نە ۋە.
ۋاژەى تاوان نە مانا بە كى ھە بو بۆيان و نە پىيان خراپبو و نە ھەستىشىان بە
پىگى ئە كرد بۆ كردنى. بە كوشتن و تالان و دەستدرىژى ۋە ژىابون، ئە مانە

به شتيك بو له ژيانى پۇڭزانه يان و مايه ي شانازيان. گه ليك كه كومه ليكيان
 هيندستانيان تالانكردبو و ناگرياران يان كردبو و كومه ليكيتر يان ئيرانيان له گه ل
 زه وييدا يه كسان كردبو و له بهر نه وه ي ده ستمايه يه ك يان شوپنيك نه مابو بو
 تالانكردن، ئيستا له پشت دهر وازه كانى نه رزه پۇمه وه چاوه پوانى هه ليكى
 گونجاوبون. نه گه رچى سالانيك بو نه م ترسه بالى كيشابو به سه ر گيانى خه لكى
 سه رده مه كه دا، به لام قونيه بيه كان تايبه تمه نديه كيان له خه لكانيتر زياتر بو و
 نه ويش بونى نه م باوك و كوپه زانا و به ره وشته بو كه له پاش وتارى هه مو
 نوپزيك به حيكمه تى له بن نه هاتويان ئاراميان نه به خشى به خه لكه كه.
 سه رده مانىكى زۇر پيشتر له پۇڭگارى نه مان، له هه مو مينبه ره كانى قونيه دا باسى
 سزا ترسناك و توقينه ره كانى ناو گوپ و سزادانى تاوانباران له دۆزه خدا شتيكى
 ئاسايى بو و ده م به ده م له مه جليسه كاندا نه گيڤايه وه. وتاربيژه كان نه خوش ئاسا
 چيژيان له ترساندنى باوه رداران وه رنه گرت و هه ميشه پيژه ي سوڊى خراب
 وه رگرتن له نايه ت و پيوايه ته كان بو زياتر ترساندن و هينانه پيشچاوى ديه نى
 ترسناك و توقينه ر زيادينه كرد و هه رچه نده چاوى نه زان خه لكه كه زياتر نه بله ق
 ببوايه و ده ميان وشكتر ببوايه، سروشتي نه وان زياتر گولى نه گرت و تا چه ند
 كه سيك نه عره ته يان لى به رز نه بوايه ته وه و له ترساندا بيتهوش نه كه وتنايه
 ده ستيان هه لته نه گرت و هه رچه نده پيژه ي نه م له هوش خو چونانه زياتر ببوايه،
 ناوبانگى نه و وتاربيژه زياترى نه كرد. ته نيا نه م خاله لاي كه س زانراو نه بو كه
 چون هه ر نه و مسولمانه ترساوانه له كاتى نيوان نوپزه كاندا هه ر وا به ئاسانى
 توشى هه مان نه و گوناها نه نه بونه وه كه سزاكه يان زۇر به باشى نه زانى. له
 سه رده مى به هه وه له دى به لخي و جه لاله دينى كوپيه وه خه لكى بينه رى شيوازيكى
 تازه ي وتاردان بون كه هه ميشه مژده دهر و سه رپيژ بو له چيروكى په نده ناميژ و بو
 يه كه مين جار له ميژوى مزگه وته كانى قونيه دا سوڊ له شيعرى جوان و چيروكى

سهرنجراکیش و نه ديبانه وه رگيرا. نه م جوره له پينمايي و وتاربيژيه نه گهرچي له
ئيراندا، بهر له هيرشي گه له تورکه کان باو و ناشنابو، به لام له قونيه ي تازه
مسولماندا به بیدعه يه کي دلگير ته ماشانه کرا. بو قونيه ييه کان، له سهرباز و
گوره پياوه وه بيگره تا نه زان خه لکه که ئيتر هر له پياو و ژن و پير و گه نجوه
تا جوتيار و کاسب و پيشه دار، دانيشتن له مه جليسي وتاري نه م باوک و کورده دا به
ماناي دامرکانه وه ي هه مو نازاره پوژانه ييه کان و پزگاربون بو له ترس و
نيگه رانيه کان و هانده ريك بو بو پزگاربون له ده ست بق و کينه و گرفتاريه
پوژانه ييه کانيتر. نه فسوس که له و هاوينه دا خه لکي بيبه شبون له بيستني وتاره
دلگه شکه ره وه و نارامي به خشه کاني وتاربيژه که يان و له وانه ش بو نه بوايه به ره
به ره ده ستی ئوميديان لييشوردايه. هه نديک جار به چوته چوته وه نه يانوت: (گالته
نيه، شيخ شهيدا بوه.) نه مه ناسکترين شيکردنه وه ي خه لکبو له حال و باري
شيخ، به لام بو شايي حزوريوه ک داخي دلي دايکي کوپ مردو، شاره که ي نه سوتاند.
له گه ل نه وه شدا که چه ند پوژنيک بو ده رگاي له سه ر خه لوه ته که ي کردبوه و مؤلته ي
ديداري به هه نديک له هاوپي و موریده نانا رانه کاني دابو، به لام هر که سيک گه زيک
پوشتبوه پيش، سه د گه ز گه رابوه وه دواوه. موراد و شيخه که يان چيتر نه وه نه بو
که هه بو. نه و چيتر نه و ماموستايه نه بو که مورید و زانستخوازه کاني به وته ي پر
تاقه ت و حیکمه ته ئيلاهيه که ي سه رسام و تينوي زياتري زانياري نه کرد،
ناموژيارنيک که له وجودي، شانوشکو و گه وره يي زانست و نه قل و حه کيمي، نه باري.
نه و له ناکاو بو بوه منداليکي قوتابخانه، قوتابي قه له نده ريکي بوپر که ناسازگاري
و پوداري و عاده شت شکيني له سه روسيماي نه باري، پچر پچر و بي مانا قسه ي
نه کرد، به پوداريه وه قسه ي نه کرد و ده مي نه برد بو مه به سته توند و زيره کان و
قسه کاني نه گه ر سه رپيژ نه بوايه له به گالته ته ماشاگردني خه لک يان ده م پيسي
به رامبه ر به خه لکي و به سوک زانينيان که له ديدگاي نه وه وه هه تا بلتي نه زان

بون، لانی که م ناماژیهک بو بۆ نه زانی و گه مژهیی و بی نه قلی مرؤڤ و خوشی به
درینی په ردهی نه قل و هانا بردن بۆ تار و پویاب و جهزیه و شوپ و شوق و سه ما و
سه ماعه وه سه رگه رمبو. کارتیکی نقد دژوار پویدا بو. زانستخوازه کان که زۆرینه یان
هیچ تیگه شتتیکیان نه بو له م مانا تازه و (گوناهاویان)ه، زۆر ترسابون. نه مه نیت
نه نه کرا کاری سیحر و جادوش بیت. شهیتان دهستی له ناودا بو، خودی شهیتان.
نه بویه بیرری له چاره یهک بکردایه ته وه.

شیخ سه ره پای پیداکری موریده کانی، بریاری یه کلاییکه ره وهی دابو که به
یه کجاری واز له مه جلیسی نامۆژگاری و وانه وتنه وه بینیت. هر نه و بلیسهی که
نه یانوت له چاوه کانیدا نه دره وشیتته وه، بۆ هه موانی ده رخستبو که هیچ
چاره یه کیان نیه بیجگه له قبولکردنی باره پیشهاتوه که، نه گینا نه بویه پشتیان
لیبکردایه و مۆری دلنیا ییان بدایه له حوکمی شیت بونی. له گرویی گه وردهی
لایه نگره کانی، هه ندیک له قوتابیه وشکه پۆ و بیزاره کان له ((بیدعه داهیتان))
به ره و مه جلیسه کانیتر کشان و هه ندیک جاریش پیداکریان نه کرد له سه ر ده مه قالی.
یه کیک له مانه ش کوپه گه نجه ره که ی شیخ عه لانه دین محمه د بو که زۆر شله ژاو
ده رنه که وت. به پیچه وانیه نه وه وه کوپه گه وره که ی و زۆر تیکیتر نارامییان کرد بوه
پیشه و له و باوه ره دابون که نه م گوپانکاریه ده رونه ناکریت هه میشه یی بیت، به م
زوانه نامۆکه نه پروات به پئی خو یه وه و شیخ نه قل نه گه ریتته وه سه ری. له ناو
لایه نگرانی ئاستی بالای شارد، نه وانیه که له بارودوخه که ی تینه گه شتن، پۆشتن
بونه هاوسه نگره ی حه سود و رکابه ره کانی و نه وتیان کرد به سه ر ناگری شیت
بونیدا و نه وانیه که که مه شتتیکیان نه زانی و هیشتا باوه رپان پییبو، مانه وه و له
قوتابخانه تازه که ی که لکی شیرین و تازه یان وه رگرت. به لام خودی شیخ هه مو
نه مانه ی هیچ به گرنگ نه نه زانی. نه و پاش سالانیک گه ران، ونبوه که ی دۆزیبوه وه

و هیچ باکیکی نه بو به وهی که له دهره وهی خه لوه تی نه و مه عشوقه که بیدا پوینه دا.

نه و پۆزه له حهره م هه راوه وریایه ک هه لگیرسابو. پاش سی مانگ و که میک له نه بون و بی هه والیی گیانسوتین، حه زره تی خوداوه ندگار نیرراویکی ناردبو که سبه یینی نزیکانی خوی هه ر له خه لوه تگه که ی خوی له مالی سه لآحه دینی زه پکوب نه بینیت. ماله که له گوندی کامله - زادگای سه لآحه دین- و له ده وروبه ری قونیه دا بو. له گه ل نه وه دا که سه ره تای پایز بو و هه وا ته نانه ت له قونیه ش سارد بو، هه مو نه هلی حهره م - له مامی پیره وه تا مه لیکه خاتون- که وتنه پی بۆ نه و گونده هه واریه. هیچ که سیک چیتر له وه زیاتر بهرگه ی فیراقی گه وره، سه ید و مه ولای ماله که ی نه بو. کیراخاتون به دریزایی شه و له ژیر پۆشنایی وه همه پینه ری چراکاندا وردبو بویه وه له داره پای سه قفه که و باری نه و نازاره ی هه لئه سه نگاند که چه شتیبوی. هه موان نه یانوت نه م سی مانگه ی وه ک بیست سال تپه پاندوه و پیری کردوه. خۆزگه ته نیا خه می دوری که نه و جاریکیتیش بهرگه ی گرتبو ژیانی ره ش کردبا. نه لبه ته نه بونی میزده که ی، نه و و ژیانه که ی به ته وای ویران کردبو، به لام له هه مو شتیک زیاتر ترسی نه و له داها توی پۆله کانی بو که نازاری نه دا. نه و که هه رگیز نه یئه ویست نه میری عالم و مه لیکه خاتونه که ی بداته ده ست دایه ن، به هوی وشکی پۆح و گیانیه وه، توشی وشکی شیریش بویه وه و به ناچاری هانای بۆ دایه ن برد. هه رکاتیکیش چاوی به قه د و بالای کیمیا خاتون - کیزی نازدار، جوان و گه نجی نه که وت که وه خته شوی بو، خوین له چاوانی نه باری. به و ده نگویانه ی که له شاردایه بلاوبوبویه وه، چیتر له کوی نه ی توانی میزدیکی گونجاو بۆ نازداره نازیزه بهرزه فره که ی هه لبرژیت؟ چه ند بیئاگا له توفانی چاره نوس په یمانی شازاده یه کی نازای دابو به و خونچه پشکوتوه. هاتبوه مالی میزده که ی تا پۆله کانی له ژیر سیبهری باوکدا په روه رده بکات. چ نه جیبزاده یه ک کچی مالیکی

نههيتا كه خاوه نه كه ي هينده ي بهنده يه كي ره شپيست، نه لقه له گوئي نامويه كي
 پوزه وانه له پي و پوره شي عام و خاص بو. له لايه كيتره وه كاتيك نه بييني
 سه ره پاي هه وه سه ركه وتوه كاني نه م دو اييه ي بؤ به ديهيتاني له يه ك تينگه شتن له
 نيوان دو كوپه كه گه وره تره كه ي خوداوه ننگاردا، جياكاري باوكيان كه ريگه ي
 يه كيكيانى نه دا بجيته خه لوه ته كه يه وه و ريگه ي به ويتريان نه نه دا، زامى
 دوژمنايه تي له نيوانياندا خويناويتر كردوه، چيتر نه يزاني تواناي به پيروه بردني نه و
 خيزانه ليكترازاو و بيسه په رسته ي نيه. به له بهرچاونه گرتني كيشه له راده به ره كان
 كه نه وه موه ژنه به سالاجو و په ريشانان له حه رمدا به ديانه ي نابو و نه و
 ده نگو يانه ي كه هه مو پوژيك نه گه شته وه گو ييان، به ده ست كه مى خوراك و
 پاره شه وه نه ينالاند كه له پيشهاته كاني نه بوني سه ره په رشت و بزيوي په يداكاري
 خيزانه كه وه بو. له گه ل نه مه شدا سه يريو كه عه شق و باوه ر به و پياوه به
 شيوه يه ك به ناخيدا پوچوبو كه زويري زالنه بوبو به سه ر دليدا، ته نيا ترسي له
 سه ره تاي ديداريان بو كه نه ينه زاني له ناو كومه لي دوستاندا چون به رگه ي بگريت.
 حه زينه نه كرد پاش نه وه موه داپرانه، نه و له مالي بيگانه يه كدا، له ژير نيگا
 سوسه كاره كاني خه لكاني تر دا ببينيت، به م دل و ده رونه ماندو و بي چاره وه و
 چه ندين مانگ ته نيابي و ده ست و په نجه نه رمكردن له گه ل كيشه كان و نازاري
 به رگه گرتني بي هاوسوزي و پسوايي كه له ناكاو به هاتني نه و نامويه وه ك
 بومه له رزه بناغه ي زيانى نه و و منداله كاني هيتابوه له رزه، پتي باش بو
 خوشه ويسته هه له اته وه كه ي له ته نيابيدا ببينيت، سه ر بخاته سه ر شانه كاني و
 هه مو فرميسكه كاني ته نيا ببارينيت به سه ر گه ردي نه ودا. چسوديكى نه بييني
 له به يه كگه شتنى ناو بيگانه و كولانگه ر و فزول و حه سودان. نه وي له ناو ژوره كه ي
 خويدا نه ويست و تاسه ي نه وه يبو خوي بدات به سه ر پيكانيدا. هه زار ماچي هه ر
 سه ر په نجه يه كي بكات و لتي بپارپته وه كه چيتر هه رگيز به و شيوه يه لتي

دورنه كه ویتته وه. نه یویست حجاب هه لگريت و سنگی خۆره تاوی و په لکه تازه
 سپی بو و پیتته به ئیسقانه وه لکاوه که ی پوتکاته وه تا خۆشه ویسته که ی بزانتیت
 دوری نه و چی لیکردوه. بۆ نه بیت بپوات بۆ نه و خه لوه تگایه و له نزیکه وه
 توانه وه ی هیواش هیواشی خۆشه ویسته که ی -سەر له داوینی نه و کاویه پیره -
 ببینیت و له ترسی ئابرو فزه ی لیوه نه یه ت؟ به لام ئۆقره ی نه بو. سه دان موریدی
 سوسه کار و فزولیش شه و و پۆژ له پشت دیواری ماله که یه وه چاوه پوانی هه وال
 بون و به هاواری هه زار شیکردنه وه و گێرانه وه و چیرۆک، فویان نه کرد به
 پێگریکردنیدا بۆ به ریکه وتن له گه ل کاروانه که ی حه ره مدا. مه گه ر پیرۆزترین باوه پی
 ژیان ی ئابپوداری نه بو؟ و نه گه ر نه م باوه په ی نه بوايه، ئایا نه بوه بوکی که ژاوه ی
 نه م شیخه سه وداییه؟ هه ر نه م ده لاپاوانه بو که پاش مردنی میرده که ی -بی
 نیاز له دنیا و نه وه شی تیدایه - پازیکردبو به هاوسه رگیری کردنه وه له گه ل مه لای
 نه جیبزاده ی قونیه دا که جارێکیان له مه جلسی گورجی خاتوندا -هاوپی و
 هاوده می دیرینی - سه رسام بو بو به قسه کانی. به راستی پیاو بۆ خوا قسه بکات
 نه ویش هه ر وابو که ده رنه که وت. نه سلان له راستیدا ته نیا راستگویی وته کانی بو
 که سیحری له پۆحه کان نه کرد. ئیستا به یه کجاری کۆشکی به رزی، ئابپو و
 شه رف و ناوبانگی وێران بو بو و هه موان به چاوی خیزانیتکی بیچاره ی پیاویتی
 شه یداییه وه سه یری خیزانه که یان نه کرد، تا پاده یه ک که هیچ یه کیک له نه هلی
 حه ره م له ترسی تیر و تانه ی تانه ده ران نه نه پۆشتن بۆ کۆلان و بازار و ته نانه ت
 حه مام و هه موان له و سه رمایه دا به و حه مامه سارد و کاتیه ی ماله وه پازیبون که
 پۆژانه ته نیا به شی خۆشتنه پتویسته کانی نه کرد. ته نانه ت کپینی که مه شته
 پتویسته کانی مالیش شیخ محه مد - خزمه تکاری حو جره که - نه نجامینه دا که
 خۆشی دل پر له خوین و چا و پر فرمیسک بو و نه گه ر که س بویری ده مشپی کردنی
 نه بو به رامبه ری، له به رنه وه بو که له گه رتینی غیره تی نه ترسان به رامبه ر به

بنه ماله‌ی شیخ که نه‌یتوانی خوین بریزیت، نه‌گینا هر یه‌ک له که سه نزیکه کانیترا،
چهند جاریک ده‌سته‌ویه‌خه بو بون.

له‌گه‌ل هه‌مو نه‌مه‌دا بیرکردنه‌وه و پوچون نه‌یگه‌یاندیه‌هیج کوئیکه، له‌کوتاییدا
پوژ بویه‌وه و له‌گه‌ل کاروانی گه‌ورده‌ی سهردانکه‌رانی حه‌ره‌مه‌دا له‌گه‌ل کزه‌ی
نه‌فه‌س بپی پایزیدا به‌ره‌و خوشه‌ویسته هه‌له‌هاتوه‌که‌ی به‌رینکه‌وت. زوری نه‌مابو بو
نیوه‌پو گه‌شته‌ن نزیکه ژوانگه. سه‌لاحه‌دینی زهرکوب و ژنه‌که‌ی له‌تیه‌ف خاتون و
کچه‌کانی فاتیمه و هه‌دییه‌ خاتون به‌پی له‌رینگی ته‌پولکه‌ی لادیکه‌وه هاتبون بو
پیشوازیان. پوخساری ساده و دوستانه و به‌خوره‌تاو سوتاوی خاوه‌ن مال که
هه‌لبه‌ت به‌هوی هاتووچوی به‌رده‌وامیه‌وه بو له‌م پوژانه‌دا له‌رینگی لادیکه‌وه بو
بازاری قونیه و کولمه‌گولیه‌کانی کچه‌کانی که له‌شوپ و شه‌وقدا سوربوونه‌وه و
پوی کراوه و پیشوازیی گه‌رموگویی ژنه‌که‌ی به‌ده‌نگی به‌رز و له‌جه‌توخه
لادیییه‌که‌یه‌وه، ماندویتی هه‌موانی له‌و ناره‌حه‌تیه‌ی بریاربو بیبینه‌نه‌هیشته و
دلگه‌رمی و نارامی پییه‌خشین. به‌دیژیی رینگی که هه‌موان له‌میشکیاندا ناموترین
دیمه‌نیان ویناکردبو که وایانه‌زانی پویه‌پوی نه‌بنه‌وه. سوپاس بو خوا پیشوازی
ساده و گه‌رموگویی خیزانی زهرکوب پیشه‌هاتیکی دلخوشکه‌ر بو که گوشاری
پوچی کاروانه‌پارا و ماندوه‌که‌ی که‌مکرده‌وه. جادو و جادوکه‌ر و نه‌فهرت و
ته‌لیسم نه‌ه‌کرا کاری نه‌م خه‌لکه‌کولم گه‌شانه‌بیت. نه‌گه‌ر گویت گرتبا ده‌نگی
هه‌ناسه‌ی ناسوده‌ت نه‌بیست. له‌گه‌ل نه‌وه‌دا که هه‌وا سارد بو، به‌لام خوره‌تاوی
گه‌رم و پوژن له‌شینایی قولی ناسماندا، هاوپی له‌گه‌ل بن ماوه‌ی خه‌رمانه
زیرینه‌کانی گه‌نم و جودا ده‌ست له‌ناو ده‌ستی ره‌نگه‌پر نه‌فسونه‌پایزیه‌کان
هوکاریک بون بو له‌ناوچونی ژه‌نگی بیره‌وه‌ریه‌کانی شار و هه‌موان تاسه‌مه‌ند و
خروشاو ناماده‌ی بینینه‌وه‌ی تازه‌ی یاره‌دیرینه‌که‌یان بون. رینکه‌وتیکی چاوه‌پوان
نه‌کراویترا که هه‌موانی خوشحالکرد نه‌وه‌بو که خوداوه‌ندگار خوی به‌ته‌نیا و بی

پیره پیاوه نامۆکه له بهردهم دهروازهی چونه ژوره وهی باخه که دا چاوه پوانی بینینیان بو. که نه مه به پیچه وانهی هه مو نه و دهنگویانه وه بو که بیستبویان. کاروانیه کان له پیشه وه ناگادار کرابونه وه که نه بیت له م دیداره دا به نه ده به وه بهرگی حزوری نامۆکه بگرن. له بهر نه وهی خوداوه ندگار بو یه ک چرکه ش لئی دورنه نه که وته وه و ناتوانیت بهرگی هیچ نامازه یه کی خوشحالکه ر یان ناخوشحالکه ر بیت به رامبه ر به نه و هه مو پوداوه که.

به لام نه و له وی به ته نیایی وه ستابو و له ناو کاروانه که دا ناگاداری کیرا خاتون بو که هه موان ناگاداری هه مو خه م و نارپه حه تیه کانی بون و سوسه یان بو که چی پوئه دات. ته نانه ت له دیدی ژنه کانی حه ره میشه وه، نه و سته ملیکراوترین قوربانی کاره ساته که بو و ئیستا که ته نیا بون، به دلنیا ییه وه کیرای جوان گله یی و بناشتی هه بو و سه رزه نشت و سه رکۆنه به رۆکی یاری سته مکاریان نه گرت. بابه تیکیتر له چاوه کان شاراوه نه بو، نه وه بو که به پیچه وانهی دهنگۆکانه وه و له وپه پی سه رسوپماندا، خوداوه ندگاریان به گه نجی، سه ربه رز و خوشبه ختی وه بینی و به خه رمانه یه ک له خوشبه ختی په هاوه که شه وقیکی تازه ی به خشیبو به پوخساری گه نمپه نگ و خۆراسانیی. چه ند هه نگاویک هاته پیشه وه بو پیشوازی کاروانه که و هه ر له و سه ره تاوه به پوخسار و دهنگی چوست و چالاکه وه ده ستیکرد به پیشوازی و خوشهاتنی گه رموگور و شادی به خش و راستگۆیانه. هیچ یه کیک له جوله کانی له مروفیکی سیحرلیکراو یان نه فسون لیکراو نه نه چو. چه ند که سیک له ژیر لیوه وه ده ستیانکرد به خویندنی ویردی شوکر و نه وانیتر به چاوی نه بلق و ده می داچه قاوه وه وشک بو بون. وه ک نه وهی دیاربو له وهی که هیچ نیشانه یه کی نامۆیان له پوخسار و په فتاریدا نه نه بینی، که میک نا ئومیدیش بو بون. به تاسه یه کی دیار و باوکانه وه منداله کانی له باوه شیدا گوشی و وردبویه وه له قه د و بالایان و ده ستیکرد به قسه خوشی و گالته وگه پ کردن له گه ل هه ریه که

له ژنه كانی حه رهدا. وهك بلیتی هیچ روینه دابو و دوینی بوه لییان
 دوركه وتوه ته وه. مامی پیر له تورپیی زوردا سهره له رزه كهی زیاتر بو. ههموان
 پییان باش بو پوبه پوی باریکیتربینه وه تا پاكانه یهك بۆ نه و ههموه نازار و
 تیاچونه پیدا بییت. نه و سه به بكار و بی ناگا پوشت و پوشت تا گهشت به
 خاتونه كهی كه په چه حه ریره كهی له ناباوه پیدا هلدابویه وه و به تالیهك له بروی
 پشت ده ریای شینی چاوه كانیه وه، بیدهنگ و قول لیی نه پوانییت. ههموان بینیان
 كه له ناكاو پوخساری پیاوه كهی گورا و به نیگایه كه وه له خاتونه كهی پوانی كه له
 قولایی ده رونیدا زه ریایه کی بی بن له خوشیه کی تیكل به تاسه شه پۆلی نه دا.
 ژنه ویلكراوه كه نه یته توانی دلنیابییت نه م ههموه شوپ و شوقه به هوی بینینی
 نه وه وه یه یان شوقی نه وهی به سه رییدا هاتوه. نیگایهك بو، هم به پونی
 خوره تاو، هم به دوری و سوتیننری خوره تاو. كیرا خاتون له قولایی ده رونی نیوه
 گیانه وه ههستی به پرشنگی تورپیی نه كرد به رامبه ر به میرده كهی و نه وهی كه
 به ره وای بینیبو به رامبه ری، به لام دهنگینی وریا كه ره وه پیی نه وت هر پلتوكیك
 بهر نه م جامه سه رپیژ له خوشی و تاسه یه بكه وییت نه كریت بیشكینیت و ههمو
 شتیك بۆ هه میسه بدات به بادا، ته نانهت نه گه ر به نه رمی نه سیمیکیش بییت كه
 گولی بابرده له یه كیش نه جولینیتته وه. نه وی زور باش نه ناسی. هه میسه دلی وهك
 هه ناره پیگه شتوه پایزیه كانی باخه كانی قونیه بو كه به دهنگی بالی په پوله كان
 نه تره كین. ههمو مه كری ژنانه ی خسته كار و نیگا كهی نه وی به زه رده خه نه یه کی
 شاراه و عیشوهی چاوه عاشقه كانی وه لامدایه وه و به نازیکه وه داوای یارمه تی
 لیكرد تا له سواریه كهی دابه زیت و په ستانی ده ستنه نقهستی میرده كهی شه پۆلی
 تكا شاراهه كانی له ناخیدا زیندوكرده وه، به لام خوگری شهرتی نه ده ب بو. هر
 نه وهی كه له نیوانیاندا پویدا بو، بهس بو بۆ نه و. نه و به و به ریه ككه وتنه
 شه رمه یینه رانهش هیشتا هر پازیبو. كانی وشكبوی عشق، دیسان ته قیه وه تا

تۆزی سەر دلی بشواته وه، لیخۆش ببیت، تا سەر له نوێ، دلی به عهشقی ئه و
 كه نيزه كه وه گری بدریت و بمینیته وه. سەر له نوێ هه مو شته كان له بیركرانه وه.
 زه رده خه نه یه کی پون كه ئه م جاره به هه وانته وه نه بو، پوخساری دره وشانده وه و
 پیاوه كه شی دوباره به و نیگایه وه سهیری کرده وه كه له زه ریای بی بنی تاسه یه وه
 شه پۆلی دابو و ژنه كه شی دیسان نه ینه زانی دهستی وه لام بخاته سەر كامه تاسه:
 تاسه ی دیدار، یان تاسه ی خۆشه ویسته كه ی بۆ ئه وه ی به سه ریدا هاتبو؟ به لام
 هه رچیه ك بو زۆر گه وه و بی كۆتا ده رته كه وت و نادیار. بۆ ئه وه ی بۆ ساتیک
 چاوه ماندوه كانی نارام ببه وه، ئازیزه كه ی لی دوركه وتبوه وه و نه پۆشت به ره و
 پیری ئه وانیتر. خاتونه كه ی ته ماشای پۆشته كه ی نه كرد و سهیری بلیسه سه ندنی
 دوباره ی په گه كانی توپه یی نه كرد له تافگه ی شادیبه خشی دیداردا. ئه و لافاوه ی
 كه خانومانی تیکدابون و ئه و بومه ره رزه ی كه له په گه وه هه لیته كاندبون له كوێ
 و ئه م هه موه سه رخۆشی و بی ناگاییه ی پیاوه كه ی له كوێ؟ ئه مه ئیتر ماریفه ت و
 جوامیری پینه نه وترا. چاوه پوانی شتی له م شیوه ی لی نه ئه كرا. ژنه كه ی خۆی بۆ
 بینینی پیاویکی شهیدایی و سه ودازه ده ئاماده كردبو كه پتویستی به به زه یی و
 به خشینی ئه و بیت، نه ك قه له نده رتکی مه ست و په ند كه وه ك یه كه مین دیدار به
 چاوی شوخ و تاسه مه نده وه سه یرینه كرد. ئه ی ئه و هه موه خه م و ئازاره ی له م
 نیوانه دا چه شتبو، چی؟!

كیراخاتون ژنیکی به نازپه روه رده و په روه دره ی ناو لانكه ی زێرین بو، به لام
 وشیاریه بۆماوه ییه ژنانه ییه كه ی پتی ئه وت پابون له و كاته دا نه مۆله تپیداره، نه
 هیه ئه نجامیکی هه یه. به هۆی پینگه كه یه وه وا پتویست نه كات له به رامبه ر هه ر
 شتیكدا دیته پیشه وه، سەر نه وی بكات، نه گینا بیجگه بی ئابرویی و پۆچون به
 دۆلی ته نیاییدا هیه ده سته كه وتیکی نابیت. ئه ی توانی به رگه ی ته نیایی بگریت، به لام
 ئابرو حوكمی گیانی هه بو و هه مو باره كه شی له سەر شانی ئه و بو. ئه و فیریو بو

که پیاوان پشتیان به بیانویه کی شیرین نه ستوره که (مرؤف شایه نی هه له یه)، به لام
 بچوکتزین که مته رخه می ژن، له هه ردو دنیا دا توشی هه زاران به لای نه کرده وه.
 چاره یه کیتزی نه بو بیجگه نارامگرتن. حه ریری په چه که ی دایه وه به سه ر چاوانیدا و
 به دوی سهر دانکه ره کانه وه که وته پی، فرمیسه که سارده کانی که له درزی
 به خه که یه وه به ره و سنگی به پیکه و تبون نه نه سپی نه وه که نهینیه که ی ناشکرا
 ببیت.

خوداوه ندگار و زهرکوب له پیشه وه و نه وانیتز وه که چۆله که ی هاوین شاد و
 نۆزبلی به شوینیاندا پۆشتنه ناو باخه هاوینه هه واریه که و له ره گ و پیشکه وه له
 بیریان چوبو که به شی ناره حه تی گه شته که یان له پیشه، تا نه وه ی له دوره وه
 سیبه ری پته و و ره قۆله ی پیره پیاوه که یان بینی که به زهرده خه نه یه کی لالیوه وه
 پالیداوه ته وه به کۆله که ی هه یوانه که وه، هه موان دلیان دا که وت. نه بوایه چیان
 لیبکر دایه؟ نه و که هۆکاری سه ره که یه مو پسواییه کان، هه مو نازار و هه مو
 شه و نخونیه کان بو، نه و بو که نامانجی نه فره تی دانه به دانه ی خه لکی قونیه بو.
 سه یریکه ن! چه ند ره ندانه و له خۆبایی، خۆی لار کردوه ته وه به کۆله که که دا و
 وه که شوانیک که چاوی بریبیتته پانیک ونبو، ته ماشای هه موان نه کات! تا که
 به شی جهسته ی که زبر ده رنا که ویت، که زیه سپی و دریزه کانیه تی که له ژیر
 تیشکی خۆردا، وه که خه رمانه یه که به ده ور پوخساری سوتا و پیستی نه ستوریدا
 نه دره وشیتته وه. خه یالیکه هه زار ساله یه، یان زورهانیکه زیزینی پیرزاده. هه یچ
 خه یالیکه توانای وینا کردنی نه وه ی نه بو که نه و پۆزیک له پۆزان مندالیکه ژیکه له
 یان که نجیک بو بیت که تازه خه تی دابیت. نه و بیگومان هه ر له نه زه له وه وه که
 نیستا رهند و ناقۆلا و پیر بوه. به له خۆباییبونه وه سه ریکه وه که نیشانه ی سلو
 جولاند که هه لبه ت بو پیزگرتن بو له خوداوه ندگار. دواتر به نیگایه کی تیژ و پر له
 لوتبه رزی و زوتیبه ره وه یه که به یه که سه یری هه موانی کرد و به سه رسوپمانه وه

بینیان که چاو له سەر پوخساری کیمیاخاتون - کچی کیراخاتون - هه لئاگریت. دلی
 کچه گه نجه که له ترساندا دا که وت. له مهش خراپتر نه وهی که وهک بالنده به کی له
 مار توقیو، نهینه توانی نیگای له سەر لابه ریت. چهند دهنگیک که بی ویست
 که شه که یان شله قاندهبو، دوباره به خیرایی له سنگه کاندای بیدهنگ بونه وه.
 چاوه هه راسانه کان جاریکتر گه پانه وه سەر پیره مات بوه که. کیراخاتون که
 شله ژانی ته نانهت له ژیر په چه ره شه هه ریریه که وه هه ستپینه کرا، ناو پیدایه وه بو
 کچه که ی. هیچ ههستی به چاو چنۆکی نه کرد و په کی غیره تی نه جولای. نهوی به
 پیره که وله کۆنیک زیاتر نه نه بینی. به لام هه مو نه وه هه فسانانهی ده رباره ی توانا
 سه رو سروشته کانی چاوه کانی نه م پیاوهی بیستبو، پیکه وه هیرشیان هینابو بو
 میشکی. نهینه ویست نه م نیگا پر ترسناکیه په په ی گولی پوخساری کیمیا که ی
 له وه زیاتر به پوشینیت. چهند به جی بو دهنگی پیاوانه و پیداکر و که میک تو په ی
 عه لانه دین - کوره گه نجه که ی خوداوه ندگار - که وتی: نه گه ر باوکی به پریم
 مؤلهت بدهن خاتونه کان بچنه ژوره وه. ریکه که زور دریز و ماندوکه ر بو، هه موان
 پیوستان به هه وانه وه یه. ژنه کان چیر چاوه پوانی مؤلهتی خاوهن مال یان
 خوداوه ندگار نه بون، وهک پانی گورگ دیتو هیرشیان برد به ره و یه که مین ده رگا که
 نه کرایه وه به پوی ژوره تاریک و بچوکه لادییه کاندای. هیچ که سیک نهینه ژانی نه م
 په له کردنه به هوی ماندویتی وه یه یا خود بو پرگاری بونه له دهست جزوری بیزار که ری
 نه و نامویه. ته نانهت کاتیک له تیفه خاتون هات بو نه وهی میوانه کان
 بانگه یشتبکات بو سەر سفره ی نانی نیوه پۆ، هه موان سه رمای هه یوانه که و
 ماندویتیان کرده بیان و نه پۆشتن. سفره که یان له خوره تاوی هه یوانه که دا
 پاخستبو و له گه ل نه وه شدا که خوداوه ندگار ویستبوی پاش چهن دین مانگ وهک
 بۆنه ی شهوانی هه یینی ناو هه ره م، نانی نیوه پۆ له ناو ژن و نه وه و نزیکه کانیدا
 بخوات، هیچ که سیک ناماده نه بو به بینینی خوداوه ندگار له ته نیشته نه و بونه وه ره

نامۆیه دا. خوداوه‌ندگار بیانوی ژنه‌کانی قبولکرد و کیمیا و کیراخاباتون هه‌ناسه‌یه‌کی ناسوده‌یان هه‌لمژی. به‌لام خوداوه‌ندگار زۆر بی ناگا له‌و کاروانه‌ی که به‌شوقی دیداری نه‌وه‌وه هاتبون و نه‌یانویست له‌گه‌ل نه‌و و تنیا له‌گه‌ل نه‌ودا بن، خوشحال و شاد له‌هه‌یوانه‌که‌دا به‌شۆر و شه‌وقه‌وه سه‌رقالی قسه‌کردن و گوینگرتن بو له‌قسه‌کانی پیره‌پیاوه‌که و نه‌وانیتر نه‌گه‌رچی هه‌مو گیانیان گوی بو، به‌لام هه‌یج شتیکی له‌به‌رچاویان ده‌ستگیر نه‌نه‌بو. مورد و مورید به‌په‌مز و پازی تایبته به‌خۆیان‌وه قسه‌یانته‌کرد.

هه‌مو پۆژه‌که به‌م شیوه‌یه تپه‌پی و خوداوه‌ندگار سه‌ریکیشی له‌ژوره‌که نه‌دا. ژنه‌کان هه‌موان خه‌ریکبو ده‌ستبکه‌ن به‌گریان. له‌کۆتاییدا پاش نویژی مه‌غریب و وه‌ک نه‌وه‌ی دیاریو به‌ناگادارکردنه‌وه‌ی خه‌مخۆریکی بویر، بالای نازه‌نینی خوداوه‌ندگار له‌چارچپه‌وه‌ی ناقولای ده‌رگای ژوره‌که‌دا ده‌رکه‌وت. ژن و منداله‌کان زۆر بون و شوین که‌م، هه‌ر له‌ویدا له‌به‌رده‌م چوارچپه‌وه‌ی ده‌رگا‌که‌دا دانیشت، به‌لام نیوه‌ی ناگایی و هۆشی لای هه‌یوانه‌که‌بو. دو منداله شیره‌خۆره‌که‌ی نه‌یانته‌ناسیه‌وه، به‌لام باشی ناماده‌بونیا نه‌وه‌بو خوداوه‌ندگار خۆی به‌یاریکردن له‌گه‌ل نه‌واندا سه‌رقالته‌کرد و چپتر هه‌ل نه‌نه‌مایه‌وه بو پرسیار و وه‌لامه‌نه‌خوازراوه‌کان - که به‌نه‌گه‌ری زۆر له‌لایه‌ن مامی پیر و بویره‌وه نه‌کران -. تا کاتی نویژی شیوان خۆی سه‌رقالکرد به‌یاری و گالته‌وگه‌پی مندالانه‌وه و دواتر هه‌ستیا‌یه‌وه و وتی: له‌به‌رته‌وه‌ی به‌یانی زو به‌پینه‌که‌ون و اباشه‌ پاش نویژ و نانخواردن زو بخه‌ون. له‌یه‌ک وشه‌دا خواحافیزی لی‌کردبون. به‌ر له‌پۆشتنیش پویه‌کی کرده کیراخاباتون و به‌نیگایه‌که‌وه که به‌زه‌حمه‌ت نه‌توانرا ناماژه عاشقانه‌کانی چهند کاتژمی‌ریک له‌مه‌وبه‌ری تیدا بخوینریته‌وه، وتی: خاتون ماله‌که ناماده‌بکه‌ن! هه‌والیکی خوشم پییه. هه‌فته‌یه‌کیتر دیننه‌وه بو قونیه‌تا بۆنه‌ی ماره‌بیرینی کوپه‌گه‌وره‌که‌مان چه‌له‌بی به‌هانه‌دین به‌حول و قوه‌ی نیلاهی

پښکبخهین. هه مو جوړه دهنګیک له گهروی ژنهکانه وه هاته دهره وه. له گهروی مامی پیره وه که پرسیاره کان له نیوه پووه وه ک مار له گهرویدا پیچیانته خوارد، قیژه یه کی تیز و به هیز هوروزمی کرد، پښک وه ک بالنده یه ک که پیکرابیت. داماهه نه یویست بپرسیت: له گه ل کی؟ خوداوه ندگار سهیریکی شهیتان ناسای کرد و وتی: چیژه که ی له وه دایه که نه زانن. بۆ ماوه ی یه ک ههفته له حه رهم خواردنتان نه بیت بۆ کاویژکردن. منیش مژدانه نه دهم به و که سه ی بزانت بوکه که کتیه. که وایه که س پرسیار نه کات تا ههفته یه کیتر. به م قسه یه هه مو پرسیاره کان که له سه ر زمانه کان گولیانکردبو، وشکبون. له سه ر پاژنه سوپایه وه و پوشت و دهسته کانی دلی بینه وای کیرا خاتون که بۆ لایکرنه وه یه ک دریزکرابون، خالی و به سوک زانراو له هه وادا مانه وه. دلک که زاتی نه فره تکردنی نه بو، به لام نه خرؤشا و هه تا بلتی عاشق بو.

ژوره که له چاوتروکانیکدا بو به کولانه ی مریشکان. خوداوه ندگار خوی له چاوه کانیان توراندبو. جاریکیتر زیره کیه سه رومروییه که ی کاری خوی کردبو. وه ک بلتی ناگاداری نهینیه دهرونیه کانی مرویش بو. هه موان نه یانزانی به پیچه وانیه ی ژوریک له مه لا به ناوبانگه کانه وه که له پاش وتاردان و ترساندن خه لکی و ته و او بون له دله پلوکه ی دوزینه وه ی فیلیکی شهرعی بۆ ناراسته کردنی سودی تاییه تی وه رگرتن له نه ز و وه قفه کانی خه لکی، کاته کانیتریان وه قفی ژیانی ناو ژنان و دلدانه وه یان نه کرد، نه و به هوی سه رقالی هه میشه یی به خویندن و وانه وتنه وه و لیکولینه وه وه که متر تیکه لی دنیای ژنانه بو. نه گپرنه وه هاوسه ری یه که می که له ته مه نی هه ژده سالیدا به فرمان و هه لبراردنی باوکی، نه ویش له کاتی کوچکردنی له م شار بۆ نه و شاردا هه لبراردبو نه و داماهه ی به دو منداله وه بۆ هه شت سال به ته نیایی له نامویددا جیهیشتبو و به مه به سستی خویندن رویکردبو هه شام و هه له ب و له کاتی گه رانه وه شیدا نه جه ل کاتیک ی وای بۆ

نه هيشتبونه وه، دواى نه ویش نه م کیرا خاتونى بینیبو، که هه لېزاردنې خۆى بو و چرای ماله کهى. به لام له لایه کیتروه وه له بهر نه وهى به زنجیره ی ژنانى حهره م ده وری گیرابو، به ته وای ناگاداری ده رو نیان بو و له هر باریکدا هر چه نده دژوار، نه یتوانى دانه به دانه یان کونترپولېکات، هر وهك له کاتیکى وهك ئیستادا که نه یویست له شهرى پرسىار و سه رزه نشت و گله یی و بناشته کانیان پزگاری ببیت و باشتړین دله پراوکه ی هه لدایه ناو ده رونی ژنانه یانه وه.

مامى که له چاوه هه لوییه کانیه وه توپه یی بزيسکه ی نه وه شاندا، پویکرده کیرامانا خاتون و وتى: ئیستا کهى کاتى نه م کارانه یه؟ نه مه چ جوره کاریکه؟ مه گه ر ئیمه لیره سه لکه پیازین؟ نه وه که مان هه فته یه کیتر ژن ماره نه بریت و ئیمه نه بیت پیشبینى بکه ین یارو کتیه تا خه لات و مژدانه وه ریگرین. پو په شى له دواى پو په شى! بى ناوپویى له دواى بى ناوپویى! نه م نوری چاوانى سولتان وه له ده ش ئیتر به ته وای ناپروى بردوین. نه ریزیک، نه نه ده بیك، نه پاووژیک! مه گه ر من نه هیلم هر کاریک حه زى لیکه ن نه نجامى بده ن؟ نه مه چیروکی نه و به لایانه یه به سه ر که چه جوانه مه رگه که میاندا هینا. مه گه ر ده رده سه رى که مى چه شت؟ غه رییبى، ته نیایى، ده ستکورتى، دو مندالى شه یتانى بیسه په رشت، له کوتاییدا هر به گه نجى له داخاندایه دیکر و مرد. نه مه ش له هاوسه رگری کوره کهى. هر گه لحویه ک هه یه با ببیت. من ئیتر ناماده ی لیبورده یی نیم. بپون هر چه کیان بریوه و له هر کوپیه ک بریویانه هر له ویش بیدوین. ئیمه له حهره م هیچ کاریک ناکه ین. که م خه فه تمان چه شتوه ئیستاش له ناوه پاستى نه و واوه یلایه ی به رپیشستوه، نه یه ویت ژن بینیت بو کوره کهى. مه گه ر دؤغاو گرتنه وه یه؟ ژن بو کور هینانیش نه ریتى خۆى هه یه، نه ویش کوره گه وره کهى گه وه ر خاتونى من، نه وه ی من و جیگره وه ی سولتان وه له دى به لخی. مه گه ر نه کریت هه مو که سیکى بکریت به رپیشه وه؟ بنه چه ی کتیه؟ ره گ و ره چه له کهى له کوپوه یه؟

پىرتىرەكان بە ھەلبەز و دابەزى بۇلاندنەكانى مامى دەمى بى ددانىيان وەك نىشانەى ھاودەردى ئەكردەو و بە ئاوازىكى پىتمدارەو و پومەتىان ئەدا. ئاى كىمىا خاتون چەند ھەزىنەكرد ەلانىدەن لەوى بوايە تا بەيەكەو بەم ھاوناھەنگىە پىكەنىناوئەى ناومىدى و خەم و خەفەتە، تىرتىر لە ناخى دلەو پىبىكەنىنايە. گەنجىرەكان زۆرىان لە مېشىكىان ئەكرد ئەبىت بوکەكە كى بىت. كىرامانا ئەگىرا و نەينەزانى ئەمە لە بە سوک تەماشاکردنىەوئەىتى يان لە خەفەتدایە. ئەو سالانىك خەونى ئەو دو كوپرى كە لە داىكى پاستەقىنە زىاتر زەحمەتى لەگەلدا كىشاپون لە دلدا پەرورەدە كىرەبو و ئىستا بە چاوى خوى ئەبىبىنى كە خەونەكەى گۆراو بە مۆتەكەيەك. ئەسلەن نەينەتوانى باوئەپىكات بە بى وەرگىرتنى بۆچونى ئەو بوكى ئايندە ھەلبىزىررا بىت. ھەر چۆنىك بىت ئەوئىش مافىكى ھەبو، نەبىبو؟

كىراخاتون بە نەينى و شەرمەزارىەو لەوئەى كە زاوا كوپرى پاستەقىنەى ئەو نىە، خۆشحال بو. بۆ ئەو تەنانەت بىر كىردنەو لەوئەش كە بۆ نمونە پۆژىك لە پۆژان شەمسەدىن يان موزەفەرەدىن بىتوانن لە ھەلومەرجىكدا كە خىزانەكە لەناو پىشئوئەىكى قورسى لەو شئوئەيەدا بو، جلى زاواىى بۆ بوكىكى نەناسراو لەبەرىكەن، شايەنى وئىناكردن نەبو. ئەوان ئەبوايە بەشئوئەيەك ھاوسەرگىريان بىكردايە كە شايستەى شانوشكوى بنەمالەكەيان بوايە، نەك بە پەلەپپوزە و ھەلبىزپكان. ئەو تەنيا لە خەتەنەكردنى شەمسەدىندا يەك ھەفتە جەژنى گىتاپو و خواردىنى بەخشىبوئەو.

گومان و پىشئوئەىنى ژنەكان نەگەشتە ھىچ ئەنجامىك. لە ئەنجامدا دامار و گىرمۆچەلە لەسەر دۆشەكى خورى كە بۆنى مەپى ئەدا خەو بىردنىەو. پاش نوئىزى بەيانى، كىراخاتون ئۆقرەى لەبەر ھەلگىرا كە ئەبوىست بۆ چەند ساتىك خوداوەندگار لە تەنيا بىدا بىبىنىت بۆ قسە و گىفتوگۆ دەرىارەى ھەندىك بابەتى

تایبەتی بە تایبەت باری دارایی مالەکی. کاتیک ژنەکی زەرکوب بە منە من و لە قەولی میژدەکە یەو پێی راگەیاندا که خوداوەندگار و مورادەکی لە شەووە لە خەلوەتدان و شەویش نەخەوتون و هیشتا سەرقالی گفتوگۆن و کەس لەو مالەدا مۆلەت یان بویری شکاندنی خەلوەتی ئەو دوانە ی نیه، بۆ ساتیک خۆی وەک نێرە گایەکی پەش و مەشەکردو بینی که نیشانە ی شاخەکانی گرتووە تە کێلوەنی دەرگای خەلوەتگا. پکابەرێکیتر پەیدا بو که بە ناشکرا دیاریو لەو خوازاوتر بو، پکابەرێک که زۆر زال بو و لەوانەش بو چیتەر بواری پکابەری لە دەست چوو. ئە ی باشە ئەو چی بکردایە لەو هەزاران کیشە یە ی که لە قونیه دا پوبه پوی بوبونەو، بە ژیانیکی لیکترازاو و بزۆی ویست که خوشی لە بیرکردبو؟ چی بکردایە لە تۆفانی تانە و گرووی تانە دەرەن و دلی شکاوی؟ وەک بلتی ئەو پۆخی بو که لە شیوێ فرمیسی سوتینەر دا دلۆپ دلۆپ لە چاوه کانیووە ئە پزانە سەرزەوی و بێدەنگ بەرەو چوارپێتەک که تەواو بی ناگابو لەم کەین و بەینە و بریاربو بیگێرتتەو بۆ خەمخانەکی، وەرێکە وتبو.

کاروانە که مات و حەیران گەپایەو حەرەم. هیچ کەسیک نەیتوانی پیشبینی بکات تازەبوکی ئەو حەرەمە بەخت پەشە چ کەسیک نەبیت.

چاوه پوانیی زۆری نەخایاند. کاروانی خوداوەندگار بۆ خۆپاراستن لە هەستی سوسەکاری خەلک، بی هەوالدان و نیووە شەو، زوتر لە وادە ی دیاریکراو گەپایەو بۆ شار و ئەهلی حەرەم بە بیستنی دەنگی کێلوەنی دەرگاکی سەرەووە زالەترەک بون. باو نەبو کەس لەو دەرگایەو بە نیووە شەوان بێتە ژۆرەووە. ژنەکان بە ترس و دلەپراو کەو، ئوجی - کەنیزە کە چالاکە کە - یان لە خەو قورسەکی خەبەر کردەووە بۆنەووە ی بپوات بۆ پشت دەرگاکی و هەوال بێنیتەو، تا ئەگەر بپرەوشتیک، چەتە یەک، زۆلیکی دەستووشین لە پشت دەرگاکیو، هەلی پاکردنی نەبیت. ژنەکان نەیاننوانی سەرسوپمانیان لە بینینی لەتیفە خاتون و دو کچەکی لەسەر

پیرتره کان به ههلبهز و دابهزی بۆلاندنهکانی مامی ده می بی ددانیان وهک
 نیشانهی هاودهردی نه کرده وه و به ئاوازیکی پیتمداره وه له پومه تیان نه دا. ئای
 کیمیا خاتون چند هزینه کرد عه لانه دین له وی بوایه تا به یه که وه به م
 هاونا ههنگیه پیکه نیناوییهی نا ئومیدی و خه م و خه فه ته، تیر تیر له ناخی دله وه
 پیکه نینایه. که نجره کان زوریان له میشکیان نه کرد نه بیت بوکه که کی بیت.
 کیرامانا نه گریا و نه یه زانی نه مه له به سوک ته ماشا کردنیه وه یه تی یان له
 خه فه تدایه. نه و سالانیک خه ونی نه و دو کوپه ی که له دایکی راسته قینه زیاتر
 زه حمه تی له که لدا کیشابون له دلدا په روه رده کردبو و نیستا به چاوی خوی
 نه بیینی که خه ونه که ی گوپاوه به مۆته که یه ک. نه سلن نه یه توانی باوه رپکات به
 بی وه رگرتنی بۆچونی نه و بوکی ناینده هه لبرژیرا بیت. هه ر چۆنیک بیت نه ویش
 مافیکی هه بو، نه یبو؟

کیرا خاتون به نهینی و شه رمه زاریه وه له وه ی که زاوا کوپی راسته قینه ی نه و
 نیه، خوشحال بو. بۆ نه و ته نانه ت بیر کردنه وه له وه ش که بۆ نمونه پۆژیک له پۆژان
 شه مسه دین یان موزه فه ره دین بتوانن له هه لومه رجیکدا که خیزانه که له ناو
 پشتیویه کی قورسی له و شیوه یه دا بو، جلی زاوایی بۆ بوکیکی نه ناسراو له به ریکه ن،
 شایه نی وینا کردن نه بو. نه وان نه بوایه به شیوه یه ک هاوسه رگریان بکردایه که
 شایسته ی شانوشکۆی بنه ماله که یان بوایه، نه ک به په له پروزه و هه لبرژپکان. نه و
 ته نیا له خه ته نه کردنی شه مسه دیندا یه ک هه فته جه ژنی گپرابو و خواردنی
 به خشیبویه وه.

گومان و پیشبینی ژنه کان نه گه شته هیچ نه جامیک. له نه جامدا داماو و
 گرمۆچه له له سه ر دۆشه کی خوری که بۆنی مه پی نه دا خه و بردنیه وه. پاش نویژی
 به یانی، کیرا خاتون ئۆقره ی له به ر هه لگیرا که نه یویست بۆ چند ساتیک
 خودا وه ندگار له ته نیاییدا ببینیت بۆ قسه و گفتوگو ده رباره ی هه ندیک بابه تی

تایبته تی به تایبته باری دارایی ماله که ی. کاتیک ژنه که ی زهرکوب به منه من و له قهولی میترده که یه وه پئی راگه یاند که خوداوه ندگار و موراده که ی له شه وه وه له خه لوه تدان و شه ویش نه خه وتون و هیشتا سه رقالی گفتوگون و که س له و ماله دا مؤله ت یان بویری شکاندنی خه لوه تی نه و دوانه ی نیه، بۆ ساتیک خۆی وه ک نیره گایه کی رهش و مه شه کردو بیینی که نیشانه ی شاخه کانی گرتوه ته کیلوه نی ده رگای خه لوه تگا که. پکا به ریکیتتر په یدابو بو که به ناشکرا دیاربو له و خوازراوتر بو، پکا به ریک که زقد زال بو و له وانهش بو چیتتر بواری پکا به ری له ده ست چوبو. نه ی باشه نه و چی بگردایه له و هزاران کی شه یه ی که له قونیه دا پوبه پوی بوبونه وه، به ژیانیکی لیکترازاو و بژیوی ویست که خوشی له بیریکردبو؟ چی بگردایه له توفانی تانه و گروی تانه ده ران و دلی شکاوی؟ وه ک بلینی نه وه پۆخی بو که له شیوه ی فرمیسی سوتینه ر دا دلۆپ دلۆپ له چاوه کانی وه نه پزانه سه رزه وی و بیده نگ به ره و چوارپییه ک که ته او بی ناگابو له م که یین و به یینه و بریاربو بیگیتته وه بۆ خه مخانه که ی، وه ریکه وتبو.

کاروانه که مات و حه یران گه رایه وه حه رم. هیچ که سیک نه یتوانی پیشبینی بکات تازه بوکی نه و حه رمه به خت په شه چ که سیک نه بیت.

چاوه پوانیی زۆری نه خایاند. کاروانی خوداوه ندگار بۆ خۆپاراستن له ههستی سوسه کاری خه لک، بی هه والدان و نیوه شه و، زوتر له واده ی دیاریکراو گه رایه وه بۆ شار و نه هلی حه رم به بیستنی دهنگی کیلوه نی ده رگا که ی سه ره وه زاله تره ک بون. باو نه بو که س له و ده رگایه وه به نیوه شه وان بیتته ژوره وه. ژنه کان به ترس و دله راوکه وه، ئوچی - که نیزه که چالا که - یان له خه وه قورسه که ی خه به رکرده وه بۆ نه وه ی به روات بۆ پشت ده رگا که و هه وال بینیتته وه، تا نه گه ر بیپره وشتیک، چه ته یه ک، زۆلیکی ده ستوه شین له پشت ده رگا که وه یه، هلی را کردنی نه بیت. ژنه کان نه یانتوانی سه رسوپمانیان له بینینی له تیفه خاتون و دو کچه که ی له سه ر

پليكانه‌ی دالانەكەى سەرەووە بشارنەووە. بەلام تازە هاتووەكان بە پێچەوانەووە ئەسلەن لە سەرسوپمانى ئەمان شەرمەزار يان ناپەحەت نەبون و ئەوێندە بە دلنیاى و چوست و چالاکیەووە بە پليكانەكاندا پۆشتنەخوارەووە وەك بلیتى مالى خۆيانە. لەتيفە خاتون بە پەل پەل و خۆمانەى پونیکردەووە كە بۆچى درەنگ هاتون. نەينەزانى پوخسارى سەرسوپماو و پپر لە پرسىارى ژنەكان لەو پووەووە كە ئەسلەن ئەوان ليرە چى ئەكەن، نەك ئەوێ بۆچى درەنگ هاتون. كيرامانا بە هيمنى بەوانيترى وت: ئەگەرى هەيە خوداوەندگار ئەمانەى بۆ قەدرزانينى ميوانداريە چەند مانگيەكەيان، بۆ بەشداريكردن لە بۆنەى مارەبرينەكەدا هينابيت بۆ ئيرە.

كچە بچوكەكەيان هيشتا پتي نەگەشتبوە پليكانەى كوتايى، هەر كە يەكەمىن كەسى بينى پتي وت: زۆر خەوم ديت، جيگەى ئيمە كوئيە؟ ئەبيت لەكوي بخەوين؟ هەموان مات و حەيران سەيرى يەكتريان كرد، بەلام بيرەوهرى ميوانداريە گەرموگورەكەى هەفتەى رابردو، هەمويانى هينايەووە هۆش خۆ و لە كوتاييدا برياردرا بۆ ماووەيەكى كاتى كچەكان لە ژورەكەى كيميا خاتون بخەون و داىكيشان لە ژورى مامى كە تاكە كەسيك بو لە حەرەمدا ژورى تايبەتى هەبو. كۆشەكە، كە جيگەى خوداوەندگار و كيراخاتون بو پيشنيار نەكرا و لەوانەشە دەستى ئەنقەست بۆ ئەوێ خەلوەتيك بۆ ژن و ميژدە دورى چەشتووەكە بەديبيت.

بەيانى پۆزى داهاى هيج كەس نەينەزانى ئەبيت چى بكات لەگەڵ تازە هاتووەكاندا. خۆشەختانە خۆيان هيج كيشەيەكيان نەبو و وەك بلیتى سەد سال بو نيشتەجيتى ئەو ماله بون. بە چاوتروكانيك هەمو فيرى هەمو شوينيك بون و راهاتن.

لەسەر سفرەى نانى بەيانى مامى بە گالته جاريەووە وتى: حەزرەتى خوداوەندگار هەفتەى پيشو مژدەى هاتنى پتوقومى بەرەكە تدارتانى پينەدابوين. لەتيفە خاتون

که به زحمات تیگه شتبو له مانای قسه که ی، چند جاریک پیلوه کانی لیکننا و
وتی: بۆ نا پیی دابون. له وانیه ئیوه نه تانبیستییت! چند که سیک له ژیره وه
دهستیانکرد به پیکه نین. کیرامانا وتی: چون؟ هه دیه خاتون که حوت ههشت
سال زیاتر نه بو، خوی هه لدایه ناو قسه کانی دایکی و وتی:

وتیان شاییه! کیرای گه وره وتی: ئی؟ و تا دایکی ویستی ده می بکاته وه له
کچه زقد بلی و فزوله که ی، کار له کار ترازو بو. کچه که له کاتیگدا به سه ر ناماژه ی
بۆ خوشکه قه له و گوشتن و سور و سپیه که ی - فاتیمه خاتون - نه کرد، به
خیرایی وتی: نه مه یه ئیتر. ئیمه ش ئیستا بو که که مان هیئا! و پیکه نینیکی پر له
شانازی کرد که به ددانه شیریه که وتوه کانی وه پوخساری نه وه ند ه خوشه ویست و
پیکه نیناوی ده رنه که وت که هر حه زت نه کرد بیخویت. بیده نگیه کی قورس
هاته گورپی. هه موان سه ره تا له یه کتر و دواتر له سفره که وردبونه وه، ته نیا کیرای
گه وره خوی تینه که یاند و به گالته جارپه وه پرسی: ئی، نه بییت کی بیت؟
دیسانه وه تا دایکی که وته مینگه مینگ کچوله که وتی: خوشکه که م ئیتر،
نه وه تانی! و به په نجه ناماژه ی کرد بۆ نه و سه ری سفره که بۆ فاتیمه خاتون که
ده سالان ده رنه که وت و وه ک په نگی گولی هه ناری لیها تبو. سه رسوپمان وه ک
په شه با که شی ژوره که ی شپلاخ کرد. نه ک له که م ته مه نی و بچوکی بوک، به لکو له
هه لبراردنه که. کیرامانا به هر دو دهستی کیشای به سه ریدا و هه ستایه وه بۆ
نه وه ی له ژوره که بچیته ده ره وه که هیشتا نه که شتبو ه چوارچپوه ی ده رگا که وه ک
کیسه یه کی ئارد لاریویه وه. هه موان به ره و لای پایانکرد و نه مه هه لیک بو تا دایکی
بوک چند قورنچکیکی توند بگریت له که له که ی کچه که ی. دواتر ناچاربو به ده ست
ده می بگریت تا به قیزه که په که که نه پرژیته سه ریان. ژنه بیچاره که داماو بو بو.
ئای خوزگه نه سلن هه دیه خاتونی هر له وی له دی لای خزمه کانی جیهیشتبا،
هه مو شتیکی تیگدا. بریاربو حه زره تی خوداوه ندگار خوی به تاییه تی بو که که

بناسيئيت به داپيره و دايه نه که ی زاوا. ژنه که هر له سهره تاوه به ميژده که ی وتبو که نه م هاوسه رگيريه، هاوسه رگيريه کی گونجاو نيه، به لام ميژده که ی پتي وتبو نابيت ژنان ده ستبخنه نه م کاره وه. پياوه چاره پره شه که نه وه نده شوق گرتبوی که مؤله تي ده مکردنه وه ی به هيچ که سيک نه ندا. له ماوه ی سي مانگی مانه وه ی مه ولانا له ماله که ياندا، کوپه گوره که ی خوداوه ندگار ناموشوی نه وتي کردبو، به لام نه وه ی به بيري هيچ که سيکدا نه هاتبو، پيشنياري نه م هاوسه رگيريه بو. نه لبه ته بۆ نه وان هيچ شانازيه ک له مه گوره تر نه بو، به لام نه و زيره که ي دايگانه که ی له کاردا بو و نه يزاني نه م بپياره، هه له شانويه و نه بيت بيري ليتکردايه وه. کوپي پياوتيکي هينده پايه به رزه رگيز بۆ هه ميشه ملي نه نه دايه به ر ژيان له گه ل کچوله يه کی لادنييدا. نه يزاني نه مه ناره زويه کی زو تپه پره و به ره می ناموشوی زوره. نه م هاوسه رگيريه نه گه ر سه ريشی بگرتايه، بي نه نجام نه بو. به لام ميژده که ی هه ميشه نه ينالاند به ده ست گه مژه یی و ساده یی نه وه وه و گوني بۆ رانه نه ديتر. نيستاش له خوشيدا جتي به خوی نه نه گرت و وتبوی، سه ر قوفلانه ی دوکاني بازاپی زيپرفروشه کان نه کاته قه والی کچه که ی، به لام خوداوه ندگار به توندي پنگريکردبو له نه نجامدانی نه م کاره ی.

حه ره م شيوا بو. ميوانه نه خوازراره کانيان له سه ر سفره ی نيوه ته واوکراوی به يانی به ته نيایی جيته شتبو. سفره که مابويه وه و کيميا خاتونی نازدار و جوان که خانه دانی له سه ر و پوی نه باری و زپچی خوداوه ندگار بو و به ليته اتوييه وه سه رسوپمانه که ی نه شارده وه بۆنه وه ی ميوانه کان له و باره ی توشی بو بون پزگار بکات. کچه بچو کتره که پتيوه ی لکابو و به رده وام وردنه بويه وه له جوانکاری جل و سه رپوشه که ی. له مالی خوشيان هر به م شيويه بيژاری کردبو. به لام نه و بپياريدا بو ميهره بان بيت له گه لياندا، له به رنه وه ی نه يزاني به م زوانه به ده مشريه کانی مامی و به دره فتاری و گوپينه دانه کانی کيرامانا چيان ليتبه سه رديت.

هەيوانەكە بێدەنگ بو و چالاكیە پۆزانەییەكانی حەرەم وەستابون. سەرسوپمان
هەموانی ئیقلیح كردبو.

بە پێچەوانەى نینگەرانیەكانی دایكى بوكەووە لە زپاندنى ناوەختى ناوى بوك،
كاتىك خوداوەندگار دەوروبەرى نیوەپۆ هاتەووە بۆ حەرەم و لەوێ پویداو
ئاگاداریانكردەووە، نەك هەر ناپەحەت نەبو، بەلكو لەوێ كە ئەیبینی ئەو بابەتەى
شیوازی دەربیرینی ماوەیەك بو بیری ئالۆزكردبو ئیستا دەربراو و كاردانەووە گەرم
و پیشبیینیكراووەكانی كیرای گەورە و دایەن، هاوكات بە بیهۆش بون و لە
خۆدانەكان كە ئەو بیزاریو پێیان و رقی لێیان ئەبوووە دامركاوەتەووە، هەستى بە
قەدرزانیى دەمە بچكۆلە و هەلەشەكەى هەدیە خاتون كرد كە بو بوو هۆى ئەم
كارە و لەو كاتە بەدواووە سۆزى ئەم كیژۆلە بچكۆلانە نیشكە لە دلى. دواى ئەو
هەروەك لە لێهاتوییەكانی چاوەپوان ئەكرا، بێئەوێ راستەوخۆ لە چاوى كەس
بپوانیئت، یان بواری ناپەزایی دەربیرین بدات، تەنیا وتى: هەموان ئەزانن كە هەدیە
خاتون هیشتا مندالە و نامادەیی شوكردى نیه، بەلام لەسەر خواستى دایك و
باوكى بوك و خودى زاوا جارێ تەنیا ماره ئەبڕیئت و گواستنەووەكەى بە یارمەتى
خوا لە كاتى خۆیدا ئەجامئەدریئت. شەممە بەر لە نیوەپۆ كاتىكى موبارەكە
نامادەكارىەكان رێكبەخەن تا بۆنەیهكى كورت و پوخت بگێرین، تیر و
تەسەلەكەشى ئەگەر بمیئەم لە كاتى خۆیدا والسلام! و بەر لە پێدانى بواری بۆ
پودانى هەر پوداویكى نەخوازراو، لەسەر پاژنە سوپایەووە و لە نیوان هیلالی
پلیكانەكانی گوشەكەووە دیارنەما.

لە شەممەووە كەسیكیتر بۆ ئەندامانى حەرەم زیادبو: تازه بوكیكى دە سالەى
لادییى و مانەووشى لە حەرەم بوو هۆى زۆربونى ئاموشۆى زاواى تاسەمەند -
بەهانەدین- كە ئەسلەن لەگەڵ سروشتى حەرەم نشینەكاندا نەئەهاتەووە.
بەهانەدین هەرچەندە لە حەزرى باوكیدا موندەب و گوێپرایەل بو، بەلام لە

حەرەمدا بە ناسازگاری و دەمشپی و زۆر بلایی ناسرابو و بە پێچهوانە
 براکە یەوێ کە ئازیزی دل و نازەنینی هەموان بو و هەمیشە کە ئەهات بۆ حەرەم بە
 خۆشحالیەکی تاسەمەندانەوێ پێشوازی لێتەکرا. لە بەرامبەر بەهائەدیندا هەموان
 پیاوانتەکرد. ئەوێ هاوار بە پۆزگاری کە سێک ئەگەر لەگەڵیدا تێبگیرایە. تەنانەت
 مامی پیریش کە خۆی لە بەدەفەردا سەرناوی بەناویانگەکان بو، لە دەستی ئەو
 هەراسان بو بو چەندین جار شکایەتی ئەوێ بردبوو لای باوکی، بەلام لەو پوێوێ
 کە لە حەزری باوکیدا موندەدەب و بەرەوشت و گوێپرایەل بو، خوداوەندگەر
 کێشەکانی لە چاوی ژنەکانەوێ ئەبیینی و هەرگیز دلی نەئەهات سەرزنەشتی بکات،
 بە تاییبەت لەم پۆزانەدا کە هاوێدەمی حەزور و مەحەرەمی پاز و خزمەتکاری خەلووت
 و پەیکە تاییبەتی باوکی بو و هەر ئەوێندە بەس بو کە ((تەوریزی))یە کە ئەوێ
 پەسەندکردبو و هەمیشە وەسفی چاکەکی ئەکرد. کەواپە چیتەر بواریک نەئەمایەوێ
 بۆ گەیی و شکایەتی زایفەکانی حەرەم. لە هەمانکاتدا هەرچەندە بون و هاوکاری
 کۆپە گەرە کە بۆ باوکی و بارودۆخەکی زیاتر پێویست ئەبو کە خەریک بو وای
 لیبیت توانای دورکەوتنەوێ نەبیت، کاری کۆپە بچوکتەرە کە لە براکە
 پێگەشتوتر، هەلکەوتوتر و زانائیش بو، زیاتر توشی گری کۆپەر ئەبو. گوناھی
 ئەو دەرک نەکردنی ئەو پوداوەبو کە لەم دواییانەدا بەسەر باوکی خۆشەویست و
 پایەبەرزیدا هاتبو. ئەو کە لە شیرەخۆریەوێ لە خەرمانەکی سەرپەرزی نەوێ
 سولتاونولواعیزینی بەلخ بوندا گەرە بو بو، لە هەمو تەمەنی گەنجیدا هیممەتی
 لەسەر ئەوێ چرکردبوو کە پۆلەیکە شیاوی جیگری بیت بۆ مەولانا جەلالەدینی
 پۆمی و نەوێیکە شایستە بیت بۆ باپیرەکی بەناویانگی و بۆ گەیشتن بەم ئامانجە
 لای بە لای هیچ شتیکیدا نەئەکردەوێ بێجگە لە هەرچی زیاتر خویندنی زانستەکانی
 حوجرە و پۆچون و قالبونەوێ لە ناو کتیب و دەفتەر و لیکۆلینەوێدا و ژبان لە ناو
 زانستخوزان و شەو و پۆژ خویندنەوێ. بەهۆی ئەم هەولە بێوچانانە یەوێ بو کە

باوکی نازناوی سولتانولموده پرسینی پیدابو، هاوکات له گه ل نهنگوستیله یه کی
 گه وده ی یاقوتی دره وشاوه که یادگاری باوکی سولتانولموله ما بو. هر له
 گه نجیشه وه له حوجره دا سرکه وتنیکی له بهرچاوی له فیرونی زانسته
 نیلاهیبه کاندایه ده ستهینابو و بو بوه جیتی سرسورمانی هموان و کیشکردنی
 فه قیتی زور بۆ حوجره که و سر به رزی له ریگی زانستدا - که ریگی نه ژداد و
 نابادی بو - سره پای گه نجیتیه که ی، به ناشکراتییدا نه بینرا که زیاتر له شیوه ی
 فه قیه یکی وشکه پۆ و مه لایه کی توندگیردا ده رنه که وت، تا پاده یه ک که هه ندیک جار
 له ناو هاوپی و خیزانه که یدا گله یی له توندپه وی و خو پیرۆزکردنی له پاده به ده ری
 نه کرا، به لام سره مشق و ماموستا یه که مینه کانی باپیره و باوکی بون که تا له
 بیریبو باوه پ و به وایه کی بی چی و چلۆنیان به حوکم و یاسا کانی دین هه بو و هر
 جوړه سره پیچیه کیان به گونا هیککی گه وده نه زانی. نه مه نه ریته سهد سه لای
 بنه ماله که یان بو، نه ریته باپیری بو که له و پۆزگارانه دا، پۆزه دوره کان نه پینه کانی
 نه چپاند به گوئییدا، نه ریته نه م باوکه خو شه ویسته ی بو که توشی چه ندین
 نارچه تی بو بویه وه تا ریگی بۆ کورپه کانی هه موار بکات بۆ وه رگرتن و فیرونی
 نه م باوه پانه، نه ی چون بو که له ناکاو نه و که به پونی و دانپیدانانی هه موان،
 لیها توتر، کوششکه رتر و پابه ندرت بو به نه ریته خیزانیه کانه وه، بی گونا چه ند
 مانگیک له ریزی حوزور له خزمه تی باوکییدا بیبه شکرابو و نه و برا که یتری مه حره می
 پارز و هاوده می خه لوه تی نه و بو؟ نه بوایه بۆی ده رکه وتایه. نه بوایه بی زانیایه
 هه له که ی له کویدابوه. نه گه ر وه ک نه وه ی نه یانوت هۆکاری دلنیشانی باوکی نه و
 رقه یه که نه و هر له سه ره تای پوداوه که وه و بی ترس به رامبه ر به م پیره پیاوه
 رایگه یاندوه، که وایه بواریکیان نیه بۆ ده ربازیون له م دوریه. له به رنه وه ی نه م رقه
 هه مو پۆزیک له ده رونیدا جیگیرتر و قولتر نه بیته، لانی که م پاش بیستنی هه والی
 نه و پوره شیبه تازه یه ی که له م پۆزانه دا له هر کوچه و کولانیکیدا جاریانته دا و هر

كه سيك گه رديك غيره تي به رامبه ر به م بنه ماله به له دلدا بوايه، ده ستي نه گرت به
 كيلا نيخه نجه ريه وه. به راستي هه قى نه م نامويه ته نيا مردن بو. هه مو
 جواميره كانيش نه يانوت، سزاي كه سيك كه وي راويه تي جه لاله دين محمه د پومي -
 مه لاي پايه به رزي شار- و خيزانه كه ي به م شيويه بكا ته گالته جار و بابه تي
 سه رزاري قسه هه ليه ست و ده مشرپه كان و شهلتي و خوئيره كانى بازار، مردنه و
 به س. ئيستا چون برا گه وره كه ي هه مو نه مانه نه بينيت و نر كه ي ليوه نايه ت،
 ناچيته نه قله وه و چون باوكى چاوى له هه مو شتيك داخستوه و هيشتا نه وه ي لي
 چاوه پوان نه كات كه بچيته ناو كو بونه وه ي پوره شي نه و ناموكه وه،
 سه رسوره يته ره. ناخر نه و چون نه توانيت په ناي نامويه ك بدات كه ئيستا ئيتر له
 حه ره مي ماله كه ي نه واندا په نايه كي نوزيبه وه و نه وترتت نه وه نده پوي شكاوه
 كه بو هه لسه نگاندى ناستي ته سليم له موريد و ريژه ي راستگويي له ته لبي
 موراددا، پوزي ك ناره زوي له ژنيكي حه ره م كرده و داواي له مه ولانا كرده و
 له به رنه وه ي كه سيك ناره زايه تي ده ربرپوه، نارديه تي بو گه ره كي جوله كه كان
 بوئه وه ي گوزه يه ك شه رابي به كول بو بينيت. نه گه ر له به ر باوكى نه بوايه،
 قوتابيه كانى به نيوه نيگايه كي له يه ك چاوتروكاندا ئيسقانه كانى پياوه نقربلتي و
 چه نه بازه كه يان نه كرده توتيا. نه م هه موه بي ناوپويي و پوره شيه نايا بيانويه كي
 قورس نه بو به ناوي نه و فيركاريانه ي كه سيكي شيت بانگه شه ي بو نه كرد؟ چون
 نه كرا بي بينيت و شاخه لينه پويت كه له و مال و حوجره يه ي هه ميشه دهنگي
 قورنان و دهنگي لينكولينه وه و ته فسير و دوعا و پارانه وه ي بي وچان نه گه شته
 ناسمان له چاوتروكانيكدا دهنگي چهنگ و چه غانه و دهف و نه ي به رزيبته وه و
 سه كوي مزگه وته كه ي بوبيته سه ماغانه يه ك كه ده م به ده م له مه قامويژ و
 گورانبيبزياني سه رانسهرى نه رزه روم پر و خالي ببيت؟ نه و چون نه يتوانى بي بينيت
 كه باوكى ميژه ره ي له سه ر لابرده و كه وا و جبه ي فريداوه و ته نيا به كراسيكي

يەخە دپاوه وه له سهكۆي مزگهوتەكەدا ئەوهنده سهما ئەكات و بە پێوه
 ئەوستیت تا وهك مهینۆشهكانی كۆلانی جولهكهكان له پەل و پۆ ئەكهوئیت؟
 پورەشیتیشی بەسەر زمانهكانهوه بو كه ئەو تەنانەت له ناوهینانیان بە دەنگی
 بەرز داوای لیخۆشبونی ئەکرد و هەرگیز له دلوه بەرگی ئەوهی ئەنگرت خۆی
 بینەری كه شوههوايهکی گوناهاوی لهو شیوهیه بیت. فهقیكانی هه مو به یانیەك،
 هەرچیهك له كوچه و كۆلانهكاندا بەسەر زمانهكانهوه بو بۆیان ئەگێرپایهوه و ئەو
 له گەل ئەوهشدا كه گوناكانی وهك ئاگر ئەگپان، بەلام نەینهتوانی نرگی لیوه
 بیت. بیریشی له پاستی و درۆیی قسهكان نەئەكردهوه، تەنیا پۆژانه سەد تەزییح
 نەفرتی ئەنارد بۆ شەیتان و دارودهستهكەي كه دەستیان گەیاندهوه دلی باوكی.
 نەینهتوانی له باوكیشی خۆشبییت كه سەرەپای هه مو ئەو پارانهوه و شین و
 گریانانەي ئەو، نەك تەنیا چیتەر هەر پیتی نەخستهوه ناو مهجلیسی حوجره و
 قورئان خویندن، بەلكو به پاشكاوی له حزوری هه مواندا، گالتهی بهو قوتابخانه و
 حوجرهیهی باپیری ئەکرد كه بهخوینی دلی دروستیکردبو، خۆی به سوختهیهکی
 حەوت سالهی سەر له پیتی پیریکی حەلوا فروش ئەزانی و له شوپ و شەوقی
 فهرمایشاته ئالۆزهكانی هاواری شەوقی لیبهرزئەبویهوه. پیگەي پۆحانی بههه
 وهلهدی بهلخی و شیخی تیرمیزی و جهلالهدين مهولانا له قونیه له ناکاوئیکدا گۆرپابو
 به مهجلیسی كهیف و سهفای شه مسهدين محهمەد تەبریزي، خوری پۆش و کاولی
 سیفته، و سەرسوپهینهر بو كه پێژهی موریدهكانی پۆژ به پۆژ زیاتر ئەبون و له
 هه مو چین و توئیزیک - ئیتەر هەر له گهورهكانی چینی بالاوه وهك خاوهن
 بپوانامهكان تا كاسبهكانی بازار و بازرگان و گەنج و بهتەمهنهكانی قونیه -
 له ناویاندا ئەبینرا. ئەیانوت، كاتیك گه ورائی شار سەرکۆنهی شیخ جهلالهدينیان
 کردبو بههۆی زۆری شوینکهوتنی نەزان خەلكه پیشهوهرهكانهوه، هاواریکردبو كه
 هه ی ژنیه مهگەر شیخی سەرهمشقمان مه نسور خۆی ههلاج نەبو؟ كاتیك باوكی

كه له ئە دەبدا سەرنەوای بە ئە دەبان بو، جۆینی بەریش سپی و خۆشەویست و
 دلسۆزەکانی خۆی ئە دا و بە ژنانی ناوی ئە بردن، ئە و ئیتر چۆن زاتی ئە وە ی ئە کرد
 تکی لیبکات؟ هە ندیک جار حە زینە کرد پۆژیک له یە کیک له مە جلیسە کانیاندا
 ئە گەرچی بۆ نە هیشتنی سوسە کاریش بێت، بە شداریبکات، بە لام لای فە قیکانی
 تە ریق ئە بویە وە و هە روە ها بیریشی له ناو پوی حوجرە که ئە کردە وە که تا ئە و
 کاتە ش بە گرنکی پیدانی ئە و پارێزرا بو. له گە ل هە مو ئە مانە شدا زۆرێک له نە زر و
 وە قفە کان له حوجرە بێران، ئە و و فە قیکانی تە قریبە ن بژێویان نە ما بو و ئە گەر
 فتوای تە کفیر هیشتا دەر نە کرابو له وانە بو بە هۆی ریزی با پیرە یە وە بو هە روە ها
 خۆشەویستە له پادە بە دەرە کانی باوکی و هیممە تی خۆی بۆ بە ر دە وامی پیدان و
 بە پێوە بردنی کامل و بی که مو کوپتی وانە فیهیه کانی حوجرە که و تا پادە یە کیش
 نارامگری و خۆپاگری و ئومیدە واری گەرە کانی شار بە باشبۆنە وە ی بارودۆخی
 باوکی، ئە گینا هەر یە که له و دیمە نانە ی که له و پۆژانە دا پویاندا بو و بە سەر زاری
 هە مو شارە وە بو، ئە گەرچی تیلای ئاسایی نا، بە لام لانی که م تیلای تە کفیری بۆ
 باوکه شە یداکە ی ئە خستە ناو وە. له بە ر ئە مە ئە ویش هیچ رینگە چارە یە کی بێجگە
 له نارامگری و پشت نە ستوری بە رە حمە تی خوایی و دە روی ئیلاهی بۆ
 نە ما بویە وە.

پۆژە کان هەر بە م شیوە یە تینە پە رین و خە ریک بو یە ک سال بە سەر پودا وە که دا
 تێپە ریت درێغ که کارە که هەر پۆژە و خراپ و خراپتر ئە بو. کاری نامۆ که گە شت بۆ
 جییه ک که له بە ر دە م هۆ دە کە ی مە ولای پۆمدا دانە نیشت و بە پێی ناسینە وە ی خۆی
 داوای نییە تی دلی له سە ر دانکە ران و موریدە کان ئە کرد. شۆرشیکی گەرە له
 هە مو حالو بارێکە وە پویدا بو و بە هۆ کاریکی نە زانراو، شیتی و شە یدا یی عە شقی
 باوکی بو بۆ نە خۆشیە ک و هە مو شاری گرتبۆ وە. کۆلانە کانی قونیه له
 گەر مو کوپیدا گریان گرتبو. له هەر سوچ و کۆلانیکدا سە ما ئە کرا و هەر پۆژە و

كۆمەلى فېدائىي و مورىدەكان زىادىنە كۆرد. خۇ بە كەم زانين و لىبوردەيى و خەلك
 خۇشويستنى زياتر و زياترېوى باوكى، پەفتارى خالى لە گەوردەيى نواندىنى ئەو كە
 چىتر بە تەواوى خالىبو لە خۇبەگەوردە زانينە فەقىيەهەكانى، ھاودەمىي لە گەل
 كۆلانگەپ و مندالاندا، دلنەرمى بەرامبەر بە سەگە بەرەلاكرائەكان، دلدانەوہى
 پوسپى و دلستوانى بە حالى مەيخۆرەكان، چاوى ھەمو دانىشتوانى شارى ئەبلەق
 كۆردبو و ھەمىشە چىرۆكى پەر لە زىادەپەوى دەربارەيى ئەو دەم بە دەم
 ئەگىرپرايەوہ. دانىشتوانە جۇراوجۇر و چەند گەليەكەي شار كە سالانتيك لە ژىر
 پەستانى ئاغەواتە پۆمىەكان و ھەيمەنەي پۆحانپەت و توندوتىژى توركەكاندا،
 ژىابو، پزگار كەرەكەي كە پىگەي شۆپش و خۇ پزگار كۆردنى لە ژىر بارى ھەمو
 بەندوبارەكاندا نىشاننەدا، دۆزىبووہ و ھەمو پۆزتيك زيارەتكەرانى بارەگاي
 تاقانەيەك كە بىرەوہرى ھەستانەوہى پۆحى موسا و عيسا و موخەمەدى زىندو و
 پۆشن ئەكردەوہ، زياتر و زياتر ئەبو. زيارەتكەران بە نۆدى لە ھەژارتىن چىنەكان
 بون كە لە پىگەي دورەوہ ئەھاتن تا ئەم ھەلومەر جە نەيتنى ئامپىزە لە نزيكەوہ
 ببينن و تەننەت خۇشيان كەلكيك وەرىگرن، بەلام كاتتيك پىرەي
 چاوپنۆكيانلە بەردەم دەرگاي شىخ و موراددا ئەبىنى كە بەپونكردنەوہى خۇي بۇ
 ديارىكردنى پىژەي ئىخلاسى ھەر مورىديك، شىوازيكى چونە ژورەوہ و نيازتيكى
 ديارينەكرد، ھەلئەچون و تورپەيى، توشى جنىو و دەمشپرى و قسەي ناشرىنى
 ئەكردن. ھەر پۆژەو ھەراوھورىيەك بەرپابو. بە ھەمان ئەندازە كە خۇشەويستى و
 ناوبانگى عاشقى و پەرىشانى قەلەندەرى عاشق و مەستى قونپە جىھانگىر ئەبو،
 بە ھەمان ئەندازەش ئاستى پق و تورپەيى خەلكى قونپە لە پەفتارى (تەورتن) يەكە
 كە يەك پارچە خۇ بە گەوردەزانين و ناسازگارى بو، زياتر ئەبو. ھەمان چاوەپوان
 بون بوپرى بنويىنيت و خۇي بە تەنيا و بى مەولانا پىيەك بخاتە ناو كۆلان تا لە
 ھەر پىنج رىبوارتيك چواريان دەست بەدەنە خەنجەرى بەر كەمەريان، ئەو

خەنجەرانی که تەنیا لە بەر عەشق و پەری جەلالە دینی خۆشەویست و پەریشان لە
 کێلان دەرنەهینرابون. ھەر بێتاگاییەکی ئەبوە ھۆی ئەوێ لە یەك چاوتروکاندندا
 شارەگی وەك شولی بەھاری بپسینن، بەلام جاری بە پەستەین جەنێوکان
 پازیبوبون. لەوانە یە پێشتر ھیچ کەسێك باوەرێ نەئەکرد شاری سەد دەروازەیی
 کە خەلکی خوا لە ھەموو دین و گەلیك تێیدا شەپۆلیاننەدا، پۆژیک بتوانن لەسەر
 بابەتیک تا ئەو ئاستە کۆک ببن. ھەوا بۆنی خوینی لێئەھات. لە لایەکیترەوہ بێ
 سەرۆبەری، زۆربونی بیدعەچیتێ و ھەموو لایەك گرتنەوہی مەجلیسی مۆسیقا و
 سەما لە شاردا - تەنانەت ئەگەر پەیوەندیشیان بە مەجلیسی شەمس و
 جەلالەدینەوہ نەئەبو - کاسەیی سەبری فووقەھا و عالمەکانی سەرپۆژ کردبو. ئیتەر
 ھەموو شتیک لە سۆنگەیی ئەوانەوہ تەماشائەکرا. بەرھەیوان و میحراب و مینبەرێك
 نەبو کە تێیدا باس و چیرۆکیکی پورەشی ئەم مورید و مورادەیی تێدا
 نەگێریتەوہ. خۆشەویستی و ناوبانگی پۆژ بە پۆژ زیادبوی جەلالەدین مەھمەدیش
 ھۆکارێکیتر بو بۆ بزواندنی حەسودی عولەماکان کە ھەر لە زوہوہ دلایان لیتی پەر
 بو، بەلام تا ئەو پۆژگارە زاتی دەربەینیان نەئەکرد و بیانویان بەدەستەوہ نەبو.
 ئەم گروپە سودیان لە ھەلە پێشھاتوہ کە وەرگرت تا ئاوەکە ئەوہندەیتەر لیل بکەن
 و بیانویەك بدۆزنەوہ بۆ تەکفیر. دەنگۆی بەکارھینانی حەشیش و ھۆگر بون بە
 نێریازی و چاوبازیبیش لە دێر زەمانەوہ لە دەورۆبەری خانەقاکانی ئێران و بەغداد
 و پۆمدا بەھیز بو بو، بەلام ئەو پۆژانە ئیتەر ھەردەم چیرۆکیکی تازە لە خیرایی
 بلاوبونەوہی خراپەکاری لەسەر مینبەرەکاندا بلاونەبویەوہ و ھەمیشەش
 سەریکیان ئەگەراندەوہ بۆ رەفتار و بێ پەروایی مەلا و موفتی پێشوتەر لە
 بیدعەتکردن و پابەند نەبون بە شەریعەتەوہ. سەدرەدین قونییی کە لە عالمە
 پلەپلەکانی قونییە و ھەر لە سەرەتاوہ پکابەری مەولانا بو، درێفی نەئەکرد لە
 سودوہرگرتن لەم ھەلە بۆ ھەرچی زیاتر وێرانکردنی ناوی پەر شکۆی مەولانا. ئەو

شەمس و مەولانا و موریدەکانی بە پێشەوایانی گومرایی ئەزانی و (دنیا ناخری) پاگەیاندبو و لەسەر مینبەرەکان هاواری بارینی بەلای بەرزەکردەو و وشکەپۆکانی لە بەهیزکردنی ئەو شەپۆلەی کە شارەگەیی و یرانکردبو، زیاتر ئەبزواند. بەلام هیشتا بە هۆی ئاوپوی بنەمالەیی شیخ و چاوپۆشی و خوشەویستی گەرەکانی شارەو بەرامبەر بە ئەو، حوکمی هەلگەرانەو یان بیدعەچیتیدەریارەیان دەرنەکرابو. ئەلبەتە ترس لە پوبەپوبونەو هەیی خویناوی و دانیای نیوان وشکەپۆکان لە لایەک و خوشەویستانی پینگەیی عیرفان و لایەنگرانی شەمس و مەولاناش لە لایەکیترەو کە بەپونی بالی بەسەر قونیه دا کیشابو، پوبەپوبونەو کە یانی بە هەلپەسیراوی ئەهیشتەو. گەرانی شار بیراننەکردەو کە ئەبیت شتیک بکەن. نەئەکرا بارودۆخە کە هەر بەو شیوەیە بەردەوام بیت. قونیه هەوای بەر لە توفانی هەبو و هەموان هەر ساتەو چاوپروانی تریشقی هەرد بون.

هەوال لە دوای هەوال ئەهات کە مەغۆلەکان تا حەلب پێشپەرەویان کردەو. بریندار و هەلەتووەکانی شەر بە نەخۆشی درمەو لە دەوروبەری دەروازەکانی شاردا بلاوبوبونەو. دەریار، بۆگەن و لاواز بو بوو پەر لە دوپویی و فیل و تەلەکە و هەر جۆرە ئومیدیکیی لە خۆی گرتبوەو. هەموان ئەیانزانی قونیه لە ناوہو و دەروہو لە مەترسیدایە. لەم نیوانەدا تەنیا ئەو دوانە سەرقالی کاری خۆیان بون و هیچ دەنگۆ و ترسان و ئازاریک لە یەکدی جیانەنەکردنەو. خوداوەندگار تاکە بیزاری ئاشکرای خیزانەکەیی و حەرەم - بە تاییەت عەلانەدین - کەمیک لە شەمسەدینی تەبریزی کە ئەوی بە خۆری گیانەخشی و قیبلەیی ئاوات و پۆخی بالایی خۆی ئەزانی، دلی ساردکردبوەو. هیچ چاوپروانیەکی لە نامۆکە نەبو. بەلام نەینەزانی بۆچی خیزانەکەیی کە هەمیشە بینیبویان مەلی گیانی لە قەفەسی جەستەیدا چۆن خۆی ئەدات بە دەر و دیواردا و لە ویلبونی بە دوای حەقیقەتدا

ھەمو تەمەن و بونی خۆی لە گەرودا دۆراندووە و شەو و پۆژ دەست لەملانی
 سەرگەردانی بوە، سوپاسگوزاری ئەو عوروجە نین کە مامۆستایەکی بێھاوتا
 پیشکەشی کردووە، مامۆستایەک کە وەک نێعمەتێکی ئیلاھی دابەزیووە و دەرونی لە
 ھەمو ژەنگی بیزاری و پوچی و نزمی و پەستیەکانی پۆژگار پاک کردبوو و
 گیانی وەک ئاوێزەییەکی بلور ئاسا تاشیبو تا حیکمەتی ئەزەلی لە شیوەی
 پەلکەزێرینە یەکدا پاک و درەخشان تێیدا بدرەوشیتەووە و پێگەی تاریکی و نەزانی
 و بۆگەنی ئادەمیزادەکان پاکبکاتەووە. ئەو یەک پارچە نور و جوانی و پاکی پەها
 بو، ھۆکەشی ئەمەبو کە خەلکی ئەیاننوانی لێخۆشبین. بەلام چۆن بو کە
 نزیکەکانی لەم گەشەکردنە پۆحییە تێنەگەشتبون و وەک ئەو خۆشحال نەبون؟
 ئەو پق لە دلی و بانگەشە و زیادەپەرەییەکانی ئەھلی مینبەرەکانیشی بەباشی
 ھەستپێتەکرد و ئەیبەخشین لەبەرئەوھە ئەیزانی ئەگەر خۆشی لە جیتی ئەوان
 بوایە، رێک وەک ئەوان یان توندتر کاردانەوھە ئەنواند. لەبەرئەمە بە دلفراوانی
 زۆرەووە گفتوگۆی لەگەڵ ئەکردن و بە جوانی و نەرمیەووە ھێوری ئەکردنەووە و
 لەگەڵیاندا ھەلینەکرد. لەوانە کاتیەک تۆمەتباریان کرد بە بیدعەچیتی لە لێدان و
 بیستنی پویاب و چێژ وەرگرتن لەم ئامیرە و سەرزەنشتیانکرد و تۆمەتی
 تەکفیریان دایەپالی، سادە و بێتاوانانە وەلامی دایەووە: ئێمە حوجرە و وەقف و
 نەزەرەکانمان بە ھەمو شانوشکۆمانەووە بەخشبوو بە ئێو و بەم پویابەووە بێ
 کەس و داماو ماوینەتەووە، ئەگەر ئەتانەوویت ئەمەشتان پیشکەش ئەکەین تا چیت
 ھیچ شتیەک دلی دێوانەیی ئێمە خۆشحال نەکات. ئەم وەلامە، ملکەچ و لە
 ھەمانکاتدا زۆر زیرەکانە و چەند لایەنە، نەیارەکانی لە ھەلپێچان لە قاچی کەسیک
 کە بەپاستی ھەرچبەک کە ھیبو بەخشیبوی و ھیچی لە کەسیش داوانەئەکرد،
 بێجگە لەوھە لە حالی خۆیدا وازی لێبێنن، شەرمەزار کردبو. تەنانەت یەکیک لە
 متمانەپێکراوترین عولەماکانی شار فەتوای دەرکردبو کە ئەم جەلالەدین محەمەدە،

پیاوی خوايه و به سهرهاتی نه و جیاوازه له هه مو به سهرهاته کانیتیر. نه بیته وازی
 لیبهینریت، نه بیته هه روا ویلبکریت. خوی نه زانیت و خوی خوی. بیستنی
 فتوايه کی له م شیویه پشودریژینه وی زیاتر به رامبه ر به نازیزان و نزیکان و
 به تاییهت کوره جیگره وه که ی، نوری چاو و مایه ی شانازی هه ستیارتیر نه کرد.
 چاوه پانی نه وه ی نه کرد که نه مان لانی که م نالا هه لگری دژایه تیکردنی گیانی
 گیانانی نه و نه بن و هه رچیه کیش پوینه دا نه هلی جه ره می به تاوانبار نه زانی له
 بزواندنی میشکی کال و کرچی کوره که یدا. له وانیه نه گه ر توفانی پۆج و دهرونی
 نه و بۆ ساتیک دامرکایه ته وه و بواریکی بۆ بره خسایه، له وانیه نه گه ر نه و حاله ته ی
 که په یتا په یتا به سهر میشکیدا نه هات، هیلای سوریه سهر هه مو نه وه دا که
 بینیبوی و خویندبویه وه و باوه پی پی بو و کاری پیکردبو و پی خۆشبو،
 نه هینایا و له وانیه نه گه ر پۆجی توفان لیدراوی بۆ ساتیک دانه مرکایه وه و له که لک
 وه رگرتن له خۆری تازه هه له اتو به سهر جیهانی دهرونیدا له ته نیاییدا دانه نیشت و
 له نوره مه له کوتی و حیکمه ته نه زه لیه که ی شمس تیرنه بو و که میک خۆی له
 جیگه ی نه وان دانه نا، ته نانه ت نه گه ر بیتوانیایه بۆ ساتیک بگه رایه ته وه بۆ
 جیهانه که ی پیشوتیری و شهویکی هه یینی به خواردنی نانکی نیواره ی گه رموگور
 له گه ل شه بستانیه داخی دوری چه شتو و چاو به گریانه کانیدا تیپه پاندایه، نه و
 هه موه گله یی و توپه یی و سهر سوپمانه ی نه نه بو له و دوریه ی که نه وان له گه ل
 بارودۆخ و حالی مه ولاکه ی خۆیاندا هه یانبو. به لام حه یف که نه م بواره هه رگیز
 نه نه پره خسا. به سهرهاته که دریز بو و کات که م. شمس بۆ ساتیک لیتی
 دورنه نه که وته وه، وه ک دایکیت بو که له هه مو شوینیک ناگاداری منداله ساوا
 شیره خۆره که ی بیته: نه گه ر باسی گه شتی نه کرد ریگری لیته کرد، نه گه ر
 کتیبه که ی باوکی (فه وائیدی والید) که لالای پیر و مامۆستا که ی شیخی تیرمیزی
 نامۆزگاری کردبو که هه مو رۆژیک بیخوینیته وه، نه گرت به دهسته وه، له دوره وه

ئەھات و فرېئىنەدايە سوچېڭ. ئەگەر دىۋانى شىئەرى شاعىرە خۇشەۋىستەكانى -
 عەتار و سەنايى - كە لەگەلىياندا ژىابو، ھەئەگرت، گالتەي پېئەكرد. شەمس
 ھەۋارگەيەكى بۇ دىيارىكردبو كە يەكەم جار ئەبۋايە پېئى بگەشتايە، بەدەر لەمە
 ساتېك دەستھەلگرتن لە زانست و تاقىكردنەۋە و تەنانە ھەندېك جار تۈپرەيى و
 تەنپېكردن، مۇلەتپېدراۋ نەبو. ئەو چىتر سەر و گىيان و ئاۋرۇ و مېنبەر و حوجرە و
 ژن و مال و مندالى نۇراندبو و ھەزار درىغ بۇ ئەۋ ساتەي كە لە ھەر شتېكدا بېجگە
 لە رېنگەي كەمال بەسەر بېرېت، ئەۋ رېبۋارى ئاسمانەكان و عەرشى مەلەكوت بو.
 ئەبۋايە زەۋى و زەۋى نشىنەكانى لە ھالى خۇياندا وئىل كردايە: و ئەگەر بېجگە
 ئەمەي بگردايە، ۋەك زۆرىنەي رېبۋارانى پېئىشېن بېجگە بەخت پەشى ھېچ
 كەلكىكى ۋەرنەئەگرت. و مامۇستاكەشى ئەم دلەراۋكانە ئازارى ئەدا و ھەم لەم
 پۈشەۋە بو كە ئەگەر مۇلەتى خەلۋەتى بېجگە خۇي و خۇي بە پەۋانە ئەزانى.

ھەرەم نشىنە خۇيىن خۇشەۋەكانى ئەۋ دىۋ دىۋارەكان نەيانئەزانى
 دەردەكەيان بېنە كوي. ھەندېكيان نىزىكەي يەك سەدەبو لەگەل ئەم بىنەمالەيەدا
 ژىابون و لەگەل ئەم بىنەمالەيەشدا پۇژيان بە بانگى بەيانىيەۋە كرىبۋەۋە و شەۋانە
 بە دەنگى قورئان سەريان خىستبۋە سەر سەرىن و ئىستا ئەگەرچى بە ھەمويانەۋە
 بەرگەي خەمى پۈپەشى و خوانى بى نان و تانە و تەشەرى تانەدەران و دوزمىنى
 شادى پەقىب و جىيىي نەبۋاۋەي گەۋرە و مەۋلاكەيان گرتبو، بەلام لەۋەدا
 تىيامابون كە چى بگەن بە دەنگى نەي و پوياب و دەف و سەماي شەۋانە. لەۋ
 پۇژەۋەي كە خۇيان ناسىبو بېستبۋيان مۇسىقا ھەرامە. گۈيلىگرتنى سزاي
 بەدۋاۋەيە و چىژ لىۋەرگرتنى گوناھى گەۋرەيە. بەلام ئىستا، دەنگى مۇسىقا و
 ھاتۋاۋارى سەما كە لە سەكۆكەۋە ئەگەشتە ئاسمان، خەۋى لە چاۋى پېرەژنە
 نىۋە كەپەكانىش ھەرام كرىبو. ھەمو پۇژىك ئەبۋايە بېنەرى شىن و گريان و بى
 ئۆقرەيى زىاتر و قولتېرى ژنى گەنج و مندالە شېرەخۇرەكانى مەۋلاكەيان، و لە

هموشی خراپتر کوره نازهنین و ژیکه له که ی حهرهم، عه لانه دین محهمه د بونایه
 که عه سران نه هات و دهنگو تازه کانی بو نه گپرانه وه و فرمیسکی داخ و خهفت و
 غیره تی نه پشت و به داماویه وه، داوای پینگه چاره ی له داپیره و سه رسپیه کانیتری
 حهرهم نه کرد. هموانیش نه یانزانی نه و بیانویه کی تریشی هه یه بو هاتن بو
 حهرهم، به لام له و ساته ناسکه دا و به و هموه له خواترسی و هه لچونه دهرونیه وه
 که تییدا نه یانناسی، هیچ که سیک زاتی ورته کردنی نه بو ته نانه ت له ته نیایی و
 خه لوه تییدا. خوشحالیش بون که له ناو نه و هموه مهینه تییدا، لانی که م خزوری
 نه و، گهرمای خوشه ویستی نه به خشی به حهرهم به تاییه ت بو نه و منداله تازه پی
 گرتوه و دو منداله که ی کپراختون که پاش دایکیان به راستی گه وره ترین
 قوربانیا نی سیبهری دیو ناسای پیاوه ناموکه بون به سه ر ناسمانی حهرهمه وه.
 هه رچه نده - خاتونی خاتونان و که له ژنی به نازپه روه رده ی قونیه - له وپه پی
 سه ربه رزی و لیبورده بییدا به رگی نه گرت و هه رچی زیاتر زهردتر و لاوازتر نه بو،
 هه رچه نده ددانه کانی به هوی زوری موته که شهوانه ییه کان و بیستنی قسه نابه جی
 پوزانه ییه نازاربه خشه کانی نه زان خه لکه که وه زامدارتر و خویناوی تر نه بو و
 هه رچه نده ده رده داری و په ریشانی له هه مو لایه که وه ته نگیان پیته لچنیبو، زیاتر
 لیوی له سه ر لیو نه نا و بیده نگیی کردبوه پیشه، له و ماته مه دا نه ییتوانی چی بکات
 بیجگه له رشتنی فرمیسکی خویناوی؟ میرده خوشه ویست و نازداره به سوزه که ی
 بو بوه بوکه له ی دهستی قه له نده ریکی پیر که بو هیچ جوړه ده سندریریه ک
 ته نانه ت بو سه ر خاتونه کانی نه و بنه ماله به ناوبانگه هیچ سنوریکی نه نه ناسی.
 که سیک وریا و زرنگ پیی راگه یاند که شه مس داوای ژنی له حهرهمی
 خوداوه ندگار کردوه و میرده که ی نه وی خه لاتکردوه، نارزه وی کرد نای خوژگه
 هه رگیز نه هاتبا یه دنیا و بینهری سه رشوی و بی پیزی که له م شیوه یه نه بوا یه.
 له گه ل نه م هه موه شدا کاتیک کوره گه نجه که ی له گه ل عه لانه دیندا هه لچون و په گی

غیره تیان جولای تا له ماله وه بیبهن بۆ باخ، ورتهی له دهم برین و ناویکی پاکى به دهستیاندا کرد و وتی: هه موتان باش بزائن! تا هه ناسه یهك له م لاشه ماندوه مدا مابیت، چاو له پتی میرده که م دانه نیشم.

ئه گهر ئه و بیویستایه بهرگه ی له مانهش خراپتری نه گرت، هه رچه نده ئه شیزانی میژو هیچ کاتیک وه لامیکی شایسته ی نه م نارامگریه ی هاوسه ری ناوداره کانی پۆژگاری به پیژ و نرخه وه نه داوه ته وه. به لام ئه و گرنکی به میژوی درۆزن نه نه دا، ده رده دلی له گه ل دروستکه ریکدا هه بو که به بهرگه گرتنی باریکی نو مانگی قورس و نارپه حهت و نازار به خش له سکی ژناندا فیزی لیبورده یی کردن. ئه و جییه ی که فیلی ئه و هه ر له نه زه له وه ئه م پۆلانه ی به خشیبوه وه و بیجگه له بهرگه گرتن یان ته نیایی و پوره شی هه لېژاردنیکیتر له نارادا نه بو، ئیدی که سانیتز چون ئه یانویزا ده ست بخره ناو کاروباریه وه؟!

ئه وان به بق و بیزاری و نه فره تی جگه ر سوتینی شاراوه و ناشکراوه هه مو پیویستیه گله یی مه نده کانی مه ولاکه یان به جیه تینابو، تا جیه ک که چیتز نه ئه و تا قه تی بینینی ئه وانی مابو نه ئه و زیندانیا نه ش چاره یه ک. له چواردیواری حه ره میشدا وه ک شار، به پونی ئه کرا هه سته بکریت تۆفانیك به پتوه یه. ترسی هه موان، زیاتر له سه رپۆژبونی کاسه ی سه بری عه لانه دین بو که له جیاتی خوین ناگر له ده ماره کانیدا ئه گه را. هه موان نیگه ران بون که نه وه ک له کۆتاییدا ئه و ناماقولیه بیزاراوه له م گه نجه بوه شیتته وه که چه ندین جار ده ریبریوو: ده ستدانه پشتنی خوینی ته ورپزیه که.

سه رانسه ری قونیه دامای و په ریشانی گرتبویه وه. چیتز ئاوه ز نه له شار، نه له مال، نه له حوجره، نه له خانه قا، نه له سه ر و نه له دلدا کاری خو ی نه ئه کرد. که شه وه ای قونیه به تۆفان ئاوس بو.

تۆفان

كاتىك بەيانى ئەو پۇژە لەناكاو ئەو ھەورە بروسكەيەى كە ھەرەم و ھوجرە و شار و ھەمو ئەرزە پۆم چاۋە پوانى بون، شارى لە خەو ھەنوچكە راپە راند، زۆرىك و ايانزانى ئەو ھى كە نابىت لە نىوان باوك و كوردا پوبىدات، پوبىداۋە. ھەموان، بە سەر و پى خاوسى لە ھۆدە و ژورەكان ھاتنە دەرەو ھە تا بزائن ئەو نەپە نامرۆبىيە لە گەروى چ كە سىكەو ھە بەرز ئەبىتەو ھە و چ دەرديكى بى دەرمان يەككە لە نىشتە جىبەكانى ئەو مالا تاعون لىدراۋەى ناچار كىردە بە ھاوارىكى لەو شىۋەيە، كاتىك مەولانا جەلالە دىنيان بىنى كە بى كلاو و مېزەرە پوخسارى گېرى گرتو ھە يەخەى دارنىو ھە، بە پى پى پەتى بۆ ئەملاو ئەو لا رانەكات و ((كوا؟ كوا؟)) ئەلەيت، دىسانەو ھە كەس ھىچ تىنە گەشت. كەس زاتى پرسىارىشى نەبو. تەنيا كاتىك بە ھائە دىن - مەھرەمى رازى باوكى - بە شلە ژاوى گەشت و گرتىە باو ھەشى و دەست و پى ماچكرد و بە شىن و شەپۆرەو ھە پرسىارى پوداۋە كەى لىكرد، بە پونكردنەو ھى پچر پچرى خوداۋەندگار ھەموان تىگەشتن ئەبىت كارە ساتىكى گەورە بە سەر پىر و مورادى ئەو! شەمسى تەبرىزىدا ھاتبىت. زۆرىك بە نارە ھەتى توانيان شەپۆلى ئەو سەرسورمانەى كە بەرپۆرەبو دلەيان لەت بكات، بشارنەو ھە.

كاتىك مژدەكە بە حەرەمدا بلاوبويەو، زۆرىك بەھۆيەو لە خۆشىدا خرۆشابون، بەلام بەو حالەو كە خوداوەندگار ھەيبو، ھيچ كەسيك زاتى زەردەخەنەيەكيشى نەبو. بەھائەدينىش دەستىكرد بە نركە و نالە و بە دودەست كيشان بەسەردا و بە دەورى خۆدا سوپانەو و نالين كە ((پيرەكەمان بۇ كوئى پۆشت؟ چى ليھات؟ بۆچى واى ليھات؟)) و بە ھاتوھاوارەو لەگەل باوكيدا سەريانكرد بە ھەمو ژورەكاندا. بيجگە ئەو و مەولانا ھيچ كەسيك تاسەى دۆزينەوھى ئەو ونبوھى نەئەكرد.

پاش يەك سال و شتىك كە بەسەر خەلكى ئەو شارەدا وەك سالتىك تىپەپيپو، لە كۆتاييدا ئەوھى كە ھەموان لە ناخى دلەو ھارەزويان ئەكرد، پويدابو. وەك ئەوھى دياربو نامۆكە بى ھەوالدان و بەشەو سەرى خۆى ھەلگرتبو و سوپاس بۇ خوا كە ھيشتا كار لە كار نەترازابو، پۆشتبو. زۆرىك پيشبىنى خراپترىان كردبو لەوھى كە ئەو خۆى بە ئاسانى بھوات. سوپاس بۇ خوا نە خوئينىك پزا و نە پەردەى ھيچ حورمەتىك درا. قونىيە پاداشتى ئارامگى خۆى وەرگرتەو و خۆ بە خۆ بەلاگە لەناوچو. بەلام ئەھلى حەرەم لە ترسى ئاشكرا بونى نھينىيە شاراوھەكەى دەرونيان تواناي سەيركردنى ناوچاوى يەكترىيان نەبو. داماوانە و ايانئەزانى ئەم پەلەقاژە بەھۆى ئەو دوعا و ويرانەو بوھ كە ئەوان شەو و پۆژ بۇ ئەو دەنگودارەيان ئەنارد. نەپەيەكى وا لە گەروى خوئينىنى مەولاناوھ بەرەو ئاسمان بەرزئەبويەو كە ھەمويان لە جىتى خۆيان وشك بوبون. ھەندىكيشان لە بينىنى ئەو لافاوى فرميسكەى كە لەسەر پوخسارى جواميرى مەولاكەيان شەپۆلى ئەدا بى وىست ئەگرىان. ئەو سنگ دراو و پى پەتى تا گيانى تيامابو ھاوارىكرد و لەم ژور بۇ ئەو ژور، لەم پتەرەو بۇ ئەو پتەرەو و لەم بازار بۇ ئەو بازار پايئەكرد. ئىوارە مورىدەكانى بە جل دراوى و خوئينى پى داھاتو و ھىز لە بەربراوى ھىنايانەو بۇ مالەو، مالىك كە ئەو ئەھلەكەى ناوى لە ھەموان زياتر بە تاوانبار ئەزانى لە ھەلھاتنى

خۆشەويىستەكەيدا، مالىك كە ئارەزى ئەكرىم ئاي خۇزگە لەگەل شەمسدا پىي تىنەخستايە و نەزانى و بىرتەسكى نىشتەجىكانى ناوى، لە كۆتاييدا ھەلۇ بەرزەفەرەكەيان نەتۇراندایە. لە جىياتى ئەمە ئەو خۇشى باش ئەيزانى چۇن تۆلە بىكاتەوہ. لەبەرئەمە دەمى گرتەوہ لە خواردن و قسەكردن. ئەگەر لەبەر پىيدا ئاگرىان لە خۇيان بەردايە، ھەر بە لالوتىشەوہ سەيرى نەئەكردن. ئەو ئىتر كارى بەسەر ئەم ھەسودە سوكانەوہ نەبو. پۇچو بەناخى خۇيدا و دەرگای لەسەر خەلك داخست.

قونىە دەستى ھەلگرتبو. خەلكى كۆمەل كۆمەل لە ھەمو چوارپىانەكاندا وەستابون و ھەر كەسە و لىكدانەوہيەكى ھەبو. سەرەپاي ئەو كارىگەرە زۆرەى كە دلى شارەكەى توندكردبو، ھەندىك شەربەتيان ئەبەخشىەوہ، ھەندىك شىرىنيان دروستنەكرد، ھەندىكشى نوقل و نەباتيان ئەبەخشىەوہ.....

مژدەيەكى گەرە بو پۇشتنى نامۆكە. شارەكە يەك پارچە ھاتوھاوارى تىكەوتبو. لە خودى سولتانەوہ تا گسكدرى قەحبەخانە ئاگادار و خۇشحال بو بون و لەگەل ھاودەستەكانياندا خۇشحاليان ئەنواند. كەسنىكت نەئەدۆزىەوہ بە جۆرىك لە جۆرەكان لەو ساحىرە پىرەى كە پىي خستوہ ناو شارەكەياندلىزىز نەبوپىت. كەشووھەواى تازەى شار تازە ھاتوى ئەخستەوہ بىر جەژنە ئەفسانەبىيەكان. وەك بلتى خەلكى بۇ سوپاسگوزارى پزگاربونى شازادەكەيان لە چنگى دىو، جەژن ئەگىرن. لەم نىوانەدا تەنيا ھەر ئەو شازادە نازدارەى شار بو كە ھالى زارى لە كۆستى دىوہكەدا دلى بەردناساى ئەتواندەوہ. ئەو ماپويەوہ و دو سى كەس لە يارانى نزيكى: زەرکوبى قونىە و كوپە گەرەكەى و تازە مورىدە گەنجەكەى - ھوسامەدىنى چەلەبى - كە بە راستگويىەوہ شىنيان ئەگىرا و چلە نشىن بو بون.

شار له نامۆ نه خوازراوه که پاريزرا بو و هموان نومیده وار بون که به زوی مهولاکه یان خه می دوری له بیربکات و وهک رابردو زیاره تکه رانی له مرؤف دوستی و عشق و به ها بهرز و بالاگانی خوی سودمه ند بکات. چیتر نه و ته ورزیه چا و چنۆکه له وی نه بو تا له بهر دهرگای مهولانادا دابنیشیت و هر که سیکی نه ویت دهریبکات و هر که سیکی ویست قبولی بکات.

عوله ما و نه هلی حوجره که نومیدیان به کوتاییهاتن به مه جلیسی مؤسیقا و سه ما زیاتر بو بو که له قونیه دا له نانی شیوانیش پیویستتر بو بو. نه وان له و باوه په دا بون که نیستا نیتر نه توانریت له گه ل کوره شهیداکی به هاء وه له دا گفتوگو بکریت و بییه نه وه سهر نه قل. ته نیا نه و نامۆ که پۆکه بو که نه هلی گفتوگو نه بو و هر عالمیک له گه لیدا دانیشتبو به تیری تانه ی تال و جنیو ناسا دهری په راندبو. هموان له سهر نه و برویه بون نه کریت بارودوخه که بگیریتته باری سروشتی خوی. به لام جاری نه بیت نارام بگرن. به لام تا که ی؟ یه ک پۆژ، دو پۆژ، یه ک ههفته، دو ههفته، یه ک مانگ دو مانگ تیپه پی و مهولانا ناماده ی بینین و گفتوگو کردن نه بو له گه ل هیچ که سیکدا. له سهر پیداکری و پارانه وه ی کوره خوشه ویسته که ی، ته نیا به خواردنی نانی وشکی له ماستی ترشدا تریتکراو پازی بو. جلی شینی له بهر کردبو، شهو و پۆژ ته نیا سه مای نه کرد و به ده وری خویدا نه سوپایه وه و له مه دحی عاشقه هه له اتوه که یدا غه زه لی نایابی نه چری، به تایبهت پاش گه شتنی نامه یه کی بی ناو نیشان له یاره وه که تیدا پیداکریه کی زۆر کرابو له سهر دوری گرتن له خه لکی. نه گهر سه یری نه و که مه که سانه شی بکردایه که ریگه ی هاتنه خه لوه ته که یان هه بو، نه یه بینین. خوی ته نیا بو، وهک بلتی نه و په یوه ندی نه به دهره وه و دهره وه بیه کانه وه هه بو، نه قسه و نه هیچ هویه کی په یوه سستی. ناگردانیکی دروستکردبو له تاسه ی خودی جهسته سوتاوی، هه مو

پۆژتیک ئەوەندە لە تەوافیدا پێی بە ئەکوتا بە زهویدا و ئەیخویند و ئەیچەری تا لە پەل و پۆ ئەکەوت.

نیگەرانیەکان بەرە بەرە زیاد بونەو. ترس لە دەستدانی ئەو نوری چاوە هەر ساتە زیاتر بەهیز ئەبو. جەستەى وەك قامیشیکى سوتاوی لێهاتبو که هەر نەسیمیک ئەیتوانی خۆلەمیشەکەى بلاوکاتەو. ئەبوايە بیریان لە پێگە چارەبەك بکردایەتەو. لە حەرەم کاری هەموان بو بوە داوای لێخۆشبون کردن. راست بو که ئەوان هەمویان ئارەزوی مردنی تەوریزیهکەیان لە خوا ویستبو، بەلام نەك بەو گرانیەش، نەك بە بەهای مردنی بەرە بەرەى مەولای بیتاوان و خۆشەویستیان، نەك بە بەهای ئەو هەموە داماوای و پەڕیشانیە. هەموان دەستیان درێژکردبو و داوای لێخۆشبونیان لە خوا ئەکرد که خۆ نەویستانە بو بونە هۆی ئەو هەموە ئازارە بۆ ئازیزەکەى دلایان. کار گەشتە جێیەك که ئامادەبون ئەگەر بزانی ئەو بەلایەى گیانیان لە کوێیە، بکەونە سەر دەست و پێی و بیگیژنەو تا چیتەر ئەو گیان سوتاوە لە بەیانی تا شەو و لە شەو تا بەیانی، بە بێ ئۆقرەیی خۆی نەکویتت بە دار و دیواردا. یاران هەمویان پەیکیان نارد بۆ هەمو لایەك و ئامادەبون بە هەر نرخیک بوە بیگیژنەو، بەلام وەك بلێی بو بوە دلۆپیک ئاو لە بیابانی لماویدا. مەولانا خەریکبو تیاچیت و هەموان، هەم خۆیان و هەم ئەوانیتریان بە تاوانباریی زیاتر تۆمەتبار و سەرزەنشست ئەکرد. گەرەکانی شاریش هەمویان پەشیمان بون، ئەگەر پۆژتیک دانیان لە تەوریزیهکە تیز کردبوەو، یان بە مەبەستی بە سزا گەیانندی دەستیان بۆ خەنجەرەکانیان بردبو، یان لە ژێر لێووەو جینیوی تالیان پێدابو، لە ئەنجامی کارەکە بیئاگابون. تا ئەو پۆژگارە هەلومەرجیکى لەو شیوہیان نە بینیبو و نە بیستبو. سوتانی جەلالەدین جارێکیتر ئاگری بەردایەوە شار، ئەم چارەیان ئاگری پەشیمانی. وای لێهات که هەموان داخیان بۆ ئەو پۆژانە ئەخوارد که مەولاکەیان ئارام و شەرمەن وەك ساوايەکی تیر

شیر و رازی له بهردهم ته ورزیه که دا دانه نیشته و چاوی گوئی لی غافل نه نه کرد.
 تازه نه گه شتنه نه و ده رکه ی نه و که کاری به سر که سه وه نه بو، هیچی له که س
 نه نه ویست، با شتر نه بو وازیان لی بهینایه؟ نه گه که سانیتز به ناوی نه وه
 هرزه بیان نه کرد، گوناھی نه و نه بو. به لام په شیمانی چیتز سودی نه بو. له ناو
 همو موریده کانی خوداوه ندگار، پیشه وهر و کومه لی گه نجان که له هموان زیاتر
 له گه ل شه مسدا خراب بون، له هموان زیاتر تو قره یان له بهر برابو. نه مان به
 سر کرده یی سه رۆک و رابه ریان حوسامه دینی چه له بی که دل و دین فیدا که ری
 خوداوه ندگار بو به تنگ هاوکاری و پیگه چاره دوزینه وه بون و له گه ل نه وه دا
 که خو یان دزایه تی سه رسه ختیان هه بو له گه ل پیره که دا نیستا، نه هلی حوجره،
 عوله ما و شه رعزانه کانیاں له هه له اتنی نه ودا به تاوانبار نه زانی و په لوپویان بۆ
 قسه کانیاں زیاد نه کرد. مه لاکانیش چیتز نه یان نه زانی نه بیت خوشحالبن یان
 په شیمان. سه ره پای نه وه ی هۆکاری خرابه کاری ملی خوی گرتبوه بهر و پوشتبو،
 به لام ونبونی نه و و دل سوتانی نه م محمه د جه لاله دینه ناشوبگیره خه رمانه یه کی
 له سته ملیکراوی و پیروزی به ناو و بیره وه ری نه و به خشیبو. نه وان باش نه یان زانی
 که نه زان خه لکه که هه میشه سته مدیده په رستن. له دیدی نه زان خه لکه وه هر
 که سیک به هر هۆکاریک، ته نانه ت به دهستی خوشی بدات به زه ویدا، داماو یکی
 سته ملیکراوه و هر که سیک به پاسه ری وه وه ستابیت، به دلنیا ییه وه سته مکاره.
 پاستی یان ناپاستی نه م باوه په ش هیچ گرنه نه بو. گرنه نه وه بو خه لکه که
 ناکوکیه کانیاں له گه ل پیره که دا له بیر کردبو و چیروکیان به بالای سته ملیکراوی و
 تامات و که راماتیدا هه لته دا. باره که سه خت له سودی ته ورزیه که هه لکه پابویه وه.
 هیچ که سیک نه یته توانی باوه ربکات که پیری عارف و ماموستای گوره و رینواری
 پیگه ی له خواترسان که هموان به تنگ دوزینه وه ی سه ره داوکیه وه ن، هر نه و
 پیره نه فره تی و بیزاروه ی ماویه که له مه و به ری شاره که له کاتی پوشتنیدا چند

پۆڭتیک یەك له دوای یەك جەژنیان گێرَابو. موعجیزە ی گەورە ی عەشق رویدابو و ئەمە کاری ئەو سوتاو و عاشقە راستەقینە یە بو. ئەمە بۆسۆی خوداوەندگار بو کە جیھانی گرتبوەو. شار ئەوئەندە له بلیتسە ی چاوەپوانیدا سوتا تا له کۆتاییدا مەوالت گەشت کە له شام بینویانە. پۆژنەگەشتە عەسر، کاروانیکی تاسەمەند بە کیسە ی زێر و بە سەر قافلە یی چەلەبی بەهائەدین پەوانە ی شام کرا. خوداوەندگار پێداگریو کە خۆی بپروات بەلام پۆژوگرتنی بەردەوام و شەونخونی و دلتەنگیەکانیتر بواری سەفەری تا دەروازە ی قونیه شی پێنەدا، تا چ بگات بە پێگە ی پەرناشوب و شەر لیکەوتوی حەلەب و شام کە مەزاران مەترسی و کیشە ی تاقەت پڕوکیانی له پیش بو، کۆرە جینشینە کە ی مەولانا، بە پێداگری و پارانەو و بە سویند خواردن بە خوین و شەرەف کە ((تا یار لەگەل خۆی نەهینیتەو، نەگەریتەو)) وەرپێکەوت.

هیشتا کاروانە کە له پێچی کۆلانی حوجرە کەو دەرنەچوو کە چاوەپوانیەکی بەرگە نەگیراو چنگی گیرکرد له پۆحی نیوہ گیانی مەولانا: ئەگەر نەبەت، چی؟ ئەگەر گەنجیکی کەرچ و کالم ناردبیت بۆ ئەرکیکی سەختی لەم شیوہ یە، چی؟ ئەگەر لەسەر سروشتی ناسک و زو زویر بوی شەمس گران بکەویت کە خۆم نەپۆشتوم، چی؟ ئەگەر ئەو کیسە زێرانە ی پی بەس نەبیت لەگەل کاروانە کە دا ناردومە، چی؟ خوایە کافرەکانیش دیلی ئەم دەردی دابران و چاوەپوانیە نەکە ی کە منت کرد؟ چۆن ئۆقرە بگرم؟ و خۆزگە تا دور نەکەوتنەتەو، خۆم بگە یەنم و لەگەل کاروانە کە دا بکەومە پی.

بە سەر و پێی پەتی له هۆدە کە ی پایکردە دەرهو، بەلام هیشتا نەگەشتبوە حەوزی دەستنوێژگرتنە کە، وەك مەلی پیکراو، کەوتە سەر زەوی. شەقار شەقار و زار و زەبون.

چە لەبى بەهائەدینی زرنگ کە زۆر باش لە حال و بارودۆخی باوکی ئاگاداربو،
 حە کیمیتی ئەواند و هەمو پۆژیک نامە بەرێکی بە تیچونیکى زۆرەو ئەنارد و
 هەوالى بەرەو پیتشچونی کارە کە ئەناردەو. کاتیک هەوال گەشتەو کە حەزەتی
 شەمسیان دۆزیو ئەو و پازیان کردو بەگە پیتەو و مەولانا نامەى مە عشوقى
 هەلگری پەيامى سلو و شەرمە زارى بەرامبەر بەو هەموه گرنگی پیدانەى کە
 خوداوەندگار پیتشکەشى کردو، بە پەنجەکانى خۆى سۆى و خستیه سەرچاوى،
 کەمیک ئارام بویەو، دیسانە وەش لەو ساتە بەدواوە دەستیکردەو بە چاوە پانى،
 بەلام ئیتر نەک بە ترس و لەرزەو، بەلکو ئەم جارەیان زەوى و ئاسمان مژدەى بە
 وەسلیان ئەدا.

ئەلبەتە خۆى چاوە پوانى زۆر ناپەحەت بو، بەلام نەک بە ناپەحەتى ئەو سى
 مانگەى کە گوشت و پیتستی وەک گەلایەکی سوتاوویان لیها تبو و ئیسقانه کانى وەک
 خۆلە میشیکى توتیایى. دەردى جیایى لە کوی و چاوە پوانى وەسل لە کوی؟
 شەرمە زار لەوہى بەرامبەر بە کەسانیتەر ئەنجامى دابو، بەردەوام کاتەکانى بە
 داواى لیبوردن کردن و دلدارى و سوپاسگوزارى لە مە عشوقى راستە قینە و گیانى
 گیانانى لەسەر بەرمال تیتە پەپاند، یان بانگى لیبەرز ئەبویەو و ئەسورایەو:
 رینگە ئاوپرژین بکەن چون یارم بە رینگاوەیە.....

- ئەمە سەرمتای یەکنیکە لە شیعەرمانى مەولانا لە دیوانى شەمسى تەبریزیدا کە بۆ بەخیرها تەوہى شەمس نوسیویەتى.

رینگه ئاوپر ژین بکه ن...

له کوتاییدا پۆزی وه سل گهشت. بیست نیراوی خوداوه ندگار له گه ل نوری چاوی، چه له بی به هانه دیندا دل به ره هه له اتوه که یان گه یانده ده روزه کانی قونیه، به لام به بهرگه گرتنی هه زار ناز و عیشوه که گیانی گه نجه که ی گیانه سه ر کردبو. جارنکیشیان له چه له ب و بی پیشه کی سه ری سواریه که ی سوپاندبو به ره و باشور و په شیمان له و په یمانه ی دابوی نه یویست هه ر له وی بگه رپته وه که پۆج به بهر گه نجه که وه نه ما و ده جار مرد و زیندوبویه وه تا توانی دوباره بیگپرتته وه سه ر رینگه ی باکور.

له و نێوانه دا که زه ره نگر و په یکی تایبه تی به هانه دین هه واله که یان گه یانده مالی مه ولانا تا ساتی وه سل، جوانترین شیعره عاشقانه کانی جیهان هونرانه وه. وه ک بلتی فیل و ته له که ی ئوستادی نه زهل بو که یه ک جار و بو هه همیشه قولی و گه وره یی شهوقی ناشقه راسته قینه کانی له ساتی وه سل و یه کبوندا، وینه نه کیشا. یه ک جار و بو هه همیشه ! دواتر هه رگیز هیچ که سیک نه گه شته نه و پله یه له شوپ و شهوق و هیچ خامه یه ک نه گه شته نه و لوتکه یه ی خه یال.

مەولانا ئەبویست خۆی بۇ پیشوایی مەشوقەگە تا دەروازەگە بېرات، بەلام
لە تاسەمەندی زۆردا، نە پىی لە دوی ئەهات، نە دەستی، نە چاوی و نە زمانی.
ئەترسا مەست ببیت و شیت ببیت و دیسانەوہ ئابروی بېزیت. ئەو باکی نەبو، بە
ئەندازەى پتویست ناوبانگی شیتیتى بە جیھاندا بلاوبوبویەوہ، بەلام لەبەر خاتری
کەسە نزیکەکانی ئەبوایە خۆی بگرتایە. ئەبوایە لە مالەوہ چاوەروانی بکردایە.
ئەسلەن چۆن ئەیتوانی یەکەمین ساتی دیدار لەگەل کەسانیترا دابەش بکات!
بھیلە با ھەموان بېزۆن و لای دەروازەگە ببینن و دواتر بیدەنەوہ دەست ئەو.
ھیشتاش باوہری نەئەکرد کە بەراستی وەسلێک لە ئارادا بیت. خۆشبەختی
ھەمیشە ھاوپی ناباوەریە.

ئاخر بەو شتوہی کە ئەو پیرەگەى ئەناسی، ئەو پۆحە سەرشەق و پام نەبوہ،
ئەو سەرپنچیکارە لە زەوی و ئاسمان، ئەو یاخیەى زەمان و ھەلھاتوہى پۆزگار،
ئەگەر دیسانەوہ ھەلفریبا، بۇ ھەمیشە ھەلئەفری. گەرانەوہى پىی تینەئەچو.
دیسان بەخۆی ئەوت: خۆ ھەمو سەربانەکان سەربانی خوداوەندگار نەبون. ئەم
پاوچىە خۆیشی دیلی ئەم داوہیە. پىی بە تەلەکەوہ بوہ. لىرە پاوچى و نیچىر
بونەتە یەک، پزگار بون نىہ، ئەگەر پیتەوہ. گەراوہتەوہ. ئیستا تەنیا ھیندەى
ھاویشتنی تىرێک لە منەوہ دورە. ئەوسا بەرەو دەرگاگە راینەکرد. ھەناسە بپکەى
تینەکەوت. بە شین و گریانەوہ دەستی ئەگیراندە چوارچىوہى دەرگاگە تا
یارمەتى بدات لە دان بە خۆگرتندا. چىتر دوعاش ھىچ سویدیكى پینەئەگە یاند. بى
ئۆقرە بو، بى ئۆقرە. ئەو ھەموہ پىازەتە چى لىھات کە لە پامکردنى دەرودنا
کیشابوی. بۆچى چىتر ھىچ شتىک ھىورى نەئەکردەوہ.

ھەمو ئەھلى قونىہ پۆشتبون بۇ دەروازەى گەورە بۇ پیشوایی لە شەمسى
بالدار. بالدارىک کە بە ھەزار ناز و لاواندەوہ و نەز و نیاز نەئەگەراپەوہ بۇ ھیلانە.
کاتیک لە ھەلب پەیمانشکینى کردبو و ئەبویست ھەر لەوى بىنیتەوہ، بەھانەدین

به مهرگی خوی و باوکی - که له کاتی نه گه پانه وهیدا شتیکی چاوه پروانکراو و له وانیه دلنیاش بو - سویندی دابو و نازی هه لگرتبو و شهرحی حالی بۆ کردبو و دانی بۆ داگردبو و موریدی و غولامیتی بۆ نواندبو تا دوباره له گه ل خوی هینابویه وه بۆ ئیره . به شیوه یه ک که ته نانه ت شمس خۆشی - دور له چاوه پروانی و سروشتی خوی - شهرمه زار بو بو و ستایشی زۆری کردبو . له ده وروبه ری ده روزه که دا شهریکی بیده نگ هه لگیرسابو . هه مو پیاوانی قونیه - هه ندیکیان له بهر سوسه کاری ، هه ندیک بۆ سه لماندنی بی لایه نی و ده رخستنی نه وه ی که نه وان هۆکاری نه م دورکه وتنه وه تاله ی نه و نه بون ، به لام ده ستینه نقه ست له بهر خۆشه ویستی خوداوه ندگار و بۆ به شداربون له خۆشی و شادی گه وره ی نه ودا - نه و پۆژه له به یانی زه وه له ژیر خۆره تاوئیکی که مپه نگدا که په نگیکی خه یالایوی و ناواقیعی به خشیبو به ده شته کانی ده وروبه ر ، له چاوه پروانیدا وه ستابون . ته م له ئاستی زه وی به رزنه بویه وه و لیزه و له وی به لقی دره ختیکه وه ، چه ند که لایه کی په نگ زه رد له گه ل بادا سه مایان نه کرد . نه و حه شاماته و نه و هه موه بیده نگیه . له وی چاوه کان له جیاتی زاره کان قسه یان نه کرد .

په شایی کاروانه که به ره به ره نزیک نه بویه وه . گه نج و پیشه وه ره کان که له هه موان زیاتر هه په شه و گوره شه یان له شمس کردبو ئیستاش له هه موان زیاتر بی ئوقره بون ، جییان به خۆیان نه گرت . له ناکاوه مویان به هاتوهاواری جه رگبر و سنگ درینه وه رایانکرد به ره و پیری . له وانیه نه گه ر پیره پیاوه که ببینیان له ترسی گیانی خوی هه لبه اتایه . وه ک بلئی نه یانویست نیچیره هه له اتوه که ی مه ولاکه یان به ده ست و پی به سترای بده نه وه ده ستی تا هه رچی زه گیانی پاکی له سزای هيجران پزگاریکه ن . ده روزه ی گه وره ی قونیه له پاشتریش چیتر بینه ری پیشوازیه کی له و شیوه یه تاسه مه ند ، پرشکو و راستگزیانه نه بو . پیشتریش به خۆیه وه نه بینیبو . له سه ر ده ست شه مسیان برده مالی خوداوه ندگار .

هه مو پيشوازيكه ره كان خويان به بانگه پيشتكر او نه زاني. هيچ كه سيك چاوه پرواني
مؤله تدان نه بو. هه موان ته نيا يه ك ويستيان هه بو و نه ویش، بينيني حالي
خوداوه نديگار له ساتي گه وده ي وه سلدا. هيچ كه سيك نه يئنه زاني نه گه ر كاره كه
بسپيرايه ته دست خودي عاشق و مه عشوق، نيوه ي ته مه نيان نه دا تا له
ناوه پراستي بيابانيكي چؤل، يان له سر به له ميكي ونبوي ناو ناويكي نه ناسراودا،
به لام خالي له بيگانه و تامه زروبييزوتيه پي نه زان خه لكه كه و شهوقي درويينه ي
نه و گه له پياكاره، شهربه تي وه سل توشكهن.

شه مسيان له به رده م ده رگاي حوجره كه دا داگرت، له كاتيكا كه هه موان به
دهنگي چهنگ و چه غانه و ده هولي چل گروهي به زم بيژي به ناويانكي قونيه،
شيعره كاني نه م چهند مانگي دوايي خوداوه نديگاريان به سنگه كوتي و
سه ماكرده وه، له ناخي دلپانه وه نه چري. خرؤشاننيكي سه رگيژكه ر زهوي و
ناسماني پر كردبو. شه مس سه يري نه و ده رگايه ي كرد كه ماوه يه ك له مه و به ر له
نيوه شه ودا لتيه وه هه له اتبو و ديسانه وه زه رده خه نه لا لتيه زيره كانه كي له سر
لتيوي نيشته وه. دوباره به دهستي كراوه وه هينا بويانه وه. وهك بلتي تواناي
هه له اتني نه بو. هه ر له و ساته دا به قيني بو دروستبو كه قه ده ريك ريگه ي هه له اتني
ليگرتوه. وهك ناماژه ي خودانه دهست ويستي حه زه تي دوست، سه يري ناسماني
كرد و له ناكاو هه لوي نيگاي له نيشته وه ويدا، له سر به رزايي سه ريانه كه و له ناو
زوريك له گروهي دوژمناني حه رهم نشيني پوزاني سه ره تايدا كه ئيستا له پشت
په چه و ته نانه ت هه نديكيان به پوخساري بي په چه وه شه پولي ميهره بانانه يان بو
نه نارد، جاريكيتر له چركه يه ك بيناگايي له و ديو په رده، له سر گه ردي بلوريني
بيچوه كوتريك نيشته وه كه چاوه ده ريا په ننگه كاني جاريكيتر هه ناسه ي توند
كردبو. خوين له ده ماره كانيدا وه ستابو و زه رده خه نه ش له لتيوي تورابو. نه گه ر
ريگه يه كي شك بېردايه، هه لئه هات. ولاتانيكي زور گه رابو و خاكي تورك و هيندوس

و تەرسا و مسولمانی له ههگبهی شانی کردبو، بهلام هیچ شتیك هینده دلی نهلهزانبدو. ئهو چاوانهی که له هه مو پۆژهکانی مانهوهی له و سه رایه دا، ته نانه ت له تاراوگه ش، یان له کاتی گه پانه وهیدا، وهک مه غۆله شمشیر کیشهکان هه پره مه کیانه دابویان به سه ر مێشکیدا و ئه ویش راوینابون، بهلام ئیستا نهک له خه یالیدا، به لکه هه ر به زیندویی و هه ر له و گۆره پانه دا له سه ر بانه که وه ناگریان له ده رونی به رنه دا. دیسانه وه چاوه ترساوهکانی بریه ئاسمانی په نگ له پوپراو وده ستیکرد به گلهیی و بناشت. ئهی ئه وهی تۆلهی سهخت سینهره وهی، ئه زانم ئه مه سزای پرسیارکردنه! ئه لئیت بۆچی ته مه نیک له ((کلمینی یا حُمیرا)) تینه گه شتی، ته ماشاکه چۆن تیتنه گه یه نم. بێناگا له هاتوهاواری ده وروبه ر و مات و حه یران له فیلی دۆست، نه یه توانی چاوی له سه ر ئاسمان هه لگرت که له ناکاو نه په ی نیره شیریک هینایه وه هۆش خۆی و له و ساته دا، خوداوه ندگار به شیوه یه کی وا له باوه شیدا گوشی که له وانیه نه گه ر مه ولانا خۆی به هۆی نازار و ناره حه تی ئه م سی مانگه وه نیوه گیان نه بوایه، ئیسقانهکانی پیره پیاوه که تیکنه شکان. حه شیریک هه لگیرسا. هه ر که سیک له هۆش بچوايه له ژیر ده ست و قاچدا ئه بوه توتیا. گۆرانیبیژهکان گیانیان کرد به بهر سازه کانیاندا. هه ر که سیک ئه و چاوه ی هه بوایه که فریشتهکانی ببینیایه، ئه بیینین که ده ست له مل و بال له سه ر بال سه مانه که ن. زه مین و زه مان سه رقالی ئه م عیشه بون. هه مو جی و هه مو شتیك ئه م عه شقه بو و ئه م عه شقه هه مو شتیك و له هه مو شوینیک بو.

به ر له یه ک هه فته شار له تاسه و حه سه رته ی گه پانه وهی حه زره تی شه مسدا تامه زرۆی باوه شی ئه م عه شقه بو. بازاریان پازانده وه. وهک بلئیت شازاده یه ک له شه پی دیوی دو سه ر گه پاره ته وه. خواردنیان به سه ر خه لکیدا ئه به خشیه وه، پیشه وه ره کان شه ره تیان تۆشنه کرد، سازژه نه کان له کوچه و کولانه کاندایه موسیقایان نه ژهند. گۆبه ند نه گێپرا و هه مو لایه ک شیعر و شوپ و شه وق و سه ماع

و گورانی وتن بو. هه ژار و دهوله مهند، گه وره و بچوک، ژن و مندال، زاهید و پوسپی نه یانویست له شادی بیهاوتای خوداوه ندگاردای به شدارین. گه وره یی بوداوه که بو مهولانا که به پاستی خوداوه ندگاری شاره که بو، نه وهنده به توانا و به هیز بو که جاریکیترو هه وره بروسکه سهرتاپای نه و دیاره ی له هه بیبهت و نوری و پرکاری خویدا پۆکردبو. و به لام له ناو نه و کۆمه له سهرقاله دا ته نیا دو که س هۆشیان له وی نه بو: شه مسی بالدار و عه لانه دینی توپه. شه مس نه ینه زانی بۆچی هه زره تی دۆست گالته ی له گه ل نه کات و له پاش نه و هه موه دهسته مۆکردنه ی نفس و پچراندنی په تی هه مو په یوه ستیه دنیا ییه کان - به ک له دوا ی به ک- و گه یشتن به زه ریای نارام و بی کوتایی په های، گیانی هه یران و ماندوی له چالی قول و شیناییه کی زولال و نیگایه کی وه حشیدا، یوسف ناسا، دیل کردبو. هه رکاتیک خوی به په یوه ست نه زانیایه به نه ده بیکه وه له به رامبه ر هه مو که سینکا - مه گه ر خوداوه ندگار - نه پۆشته کونجیکی خه لوه ت تا به لکو بتوانیت خوی به کلایی بکاته وه - سه ری به رزنه کرده وه و به کوه ک نه وهنده ی پیا نه کیشا تا به لکو نه و سه ودایه ی له سه ر ده رچیت، به لام بی سو د.

نای چهند له کاتی خویدا له داو هه له اتبو و نای چهند سه یر به دهستی کراوه وه گه پاندبویانه وه و له گه ل نه و هه موه سه ره رزی و پوه کیبریا ییه یدا، چهند سوک و داموویان کردبو. نه ی به ره می نه و هه موه سلوک و پیا زه ته کوا؟ نه و هه موه ده رس و پۆچونه؟ نه و هه موه شوپش و سه ره پیچیه؟ نه و هه موه خۆپاراستن و خۆلادانه؟ نه و هه موه ده ره ده ره له ویلبون به دوا ی دۆستدا؟ پرک له و کاته دا که به ههستی دنیا یی وه سلوی مه عشوق و بهرکه وتنی سوژی نه وه وه سه ری له ناسمان نه سوی، چۆن وه ک بیچوه ناسکیک دیلی چرنوکی پلنگی ناره زو بو بو و نه مه نه گه ر شه رمه زارکه ر نه بو، به دنیا ییه وه له کاتیک دهرنگ و ناوه خندا بو! ناره زوی بینینی نه و له نزیکه وه، بینینی نه و له خه لوه تی خویدا، لاواندنه وه ی

پيستی گەرمی بە سەرپەنجە زبیر و تره‌کیوه‌کانی. توانه‌وه له‌وه‌که‌مالی خولقاندن و
 خولقینه‌ری (احسن‌الخالقین) ه‌دا! چ ئاره‌زویه‌کی وێرانکه‌ر! نه‌وه‌وه‌ی له‌وجودی
 نه‌و منداله‌دا، یه‌کبونی دروستکه‌ر و دروستکراوی نه‌بینی. ه‌هر نه‌م سه‌ودایه‌ش بو
 که وه‌ک گیتاویک له‌خۆی نه‌نالاند و به‌ره‌و خۆی کیشینه‌کرد. خوا له‌ناو نه‌وه
 چاوانه‌وه له‌وی پوانیبو و گیانی ماندوی له‌ناکاویکدا به‌ره‌و خۆی کیشکردبو،
 تواندبویه‌وه و گه‌یاندبویه‌فه‌نا. داماو بو بو، داماوانه‌ش بپه‌ینه‌کرده‌وه. مه‌گه‌ر چی
 پوهینه‌دا نه‌گه‌ر خۆی بکرايه به‌خاوه‌نی نه‌وه‌ده‌رگایه‌ی که به‌پوی خوادا
 نه‌کرایه‌وه؟ پیر بو که بو، نه‌وه‌که‌ی هۆشی به‌لای ده‌رونیکه‌وه بوه که پیری و
 گه‌نجی بناست. نه‌وه‌بوایه‌ په‌رده‌ی له‌سه‌ر نه‌وه‌دروستکه‌ره‌ی لایه‌یه. نه‌بوایه
 بیکرايه‌ته‌هی خۆی. نه‌کرا حه‌زه‌تی دۆست ته‌نانه‌ت ه‌هر تاییه‌ت بۆ نه‌وه‌ی
 خولقاندبیت، نه‌گینا بۆچی دوباره‌گه‌راندبویه‌وه بۆ دیلیتی و له‌کوێه‌بو که ه‌هر
 له‌واتانه‌ی یه‌که‌می گه‌رانه‌وه‌یه‌وه، نه‌وه‌چاوه‌تالانکه‌رانه‌دلایان داگیرکردبو. ه‌هر
 بۆ نه‌مه‌یه. نه‌وه‌هر له‌نه‌زه‌له‌وه‌هی نه‌وه‌بوه و بێ هێچ ناشیرینی یان گونا‌ه‌یان
 سه‌رپه‌یچه‌ک نه‌توانیت له‌گه‌ل نه‌وه‌بیت. بۆ نا؟ کام شه‌رع، کام نه‌ریت، کام یاسا
 یان سوننه‌ت، له‌م کاره‌دا پێگه‌ر بو؟ بۆچی بێ هۆ خۆی خه‌مبار نه‌کات؟ تا که‌ی
 هه‌له‌اتن؟ تا که‌ی ده‌ربه‌ده‌ری؟ تا که‌ی سه‌رگه‌ردانی؟ تا که‌ی پۆژه‌وانی؟ تا که‌ی
 سه‌رکو‌تکردنی دل؟ بۆچی و تا که‌ی؟ نه‌وه‌نه‌م جاربه‌یان له‌گه‌ل خۆی به‌سۆز
 نه‌بیت. مافی خۆی له‌پۆژگار داوا‌نه‌کات. مافی‌ک که ده‌ستی چاره‌نوس وه‌ک بلێیت
 خه‌یالی پێشکه‌شکردنی هه‌یه، ته‌نیا نه‌بوایه‌هه‌لیکی بقۆستایه‌ته‌وه بۆنه‌وه‌ی
 له‌گه‌ل خوداوه‌ندگادا قسه‌بکات. له‌گه‌ل نه‌وه‌مه‌وه‌ پوداری و بێ باکیه‌یدا
 نه‌ینه‌زانی نه‌بیت له‌کوێه‌ ده‌ستپه‌یکات. چه‌ندین جار کاتیک هه‌ردوکیان به‌ته‌نیا
 مابونه‌وه، چشی له‌هه‌مو شتی‌ک کردبو، به‌لام دیسان جو‌ریک له‌شه‌رم که باریکی
 تازه و نه‌ناسراو بو بۆی پێگه‌ری نه‌کرد له‌کاره‌که‌ی. ناخه‌نه‌وه‌ماوه‌یه‌کی زۆر بو

شەستى تىپە پاندبو. پىكوپىك حسابەكەى نەئەزانى. لەبەرنەوھى باوھى بە تىپەپىنى كات و شوپنەوارەكەى نەبو. وابىرىنەكردەوھ كە كات بۇ ئەو وھستاوھ. نەسلەن ئەو كارى بەسەر كاتەوھ نەبو. بەلام بەم تازەپىانە لە ئاوپنەدا پىرىكى كەولەكۆنى دۆزىبووھ كە بە سەرزەنشتەوھ لىيى وردنەبووھ، تەنانت ئەمەش شتىك نەبو بىرى سەرقالىكات. ئەگەر سەوداىەكى لەسەر دا نەبو، تەمەنىك دور لەم ھەموھ دل نىگەرانىانە زىا بو. ئىستا بابەتەكە شتىكىتر بو. چۆن بەو سىماوھ بېواتە لای گەورە پىاوئىك كە بە نورى خوای ئەزانىت، دابنىشىت و دەم بكاتەوھ و بلىت: قورىان، ھەر لەو كاتەدا كە ئىوھ شىعەرتان بە شان و بالى پاكى و پىرۆزى و قودوسىەتى مندا ھەئەدا، من لە خەيالدا لەگەل زىكچەكە تاندا دەستبازىم ئەكرد.

ھاتەوھ بىرى كە پۆزىك بۇ ھەلسەنگاندنى پىژەى راستكۆبى و لە خۆبور دەبى و پىزگار بون لە خۆپەسەندى داواى ناموسى لەو موختى بە ناوپانگە كىردبو و خوداوەندگارى دل و دىن بەختكردبو كە ھەمو ئەلماسەكانى جىھان ناگەن بە تۆزى پىيى پاكىتىيدا، پىشكەشى كىردبو. ئەو پۆزە پىكەنىبو و وتبوى گالتەى كىرەوھ و بۇ تاقىكردنەوھ بوھ و شمشىرەكانى قونىە دوبارە لە كىلان كرابونەوھ، ئەى ئىستا چى بلىت؟ چى بكات لە تانەدەرەكان؟ خەلكى چى لىبەسەر ئەھىتن؟ تا ئەو پۆزە ھەمىشە لە شەرەكاندا بىر دىبووھ، لەبەرنەوھى ھىچ شتىكى بۇ خۆى نەوېستبو. ئەگەر چەندىن جارىش بە تۆمەتى مالدۆستى و نىەت پىسى و خۆبەزلزانىن و پىگەخوازىوھ ئازارىان دابو، لە كۆتايىدا بىنىبوى كە ھەمو و ھەموانى بە گەمە و گالتەوگەپ گرتوھ، بە لاوازى و ھەسودى و دەنگۆبلاوكردنەوھ كانىان دەربارەى دلخۆش ئەبىت و بى ئارامى و سوكى و بى بايەخىەكانىان ئەداتەوھ بە پوياندا، بەلام ئەم جارە چى بلىت؟ ھەرچەندە لەو شارەدا پىاوھەكان - ئىتر ھەر لە باوك و براوھ تا مىرد - ھەرچىەكىان بوېستايە بە پەوايان ئەزانى بەرامبەر بە ژن، بەلام يەك پىژە ھەمىشە بى بگرە و بەردە و لەبەرچاوكىراو بو ئەوېش شايستە بونى

پياو بۇ ئۇن و ئۇن بۇ پياو بو. ئىدى ئەمە ئەيتوانى مال بېت، پلە بېت، گەنجىتى
 بېت، ياخود جۆرىك له قازانچ و چاگە بوايه له كارىكدا، بەلام بۇ ئەو هيچ يەكك
 لەمانە نەبو. ئەو چۆن ئەيتوانى هاوشانى ئەو ئاسكە كۆيوه بېت؟ ھەر كە دەم
 بکاتەو، ئابپوى با ئەيبا. پاش تەمەنىك له دەربەدەرى و كيشەى ھەميشەى
 لەگەل ناکەساندا، تازە كەسىكى دۆزىبەو ھە كە سەروسامانى گرتبو و پىز و پلە و
 پاىەى بەدەستەينابو و بە شوينىكى نارام و ھىمن گەشتبو كە بۇ سەر له پىرى
 پىويستىن. بۆچى ئەبوايه كارىكى نەگونجاوى لىبەوشايەو ھە مو شتىكى
 تىكبدايە؟ ديسانەو ھە نىگىكى ئازاربهخش له دەرونيدا ئەيوت كە ھەمو تەمەنت بۇ
 خۆت ژياويت و دلت خستەو تە ژىر پېت و ئەم جىهانەت پى مال كىدو ھە شوين
 دۆستدا گەراويت، دلت نرکەى لىو ھەتو، ئىستا تەنيا ئەم جارە ھە ئەم
 جارە تگايەكى لىت ھەيە. دل ئەو ئاسكەى ئەويت و تۆ ئەتوانيت خۆشحالى
 بکەيت، مەرھەمى بکەيت، بىژىتەو، ھەرە و ئەمەش فىرە. ئەو باش ئەيزانى
 لەم پۆزانەدا ھيچ كەسىك تواناي سەرنانە سەرى نەبو و باش ئەيزانى كە
 خوداوندگار لەبەر ئەو ئاسمانى ئەھىنايە خوارەو بۇ زەوى. دەى چاوەرپى چى
 بو؟ ئەو ھەمو ھەلەراو كەيە بۆچى؟ بۆچى گيانى تىنوى بۇ يەك جاريش كە بو
 لەو ژيانە درىژەدا لە شىرىنيەك كە رب العالمين لە ئاوى زەم زەم زياتر بە ھەلالى
 ئەزانى، تىرئو نەئەكرد؟ زۆرى نەخايەند تا ئەو ھەى لىت ئەترسا لە كۆتاييدا پويدا و
 ھەقىلى پىرەكە خۆى دا بە دەست دلى پىسوايەو، تەنيا ئەبوايه چا و لە پىتى ئەو
 ھەلانە بوايه كە ئەھاتنە پىشەو بۆئەو ھەى سەرەتا بابەتەكە لەگەل مەولانادا
 بکاتەو، دواتر بزانيت چى پوئەدات.

بەلام ھەلانەدين، ئەو ئىتر بىناگا لەم باس و خواسە! ئاى لە نەگىسكارى
 زەمانە كە ئەويش ئەبوايه سەرگەردانى ئەو شىو ھە بوايه كە شەمسى بىنەوا
 سەرگەردانى بو. ئەو ھەك زۆرىك لە كەسانىتر گىرسانەو ھەى دالەكەرخۆرەى نىگاي

پیره پیاوه که ی له سەر پوخساری خۆشه ویسته که ی بینیبو، ئەویش بۆ دوهمین جار، و بینەری بێدەنگی سەیر و گێژی میهره جانی گوناهاوی باوک و شەمس و بەهائەدین و خەلکی ریاکاری قونیه بو و هەمیشە بە خۆی ئەوت، ئای چ بە سەبرە خوا! هیچ سەری لێدەر نە ئە کرد که ئەو بە لایە ی گیان، ئەو کاو لیه بی پەوشته، ئەو مایە ی پورەشی بنەمالە ی بەهائ وە لە دە بۆچی ئەبوایه بگه پرایه تەوه. ئەو هەموه سوپاسگوزاری بەر دەرگای خوا بو بو بۆ پۆشتنی، بۆچی ئەبوایه بگه پرایه تەوه و دوباره پورەشی، کاره سات و بی خەبەر یه کان سەریان هەلبدایه تەوه؟ چۆن خەلکی شار که چەند مانگێک له مەویەر، هەموان پو به پوی ئەو نامۆیه بو بونەوه و ئەیانویست بیکوژن، ئیستا وەک بتی سومنات له سەر دەست بە ملاولادا ئەیانگێرا! تەنانەت فەقیکانی حوجرەش که قوتابی خۆی بون، چیتەر خەریکبون له دەست ئەچون. له وانه یه هەر له راستیدا قیامەت نزیک بو بویهوه که دنیا پەر بو بو له گوناھ و سەرپێچی، بە فەر و پیتی ئەو نامۆیه ناشرینیە که ی له دەست دابو. ئەو ئەیزانی که له رابردودا قونیه مەجلیسی عەیش و سەما و هەلپه پکی بو، بەلام تەنیا له ناو جوله که و مەجوسی و تەرساکاندا، له ناو مەیخانە و ئەهلی هەندیک له خانەقاکاندا. بەلام له مەجلیسی گەرەکاندا که بە بۆنە یه کی باشه وه ساز ئەکرا، لانی کهم گۆرانیبیژە مسولمانەکان بە هەندیک شیعی ر گونجاوه وه بە شداریان ئە کرد و له بازنە ی نه ی و دەف زیاتر دەر نە چۆن. ئەو هیچ کاتی ک بەر له هاتنی ئەو گه پۆکه، سەماکردن و سورانه وه و کشکشان و نە پاندن و له هۆش خۆچونی له مەجلیس و بۆنە خیزانیەکان و له ناو هاوپی و نزیکه کانیدا - که هەموان له بە ناوبانگترین و سەرکرده کانی قونیه بون - نه بینیبو و نه بیستبو. ئیستا هەمو شەو و پۆژیک دەنگی مۆسیقا ئەگه شته ئاسمان و مەجلیسی سورانه وه و سەما و سەماع له هەمو مالتیک و چوار ریانیکدا رینکە خرا و چیتەر هیچ که سیک تەنانەت له پارێزەرانی دین و شەریعە تیش ورتە یه کی دژایه تی نامیزیان له دەم

ئەھمەت دەردەۋە و ئەۋەى لە ھەمۆى زىاتر ئازارى ئەدا گۆرۈنى بارودۇخ بو لە ناو
 مال و ھەرەمدا كە وا چاۋەپوان ئەكرا لە شەپى پىسۋايىيەكاندا ۋەك ھەمىشە بە
 پەناگەى ئەو بىمىنىتەۋە. پاش پۇشتىنى نامۆكە و بى ئۆقرەىى و ئانارامى باۋكى،
 ئەھلى ھەرەم چەندىن نەزىيان لەسەر خۇيان فەرزكردبو و چەندىن تەۋبەيان
 كىردبو كە ئەگەر ئەو بگەرپتەۋە، تەنانت لە خەيالىشدا كىشەى بۇ دروستنەكەن.
 ھەر كەسىك بە جۆرىك سەرزەنشتى خۇى ئەكرد و ھەموان ھەمو پۇژىك ھەرچى
 دوعا و وىرد و تەسبىحاتيان ئەزانى، پەۋانەيان ئەكرد بەلكو ئەو كاۋلىە ھەلھاتۋە
 بە تىرى پەشىمانى و ئەژتۇ گەستىيان بىپىكرىت، دلى نەرم بىپىت و ھەرچى زوہ
 بگەرپتەۋە. ئەم داماۋانە كە كەمتر بەئاگابون لە بىزارى ھەموان و جۈين و
 ترساندەكانى خەلكى كۆلان و گەرەكەكان، خۇيان بە تاۋانبارى سەرەكى
 كارەساتەكە ئەزانى و وا بىرياننەكردەۋە كە لەبەرئەۋەى ھىچ كاتىك ئامۇژگارىە
 ھەمىشەبىيەكانى خوداۋەندگار و ھەولە بىپوچانەكانى بەھائەدىن بە مەبەستى
 بەدبەيتىنانى خۇشەۋىستى و پىز بۇ نامۆكە لە ناو ھەرەمدا سەرى نەگرتۋە، ئەو
 دلى ئىشاۋە و لەو مالە ھەلھاتۋە. لەگەل ئەۋەدا كە ھەرگىز لە حىزورى
 خوداۋەندگاردا ئامازەيەك يان گلەبىيەكىان بە پاشكاۋى لە دژى پىرپىياۋەكە
 دەرئەبىپبو، ھەر ئەۋەندەيان ئەزانى كە بىدەنگيان، لە پشت پوخسارە
 نارازىيەكانىانەۋە يەك دنيا قسە شارابوۋە و لە تورپەىى ھەۋرە بروسكە ئاساى
 خوداۋەندگار پاش ھەلھاتنىخۇرىكى (شەمس)تر، دلىيابون لەۋەى كە ئەۋەى
 پویداۋە تاۋانى ئەۋان بوە و تەنيا ئەبىت لە بىرى قەرەبو كىرنەۋەدا بن. لەم
 پوۋە ئىتر ئامادەى بىستىنى تەلقىنات و گلەىى و بناشتەكانى عەلائەدىن نەبون و
 كاتىك ئەو ئەپۇشت بۇ ھەرەم، بە پىچەۋانەى پابردوۋە ھەر كەسەو بە بىيانۋىەك
 خۇى لىدورئەخستەۋە و كەس ھەزى لە قسەكردن نەئەكرد لەگەلىدا، مەگەر كىمىيا
 خاتون كە ئەگەرچى نەبىنەتۋانى لە سنورىك زىاتر لىى نرىك بىپىتەۋە، بەلام تاكە

بيانوی ژيان و تاكه نارامی به خشی دلی ته نیای، نیگا هاودلیه کانی نهو بو. نهو
 کاتیک بینیبوی که ژنه کان - له کپرای گوره وه تا که نیزه ک - له بیستنی هوالی
 گه پانه وهی نامۆکه فرمیسکی شهوق نه پږژن و خویان ناماده نه کهن بۆ
 پیشوازیکردنی نهو، ته نانه ت باوه پی به چاوه کانیشی له ده ستدابو. چون
 مروفه کان نه کرا نه وهنده ساویلکه بن. نهو نامۆیه - هر که سه وه رچیبه ک بو -
 پږگی سیحرلینکردنی مروفه کانی باش نه زانی. پږژیک دواي هاتنه وهی شه مس،
 کاتیک پږشتبو بۆ هرهم و شهوق و خۆشی هموانی بینیبو، له تفره خواردنی
 ژنه کان توپه بییه کی سوتینر له دلیدا بلنسه ی سهندبو و دیسانه وه که وتوه بیر
 نهو نیگا چه په لانه ی که چه قیبونه پوخساری پاکي خۆشه ویسته که ی و دله پراوکه
 دهرونیه کانی زیاتر بون. بیرکردنه وهی شوم نوقره یان له به ره لگرتبو. ده نگیک له
 دهرونیدا نه یوت روداویکی نابرو بهر له سه روبه ری روداندا یه. له وهی که نهو هموه
 متعانه ی بهو زاییفه ساویلکانه کردبو و پراویژی پیکردبون، شهرمی له خوی نه کرد.
 بی هۆ نه بو که په روه ردگار گواهی دانی نهوانی به ته نیا قبول نه نه کرد. نهوان به
 ناسانی فریونه دران و همو شتیکیان له بیرنه کرد. چون نهوان بهو خیراییه
 بیروباوه پیان گویبو و له بیریان چوبوه وه که نه م پیاوه چی به سه ر نابروی
 خیزانه که یاندا هینابو و چون له باوکی زانا و تاقانه ی پیاویکی شه یدایی خولقاندبو
 که پیشی بو بوه گالته جاپی دهستی مندالانی کولان و بازار؟ نهو نه م نازاره ی بۆ
 کوئی ببردایه؟ له و کاته وهی که براگه وره که ی کچیکی ماره بریبو، نهو دله پراوکه یه ی
 که سه رده مانیک بو له میشکیدا نه هات و نه چو، به هیترتر بو بو. له وانه یه کاتی
 نهوه هاتبو نه ویش بیریک له حالی خوی بکاته وه و پاش نهو هموه نامۆیی و نازار
 و گوشه گیریه ناویاریک بۆ دلی ته نیای بدوزیتته وه که له م دوا ییانه دا خوی نه نواند و
 هندیک جاریش نه وهنده روداری نه نواند که نه کرا نابروشی بیات و به ره می همو
 خۆپاریزی و خۆلادانه کانی له خرابه و گونا، بدات به بادا. نه بوایه چی بگردایه له

دلە کوتی وە حشیانەکانی که هەندیک جار لە و دیو سنگ و کراسە که شیبە وە هەستی
 پینتە کرا و دواتریش سوربۆنە وە و گرگرتن و بی خەوی و خەوێ شەرەمپینەرەکانی!
 ئەبوابە بیریکی لە خۆی بکردایەتە وە و حسابی لە و هەموە ئەوانیترە
 جیابکردایەتە وە. بەلام تەنیا هەرگیز بویری دەرپرینی ئەوەی نەبو که چەندین
 مانگ بیری سەرقالکردبو. چەندین جار بریاریدابو که ئاماژە بەک بۆ کیرامانا خاتون
 - که گەورە ی کردبو و وەک دایکێک خۆشەویستی بەرامبەر نواندبو - بکات، بەلام
 شەرم بواری نەدابو. هەندیک جاریش وا بیریئە کردە وە که کیرامانا خۆی هەمو
 شتێک ئەزانیت و دەستیئەنقەست خۆی لیدورنەگرت. ئاشنای رەفتاری داپیرەشی
 بو و ئەیزانی ئەگەر بە ریکەوت بچوکتترین ناپەزایی لە لایەن ئەوەوە دروست ببیت،
 هەرلوهوریایەکی وا هەلنەگیرسینیت که چیتەر پێگە ی هات و چۆی حەرەمیشی
 لیتەگیریت. قسەکردنیش لەگەڵ باوکیدا بەدەریو لە سەرقالیەکانی ئەو، بە
 تاییەت لە و پۆژانەدا که ئەسلەن تاقت یان بەرگە ی بیستنی قسە ی کوپێکی نەبو
 که زۆر شایستە نەبو بۆ جینشینی. ئەلبەتە بارودۆخە که هەر وا بەو شیوەیە
 نەئەمایە وە. لە کوتاییدا بە هاتنە وە سەر ئەقلی باوکی پۆژیک ئینشانەللا لە
 داها تودا بارودۆخە که لە قازانجی ئەو هەلنەسورا. تەنیا ئەبوابە چاوەپوانی هەلیکی
 گونجاوی بکردایە بۆ خواستەکی و تەنانەت خەیا لیشی کۆت و بەند ئەکرد و زیاتر
 سەرنجی ئەخستە سەر ئامانجە گەورەکی ژیا نی که بە دەستەپینانی پلە ی فەقیهی
 بو. هەمیشە ئارەزوی ئەکرد جیگرە وە ی باوک و باپیری بیت. تەمەنیک لەم
 پێگە یەدا هەولیدابو. بەلام وادەرنە کەوت ناپەزایی باوکی لەم شانازیە گەورە یە
 بیبەشی بکات، بە تاییەت بە گەرانە وە ی پیرە پیاو هە که خەریک بو هەمو
 ئاواتەکانی بچنە ژێر گل. باوکی سەرە پای ئەوە ی هیچ بواریان تاسە یەکی نەبو بۆ
 گەیشتن بە و یان بە کارەکانی حوجرەدا، بە هۆی رقی و کینە ی بیدەرمانی ئەو
 بەرامبەر بە و نامۆیە تەنانەت پەسەندیشی نەئەکرد، ئیتەر چۆن ئەیتوانی ئومیدی

به وه هه بیټ که ببیته جیگره وهی په سمیی باوکیک که خوی به نه گری نریک له
 دلنیایی، به ره به ره خه ریکبو شه رعیه تی (پله و مه کانه ت) له ده سته دا. نه گری
 جامی سه بری عوله ماکان سه ریژ نه بو، ده رکردنی حوکمی مورته دی یان بیدعت
 بوی به کلایی نه بویه وه. دله راوکه ی بو و نه یه زانی نایا نیگه رانی پله ی زانستی و
 داهاتوی خویه تی، یان بارودوخی باوکی، یان بیر و خه یالیکیتر. له هه مو نه مانه ش
 نارپه حه تر نه وهی داهاتوی خوی له لالیکردنه وه و ناوړلیدانه وهی له که سانیکي
 که وره تر دا نه ببینی وه که له وانه یه ته نانه ت که مترین دله راوکه کانشیان کیشه و خه م
 و خه فه ته کانی نه و نه بیټ. نه ببینی که هه موان له بری شه مسدان. ته نانه ت
 حه ره میش که تا که په ناگه ی بو له لایه ن نه و یاخیه وه داگیرکرا بو. به پونی
 نه ببینی که هه موان له سه ر پتگی هه لئه هاتن. چیتر هیچ که سیک نه یه و یست
 گله یه کانی ببیستیټ، ته نانه ت کیمیا خاتونیش که هه میشه به تاقه ته وه گوئی له
 قسه کانی نه گرت و هاوده ردی به رامبه ر نیشان نه دا، هوشی به لای خویه وه نه ما بو.
 به ناشکرا هه سته پیټنه کرا که نوقمی شه وقی که پانه وهی ناموکه یه. کاتیک نه ببینی
 که چون به لیوه چرؤ کردوه کانی وه باسی نه و دیمه نه ی نه کرد که نه وی له سه ر
 بانه که ببینی و نه وهی که شه مس ته نانه ت چه ند چرکه یه ک لی وردبویه وه و
 وه ک بلئی له ناو نه و هه موه ژنه دا ته نیا نه وی ناسیوه و ته نیا سلوی له و کردوه،
 نه ویش به شیوه یه ک که هه مو خه لکی سه ر و خواری سه ربانه که بویانده رکه وتوه،
 ناگری تورپه یی گیانی نه سوتاند و تورپه یی وه ک ماریکی کویر و په ش به ناو
 ده ماره کانی دا نه هات و نه چو. له م ساتانه دا بو که ده سته کانی له گیرفانی
 که واکه یدا توند نه گوشی تا نه وه ک نه وهی که نابیت لییان بوه شیتته وه، بوه شیتته وه.
 نه گری کیمیا خوشکی پاسته قینه یان خیزانی نه و نه بو و نه گری نه وی هینده
 خوشنه ویستایه، ده می پر نه کرد له خوین که چیتر نه ویریت لای نه ودا به و هه موه
 شوپ و شه وقه وه باسی نه و بونه و ره بیژراوه بکات. له پاستیدا هه مو نارامی و

له سه رخۆیی له دهستدابو. بهر له پۆشتنی نامۆكەش هەر ئهوهنده رقی لیببو، بهلام
 دلی كولی نه ئه دا و دلنیا بو كه به سه ریدا زال ئه بیته. دلنیا بو كه رۆژیک به یارمهتی
 هاوپی پاسته قینه كانی باوکی و ههروهها به یارمهتی مهلا و فهقیهه كانی قونیه له
 شهپی ئه و كه منه كاته وه. بهلام هه مو شتیك به جارێكا تیکچوبو و گۆرپابو. چیت
 هیچ ئاسۆیه کی بۆ نه هیشتنی شهپی نه ئه بینی. به تایبته ئه وهی كه ئه و پاش
 گه رانه وهی چیت له حه ره مدا پیگه یه کی قۆستبوه وه و خه ریکبو كاره كه بگاته
 ئاستیک كه له خه یر و شه پی بابته خه یرانیه كانی شدا بۆ راپوێژ لای باوکی بیته. به
 چاوه كانی خۆی نه بیینی كه گه پۆکیکی بی سه ر و بهر له و ماله دا كه مه حره م و
 خاتونه كانی ئه و تییدا نیشته جین وهك ئاشنایه کی مه حره م هاتوچۆ ئه كات، له
 كاتیكدا كه شیخ مه مه دی خزمه تکاری حو جره ش، له گه ل ئه وه دا كه هه مو حه فته
 سالی ته مه نی له حه ره مدا به سه ربردبو، زاتی كاریکی له وشیه وهی نه بو. چیت هیچ
 شتیك نه یه ته وانی ئارامی بكاته وه. وهك نوقمبوی ناو رۆنگاویك بو كه به هه ر
 په له قازه یه ك زیاتر پۆچیت. ئه بوایه ئه و بابته ی كه ته مه نیك بو بیری لیکردبوه وه
 له گه ل كیراخاتون و باوکیدا باسبكات. به هه ر نرخیك بوه ئه بوایه هه لینی
 بدۆزیایه ته وه و خۆی یه كلابی بكردایه ته وه. دواتریش ئه گه ر بارودۆخه كه هه ر به و
 شیوه یه به رده وام بوایه ئه یه توانی وهك باپیره ی دهستی ژن و منداله كه ی بگریته و
 له و شاره وه بچیت بۆ جیه كیتر كه ئه م هه موه كو فره داینه پۆشیبیت وهك ئه وهی
 كوچ بكات بۆ شام یان حه له ب و ئه و بیئاگایانه له حالی خۆیاندا وێلبكات.

سه رنه نجام رۆژیک هه رچی بویری هه بو خسته یه كار و داوای له كیراخاتون كرد
 تا ئاماده كاریه ك بكات كه شه وێك له خزمه تی حه زره تی باوکی و ئه ودا بابته تینکی
 په له و گرنگ بخاته رو. له و بزیه سه كه یه ی كه له چاوه ماندو و ئازارچه شتوه كانی
 كیراخاتونه وه ده رچو، بۆیده ركه وت ئه و ئه زانیته بابته كه سه باره ت به چیه.
 له وهی كه هه ستی كرد تا بناگوێی سوربوه ته وه، رقی له خۆی بویه وه. بۆچی

ههركاتيگ بيري له و نهكردهوه وهك عهلهشيش پهنگاوپهنگ نهبو؟ نهبوايه
كارهكهي بخستايه به لايهكدا. نهبوايه خالي كوټايي له پاش هه مو داماوپهكانيهوه
دابنيټ. دهستي بگريټ و بهيهكهوه برون بو جيبهكيتري نه م دنيايه. نهو
سولتانولموده پيسيني قونيه بو و دنيايهك له شانوشكو و شانازي بنه ماله كهي به
شوينهوه بو. نهيتواني نهستيره ي دره وشاوه ي هه ر يهك له حوجره كاني پوم و
بهغداد و نيران بيت و زيانكي تازه دهستپيكات. هه ر نه م بيركردنهويه دلي
تازه پيگه شتوي پر نه كرد له خوشي و نوميد. پوشت و له چاوه پواني كيراخاتوندا
دانيشت تا داياكايه تي بو بنوينيټ و سود له و بره گه وره ييه ماويه وه ربگريټ كه
لاي ميړده كهي هه يه تي و سه ره پاي توپه يي باوكي ديداريكي له گه ل باوكيدا بو
پتكبخات، بهلكو نينشانه لا گري كویره ي كاره كه بكرته وه.

هيچ نهينه زاني كه نه م دنيايه و هه رچيهك كه تيديايه هي خولقينه ره بويره كانه
كه هه لپه نهك ن بو نهوه ي كه نه يانه ويټ و نهك نهوانه ي كه له چاوه پواني
كه سانيترا داننه نيشن، نيتر هه ر له ميوه و حه يوانه وه بگره تا مروف. نه م جوړه
كه سانه ته نيا، پاشماوه خوړي به هيزه كانيان بو نه مايه وه و خه م و نيره يي و
ماته مگيري.

کیمیا و خوښبهختی

هوا زږد ساردبو. هیښتا پاییز ته واو نه بو بو هندیك جار به فر نه باری. پوږه کان پرهنگیان دزیو بو، خو له میښی و سارد. پیرتره کان پیشبینی زستانیکی سهختیان نه کرد، له و زستانانه ی که بیکه سهکان له کولانه کاندایاوهش له باوهشی سهگ و پشیله کاندایاوهش نه بونه وه. نه یانوت تا به هار بیت، گورستانه کانی شار میوانداری باپیره و داپیره گه لیکي زږد نه بن. کاتیک سهیری مامی پیرم نه کرد که له رزینی جهسته ی چند به رامبه ر بو بویه وه، وایرمنه کرده وه که هر که سیك بهرگه بگریت، نه و نه م زستانه نیر زستانیکیتر به خو یه وه نابینیت. به لام خو ی نه سلن له م باوه پره دا نه بو و بیړوکه ی سه فوری مه ککه ی بو (ذالحجة) ی داهاتو دانه پرشت و من نه مننه توانی له دل ی خو مدا پینه که نم. نه و چون نه ینه زانی که نه م زستانه نه مریت؟ بیجگه له و پیریکیتریش هه بو که هه موان ناره زویان نه کرد زستانی سهختی داهاتو له گه ل خو ی بیبات تا خیزانه که مان که میك نارامی به خو یه وه ببینیت. نزیکه ی دو سال بو مانه وه ی هه مو شتیکی تیکدایو. خیزان و بینه ماله که ی نيمه له کومه له یه کی په سه ن و پیز لیگیراو و سه رمه شق و گولی ناو مه جلیسی شاره وه گورابو به رسواخانه یه ک که هر که سیك مانی نه وه ی هه بو هر

چېرۆكېك كه نه يه وئيت ده رياره ي دروستبكات و پۆزى داهاتو هر نه و چېرۆكه له
 كۆلانه كاندا به سهر زمانه كانه وه بگويزرئته وه. مائيك كه پۆزگارئك كه وره پياويك به
 ده رگا كه يدا تئنه نه په پى بى نه وه ي سهرئكى رپز دانه نه وئئيت. ئئستا له
 چاوتروكانئكدا بو بوه جيگه ي هاموشوى نه گه ر نا لوتى و هه تيومچه كان، لانى كه م
 نزمترين چينه كانى شار و لادئكانى شام كه زۆرترينيشيان فرپان به سهر نه ده به وه
 نه بو و به زۆرى فزولى و سوسه كارپان نه كرده بيانوى موريدى و كه لك وه رگرتن. و
 پۆزئكىش نه بو كه هه راوهورپايه ك به هوى بيانويه كه وه بۆ دوباره هاتنه وه يان
 هه لئه گيرسئت. هه موكۆلانه كانى ده وره بى ماله كه پر بو له خه لكو زۆرينه ي
 شه وه كان له سهر سه كوى حوجره كه كه چيتر بو بوه سه ماخانه يه ك، دهنگى
 گورانبيئزه كان تا به يانى گوئى گه ردونيان كه ر نه كرد. نه لبه ته نه بيت دانئپئيدابنئم
 كه منيش هر كاتئك نيوه شه وان به دهنگى نه ره و هاوارئك له خه و پائه په ريم،
 ناماده بوم سائيك له ته مه نم بدهم تا نه گه رچى بۆ چه ند ساتئكىش بوه له رپزى
 نه و كومه له دابم كه هه له له ي شادپان له نيوه شه ودا نه گه شته ئاسمان كه به
 دهنگى مؤسقا گه شت نه كه ن بۆ جيهانئكىتر كه له وئى هيچ باسئك نيه له وه هه موه
 كوت و به ند و زنجيرانه ي كه پۆحى گرمۆچه له ي منيان نازارنه دا.

باله خانه ي گوشه كه كه پۆزگارئك هئيلانه ي عه شقى خوداوه نديگار و دايكم بو،
 ئئستا بو بوه خه لوه تگاي شمس و خوداوه نديگار و به زۆرى كاتئك نه و دوانه له
 خه لوه تدا دانئنيشتن نه دايكم بۆى هه بو بچئته نه وئى نه هيچ كه سيئكىتر. دايكم
 وهك په يكه رئكى جولوى ليهاتبو و نهك هر ته نيا شيرى به نوره دين مه ليكه و
 نه ميرى عالم نه نه دا، به لكو ته نانه تاسه ي له باوه شگرتينيشيانى له ده ستدا بو.
 زۆرينه ي كات له سهر شيره به ردينه كه ي ته نيشت هه وزه كه دانئنيشت و ورد
 نه بويه وه له په نجه دريژ و عاج ئاساكانى. هه زمئه كرد بزائم بير له چى نه كاته وه.
 گومانم نه برد به دواى پئنگه چاره يه كدا نه گه رپئت. له و دامايه دا كه دو سال بو

په خه ی نه گوښی، چیتړ نه نه ناسرایه وه. نه و کیرا خاتونه ی هاوسه ر و خوښه ویستی
 مه لای پوم، یان نا، بیوه ژنه گنج و قه شنگ و شانوشکو داره که ی محمه د پاشای
 نیرانی چیتړ مردبو و له جیاتی نه و زاییفه یه کی په نگ له پو بر او و ویلکراو نه ژیا که
 میړده خوښه ویسته که ی شهیدایی گه پوکیکي نامو و نهینی نامیز بوه و به په ک
 جاری مندال و حه رهم و کیشه و پیویسته کانی ماله که نه وه هیچ، ناوړو و
 شه رهی به سوک زانیبو و بو ساتیکیش بواری نه نه دا تا نه ک تکایه ک، لانی که م
 دهرده دلیه ک له گه ل په ک بکن. پیاو ه که ی له پیره پیاو ه خوری پوښه که دا
 تو ابویه وه و ژنه نه گه رچی له سه رته دا نومیدی پوښتنی نامو که ی له دلدا
 په روه رده نه کرد، پاش دیارنه مانی له نا کاوی نه و، نه زمونی نه وه ی به سه ر میړده
 خوښه ویسته که یدا هاتبو، ریگری نه وه ی لینه کرد که ته نانه ت بو مردن یان پوښتنی
 دوعایه ک بکات یان ناهیکي ساردی نه گه رچی له دلوه، به رامبه ر په وا ببینیت. له
 هموی خراپتر نه وه ی که پاش گه پانه وه ی پیره پیاو ه که و دابه زینی نه و یاو هی
 حه رمی گرتبوه وه، بارو پوځه که زیاتر و زیاتر ناله بار بو بو. گه نجینه ی
 پاشه که و تکر اوی ماله که ی پوی له ته واو بون بو. دوسته هاوړا یان دژه کانیان،
 دهستی نومیدیان لیشوردبون و ویلیانکردبون. تیکچون و دوبه رهی له ناو
 ماله که دا همو پوژیک زیاتر میښکی نه وی نازارنه دا که چیتړ تا که لپرسراوی نه و
 کومه له یه بو. میړده به سوژه که ی که پوژیک له پوژان باوکی هر شه ش پوله که ی
 بو، چیتړ هموانی به گشتی له بیرکردبو و ته نیا به کوپه گه وره که یدا نه گه شت و
 ته نیا نه و بو که مه حه رمی نه سرار و هاو نشینی خه لوه تی نه و بو و نیتړ هر شتیک
 به سه ر هه ست و سوژی که سانیتیریدا به اتایه، میښکی بابه یان سه رقال نه نه کرد.
 بینینی دایکم که نه و پوژانه داهیزراو و مات و دل مردو له سه ر نه و به رده سارده
 دانه نیشت و له ناخه وه هینده سه رمای بو که سه رمای سوتینه ری دهره وه ی
 هه سته پینه نه کرد، خه میکی وا نه پزایه دلمه وه که به دبه ختیه کانی خو م له

بیرنه کرد. ماوه یه کی زۆر بو که نیگه رانیه کانی دایکم، منداله بچکوله کان،
 عه لانه دین، شه مسه دین، نیلیاس و تهنانه توجی که له م ماوه یه دا باله بو بو و
 شوینی خه تنه کردنه که ی دوجار زوخی کردبو و هر مانگیك و جاریک تامی مردنی
 نه چهشت، و هه والی مردنی بیکه سانه ی بی بی جان که بهرگی ته نیایی و
 بیکه سی نه گرتبو و گرنگی پینه دانمان له لایه ن خه لکه وه، به تایبته دایکم
 به رامبه ر به م هه موه، بواری نه وه ی لیگرتبومه وه بگم به خۆمدا. به راستی
 نه منه زانی نه گه ر هاتوچۆی گه رمی به خشی تاکه یاوه رم، عه لانه دین، له حه ره م له
 زیانم لایبرایه، چیم به سه ر نه هات. هر نه و چه ند وشه یه ی هه والپرسی پۆژانه و
 هر نه و ده رده دل و یارمه تیدانه م له سه رگه رمکردنی منداله کاندای و گرنگیدان به
 کیشه پۆژانه ییه کان، تهنانه ت میهره بانی به رامبه ر به پشیله کان، بیروکه گه لیک
 بون بۆ ده ستپینکردنی پۆژیکه نوی له و خه مخانه فه رامۆشکراوه دا. هه ندیک جار که
 درهنگ نه هات، دل م توند نه بو و تاسه ی گریان نه یدا له سه رم. نه گه ر دلنیانه بوما یه
 که له ژیر سه رنجی هه مواندام، نه پۆشتم بۆ ژوره که م، ده رگا که م دانه خست و تیر
 تیر نه گریام. کاتیک هه یکه لی پیاوانه و چوارشانه و سه ری به رزیم له هیلالی
 پیره وه که ی حوجره که دا نه بیینی، دل م نه بوه خۆره تاویکی تاسه مه ند بۆ سه وزی و
 گه شیتی به خشین به هه مو خه می نه و بنه گیایانه ی که پالیانته دایه وه به لیواری
 به رزی دیواره کانی حه ره مه وه. هه یج که سیک هه نده ی منداله کان که ئیستا له دایکم
 زیاتر په یوه سستی من بون، له نزیك بونه وه ی ئیمه که لکی نه نه بیینی. من و نه و
 کاتیکی زۆرمان ته رخانه کرد بۆ منداله کان، منداله کانیش بیانویه کی باش بون بۆ
 له گه ل یه ک بونمان. نه مانزانی که چه ند چاویک ناگادارمان و نه مانزانی تا کاتیک
 سه رقالی سه رگه رمکردن و خواردن دان بین به خوشک و برا بچوکه کانمان، که س
 ناتوانیت به شه رع یان نه ریت پینگریمان لیبکات. بۆ ئیمه هر نه مه به س بو. هر
 نه وه ی که له یه ک هه وای هاویه ش هه ناسه مان هه لته کیشا و بیته وه ی سه یری

يەكتر بگەين، ھەستمان بە تىپەي دلى يەكتر و ھەمو گۇرپانكارىيەك ئەكرد، بارى
ژيان لە بىرنەكرا. ھىچ يەككەك لە نىمە ھىچى نەئەويست، بىچگە لەوھى كە بتوانىن
زياتر بە يەكەوہ بىن و گەرماي زياتر لە يەكترەوہ وەرېگرين. لەو پۇژانەدا كە
ھەموان گىرۇدەبون، من و ئەو سەرپىژ لە شىرىنى مېھرەبانى و ھاودلى بە جۇرئك
لە جۇرەكان خۇشبەخت بوين. ئەگەر بىچگە لەمە بوايە ئەوئى نەك بەرزەخى
ھەمىشەيى بەلكو دۇزەخ بو. لەم ھەلومەرجەدا من كە بە قەولى نەئى جى كە
خەرىك بو كاتم تىپەپىت و بەھۆى پوداوەكانى ئەم دوايىيەوہ ھىچ بنەمالەيەكى
رەسەن كە كورپى شايسەشى ھەبو، ئامادە نەبو خوازىيىنى كچىك بكات كە باوكى
مردبو و زىباوكەكەشى شىت بو بو و ھەيا و ئاوپويان با بردبوئى. ئەگەر چەند
سالىكىتر بەو شىوہيە تىپەپىيا وەك زۇرئك لە ژنانى ھەرەمى خوداوەندگار ئەبوہ
قەيرەكچىكى مەحكوم بە ژيانى ھەمىشەيى لەناو ئەو خەمخانەدا. چاوەپوانىيەكى
لەو شىوہيە لە داھاتو ئەيتوانى گيانم كە پۇژئك سەوداي بونە شارنى جىھانى لە
مىشكدا بو گرتىبەربەدات. بەلام من بىئاگا و خالى لە ھەمو بىر و خەيالائە
كچانەكان لە ژىر تىشكى گەرمى خۇرى عەشقى ئەودا ھەمو پۇژئك گەرموگورپتر لە
خەو ھەلئەستام، سەرپىژ لە چىژى پۇژى پابردو و لە چاوەپوانى پۇژئكى نويدا. من
و ئەو نەئىيەكى ھاوبەشمان ھەبو كە تەنانەت گوئىكانى خۇشمان مەھرەمى نەبو،
زمانمان تەنانەت لە خەلوەت و تەنيايىشدا يەك جار تواناي دركاندى نەبو. ئەم
نەئىيە وەك نور جوان و واقعى بو و وەك نورى نەپراوہ و وەسف نەكراو. ئەو بەو
ھەموہ پارىزگارى و ھەلكەوتويى و شانوشكويەوہ لە شىوہى ھەر پالەوانىكى
ئەفسانەيىدا دەرئەكەوت. نازدارى ھەرەم و پاشاي ئەفسانەيى دلى من بو.
ھەمىشە لە مىشكدا بە ھەر شىوہيەك كە بمويستايە وىنامنەكرد. ئەسلەن
بەلاموہ گرنگ نەبو ئەو ئاگادارى ئەم ھەموہ چىرۆكە دەرئىيەى منە يان نا. من
لەگەل ئەودا خۇشحالبوم و ھىچىترم لە ژيان نەئەويست بىچگە لەوھى لەگەل ئەودا

بم. نوم له خه يالاته دهره نيه كاندا شه و پوژده كانم تيئه په پړاند و داهاتو كوتا نيگه رانيم بو.

پاش ماوه يه كي زور چاوه پوانی و له سهر ناموزگاری نه نی جی و بو خو پاراستن له چاوكه وتن به تانه دهران، به يانیه كي زور زو له گه ل فاتيحه خاتون - ده زگيرانی كوپه گه وره كهی خوداوه ندگار - و نوجی و چهند پيره ژنيكدا پوشتين بو حهام. خوشوردن له حهامه سارده كهی ماله وده نازاریكي جه رگېر بو و حهامی مه پمېر ئيلهام به خشی خه ونه شیرينه كان. هر له منداليه وه حزم له پوشتن بو حهام و خو نوم كردن له ناوی گه رمی ناو كه شی نیوه تاريك و هه لمامی و خه يالوی ناو حهامی گه رم بو. هم حهامه كه له مه پمېری سهوز دروستكرايو، پاشماوه ی سهرده می پومه كان بو و بو به كارهيئانی خانه دانه كان و له وپه پری شكو و پاكوپوختيدا پاريزگاری ليئه كرا. ده وله مند و دهر يار يه كانی قونيه ش هيچ كه مته رخه ميه كيان نه نه نواند له پاريزگاری كردن له م پاشماوه گرانبه هايه. سه قف و ديواره كانی به ويئنه ی خواوه نده پوت و نیوه پوته كان پازينرا بويه وه و حهوزی كاشی و ناويئنه گه وره و گومزه شوشه یی و په نگاوپه ننگه كانی هر ته ماشا كهریكي په لكيشنه كرده جيهانی خه ون و خه يالات. وشكه پوكان چهندين جار ويستبويان هه مو ويئنه كانی سهر ديواره كانی به گه چ داپوشن، به لام سهره پای هه مو هوله ناشكرا و شاراوه كان هيشتا سهر كه وتو نه بو بون. ته نيا توانيبويان ويئنه ته واو پوته كان داپوشن، به لام ويئنه كانیتر و ديمه نه جياوازه كان له ژيانی خواوه نده و نيمپراتور و گيانله به ره سه يروسه مه ره كان به باشی وهك سهره تا پاريزرلوبون. چون بو حهام - نه لبه ته بيچگه به رگه گرتنی نيگا سوسه كاره كانی خه لکی كه نه يانويست كاریگه ری روداوه كانی هم دو ساله له پوخسارماندا بخويئنه وه - بو من وهك جه ژنيكي تايبه تی بو كه هه مو گه ردیكي دهره نومی پر له شوپ و شوق نه كرد. نه و پوژده كاتيک پاش شهوردنی ريكوپيک و دلسوزانه ی نه نی جی كه

هیشتاښ به به خو قوربان و ساقه کردنه کانی کاره کئی هینده یتر شیرین نه کرد،
جهستم نه سپارد به شه پۆلی نه رمی ناوی حوزه گه وره که، پۆحم پاک و ته میز له
گومه زه ره نگینه که وه تینه پیری و به ناسماندا گه شتی نه کرد. کاتیکیش له
کوئاییدا به زۆر له گه رماوه که ده ریان هینام، خه والو و ماندو و دلخوش له ژوری خو
گۆرینه که دا له به رده م ناوینه گه وره که دا وه ستام و تازه ههستم به هاوشیوهیی
نیوان خۆم و نه و خواوه ندانه کرد که وینه کانیا ن سه قف و دیواره به رزه کانی ژیری
گومه زه کئی داپۆشیبو، ههست له چیژتکی نایاب، سوپاسگوزاری دروستکهری
خۆم بوم. خۆزگه منیش وه ک خواوه ندانه کان هینده نازاد و خوشبهخت بومایه.

هه زمه کرد له ژوری خو گۆرینه که دا به ته نیایی بعمینه وه بۆ نه وه ی بتوانم
سهیری خۆم بکه م و ههست به خۆم بکه م و ناشتی له نیوان پۆحی نازارچه شتو و
جهستی خاکیمدا به رقه رار بکه م. نه م کاره هه میسه هاوسه نگیه کئی سوک و
نارامبه خشی نه دا به ده رونی ئالۆزم. من جوان بوم، گه نج بوم و هاو پتی خۆم بوم.
داهاتو - سه ره پای هه مو نه و کاره ساتانه ی که نه و نامۆیه به دیاری هینابوی بۆ
خیزانه که م - هی من بو. نه و زۆر پیر بو و به م زوانه نه مرد و منیش زۆر له وه
گه نچتر بوم که دهست بشۆم له ئومید به پۆژه خوشه کان و به و ته مه نه دریزه ی
له به رده معدا بو. من به و هه موه گه نجیتیه مه وه تال و شیرینی پۆژگارم چه شتبو و
نه مزانی که هه میسه پۆژتکی نارپه حهت پۆژتکی خوشی به دوا دا دیت. دلنیا بوم که
تا که ریگری خوشبهختی من بونی نه و نامۆیه و سیبه ری ره شی بو به سه ر
خیزانه که مانه وه. نه گه ر نه و نینشانه لالا له یه کیک له م پۆژانه دا بمردایه، سه ره رزی
و خوشبهختی جاریکیتر روینه کرده وه ماله که مان. دوباره گه وره تره کان بواری
نه وه یان بۆ نه په خسا پیر له کیمیا خاتون بکه نه وه. کچیکی هینده جوان، به
باوکیکی وه ک خودا وه ندگار و دایکیکی وه ک کیرا خاتون و داخوازیکی وه ک
چه له بی عه لانه دینه وه، ئیتیر چ باکیکی له داهاتو هه بو؟ له کوئاییدا هه ر سه ره ی

ئەگەشت. ئەمزانى سەرەپاي خوازەكانى نەنى جى كە ھەندىك جار زۆر ئەيخستە
پىكەنن، بە راستى ھىچ باكىكم لە داھاتو نەبو. بە تايبەت لەو ساتانەدا كە
جەستە و پۆخى پاكەوہ بوم كەشى بونەوہرى بۆنخۆش كەردبو.

وہك بولبولىك كە خۆى بە بارانى بەھار شۆردبىت، تەپ و پاك و پاوہر و
خۆشحال لەگەل فاتيما خاتون و ئوجى و پىرەژنەكانى ھەرەمدا لە ھەمام
گەراينەوہ. ھىشتا جىمان گەرم نەكەردبو كە لە ھەيوانەكەوہ دەنگىكى ناناساييم
بيست. ھەستمكرد ئەبىت كارەساتىك پويدابىت. شتىكى شوم لە ھەوادا شەپۆلى
ئەدا. كاتىك گەيشتە سەر پليكانەكان، بينيم كە كىرامانا لە ناو ھەيوانەكەدا لە
ھۆش خۆى چوہ و ژنەكان ھەولئەدەن بىھىتتەوہ ھۆش خۆى. ھەرچى ھەستى
خۆشى بو لە دەرونمدا توانەوہ. لە چاوتروكانىكدا گەيشتە پاسەرى، بەلام لە ھەر
كەسىكم نەپرسى چى پويداوہ، وەلامى نەئەدامەوہ. تەنيا يەكىك لە ژنەكان
شتىكى چىپاند بە گوتى ئوجيدا و ئەو وەك مار گەستوہكان سەيرى منى كرد و بە
فيشكاندەنەوہ بەرەو چىشتخانەكە رايكرد. دەنگى ھاوارەكانى ئايا خاتونم ئەبىست
كە لە پشت دەرگا داخراوہكانى ژورەكەمەوہ ئەھات. چاوہ پىر و ترساوہكان،
ليرە و لەوى لە دەرگاي ژور و درزى چىشتخانەكەوہ سەيرىمان ئەكردم. مەليكە و
ئەمىرى عالەم يەكە زرىكە بون و كەس نەئەگەشتە فرىايان. تەنانەت پشيلەكانىشم
ھەردوكيان پۆشتبونە سەر پەفەى ديوارەكە و بە چاوہ ترساوہكانيانەوہ بە تۆبە
سەيرى من و ئەوانىترىان ئەكرد.

ديار نەبو مامى لەكوتىيە. داىكىشم لەوى نەبو. بورانەوہى كىرامانا پوداوينكى
سەير يان خەمەينەر نەبو كە ژنەكانى ھەرەمى شلەژاندبىت. كەوايە ئەبىت
كارەساتىكى زۆر ترسناك پويدابىت. خۆم ھەستم بە شومى كەشەكە ئەكرد. دلم
وہك سىوينكى پايزى لە سنگم بووہ و بە دەنگەوہ كەوتە خوارەوہ. ھەر
گومانىكم ئەكرد، ھىچم بۆ دەرنەئەكەوت. دوپارە لە كاتىكدا يەكە يەكە سەيرى

ژنه کانم نه کرد، هاوارم کرد: چي بوه؟.... يه کيکتان قسه بکات ناخر! به هاواره کم هر دو منداله که که به بينيني من هيور بوبونه وه و به گه والکي به ره و من نه هاتن، ترسان و دوباره که وتنه وه گريان. پشيله کانيش هه لهاتنيان پيباش بو تا مانه وه و له سر پاساره که وه به ره و سه ريانه که رايانکرد. ناي خوژگه له جيبي نه واندان بومايه. ژنه کان هر وا بيدهنگ وه ک مردويه ک که له ناشتني خوئي که رابيتته وه، سه ريانته کردم. نه مننه زاني چي بکم. هر چيه ک بوايه په يوه ندي به منه وه هه بو. به ره و ژوره کم که وتمه پي. ده رگام کرده وه و نايام بيني که قزي پنيوه و مشتیک گلي باخچه که ي کردوه به سه ريده و يه خه ي دارپنيوه و سه ري ناوه به ديواره که وه و به چاوي داخراوه وه نه گريته. به ره و پوي پوشتم. بيرم کرده وه که نه وه ک ديسانه وه بابه تيک بيت په يوه ندي به من و عه لانه دينه وه هه بيت که کيرامانا کاولي بازي نواند بيت و بورابيتته وه و ناي خاتونيش لايه نگري مني کربيت و شه پيک هه لگير سابيت. به لي هر وايه بويه هه موان به و شيوه يه سه يرم نه که ن. نه بيت ناي بينمه قسه.

هيشتا نه گه شتمه راسه ري که به ترسه وه بينيم پيلوه کاني که ميک به رز کرده ته وه و خه ريکه به چاوه گه وره کانيه وه که له وه هه يکه له گه وره دا، وه ک چاوي فيل و ابون، هه روه ک نه وانيتر شوم ليمنه نوارپت. راموه شانده و هاوارم کرد: چي بوه؟ ناي زوکه بيلي! بوجي کيرامانا بوراوه ته وه؟ بوجي تو خولت کرده به سه رتدا؟ به چاوي نيوه کراوه و دهنگي لاواز و به دهنگي کي نانا شناوه دهستي کرد به ساقه و قوربان بونم. په نا به خوا! يه که مجار هه موان وه ک دايک مردوه کان سه ريانته کردم، نيستاش ناي خاتون نه گريته و به قوربانم نه بيت. ناي چند ده به نگم. دايکم! به لي نه بيت دايکم شتيکي لي به سه ر هات بيت. بوجي لي ره نيه؟ له يه کم چاره وه نه بوايه به زمانيا به به رگه ي نه وه هه موه کاره ساته نا گريته. مامي چند پوژيک پيشتر پيش بيني کردبو که کير خاتونيش به م زوانه وه ک گه وه هر

خاتون ديق ئەكات و ئەمریت. ئەم یەكەشیان وەك كۆتا پۆژەكانی ئەو هیزی لەبەر
 بپاوه. سەیری دەورووبەرم كرد، لە هیچ لایەكەوه دیار نەبو. بئى گوتیپیدان بەرەو
 خەلوەتگاكەى خوداوەندگار، بەرەو گوشەكە پامكرد. هیشتا نەگەشتبومە
 پلیكانەى بالەخانەى گوشەكە كە دەنگى هاوارىكى نامرۆیى وەك هەورە بروسكە لە
 جیى خۆم وشكى كردم. گەپامەوه. ئایا جان بو كە بەدواى مندا ئەهات و بە هەربو
 دەستی ئەیکیشا بەسەریدا. دەمى كەفى كردبو. لەناكاو لە چاوتروكانىكدا وەك
 فیلیكى ژەهرخواردكارو بپرستی لەبەرپراو و وەك كیرامانای لیھات. ویستم
 بگەپیمەوه بۆ لای بەلام تۆقرەم لەبەرپرابو. دایكم مردبو. تاكە پارێزەرى ژبانم،
 تاكە كەسم مردبو. لەو پوھوھ كە هەموان سەیری ئەو لایەیان ئەكرد، هەرچەندە
 دایكم چەندین مانگ بو لەویدا نیشتهجى نەئەبو بەرەو گوشەكە پامكرد. نەمزانی
 چۆن بەسەر پلیكانەكاندا سەركەوتم و لەبەردەم دەرگای داخراوى ژورەكەیدا كە
 چیتەر ژورى ئەو نەبو، ورتەم لەبەر پرا. خواپە نیوھ، نا هەمو تەمەنم ئەدەم ئەوم
 لیمەستینە. بئى ئەو من لەم دنیاپەدا چى بگەم! ئای خۆزگە زیاتر بە دەمیەوه
 ئەبوم. ئای خۆزگە لە دلمدا ئەوھندە سەرزەنشتم نەكرداپە. ئەو خۆى قوربانى
 ستەملىكراوى چارەنوسى بو. نیستا چى بگەم؟ لە ترساندا نەمەتوانى دەرگاكە
 بگەمەوه، دەنگى دلم لە گویمدا ئەزىنگاپەوه. هەرچى خوینم هەبو لە سەرمدا
 كۆبوبویەوه. نەمەزانی لە ژورەكەیدا پووبەپوى چ دیمەنىك ئەبمەوه. لە كۆتاییدا
 مرد. نەیتوانى بەرگەبگرت. نەفرەت لەم پیاوھ نامۆیە! ئەگەر یەك پۆژیشم
 بمینیت بەسەر دنیاوھ تۆلەى لىنەكەمەوه. تۆلە لە خوداوەندگارىش ئەكەمەوه كە
 دایكمى توشى چارەنوسىكى لەو شىوھپە كردبو. نەوھك دەرگا بگەمەوه و لە
 جیاتی دایكم ئەوان لەوى بن. ئەبوایە لە حەرەم بمپرسىایە كە دلنیاپوماپە نامۆكە
 لەوى نیە، داماوھ چیتەر تەنانەت لە كاتى هاتنى نامۆكەوه نەپنەتوانى سود لە ژورە
 تاپپەتپەكەى خوشى وەربگرت. دایكە بە نازپەروھردەكرلوھكەى من مەگەر

بهرگه ی نه م هه موه کاره ساته ی نه گرت؟ تا ئیستا ش زۆر سه یربو که به زیندویی
 مابوه وه. کچه تاقانه که ی نه میری نه کده شان، ژنی به نازیه روه رده و خوشه ویستی
 محمه د پاشا و خاتونی هه لبرژیراوی محمه د جه لاله دینی به لخی، کاری که شتبه
 جیه که که نیزه که کانی به زه بیان پیدای نه هاته وه. وامه سترکرد له ناو ژوره که وه
 دهنگیکی لاوازی وه که هه ناسه دان، یان ئاه و ناله م بیست. به هیواشی ده رگا که م
 کرده وه. دوعایه کم به نزمی له بهر لیوه وه خویند و سه رم برده ژوره وه. له و
 تاریکیه دا ته نیا چاره کانیم بینی که بی جوله بریبونیه سه قفه که. نه و مردبو. هه مو
 وزه کانی ژیانم له گه رومدا کۆبویه وه و گۆرا به هاواریک که خوشم نه منه توانی
 باوه پیکه م دهنگی منه. به ره و لای پامکرد. کاتی که بینیم له شوینه که ی پاپه پی،
 نه منه زانی له نیوان ههستی ترس و سه رسوپمان و خوشحالیدا کامیان هه لبرژیرم.
 له باوه شمگرت و هه ربوکمان به یه که وه بۆ ماوه یه کی زۆر گریاین. له و کاته دا که
 جهسته ی لاوازیم له باوه شدابو، په یمانم له گه ل خۆم به ست که: ئیستا که خوا
 نه وی بۆ گێراومه ته وه له مه و دوا ته نیا که نیزه کیی بۆ بکه م. له ته نیشتی وه
 دانیشتم و دهسته لاوازه کانی خسته ناو دهستم و له بیرکردنه وه له خه یالاته
 پوچه کانم بی ویست پیکه نیم. به خیرایی فرمیسه که کانی پاک کرده وه و به چاوانیکی
 تۆقیوه وه سه یریکردم و به دهنگیکی له رزۆک و پارانه وه وه وتی: کیمیا گیان وا
 مه که، من نه ترسم. هه موان وتیان نه گه ر بیبیستی زمانم لال - شیت نه بیت.
 کیزۆله که م، نازیزه که م، بچکۆله که م! ئای خۆزگه له جیاتی باوکت من بمردمايه.
 به دهسته لاوازه کانی سه رمی لکاند به سنگی داخکراویه وه که چیتر بۆنی گولی
 سوری نه نه دا. دلی وه که کۆتریکی ترساو نه یکیشا به ده رگا و دیواری سنگیدا.
 هه زمه کرد تا کۆتایی دنیا هه ر وا له باوه شیدا بم. ماوه یه کی زۆر بو که نه وه نده
 له یه که نزی که نه بوبوینه وه. ماوه یه کی زۆر بو دهستم به ری نه که وتبو. له وانیه
 چه ندین سال بو که به چاوانیکی هینده زیندو و تیزه وه سه یری نه کردبوم. وتم:

بهس پيشتر تو منت ترساند. خهريكبوم نهتوقيم.... و تازه هاتهوه بيرم كه
 نهگر نهو نهمرديو، نهى نهو هه موه ههراوهوريابهى ههيوانهكه بو چيه؟ وتم:
 دايكه له خوارهوه له ههيوانهكه دا..... زور سهيره..... باشن..... يانى
 زيندون..... نه مه له هه مو شتيك بو من گرنگتره. بهلام.... نازانم چي پويداوه؟
 له ناكاو دهسته كانى خسته سهر گوئي و وهك جن دهست ليوه شينراوه كان
 سهري كيشا به ليواري ناسنينى سندوقه كه يدا. مات و حهيران سهيريم نه كرد. هيج
 كاتيڪ له هيج كوستيڪدا هينده بي توقره و خو پيرانه گيراو نه ميبينيبو. دهم
 كرده وه كه بپرسم ني نيتر چ به لايه كمان به سهردا باريوه، كه ناوپي ليدامه وه و به
 توندى له باوه شي گرتم. نه متوانى قسه كانم ته واويكه م. دلتهنگى بواري نه نه دا.
 سهرمى خسته سهر شانى و دهسته تا ليها توه كانى هينا به قزه تهره كاندا. بو اتر
 گوناي لكاند به گونامه وه و دوباره به هيتزكي زياتره وه دهستي كرده وه به
 گريان. منيش له سهره تا وه دهستم پيكرده وه، بهلام هيشتا نه مننه زانى بو چي.
 هه رچه نده چيتر هيج گومانتيك نه مابو كه هه ر كاره ساتيڪ پويدا بيت په يوه ندى
 به منوه هه يه، بهلام گرنگ نه بو. هه ر نه وه نده ي كه نهو زيندو بو و له
 باوه شي گرتبوم و من ههستم به گه رماي جهسته ي كردبو بهس بو. له كاتيڪدا
 هه روا چاوه كانى داخستبو و فرميسكه سوتينه ره كانى قه تاره يان بهستبو، له ناكاو
 كه وتمه بيرى عه لانه دين، شه مسه دين و خودا وه نديگار. ناي منيش چه ند گيزم.
 بهلام نه سلن زاتي پرسيار كردنم نه بو. نه مننه توانى بهرگه ي بيستنى نه وه بگرم كه
 هه ر په كه يان شتيكيان ليه سه ره اتبيت. ميشكم به رده وام نه گه وزا و دوباره
 هه لته ستايه وه و خو ي نه گه وزانده وه. به خوم وت: نه گر نه وانيش وهك دايكم
 زيندبو بن به پاستى هيج شتيكيتر بوم گرنگ نيه. بهلام هه رچونتيك بيت نه بو ايه
 بمزانياه چي پويدا وه. له كوتاييدا سه رم به رزكرده وه و وتم: كه نه فتتان كردم
 سويندت نه دم به خوا بلي چي بوه؟ نيوه خهريكن من شيت نه كه ن. بو كوي بپوم

و بېرسم که چ به لایه ک نه م مالهی کردوه به خه مخانه؟ ناخر که سیک نه بیت
وه لایه منی داماو بداته وه. مندا له کان خۆ هه مویان باشن. خوداوه ندگار... کی
نا! نه وه ک براکانم؟

چاوه تاریکه کانی که چیت نه نه کرا بوتریت پۆژیک له پۆژان شین یان سهوز بون،
به سه رسامیه وه بریبوه من. چۆنیتی سه بیرکردنه کانی وه ک سه بیرکردنه کانی
ژنه کانی حه ره م بو، کاتیک له حه مام گه پابومه وه: ترساو و توقیو و داماو.
که وتعه وه بیر پۆژی مردنی باو کم. له کاتیکدا لوته جوان و بی عه یبه که ی به
بیره حمی به ده سه سه سه ئاوریشمیه کونه که ی نه سه پی، وه ک ئاماژه ی نه ری سه ری
له قاند. بی گرنگیدان به زامی پوخساری ده ستیگرت به ده موچاویه وه و دوباره
ده ستیکرده وه به گریان و نه م جار ه یان دل سو تی نه رتر له جاریک ی پیشو. له وان ه به
خۆم مردبوم و نه مه زانی. تو په یی وه ک بایه کی سارد له ده روندا لوران دی. هه مو
هیزی بیرکردنه وه م خستبوه کار، به لام نه مه توانی تیگم چی پویدا وه که نه مانه
هه ر که چاویان به من نه که ویت گه رویان نه گیریت. هه ستامه وه و به ئاوازیکی
توندی بی پیشینه وه، وتم: ئیوه ئیتر خه ریکن من نه کوژن یان به کیک بلی چی
پویدا وه، یان نه پۆمه سه ریان و له خه لکی کۆلان نه پرسم چی پویدا وه... دایکم به
چاوه بی تروسکه کانی که به فرمیستک و خوینی ته ویلی ده وریان گیرابو به
نیگایه کی پر له خه میکی وه سف نه کراوه وه سه بیرکردم و ده می کرده وه که شتیک
بلیت، به لام چاوی ره شکه و پیشکه ی تیکه وت و به پشتدا که وته سه ر
جینگه خه وه که ی. بانگکردنی نه وانیتر بیسود بو. ده ستمکرد به ده سته ینان به
شانه کانیدا تا به لکو بیته وه هۆش خۆی. له ناکاو دهنگی له رزۆک و وشکی مامیم له
پشت ده رگا که وه بیست که له ماوه ی مانه وه ی دایکم له گوشه که دا، ته نانه ت به ک
جاریش نه هاتبوه ژوره که ی، که پرسته به کی دوباره نه کرده وه، شاییه، شاییه.
شاییه شاییه به لام به دهنگیکی پر له شه پۆلی مردن، په رته وازه یی، تۆله،

بیزاری.... تهنیا به دهنگی نه وانهاته بهرچاو که ههوالی شایبهک نهگه بهنیت ک له ماله که ی نئمه دا شینی هه لگیرساندبو. هه ر له و پۆژه وهی که نه م داله پیرم بینیبو، نه مزانی که پۆژیک له پۆژان دهنوکه ره شه که ی به نه فره تیکره نه چه قینیته گیانم. به لام نا، قسه که ی زیاتر له گالته یه ک نه چو. له وانه بو نامازه ی به په یوه ندی نیوان من و عه لانه دین نه کرد. له وانه یه بۆنه وه ی بارودۆخی نئمه بگۆریت یان هه لیک بیت بۆ دایکم که نه گه ر نه یه ویت، نهینیه ک بدرکینیت. به هه ر حال خراپترین و نامرۆییترین سات بو بۆ گالته کردن. له تورپه بیدا ته نانه ت پوشم وه رنه گتپا به لایدا. هه روا به بیته ده بی و پوداریه وه پشتم تیکرد و دانیشتم و شانەکانی دایکم نه شیللا. نه وه ی بیستبوم ته نانه ت پیکه نیناویش نه بو. دلته کهنه ر بو. با بۆ خۆی هه روا به و شیوه یه بوه ستیت. دیسانه وه پیکه نینکی وشکی کرد و وتی: کیمیا خاتون هاوارکی وات کرد دلی هه موانت داخوریاند. وامانزانی هه واله که ت بیستوه و خوا نه خواسته که وتویت و مردویت. تو هیشتا هیچت نه بیستوه ناوا هاوارنه که یه ت، نه گه ر بزانیته چ خاکیک کراوه به سه رماندا، چی نه که یه ت؟ نه گه ر بزانیته بویته بوکی چ که سی.... نه گه ر بزانیته که ته ورزیه که.... داخوازی کردویت.... من گویم له و نه گرتبو. دایکم به هه نسکدانه وه هاته وه هۆش خۆی. یارمه تیمدا هه ستیته وه. پشتیه کم خسته ژیر سه ری. مامی هاته پیشه وه و وتی: نای کیرا خاتونی داماو هه قی خۆته، نه گه ر کچه که ت وه ک گه وه ر خاتونی من مردبوایه، له وه باشتر بو ببیته بوکی نه مکه زاوه یه.)

سهیری دایکم کرد که به یه که وه هه سستی بیزاریه که له گال یه ک دابه شکه ین. پیره ژنه که شیت بو بو و پاوه ی نه کرد. نه و پۆژه هه موان سهیر و سه مه ره بون. تازه له م ساته دا هه مو شتیکم بۆ پونبویه وه. که وایه چاره نوسه که نه مه بو! پاپه ریم و به خیرایی به ره و پوی وه رگه رام. پاش ده ربیرینی کوتا وشه، ده می

هه روا به كراوه يى مابويه وه و به ترسه وه، به لام فيلبازانه له پشت چاوى دال
 ناساى برسويه وه سه يري نه كردم. نه مويست به ره و پوى پاكم و سه پوشه كه ي
 بدهم به سه ر ده موچاويدا كه چيتر نه توانيت به و شيوه يه سه يرم بكات. بي ويست
 قيژاندم: ته ورزيه كه چى كردوه؟ له و كاته وه ي پيرپياوه كه له حاله ب گه پابويه وه،
 چيتر له حه رهدا به نامۆ يان بيگانه ناويان نه نه برد. به ته بريزي بانگياننه كرد،
 به لام ده ستيه نقه ست به له هجه يه كي ناوچه يى كه زود ريزدارانه نه بيت. مامى
 چاوى وهك چاوى دال له منه وه نه گواسته وه سه ر دايم و له دايمه وه
 نه يگواسته وه سه ر من. له كو تايدا بريارى خويدا و نه م جارهيان به خيرتر وتى:
 خوازيني توى كردوه، خداوه ندگاريش رازيبوه! كه ميك به ر له تو خداوه ندگار
 ليتره پوشت. ديسانه وه ده مى كردوه وه ده ستيكردوه وه به كونكردى پيستم به
 نيگاكاني. سوپاس بو خوا كه هيچ له گه ده مدا نه بو، ته نيا ناويكى سوتينه ر به ره و
 گه روى وشكبووم كه وته پى و پى ميشكمى گرت به ر. وهك بلنى گالته وگه پ نه بو.
 به لام هيشتاش له هه مو پوداوه كه تينه نه گه شتم. نه منه ويست خو م پاده ستي
 گويناكم بكم. ته نانه ت پى تينه چو ته ورزيه كه نه م كاره پيكه نيناويه شي
 كرد بيت، به لام نه و ديمه نانه بوچى بون. دلم هيشتانا ره زوى گه داى نه كرد. به
 زه حمه ت وتم نى كردويه تى كردويه تى، نه م هه موه خو سه غله ت كردنه ي ناويت!
 خو نايه ت دانه به زيوه! مه گه ر نيتمه ناچارين كه... نه و هه له يه كي... مه گه ر
 هه رچيه ك...؟ داله كه خه ريكو له سه ر شانى منه وه به پوانينيكي ماناداره وه
 سه يري دايمى نه كرد. وهك نه وه ي ديار بو نه يوت: نه م داماه تيه گه يه نه! به
 هيمنى پوم به ره و لاي دايم وه رگيتر. تازه خه ريكبووم تينه گه شتم. پسته يه ك له
 ميشكمدا خولى نه خوارد. خداوه ندگاريش رازيبوه... رازيبوه... كه وايه چيتر هيچ
 نوميديك له نارادا نيه، ده ست له سوالكاري هه لگه ر.

زهنگيكي هزار مهني له ميشکدا دهنگي نه دايه وه. دايکم سه رشوپ و
 شهرمه زار، وهک ناماژهي پشتراستکردنه وه سهري به قورسي و بي نوزه نه له قاند.
 شهرم و خهي هه مو ژنه کاني هه مو چهرخه کان له نيگاي داماويدا شه پولي نه دا.
 چاره کانم نه سوتانه وه و چيتر هيچم نه نه بيني. دهنگي په وتي که پاني خوينم،
 گوئيکاني کهر کردبو. پالمدايه وه به ديواره که وه بو نه وه ي نه که وم. هه رچند
 هه ولعنه دا نه مننه تواني سه رنجم کوکه مه وه و پيگه که ي خوم هه لسه نگیتم.
 يه که مجار بيرم کرده وه، ئي باشه کردويه تي کردويه تي! پياوگه ليکي زقد هه ن
 خوازييني کچاني گه نج نه که ن. بوداويکي پيټينه چو يان ده گه من پويينه داوه.
 بارودوخي پر گالته جاريم که وته وه بير و دلي خوم نه دايه وه که به دلنيايييه وه
 ويستويه تي سه ر بخاته سه ر نيمه ي ژنان. له وانه يه له راستيدا نه مه گالته يه کی
 گه مژانه زياتر چي دي نه بيت. به لام به ره به ره توفاني هاوار و بورانه وه و نيگا
 ترسه يينه ره کان و ديمه ني باخه که ي زه رکوب و سه ريانه که ميشکميان شيواند و به
 پوني تيگه ياندم که باس و بابه ته که چونه. نه يوت ئيتر چاره م نه ماوه. نه يوت تو
 هه ر ئيستا که ليتره دا وه ستاويت، مردويت. نه وه هه موه شيوه ن گيترانه بو تو بو. تو
 مه حکوميت به مردن و موري هه زاران قازي به ناويانگ و موفتي عالم دراوه له
 حوکمه که ت. ته ورئيزيه که توي ويستوه و خوداوه ندگاريش پازيبوه. هه موانيش
 نه مانزاني پياويک که به گه واهي نه هلي قونيه له هه مومان زياتر به ته نگ
 سه لماندني پاکيتي و سه لماندنيه وه يه تي، هه روا له خووه په يمانی نه نه دا و نه گه ر
 په يمانی کي داييت، په يمانه که ي پيک وهک کرده وه وايه، نه وه به پي ياسا، شهرع و
 دابونه ريت به خيوکه ر و سه ر په رشتياري من بو. نه گه ر نه وه ي بيستبوم له وه دهنگو
 ناجواميرانه ي که هه مو پوژيک نه گه شته گويمان نه بوايه و خوداوه ندگار به راستي
 خو ي په يمانی پازيبوني داييت، نه وه کاره که برابويه وه. والسلام! هه رچيه ک له مه
 زياتر بوترايه يان ببیسترايه، ته نيا دهنگ بو و بهس. هيشتا نه لبه ته هه مو

په هه نده كاني رودلوه كه م بؤ پون نه بوبويه وه. سه يري دايكم كرد كه هينده ي
 مشتكي مابويه وه. نه مه نه و بونه وهره نه بو كه چند ساتيك له مه و بهر يري
 مردني ناگري له دهر ونم بهردابو؟ نه متواني چي لي بكم و نه و نه يتواني چي بكات
 بؤ من؟ سه يري چاوه چاوه پوانه كاني داله كم كرد و يه كه مين شتيك كه بيرم
 ليكرده وه نه وه بو كه نئستا نه بيت چون بگ پرتمه وه بؤ هه يوانه كه. به هيچ جور
 بهرگي نه و نيكا و ناهوناله و بورانه وه و له هوش خو چونانم نه نه گرت. نه بوايه
 بچومايه ته خه لوه ته وه. نه بوايه جار يكيتر سر له نوي بيرم له هه مو شتيك
 بكردايه ته وه. نه بوايه له و داله برسيه تي بگه شتمايه كه به ده مي كراوه و چاوي
 بچوكيه وه بينه وه ي بيان پر تينيت سه يري نه كردم. نه بوايه نا نوميدم بكردايه.
 نه بوايه وا خوم دهر خستايه كه پاروي نه و نيم. به ده نكيكي به زه حمه ت سافه وه
 وتم: زور باشه! نه م هه شر و هه له لايه ي ناويت. هر كه سيك نه توانيت خوازييني
 هر كه سيكيتر بكات. خو تاعون نه هاتوه. نيوه گيان تان كردم، يه كه مجار
 بيرم كرده وه دايكم يان براكام شتيكيان لي به سر هاتوه، سو پاس بؤ خوا كه
 مامي ده سته پيشخه ري كرد. بي هوده ش هه ولينه دا هينده چاوي زه ق بكا ته وه كه
 وهك نامارزه يه كي ترسان دنپه رده ي چاوي بدرينيت. كاره ساتيك له سه روبه ندي
 بوداندا بو كه نه يتواني زگاري هه زار سالي هه رم نشينه كان تي كيشكي نيت و نه و
 نه يته تواني به نمايشيكي گالته جارانه شوږ و شوق و شادي بي كوتايي خوي
 بشاريته وه. وتي: ناخر كيرامانا خاتون خه ريكه خوي نه كوژيت، نه ليت نه گه ر
 عه لانه دين بيبي ستيت، خو ين.....

له مه زياتر بهرگه م نه گرت. خوم هاويشته كتبخانه كه ي خودلوه ندگار و
 دهرگا كه م داخست و به ده ستم گويم گرت. هه له م نه كرد. ده نكه كان هه مويان له
 دهره وه نه بون له ناو سه رم، له ناو سنگم، له ناو پوچ و ميشكمدا توفاني نوح
 هه لگيرسابو و له هه موشي خراپتر نه وه بو كه وامنه زاني نه م هه واله تازه نيه

به لاهه وه . وهك بليت پيشتر بيستبوم، له وانه شه هه ميشه نه مه م نه زاني . وان هاته
 بهرچاوم كه قه ده ريكه و له سهر له وحى مه حفوز نوسراوه كه بهر له له دايكبونم
 چرپاندويانه به گويمدا . من پوحي ته تسليمبوى خووم نه بينى كه خه ريكيو له پشت
 هه مو هه راوهورياكانه وه سهره تاتكيى بو . يادگارى كه ليكي تيكال و پيكال له
 وه رگرتنى په يامى ياسه بنه وشه بيه كانى پوژى خوازيتنيكردنى خوداوه نديگار له
 دايكم، نيگا تاريكه كانى ئيلياس، نه وه سه ته تاييه تهى كه پوژى به كه مى بينينى
 شه مس له مالى سه لاهه دين و پوژى كه پانه وهى له سهر بانه كه دا بو بوه هوى
 نه وهى كه وهك چوله كه يه كى له مار توقيو، له پهل و پو بكه وم، گشت نه مانه وهك
 ره شه بايه كى ويرانكه به ميشكمدا نه هاتنو نه چون و توشى سه ره گيژه يان
 كردبوم . به لى من نه مه م له پيشتره وه نه زاني نه مه ش واته ئيتر چاره نوسى من
 برلوه ته وه . قه ده ريكه كه نوميدى پرزگاربونم نيه لى . چه زمئه كرد ده سه كانم
 بكه مه ناو گوئكانم و به گريان و شيوه نه وه تا كو تايبى دنيا رابكه م . چه زمئه كرد
 بيه دوكل و له درزى سه قفه كه وه بچه ده ره وه . چه زمئه كرد خه به رم بيته وه و
 پوژيوه ته وه و نويزه كه م خه ريكه نه روات، برؤمه سهر چه وزه كه ده ستنويژ بگرم و
 له سهر شيره به ردينه كه دانيشم و بليم كه نه مه چ موته كه يه كى بيه سه رويه ره و
 شتيك بكه مه نه زو سه د پكات نويزى سوپاسگوزارى بخوينم . چه زمئه كرد ده رگاي
 كتبخانه كه بكه نه وه و بينن كه يه كيك له داره پراكانى سه قفه كه م، يان كتبخانى
 كونهى سهر ره فه كه م . رقم له خووم نه بويه وه له بهر نه وهى چند ساتيك له وه وبهر
 نه وه موه شانازيه م به جوانيه شومه كه مه وه كردبو . جه سه تيه ك كه برياربو
 ده سه بنگانه و زيره كانى پيره كه وله كوئيكى پيدا به يئيرت، بو نه وه باش بو كه
 خوراكى كرمه گوشتخوره كانى گور بيت . چاوه كانم بى ويست به نوای كالان،
 خه نجر، يان هه ر هوكاريكيتى بريندا نه گه را له سوچ و قوزبني ژوره كه دا . تاكه
 رينگ هه ر نه مه بو . به لام نه وانيتر چى؟ خوداوه نديگار، دايكم، علائه دين،

منداله کان؟ ترس له و شومیانه ی که له ناکاو تییدا دیل بوبوم، که ده می توشی نازار و ناشوب نه کرد. وامزانی خه ریکه گیانم دهرنه چیت، به لام ته نیا تاویکی زهره له که رومه وه پزایه سهر دهسته سره که م که له سهر لیواره که ی گولیکی یاسی بیه وشه ییم نه خشانده بو. کوتا وشه کانی عه لانه دین، نارامیان له گیانم هه لگرتبو: نه گره عه لانه دین بزانیته، خوین... خوین خه ریکبو له که رومه وه دهرنه په پی. له گوشه ی چاویشمه وه فرمیسکی خوینینی گرم نه پزایه سهر سه ریپوشه شیداره که ی حه مامم. خوین چاره نویسی من بو. خوین چاره ی شه مس بو. له پشت پیلوه داخراوه کانه وه ته نیا په رنگی خوینم نه بینی. هه مو شوینیک خوین بو، خوین...

به هه مو هیزمه وه خوم هاویشته ناو گیزه لوکه یه کی خوینین که په وتی گرم و لینجی نارام نارام دورینه کرده وه و به ره و قولاییه کی نارام و بی نازار پابینه کیشام.

ئهوانه‌ی که خاک... ۲

مانگی سه‌فه‌ر بو و زستانی دل‌په‌ش. ئه‌بوایه ئارامی بگرتایه. واده‌ی به‌یه‌ک‌گه‌شتنه‌که‌یان خستبوه پۆژیکی پر به‌ره‌که‌تی سه‌ره‌تای په‌بیعولنه‌وه‌ل. ئه‌و حه‌رم نشینانه بی ئاگا له‌عالمی عاشقی، سه‌ته‌مکارانه سه‌ته‌میکی وایان به‌رامبه‌ر په‌وا بینیبو. پاش پاگه‌یانندی بۆچون و پازیبونه‌که‌ی خوداوه‌ندگار، چیتر ئه‌و چۆن ئه‌یتوانی ئارامبگرتیت؟ هه‌ر یه‌ک سات چاوه‌پوانی هینده‌ی هه‌مو ته‌مه‌نی دریزی تا‌قه‌تپه‌روکین بو. ئه‌و خوای له‌و ژنه‌دا دۆزیبوه‌وه. چۆن ئه‌یانوی‌را وه‌سلێکی هینده پیویست، هینده‌ پیرۆز و هینده‌ کیه‌ریایی دوا‌بخرت به‌هۆی کومه‌لێک تی‌ببینی له‌سه‌ر جو‌له و بزاونی ئه‌ستیره‌کان و گالته‌چارپه‌ تیک‌چرژاوه‌کانیتری می‌شکی کومه‌لێک پیره‌ژن؟ وتبویان هاوسه‌رگیری له‌سه‌فه‌ردا شومه. کاتی‌ک به‌توره‌یه‌وه ناره‌زایه‌تی ده‌رپه‌یبو به‌رامبه‌ر به‌ واده‌ دیاری‌کراوه‌که‌، خوداوه‌ندگار، له‌بنه‌ره‌تدا

^۲-ئهمه سه‌ره‌تای غه‌زه‌لێکه له‌ غه‌زه‌له‌کانی حافزی شیرازی که به‌م شیوه‌یه:

آنان که خاک را به نظر کیمیا کنند

آیا بود که گوشه چشمی به ما کنند

که ماناکه‌ی ئه‌وه‌یه: ئایا ئه‌وانه‌ی که به‌ ته‌نیا سه‌یر کردنی‌ک خۆل ئه‌که‌ن به‌ زیر، ئایا بلینی رۆبده‌ت که به‌

لا‌چاوێکه‌ره سه‌یرنکی ئێمه‌ش بکه‌ن؟

بهۆی خۆپاراستن له قسه لۆكى خهلكى و جله و كردنى توپه يى ژنانى حه ره م،
 به لام له پوكه شدا بيانوى هينابويه وه كه له بهر نه وهى وا بپياره چهند هۆده يه ك بۆ
 نه و هاوسه رى داها توى له پشت كتيبخانه ي حوجره كه وه، ته نيشته شوينى
 ها تنه ناوه وهى حه ره م دروستبكه ن، نه بيت نارام بگرن تا ماله كه ناماده بكرت و
 كه لوپه لى پتويستى تيدا دابنريت. به لام نه و نه مانه ي نه نه ويست. كه لوپه ل و
 شتومه كى نه نه ويست. ناگرى تاسه و لباوه ره شه كه ي، ته نيا نه م دوانه ي به س بو.
 نه گر نه و هه موه قه رزاربارى تاكه هاوپى و پاريزه رى نه بو ايه، نه گر له به ر پتيزى
 قسه كانى نه و نه بو ايه، هه رگيز چاوه پوانى نه نه كرد. كات كه م بو و تا قه ت ته واو.
 نه زان خه لكه كه هه رچه كيان نه ويت با بيلين، خو كه ميشيان نه نه وت. نيوه ي شار
 له حه سودى بردن به و خوشبه ختبه ي پويتى كردبو، هه ستابونه سه رپى و
 هاواريانته كرد كه نه م پيره كه وه لكو نه هاوشانى نه و كچه نيه! هه موى له به خيلى
 و نه زان به وه يه. با بۆ خو يان به م داخه وه بمرن، چاويان ده رنه هات، نه گينا
 تو سقاليك له و غيره ته يان نيه كه لافى پتوه ليتنه دن. چون بو نه گر سولتان
 چه غه نده ره دين داخوا زى نه م كچه ي كردبو و ۹۰ ساليشى بو هاوشانى بو و له
 خوشيدا هار نه بون كه كه سيك له شاره كه يان يان خيزانه كه يان بو ته شارنى
 جيهان، به لام خو نيمه پاشا ي حه وت جيهان يان نيش به تو كه ر ناگرين و چاويشمان
 له سه ر بونه پاشا و ته خت و تاج نيه، له بهر نه وهى له بهر چاوه نه و دل كو يرا نه دا وه ك
 ده رويشيكي خورى پۆش ده رنه كه وين، هاوشانى نه و نين. با جتيان (اسفل
 السافلين) بيت. خو نيمه كارمان به سه ر نه زان خه لكه كه و سه رگه و ره كانيانه وه
 نيه. هه رچه ك نه يانه ويت بيكه ن. هه رچه ك نه يانه ويت بيلين. به زۆرى دل
 نيگه رانى نيمه له رازينه بونى خيزان و خودى كچه كه بو، كه هيج نا په زاييه ك نيه،
 سو پاس بۆ خوا!

ههموان به زویی تیئنه گن که ئیئمه خودی ئه و کیمیایه یین که پتیویست نیه
 بکریت به سهر مسدا. هر به وه ندهی له به رامبه ر مسدا دابنیشین ئه بیته زێر.
 باروئوخی کیمیاش هر به م شیوهیه ئه بیته. ئیئمه دهرونی حاوی ئه که یه زێر و
 ئه وانیتیش با هر بۆ خۆیان له چه سویدا بمرن. له به رنه وهی ههمو بونیان
 هیئندهی چه ند شیاکه یه ک که بۆ گهرمرکردنی تونی چه مامیان ببه ن، بۆ جیهان و
 ههمو بونه وهر هیچ نرخیکی نیه... ئه میستا ئه ی خوایه... تو خۆت ئه زانیت که
 داگیرکردنی دلی یاخی و کاولی سیفته تی ئیئمه کاری هر که سیک نه بو و ئه زانیت که
 دلی ئیئمه بیگانه یه به هه وهس. چیرۆکی من ئه وه یه که تو م له کیمیادا
 دۆزیوه ته وه. به عه شقی گه یشتن به تو وه یه که پیم خستوه ته ناو ئه م بیابانی پر
 له دیو و درنجه وه. قسه ی بی بنه ما نیه، ئه گینا کاتیکیش گه نج بوین و ناگری
 ئاره زو به ربو بوه میشکمان، خۆمانگرت و بته چینه مان به هیچزانی. ئیستا ئه وه
 ئیتر هر هیچ فرمان به سهر ئه م حال و بارانه وه نیه. ئه مه نه یئیه کی ناشکرایه. من
 به ههموانم وتوه که خوا له ودا ئه بینم. چه زره تی دۆست خۆی ئه زانیت بۆچی
 خستوینی ته یه ئه م بازنه یه وه. ئیئمه ش هر له یه که م هه ناسه مانه وه (سلم و
 تسلیما) مان به رامبه ری وتوه و نا کۆتا هه ناسه ییش هر ئه یلیننه وه. ته نیا ئه بیته
 خۆی ئارامگریمان پینببه خشیت تا پۆژی به یه که گه شتن. پاش ئه و پۆژه خۆم
 خۆشه ویسته که م فیرنه که م که چ جیاوازیه ک هه یه له نیوان ئیئمه و ئه وتوله نه مامه
 شه نگه دا که هر هیئندهی تر تره یه ک له جیهان و بونه وهر تیگه شتوه و هر وه ک
 ئه ویش له دیلیتی جهسته ی خاکیی پرکاری نه بوه. ئه و ئه م که مالی جوانیه به
 کینلگه یه ک ئه زانیت که بیکیلیت و توو بوه شینیت به سهر ئه م لوتکه ی که مالی
 بونه وهر دا. من خوا له م که مال هه دا ئه بینم. چ که سیک له من زیاتر ئه توانیت هاوشانی
 ئه م ئایه تی حوسن و چه مالی چه زره تی دۆسته بیته. ئیئمه خۆ وه جهی جه لالی
 دۆستمان له لوتکه یدا ئه زمونکردبو، ئیستاش وه جهی چه مالیشیان به دیاری

پیتبه خشین. کیمیا هه مان حومه بیری منه و هه مو ئه مانه ته نیا ئه م مه ولانا
جه لاله دینه نه توانیت لیان تیبگات. ئه وانیتر هه مو نه لییتینه گن، نه پتویستیشه
تیبگن.

شهوی به یه کگه شتن

دهنگی به فری تازه باریوی ژیر پتی، پۆشنایی نهینی ئامیزی چرا ده سته که ی
که پهنگی کلۆ به فره کانی زهرد هه لئه گه پاند و دهنگی لوره ی گورگه کان له
دوره وه، له ماوه ی کورتی نیوان شوینی نیشته جیبونه که ی خوداوه ندگار و نه و
که ژاوه یه ی که بوکه ژیکه لانه که ی تییدا چاوه پروان بو، هه سته کی نامۆی تییدا
بیدارنه کرده وه. هه مو شتیک ناواقعی ده رنه که وت. نه وه ک کوچهریکی ریگه
ونکردوی سهر لمی سوتینه ری بیابانه که ریگه ی لیته له بوه. نه وه ک مردوه و
پۆخی له به رزه خ و جه سته ی خاکیییدا له که شیکی نادیاردا سهرگه ردانه. نه وه ک له
وه همی دۆزینه وه ی نه وه ی که ته مه نیکی له گه پان و شوینکه وتنییدا شار به شار و
دیار به دیار به سهر بردبو، کاری گه شتبیته نه م خو خه له تاندنه.

هیچ هه سته زاوایه کی نه بو که به ره و که ژاوه ی بوکینی نه چیت. دله پراوکه هه مو
دهرونی هینابوه وه یه ک. له وانه بو باشی نه کردبیت که ویستبوی بیجگه له
ئاماده بونی له کاتی ماره برینه که دا، ناچاری نه که ن له هیچ قوناغیکی پیش شهوی
بوکینیدا به شداری بکات. له خوداوه ندگار پارابویه وه که فرمان بدات بی

ناماده بونی ئەو ھەر کارێک ئەیانە و یت بیکەن و تەنیا کاتێک ئەو ناگادارکە ئەو کە
 ماله کە چۆلکرایت و بوکە کە یان بردبیتە کە ژاوه. لەوانە یە باشتر بوا یە ھەر خۆی
 بە تاییبەتی بۆنە کە ی لە و پە پەری کاملی و پێکوپێکیدا بە جیبھینایە.... لەوانە یە لە و
 بارەدا ھاتنە ناو ئەم دنیا نە ناسراوہ ئاسانتر بوا یە. بەلام ئەو نەینە و یست پیرۆزترین
 شەوی ژیا نی - شەوی بە یە کگە شتن لە گەل ئایەتی جەمالی احسن الخالقین - دالە ناو
 خەلکدا بە سەر بە ریت. ھەمو شەو کە ی بە پارانە و ھە گریان و سوجدە بردنە و
 بە سەر بردبو و کە لکی بینیبو. ئەو لە و پیرۆزترین ساتانە ی ژیا نیدا ئە یو یست چاوی
 بیجگە بە ھیلالی پوی بوکدا کە بە لایە و ھ (ایت اللہ) بو، بە ھیچ دۆست و ھاو پێیک
 کە دابونە ریت پە سە ندی ئە کرد، ھە لئە ھینیت. ئە یو یست لە ساتی و ھ سلی یاردا،
 دلی لە و پە پەری ناگاییدا بیت. نە زان خە لکە کە ھە میشە ناگریان لە دەرونی بە رنە دا و
 تورپە یان ئە کرد. ئە یو یست ئەو شەوہ ئارام بیت. بۆ ئەو ئەو و ھ سە، تە قالایە کە
 تازە و نە ناسراو بو لە پێگە ی و ھ سلی یاردا. ئەو بە چاوی ھاوسەرگیرە کە زە وینی
 سەیری ئەو و ھ سە ی نە ئە کرد. ئەو پوی یاری لە پوخساری جوانی ئەو
 خۆشە و یستە زە وینی یە دا بینیبو و لە و پۆزانە دا لە ھەر کاتێکیتر زیاتر پێو یستی بە
 خە لۆت و ئارامی دەرونی ھە بو، و ھ ک کۆچەرێک بەر لە زیارەتی یار لە کە عە بە دا.
 سەیر لە و ھ دا بو، کە ئە گەرچی کاتێکی زۆری لە خە لۆت دا بە سەر بردبو و بیجگە لە
 خودا و ھ ندگار و چە لە بی عە لائە دین پێگە ی بە کە سیتەر نە دا بو و مونا جاتی جوانی
 زۆری کردبو و خۆی بە پە یو ھ ست ئە زانی بە لام ئیستا، ناگایی لە دە ستدا بو.
 ھە نگا و ھ کانی ھ یوا شتر کردە و ھ. چ پۆژ و شە و گە لیکێ لە م سە و دا یە دا بە سەر بردبو،
 ئیستا لە چە ند ھە نگاوی نزیک لە و ھ رگرتنە و ھ ی پادا شتە کە ی دا، بارودۆ خیکێ لە و
 شیو ھ یە جیا وازی ھە بو و نەینە زانی بۆ کوی بپوات. لە ھە موی خرا پتر، کاتێک
 گە شتە بە ر دە م دە رگای کە ژا و ھ کە، لە دە رک کردنی ئەو ھ سە ی کە بە م تازە بیانە
 ناشنای بو بو - واتە شەرم - پێکە نین گرتی: شەرمیک پێگە ی کردنە و ھ ی

دهرگاکی پینه نه دا و دله کوته یه کی وه حشیانه ی توشکردبو و دهسته کانیشی له رزۆک. جوینیکی ته پ و مزدی نارد بۆ خۆی و وهک زاوایه کی گهنج به دله پاوکه یه کی وه سف نه کراوه وه دهرگاکی کرده وه. بۆنی خشتی تازه و ته پی ژوره تازه دروستکراوه که به توندی چو به لوتیدا و مهستی له سهریدا نه هیشته و بیریکرده وه که له خۆوه نیه نه م بۆنه بۆ هینانه وه هۆشی که سه بوراوه کان به کارنه هینن. دهسته هینا به چاره کانیدا و چهند ههنگاوێک پۆشته پیشتر. هه مو لایهک بیده نگ بو. ته نیا دهنگی وه په ی سه گه به په لاکان له دوره وه نه هاته گوئی که وادیاریو گورگه کانیا ن پاونه نا. له ژیر پۆشنایی که مرهنگ و وه هم نامیزی مۆمهکاندا له جیاتی جیلوه یه کی پرشکو له نوری نیلامی و جوانی په بانى و که شوه وای پر دله خورپه ی وه سل، کیزۆله یه کی هه تا بلتی په نگ له پوپراو به چاوانیکی زیاد له پاده دهرپه ریو و نااسایی بۆ ده موچاویکی لاواز و چریسکه سه ندو، له ناوه پاستی دۆشه که یه کدا دانیشتبو و له ژیر لیوه وه ویردیکی نه خویند که به بینینی نه و له ناکاو وهک جن دهست لیوه شاوه کان له جیی خۆی راهه پی و په نای برد بۆ سوچیکی دیواره که. نه گه ره له و که مه ماوه ی ئابپوی نه نه ترسا، هه ره له ویدا پوی وه ره نه گه پرا و تا چه له ب به سه ره به فردا و به پی پی په تی پاینه کرد. نه مه چ یاریه ک بو له گه لیدا نه کرا؟ و لیره چی نه کرد؟ نه و پاش ته مه نیک له گالته پیکردن، نه م دهرونه گه وره له کوئی و نه و مشکه بچکۆله ترساوه له کوئی! نه ی ستمه کار، نه ی سهخت تاقیکراوه، نه ی سهخت تۆله لیکراوه، بۆمه ره که وتیت. هه ی هو که بتوانیت شه مس فریوبده ییت. هه لگه راهه وه که بهوات.... به لام بۆ کوئی؟ دوباره خۆی وریاکرده وه. چراکه ی کرد به پشت دهرگاکه وه. دهرگاکی قوفلکرد و خۆی نارامکرده وه تا بتوانیت ریگه چاره یه ک بدۆزیته وه بۆنه وه ی پوره شیه کی تازه بۆ پوره شیه کیانیتری زیادنه بیت. له م نیوانه دا کیزۆله که دوباره به بیده نگى خۆی خزنده وه سه ره دۆشه که نه تله سیه که که په رنگه سوره که ی یاری له گه ل پیستی

سپیدا نه کرد، دیاریو که پنیان وتبو نه بیت له ویدا دانیشیت. زاواش به هیمنی و
 بیده نگی پوشت و که میک دورتر له و له سهر دوشه که که وه دانیشت. له ناکاو وایزانی
 ده نگی ددانه کانی بو که که ی نه بیستیت. سه پریکی کورت و خیرای ده موچاوی کرد،
 هه ولیدا نه وه ی نه بیستیت به جدی وهرنه گریت: ترس، بیزاری، متبون، دامای و
 تاسه ی هه له اتن. هیچ هه والیک له جیلوه نیلاهییه کانی نه بو که هینده به
 ته نگوتاوه وه له پیشچاوی خوی وینای کردبون. نه بوایه به جوریک له جوره کان
 بابه ته که ی کوتای پیبهینایه. و دواتر تا ماچین لیره دورنه که و ته وه. به زه حمت
 بیری خوی له و بازنه یه به شیوه یه کی کاتی هینایه دهره وه و دلی خوی به وه
 خوشکرد که جار خه ریکه له نزیکتره وه نه و چاره جادوییانه نه ناسیتته وه. نه وان
 له شوینیکی نه و کالانه گورانده، نه گهرچی بیگانه، به لام چاودیری نه ویان
 نه کرد. به سه رسورمانه وه بۆیده رکه وت که نه مه زقد بوی گرنگ بو و هیشتا نه و
 نیگایه نوقره ی له بهر هه لته گرت. نومید چرۆی له دلیدا دهر کرد. که میک نزیک
 بویه وه. کیژوله که خوی کۆکرده وه و بی ویست خوی برده دواوه. له رزیک سارد
 جهسته ی پیری گرتته وه. بیته وه ی سه یریبکات، پی به ستوه کانی به لایه کی لیفه که
 داپوشی. بۆچی له ناکاویکدا هینده سه رمای بو؟ هه ر نه و پوژه له سهر پیداکری
 خوداوه ندگار پوشتبو بۆ گه رماو و بۆ یه که مین جار له دریزایی ته مه نی دریزیدا له
 ناوینه دا خوی پازاندبوه وه. هه ر نه و خوده ی که وا بیرینه کرده وه پاش نه و هه موه
 پیازه ت و سه یر و سلوکانه لیتی بوه ته وه و به ترسه وه دوباره له ناوینه دا
 دۆزیبویه وه. به لی، خوی بۆ نه م بو که یان باشتر بلیم بو که گه چیه پازاندبوه وه که
 نه وه نده نامویی نه نواند به رامبه ری. له م دواویانه دا هه مو نامۆزگاریه کانی
 خوداوه ندگاری قبولکردبو که خوی خوشه ویستی خاتونه کانی قونیه و پیاویکی
 زیره ک و زقد جوان بو، له خه یالی نه وه دا که بتوانیت به ره به ره له قولایی دلی
 نه و کارمازه دا جی خوشبکات که چهندیک بو خه و و خوراکی لیتا لکردبو و پوچی

په يوه ست كړدبوه وه به دنياى مرؤفه كانه وه و بير و خه يالاتيكي شيرين و ناوازه ي
 له ميشكيدا چاندبو و لتي نزيك بيته وه و بۇ جارتكيش له پوي جه مال وه هه ست
 به خوابكات و زياتر و زياتر بيناسيت. نو هه مو جوړه سوچه و كړنوشيكي بۇ
 حه زره تي دوست بردبو، بيجه له ستايشكردني له خه لقي مرؤفدا. هه رگيز له گه ل
 مرؤفه كاندا هه لينه كړدبو. هيچ شتيكي له م مرؤفايه تيه دا نه نه بيني كه واي ليتكات
 سوپاس و ستايش بكات. نه عوزوبيللا، هه نديك جار ته نانه ت هاوده ردي له گه ل
 شه يتاندا نواندبو. به لام به ناسيني خوداوه نديگار و له بۇ ديتني نه م مه له ترساوه
 پؤژيكي هه زار جار وتبوي ((تبارك الله، احسن الخالقين) و نه مهش نه زموننيكي هه تا
 بلتي تازه بو له ژيانى پر له پيازه ت و عيباده ت و سهير و سلوك و كه شف و
 شهوديدا. له هه نديك له عاريفه هيندوسه كانى بيستبو كه ساتى لوتكه ي
 به يه كگه شتنى جهسته ييش نه توانيت بۇ ساليك، هؤكاريك بيت بۇ ناسينيكي قول و
 هه ستيپكراوى ماناى وه حده ت و فنا فى الله. له پؤژگاراني دورى مانه وه ي له
 هيندستان، نو هه ميشه نه م بيانوه ي به گالته جار ي زانيبو. به لام نيستا ماويه ك
 بو خوي به تينوي نه زمونكردني نه زاني. وه ك بلتيت تا نو پؤژه تاكيكي
 نه دوزيبوه وه كه شايسته ي نه م نه زمونه پيرؤزه بيت. نه كا نيستاش له به رامبه ر
 كه سيكدا وه ستايت كه خوازيارى هاوسه رگيره كه له بير و ويتايه كي تايبه ت به
 خويدا، كه به ته واوي بيگانه بو به جيهانه كه ي نو. به نه گه ري زؤر هه رواش بو.
 بي هؤ نه بو كه خوداوه نديگار به پيداگريه كي زؤره وه برياريدا بو هه مو نه ريته
 باوه كانى بوكيني جيبه جيبكه ن. نو شتيكي له م شيوه ي نه ويستبو هه مو نه مانه
 بۇ له به رچاوگرتني بارى دهروني كچه كه بو بؤنه وه ي خوي ناماده بكات بۇ چونه
 ناو ژيانى نوي. له وانه يه نه م كارانه نه وه ندهش كه نو بيرينه كرده وه خراب
 نه بون. ناي هاوپي دماوه كه ي چه ند پيداگري كړدبو له سه ر پؤشتني بۇ حه مام له و
 چله ي زستانه دا. ناي چه ند پيداگري نه كړد له سه ر كورپني جلوبه رگ و قزتاشين و

نينۆك كوردن و پيش و سميئل چاككردنى. چەند پيداگرى ئەكرد لەسەر پتويستى
 ئەنجامدانى ئەم نەريتانە. تەنانەت كارەكەشيان گەشتبوه دەمەقالى. بەلام
 خوداوەندگار خۆپازاندنەو و خۆجوانكردنى بۆ نامادەبون لە ئاستانەى ياردا، ئەك
 ھەر بە موباح بەلكو بە واجببىشى ئەزانى. ھەرچەندە پتئى خۆشنەبو ھەر لەو
 سەرەتايەو ەكۆت و بەند گەلئىكى تازە ناچارى بگەن بە ئەنجامدانى كار گەلئىك كە
 ەزى نەئەكردن لە ئەنجامدانيان، بەلام لە لايەكيترەو ەئەببىنى كە تاكە ھاوپئى و
 ياوەرى ژيانى تا چەندئىك گرنكى بە پاكى ئەدات و چۆن لە ھەمو بارودۆخئىكدا پاك
 و پئىكەوتە و پئىكوپئىكە و ھەرگىز بۆنى خۆش لە بىرناكات، تا ئەم پۆزانە ھەرگىز
 ھىچ بايەخئىكى بە پوخسارى نەدابو و ھەرگىز پتئى نەوتبو كە لاي زۆرىنەى خەلكى
 پىرەپياوئىكى پيسوپۆخل و نەخوازراو. كەوايە ئەگەر پيداگرى ئەكرد، بە
 دلئىايىيەو چاكەيەكى تئىدابو. لە ئەنجامدا لەبەر پئىز و پيداگرى ئەو ھاوپئىيەى
 پۆشتبو بۆ ەمام، بەلام چىتر پاش ئەو ەش بە داخو ە تەنانەت ەرەنجىيە
 پەشەكەشى گەرمى نەكردبو ەو. ئئىسقانە پىرەكانى تەراييان بە بەردا ھاتبو ەو و
 پئىستى زىر و ھەستىار بو بو و ئئىستا بە ھۆى بەرگەگرتنى ئەو ھەمو ەردى
 تاسەمەندىيەو، پئىك لە ساتى بەيەكگەشتندا چىتر پۆخ و مئىشك و ەستەى
 ھىچيان نەئەويست بئىجگە خەو و گەرما. سوپاسى خوای گەورەى كردبو كە لە
 ھەمو تەمەنىدا و تەنيا بۆ يەكجار ئەدەپراگرتن و گوئپرايەلئىكردنى فئىركردبو ئەويش
 بەرامبەر بە ەكئىمئىكى گەورەى وەك مەولانادا، ئەگىنا چى ئەبەردەو لە ژيان
 ئەگەر بپرياربوايە لە ژياندا بئىبەش بئىت لە ھەمو خۆشى و چئىزئىكى دنيايى؟ ئاسمان
 ببىنى كە زەردەخەنەكەى دوپارە نئىشتەو لە لا لئوى، جارئىكئىر لە لاچاو ەو
 سەيرى كئىزۆلەكە كەردەو كە بوكە بەفرىنەيەكى دانئىشتوى پۆزئىكى خۆرەتاوى بو.
 بۆ يەكەمئىن جار دلئى بۆ كەسئىك سوتا. دواتر بە وريايىيەو دەستى درئىزكرد،
 پەنجە سارد و پامنەبو ەكانى گرت، بەلام ھەرچەند بە بئىرىدا پۆچو وشەيەكى

نه دوزيه وه كه بيكاته كليلى كردنه وهى ده رگاي ناشنايى. وايزانى ميشكيشى وهك
 ده ستي به ستويه تى، يان نا! له شهرى حوزوره وهيه. له جياتى قسه، به
 پوزشه وه زه رده خه نه يه كى كرد كه بى وه لام مايه وه. و نه وه به سه رسورمانى كى
 زوره وه بويده ركوت شه پولىك له نارامى ناخى گرتوه ته وه، له وهى كه
 بويده ركوت بو كه كه ش وهك خوى خه والو، سارد، ماندو و بى چاوه پروانى بو. به
 هيمنيه وه ليفه كه ي كرده وه و به سوزه وه داي به سه ريده و خوشى هه تا ملي
 خزنده ژيرى. ته نانه ت هينده بيدارنه مايه وه كه هه ناسه ي ناسوده ي بو كه كه ي
 ببيستيت و ببينيت كه نه و ترسه ي له گيانى نيشتبو به هوى تيبينى و رينمايى و
 فيركاربه كانى ژنانى حه ره مه وه له وه مو پوزه دا ده رباره ي نركه كانى بو كه له
 شهوى يه كه مدا له و چاوانه دا كه هينده خوشى نه ويستن، به يه كجارى له ناوچوه و
 جينگى خوى به خشيوه به پرشنگيك له قه درزانى تيكه ل به سوز و به زه يى.
 بو كه كه كه زاواكه ي له خه ويده له نيوه نيگايه كدا بينيبو، بيرينه كرده وه كه نه م
 پيره پياوه كه مدوه لاواز و شهرمنه چون نه كرئت هه ر نه و جادوگه ره بيت كه له
 دو سال له مه وبه ره وه هه را و ناشوبى له شارى كى گه ورده دا هه لگيرساندوه و خوى
 له چاوى هه موان توراندوه. تايا نه م توپه له سه ي و پاك و شهرمنه ي ژير نه م ليفه
 نه تلسه يه هه ر نه و دتوه دو سه ره يه كه نه و له ميشكيدا به و نيشانه و نامازانه ي
 نه م و نه و ده رباره ي نه ياندا، ويناى كردبو؟ كاتيك دلنيا بويه وه له خه وتنى به
 بويره وه تير سه يريكرد: بونه وه ريكي نامو و تيكشكاو و پون، وهك چلوره يه كى
 گويسه بانان، كه نه گه ر خوا بيه ويت زور زو، له يه كيك له م پوزه زستانيانه دا
 نه توپته وه و چيتر نامينيت. وهك بلانيت به رديكى هه زار مهنى له سه ر دلى لبرا
 سوپاسيكي بيدهنگى كرد سه رى خسته سه ر سه رين و به خه يالتيكى ناسوده و
 نوميدى تازه و سوپاسگوزار له بو كينيه كى هينده پاك و كه ژاوه يه كى هينده
 سارده وه، له پاش ماوه يه كى دورودريژ خه ويكى نارام و قولى ليكه وت. چه ندين

هفته بو که بی نهوهی تیڭن له و هموه نازاره دهرونیهی، نازاری جهستهیان
نه دا به بیانوی بوکینهوه. نه و نهگر بوکی که زاوهی عه لانه دینیش بوایه نهوهی
پیانکردبو بۆ ناماده کردنی جهستهی بۆ زه ماوهند هیچ نه بو بیجگه له
نه شکه نجهیهکی جهستهیی. لاشه ی داهیزرابو و چند جارێک له زۆدی نازاردا له
هۆش خۆی چوبو. و وهک مه حکومێک که بۆ دانپیانان نه شکه نجهی نه دهن، خۆی
دابوبه دهستهوه و همو شتیکی قبولکردبو. نهوهی نه مشه و نه زمونی کردبو و
له گه له نهوه دا که چاوه پوانی بو نهوهنده له یهک دوریون که ده ریایهک له قهردزانی
و سۆز و بهزهیی به رامبه ر به زاواکه ی له دلیدا که و ته شه پۆلدا ن.

که عه شق له سه ره تاوه ئاسان خوئی نیشاندا... ۳

تیشکی خوړ له درزی سه قفه که وه وهک تا فگه به سه ر کیلگه ی زیږینی زولفه کانی
کیژوله که دا هاتبوه خواره وه که له سه ر جیگه خه وی ئاوریشمی بوکینی پالکه وتبو،
و پیستی په نگ جوانی وهک مرواری ده ریا نه دره وشانده وه. پوخساری له خه ودا
مندا لانه تر ده رنه که وت. وهک ساوا په کی تیر له شیری دایکی ئارام و قول و پازی،
خه وی لیکه وتبو. پیا وه که نهینه ویرا هه ناسه ش بدات، نه وهک خه ویکی هینده
شیرین بشیوینیت. هر له بومه لیله وه وهک خوی هه میسه یی که هه ستابو بو
مونا جات، نه یتوانیبو بو په ک ساتیش چاوی له سه ر لابیات. هیچ له
بوکه به فرینه که ی دوینی شه و نه نه چو. هیشتا باوه پی نه نه کرد که نه م نازداره ی
بونه وه هر هی نه وه و له جیگه خه وی نه ودا سره وتوه. نه و پوژه مونا جاته که ی
جیاوازیبو، غروری ده رویشی له ناوچوبو، تیکشکاو و به گریانه وه نه ینالاند:

^۲ - لهماش په کیکیتره له شیعره کانی حافظی شیرازی که په کهمین بهینی په کهمین شیعی دیوانه که بهتی و بهم
شیره یه:

الا یا ایها الساقی ادر کاسا و ناولها که عشق اسان نمود اول ولی افتاد مشکها

نه میستا که خوابه له جییه کی شیاودا دانیشتیوت! نه زانم نه گەر له جیاتی نه م
 شهست و نه وهنده ساله، شهست هزار سال بیابانم به شوینتدا بیپوایه و له
 کوتاییدا خه یالم ناسوده کردایه که دۆزیومیته وه، دیسانه وه هر نه م چاوبه ستهت
 لیته کردم. نه زانم که دیسانه وه نه تویست و نه توانی که چمکیک له ته له که ی خۆت
 بنوینینت و ههیرانترم بکهیت. نیستا نیتر باش لیتنیگه شتم. نه ته ویت یاریم له گه ل
 بکهیت. ناخر نه م ههیرانیه بۆ؟ بپوانه چون جهستی ماندوم به پوانین له م
 توپه له بی بایه خه که له ویدا سره وتوه گیانیکی تازه دیته وه به بهریدا. نه بیته چی
 بیته بیجگه له وهی نه مهش سیحری قه له می تو بیته؟ نه بیته بیجگه له شیوه یه ک له
 ستهمت نه بیته چی بیته؟ هه رچییه که نه کیشین له شه پی چاوی دایکی
 خراپه کانه وه یه، ده سا کویر بیته. چاویک که تو به توپه یی و سیاسه ته وه، ناده می
 هه له کارت به خشی و له به ههشت ده رتکرد، هه رچه نده که خۆی نایه تی قودره تی
 لایه زالی توپه به لام وه ک بلتیت ده ستینه نقه ست له که مال و ماریفه ت خالیه و له
 هه مو نه ندامه کانیتر زیاتر فریونه خوات و فریو نه دات. خۆی له بنه رته دتا نه رکی
 هه ر نه مه یه، له و ساته وه ی که چاوت به ناده م به خشی و دوا ی نه وه نه و و
 شهیتانت له عه رشه وه دورخسته وه بۆ سه ر فه رشی خاکیی، زه وی هه رگیز بۆ
 ساتیک نارامی به خۆیه وه نه بینیه وه. چا و سه رچاوه ی به خیلیه. هه ر نه م چاوه،
 ته وحید و بی رهنگی نه کاته دیلی جیاکاری رهنگ و نه خشه کان، نه گەر چا و
 نه بوایه زۆرک له دیلیتییه کانیش نه نه بون. نه گەر چا و توانای بینینی هه قیقیه تی
 هه بوایه، ناده م له به ههشت ده رنه نه کرا! نه و هه ر خۆی حیجابه. تو چاوی سه رت
 پیداوین تا چاوی گیان کویر بکهیت؟ نه رکی نه و هه له خه له تاندنی بیناییه، بۆ نه وه ی
 پیته هه مو هه سته کانیتر بچه قینیته قور. نه گەر چا و نه بوایه رهنگیش نه نه بو و
 هه مو هه سته کانیتر تاسه ی ته وحیدیان نه کرد و جیهان هینده نه نه بوه لانکه ی
 شهیتان. هه موان مهستی بیپه رنگی و وه حدهت نه بوین. په نجه ره یه کت له سه رماندا

به پوی باخی شهیتاندا کربوه ته وه که نه گەر که سیکي وه ک منیش به هزار
 زه حمت دامخستبیت، دیسان به زقوزانیه وه ناوای لیبه سەر نه هینیت. چه ندین
 سال بو دلنیا بوبومه وه که چیتر هیچ دله پراوکه یه ک له م جیهانه خاکیه دا، ده رونی
 ناوه لای من ته نگناکات که هه مومان پریشکی کین له دره وشانه وهی عه شقی تو.
 ده روشانه وه یه ک که ته مه نیک هه مو شه ویک تا به یانی زیکرخوینان ناسمان نه گه پام
 به بوایدا.... و دواتر تو خۆت دیت و له پشت چاوه کانی نه منداله وه
 لیتمه پوانیت. بلی چ کارهیت، په حمان و په حیمی یان جه بار و مه حیل؟ ناخر بو
 له گه ل من. بیجگه له وهی که باوک و دایک، شار و نیشتمان، یار و یاوهر و مال و
 داراییمان له بهر تو له بیرکرد و پی په تی و خوری پۆش له ناموی تا گهنگ و له
 هامونه وه تا نیل بی وهستان به دواتدا نه گه پراین و ریک له و کاته دا که وتم له بی
 په نگیدا دۆزیمیه وه و ناسیمیت، په نگینکی تازه و فیلینکی تازهت کرد. به لام
 بزانه، بزانه که من به پونی تو له ودا نه بینم. بهر له وهی له که عبه بتدۆزمه وه، تو
 له دلم و له هه له اتنی خۆر و له پشت هیندۆکوژ و له خۆرناو ابونی لیل و سۆزی
 چه غانه ی گورانی بیژه قونیه و یه که دا بینی. نه و مه زه ری که مالی تویه بو من.
 په رستنی نه و په رستنی تویه، ستایشی نه و ستایشی تویه، نه زانم لیمی
 قبولته کهیت چون نه توانیت نه مه م لیقبولنه کهیت. له کاتیکدا خۆت نه م داوهت
 داناوه. نه زانم تو عه شقی پاک هه میشه و له هه ر شیوه یه کدا قبولته کهیت. له
 بنه رته دا تو خودی عه شقی و عه شقی خودی تویه له م پوه وه یه که نه زانم تا
 نه م عه شقه له گیاندا په گی داکوتابیت تو له مندایت و من له تودا.
 نه یه توانی چاو له سەر کیزۆله خه وتوه که هه لگرت که تیشکی خۆر له سەر
 زولفه زپینه کانی دلایان نه پفاند. فرمیسکی نه پشت و بارو پوخیک بو که نه گەر
 بوکه که ی له خه وی شیرینیدا نه بوایه هاواری لیته لته ستا و له کوتاییدا بوئه وهی
 دهنگی له گه رویدا په نگ بخواته وه پۆشت به سوجه دا و هه ر له ویدا له هۆش

خوی چو. هیچ نه پنه زانی که چند به و شیوه به مابویه که له ناکاو ههستی به
گرمای هه ناسه به کی نرم کرد له نزیك گوئییه وه. له بیری نه مابو له کوئییه و چیت
که مری له و سوجه دریزه دا راست نه نه بویه وه له دواي نه مه هر به و باره وه
پوی وه رگتپا بۆ نه ولاکه یتر که به هه راسانی له بینینی دو چای سوزی توقیو
له بهر چاویدا، له جیی خوی راپه پی. کیژوله که که له و زیاتر ترسابو، قیزه به کی
کورتی کرد و راپکرده سوچیکی ژوره که.

کاتیک شه پوله کانی پوناکی له درزی سه قفه که وه، پوژیان کرده دیاری بۆ
که ژاوه که، بوکه که به ره به ره له خه و هه ستابو به لام چه زینه کردبو له گرمای
خوشی ژیر لیفه که ی بیته دهره وه، هه وای ژوره که سارد بو. ته پاو تلیکی دا و
له ناکاو له بینینی پیره پیاویک که له سوچیکی ژوره که دا نویژی نه کرد ترسا به لام
نقد زو هه مو شتیکی هاتبوه وه بیر و سودی له م هه لی سوجه بردنه دریزه ی زاوا
وه رگرتبو تا خوی کۆکاته وه و پیره وه ری دوینی شه ویش یارمه تیدا تا دلی به
خوین بوی که له ترساندا وه ک کۆتریک له سنگیدا نۆقره ی نه نه گرت، نارام
بکاته وه. کاتیک زالبو به سهر خۆیدا چای بریه پیره پیاوه که، تا که ی سهر له سهر
سوجه هه لگرت، به لام بی سود. چه ندین خوله ک و له وانه شه ته نانه ت کاترمیتریک
به به رده وامی له و باره دا مابویه وه و به ره به ره ترس دایگرته وه که نه وه ک
مردبیته. به کیک له ژنه کان بۆ دلدا نه وه ی نه و هه ر نه م پیشبینیه ی کردبو و وتبوی
هه ندیک جار پویدا وه که پیره پیاوان له که ژاوه ی بوکه که نه کانیاندا، هه ر له ویدا
گیانیا ن سپاردوه ته وه به گیان خولقی ن. نه و نه لبه ته نه مه ی نه نه ویست. نه بوایه
کاریکی بکر دایه. له جینگه خه وه که ی هاته دهره وه و بیده نگ به که والکی له سهر
قالیه که ی ژوره که پوشته پیشه وه و سهری له سهری نه و نزیك کردبوه وه که
بزانیته هه ناسه نه دات یان نا و به سهر سوپمانه وه بینی که هه رگیز دلی نایه ویت
نه و مردبیته. سهره پای نه و هه موه نازارانه ی چه شتیبوی، نیستا ناره زوی مردنی

ئەوى نەئەكرد. لە ناكاو بىنى كە پىرە پىاوه كە بە ئارامى ھەر بەو شىئوھىيە لە بارى
 سوچدەدا پوى وەرگىپرا و بە چاوانىكى نامۇ و سەرسوپماوھوھ سەيرى ئەو ئەكات.
 ھەردوكيان لە جىيى خۇيان پاپەپىن، وەك بلىئىت پىرە پىاوه كەش زۇر ترسابو.
 ھەمو ئەمانە چەند ساتىك درىژەيان نەكىشابو و دواتر ھەردوكيان سەيرى
 يەكتىر يانكرد و بىويست بەھوى ئەم بارەوھ دەستيانكرد بە پىكەنن. پىاوه كە بە
 خۇشحالىيەوھ ئەبىبىنى كە چىتر ھىچ كارىگەرىك لەو نامۆيى و نىگەرانى و
 دلەپراوكانەي كە دوينى شەو لە ژىر پۇشنابى مۇمەكەدا لەو پوخسارە
 خۇشەويستەدا ئەوى ھىندە تەزىو و بى تۈانا و مردو كرىبو، نەماوھ. ئىستا لە
 بەرامبەر چاوه كانىدا پوخسارىكى ئاشتى و سورھەلگەپاوى لەشەردا ئەبىبى كە
 مندالانە پىئەكەنى. بە چاوى گەنجىكى تازە پىگەشتوھوھ لەو دەمارە شىنانەي
 پوانى كە لە ژىر پىستى ياس ئاساى ملیدا لىئەدا و ھەمو ھۆشى لا نەھىشتبو و بە
 ھىمنى كەمىك پۇشتە پىشتەر و بە وریايىيەكى زۆرەوھ لە ترسى ھەلھاتنى ئەو
 كارمامزە، ئەو ئارەزەوھى كە لە بەيانىوھ ئۆقرەي لەبەر بىرىبو و بە لاواندەنەوھى
 ھىمنى زولفە زىرپىنەكانى، دامرکاندەوھ. كىژۆلەكە ھىچ بەرگىرەكى نەنواند و ھەر
 ئەمەش كەمىك زىاتر بوپىرى پىدا. دواتر بازوھكانى لە دەور جەستەي لاوازی ئالاند
 و كەمىك گوشى بە خۇيەوھ، بە ھىمنى ئەو سەرە جوانەي خستە سەر شانەكانى و
 چاوه كانى داخست. تەنيا بە ھەلمزىنى بۇنى خۇشى ئەو لەگەل ھەر ھەناسەيەكدا
 سەرە سوپەي تىئەخست، لە سنورى بىھۆشىدا بو. چەند ساتىكى نەخايەند كە
 ھەمو بونى -نەرم و ناسك- مەست بو. ھىچ كاتىك لە لوتكەي سەماشدا ھەستى
 بە مەستبونى لەو شىئوھىيە نەكردبو. مەستبونىك كە ھەمو مانا و پەگەزەكانى
 بانگھىشتى وەحدەت ئەكرد و دىسانەوھ لە سەرەتاوھ ھەموانى شىئەكردەوھ.
 مەستىك كە لەو، خۇشەويستەكەي و بونەوھەر پەگەزىكى يەكگرتوى پىكەنەھىنا و
 ھەر لەو كاتەشدا لە خۇيدا وردى ئەكردن. دەرکىكى ھەتا بلىئى تازە و پام نەكراو و

زور ناسکی هه بو. رهوتیک له نه زهلی بون، ده ماره کانی پر کردبو. مهلی هزی له
 جیاتی په پینه وه له م چله وه بو نه و چل، فرینیکی سانای به ره و عرش
 ده ستپیکردبو و هه ناسه کانی واقعیتین دهرکی له گه پری که سرهت و وه حده تی
 جیهانی به نه و نه چیژا. هه مو نه و ته مه نه ی که له خویندن و گه پاندا به سه ریبردبو
 بو دوزینه وه ی عالمی وه حدهت و وه حده تی عالم له لایه ک و نه وه ی له م ساته دا
 له یه کگرتنی عشق و عاشق و مه عشوق و زه مین و زه مان و خود و خوا و
 بونه وه ردا نه زمونی نه کرد، له لایه ک. خو ی به مه حال نه زانی له ژیر نه و تیشکه ی
 له درزی سه قفه که وه نه هاته خواره وه و نه بیینی که هر له و درزه وه عروج نه کات
 به ره و ناسمان. نیستا نیتر له جیهانی پیغه مبه ر و حومه یرادا بو. به خو ی نه وت
 نه م نه زمونه هه مو نه وه نه هیئت که له به رامبه ریدا دۆراندبوی. چیتر هه مو دل
 پراوکه کانی دوینی شه و له هزریدا نه مابو. نه و چیتر له مه به دواوه به نده ی نه م
 عه شقه تازه بو که بیته وه ی بوی بگه پیت دوزیبویه وه. نه یه گورپه وه به هه مو
 دنیا. هه رچیه ک بو لیته بو، نه وانیتر نیتر هیچ بون.

پۆژه خوشه کان له پاش هه مو دهریه دهریه کان له پتوه گه شتبون. سه رپژ له
 شیرینی عشق و خوشبه ختی، بو یه ک ساتیش له مه عشوقه که ی دورنه نه که وته وه
 و تیرنه نه بو له لاواندنه وه ی. چه ندین هه فته به سه ر به یه ککه شتنیاندا تیپه ریپبو و
 پیره که هیشتا هه ر مه ستبو، مه ست له و ده ستوه که خو ی نه یزانی. خوداوه ندگار
 و موریده کانی، ته نانه ت خه لکی کولان و بازارپیش هه یران مابون له گۆپانی په فتار
 و کرداری. نه رمی و خوشه فتاریه کی بی پیشینه ی په یدا کردبو. خوشه ویسته کانی
 به زه رده خه نه یه کی پر له گالته و گه پ له پشت سه ریوه چاویان له یه کتر
 دانه گرت و دوزنه کانیشی دریفیان له هیچ هه لیک نه نه کرد بو په خنه ی داخ له
 دلانه یان به رامبه ر به خوشحالی نایاب و هه ندیک جاریش مندالانه ی. نه مانه خو یان
 به خو له میش و ناگردا نه سو تا تیبگن له و دیو چیروکه که وه چی شاراوه ته وه.

هاوکات له گەل بلاوبونەوهی هه والی ئەم بەیەکگەشتنە له شاردا که دۆست و
 دوژمن نه یانته توانی باوه پیکەن، دەنگو گەلیکی زۆر مەحرەمانەش دەریارە
 عەشقی کیمیا و عەلانەدین زار بە زار ئەگوازایەوه. فزول و بەخیلەکان بەتەنگ
 ئەوهوه بون که بزانی نایا هاوسەرە نەونەمامەکی شەمسیش هێندە ی ئەو
 خۆشحالە. بێتاگا لەوهی که له جیهانی عاشقیدا خەم ئەبێتە یەک لایەنە، بەلام
 خۆشحالی یەک لایەنە مەحالە. هاوسەرەکی شەمسیش خۆشحالبو لەوهی که
 میژدە پایەبەرزەکی بە شاد و دلخۆش و زۆر عاشق ئەبینی، ئەگەرچی زیان
 لەگەلیدا نەسازا و هەمو ئارەزووەکانی دلی گەنجی با بردی، بەلام ئەو لەسەر
 دورپانی مردن و گوێزپایەلی -تەنیا لەبەر ئەوانیتر، لەبەر دایکی، لەبەر
 خوداوەندگار- گوێزپایەلی هەلبژاردبو. لەبەرئەوهی له پێگە ی مردندا هەم خۆی
 ئەبوه قوربانی و هەم ئەوانیتریشی پەڕیشاننەکرد. بە دووبارە پێداچونەوه یەک بەو
 سزا ترسناکانەدا که له کتێبەکاندا ویناکرابون بو ئەو که سانهی که خۆیان ئەکوژن،
 بۆی پونبووبویەوه که ئەم دنیا یە بە خەمەوه جێتە هیلنیت و لەو دنیا ش ئەبیت چەند
 شت هەبن که له چاوه پوانیدا نەبن. دلنیا بو جۆرەکانی ئەو سزایانە ی که
 پەبوهستن بە خۆکوشتنەوه، چەندین بەرامبەری زیان لەگەل پیرەپیاویکدا که
 خۆی بە عاشقی ئەو ئەزاننیت، ترسانکتر و قورسترە و بەو جیاوازیە گرنگەشەوه
 که ئەمەیان سزایەکی زه وینیه و ئەو دانەکه یتریان سزایەکی هەمیشەیی و خواپی
 ئەبیت. ئەو پۆژە ی که کاتی مۆلتی وه لامدانەوه که هاتبو، بە پێچەوانە ی
 پێشبینیە جیاوازه کانی ژنانی حەرەم و سەرەپای هەمو خوین له چاو پشتنەکان و
 ئەو پق و ترسە ی بەرامبەر بە پیرەپیاوه نامۆکه هەیبو، و سەرەپای ئەوهی که
 دایکی دلنیا ی کردبوهوه که خوداوەندگار هیچ کاتیک بە زۆر نایدات بە شو،
 کفنیکی کردبوه بەر هەمو ئاواتەکانی و بە جەستە یەکی سارد و داھێزراو و
 پوکاوهوه، وه ک قامیشیکی وشکبوی قامیشە لانیکی زستانی خۆی هاویشتبوه ناو

شەرى ھاوسەرگىرى لەگەن پىرەپىاۋە نامۇكەدا، بەتايىبەت ئەۋەى كە
 عەلانەدىنىش كە بۇ ئەۋ تاكە ئومىدى پزگارى بو، ھىچ كارىكى نەكردبو بىجگە لە
 لاف لىدان لە پاستە بازاپى مسگەرەكاندا. لەبەرئەمە ئەۋى بە شايستەى ئەم
 سزايە ئەزانى. دلەراۋكە و ترسنۆكى و وشكە دىندارىەكانى ئەۋ بو كە كارەكەى
 گەياندە ئىرە. ئەگەر عەلانەدىن كەمىك لەۋ ئازايەتەى بنواندايە كە لاف لىئەدا،
 ئەۋ مەحكوم نەئەكرا بە چارەنوسىكى لەۋ شىۋەيە. لەۋانەبو ھەمو شتىك بگوراپە.
 ئاى درىغ بۇ ئەۋ عەشقە. بەلام ئەم پۇژانە ھەندىك جار تەنانەت سوپاسگوزارى
 بەختى خۇى بو. لەبەرئەۋەى پىرەپىاۋەكە زۇر جىاۋازىو لەۋەى دەربارەى
 بىستبو. لە چەند پويەكەۋە لە عەلانەدىن بانترىش بو. بە پىچەۋانەى كەسايەتى
 تاك پەھەندى كۆنەپەرست و زۇر خەمبارى ئەۋ پىاۋە گەنجەۋە، لە شۇر و شەوق
 و جەزبەيەكى وا سەرپىژ بو كە ھەندىك جار دىۋارىشى ئەھىنايە سەما. سەرەپاى
 ھەمو پىرى و ھەزارىيەكەى ئەيوت: ئەلەين دىنا زىندانى باۋەردارە، بەلام ئىمە
 بىجگە لە شادى و سەرپەرزى و نىعمەتى فراۋان ھىچمان نەبىنىۋە. ئەيوت: شادى
 ۋەك ئاۋىكى پەۋانە كە بۇ ھەر لايەك بىۋات چرۇ بىشكۆئىت و خەمىش ۋەك
 زەلكاۋىك بۇ ھەر كۆيىك بىۋات بۇنى ناخۇش. لەھەموشى گرنگتر ئەۋەى كە تەنبا
 ئەۋەى نەئەۋىست كە ھەمو ژنانى ھەرەم قەسەيان لەبارەۋە ئەكرد. ئەبىبىنى كە
 مېردەكەى ۋەك خاۋەندىكى ئاسمانى ئەپپەرستىت و ھەمو پۇژىك سەد جار لە
 سەرۋە تا نوكى پىنى ماچ ئەكات و سەرپەرزىەكى عاشقانەى پىئەبەخشىت. ئەۋ
 لە ھەمو ژيانىدا، ئازارى بىھودەى و زىادەبونى ۋەك كۆلىك بەسەر شانىەۋە
 كىشكردبو، كاتىك ئەبىبىنى كە بونى پىگەيەكى ھىندە ئازىز و شايستەى ۋەرگرتوۋە
 و ئەۋ سەرپەرزىەى كە لە ھەمو تەمەنىدا تاسەمەند و تىنوى بو لە دەروويەرىدا
 شەپۇلى ئەدا، شادى ۋەك نىلوفەرەك لە زۇنگاۋى دەرونيەۋە چوزەلەى كىردبو و
 ئەۋ ئەمەى بە پاداشتى ئەۋ سۆز و ئەدەبەى ئەزانى كە بەخشىبوى. كاتىك لە ھەر

هەلێکدا خوداوهندگار لە بەر ئەو کاریگەرییە ئەخلاقییە لە سەر شەمس داینابو، ستایشی ئەکرد، بە شانازیکردن بە پێگەی بالاییەوه فەخری بە سەر ئاسماندا ئەکرد. کاتێک خوداوهندگار ئەبوت لە گەڵ هەمو ئەو هەدا ئێمە پێشکەشی ئاستانەیی شەمسی تەبیریزیمان کردو، حەزەتی شەمس هاوڕێییەتی کیمیا ناگۆڕپتەوه بە ئێمە، وەك بۆنی جیهان لە ژێر فرمانی ئەودا بو. ئەو بە پراستی بو بوە شاژن، شاژنی پۆچ و دلی کە سێک کە خۆی مەعشوقی تاقانە و بێ بەدیلی گەورە پیاویکی وەك خوداوهندگار بو، شیخ و موراوی سەدان هەزار سالیک کە لە ئارەزووی ماچی پێیدا ئەسوتان. ئەمە هەر ئەو ئارەزووی بونە شاژنی جیهان بو کە لە واقەدا هاتبوە دی.

کەم کەم کەولە کۆنیی هاوسەرەکی لە بیرکردبو، یان هەر ئەسلەن هەستی پێنە ئەکرد. مۆلەتی ئەدا تا بپەرستریت. مۆلەتی ئەدا تا ئەو چەندین کاتژمێر سەرقالی تاقگی زولفە زێرپنەکانی بیت. دل و گیانی ئارام ئەکردهوه و بیرپنەکردهوه کە ئای چە جەب جیهانیکی هەیه. شەمس عەشق و سەرپەرزیی بێ کۆتایی پێنە بە خشی و لە بەرامبەردا هیچی نە ئەویست بێجگە لە گەڵ یەك بون. ئەو بە پێچەوانەیی دەنگۆکانی ناو حەرەمەوه، پەقی و زبیری سەرپەنجەکانی پیرەکی هەست پێنە ئەکرد کە هەندیک جار لە سەرانسەری شەوه کەدا جەستەیی ئەلاواندەوه. ئەگەر ئەمە خواستی ئەو بوایە، بەیئە هەرچیک ئەیه ویت پەوای ببینیت بە جەستەیی نەرم و پوکاوەیی. ئەمە لە بەرامبەر ئەو مانا تازە و ئەزمونە بیۆینانەدا کە ژیانی کورتی هاوبەشی لە گەڵ ئەو نامۆیەدا بە دیاری پیتی بە خشیبو، بەراوردیکی بیۆیزدانانە بو. ئەو و دەورووبەرەکی گریمانەیی ئەوه یانکردبو کە ژیان لە گەڵ ئەو نامۆیەدا جۆرێکیترە و چەندین پلە سەختەرە لە ژیا نیکی ئاسایی. پیرە پیاو کە، ئەوه ندەیی کە لە هزیردا جینی گرتبو، توپە و عادەتشکین نەبو. مروفیک بو نەرمخو، عاشق و لە زیادە پەوی عەشقادا حەسود. کیمیای تەنیا بو خۆی

ئەويست. ژنانى حەرەم كە لە پۆزگارانى سەرەتاي بوكتينيدا بە چاوى كاريلەيەكى
مەر ورك دپيو، بە چاوى تەر و پەر بەزەبيەو سەبيرانئەكرد، بەرە بەرە لە
بيدەنگى و نارامى ئەو تۆرە بو بون. واينئەزانى كە ئەو نەيتنى ناميز و لەخۆبايى
بوە. ژنەكان ئەگەرچى دل ناسك و ميهرەبان دەرئەكەوتن و لە نابوتبونى
ئەفسانەى عەشق و داھاتوى ئەو زۆر خەمبار بون، بەلام لەسەر خوى ھەميشەيى
حەرەم چاويان بربووە پودانى چيرۆكىكى دريژەدارى ھەزار و يەك شەو كە پۆزە
ماندوكەر و تاقەت پەروكين و ھاوشيوەكانى حەرەم پەر بگات لە پەنگاوپەنگيەكى
پەر لە پودا و چيرۆك و بەسەرھات و بيانويەكى شيرينيان پيئبەخشيت بۆ كاويژى
شەو تاريك و سارد و دريژەكانى زستان. ھەر لە بنەپەتدا، حەرەم نشينەكان
زيندوى پوداگەليكى لەم شيوەيە بون. بەلام ئەم جارەيان بە سەرسوپمان و
ناباوەرپەو ئەيانبيني كە شەوى بوكتينى تپەپى و بە دواشيدا چەندين شەو و پۆز
و تەنانەت ھەفتەش ھاتن و پۆشتن و نەك ھيچ يەككە لەو كارەساتانەى
پيشبينيانكردبو پويانئەدا، بەلكو، كيميا خاتون نارام و بە پوخسارتيكى پازيەو لە
مالى خويدا ئەژى و ھيئدە بوار بە كەسانيتريش نادات بۆ پرسيار و وەلام.
عەلانەدينيش كە ئەو ھەموە پلان و نەخشەيەى دانەپشت و بانگەشەى ئەكرد كە
ناھيئليت دەستى ئەو نامۆيە تەنانەت بگات بە تەرمى كيمياشدا و ھەمو شارى لە
دژى ئەم ھاوسەرگيرى ھاندابو، بيئەوھى بزانريت بۆچى ھەرەشەكانى بە كردهو
ئەنجام نەداو، لە ماوہيەك لەو ھەوبەرەو لە شار پۆشتبوە دەرەو، يان
دەستينەنقەست پەوانەيانكردبو. شەمس و خوداوەندگاريش شاد و خۆشحال،
سەرگەرمى كار و ھاتن و چونی پۆز و شەوانە و ھاوپيئەتيكردنى ياران و
موريدەكانيان بون. كيميا كاتيک شەمس لە مالەو نەبو، سەريكى ئەدا لە حەرەم
و وەك ئەوھى ھيچ شتيك پويئەدابيت لەگەل ھەمو كەسيكدا قسەى ئەكرد و يارى
لەگەل مندالەكاندا ئەكرد و يارمەتى ئەنجامدانى كارەكانى ئەدا و كەميك سەرى

ئەخستە سەر ئايا خانم و دواتریش ئەگەراپەو، بېئەوہی ہیچ زیادەبەك بخاتە
 سەر زانیاریەکانی دراوسیئەکانی. هەندیک لەوانە کە زیاتر بە تەنگ بابەتەکەوہ بون،
 وەك فاتیمە خاتون - دەزگیرانە بچکۆلەکە ی چەلەبی بەھائەدین کە ھەر بە
 بەرسیلەیی بو بوہ میوز - لە هەندیک ھەلدا ئامازە گەلئیکی بە خوازەوہ ئەدا
 بەگوئییدا کە ئەو یان تیننەئەگەشت یان گوئی پیننەئەدا. ئەیانوت: (کیرۆلە
 لادییەکان پودارتر و زوپینگەشتوترن، لەبەرئەوہی ھەر لە مندالیەوہ جوتبونی
 ئازەلە مالیەکانی وەك مریشک و کەلەشیر و مەرپ و گا و نزیک دایک و باوکی
 خویانن. ہیچ بابەتیک ئەوہندە نھینی نیە بۆیان کە لییتینەگەن). ئەیانوت: (بەلام
 فاتیمە خاتون، سەرەپای ئەم پوداریانە ی، ھەر لە بنەرەتدا بونەوہرئیکی زۆر
 ئامادەبە بۆ وەرگرتنی ھەرچی خیرای ھەمو ھونەر و فیلە ژنانەکان و ھەرەم
 نشینی. ھەمو ھونەرە پئویستەکان، لەوانە فیلکردن، شت شاردنەوہ، دەخەسی،
 سوسەکاری، بە دزیوہ گوینگرتن، خوازە شیرینەکان، پکابەری، ھەسودی،
 چاوچنۆکی، خراپە ویستی، وشیاری نەری و شینوہی گواستەوہی پودارانە ی
 گالته و نوکتە جنسیەکان لە ماوہی کەمی مانەوہی لە ھەرەمدا فیربوہ). جیا لەم
 قسەھیتان و بردن و گالته چیتتیه، بەلام فاتیمە خاتون بەھوی جیاوازی زۆری
 تەمەنیوہ لەگەل ئەوانیترا ئامانجی ھەمو فرتوفیل و تەلەکەبازی و چاو
 لەوہرئینیەکانی کیمیای داماو بو. ئەگەر وبقار و قورسیی سەرچاوگەگرتو لە
 نەجیبزادەیی و سەر بەرزی و دل دەولەمەندی، کیمیا خاتونی لە پینگەبەکی بەرز و
 بالای دەستپینەگەشتودا دانەنایە لەبەرەمبەر ئەم بونەوہرە دزیوہدا، فاتیمە
 خاتون بە تەنیایی ئەیتوانی ژيانی بە گشتی لئیکاتە دۆزەخئیکی سەخت. بەلام
 کیمیا بېئەوہی گرنگی بەو و ئەوانیترا بدات سەرقال بو بە جیھانە ناوہکیەکە ی
 خۆبەوہ. ئەمە تاییبەتەندیەک بو کە ئەو لە مندالیەوہ ھەیبو و لەوانەشە ھەر ئەمە
 ھۆکاری مانەوہی بو.

پېيانوت كه كه سېك پرسىبوى هېچ كه سېك نه بېبىنيوه بوك بچېت بۇ حەمام بۇ
خۇشتن ئەى كه وايه له كوى خۇى ئەشۇرىت، فاتىمه خاتون وتويه تى: كه سېك كه
مىرده كهى له بىست سال زياتر له مىردى نه نىكهى پېرتىر بېت، پېويستى به
خۇشتن نيه.

ئەم روبه پوبونەوه بزىوانه به زۆرى به هۆى ئەوه وه بو كه كىمىا به شىوه يەكى
باوه پېتته كرلو ئارام و پازى ئەهاته به رچاوا: شتىك كه هېچ كه سېك لىتتېنه ئەگەشت
و هۆكاره كهى نه ئەزانى. به لام كىمىا خاتون بچوكتىر كاردا نه وه يەك كه هۆى
دلئىشان بېت نه نىشانى ئەدا و نه له دلئىشى ئەگرت. ئەو هەمىشه له سەر و پەوتى
پوداوه خىزانىه كانه وه جولەى كرديو و ئەيكرى. بۇ ئەو هەر ئەوه نده بهس بو كه
به خۇبه دهسته وه دانى بۇ ويستى خوداوه ندىگار، ببوه هۆى خۇشحال كردى له
پاده به دەر و وه سفنه كراوى ئەو، دايكى و شەمس و جۆرىك له هاونا هەنگى و
ئارامى به خشىبو به كهشى دەوروبەرى. هېچ گله يەكى له بارودۇخى نه بو و شۆپ و
شەوقى زيان و گەنجىتتىش هاوكار بون له خولقاندنى ئەم باره دا. له پشت هەمو
به سوک سەير كردن و به كه مزانىنه كانه وه، ئەپۇشت كه هزرى به سۆز و
خۇشه ويستى راستگويانه و عەشق به خشىنه كانى شەمس كه هېچ نىشانه يەكى له
فرتوفىلى زىره كانهى تىدا نه ئەبىنرا، له سىبەرى تارىكى خەم و خەفه ته كان
پاكبكات وه. تاكه بابە تىك كه نه ئەزانى چۆن له گەلېدا هەلبكات رقى بېده رمانى
هاوسەر كهى به رامبەر به ژنانى حەرەم و نارەزايى ئەو بو له هاتووچۆى ئەوان بۇ
ماله كه يان، يان به پىچە وانە وه ئەم بېروا بۇ هەيوانه كه. به لام له مەياندا
نه ئەتوانى پازى بېت له مىرده كهى. نه ئەويست ئەو خىزانه كهى لىبسه نىتته وه.
چۆن ئەيتوانى چاوپۇشى بكات له بىبىنى دايك، براكانى، دايه نه كهى و ئەوانىتر كه
له گەلېاندا گوره بو بو، له كاتىكدا كه تەنيا يەك دىوارى خشتى له نىوانياندا بو و
پەنجەرە كانى ماله كهى به پوى حەرەمدا ئەكرانه وه و هەمو رۆژه كه تەنيا بو و

هه موان له و به ره وه بانگیاننه کرد. دلی تاسه ی له باوه شگرتنی منداله کانی نه کرد. ته نیا ریڼه چاره ی نه وه بو که هیچ نه لیت و ته نیا کاتیک هاوسه ره که ی له ماله وه نیه بپواته نه وی.

ژیان خه ریکبو نه گه پایه وه په وتی سروشتی خوی. له جیاتی نه و نه رکانه ی کیمیا خاتون له حه ره مدا هه یبو، نیستا نه بوايه ماله که ی خوی پاک بکردایه ته وه و خواردنی بو میړده که ی لیته نا. له گه ل نه وه شدا که پوینه دا هه ندیک جار په ک دو شه ویکیش نه یه ته وه بو ماله وه، به لام چاوه پوانی له هاوسه ره که ی نه وه بو که له ماله وه بیت و نه رکه کانی نه جامد ابیت. له و پوژه دریزانه دا نه و بره کاره ی هه یبو، به شیکي که می له کاتی پرته کرده وه. له ماوه که یتردا ناچار بو کاریک بکات که میړده که ی هه رگیز پتی خوش نه بو، واته کات به سه ر بردن له گه ل دایکی و منداله کان و نوجی و دایه خانم، له حه ره م. شه مس چه ندین جار نارپه زایی خوی بو کیمیا ده ربریبو به رامبه ر به م کاره ی، نه و له زیاندا ته نیا په ک ژنی خوشنه ویست نه ویش کیمیا و نه گه ر نا متمانه ی به ژنان نه بو و به مایه ی شه پی نه زانین، به تاییه ت که باش نه یزانی ژنانی نه وی خوشییان له م هاوسه رگیره نایه ت و هه میسه نه توانن به قسه و قسه لکه کانیا ن کاره که ی له سه ر دژوار بکن. له لایه کیتره وه نه هاتنه وه ی نه و بو ماوه په کی دریز و نه و کاته زوره ی که نه و له گه ل مه ولانا و موریده کانیدا تیینه په پاند و هه روه ها دراوسییه تی حه ره م له گه ل ماله که یدا که له سه کوی حو جره که دا بو و ته نانه ت پوژنه کانیشی له به ر لایه نی شه رع ی ته نیا به پوی حه ره مدا نه کرانه وه، ریگریکردن له هاوسه ره گه نجه که ی بیسود و بیهوده بو. هه ر کاتیک پی له ماله که ی نه خسته نه و دیوه وه، نه م بیره ی که خیزانه که ی په کسه ر له دوا ی نه و نه پوات بو حه ره م، وه ک دپکیک، له پی خوشبه ختی دره وشاوه و تازه دوزراوه ی نه چه قی و نه گه ر ناسوی دله راوکه کان هه ر له م ناسته دا بمایه ته وه، دانی به خویدا نه گرت و له به ر قه درزانینی هه مو شوپ و

شادیه کانی بهرگی نهوهی نهگرت له مه ببوریت، بهلام کیشه سه ره کیه که له
 جینه کیره وه هه لئه قولاً: ماوه یه که هه وره بروسکه ی غیره ت گری له گیانی بهرنه دا.
 دو مانگ به سه ر هاوسه رگیریدا تینه په پیبو به حوکمی دراوسیتیه تی، نهو نه بوایه
 بهرگی بگرتایه که کوپه گهنج و پینکه وته که ی خوداوه ندگار - عه لانه دین محمه د،
 که له پینگه شتویی و جوانیدا به ناوبانگ بو - هه مو پوژتیک به بیانوی بینینی دایک و
 باوکی له به رامبه ر هه یوانی ماله که ی نهوه وه تپه پیت و بپروت بق حه رهم و نهو که
 خوی له راده به ده ر سوتاوی عه شق بو، له دوری هه زار فه رسه نگیه وه بونی نه کرد.
 هه یج ده نگیه کی ده ربارهی عه شقی نه م دو گه نجه که هاوده م و ناویاری به کتر
 بون، نه بیستبو، به لام نهو سه ری به گالته سپی نه کردبو نه وه نده زیره ک بو که
 ته نیا له چه ند جوله یه کی هه ستپینه کراوی گه نجه که وه هه ست به چاوله سه ری و
 تاسه ی نکولی لینه کراوی بیت به رامبه ر به هاوسه ره که ی بینه وه ی ته نانه ت هه یج
 نیشانه یه کی ناشکراش له نارادا بیت و هه رچه نده نه وان هاوده م و هاو مال و
 ناویاری مندالی به کتر بون و خوشه ویستیان بو به کتر جینی سه رزه نشت نه بو و نهو
 به هه مو هه ستیاریه وه نه یه توانیبو ره فته رتیکی شایه نی سه رزه نشت لهو دوانه
 ببینیت، به لام مه حکم کاری عه بیه ی تیدا نه بو. غیره تی قبولینه نه کرد نه م گه نجه
 پینکه وتوه، به هه ر خه یال و بیرۆکه یه که وه - باش یان خراپ - به ده وره یه ری مال و
 هاوسه ره که یدا بخولیته وه. بون و ناماده یی نهو نارامی لینه شیتواند، به تاییه ت که
 عه لانه دین به پینچه وانهی نهو براکه یه تریه وه، هه ر له سه ره تاوه له کومه لی
 ناله ه لگرانی دزایه تی نهو بو و دوژمنایه تی له گه لیدا به ناشکرا نیشاندابو. هه یج
 به کتیکیش له هه ردو لایان هه یج خه یالینکی ناشتکردنه وه یان شارندنه وه ی نه م
 په یوه ندیه تال و دوژمنانه یان له سه ردا نه بو. نیستا نه میان نه بوایه هه مو پوژتیک
 له وپه ری داماویدا بینه ری ده ستریزی نهو یاخیه سه رکه ش و چه ته ی حه رهم
 به زینه بیت، که کیمیا ی به خته وه ری تیدا نیشته جی بو. نه شینه توانی نه رکه ی

لیوه بیت و نه مهش له گه ل سروشتی تورپه و بویری نه ودا زور دژ نه هاته وه. تاکه ی
بیده نگ بیت! چهنديک دان به خویدا بگریت و له ریگی جیاوازه وه نارهازی خوی
به ریزه وه نیشانی نه م گه نجه بدات و نه و هر خوشی تینه گه به نیت! کاره که به ره
به ره خه ریکبو له په وتی ناسایی دهر نه چو. دلپراوکه ناگری له دهرونی به ردابو و
وایلنکردبو که چیتر ته نانهت له دهره وهی مال، له گه شت، یان له مه جلیسی
میوانی و گورانی وتن و سه ماشدا نیوهی هوشی له ریپره وی هه یوانی ماله که ی بیت.
هر جاره جاره و وه ک جن دست لیوه شینراوه کان هه لئه ستایه وه و خوی
نه گه یانده وه ماله وه تا بزانیته چی پویداوه، و کاتیک هه مو شتیکی له نه من و
ناسایشدا نه بیینی، نه فره تی له شهیتان نه کرد و لومه ی خوی نه کرد که چون بوته
دهستکه لای دلپراوکه یه کی له م شیوه یه. به لاواندنه وه یه ک کیمیای دلخوش نه کرد،
به لام خوی به سه ر لیشیواوی و به دپره فتاریه وه نه گه پایه وه و نه بیینی که شهرم و
بیزاری له خوی خه ریکه به ره به ره زیاد نه بیت. حزوری ترسناکی نه و به ژن شهنگ
و تازه مو لپرواوه که وه ک پلنگ له و دهوروبه رده نه خولایه وه و به چاوه
گراویه کانی به و شیوه یه دوژمنانه لیتنه پروانی، هه راوهوریایه کی له میشکیدا
هه لگیرساندبو. دیسانه وه هه مو دهرسی حوجره و هاوپرینه تی حه کیمان و
ناموژگاری ماموستایان و په ند و عیبره تی میراتی پیشینانی له میشکیدا هینایه وه
بیر تا به لکو نارامیه کی دهستکه ویت. نه کرا و نه کرا. پیتی نیستدیلال نه ک هر له
عشقدا به لکو له رقیشدا ته خته یی بو. نه بویه خوی له چاره نوی شومی نه م
دلپراوکه یه رزگار بگردایه.

جاریکیان به کیمیای وتبو که به زوی دهستینه گریته و له وی نه بیات، به لام
کیمیا که یاده وه ری بی بی جان وه ک هه وره بروسکه له میشکیدا زیندبو
بوبویه وه، وتبوی ناتوانیت نه م کاره ی له گه لدا بکات، ته نانهت به به های مردن یان
ته لاق. نه یزانی که خوداوه ندگاریش هه رگیز یارمه تی نادات بق پوشتن. هه رچه نده

له میتشکیدا بۆ چاره‌سەر نه‌گه‌را که متری ده‌ستگیرنه‌بو. که وتبوه ناو دلونکی
 خراپه‌وه، به‌وه‌موه زیره‌کی و پوداری و په‌رده‌دپینی و پاشکاویه‌یه‌وه که هه‌ندیک
 جار نه‌گه‌شته ناستی ناشیرینی، نه‌یتوانی چی بکات له نوری چاو و کوی
 هه‌زرتی مه‌ولانا، که نازداری دلان و مایه‌ی پیز و به‌گه‌وره‌زانینی هه‌موه‌خه‌لکی
 قونیه‌بو و نازناوی سولتانولموده‌پرسین بو؟ نه‌ویش له بارودۆخیکدا که گه‌نجکی
 وه‌ک نه‌وه‌ی دیاریو ته‌نیا بۆ بینینی دایه‌ن و دایکه‌گه‌وره و خوشک و برا و که‌سه
 نزیکه‌کانیتری نه‌پۆشت بۆ هه‌رم. نه‌مه‌تا که پیره‌ویک بو که لێیه‌وه نه‌توانرا له
 حوجره‌وه بچیت بۆ هه‌یوانی هه‌رمی خوداوه‌ندگار. نه‌نه‌کرا داواییبکرتت به‌ده‌ور
 کۆلانه‌که‌دا بسوپیته‌وه و له ده‌رگای ژنانه‌وه هاتوچۆ بکات. به‌لام نه‌م ناموشۆیه
 به‌هه‌ر نرخیک بوه نه‌بوايه بوه‌ستینرایه. هه‌رچه‌ند گه‌را هه‌یج به‌لگه‌یه‌کی
 نه‌دۆزیه‌وه له دژی هاتوچۆی عه‌لانه‌دین. له‌به‌رنه‌مه ته‌نیا یه‌ک پینگه نه‌مایه‌وه:
 نه‌بوايه بیروکه‌که‌ی بکوشتایه. نه‌بوايه پیتی خودی مه‌له‌که‌ی ببه‌ستایه. نه‌گه‌ر پیر
 بو و میوان بو و قه‌رزازیار بو و زۆریشی به‌وه‌ه‌لۆ جه‌ربه‌زه‌دا نه‌نه‌گه‌شت، خۆ
 توانای به‌سه‌ر مه‌له‌مالیه‌که‌ی خۆیدا نه‌شکا. نه‌مه‌به‌ شیوه‌یه‌کی کاتی تاکه
 چاره‌یه‌ک بو که به‌عه‌قلی گه‌شتبو. له نه‌جامدا پۆژیک به‌په‌چه‌وانه‌ی مه‌یلی
 ده‌رونیه‌وه بۆ خه‌مبارکردنی کیمیا، پیه‌راکه‌یاند که نابیت بی‌مۆله‌تی نه‌و پی له
 چوارچیه‌ی ده‌رگا که بیاته‌ده‌ره‌وه و بینینی هه‌ریه‌ک له نه‌هلی ماله‌که‌به‌گه‌شتی
 له ژن و له پیاو- بیجگه‌له‌باری تایبه‌تی و به‌ئاماده‌بونی خۆی یان خودی
 مه‌ولانای لێقه‌ده‌غه‌کرد. دواتر نه‌گه‌رچی نه‌یزانی که ژنه‌که‌ی له‌و پۆژانه‌دا که له
 شار نیه، ناموشۆی هه‌رم نه‌کات، به‌لام چاوی له ناست گونا‌هه‌که‌ی دانه‌خست و
 مۆله‌تی نه‌دا سه‌ره‌پای قه‌ده‌غه‌یی نه‌م کاره نه‌جام بدات. نه‌م بیانوه زالی نه‌کرد.
 نه‌یتوانی له هه‌ر باریکی پتویستدا، به‌بیانوی سه‌ره‌په‌چیکردن له فرمانی شوه‌که‌ی،
 وانه‌ی قورس و قورستری فیتریکات، بیته‌وه‌ی دژایه‌تیکردنی ده‌وره‌یه‌که‌ی هه‌یج

مه‌ه‌لېكېان هه‌بېت له ئىعرابدا. سهره‌پاي ئه‌م هه‌موه خوى ئه‌خواردوه. يه‌ك
 بيانوى شهرعى بۇ كاويژى نه‌زان خه‌لكه‌كه به‌س بو، به‌لام ئه‌و چى بگردايه له
 ده‌رونى وشيار و بى ئوقره‌ى خوى. هېشتا ماوه‌يه‌كى كه‌م به‌سهر مانه‌وه‌ى
 نوه‌ميدا تينه‌په‌رېبو كه‌ هه‌ستېك پىي ئه‌وت، وا خه‌ريكه سهرده‌مانى خوشحالى
 به‌سهرئه‌چېت. ئه‌يبىنى كه‌ ژنه‌كه‌ى هه‌مو پوژىك ژاكاو و بى ئوقره‌تر نه‌بېت، به‌لام
 به‌و هه‌موه زانسته‌وه كه‌ ته‌مه‌نىك فېرى بو بو، هه‌ر ته‌نيا ئه‌توانېت ته‌ماشا بكات و
 پىي له قوردا گيره. ليره چيتر هېچ يه‌كىك له و پيازه‌ته مه‌عنه‌ويانه‌ى كه‌ سالانىك
 له خانه‌قاكانى سهرانسهرى گىتيدا تايبه‌ت به‌ جله‌وكردنى نفه‌س و زالبون به‌سهر
 توپه‌يى و هه‌سودى و دله‌پاوكه و دله‌خورپه و بېجكه له پىنگه‌ى خوادا
 بېرنه‌كردنه‌وه و بېجكه له‌و نه‌ترسان و ته‌وه‌كولى راستگويانه و خو سپاردنه
 ده‌ستى قه‌ده‌ر و خوېندنى زىكر و دوعا و پشتبه‌ستن به‌ به‌خشين و قوربانىكردن و
 عه‌شقى بى چاوه‌پوانى، فېرى بو بو و به‌ يارمه‌تى يه‌كه به‌ يه‌كه‌يان گه‌شتبوه
 پايه‌ى به‌رز و پىنگه‌ى بالاي ته‌رىقه‌ت، يارمه‌تيان نه‌ئدا و له بوارى كرده‌بيدا له
 يارى مندالانه زياتر هېچ بايه‌خىكېان نه‌بو.

خوى وريانه‌كردوه كه‌ چه‌ند خوشى وتوه ئه‌و شېخه‌ كامله به‌و يه‌كه‌يتر كه‌ له
 پشت شاخه‌كانه‌وه گوشه‌گير بو بو و نيازى بېرىنى مه‌قاماتى بو: ئه‌گه‌ر
 راستنه‌كه‌يت و بويريت و ئه‌گه‌ر ئه‌ته‌ويت ببېته مروفي كامل، ئه‌بېت ببېته ناو
 مروفه‌كان، ئه‌گينا له ناو ديوه‌كاندا هه‌ر بۇ خوټ مروفيكى كاملېت. چه‌ند راسته و
 چه‌ند قورسه ئه‌گه‌ر تاقىكردنه‌وه‌يه‌كى راسته‌قىنه له ئارادابېت. له‌وه هه‌كىمتر بو
 كه‌ نه‌زانېت پىي له چ داويك گيربوه. داماو بو و بېزارى هه‌راسانى كردبو. به‌ پونى
 ئه‌يبىنى كه‌ هېچ كه‌سېك شايه‌نى سهرزه‌نشت نيه، بېجكه له‌م عه‌شقه بېنه‌مانه كه
 چون داويه‌تى به‌ گز ديوى هه‌سه‌ددا و به‌زانديه‌تى. ئه‌م عه‌شقه له قه‌لنده‌رىكى
 مه‌ست و بى په‌رواي وه‌ك ئه‌وگه‌دايه‌كى ترسنوك و مه‌حتاجى نيوه نىگايه‌كى

مەشوق كە بېجگە بە لۆمەۋە چاۋى پېيدا ھەلنەنەھىنا، خولقاندبو. پۇڭى ھەزار
 چار نەمرد. عەشق ھەناسەى لىپىپىو و سات بە سات نەلقەى ژيانى لى تەنگىر
 نەكردەۋە. بە چاۋى خۇى نەبىپىنى كە درەختى سەۋزى خۇشبەختى توشى
 خەزان بوە. ئاى كە تەمەنى خۇشخالى چەند كورت بو، لە بەھارېش كورتىر.
 ھەندىك چار بېرىنەكردەۋە كە ھېچ شتىك نەگۇراۋە و تەنيا نەۋە خودى خۇيەتى
 بى ئۆقرەيە و توشى خەيالپلاۋى بوە. كە زياتر سەرنجى نەدا نەبىپىنى كە دىۋىك
 لەدەرونىدا زنجىرى پچراندوۋە كە نەبىت بېەستىتەۋە. تا درەنگ نەبو بو، نەبۋايە
 كارىكى بكردايە. چىتر نەينەتوانى بېدەنگ دابنىشىت و بېنەرى مردنى عەشقىك
 بىت كە تامىكى شىرىن و پەھەندىكى تازەى لە ژيان پېناساندبو. نەبوت ھەمو نەم
 كارەساتە، زادەى سەررەپۇى گەنجىكى سەركەشە كە يان سەۋدايەكى خاۋى لە
 سەردايە، يان بەپىنى خەيالپلاۋىكەى، بەس بۇ بىپىنى دايك و باۋكى ناموشۇى
 ھەرەم نەكات، بەلام من عاشقم و ھەسود و نامەۋىت نەۋ لىرە بىپىنم. نەۋ نەبىت
 پەچاۋى ئىمە بكات. خۇ ناكىت دەمى خەلكى بېەستىت. نەگەر خەلكى بكەۋنە
 سەر نەۋ تىپروانىنەى كە نەم گەنجە كارىكى بە خىزانى من ھەيە و چىرۇكمان بىتتە
 بىنىشتە خۇشەى سەر دەمى خەلكى، نەۋ كاتە ئىتر بە شوپىن چارەسەردا گەپان،
 بىسودە. دۇست بېرەھمانە كىشى كرديوينەتە ناۋ نەم بۇتەى تاقىكردەۋەيە و من
 خۇم دۇپاندوۋە و نەك ھەر تەنيا كارەكەم، بەلكو ھەمو نەۋ تەمەنە پەر لە
 ناپەھەتى و بەسەرھاتەى كە لەگەل كىتېب و حوجرە و بە دەستەپىنانى زانستدا
 تىمپەپاندوۋە. ئىرە مەيدانى كىردارە و تا ئىستا ھەرچىەك بوە ھەموى بانگەشە بوە
 و بەس.

بۇ يەكەمىن چار لە نىگاكانى خەلكى نەترسا و لە وىناكردى نەۋەى چۇن
 بىرنەكەنەۋە دەربارەى، ناگرى توپەيى گىانى نەسوتاند. نەى باشە نەۋ پوخسارە
 كىبرىايىيە چى لىھات. لەۋە بە دواۋە جىگەكەيان نەگۇراپەۋە: خوداۋەندگار نەبوە

مورد و شیخ و نه و مورید و تالب. پیلوه کانی بو دانه نا و تۆزی پتی نه کرده
 چاوی. نه و براوه ی یاریه که بو. نه و له تاقیکردنه وه ی پاکیتی و هول و کوشش و
 عاشقی و خو نازاد کردندا، پیش نه و که وتبو. به نازاریکی جه رگبره وه نه بیینی که
 چیتر نه م قسانه ش یارمه تی ناده ن و بو ساتیک بیناگا نابیت له وه ی که مه عشوق
 له کوئییه و چی نه کات. چه سودی و غیره ت و به رچاوته نگی، ناگری له خه رمانی له
 خواترسی و زانیاری و که مالی به ردابو. چیتر نه یئه توانی به رگه بگریت. چند
 جاریک ده ستیئه نقه ست له سه ر پئیگی رکا به ره خه یالیه که ی سه وز بو و چند
 ناماژه یه کی بو نواند. گه نجه که که بیزاری له نیگا کانی نه باری، تیپه پی و وه لامی
 نه دایه وه. ماری توپه یی ده رونی به رده وام زیاتر کرژ نه بو. له کوتاییدا له
 خورئاو ابونیکدا، به چه که وه و به توندیسه ره پتی پیگرت. کاتیک گه نجه که ویستی
 دیسان گوئی پینه دات و تیپه پیت، پئیگی لینگرت و به راشکاو یه وه پییوت که
 هاتوچو له م پئیگیه وه نه بییت به حساب و پیزه بییت و به و جوره نیه که هر کاتیک
 نه و بیه ویت بتوانیت به به رامبه ر ماله که ی و حه ریمی حه ره مدا تیپه پیت و نه گه ر
 ره چاوی نه م هه ره شه یه نه کات، هه رچییه کی لیبه سه ربیت تاوانی خو یه تی.
 واینه زانی له کاتی خویدا ناگاداری کردوه ته وه و چاوه پوانیشی له مندالی
 په روه رده کراوی ده ستی حه زره تی خوداوه ندگار شتیک نه بو بیجگه له به گوینکردن
 و پیزگرتن له ویستی نه و و هه ر واش نه بییت. ده نکوی نه م هه ره شه سه یر و
 پودارانه وه ک هه وره بروسکه قونیه ی گرتوه و خه لک، زانستخوازان، ته نانه ت
 فه قی و براکانی نه مه یان به پئیگیه پیدراو و پیویست نه زانی. دوباره زامه کونه که
 کولایه وه، به تاییه ت که کومه لئیکی زۆد له خه لکی، له وه ی که جاریکی تر بونی
 شه مس، پئیگی ناموشق کردنی ناسانه ی مه ولانای لی سنوردار و دژوار کردبونه وه،
 رقیکی شاراوه یان له دلدا به رامبه ری هه بو. ترساندنی عه لانه دین ده ستمایه یه ک بو
 بو هه راوه رییای دژایه تیکه ران به تاییه ت مه لاکان تا له سه ر مینه به ره وه هاوارکه ن:

غيرت چي لٽهات! سميل بتاشن و په چه داده نه وه.... نه مه نيتر چ
 بيتا بروبیه که؟... له کوی بينراوه که پياوینکی خرابه کار، جل دپاو و نامو له
 دوره وه بیت و شیخی شاریک شیت بکات و گولی رازاوه ی حه رمی - کیزوله جوان
 و گه که ی - بهینیت و هه ره شه له کوپی شیخیش به گوناھی هاتوچوکردنی
 مالی باوک و باپیرانیه وه بکات و پڼگه ی لی تنگ بکات و خوی له بهر ده رگادا
 دابنیشیت و به جویندان و توره بیه وه بو بینینی خاوه ن مال نیازی هیچ و پوچ له
 موریده داماره کانی داوا بکات و هیچ که سیش نرکه ی لیوه نه یه ت؟ ناخر تاکه ی
 موله تی نه م هه موه بی شهرمیه نه دن به م نامویه؟

پیره پیاوه که، په ریشان و داماو دوباره بینه ری گورانی خیرا و له نا کاوی
 په فتاری خه لکی بو. هه مو نه و ریز و عشق و خوشه ویستی هی له و چند مانگه دا
 به ده سته پینابو، هه موی به با چو. دیسانه وه که گه که کان له سوچی کولانه کاند
 نه یانبینی ده ستیان بو کلکی خه نجه ره کانیا ن نه برد و پیاوه کان له ژیر لیوه وه
 جنیویانته دا و ژنه کان نه فره تیان لیته کرد. نه لبه ته نه و هه مو نه مانه ی به
 موعجیزه ی مینبه ره کان نه زانی و نه یزانی که به پوژیک وه لیه کی کامل و هاوشانی
 فریشته کان و به خوله کیکیش خوری پوژیک سوک و بیگانه و ده ستریزیکار و
 شایسته ی مردنیان، لیته خولقاند. دلخوشی نه وه بو که هاوپی و وه لی نیعمه تی،
 له مه لا نه زانه کان به دوربو و دریغی له هیچ هه ولیک نه نه کرد له پڼگه ی
 خوشبه ختی و ناسوده یی نه ودا. بو سی دانه له موریده کانیشی هیشتا له گه لیدا
 بون، وه ک به هانه دین، کوپه گه وره ی مه ولانا و حسامه دین - موریده گه که - و
 سه لاهه دینی زهرکوب. نه وه ی حه یرانی کردبو، نه وه بو که نه گه رچی نه وه ی له
 نیوان نه و و عه لانه دیندا پویداوه، باوک و مه ولای نه و و براکانیشی پتی نارچه ت
 نه بون، نیتر خه لکیتر چ کاره ن. به نه وان چی که له نیوان نه و و ژن براکه یدا چی
 پونه دات؟ لیزه دا هه میسه شتیک میتشکی نه خروشاند... وه ک زالویه کی ره ش. به

ترسه وه نه بیینی که به ره به ره و بیئه وهی بیه ویت تاوانی هه مو نه م ناخوشیانه
نه خاته گه ردنی ژنانی حه ره م و به تاییه ت هاوسه ره که ی کیمیا که ئیحتیماله ن له
ساردی حه مامه بچوکه که و کۆلان و بازاردا به خو به ستمه لیکراو زانین و هه لیت و
په لیت وتن و پاوه ریکردن ئاگری کاره ساته که زیاتر خو شنه که ن. نه گینا خه لکی
چۆن نه یانزانی که له پشت دیواری ماله که یه وه چی پوئه دات. چیرۆکیکی نامۆ بو.
پۆژ به پۆژ ههستی به رقیکی زیاتر و چاره نه کراوتر نه کرد به رامبه ر به
هاوسه ره که ی. نه یئه توانی نکولی لیبکات که نه گه ر کیمیا له سه ر پینگه یدا سه وز
نه بویه، نه گه ر به و چاوانه ی سیحری لینه کرایه و نه گه ر به م دواییانه له پوخساریدا
نه و هه موه نارپه زایی و مهینه تباریه شه پۆلی نه نه دا، نه و نه مپۆکه توشی نه و
هه موه گرفتاری و کاردانه وه و کاره ساتانه نه نه بو. عه شق و په یوه ندی کیمیا،
وه ک خه ویکی خو شی سبه یینیان دوی خستبو له گه شتکردن له گه ل کاروان.
نه بیینی که کاروانه که تیپه ریوه و کۆچهریه کان پۆشتون و نه و ماوه ته وه به
ئاگریکی سارد و خو له میشی له عه شقیکی بی ئاکام که سورمه ی چاوی فزول و
دورژمانیه تی، له ناو شاریکی حه سوددا که به هه زاران تیری له کیلان کیشراوه وه
دهستیانکردوه به سه مای مردنی. نه فره تی له خو ی و نه ویش نه کرد و نه و زیاتر
له خو ی، له به ره نه وه ی له کۆتایی هه مو خه یالاته شیت ئاساکانیه وه، پییوابو نه گه ر
کیمیا له گه لیدا هاودل بویه و پوخسار و په فتاری بیانویه کی به ده ست دورژمانه وه
نه دایه، هه مو شتیکی جیاواز نه بو. چیتر نه شیئه توانی پوخساری بشاریته وه. به
بچوکتین بیانو هه لئه چو و دهنگی نه گه شته گومه زی سی سه د سه رچاوه. هه موان
نیگه ران بون. که سه نزیکه کانی کیژۆله که، له خه می بونه وه ریکی سه رلیشییواودا
که نه سلنه نه یئه زانی گوناھی چیه، خوین له چاویان نه باری، به لام که س زاتی
نه بو ورته بکات. هه ر پۆژیک که تیئه په پی رقی پیره پیاوه که له خو ی و
ده وروبه ره که ی زیاتر نه بو و په فتاری توندتر نه بو. چیتر په فتاری خراپی له گه ل

هاوسه ره گنج و بیتاوانه که بیدا پویه کی ناشکرا و بیسنوری به خویه وه گرتبو و
 ژنه ی سهرلیشیتواو که تاکه دلخوشی به خشینی عهشق به هاوسه ره ناهاوشان،
 به لام پایه به رزه که ی بو، به ره به ره سهرلیشیتواوتر نه بو. له شیوه ی مه لیکي
 گیرخواردوی ناو داودا نه بینرا که هر جولانه وه به کی زیاتر گیرۆده ی نه کرد.
 به دره فتاری میرده که ی بو بوه ویردی سهر زمانه کان. دراوسینکانی هه مو پۆژیک
 بینهری شهر و هه رای نه و دوانه و توپه یی و نه و جوینانه بون که پیره پیاوه
 ناوچاوتاله که به رامبه ر به هاوسه ره گه نجه که ی به په وای نه زانی. بابه ته که
 گه شتبه وه گوئی مه ولانا و نه و به و هه مو سنگ فراوانی و نه و هه مو دل راگرتنه ی
 که به رامبه ر شمس هه یبو، له کوتاییدا پۆژیک بیده نگي به په وای نه زانی. زیره که
 سه رو مرویبه که ی ههستی به ترسناکیه که کردبو و به پینچه وانه ی مه یلی ده رونی و
 له بهر چاکه ی هاوپنکه ی، په رده ی بیده نگي به جوانیه کی تایبته که له هیچ
 که سینکیترا نه بو، دراند و شه ویک که شمس ی له و په ری بیتاقه تیدا بیني،
 هه له که ی قوسته وه. پرسى: نازانم بۆچی ماوه یه که شمس به لیلی به سه ر
 دیوارماندا هه لدیت، توفان له کوپوه هه ستاوه! نه بیت بزانی. خۆ ئیوه زۆد
 خوشحال ده رنه که وتن. گومانمان بۆ نه وه نه پۆشت نه وه ی که بۆینه گه پان
 دۆزیتانه وه. به و حه کیمیتیه وه که له ئیوه دا نه مانبیني، دلنیا بوین له سه رکه وتن و
 کونترپۆلکردنی بارودوخه کاندا. نه مه چ کاره ساتیکه به سه ر جه نابتاندا دیت!

شمس بۆ ماوه یه که به به دره فتاری و گومانه وه سه یری مه ولانای کرد و به
 که میک خۆبه گه وره زانینه وه وتی: نای خۆزگه هه مو نه وانیتر وه ک مانگی پوخساری
 ئیوه بونایه که به رگه ی تیشکی خۆریان بگرتایه و له وه وه پۆشناییان وه رنه گرت
 بۆنه وه ی بینه بوکی بونه وه ر، به لام درینج که ده وره به رمان به شه مشه مه کویره
 گیراوه: کویرن و به رگه ی پۆشنایی ناگرن. نه گه ر نه تانه ویت بزانی، چیرۆکه که هر
 نه مه یه و به س. چیتر توانای گیرانه وه ی کاره ساتمان نه ماوه.

مهولانا كه ميگ بيريكردده وه و وتى: گومانم بۆ نه وه نه چو كه نه ركه كه نه وه يه كه نهك هر هيچ كه سيكيتر، به لكو لانى كه م ئيمه باوه رمان به و حيكمه ته هه بيت كه بونى شه مشه مه كویره كانيش گرنكه. ته نانه ت له مه ش زياتر برۆين و وهك به گه وره زانينى نه و حيكمه ته ته نانه ت خو شيشمان بوين، به تاييه ت من و تو كه قسه و باسمان له وه حده ته. نه گه ر ئيمه ش بنالين، ئيتر نه توانريت چ لومه يه كى نه وانيتر بكرت؟ چه زره تتان هه ميشه خوتان وابو كه به رگه ي هه مو ناسازگاريه كانى خه لك بگرن و هه ميشه ش ره وتى كاره كان هر وا به رپوه چون. ئيمه هه رگيز ئيوه مان له به رامبه ر نه م قسه وباسانه دا هينده سه رليشيو او و بى توانا نه بينيوه. نه بيت گريه كيتر هه بيت له كاره كاندا به ده ر له مه ي كه باسكرا.

مهولاناي عاشق يه كسه ر پرشنگى توره يى له چاوى مه عشوقدا بينى و به ملكه چيه وه به رده وام بو: ئيوه نه زانن كه باس له سه ر خودى ئيمه نيه. ناگرى سه ركونه كردنى ئيوه هه رچه ند زياتر خه رمانى ئيمه بسوتينيت، كاملترو گه رمترمان نه كات و باشتره بۆمان، به لام نه و هه موه يتر به رگه ي نه مه ناگرن، بۆ نمونه به رگه ي نه وه ي كه نه وتريت له ماله وه له راده به ده ر بۆله بۆل نه كهن، نه ويش له گه ل نه و كه سه دا كه خو شتانه وت و ئيمه و هه مو خه لكى نه و به سه تمليكراو و نازهنين نه زانين. نه زانيت كه نه مه نه بيته هو ي دابارينى به لاي زياتر به سه ر خيزانه كه دا. نه گه ر نه و به تاوانبار نه زانن، په ندى دابده ن، ليتخوشبين هه ليخه له تينن به لام سويندتان نه ده م به سوبحان كه رق له دلئى مه كه ن. ناگادارين له فرتوفيلئى ژنان، ئافه تى دينن نه مانه. له پيغه مبه ره وه نه بيت په ند وه ربگرين كه چون به سياسه ت و نه رمى نواندنه وه نه م هۆزه زيره ك و وريايه ي له سه ر ره وتى به رژه وه ندى خو ي به رپوه نه برد. يان نابيت خو ت هه لده يته نه م مه يدانى شه ره وه، يان نه بيت زيره كى پيوست به ده ست بينيت. پياوى چاك نابيت جله وى له ده ست ده ربچيت تا چيروكى ناموسى بكه ويته سه ر زمانى نامه ردان.

شەمس يەكسەر بۆيدەركەوت كە بابەتەكە لە ئاستى خەيالأت و بېرکردنەو و
 دلەپراوكەكانى ئەو سەرۆتر پۆشتو و ھەموان ھەمو شتىك ئەزانن. لەژىر لىوئو و
 جنىوتىكى قورسى دا بە كىميا كە ھۆكارى ھەمو ئەو ناشرىنىيە نەزانكارىانە بو كە
 ئەو تەمەنىك بە دور لىيان ژىابو. ئەبىت بەراستى كارەكە گەشتبىتە ئەوپەپى
 ناسكى كە مەولانای پەشىوى كە لە سەير و سلوكدا لە ھەردو جىهان بىئاگا بو ،
 ئاگادارکردنەوئەيەكى لەم شىوئەى بە باش زانىوئە. كەوايە كاتى ھاتوئە كە كارەكە
 بخت بە لايەكدا. ئىتر بەسپەتەى. ئەبىت كارەكە كۆتايى پىبىنىت. لەسەر
 پالپشتىك پالكوئەوت و بە تاقەتەوئەوتى:

(يەكەم ئەوئەى كە بزائن، پىاوى چاك كەسىكە و پىاوى عاشق كەسىكىتر. دووم
 ئەوئەى ئەو ئارامگرىئەى بەرامبەر بە كىميا ھەمبوئە بەرامبەر بە ھىچ كەسىك
 نەمبوئە. ئەوئە كە ھەمو ساتىك سەر لە پەنجەرەوئە دەرنەھىنىت و زايىفەكان
 بانگنەكات كە وەرن مىردەكەى من بىين.

سىيەم ئەوئەى كە وامنەزانى خۆشم ئەوئەت، بەلام ئىستا كەسم خۆشناوئەت
 بىجگە لە خوا.

لە كۆتايىشدا ئەوئەى كە گەردنى ھەموانم ئازادكرد، و ئەوئەشم ئازادكرد.

گەردنىم ئازادكرد، لەبەرنەوئەى سەرەپراى ئەو ھەموئە پورەشىمان پەندىكم
 لىوئەرگرت كە تەمەنىك ھەر بە قسە و باس لەسەر زمانمان بو. بەلام سەرنجمان
 نەدابو و ئەوئەش ئەوئەى كە لەم پىيەدا تەنيا وتە بەس نىئە. ئىستا تىگەشتىن كە
 شىخەكەمان چى ئەوت: (ھەزار سال كەشف و شھودى خانەقا، كارى يەك پۆژ ژيان
 لە ناو نەزان خەلكدا ناكات.) پىيوار (تاليب) ئەبىت بىتە ناو خەلكى و بە كۆرەوئە
 مەقامات بېرپىت، نەك لە خەلوئەتدا، كە ھەندىك جار ھەمو شھودىكى تالە دەزويەك
 ناھىنىت.... چىرۆكى عەشقى پىسواى ئىمە و ئەم كىزۆلە بەم تازەبىيانە پاش نىو
 سەدە لە ئاوارەبى و پى تەيكردن، حەقىقەتىكى تىگەياندىن كە وامانەزانى

ماوه يه کی زۆره لىيتىگه شتوين و له نهجامدا گوهه و په يامى چىرۆكىكى به جوانى گه ياند كه پۆژىك له قوتابخانه، مهلاكه مان بۆيگىراينه وه و هر له و منداليه وه كردىنيه ناوهرى كاولى سيفه تى دهورى ئه م جيهانه. تا بهر له م كاره ساته دلنيا بوين، و سه د درىغ بۆ ئه و دلنيايييه پوچه ي كه (گه شتوين و وهرمانگرتوه و تىگه شتوين). ئاى چ سه ودايه كى خا و بو. هه مو گه نجيمان له خۆپارىزىدا به سه برىد. له ده رگاي ده سه لاتدارانى جيهانمان نه دا و كرىكاريمان كرد. په تى دوخىنمان چنى و فروشتمان. له و خه ياله دا كه له سه ر پىگه ي ئه و ههنگاو هه لئه هينىن، شانمان خسته ژىر بارى هه مو نا په حه تيه ك. ئه م ماوه يه شمان له وه مى وه سلى ياردا له ده ستدا. ئىستا ئىتر نيوه گيانىك زياترمان به به ره وه نه ماوه. به لام نه گه ر هيشتا هه ر يه ك هه ناسه ش مابىت، باشته ر ديسان له گه پان بۆ جيهانى بالادا به سه ربىريت تا له جه لى موره كه ب و له پشت په رده ي زانسته وه، كه له كۆتايىدا هه ر ئه مه توشى ئه م پۆژ په شيه ي كردم. هاوپىكه م! ئاى خۆزگه هىچ كاتىك ئه م وتوىزمه له گه لندا نه بوايه. به لام به هۆى ئه وه ي ئىستا لىتانمه وه بىست، زۆر به پىويست نه زانم كه زياتر له بارودۆخى هه نوكه ي من بزائن. نه گه ر ئه م زه حمه ته تان دايه بهر خۆتان و پرسىتان، نه وه ك خراپه بىژيه ك له لايه ن فزوله بىسه روبه ره كانه وه مىشكتان به رامبه ر به م دنيا و ناخيره ت له ده ستچوه زياتر له كه دار بكات!

مه ولانا زه رده خه نه يه كى دلدا نه وه ي به پودا كرد و ده ستى خسته سه ر شانى و وتى: ئه وه نده ش دلزوير مه بن. هه مىشه كاروباره كان له گه ل كۆمه لى ژناندا نا په حه ت نه چنه پىشه وه. ئه م ده نگويانه سه ر به جيهانى ئىمه نىن به لام نه گه ر نه توانن ئارام ببه نه وه و نه كرىت، چىرۆكىكم بۆ بگىرپه وه كه چه ندىن جار به گىرپه نه وه ي خۆشحالتان كردوم.

شەمس مەست لە شیرینی میهرەبانی خوداوەندگار و نوقم لە ھەست بە
 ھاو دەردیکردنی گەرموگورپی، ھەناسە یەکی ئاسودە ی ھەلکیشا و قومیک ئاوی
 خواردەو و بە منەتەو و تی: تەنیا بە مەبەستی پوناککردنەو ھە دەرونی ئیو ھە
 کە ئەم چیرۆکە نەوتراو ھە زماندا ئەھینم تا ئەگەر پۆژیک چیتەر لیرە نەمام،
 سویندتان ئەدەم بەو کەشە ی لەگەڵ یە کدا ھەمانبو، چیتەر بۆم مەگە پین و
 دیسانەو ھە پیتان ئەئیمەو ھە کە باشتر لە پۆژگاری من و ھاوشیو ھەکانی من تیبگەن و
 دواتر لۆمەم مەکەن. نەو ھە بەھۆی ئەو ھە ی ئەم پۆکە، لەم دیاری لوتبەرز و
 فیرەو نانەدا توشی منی دلسوتاوی پیتەتی بو و ئەو ھە ی کە لە میشکمدایە،
 دەرونی ئیو ھە ی ئازیز زویر بکات:

ئەئین لە دەشتە بەرزەکانی خوتەندا کارئاسکیک ئەژیا کە ھەتا بلئیت
 لەخۆبایی، جوان و وشیار بو. لە لەو ھە پگە بەرزەکاندا نەبوایە نەئەلەو ھەرا، بۆچی
 بیجگە لەو ی زیاتر نەئەلەو ھەرا لەبەرئەو ھە ی تەنیا بە تەروپاراوترین گژوگیا و ئاوی
 بەرزترین و زولائترین کانئەکان نەبوایە پازینەئەبو. زۆر لەخۆبایی و لە خو دئیا بو.
 سەرەپای ھەمو شەنگی و جوانی شاخ و سم و پیتەکە ی، نەبو بو ھە نیچیری ھیچ
 پاوچیک، بەھۆی چوست و چالاکی زۆریو ھە. پۆژیک لە پۆژان، کاتیک کە چیتەر
 ببو ھەنگە ئاسکیک پیگەشتو و لە بەیانئەو ھە تا ئیوارە لەناو گەلە مینگە
 ئاسکانی عاشقدا ئەھات و ئەچو، لەکاتی لەو ھە پیندا بۆنیکی زۆر خو ش گەشتە
 لوتی. ئەو ھەندە خو ش کە ئەگەر بەرامە ی ھەمو ئەو بەھارانە ی کە تیپەپرانئەبو و
 بۆنی ھەمو ئەو دەشتە پەر لە سەوسەن و سملە ی کە پیی پیدانابو، لە یە ک شویندا
 بپژینرایە ھیندە ی ئەو بەھیز نەئەبو. مەست و شەیدا بەرەو سەرچاوە ی ئەو بۆنە
 کەوتە پری. وە ک بلئیت گیراوە ی عەشق بو کە بەم شیو ھە ی ئوقرە ی لەبەربریو،
 لەبەرئەمە ئەبوایە بیدۆزیایەتەو ھە، کە لە کوئو ھە دیت.

پۆشت و پۆشت و پۆشت، بەلام بېهودە. ئەو بۆنە سىحراوئە بەردەوام لە ھەمو جىيە كدا ھەبو. بۆ ھەر لايەك ئە پۆشت وەك بلىتت لە بەردەمىدا بو، ئەگەر ماندو لە گەران، بە شوئىن خۆشىدا بگەرايەتەو دەيسان ھەر ئەو بۆنە لە بەردەمىدا بو. پو لە باكور بۆنى ئەكرد، پو لە باشورىش ھەرودھا. پو لە پۆژئاوا بۆنى ئەكرد، پو لە پۆژھەلاتىش ھەرودھا. خەرىك بو شىت بىتت، بەلام ئەم دلەپاوكە وازى لىنەئەھىنا. بەھار و دواتر ھاوئىنىش تىپەپى و عەجەب كە ئەو بۆنە لە ناوئەئەچو و ئەوئىش بىئاگا. لە گەرميانەوہ تا كوئىستان ھەر بە شوئىندا لەم تاشە بەرد بۆ ئەو تاشە بەرد و لەم شاخ بۆ ئەو شاخ پايئەكرد و كەچى ھەرودەك يەكەم پۆژ شەيدا و بى ئوقرەبو. بەلام ھەيو كە سەرچاوەكەى ئەئەدۆزىوہ و ئەئەدۆزىوہ.

ھەمو دەشت و شاخەكانى جىھان گەرا ژىر ھەمو تاشە بەردەكانى لوتكە سەر لە ئاسمان سوہەكانى بۆنكرد بەلام دەيسانەوہ ھىچى بەدەينەكرد، سالانىكى دورودرىژ لەم گەرانەدا بو كە بەرە بەرە ھىزى بەبەرەوہ نەماو پىر بو. تا ئەو جىيەى كە تەمەنى پو لە كۆتايى بو. پۆژىك لە زستانىكى سەختدا، پىر و ماندو و قاچ و شاخ تىكشكاو لەسەر بەفرى لوتكەيەكى بەرز بىئاگا بوہ پاروى شىرىكى كىوى و پىك لەو كاتەدا كە ددانى شىرەكە وركى ھەلدەپى، لە كۆتا ھەناسەكانىدا، بە دنيايەك لە خەم و حەيرانىوہ لە ئەنجامدا ئەوہى كە تەمەنىكى لە دۆزىنەوہيدا بەسەربردبو، دۆزىوہ: ئەو بۆنە سىحراوئە لە موشكى شاراوہى ناوكى خۆيەوہ بو و ئەو بىئاگا ھەمو جىھانى بۆ گەرابو و تەمەنى لە دەستدابو و لە كۆتايىدا داماو، پاك لە دەستچو و ورك دپاو حەقىقەتىكى دۆزىبووہو كە چىتر بە كەلكى نەئەھات.

ئىمە لەبەرئەوہى ئەم حىكمەتەمان ھەر لە مندالىوہ بىستبو، ئىتر بايھەوا بو بوئىن كە بە دنيايىوہ چىتر ئەو تەفرەيە ناخۆئىن و ھەم ئەوہش بو كە تەمەنىك دلمان بە موشكى خۆمان خۆشبو. ئىستا سەبرى پۆژگار كە. بنوارە كە ئىمەش چۆن وركمان دپاوہ و تازە خەرىكە بە پاستى تىبگەئىن كە ئەوہى بە شوئىنەوہ

بوین له هیچ جییهك نیه، ئیلا له نیو توپکلی ئەم دەرونه تینکشکاوه دا،
 دیسانه وهش چەند جوان تیگهشتین که هەموو حجابەکان بەک حجابن و بیجگه
 لهو ئیتر هیچ حجابیکیتر نیه و ئەویش خوده که ئەبیت له ناو ببریت. تو بلی، ئایا
 من هیچ چاره یه کم بو ئەمایه وه بیجگه له وهی که دانبنیم به نه زانی پیشومدا و بلیم
 خوام له کیمیادا ئەبینی، به لام وا نه بو. چی بکه م و چی بلیم که ئەم خه لکه به
 دوپویی خوشحال ئەبن و به راستی خه مبار. ئەبیت به دوپویی وه له گه ل خه لیدا
 بریت بو ئەوهی له ناویاندا خوشحال بیت. وه هر که ده ست کرد به راستگویی،
 ئەبیت سه ره لگرت بو شاخ و بیابان له بهر ئەوهی له ناو خه لکدا پئی تیناچیت.
 که وایه ئەبیت، برۆم. من هر له سه ره تاوه، کارم به خه لکی نه بوه. شه مس
 باوکیشی لیتینه گه شت. پیموت، ته نیا یه ک و ته م لیبیسته. تو بو من وه هایت که
 هیلکه ی قاز بخه نه ژیر مریشکی مالی. کاتیک که بیچوه قازه که سه ری له هیلکه
 ده رهینا، پێگه ی ده ریا بگریته بهر. به لام تو هر نه و مریشکه ی که به شه له شه ل
 به سه ره وشکاییدا نه پروات تا نه مریت. بارودۆخی ئیمه له گه ل هەموو خه لکیدا
 هه میسه هه روا بوه. له بهر ئەمه نهین دلمان به هەموو که سیك نه وت. من نه توانم
 نهین به و که سه بلیم که نه و له ودا نه بینم، خۆم له ودا ببینمه وه. له بهر ئەمه نهین
 خۆم به خۆم ئەلیم و نه گه ره نهینیم به تو وت، خۆم له تۆدا ببینمه وه و
 نه میستا که ش نهینیه کی تریشته پینه لیم: داماو که وتوم نه ی شیخی کامل! بزانه
 که زۆر سه ره لیشیواوم سه ره پای نه و هه موه ناوبانگه م له زیره کیدا. له راستیدا
 زۆرینه ی دۆزه خیه کان له م زیره کانن. له و دانایانه ی که زیره کیه که یان حجابیان
 بیت هر ئەمه ئەبیت که سه ری مه نصورمان که زیره کی نه کرد و به تاجی دار
 نورانی ئەبیت و پزگاری ئەبیت و ئەبیت به لگی هه میسه یی گه مره یی نه زانه کان و
 سه رکرده یان و سه ری ئیمه ش نازانریت له چ جییه کدا ئەبیته کاسه ی مار و میرو.

من ئەبىت بېرۇم و سەرى خۇم لە ھەمو شتېك ھەلگرم تا لە خەجالەتى خۇم
 پزگارم ببىت. ئىستا كە نھىنەكى زۆر تازەم بۆدەرکە وتوہ كە بۇ تۆشى
 باسبەم، تا كات ھەيە ئەبىت بېرۇم و دەستبەكە مەوہ بە كۆششكردن. ئەى شىخ!
 بزانه كە من لەم عەشقە زەوینەدا وینەيەكم لە عەشقى ئەزەلى بىنى. تاسەى
 ئىتتىحادى ئەجسام، شەوقى گوپرايەلى و بەندەيى، ئاسانى ملكەچى، تاسەى
 تەسلىم بون، پىويستى بەخشىن و خۇ ئازادكردن كە ھەمو ئەمانە تايبەتمەندى
 عەشقى ئەو و جەزبەى ئەزەلى كائىنات و يەكەمىن تىرپەى بون و ھۆكارى خولقان
 بوہ. گشت كەمال لەم عەشقەدا ئەكرىت ھەستى پىبكرىت. بەلام ھەمىشە بە شوپىن
 زانىن و دۆزىنەوہى ئەو جىاوازيە نھىنى ئامىز و شاراوہوہ بوم كە لەو عەشقەياندا
 ھەيە و لەمىاندا نىہ و لەم پوہوہيە كە سالىكى لىئاگادارنەكەنەوہ و
 وشيارىنەكەنەوہ. ئىستا خۇشحالم كە لە كۆتايىدا لە ئەزمونى ئەم عەشقەدا
 بۆمدەرکەوت كە ئەو شتەى كە عەشقى ئەزەلى لىى خالى و بىبەشە، ھەر ئەو
 ھۆكارەيە كە خۆى پەردەى ھەمو بەلگە و نىشانە و شوپىنەوارى شەپۆلەكانى
 گشت بونەوہرە، بەلام بونەوہرى گشتى (خوا) لىى بىبەشە. ئەو ھۆكار و
 پاسپىرراوہ ئەركىكى زۆر گەورەى جىھانى لە سەر شانە كە ھىچ شتېك لە
 بچوكتىن گەردەوہ تا گەورەترىنيان پزگارى نابىت لىى. ئەمەيان بەسەر
 ھەموماندا زالكردوہ و لەگەل ئەوہدا كە ھىچ نازانىن چىہ و دەركىكى كەمىشيان
 لەو واقعىەتە پىنەداوين، بەلام دۆست سوپندى پىيخواردوہ. بەدلنىايىيەوہ
 ئەتەوئىت بزانىت ئەو نھىنە گەورەيە، ئەو پەردەيەى بونەوہر و ئەو خزمەتكارەى
 خالق لەسەر زەوى چىہ. كەوايە ببىستە! ئەمە ھەر ھۆكارى كاتە كە سوپندى
 ھەزەرەتى ھەقە و زۆر كارى لەسەر زەوى ھەيە. ئەگەر باوہرت نىہ بىر لە ھەمو
 ئەو شتانە بكەرەوہ كە ئەيانناسىت. جوانىەكان كە خۆيان بەلگەيەكى پونن لەسەر
 كەمالى ھەزەرەتى: ئاسمان، زەوى، ئەستىرەكان، مانگ، خۆر، پىكەنن، گەنجى،

شادی، خوشحالی، بهار، پایز، زستان، کۆساران، کانیهکان، پوبارهکان، دارستان، گولهکان، ژنهکان، خورهلهاتن، خورئاوابون، ئەمانه ههمویان و ئەبینی ههمویان که سخت دیلی پهنجهی پاسپاردهی کاتن. ئەگەر باش بیربکهیتهوه نهینیهکی گهرهی تیدایه که سهر گیزنهکات. بهلام چوارچیوهی لیپرسراویتی ئەم پاسپاردهیه، تا سنوری قهلمرهوی یاری غهدداری ئیمهیه. لهوی به دواوه هیچ هیزیکی نیه، تهنانهت ئەگەر ههزار ههزار یهکهی خوی له یهک جیدا ههلهپزیت. بهلام وهک خۆشت باش ئەزانیت عهشقیش وهک گشت نیعمهت و ئایهته ئیلاهیهکان له پهنجهی بیپرهحمی ئەم پاسپاردهیه پاریزراو نیه، مهگەر لهیهک شیوهدا ئەویش ئەوهی که پرشنگیک له جهزبهی حهقیقی و عهشقی ئەزهلی و دهرپهپیو له قهلمرهوی ئیلاهیهوه بیت، که ئەویش خوی بیروکهی دروستکردنی بونهوهر بو. تهنیا لهم بارهدا عهشق له ئیراده و سنوری لیپرسراویتی پاسپیردراوی کات - که له راستیدا شیبونهوهی بهره بهرهی و لهناوچونی رهگهزهکانی زهویه-دانیه و نهمری وهرنهگریت. ئیتر کات لهوه زیاتر ناتوانیت پیشپهوی بکاتکه ئەوی قهلمرهوی خودی خواجه و سهیره که لهویدایه له چارهنوسدا عهشقی زهوینی له ههر دیاردهیهکیتر زیاتر پاروی پاسپاردهی خوین خوری کاته. هیچ شتیکی هیندهی ئەو عهشقه نادلنیا نیه، لهو پوهوه که ههزاران تهلهکه - ناگا و بیئاگا - رهنگی پیئهبهخشن. عهشق تهنیا کاتیکی ئەگەر بیپهنگ بو، عهشقه. ههمیشه وتبومان، ئیستا به ریکوپیکی تیگهشتین، ئەم دوانه جیاوازنو دیسانیش بزانه: که عهشقی ئەزهلی و خواجهی وههم نیه، سهفسهته و فهلسهفه نیه، واقعیهتیکی ههستپیکراو و سهلمینراوه. دایک و خولقینهری ههمو ئەو دیاردانهیه که دیسان له نهمریهکانی ژیواری زهمینین. ئەم عهشقه بهراستی دایک و خولقینهری ههمو هونهرهکانه و لهم پوهوهیه که پاسپاردهی کات ناتوانیت هیچ بکات بهم هونهره. ههر ئەمهشه که هونهری نایاب ههمو پوژیک زیندوتر و نویتر ئەبیتهوه. ئەگەر پوباب و چهنگ و

چەغانە، بەرزتئەكەنەوہ بۆ ئاسمان، ئەوہ لە گەرمای عەشق و وزەى نەمرى
 ھونەرى نایابەوہیە و ئەگەر شیعەرى نایاب، ئەگەر وینەكیشیى ھونەرمەند و ئەگەر
 وتەى حەكىمان، با لە ھەزار سال لەمەوبەرەوہ مابیتنەوہ، تەر و تازەىى خۆيان لە
 دەستنادەن، ئەمەشھەر بەھۆى ھەمان گەردەكانى عەشقى ئەزەلیەوہیە كە تىياندا
 شەپۆل ئەدەن و نەمریان پىئەبەخشن و ھەرواشە كە تۆ ئەگەر لە بەلخەوہ دىت و
 من ئەگەر لە تەبرىزەوہ، ئەو گۆرانىبىژە عاشقە قونىەوہیە، ئەتوانىت
 بەرزمانكاتەوہ بۆ عەرشى مەلەكوت و بىنىنى جیلوہ لاھوتیەكان. ئەمە ھەموى
 بەھۆى ئەوہوہیە كە ھونەرى نایاب زادەى عەشقى نایابە و لە سنورى كات و
 شوین بەدەرە. بۆ نمونە ئەو گۆرانىبىژەى كە عاشق نەبىت، خەلكى سارد
 ئەكاتەوہ، لەبەرئەوہى ھونەرەكەى لە بەندى كاتدايە و شوینىش كە خۆى لە
 پىكھاتەكانى كاتە و خالىە لە شوینەوارى عەشقى ئەزەلى. ھەمو شتىك لە زەویدا
 لەناوچوہ و لە ھەموانىش زو لەناوچوتر عەشقى زەوینىە كە ماوہیەك منىشى بەم
 شىوہیە كرده بوكەلە، لەبەرئەوہى ھەموى پەنگ بو. لەوانەىە ئەگەر وەك
 ھەمیشە خۆپارىزىم بكردايە و ئەم جەزبەىەم لە خۆمدا كامل و پوخت بكردايە، ئەو
 ئەكات ئەم عەشقە ئەھات و پەنگى نەمرى بەخۆوہ ئەگرت. ئىستا بە پونى
 ئەبىنىن كە ھەلە بو. وامزانى خوا لەودا ئەبىنم. بە دلىنايىەوہ وا نەبوہ كە كات
 توانىوہتى ئەم عەشقەمان وا لىبكات. كەوايە ئەبىت برۆين و زياتر بگەرپىين و
 زياتر پەنجە بسوین بە تاشەبەردى كاتدا، تا بەلكو لە پاشماوہى پشكەكەى
 خۆمان دىسانەوہ پىگەيەك بە پوى ئەودا بكەينەوہ. ھەرچەندە دەربارەى خۆم و
 ئەوہى لە پىشمەوہیە، چىتر ھىچ دلىنايىەك لە كارەكەمدا نىە. بەلام لەم دنيايەدا
 كە ھەمو شتىك نەزانراوہ يەك شت بۆم زانراوہ و ئەویش ئەوہى كە لەناو خەلكى
 ئەم رۆژگارەدا، تەنیا تۆ پىگەشتووت. ئەى شىخ! لەو پوہوہ كە پاك بوى لە
 تەلەبدا و نەك تەنیا ھەر ھەولدان لە تەلەبدا و كارى ئىمەش لەگەل تۆ ھەر ئەوہبو

که حیجابی زانست که له قورستین حیجابه کانه لابه دین تا له پشت ئه وه وه مه ست له ته جه لیاتی حه زه تی مه حبوب له ودا فه نا ببیت، نه مری به ده سته ببینیت. ئای خوش به پوژگارت! بزانه که شیعره کانت به نه مری ئه میننه وه که من دلنیام دره وشانه وه یه کن له عه شقی ئه زه لی و هونه ری نایاب. پاسپارده ی کات ناتوانیت هیچی لیبه سهر ببینیت. ئه گهر هزار سالیس به سه ریدا تیپه پیت، هه مو به یانیه ک سوره گولیکی تازه له سه ر لقوپوئی و ته کانت ئه پیشکوینیت. تا دنیا دنیایه و من له و باوه په دام که تا دوا ی ئه ویش تو هه ر ئه مینیت و شیعرت هه ر ئه مینیت و ته کانت هه ر ئه مینن له به ره ئه وه ی تو له سنوری نه مری تیپه پیت. دیسانه وه ئه وه ی باش ئه یزانم ئه وه یه که کاری منیش له گه لتان ئیتر ته واو. ئیمه ته نیا ئه مانویست که ئیوه واز له پیگه ی فه قیه انه و حیجابی عیلم و میراتی حوجره بینن و ئیوه خو تان به یه ک شه و پیگه ی سه د سالتان بری، ئه ویتیشی پیویسته خو تان به باشی بیرلیبکه نه وه و لیتیبگه ن. به سه رهاتی کارمامزه که و ئه وه ی به سه ریدا هات باش له بیرتانبیت. ئیوه ئیتر پیویستتان به ئیمه و هاوشیوه ی ئیمه نیه.

خوداوه ندگار که تا ئیره سه رتاپا گوئی دانیشتبو، له ناکاو له جیگه که ی راپه ری و خه می گشت عالم له پوخساریدا تیشکی دایه وه و بی ئوقره و به چاوی فرمیسکاویه وه که وته باوکه پو و له سه ری خو دان. به شیوه یه ک که شه مس وای به باش زانی که جاری و توویژه که بپرینیته وه. له گه ل ئه وه شدا که به باشی ئه ببینی چیتر لیتره هیچ کاریکی نه ماوه، به لام توانای بینینی دلزویری دلی ناسکی مه ولانای نه بو. دلنیابو که چیتر ئه و پیاوه ی که کوپه که ی، موریده که ی، هاوپیکه ی، عاشق و مه عشوق، پیر و موراد و موریده که ی، هه مان له یه ک شویندا بون، پیویستی به ئه و نه بو. ئه وان تا ئاخیر زه مان - و له وانه شه دوا ی ئه وه ش - له چوارچیوه ی ئه و شیعره نایابانه دا به یه که وه ده ست له ملی یه کتر کائینات ته ی

ئەكەن، بەلام ئىستا ئىبىت بىرۋات و ئەبۋايە بى ھەۋال بېرۇشتايە. ئەو دوانە تواناي
مالتاۋايى كىردىيان لەيەكتەر نەبو. نەئەكرا مالتاۋايى لە مەۋلانا بىكات. وجودى ھىندە
پېر بو لە جەزبەي عەشق كە ۋەك بلىتت ھەمو موگناتىسى جىھانىيان لە جەستەي
بچوكىدا كۆكردۈۋەتەۋە. لەبەرئەمە بەجىھىشتنەكەي نەئەكرا مالتاۋايى لەگەل بىت.
دىسانەۋە ئەبۋايە رايكردايەتەۋە، پاكردن لەو جەزبەيە، لەو چارەنوسە، لەو شارە
ۋ پاكردن لەو عەشقە.

ئەو مراۋى بو و دەريا مەئۋاي ئەو. ئەو چى دابو لەم نىشتمانە خاكىيە. مەگەر
لە زۆرىك لە جىكان سەرنەۋى شەمسى بالندە نەبو؟ كەۋايە ئەيزانى چۆن لەم بان
بۆ ئەو بان ھەلبىت. ئەلا ئەي پىرە مەل، دلت خۆش بىت كە دىسانەۋە فرىنت لە
پىيە.

کوټا فرین

تیشکیکی سور له پشت پیلوه کانمه وه ریگه ی چاومیان گرته بهر. دهنگیکی ناسراوم نه بیست. پیلوه کانم کرده وه. نیلیاسم بینی که نه یویست له ده رگای سهره وه ی حهرمه وه بیته ژوره وه. مورید و فه قیکانی حوجره که م له پشتیه وه نه بینی که به چاوی به خوین سور بوه وه لیتی نه دن. که سیک هاواریکرد: لیتی مه دن! نه وه لی مه ستوره له ره چه له کی شبلی. نه و گویکانی گرتبو و هر به و نیگا تاریکه وه به چاوه پیر و فرمیسکاویه کانی لیینه پوانیم. پایانه کیشا به ره و دهره وه. تولینه یه که له گیلایه په مه یه کان له سهر زهوی پڑابون. ژنه کان هه موان نه گریان نه که بۆ من، نه که بۆ نیلیاس که چیتر ره چه له کیان له ناو بردبو، بۆ نه و هه مو گیلایه ی که له سهر زهویه که پڑابو.

نه مه سهری چنده مین جارم بو که به م شیویه له خه و پاپه رم، نازانم، نیتر جیاوازی نیوان خه و مؤته که و واقیعم بۆ له یه که جیانه نه کرایه وه. به زه حمه تیکی زۆر چاوه کانم به ته واوی کرده وه. نیلیاس خه ریکبو له پاسه رمه وه نه گریا و تولینه گیلایه که ی له سهر پاخه ره که پڑابو.

یه که مجار، دهنگی هاواری ئوچی له خه وه ئیساندبوم. خه ریکبون ئه ویشیان به زور ئه برد. بۆ کوی؟ نازانم من پاش شوکردن نازادم کردبو. به لام خوی نه یویستبو بروت. به گریانه وه هاتبو بۆ لای من که (بۆچی ئه تانه ویت بمکه نه دهره وه؟). به لگهی نازادبونی که تاکه مهرجی من بو بۆ هاوسه رگیری له گه ل شمس به دهستی وه بو. نه یئه ویست. ئه یویست به که نیه یی بمینیتته وه. ئه یویست هر له ناو ئه و دیوارانه دا بژی. له وانه شه ئه سلان ئه و هر نه یئه زانی نازادی یانی چی. له شوینیکدا خویندبومه وه که پیژهی ئه و دیلانه ی که ئه سلان نازانم دین زیاتره له دیله راسته قینه کان. مه گه ر همومان له شوینیکدا دیل نین بیئته وه ی هیچ ناگایه کمان لی بیئت؟ به لام من باش ئه مزانی که ئه و نازادیه ئه و هموه خه ونه م پیوه بینیبو دهسته واژه یه کی دروینیه یه له سه ر پوی زه وی. ئیمه هر له ئه زه له وه هه لدراوینه ته ناو ته نگه لانی بونه وه ری کویر و سته مکاری جهسته یه ک که زیندانی هارونیی ناگات به یه ک خشتیشیدا، بۆ ئه وه ی تا قیبکریینه وه. بۆچی؟ نازانم.

جاری دوهم به دهنگی شیوه نی مامی هاوکات له گه ل بانگی عه لانه دیندا چاوه کانم کرده وه و له پاسه رمه وه پوخساری سپی هه لگه پراوی دایکم بینی که چاوی نه بو. ویستم رابکه م که نازاریکی هینده ی نازاری چزوی هه مو ماره کانی جیهان له مل و شان و گازه رامپیچرا و ئیتر له هیچ تینه گه شتم.

ئیسنا دیسانه وه به دهنگی ئیلیاس چاوه کانم کرده ته وه، به لام زاتی جولم نیه. هیچ شتیك نایه ته وه بیرم. نازانم بۆچی لیڤه به ستمیانه ته وه به دار گه لیکه وه. منداله که م کوا؟ منداله که م به رخۆله یه که. من ناتوانم مندالیکم هه بیئت، له به رنه وه ی میرده که م پیره. له جیاتی ئه وه له پیگه ی باخدا به رخۆله یه کم بو، به رخۆله یه کی سپی و بچوک، نهرم و گهرم ئه بیئت شیر ی بده می. له بیرلیکردنه وه ی موچورکه ی نازار به سیه کانمدا ئه هات. مه مکه کانم به شیر قورس بون. بیهینن. له کوینی منداله که م؟ له بیرمه ئه وم هر لیڤه له باخ جیهیشت. ترسام شه مس

به دره فتاری بکات، یان پیی ناخوش بیټ. نهو همیشه حه سودی بهو شوان
 نه برد. نه مننه توانی به رخوله کهم له باخ بینمه وه. له وانه بو وا بیربکاته وه که
 خیانه تم لیکردوه. خه ریکبو شتانیک نه هاتنه وه بیرم.... درهنگ هاتبومه وه بۆ
 ماله وه. نهو لیینه دام... له ناو په نجه ره قوله کانیه وه هه لهاته مه سر سندوقه که
 بونه وهی له حه ره مه وه داوای یارمه تی بکه م... له هه مو ته مه نمدا هینده له هیج
 که سیک نه ترسابوم. دهنگی ترسناک و نامرۆیی و توقینه ر له که رویه وه
 نه هاته دهره وه. جوین که لیکی پیته دام که له هیج په کیکیان تیینه نه گه شتم. به لام
 چیتر هیچم له بیر نه ماوه. بۆچی وا به ستومیانه ته وه؟ هاوسه ره کهم له کوپیه؟
 بۆچی دهنگی نابیستم؟ له ورته ورته کانیه وه دهرته که ویت، که سانیکي زور
 به پراسه ره وهن، بهس نهی بۆ نهو لیتره نیه؟ دوباره چاوه کانم کرده وه. حه کیم
 نه کهمه له دینم ناسیه وه. دهسته خرپن و که ره مه کانیه خسته مه ته ویلم و چاوه کانیه
 داخست. له ژیر لیته وه شت که لیکی نهوت. خوا بکات بتوانیت چاکم بکاته وه.
 بۆچی نه م هه موه مرۆفه به چاوی سوره وه له ده وره به ری جیگه کهم وه ستاون؟
 نه مننه توانی هه ناسه هه لکیشم. هه رچه نده نه موت نه بیټ برۆمه وه بۆ ماله وه،
 درهنگی کرده، میرده کهم دیته وه و تورپه نه بیټ، وهک بلینیت کهس قسه کانیه
 نه نه بیست، به لام زیاتر نه گریان. حه کیم دهستی له سه ر ته ویلم لابرده و وتی که
 ده م بکه مه وه. من نه مننه توانی. له نازاردا ته نانه ت زاتم نه بو پیلوه کانیشم
 به ته واوی بکه مه وه، نه وه ده م ئیتر با هه ر بوه ستیت. نهو چۆن حه کیمیکه که
 نه یینه زانی نه گه ر ته نانه ت لیویشم بجولینم نه بیټ چهند نازار بکیشم. وتی
 قامیشیکي باریکیان هینا و خسته یه نیوان لیته کانم و دواتر داریکي ناویوشی
 خسته سه ر و له ویوه شله مه نیه کی که رم و خووشی دلۆپ دلۆپ کرده ده ممه وه.
 له سه ریه ک له سه ریه ک نه یوت قوتی بده، قوتی بده، منیش به قوتدانی هه ر قومیک
 له نازاردا نه مردم و زیندو نه بومه وه. نه گه ر قوتم نه دایه له وانه بو بکۆکیمايه و

ئەو كاتە ئىتر تەنانەت لەوانە بو خواش نەيئەتوانى بگاتە فريام. وەك بلىت پىرە
حەكىمەكە ماندو بو و بە داماوئەو وە وازى لئەيئنام. گەرمای دەستى هئىشتا لەسەر
تەوئلم مابو. هئىچ كارئكم لە دەست نەئەهات بئىجگە بەرگە گرتن. ئەمە لە درئزائى
ژياندا زۆر بە باشى فئىرببوم. هەرچەندە قوتدانى ئەو دئۆپانە كوشتمىان، بەلام لە
قەرەبوى ئەو دەدا هەستمكرد خەرىكە بەرە بەرە ئازارەكە لە گيانم ئەچئتە دەرهوہ.
نازانم چى لەو شلەمەنيەدا هەبو كە ئارامى ئەكردمەوہ. وەك بلىت لەسەر
دۆشەكى پەر، يان لەسەر هەورەكان خەوتبوم و بە ئاسماندا پياسەم ئەكرد.
بىرەوہرئە تازە و دئىرئەكان هاتنەوہ بىرم. بىرەوہرى گەلئك كە هئىچ كاتئك بەر
لەوہ مئشكمىان سەرقال نەكردبو. ئەسلەن نازانم واقعى بون يان نا. تەنيا
پەرەسئلكە كانم باش ئەناسئەوہ كە لە كەللە سەرمدا هئلانەيان دروستكردبو.

هاتەوہ بىرم كە هەر لەم چەند پۆژەدا بو لەدەوروبەرى خەزئنەى حەمامە
مەرپەرەكەدا دەيان ژن كۆبوبونەوہ و دەربارەى پەيوەنديان لەگەل مئردەكانياندا
قسەى خۆشيان ئەگئراپەوہ و بە يەكەوہ پئئەكەنئن. يەكئك لە ژنەكان كە تەمەن
مامناوہند بەلام زۆر دەمەوہر بو، هەموانى بئدەنگكرد تا بەسەرھاتە خۆشە تازە
بئستراوہكەى بگئىرئتەوہ، وتى: خوا لە سەرەتائى دروستكردندا دانئشتبو و هەمو
شتئكى دابەشئەكرد، لەوانەش توانائى سئكىسى. هەرىكە لە گيانلەبەران بەشى
خۆيانى پئدان و ئادەمئش كە كۆتا بونەوہر بو، چل سالى پئبىرا. حەوا گلەبئى كرد
كە ئەمە كەمە و ئادەم گەرپاىوہ و داواى زئاترى لە خوا كرد. خوا وتى درەنگى
كردوہ و كارى دابەشكردنەكە تەواو بوہ. بپۆ بزائە ئەگەر كە سئك لئى زئادبو،
خۆت لئى وەرگرە، ئادەم تكاى لە هەر گئاندارئك ئەكرد، تكاكەى پەرئئەكردەوہ،
بئجگە مەئمون و توتى كە زۆر ئادەمئان خۆشئەوئست و ئەيانوئست پۆژئك لە
پۆژان بتوانن وەك ئەو قسەبكەن و بپۆن بە پئوہ. دواتر بۆئەوہى تكاكەى
بەجئبئئن و بتوانن پەيوەنديان لەگەلئدا هەبئت، توتى بئست سال و مەئمون دە

سالیان له به شه که ی خویان پیدا و به م شیوه یه که ناده م چل سال نه توانیت، ده
 سال داواکه ی په تنه کریتته وه و بیست سالیس به س باسی نه کات. یه که مجار هه مو
 ژنه کان له پیکه نیندا شین و مؤر بونه وه، دواتر نازانمچۆن و بۆچی هه موان
 به یه کجار بیده نگ بون و چاویان بریه من. له وانیه له به رته وه ی نه سلن من
 پینه که نیم له به رته وه ی راستیه که ی من هیچ تینه که شتم که چی نه لاین. دواتر
 ویستم بی گویندیان خۆم له نیگا کانیان رزگار بکه م که پیم خلیسکا و به پشتا
 که وتمه ناو ناوه که. له ژیر ناوه که شدا گویم له دهنگی قاقایان بو، نیستاش
 نه بییستم. چه زمه کرد هه ر له وی بمردمایه و نیتر نه هاتمایه ده ره وه. نای ژیر نه
 ناوه چند گرم و تاریک و پاریزراو بو. نه مننه ویست بیمه ده ره وه. دوباره له
 قولایی نه و ناوه گرمه دا بوم نازانم حکیم چی ده رخوا رددام. هه رچیه ک بو، هه
 نه وه م پیویست بو، به نارامی پۆشتمه ناو ناوه ماوه کانی که رماوه که. ژنه کان له
 سه ره وه قاقایان لینه دا، له وانیهش بو شیوه نیان نه گپرا. بۆ من هیچ جیاوازیه کی
 نه بو. گرنه نه وه بو که من گرم و پاریزراو و له که شیکه تاریکدا بوم. نه سلن
 چه زمه نه کرد بگه ریمه وه بۆ نه و ژیانه. چه زمه کرد هه میشه له و باره دا بمینمه وه.
 هه مو شتیک خه ریکبو به ره به ره نه هاته وه بیرم، وه که نه وه ی په رده یه که له سه ر
 تابلوی دیواریکی گه وره هه لبدنه وه. هه مو وینه کان به هه مو به شه کانیه وه
 به ته واوی له پیش چاومدان. هاته وه بیرم که دوا ساتی خۆرئاوا بون بو. له
 دلته نگیدا شیت بو بوم که دهنگی به رد هاویشتنی ئوجیم له سه ر په نجه ره که
 بیست. له سه ر پیکه وتنی پیشتر، نه گه ر له و به ره وه ئیشیکیان پیم هه بوایه، نه بوایه
 ورده به ردیکیان بدایه له په نجه ره که. نه گه ر بارودوخه که نارام بوایه خۆم
 نه پۆشتمه سه ر صندوقه که و قسم له گه ل نه کرد نه گه رنا نه بوایه نارامی بگرتابه.
 پۆشتمه سه ر صندوقه که و له په نجه ره که وه سه یری هه یوانی چه ره مم کرد. ئوجی
 له و خواره وه وتی: خاتون گیان بریاره سبه ینی هه موان به یه که وه برۆین بۆ باخ.

خانم گيان وتيان پيتان بليم (مؤلت بخوازن و وهرن. ئەگەر ئەکرا خاتون خۆی لەگەڵ خوداوەندگارد قسە ئەکات. زو بخەون لە بەرئەوێ بەیانی زو بەرئەوێنە کە وین). دواتر وتی: خاتون گيان توخوا، خۆتان کارێک بکەن کە بتوانن بێن. لە نیگایدا پارانەو ئەخوینرایەو، لەوانەشبو بەزەیی. پۆژگارم وای لێهاتبو کە کەنیزە کەم بەزەیی پیمدائە هاتەو. بە هەوالە کە ی لە خۆشیاندا پیم لە زەوی گیرنە ئەبو. لە سندوقە کە پۆشتمە خوارەو. ماوەیەکی زۆر بو کە کەس لە ترسی شەمس نەبێتەوانی پی بخاتە ئەم دەورەو بەرە. چەند هەفتە یە کیش بو کە پە یوێ نەدیم بە جیھانی دەرەو لەم چەند وتووێژە پەنجەرە ییەدا کورت ئەبویەو. هەندیک جاریش لە بەر پیویستی ئەپۆشتین بۆ حەمام. زۆر حەزم ئەکرد کاتیک لە حەرەم ئەگەر پە یوێ نەو، لەگەڵ ئایا جان برۆشتینایە بۆ زیارەتی پیر شاهی جاوید بۆ ئەوێ بزانم پە پۆشینە کە ی من چی لێهاتو. بە لکو جارێکیتر بە پاکێ و لە ناخی دلەو، بیکەمە وەسیلە تا چارە یە ک بۆ بێنەواییم بدۆزیتەو. بەلام لە ترسی رۆبەرۆبۆنەوێ شەمس - کە هەندیک جار دوراودور چاودێر ئەکردم و تەقینەوێ تورپەیی لە بەرچاوی خەلکدا سنوری بۆ نەبو، نەمویرابو.

ئەوێ کە کیزۆلە یە ک بوبیتە ژنی پیرە پیاویک، ئەسلەن دیاردە یە ک نامۆ و بی پیشینە نەبو. هەمو گرفتاریی من لە ناوبانگی خراپ و پەفتاری نامۆی ئەودا بو کە هەرپەشە ی لە عەلانە دین کردبو، هەستم ئەکرد خەلکی شار بە چاوی ژنیکی زیناکارەو سەیرم ئەکەن. ئەوان هیچ بە لگە یە ک یان بۆ ئەم حوکمە ی مێردە کەم بە شیاو نە ئەزانی، مەگەر ئەوێ کە ئەو نارەوایە ک ی لیبینی بێتیم. لە تیروانینی ئەواندا، عەلانە دین هاویاری مندالی و زپرەم و پەرودە ی دەستی خوداوەندگار، کەسێک بو کە پە یوێستی بە شەریعەت و سونەتەو، لەسەر زمانی هەموان بو و هەر ئەم پارێزگاریانە ی ئەو لەم دوا ییەدا ما یە ی ئەسلێ ناکۆکی ئەو بو لەگەڵ باوکیدا، کەوایە بۆچی ئەبیت کاری بگاتە ئاستیک کە هەرپەشە ی لیبکریت و

تۆمەتى بىر تەپەل. تا جىيەك كە پىڭگى لىبىكىت لى ئاموشۇي مالى خۇي و
بىنىنى دايك و باوكى؟ ئۇ ديارە كە پاك و پاكزە. كەوايە كرمە كە لى
دەختە كە وەيە كە غىرەتى باخەوانە كەي جولاندو، لى بەرئەمە بو كە نەمئە وىست
كەس بىنىم. تا ئۇمەتوانى ئۇخە و تىم. خە و باشترىن چارە سەرى ئازارە كانم بو. پىس
و پۇخل بو بوم، وەك خۇدى شەمس، سوپاسى خواشم ئۇكرد كە لانى كەم
ئەلئەدىن لى پوى غىرەتە وە توخنىم ناكە وىت. خەزمنە ئۇكرد نە ئۇ و نە هېچ
كە سىكىتر بە و شىوہە بىمىنىت. هېچ چاوە پروانىە كىشم لى دايكم و براكەم نە بو.
ئەمزانى كە ئەوانىش وەك من ئۇلقە يەكن لى زنجىرى ئۇم گرفتارىە شومە. هېچ
ئاموشۇيە كى يەكترىشمان نە ئۇكرد. زۆر ناپەخت بو بون لى پەفتارە كانى شەمس،
بەلام لى بەر پاكترنى دلى خوداوەندگار بىدەنگ بو بون و دەستيان نە ئۇخستە ناو
كاروبارە كان. ئۇەندە تەنيا بوم كە كاتىك كارە كە مەكانى مالى بىبايە خەكەم بە
بىتاقەتتە وە تەواو ئۇبو، لى سەر سندوقە كە چوارمشقىم ئۇدا و لى درزى
سەقفە كە وە ورد نە بومە وە لى و گەردانەي كە لى ھەوادا بون. لىيان وردنە بومە وە.
نەمئە زانى بىرم لى چى ئۇكردە وە. تاقەتى خويندەنە وەشم نە بو. كىتیبىشم لا نە بو.
مىردە كەم خەزىنە ئۇكرد كىتیب بخوینمە وە. ئەيزانى خويندەنە وە ژيان تالتر ئۇكات.
لى سەر ئۇ باوە پە بو كە زىندانى ھەتا كە متر بزانىت باشترە، ئالى خۆزگە ئوجى
باسى گەشتە كە يانى بۇ باخ نە كرايە. ھەموان ئەيانزانى كە ئۇ مۆلەتى ھادەمىم
پىنادات لى گەل ژنانى خەرمەدا. ئۇگەر دە وشە قسەي لى گەل بىكردمايە، ئۇ
وشەيان ئاگادار كىردنە وە بو لى وەي كە لى گەل ئىيان تىكەل نە بم. بەلام ئوجىش لى سەر
ھەق بو. باش ئەيزانى كە باخ بۇ من يانى چى. لى وەنە يە ھەلىك بو كە چىتر دوبارە
نە ئۇبويە وە. بە ھار خەرىكبو كۆتايى پىئەھات و من ھىشتا بۆنى يەك تاكە گولیشم
نە كىردبو. دلم بۇ دەشت، بۇ گولالە سورە، بۇ ھەلالە كان، بۇ چارە وىنجە كان ئۇيدا
لى شەقەي بال. بە دلىيايە وە ياسە كان پىر بو بون لى گول. پەزە كانى سەر كە پىرە كە

ئەبىت شۆرپوبنەوہ.... نىلوفەرەکان... خالخالۆکەکان... ئای خوايە خۆزگە
ئەمانەم نەناسیایە...

نا من ئەبوايە برۆشتمایە. بە ھەر نرخیک کە بو ئەبوايە برۆشتمایە. چ ئەو
بیەویت چ نەیەویت. باخ جیاوازە لە شوینەکانیتر. خۆ خەلکم نەئەبیینی.
یەکسەریش پاش چەند کۆلانیك کە لەسەروی حوجرە و حەرەمەوہ بو، ئەچوینە
ناو دەشت و دەر و دواى ئەوہش ئیتر شوانە پاک و بیئاگاکانی لیبو کە هیچ
ھەوالیکیان لە پورەشیە جیھانگرەوہکانی ئیمەیان نەبیستبو و ئەمە بۆ من کە ئەو
ھەموە خۆم لە خەلک دورەپەریز گرتبو باشتەین بارودۆخ بو. ئەبوايە برۆشتمایە،
من وەک ماسی تینوی ئاو پیویستم بەو گەشتە بو. باخ و دەشت بانگیاننەکردم.
لەو ساتەوہی کە یەکەمین ھەنگاوم لە ریگەى ژياندا ھەلھینابو لەگەڵیاندا
توابومەوہ و بیریک وەک شۆلە (نەیزەک) بە میشکەدا ھات. ئەسلەن لەوانە یە لەگەڵ
ئەوانەدا بیمە پەنابەر و نەگەریمەوہ. دیسانەوہ لە ساویلکەیی خۆم پیکەنین
گرتمی. شەمس ئەوی لەگەڵ خاکدا یەکسانتەکرد و من باش ئەمزانی کە هیچ
کەسیك پارێزگاری لێنەئەکردم، مەگەر ئیلیاسی داماو کە ئەویش چیتەر ھیزی
بەبەرەوہ نەمابو. کاتیك پۆژی بوکینیەکەم دیاریەکی لە باخەوہ بۆ ھینام،
تەنانەت بە ریکوپیکیش سەیری یەکترمان نەکرد. وەک بلتیت ھەردوکمان
شەرممان ئەکرد. واھاتە بەرچاوم کە بوەتە ھەزار سالە، پیر و تیکشکاو و خەمبار
و ئەمە کۆتا جار بو کە بینیبوم. بە زمانی بى زمانی خواحافیزی یەکجاریمان
کردبو و لەدواى ئەوہوہ بیرمئەکردەوہ لەوانە یە ئەو کە ھیندە ماندو و دەردەدارە،
نۆر زو بمریت. بیجگە لەو ھیچ کەسیکم نەبو و ئەگینا ئەگەر براکەم شەمسەدین
برایەتی بنواندایە و دایکم لە جیاتی ئەو ھەموە پارێزکاریە، دایکیتی. یان ئەگەر
عەلانەدین لە جیاتی ئەو ھەموە کەش و فەشە، برۆشتایە و لەگەڵ باوکیدا چەند
قسە یەکی ریکورپەوانی بکردایە، کاری من نەئەگەشتە ئیرە. ھەموان زیاتر خۆیان

به لاهه گرنه بو. من ژنیکی ته نیا و گیرخواردو بوم که بیجگه مردن وینای هیچ
 شتیك نه نه کرا بو پزگار بونم. ته نانه ت نه گه ر میرده که شم بمردایه، دیسانه وه
 نه بومه بیوه ژنیکی له گورنراوی حهره می خوداوه ندگار، وه ک خزمه کانیتری که
 هه مویان به گه نجی، شهر و کوچکردن بیوه ژنی خستبون و هه زار سال بو
 خه ریکبو له ویدا دانه رزان. ناخر چ نه جیبزاده به کی شار دلیری بردنه وهی
 بیوه ژنیکی پوره شی پیاویکی ناموی بو ماله که ی هه بو، ته نانه ت نه گه ر کچی شای
 په ریه کانیش بوايه. دیوانه به ک، که هیچ ناو پویه کی بو نه هیشتبوینه وه. له
 می شکمدا سهدان نه خشم بو وه رگرتنی مؤله تی پوشتن کیشابو، به لام هیچ کامیانم
 پیباش نه بو. به شتیك له شه و تیپه ریپو و من هه روا به چاوه پروانی دانیشتبوم تا بزنام
 چی پوئه دات. تازه بومده رکه وت که چند باش بوه که هیچ کاتیک چاوه پروانی
 نه بوم، له به رنه وهی هاتنه وه و دهرچونی حسابی بو نه بو. نه و شه وهش له
 کوتاییدا نه هاته وه و من گه شتمه نه و دهرنه نجامه ی که چ باشتر. نه گه ر به اته یه وه
 به دلنیا بییه وه مؤله تی نه نه دا، به لام به نه هاتنه وهی نه متوانی بلیم له به رنه وهی
 نه هاتوه ته وه، ناچار بوم برؤم. هه رچی که پاش نه وه پوییدایه گرنه نه بو، گرنه
 نه وه بو که جاریکیت به هاری باخم نه بینیه وه. کاره کانم کرد و خه وتم، خه ویک که
 له ترسی به جیمان هیچ قورس نه بو، به یه که مین الله اکبری بانگ له خه و پاپه ریم،
 پریاسکه که م هه لگرت و به بویرییه وه له دالانی تاریکی نیوان حوجره و حهره مه وه
 — که چیتر که س له وی چرای هه لنه نه کرد— چومه ناو هه یوانه که. ژنه کان
 خه ریکبون ده ستنوژیان نه گرت. هه وا تاریک و پون بو و هه موان سه رقالی کاری
 خویمان بون. سوپاس بو خوا، که س کاتی نه بو بو فزولی کردن! پوشتم بو
 تالاره که. منداله کان که به زور خه به ریان کرد بونه وه هارو هاجیان نه کرد و نه وه نده
 منیان نه بینیبو، پیان نامو بوم. ته نانه ت له نیوان من و دایکیشمدا دیواریک له
 سه هول دروست بوبو. من نه مننه توانی لیخو شیبم، له به رنه وهی شوکردنه وهی نه و

مایه‌ی هه‌مو چاره‌په‌شیه‌کانی من بو، به‌لام ئه‌و پۆژه هه‌یج شتی‌ک به‌لامه‌وه گرن‌گ
 نه‌بو. من ئه‌و پۆژه به‌عه‌شقی باخه‌وه پۆشتبوم بۆ ئه‌وی. به‌جماعت
 نوێژه‌که‌مان کرد و ئه‌و چیشته‌ی که‌ سه‌ره‌پای هه‌مو که‌موکۆرتیه‌کانی بۆ من
 شاهانه‌بو، خواردمان. خوا خوام بو که‌ هه‌رچیزه‌وه، تا ئه‌و نه‌گه‌پاوه‌ته‌وه
 بکه‌وینه‌پێ. ئه‌گینا له‌ کۆتا ساتیشدا بوايه‌ ئه‌یگێرامه‌وه بۆ ئه‌و گلکۆی مردنه‌. له
 کۆتاییدا تۆکه‌ره‌کان دایان له‌ ده‌رگای سه‌ره‌وه که‌ چوارپێکان ناماده‌ن. خوا خوام
 ئه‌کرد که‌ زوتر بکه‌وینه‌ پێ. شه‌مس زۆر جار کاتی به‌یانیان له‌ مه‌جلیسی سه‌ماع
 ئه‌هاته‌وه بۆ مال. دلنیا بوم ئه‌گه‌ر بگاته‌جی، ئه‌وه‌ ناهیلێت بپۆم. کاتی‌ک کاروانه‌که‌
 به‌پێکه‌وت، تازه‌ خۆر په‌نجه‌ی زێپینی کرده‌ ملی دیواره‌ به‌رزه‌که‌ی حه‌رم.
 هه‌ناسه‌یه‌کی ئاسوده‌ییم هه‌لکێشا و ئاره‌زوم کرد که‌ چیتر ئه‌و دیواره‌ نه‌بینمه‌وه.
 له‌ ناخی دله‌وه‌ حه‌زمنه‌کرد له‌ پێگه‌دا لافاو بیت و بمبات. یان ماریک که‌ چزه‌که‌ی
 ئیشی نه‌بوایه‌، پزگاری بکردمایه‌. من چیتر هه‌یج کاریکم له‌ جیهاندا نه‌بو....
 هه‌وای تازه‌ی به‌یانیان خه‌ریکبو به‌ره‌ به‌ره‌ هۆشم به‌به‌ردا بکاته‌وه. کاتی‌ک
 کۆلانه‌کانی سه‌ره‌وه‌مان تێپه‌راند و چوینه‌ سه‌ر پێگه‌ی مالرو که‌ له‌نیوان ده‌شته
 فراوانه‌کانی قونیه‌دا مارتاسا پێچی ئه‌خوارد، خه‌ریکبو له‌ شه‌وقدا له‌ هۆش خۆم
 بجم. له‌ بینینی لوتکه‌ پێ به‌فره‌ سه‌ر له‌ ئاسمان سوه‌کان و داوینه‌ پێ له
 گولاله‌کانیان و جۆگه‌ بچوکه‌کانی خواره‌وه که‌ له‌ ژێر تیشکی تازه‌ی خۆردا به
 گۆرانی چرینه‌وه به‌ره‌و ده‌شته‌کان ئه‌که‌وتنه‌ پێ. بۆنی کێوی گیاکان، هه‌وایان
 ته‌نیبه‌وه. شوانه‌ خه‌والۆه‌کان، مه‌په‌ مه‌سته‌کانیان ئه‌برد بۆ له‌وه‌پێن. به‌رخۆله
 ساواکان جی ئه‌مان و به‌ باعه‌باعی جه‌رگ سوتین، گله‌بیان له‌ شوانه‌کان
 ئه‌کرد. دل‌م تاسه‌ی له‌ باوه‌ش گرتنیانی ئه‌کرد. که‌ مندال بوم و پک‌م ئه‌گرت تا
 جوانترینیان بخه‌نه‌ باوه‌شم. هه‌ستیکی نامۆم هه‌بو به‌رامبه‌ریان. که‌ باش ورد
 ئه‌بومه‌وه له‌ په‌فتاریان، هه‌ستیکی هاوشیوه‌ی توپه‌یی سنگمی ئه‌خروشاندا.

هه‌چهنده زیاتر نه‌چوینه پیشه‌وه تۆفانی جه‌زبه و شوپ و شه‌وق زیاتر له
ده‌رون‌دا هه‌له‌ه‌چو. نه‌و فرمیسه‌که دیرینه‌ه‌ی که ماوه‌یه‌کی زۆر بو له پشت
به‌ربه‌ستی چاوه وشک و بیزاره‌کانمه‌وه زۆنگاو‌یکه ره‌ش و قولیان دروستکردبو، به
ئارامی له گۆناکاندا رپی گه‌ردنمیان گرتبوه به‌ر و سنگمیان ته‌رئه‌کرد. چهنده‌باش
بو که له پیش هه‌موانه‌وه نه‌پۆشم و که‌س نه‌یه‌ته‌وانی بمبینیت. هه‌زمئه‌کرد ته‌نیا
بومایه و پامبکرده‌یه و هه‌مو هاواره‌کانی جیهان له سنگی سوتاومه‌وه، پیشکه‌شی
لوتکه پر به‌فر و سارده‌کان بکرده‌یه تا به‌لکو نه‌وانیش له‌به‌رامبه‌ردا که‌میک له هیز
و سه‌رکه‌شی و ئازادی خۆیان پیببه‌خشیمایه.

که له دوره‌وه ره‌شایی باخ ده‌رکه‌وت، وه‌ک هه‌میشه سه‌رمسوپما له زو
گه‌شتنمان. وامنه‌زانی هه‌مو رپیگه‌که له‌یه‌ک دو خوله‌ک زیاتری پینه‌چوه. هه‌ر له‌و
دوره‌وه هه‌یکه‌لی چه‌ماوه‌ی نیلیاسم که هه‌والی هاتنی ئیمه‌ی نه‌زانی، ناسیه‌وه.
خه‌ریکبو به‌ره‌و ئیمه‌ نه‌هات. دل‌م له تاسه‌ی بینینه‌وه‌ی دۆستدا که‌وته لیدان. ئای
خۆزگه نه‌متوانی له باوه‌شی بگرم، ئای خۆزگه بمتوانیا‌یه سه‌رم بخستایه سه‌ر
شانه‌کانی و هینده‌ی هه‌مو ده‌ریاکانی جیهان فرمیسه‌ک برپژم. من قه‌دری نه‌وم
نه‌زانیبو. نه‌و تاکه که‌سی من بو. تاکه هاورپی من بو. نه‌و به نیگا‌کانی نه‌ینی
که‌لیکی پیوتبوم و من تینه‌گه‌شتم.

زۆر زو گه‌شتین به‌یه‌ک. ره‌شوی چوارپیکه‌ی گرت و به‌چاوه بی‌ره‌نگه‌کانی
سه‌یری کردم. له ناکاو نازانم له پوخسارمدا چی بینیبو که نیگای وه‌ک کاره‌با
گرتوه‌کان له‌سه‌رم وشکبو. ده‌ستیکی هینا به‌ده‌موچاومدا و پیکه‌نینیکی
دروستکراوم کرد و وتم: سلو بایی گیان، مه‌گه‌ر جنت دیوه؟ داماره‌ ده‌سته‌پاچه
بو و وتی: نا بی بی گیان، ببورن. چاوه‌کانم ئیتر به‌رینکوپییکی نابینن! له ناکاو
وازی له من هینا و رایکرد به‌ره‌و لای دایکم. بیئه‌وه‌ی پو وه‌رگێرم، بۆمه‌رکه‌وت
که وتویژیکی قورس له نیتوانیاندا پوئه‌دات. یه‌که‌مین جار بو که نه‌و به‌ر له

هه والپرسینی پتویست، چەند وشەیهک، ئەویش بە دەنگی بەرز و دژایەتیه وە
 لەگەڵ دایکەدا قسە ی ئەکرد. زانیم دەربارە ی من قسە ئەکەن. گشت گەردەکانی
 بونم تاسە ی هەلەاتنیان ئەکرد. گێژ بوم. راستیەکی نادیارم بۆ پوننەبویە وە.
 دەنگی ئیلیاس وەک ئاویکی گەرم کە زستانان ئەیانکرد بەسەر سەهۆلی
 حەوزە کەدا، بە دەنگیکی ترسناک درزیکی قوڵی لە بەرزەخی میشکەدا دروستکرد.
 نیگای ئیلیاس لەسەر هەق بو. کە ی کاتی دانیشتن بۆ؟ ئەبوا یە بیریکم
 بکردایەتە وە کە ئەو هەمو ئاھ و نالە یە بۆ؟ شەمس چیتەر منی خوشنەئەویست و
 هیچ هەلیکیشی لە دەستە ئەدا بۆ ئەو ی ئەم خالە بەگویمەدابات. تەنانەت پیشی
 وتبوم کە لای خوداوەندگاریشدا دانی ناوە بەمەدا. جیتی بەخۆی نەئەگرت بۆ
 پۆشتن و ئەبوت: ئەم جارە کەس توژی پینگە کەشی نابینیتە وە. لە بیری پۆشتنی
 ئەو و ئەو هەراوهوریایە ی کە هەلئەگرسا، ئەکە و تەمە لەرزە. بەلام ئیستا لیرە لە
 بەهەشتی زادگاکەم ئیلھامیک کەوتە میشکە وە: بپیارمدا بەرلەو ی کە لەناکاو
 دیارنە مینیت و حەشریکی تازە هەلگەرسیت و ئەم جارە یان داخی ئەو بەسەر مندا
 هەلپۆژن و شاریکی ریاکار و تەپلمۆس بپۆژنە سەرم، خۆم بپۆمە لای خوداوەندگار
 و کارە کە بخەم بە لایە کدا. دواتریش مۆلەت وەربگرم کە لە باخ بژیم. ئەمە تاکە
 پینگە ی من بو و بەو نەرمیە وە کە لە خوداوەندگاری ئەمبینی، ئەمزانی کە بە
 دلنیاییە وە پینگە چارە یە ک بۆ منی سەرلێشیواو ئەدۆزیتە وە. ئەو خۆی، سەرەپای
 ئەو ی کە زۆر بە باشی ئەو کاوڵی سیفەتە ی ئەناسی، پیشنیاری ئەم
 هاوسەرگیریە ی قبولکردبو و تاکە هۆکاریکیش بیری لێنەکردبیتە وە من و
 چارەنوسم بو، ئیستاش خۆی ئەبوا یە بیری لە پینگە چارە یە ک بکردایەتە وە. من زۆر
 بە باشی بەشی خۆم لە گوێرپایەلی لە مەیل و ویستی ئەو - بەو ئومیدە وە کە
 بەرە کە تدار ببمو دوای خیری پزگارم بکات - بە باشی ئەداکردبو. چیتەر سەرە ی
 ئەو و هەناسە ی مەسیحایی بو.

شەپۆلىك لە شەوق دەرونى گرتەوه. لە پاش ماوه يەكى زۆر ئىسكەكانم گەرم بونەوه و خواوەندى ژيان لە بەرامبەر چاوەكاندا كەوتە سەمايەكى خروشىنەر. بەلى، ديمەوه بۆ باخ. داوا لە خوداوەندگار ئەكەم بۆ پرزگار بونم لە تانەى تانەدەران مۆلەت بەدات بيم بۆ ئيرە. ئەو هيندە بەسۆزە كە (نا) ناليت. بە ئيلياس ئەلئيم چەند مريشك و كەلەشير و قاز و مراوى و چەند مەپيكم بۆ بكرپت. ئوجيش ديمەوه. خۆم چيشت لئەننيم، نان ئەكەم و خزمەتى ئيلياسى پير ئەكەم. ليرە پئويستيم بە ھەر شتەك بيت، ھەيە. پئويستيم بە ھيچ كەس و ھيچ شتەك نابيت. ئيرە بەھەشتى منە. ئەم بەھارە جوان و ھاوينە پر بەرەكەتە كە تپەپرەت، لە پايزدا دار و پوش كۆنەكەمەوه بۆ زستان. ئيلياس ئەيانقليشينيت. زستانان خۆراك بۆ سمۆرە و ئاسكەكان دائەنيم و خۆمان بە گويز و كشميشى تريبى كەپرەكە و ئەو پەنيرەى كە بە شيرى پانەكەم دروستينەكەم، ئەژين. بۆچى من تا ئىستا ئەم ھەموە ناوميد بوم؟ ژيان جوان و بەخشندەيە. ژيان تەنيا لەوى، لەو ھەرامۆشخانەدا مردو، تەنيا لەوى، لەو شارە ژەھراوى و بۆگەنەدا، ژيان ليرە لە گەر و خولدايە و پرە لە نەمرى. من ئەگەرئيمەوه بۆ ئيرە، دلنيام. ھيشتا بەھار تەواو نەبوە، ئەگەرئيمەوه بۆ ئيرە. كاتيكيش بينيم چلە قورسەكانى ياسە بنەوشەيبەكانى جادە لميەكە وەك نيشانەى پشتراستكردنەوه سەر ئەلەقنين، شەپۆلىك لە دلنيايى دەرونى گرتەوه. ئەوان ھەميشە قسەيان لەگەل ئەكردم. ئەم جارە شيان دلنيايانكردمەوه كە ئەگەرئيمەوه بۆ باخ، زۆر زو، بەر لەوھى بەھار كۆتايى پئيبيت.

بە دلئىكى ئاسودە و جەستەيەكى ئارامەوه لەسەر ئەو دۆشەكەى كە ئيلياس بە پەلە لە ھەيوانەكەدا بۆى پاخستم، لەسەر پشت پاكشام. نازانم لە كۆيوە زانيبوى كە چيتر وەك پابردو توانا و تاسەى پاكردنمبەناو جادە لميەكە و جاپى سەوزە و ميوەكاندا نيە. بۆ خۆشم پاش ئەو ھەموە تەنيايى، كۆبونەوھى تازە و

ههراهوریای هه یوانه که یان سه رنجراکیش بو. بۆمدهرکه وتبو که مرۆفه کان له بهرامبه مرۆفه چاره ره شه کاندای به شیوهیه کی گالته جارانه دهسته پاچه ئه بن و درنده بیان که مئه بیته وه، ریک به پیچه وانیه ئه و کاتانه وه که مرۆفه خوشحال و خوشبهخته. له م باره دا به رده وام به ده وره برتدا دین و ئه چن بۆنه وهی بیسه لمینن ئه وه ندهش که تو بیرى لیئه که یته وه، خوشبهخت نیت. رۆژ و شه ویش رینماییت ئه که ن که ره سه نایه تی و واقعیه تی خوشبهختی ئه زمون بکه ییت به لام له بهرامبه ردا له رۆژانی خه مباری و دلته نگیدا، له بهرامبه رته وه تیئه په پرن، وه ک بلاییت لاره شه گرتو ئه بینن و هیچ مکور نین تا پیچه وانیه ئه وهی که ههستی پیئه که ییت، بسه لمینن. بیجگه له چه ند وشه یه کی باو، له ئاستی دانه پالی کاره کان به ره وتی ویستی ئیلاهی و چاره نوس و په ند و ئامۆژگاریت پیئالین و هیدییه ئیدی ئه تسپیرن به خوا و جیتئه هیلن.

هه ر ئه و ژنانه ی که چه ند مانگیك له مه و به ر کاتیک شه مس له توفانی عه شق و ستایش و په رستندا، له جوریک له خوشبهختیدا نوقمی کردبوم و تامی هه مو خوشه ویستیه نه چیژراوه کانى پیبه خشیبوم، هه مو هه ولیان ئه وه بو که به جوره ها ته له که به داخبونى خویان له و چاره نوسه ی توشی بو بوم، راگه یه نن و هه مو که موکوریه ئه گه ریه کانى ژیانم به جوریک له جوره کان بدن به گویمدا و درتغی له هیچ زیاده ره وه یه که نه که ن له به گه وره نیشاندا نیدا و له بیرینه که ن که من بابه تی سه ره کی گشت نوکته درزیوه کانى ئه وان بم، به لام ئه مپۆ که دیسانه وه چیروکی من نوقلی ناو مه جلیسه کانه و هه مو خه لک له روداوی به دبختی و هاتوهاواره هه میشه ییه کانى شه مس و رینگریه نامرۆبیه کانى که زاده ی حه ساده تی کویرانه یه تی و ئه و پوره شییه ی که به سه ر عه لائه دینی داماویدا هیئا، به ناگان، هیچ به کیکیان توخنم ناکه ون، ته نانه ت فاتیمه خاتونیش هه ولئه دات لای مندا خوی به سه رقال به منداله کانه وه ده ربخات. ئه گه ر زیاده ره وه ی نه که م، ته نانه ت دایکیشم به

چاۋ تروكانىڭ بە لامدا تېنەپە پېت. لەوانەشە لە بەرئەوھى كە ھىچى لە دەست
نايەت و ھەست بە گوناھ ئەكات و شەرمە زارى منە.

مەلىكە خاتون كە لە جياتى من بە فاتىمە خاتون راھاتبو، بە جوانى
فرىشتە يەكى بچوك لە دەوروبەرى ھەوزە كە دا پايئە كەرد و فاتىمە و خوشكە
بچوكە كەى - كە لە گەشتە كەى باخدا بە شداربون - ئاگادارى مندالەكان بون.
ژنەكان وەك بلىتت ئىلياسيان بە مەھرەم زانىبو، بە بى سەرپۆش و پەچە بە ناو
باخە كە دا بلاوبوبونەو و شاد و خوشحال، بە دەنگى بەرز قەسيان ئەكرد و
ئەببىست. ھىچ كە سىڭ باوھەرى نە ئەكرد ئەمانە ھەر ئەو بونەو ھەرە نھىنى ئامىز و
خەمبارانەى ھەرە من. تەنانەت خودى خۆشم سەرم لەم گۆرپانەيان دەرنە ئەكرد.
بىرمئە كەردەو ھەو ھەك و ابىت مەرقەكان بى شۆينكە وتنى پىگە و شىواز و فرمانى
مەرقە (ژىن) ھەكانىتر، لە ھەلومەرجى خۆياندا و دور لە ديوارە دانراوھەكان، بەلام
گوى رادىر بۆ فرمانى وىژدان و دەنگى دەرونيان، خوشتر بژىن؟

ئايا خاتون بە ھەناسە بېر كەو ھەتولەينە يەكى پىر لە قەيسى لە ھەيوانە كە دا دانا.
نىگاي پىر لە شەرمى بېرە من و وتى: بخۆ دايە! بخۆ با بىتەو ھە سەر خۆت! وەك
ماسى ھەوزى و ھەرزى سەرمائت، بىرەنگ و لىل، بخۆ با گوشت بە خۆتەو ھە بگريت!
نەفرەتى خواى لىبىت كە... سەيرى ئاسمانى كەرد و بە چمكى قۆلە كەى
فرمىسكەكانى سېرى. بىرمكەردەو ھە ژيانى من بى ئايا و ئىلياس و ئوجى بە
دلىنبايەو ھە لەمە دۆزەخىتر ئەبو. جارىكىتر سوپاسى خوام كەرد بۆ ھەبونى ئەوان و
لە كاتىكدا قەيسى زەردەكانم ئەخوارد دوعام بۆ باوكم و بى بى جان كەرد. نىوھ پۆ
بو. بىرپاردرا نووژبەكەين تا خواردن ئامادە ئەبىت. لە مەلىكە خاتونەو ھە تا مامى، لە
ھەيوانە كە دا رىزبون بۆ نووژكەردن. نازانم بۆچى من ئەو پۆژە ئەسلەن نەمئەتوانى
و ھەك ئەوھى دلم ئەيەو پىت لە بەرامبەر خوادا بوەستم. بەو تكا زۆر گەورەو ھە كە لە
خوا ھەمبو، پىويستبو لەوپەرى ئامادەيى دەرونيانم، بەلام ئەمبىنى كە ھەزار

جۆر بېرىتر به مېشكدا دېن، به تايبه ته كاتيك سهرنجم له پىزى ژنه كان ئەدا. به
 بهراورد بهوان، ئارهزو و نيازى دلى من چەندىن فەرسەنگ دور له دەست
 پېراگەشتن و نا واقىعى ئەهاتە بەرچاۋ. كاتيك به پونى ئەمىبىنى كە ژيانى ئەوان چ
 چارەنوسىكى هەبوه، بوپرى و ئومىدم لە دەست ئەدا. كە سەيرى پىر و گەنجيانم
 ئەكرد، ئەمانىك لە مەسخ و نەسخيان ئاگادارى ئەكردمەو: كە مندالان، ئەللى
 چۆلەكەى بچوكى بزىو و زۆر جريوه جريوكەرن، وەك مەلىكە خاتون. كە گەورەتر
 ئەبن، پەپولەن بېدەنگ و نەينى ئامىز و سوسەكار لەم دەرگا و لەو دەرگا
 ئەدەن تا پارز و نەينى ژيان بدۆزنەو، وەك مەدىە خاتون، خوشكى فاتىمە خاتون.
 دواى بالغ بون، تەننەت پاش چەندىك لە هاوسەرگىرىش، تاوسن: مەستى جوانى و
 سەربەرزى مەعشوقى، لەنجە و لار ئەكەن، وەك فاتىمە خاتون. دواترىش كە ئەبنە
 دايك و منداليان ئەبىت، وەك مرىشك، پف ئەكەنەو و ئۆقرەيان لەبەر
 هەلئەگىرىت و هەمىشە نىگەرانى ئاو و دانن، وەك گەوھەر خاتون و دايكم.
 كاتىكىش مندالەكانيان گەورە ئەبن، ئەبنە قازى قەلەو و دەمارزل و بەدەنگى گپ و
 جەستەى قورسىانەو، بەردەوام لەملا بۆ ئەولا دېن و ئەچن و فرمان دەرئەكەن و
 وائەزانن بەو ئەزمونەو كە كۆيانكردو تەو، هەمو شتىك لە هەمو كەسىك باشتر
 ئەزانن، وەك كىرامانا خاتون، كە ئەگەرچى مندالى نەبو، بەلام دايكايەتى بۆ
 مندالەكانى خوداوەندگار كرد. هېچ كەسىك نازاننىت چۆن ئەم قازانە بەرە بەرە
 ئەگۆرپن بە قەلەپەش گەللىكى بەدپەفتار و دەنگ ناخۆش و دامىزراو و هەمىشە لە
 زىلدانى ژيانى خەلكىدا بە شوپن نىشانەو بەيەكن لە پورەشى، يان چاۋ تىژئەكەن
 كە لە كویدا، نەخۆشىكى داماو يان جەستەيەكى مردو بدۆزنەو و بە
 هاتوهارووە گريان و شيوەن دەستپىبەكەن، وەك مامى. لەمەش خەمبارتر
 ئەو بە كە سەردەمى و پەپولەبى و تاوسى چەند كورت و زوتپپەرە، وەك خەو و
 خەيالى پۆژانى قەلەپەشى درىژتر و بى كۆتايىتر ئەبن، وەك شەوى بەلدا.

من هرگيز پازينه نه بوم به م په وتی گه شه كړدنه پر له زه لیلیه، هرگيز نه نه بوم
 قه له پره ش. من له قوناغی په پوله بیه وه چوبومه قوزاخه و نه متوانی هروا به
 په پوله یی بمینمه وه. که چاوم به گوله یاسه کان که وت، قسه که یان پشتر است
 نه كړده وه. یانی هیشتا یاسه کان پؤلیان هه بو له ژیانمدا؟ له ناکاو هاواری
 الله اکبره کانی کیرامانا هینامیه وه هوش خوم و زانیم پوشتون به پکوعدا. نه مزانی
 که خوا لیمخوش نه بیت. نه و په حمان و په حیمه، ته نیا نه م کیرامانایه که
 ناتوانیت ببه خشیت. نازانم بوچی هه مو نه و مروغانه ی که زیاتر بانگه شه ی زوهد و
 له خواترسان نه که ن، زیاتر له میهره بانی و به سوزیه کان بیتاگان. وام به باش زانی
 بپوم به سوجده دا و سوپاسی بکه م له بهر دروست کړدنی یاسه کان.

هه مو پوژه که م له بیر و خه یالاتی له م شیوه یه و خه ونی شیرینی گه پانه وه ی
 خیرا و بی چی و چلون بو باخدا تیپه پراند که یاسه کان په یمانیان پیدا بوم و وامهات
 به خه یالدا که هریه ک له هاوسه فهره کانم به هر سه و دایه که وه که له سه ریدابو،
 که لکی له و پوژه وه رگرتبو بو به هیز کړدن و پاکړ کړدنه وه ی دل و دهرونی. هه موان
 شاد و خوشحال و نازاد بوین. به پیچه وانیه هه میسه وه که عه سرکی درهنگ
 به ریته که وتین، نه م جار هیان له بهر میړده که م حه وسه له که ی من زوتر که وتینه
 ری. نیلیاس دیسانه وه به و نیگایه وه که پر له دهسته واژه کانی کوتا مالناوایی بو،
 سهیری کړدم. حه زمنه کړد بمتوانیایه پیمبوتایه که چ نه خشه یه کم له سه ردایه
 بو نه وه ی بزانتیت که به زویی نه گه ریتمه وه.

دهنگی هه وره بروسکه هه موانی له جیی خویان راپه پراند و هیشتا چند
 ههنگاویک تینه په ریپوین نه و هه ورانه ی که له به یانیه وه پیشپرکتیان بو له گه ل
 یه ک، کوبونه وه و هه وا تاریک و لیل بو و بارانیکی به هاری گیان بوژینه وه
 دهستیپیکرد. نیمه نه مانته توانی بگه ریینه وه بو باخ. تا نه و کاته ش بو من هر
 زور درهنگی کړدبو. له بیده نگیه کی تهردا به رده و امبوین له پوشتن. که گه شتینه

نزيك شار، چيتر هيچ شويته واريكي خوشحاليه كاني پيشتر نه مابو. دوباره
 دله پراوکه يه کی بی ئه مان چنگی له دیواری دلم گیرنه کرد. نیگه ران بوم. نیستا نیتر
 نیگه رانی چاره نوسم نه بوم. ته نیا ترسی ساتی گه پانه وه ماله وه و تیلکاری و
 جوین و نه و هه راوهوریا یه ی که هه میشه چاوه پروانم بو سه رتاپای بونی
 داگرتبوه وه و خوا خوام نه کرد که نه هاتبیتته وه. له به رامبه ر ده روزه کانی شاردا،
 خوره تاوی بی نوزه ی خورنا و ابون له ژیر هه وره کانه وه خوی نیشاندا و زوری
 پینه چو که په لکه زیړینه یه کی ته واوی له ناسماندا نه خشاندا. که وتمه وه بیر
 یه که مین پوژی چونه سه ربان له گه ل عه لانه دیندا و هه رچی خه می دنیا هه یه پزانه
 ده رونمه وه. له گه ل هه مو نه مه شدا په لکه زیړینه یه ره نگین کوتایی هینانیکی جوان
 بو به پوژیکی جوان به لام زوری پینه چو که مامی به نیگه رانیه وه وتی، رهنگی
 سور نیشانه یه کی باش نیه، به دلنیا ییه وه کاره ساتیک پونه دات. وه ک بلنیت
 چاوه پروانی نه و قسه بوم. له نا کاویکدا دلم دا که وت. هه زار هو و به لگه م بو خو
 نارامکردنه وه به کارنه هیئا که نابیت هیچ گرنگی به پیشبینه شومه کانی مامی پیر
 بدهم. نه موت نه م قسانه هیچ کاتیک راست ده رناچن. مه گه ر هه ر نه مانه نه بون که
 له هه مو ته مهنی مندالیمدا نه یانچرپاند به گویمدا که له ناوچه وانمدا شازاده یه کیان
 خویندوه ته وه؟ چون بو که له جیاتی شازاده، ده رویشیکی خوری پوش له سه ر
 ریگه م سه وز بو و پوژگاری تالکردم؟ بی سود! حاله خراب و خراپتر نه بو.

له سه ر کولانه که ی سه ره وه ی حه ره م، به ر له هه موان شیخ محه مه د - نوکه ری
 تاییه تی خودا وه ندگار و خامی حوچره که - م بینی که به پوخساریکی شله ژاوه وه
 وه ستاوه. که منی بینی، یه که مجار به ره و لای من رایکرد و دواتر ریگه که ی گوری
 و به ره و دایکم پوشت و شتیکی چرپاند به گویددا. به ته واوی دلنیا بوم هه والیکی
 خرابی پییه بو من. من چه ندین و چه ندین جار له م ماله دا نه م دیمه نانه م
 نه زمونکردبو و باش نه مزانی نه و چاوانه ی که سه یری به کتریان نه کرد واته خه ریکه

كارەساتىك پوبدات يان ئەسلەن پويداوۋە. دايكم چاۋە تۆقيۋەكانى گىزپايەۋە بۇ
 من. پەنگى لە پو بربابو. پونبو كە كارەساتىكى زۆر خراب پويدابو. ئەبىت شەمس
 توشى بەلەيك بو بىت. دويىنى شەۋىش نەھاتەۋە بۇ مالەۋە. خۆى ئەيوت پاش
 ترساندەكەى علائەدين ھەپەشەى كوشتىيان لىكردوۋە. نا خوانەكات... خوايە...
 بمبەخشە... خوايە ھەلەم كرد. نەۋەك دەستى علائەدين بە خويىنى ئەۋ ئالودە بو
 بىت. خوايە بگە فريامان! ئارام نەگرت يارمەتيم بدەن. خۆم بە خىرايى دابەزيم و
 ۋەك تىرىك لە كەۋان ھاۋىژرابىت لە دالانەكەۋە بەرەۋ ژورەكەم پامكرد. لە دەرگاي
 ئەۋ پارەۋەى كە بەرەۋ ھۆدە گەۋرەكە ئەپۆشت، لە پشتهۋە دەنگى شىخ
 محەمەد لە ھەيوانەكەۋە ئەبىست كە بە پارانەۋەۋە ھاۋارىئەكرد: خاتون گيان
 پەلە مەكەن! بە تەنيا مەپۆن بۇ ئەۋ لايە. حەزرەتى شەمس لە بەيانىەۋە كە
 ھاتوۋتەۋە بۇ مالەۋە، حەرەم و حوجرەى تىك و مەكان داۋە و ۋەك پلنگى پىكراو
 ئەنەپىنىت... سەبركەن... لەگەل كەسىكى گەۋرەتردا بپۆن... خاتون گيان
 سەبركەن... سەبركەن حەزرەتى مەۋلانا بىنەۋە. كاتىك لە ماناي قسەكەى
 تىگەشتم، ھەم خەيالم لە لايەنى ئەۋەۋە ئاسودە بو و ھەم ھاۋكاتىش ئەمزانى كە
 چ تورپەبىيەكى ھار چاۋەپىمە. ويستم بگەپىمەۋە تا بزائم ئەبىت چى بگەم كە لە
 ناكاو دو چنگى ئاسنين لە تارىكى شىدارى پىرەۋەكەدا بازوۋەكانى لە شانم
 كردهۋە. قوماشى تەپرى قۆلەكەم سورپىخوارد و نەمزانى چۆن لە پارەۋەكەۋە
 ھەلدراۋە ژورەكە. حەيران بوم كە ئەۋ پياۋە پىرە چۆن ئەيتوانى بەۋ ھىزەۋە ۋەك
 بىچۈە پشيلەيەك لەملا بۇ ئەۋلا ھەلمبەدات و چۆن ئەيتوانى وشەى وا ناشرين
 بەرامبەر بە ھاۋسەرەكەى خۆى بەكاربەيىنىت! ئاگر لە چاۋەكانى ئەبارى. وتبويان
 كە چىتر ھەقى بەسەرمەۋە نىە و دوبارە ويلى شوين دۆزىنەۋەى خوايە. كەۋايە چ
 باكىكى ھەبو كە لەگەل چەند شەبستانىەكى خوداۋەندگاردا لە مال چوبومە
 دەرەۋە؟ بۆچى ۋەك گورگىكى دپندە كەف لە دەم و ددانى ئەچۆرا و بى پەروا

لینیه دام و جوینی پیئه دام. وامئه زانی به و باره وه که نه وه هیه تی، به و پیاکیشانه توندانه ی که له جهسته ی نه دام، تا نه بمه هزار پارچه دلی ئاو ناخواته وه. برپارمدا به هر گیان ده رچونیک بوه، گیانمی له دست رزگار که م تا بگه پیمه وه بو باخ. یاسه کان چاوه پروانم بون. ته نیا هیئنده به س بو که به زیندویی بمامایه وه و له هه لیکي گونجاودا له گه ل خوداوه ندگاردا قسم بگردایه. له ژیر لیدانه وه حشیه کانیدا به زه حمهت خوم گه یانده سندوقه که و رۆشتمه سه ره وه تا له په نجه ره که وه داوای یارمه تی له حه ره م بکه م... بیرم نایه ت که ... نا... له وه به دواوه چیتر هیچم نایه ته وه بیر.

بیگومان هر نه وانیه که به س تبومیانه وه به جیگه خه وه که وه، نه یانزانی که چیم به سه ر هاتوه هه موان له ده ورو به ری جیگه خه وه که م دانیشتبون و سه یریان نه کردم و هه ندیکیان به سه ختی نه گریان. به نه زمون نه مزانی که نه وانیش له راستیدا ئاگیان له من نیه و ئیحتیماله ن سنگی خویان سوک نه که ن. هیچ کاتیک، بیجگه له ساته کانی ته نگتر کردنی به ند و زنجیره کانم، بیرییان لینه کردبومه وه. من نه خوازوانه هاتبومه دنیا، به زۆر گه وره بوبوم و له وانه ش بو نه خوازوان یان به زۆر له دنیا ده ره نه چوم. چه ند حه زمئه کرد بکه ومه سه ر لا. پشتم نه سوتایه وه. هیچ کاتیک نه مزانیبو که وتنه سه ر لا له سه ر جیگه دا چه ند چیژبه خشه. یه ک که وتنه سه ر لای تامه زروییانه م نه نه گورپه وه به هاوسه ری ئیمپراتوری چین، به لام به داخه وه که هه مو جه سته میان به ستبویه وه. نا! نه گه ریش نه یانبه ستایه وه له ترسی نه و ئازاره دۆزه خیه زاتی جولّه کردنم نه بو.

دیسانه وه حه کیم هاتبو و خه ریکبو به نه رمیه وه قسه ی نه کرد. بیئه وه ی قسه کانی بییستم، له یه ک به یه کی روخساره کانه وه خویندمه وه که به زویی نه مرم. نه گه ر بیانزانیایه چه ند مردنم خوشه ویت، که متر په نهانکاریان نه کرد. ته نیا حه زمئه کرد بزائم چیم به سه رهاتوه.

له چوتته چوته شاراوه كان ماندو بو بوم. كه سيك نه بو ايه پي بوتمايه كه چ
 شتيك رويداوه، يان برياره چ به لايه كم به سهردا بهيئرييت. دهستي خرپن و فينكي
 پزيشك له سهر ته ويلم بو. برياردا چاوه كانم نه كه مه وه تا به لكو به ويناكردني
 نه وه ي كه خه وتوم و نابيستم به دهنگي به رزتر ره چته بنوسن تا به لكو بزائم
 نه مه چ به لايه كه به سهرمدا هاتوه. فيله كم كاري خوي كرد. به دهنگي به رز
 كه سيك وتي: تاكي به رده وام به رزنه بيته وه، سي روزه كه وتوه ته سه رجگه،
 ريخوله خالي نه بو ته وه، نه بيت پاكبكريته وه، نه گينا نه گهر به م تايه وه توشي
 كولنج بيت، له نازاري مليدا نه مريت. جاري پوله كه و گهرچه كي بو نه نوسم،
 نه گهر كاريگه ري نه بو به ياني به هر به دبختيه كه هه بو نه بيت پاك بكريته وه.
 نه لبه ته نازاري مل تا كوتايي موي برپه ينه گات و پاككردنه وه كه زور به نازاره،
 به لام ترسي له كولنج كردن كه متره. دريغ بو نه و خونچه ي گوله سوره كه به م
 شيويه په ر په ر بو. هيشتا رسته كه ي حه كيم ته واو نه بو بو كه هاوخويني گريان
 و فينه فين و شيوه ن، كه شي زوره كه ي گرته وه. به خوايه تي خوا قه سه م، نه گهر
 نازار بهيشتايه، قاقام ليته دا. چ بونه وهر گه ليكي سه يرين نيمه ي مرؤف. نه وانه ي
 له ده وروبه ري جيگه خه وه كه ي مندا نه گريان، كي بون؟ خو له ناسمانه وه
 نه هاتبون. مه گهر هر نه و كه سانه نه بون كه له دريژايي نه و سالانه دا، بون و
 نه بوني منيان به هيچ گرتبو؟ چي رويدا بو كه به قه ولي پزيشكه كه، سي روزه بو
 به سهر سه رمه وه مابونه وه و فينه فينيان نه كرد؟ منيان نه ناسي؟ نه يانزاني كي م؟
 بيم له چي نه كرده وه و چيم كي شابو؟ نه هاتبون تا سته كاني مردنم به هه مو
 هه لپه يانه وه، بكه نه دزه زه هري سروشتي كاره ساتباريان و بو چند ساتيك له
 چي زوه رگرتن له ته ماشا كردني هه ناسه داني به دبختيك، جوريك له خوشبه ختي پر
 له سه رشوري، نه زمون بكن؟ نه سلن سه رسورهيته ر نه بو به لامه وه. هه ميشه

مردن و کاره ساتی که سانیتەر، هۆکارێک بوه بۆ کاویژکردنی دیلهکان و مه ره مه ئیک بۆ زامی پۆچی ته نگه وه بویان؟

بۆمه ده رکه وت که سی پۆژه که وتومه ته سه ر جینگه .به چاوی داخراوه وه باشتر توانیبوم هه ست به شه پۆلی نا ئومیدی له قولایی ده نگه که کیمدا بکه م. به س هیشتا نه مه زانی چیم به سه ر هاتوه و نه و نازاره جه رگه پره ی له م لمدا کۆبوه ته وه له کوپوه هاتوه .

دیسانه وه لیویان زامارکردمه وه و نه یجه که یان خسته وه ده مم و نه م جارهیان له جیاتی شله مه نیه شیرین و گه رم و نارام که ره وه که، شله یه کی سویر و تال و چه وریان ده رخوا ردم که هه ناوی هینامه وه یه ک. له گه ل نه وه شدا که به ستبومیانه وه، هیشتا چه ند که سیك چنگیان له ده ست و پی و سه رم گیرکردبو. په لکه چنراوه کانم وه ک دو ماری قورسی خاکی په نگ، له سه ر سنگم قورس بون. چیتر پیویستیم پییان نه بو، نه یان توانی له بنه وه بیانپن، به لام نه بوایه یه کیکیان بده یه به عه لانه دین و نه وی تریان به ئیلیاس.

هه ر پیچیک که نه هات به سک و ریخۆله مدا، نازاریکی جه رگه پ هه ناوی نه سوتاندم. له ریشکی دانه به دانه ی موه کانمه وه تا نوکی نینۆکه کانی پیم نه سوتانه وه و نازاریان لیوه نه هات و نه منالاند که خوایه بگه ره فریام. له کوئی و بۆچی شایسته ی سزایه کی له م شیوه یه بوم؟ له وانیه ... نه فره تی په ره سیلکه کانه. له م بارودۆخه دا که سیك قوماشیکه ته ر و ساردی خسته سه ر ته ویلم و به ده سه ته سرپیکه نه رم فرمیسه کانه سپیم و به لیویکی گه رم و شیداره وه - وه ک لیوه کانی دایکم - ناوچه وانی ماچکردم. دایکم نه بو. جه سه ته ی بۆنی یاسه بنه وشه ییه کانی لیته هات. بۆن و به رامه ی ده رونم پشکوت. ئای خۆزگه نوتر به اتبا. جه سه ته ی تادارمی له باوه شی فیئک و بۆنخۆشیدا گوشه ی. بونیکه سیحراوی بو. وامنه زانی نه گه ر چاوه کانم بکه مه وه نه و نه پروات. من هیه کاتیك

فریشته‌کانم نه‌بینیو. به‌لام نازانم بۆچی د‌لنیابوم که نه‌و فریشته‌یه، فریشته‌ی یاسه‌کان. به‌لام بۆچی هینده دره‌نگ هاتبون بۆ لام؟ وتم نه‌بیت جلیکی له‌هه‌ریری نه‌رخه‌وانی و په‌میی و بنه‌وشه‌یی له‌به‌ردابیت. نابیت وازی لیبتیم. هه‌ستمکرد نوشتایه‌وه به‌سه‌رمدا و به‌ئارامی په‌لکه‌ چنراوه‌کانی له‌سه‌ر سنگم لابرد. قۆپچه‌ی کراسه‌که‌ی کردمه‌وه. به‌ده‌سته‌ سیه‌راویه‌کانی به‌نه‌رمی و بی‌نازار پیستی دریم و پارچه‌ له‌یه‌کبوه‌کانی د‌لمی کۆکرده‌وه. سنگمی له‌هه‌مو نازار و خه‌مه‌کانی جیهان شۆرده‌وه و پاککرده‌وه و دواتر به‌سته‌یه‌وه و قۆپچه‌کانمی داخسته‌وه و ملوانکه‌یه‌کی له‌یاس کرده‌ م‌لم. نازار له‌ گیاندا نه‌مابو و ئارامیی به‌ره‌ به‌ره‌ وه‌ک جۆگه‌یه‌کی زولال به‌ ناو ده‌روندا پۆنه‌چو. نازانم هه‌مو که‌ستیک و هه‌مو شتیک له‌ ده‌وربه‌رمدا بیده‌نگ بو بون یان من له‌ناوچوبوم. به‌ده‌ستم که‌پام بۆ داوینی که‌ده‌ستی پیوه‌بگرم تا چیت نه‌مگپیتته‌وه بۆ نه‌م ژیانه‌ پر له‌ نازاره. ده‌سته‌کانمی له‌ناو ده‌ستیدا گوشی که‌ وه‌ک گه‌لای گو له‌ سوره‌کان قه‌یفه‌یی بون. پرسیم: تو فریشته‌ی یاسه‌کانیت؟ وتی: نا من کیمیام، هاجه‌رم، مه‌ریه‌مم، رابیعه، کیرا، ئوجی، دایه، ئایا، ژن. له‌گه‌لتدا له‌دایک بوم، به‌لام له‌گه‌لتدا نامرم. تا ونبوه‌که‌م نه‌دۆزمه‌وه، نامرم. پرسیاریکم هه‌یه و ویلی شوین وه‌لام و بۆی نه‌گه‌ریم. مائاوا نه‌ی گیانی ماندو ئارام بگه‌ له‌ نه‌مریدا.

ئیت هر چه نه‌پرسی. نه‌مزانی لیره ئیدی هیچ شتیک له‌ وشه‌دا جینی نابیتته‌وه. خوشحالبوم که نه‌گه‌ر من نه‌مرم و نه‌و نه‌پوات بۆ گه‌ران. په‌ستانی ده‌سته‌کانم که‌مکرده‌وه بۆ نه‌وه‌ی بپوات. تا به‌لکو پۆژیک له‌ پۆژان هه‌مو نه‌وه‌ی چه‌شتبوم مانای په‌یدا بکردایه.

ئارام، وه‌ک نه‌سیم، ده‌سته‌ نه‌رمه‌کانی له‌ ناو ده‌ستدا ده‌رکرد و بۆنه‌ خوشه‌که‌ی دورکه‌وته‌وه. بانگده‌ریک له‌ گویمدا بانگیکی کیه‌ریایی نه‌خویند. به‌لام من هیشتا مابوم و هیشتا ئاسمان سورمه‌یی بو و نه‌ستیره‌یه‌کی نامۆ و بچوک له‌

درزی سەقفەكەوہ چاوی لیدائەگرتەم. مرۆفەكان چیتەر لە چواردەورمدا نەوہستابون، بەلام دەنگی ناسراوی پرخەپرخیان ئەهات. نەمئەتوانی روم وەرگێرم. هیچ پیداکریه کیشم نەبو. هەستم بە سوکی و خوشبەختی ئەکرد. وەك بلیت چیتەر هیچ جەستەیهك لە ئارادا نیە. خۆزگە تەنیا بمتوانیبا چاوەكانم بە کراوہیی و جیگیری بەیلمەوہ و چاوبازی لەگەڵ ئەستیرە نامۆکەیی درزی سەقفەكەدا بکەم، بەلام وەك بلیت کەسێک بە لۆمەوہ بەرچاوی ئەگرتەم. دەنگی خشەخشێک لە دورەوہ گەشتە گویم. بە دلنیاپیەوہ کەسێک بۆ نوێژکردن هەستابوہوہ. ئای خۆزگە منیش بمتوانیبا نوێژ بکەم. ئەمبینی وەك مراوی ئاوی لەسەر شەپۆلیکی سوک ئەرۆم. لەناکاودا هەستمکرد دەنگی هاوار و قیژەیی کەسێک ئەبیستم، هەرچەندە زیاتر گویم رانەدێرا، دەنگەكە دورتر ئەکەوتەوہ. بەرە بەرە خەریکبو هەمو پەيوەندیم بە دەرەوہ ئەپچرا. لە جیاتیدا هەستمئەکرد روبریکی گەرم و بێ کۆتایی بە ژێر پیمدا ئەچیت و من کە مراوی دەرنام، قوتئەدات. بیویست ئەسورامەوہ و بەناخدا رۆئەچوم: بێ هەست، بێ بیرکردنەوہ، بێ بەرگری، بێ ئازار، بێ ترس و بێ کۆتایی.

لەناکاو دەنگی ئیلیاسم بیست کە دوای بە گویمدا ئەخویند. وشە گەلیکی پڕشکۆی وەك (مردن) و (مەرگ) ئەبیسترا. ئەمزانی دەربارەیی منە. مژدەیهکی گەورەبو، ئەگەر هیشتا کارگەلیکی تەواو نەکراوم نەبوایە. ئەبوایە لای کەسێکدا دانم پیدایە بنایە کە چیم هینا بەسەر پەرەسیلکەکاندا. ئەبوایە ئیلیسام ماچکردایە لەبەرئەوہی تامی خوشەویستی راستەقینەیی پیچەشتم. ئەبوایە بۆ رابیعی و فریشتەکان تۆلینەیهك گیلایم ببردایە. ئەبوایە وەسیەتم بکردایە بیانبردمایەوہ بۆ باخ و بمسپێرن بە خاکی درەختە یاسەکان و هەمو شتەکانم بەدەن بە ئوجی. و ئاوەکە بگرنەوہ بۆ ئەوہی فریشتەیی حەوزەکە بتوانیت تریکەیی بخوات. ئەبوایە بموتایە گو بلوریەکەیی عەلانەدین لە جیاتی پەیکەری عەشق لەسەر کێلی

گۆرپەكەم دابنن. ئەو لەم خەيال و لەخۆبايىبونە بى مانايەدا بو كە عەشقى
 كىرەتە فېداى باوەر، ئەبوايە پىم بوتايە باوەرپىك كە رىنگى لە عەشق بىكات،
 باوەرپىك كە حەقخووزى بىخىكىنن، ملكەچىبونى شەيتانە. باوەر ئەبىت عەشقى
 لىبىتتەو. ئەبىت ھۆى گىردان بىت، نەك ھۆى پىچران. ئەبىت شادىبەيتنەر بىت.
 رىنگى ئاشنايەتى بىكاتەو. رەگى كارەسات و دورى وشك بىكات. ئۆف لە
 باوەردارانى بىئاگا لە عەشق. ئەبوايە پەلكەى زولفەكانم لىبىسەندايەتەو. ئەبوايە
 لە خوداوەندىگارم بىپىسىايە، ئەو كە ھەمو ژنەكانى ژيانى خۆى خوشويستو و
 خوداوەندىگارى سۆز و حەكىمىيە، بۆچى لە ھەندىك جى قىسەكانىدا ژن بە فېلباز و
 فرىودەر و ھۆكارى ھەلخەلەتاندن و لادان ئەزانىت و بە ئەقل لاواز ناوى ئەبات و
 ئەبىت ئاگادارى بىت؟! لەوانەيە ئەو بىتوانىبا وەلامم بداتەو، كە چۆنە زۆرىك لە
 مسولمانەكان، لەوانە ئەو خۆى، ئەو ھەندە مەستىن لە بادەى عەشقى ژن، كەچى
 ھىشتا تىوانىويانە ئەو ھەموە ژن بە سوک بزانن. ئەو خۆى چۆن ئەتوانىت ھىندە
 عاشقانە دايكى منى خوش بوىت، ئەيانوت گەوھەر خاتونىشى زۆر خوشويستو،
 ئىستاش فاتىمە خاتون و ھەدىە خاتون و مەلىكە خاتونىشى زۆر خوشنەوئىت
 كەوايە چۆنە كە ژن بە بۆتەيەك بۆ تەواوى كە موركورپەكان و ئىنائەكات. ئەبوايە
 لە بىرم بچوايە كە پى بلىم ئەگەر ئەيەوئىت مەلىكە خاتون نەبىتتە قەلەرەشە
 ئەبىت بىننيرىت بۆ باخ. ئەبىت لە حەرەم دورىخاتەو. ئەبوايە پىمبوتايە ئەگەر
 مامۇستا گەلىكى وەك ئەو، ژنىانەر بەو شىوہە سەبىركدايە كە دروستكەرەكەى
 سەبىرى ئەكات، ئەو كاتە زۆرىك لە بۆنەكانى ژيان ئەگۆرران. ئەبوايە لىمبىپىسىايە
 بە چ ھەقىك بەخشىمى بە شەمس. ئەبوايە زەردەخەنەم بەپوى ئەو پىكەوتەى
 ناوبازاردا بىكردايە. ئەبوايە مامىم بىكوشتاىە تا بىروات بۆ لاي كچەكەى بۆ بەھەشت.
 ئەبوايە لە دايكم خوش ببومايە. ئەبوايە بە شىخ سەدرەدىنم بوتايە لەبەر پەتى
 دوخىنى خۆى، ھىندە دىن نەپازىننەتەو، تا دايكىشى نەفرەتى لىنەكات. ئەبوايە

شانامه م له گه ل خۆم بهینایه. به لām وهك ئه وهی دیار بو درهنگی کردبو. هیزنکی نهینی ئامیز بو قولایی ئه بردم به ره به ره گشت بهندهکانی پشت سه رمی ئه بپی: باخ، حه ره م، دایکم، ئوجی، هه مو سه ر به هه زاران سال له مه وه به ر بون. له گه ل هه مو ئه مانه شدا وامنه زانی په رده گه لیکی تازه له به رچاوم لانه درین. چیت نه منه توانی نه قسه بکه م، نه ببینم، نه ببیستم، له گه ل هه مو ئه مانه شدا زۆر سه رمسورما بو که چۆن که شی ده ورو به رم پونه کی زیاتری به خۆوه بینیبو. خۆشم واقعیت بو بوم. هاته وه بیرم که هه ر به وشنیه هه ش هاتبومه دنیا. ئیستا ئیتر ببومه سه نته ری جیهان و هه یچ په نگیک نه بو که ببیته په رده ی به رده م واقعی شته کان. هه یچ مانایه ک نه بو خه یالم ئازار بدات. هه یچ جیهه ک نه بو په یوه ستم پییه وه و هه یچ شتی ک نه بو په یوه ست بیته به منه وه. به ره به ره باری بون سوک و سوکتر ئه بو، هه ر له سه ر ئه و په وته ی که له مندالیه وه به ره قورستر بو بو.

به ئاشکرا ئه مبینی که مردن له ژیان به تر سه وه، ئاسانتره. چیت له هه یچ که س و له هه یچ شتی ک نه ئه ترسام، ته نانه ت له شه مسیش که له و خواره وه له که ناری زه ریاکه دا وه ستابو و پیسته که ی ده رهینابو و له ناوده ستیدا گرتبوی و به نیگه رانیه وه لیینه پروانیم، جه سته م دابوه ده ست شه پۆلی زه ریایه کی گه ره و ئارام که بیپه رنگ بو و من سوک و لیورپژ له شادی تیدا ئه هاتم و ئه چوم. شه مسی گه نچ یان له وانیه عه لانه دینی پر شور به پوخساریکی میهره بان و چاوی پر ئازاره وه سه یری ئه کردم. شه پۆله کان، ئارام به ره و کۆتاییان ئه بردم. ده سته شلبوه کانم به رو پوی درپژکرد و هاوارم کرد: ئازیزم کاره کانت ته واو بکه و بگه پیره وه! چاوه پروانت ئه بم. هه ر له پۆژی ئه زه له وه تویان بو من و منیان بو تو دروستکردوه و به هه زار فیل و ناز و عیشوه به یه که وه گریانداین. من له کوپوه بزائم؟ به لām له وانیه تو ئه ترانی. تو ئه بویه بترانیایه. تو ته مه نیکت له دۆزینه وه ی نهینییه کاندایه سه ربردبو، ته مه نیک شاخ به شاخ، دیار به دیار، حوجره

بە حوجرە، خانەقا بە خانەقا گەرايت، بۆچى ئاۋاي لىھات؟ چۆن بو ك
 سەرچۆپىت لە دەست دەرچو؟ چۆن ئەم ھەموە بىئاگا بویت؟ بەلام ئەمىستاك
 من لە تۆ خۆشبووم. ھەرچىەك پويدا نە گوناھى تۆ بو نە گوناھى من. گوناھ لە
 پەردەكان و ويستى پەردەدانەرەكەوہیە. تەماشاكە! ھىناويانىنە ئىرە بۆ ئەوہى
 بىينىن! ھەر ئىرە، نھىنىيە گەرەكە، لە ناو كرۆكى ئەم زەريا بىپرەنگ و گەرە و
 ئاسانەدا شاراوہ تەوہ. ھەقىقەت، لە ناو گوچكە ماسى بىپرەنگى و پاكييتى و
 سادەبيدايە. ھەرچىەك لە جۆرىكىتر وتمان و بيستان، ھەموى پرەنگ بو و فرىو.
 بەلام تۆ، ئەى قەلەندەرى مەست! چەند كەم لەم ھەموە تىگەشتى. يەكەمجار
 باشت ھىنا، چى پويدا توشى ھەلخەلەتان بویت؟ سەيريشە كە ھىشتا نازانىت.
 ھىشتا لە كەسانىتردا بۆ عەببى كارەكەت ئەگەرپىيت و ھەمبانەى خۆ فرىودانت
 ديسانەوہ كىرەوہ تە كۆل و سەرى خۆت ھەلئەگرىت بەو خەيالەوہ كە ئىستا
 گەرپۆكىكى زىرەكترى. ديسانەوہ بە خەيالى جىھىشتىنى يار و ديارەوہ، ئىبلىسى
 و ھەمكارىت گرتوہ بە كۆلەوہ و رانەكەيت! بۆ كوى؟ عەلانەدىنى شەمسى
 تەبرىزى نىشابورى بەلخى قونىەوى! ئەو دوزمەنى بۆى ئەگەرپىيت نە لە ناو
 كاتدايە، نە لە كرۆكى شوپىندا. ئەم دوانە دو پاسپاردەى دانراوى گوپرايەلن كە
 سەرقالى كارى خويانن. وريابە! دوزمىنى شاراوہ لە ھەمبانەكەى خۆتدا
 شاراوہ تەوہ.

چىرۆكى نۆرىنەى مروفەكان، بەسەرھاتى ئەو ئاسكەى خوتەنە كە نەيئەزانى
 بۆنە خۆشەكەى ھى خۆيەتى، ھەقىقەت پاسويەكى داماوہ كە بۆگەنەكەى خۆى
 ونكرىبو و ئەيداىە پال ئەم و ئەو. تۆ ھىشتا نەترانىوہ كە ئەو پىگايانە تەنيا بە
 ديارانت ئەگەيەنن نەك بە يارانت. تەمەنىك وىلبويت و ديسانىش ئەلنىيت
 وىلئەبىتەوہ! سەيرى كوى بكە كە كوى كارەكەت خراب بو كە ئىمەيان برد و تۆ

هیشتا له جیی خۆتی؟ ئاخ ئه زانم که چیتر کهس دهنگی من نابیسیتیت، به لام تو
پییان بلی:

هه قیقهت هه ر به م سادهیی، هه ر به م جوانی و هه ر له م نزیکیا نه دایه، درینغ بو
زهوی که سه رگه رمی ئه م هه موه گالته وگه په یه: نه زان له خه یالی خۆیدا، زانا له
خه یالی خۆیدا. شیخ له خه یالی خۆیدا، سوڤ له خه یالی خۆیدا. پاسپارده ی کات و
رهنگه کانیش سه رقال به کاری خۆیا نه وه. نه وه ک درهنگمان پی بوییت! تو
پییان بلی که له کویدا گیریا نه خواردوه. وایان لیبکه که ته نیا بو زانین، بو فیرون،
بو بینینی ئه و دیو رهنگه کان دوعابکه ن و نه هیچ شتیکیتر. له بهرئه وهی هه رگیز
یه کسان نه بون، نین و نابن ئه وانه ی که ئه زانن و ئه وانه ی که نازانن.

عەشق چیه؟

مەعشوق چیه؟

عاشق کیه؟

کۆرپەي "ئەم عەشقە"

گوناهى ئەو بو که خوى له ودا بينى.

گوناهى ئەو بو که خوى به مه عشوق و مه عشوقى له ودا بينى:

(من خوام له کيميادا بينى).

ئو هه مو قسه ي له باره ي عه قشه وه بو،

گوناهيشى ئەو بو که به و هه موه زانايبه وه نه يزاني که له حه شريکى له م

شيوه يه دا، مه عشوق که خوى عاشق نه بيت، ناتوانيت قه درى ئەم (عه شقه)

بزانيت.

عه شق زالبونه به سه ر وجودى عاشقدا نه ک پيويست بيت به سه ر مه عشوقدا.

جياكارى، له نيوان مه عشوق و عيشق و عاشقدا ئەکریت پو بدات، به لام له نيوان

عاشق و عيشقدا مه حاله .

مه عشوق ئەکریت عاشق بيت يان نه بيت، ته نانه ت ئەکریت هيج ناگای له

عه شقيش نه بيت، به لام نه ک (له م عه شقه دا).

گوناهى ئەو بو که نه يزاني نا کریت خوا مه عشوق بيت. نه يزاني که پينگە ي

عاشق زۆر به رزتره له مه عشوق و چيژى عاشقى زۆر زياتر له مه .

چەند زۆرن ئەو مەعشوقانەى كە لە بەرئەوهى لە سەوداى عەشقادا نەبون،
چەندىن ئازار و تاليان چەشت. بەلام، ئەم بارە، ھەرگىز ھىچ عاشقىك بەسەرىدا
نەھات.

خوا خودى عەشقه.

كام مەعشوق ئەتوانىت بلىت (سەد جارىش ئەگەر تۆبەت شكاند، بگە پىرەوہ)،
مەگەر ئەمە تەنیا قسەى عىشق نىە، عاشقىكىش كە تاسەى ئەو مەعشوقە ئەكات
كە بە شىوہىەك خۆى برازىننىتەوہ بەم عەشقه كە شايستەى ئەم عەشقه بىت، و
پىگەى ئەو بەپوى خۆيدا والابكات؟

بەلام وریابە، ئەو عاشقىكى فریودەرە كە خۆى لە مەعشوق ئەشارىتەوہ بۆ
ئەوہى تاقىبكاتەوہ، تاقىكردنەوہىەكى نارەحت و چاودىرەىكى بى ئەمان.

ئەو كەسەى كە یارىى عەشقى بە گالتە گرت، كرچ و كال بو. ئەبىت ئىبراھىم
بىت تاكو فىلەكەى كارت لىنەكات. ئەبىت خاكى بىابانەكانى ھەمو تەمەنى تەلەبت
لە تۆشەبەرە بكەیت بۆئەوہى چاو - لە كۆتا ساتەكاندا - بە جوانى دۆست پوناك
ببىتەوہ. ئەو كاتەىە كە تۆ بە پاستى عاشقىت. لىرەداىە كە تۆ عاشقىت و ئەو
مەعشوق و بەپاستى تۆ مەعشوق و ئەو عاشق.

ساتى وەسل، ساتى وەحدەتى عەشق و عاشق و مەعشوقە.

ئەنەلحق ئەلىت، مەستانە ئەچىتە سەر دارى سىدارە نەك بىر لەوہ بكەیتەوہ
بزانىت كەسانىتر چى ئەكەن.

پىگەىەكى پىر بەلاىە پىگەى مەنسور. ئەبىت ببىتە مەنسور. ئەبىت مەنسورانە
بژىت. ئارەزوىەكى مەحال نىە. يەكبون لە كەژاوىە عەشقادا لەگەل توىكلى گياندا
لە سكى داىكماندا پىشكەشيانكردىن، بەلام كى لە ئىمە، ئەو ديارىە شاراوىە لە
گياندا دۆزىوہ تەوہ و شوپىنپى ئىبراھىم و مەنسورى ھەلگرتوہ؟

عەشقبازیمان لە گەڵ گیانی گیاناندا کردە بگرە و بەردە ی دلە خوربێ کانی
باوکمان لە باوەش و نامیزی دایکماندا، بێ ناگا لە هاویشتنە ناو وێڵە ریکانی
نەوانە ی که - نێمە بین - بۆ ناشوینی ژیان لە هەمان باوەش و نامیزدا....
ئایا ئەمە بێ ناگایی نییە که نە دەبینین و نە تێدەگەین که ئەو هەمو نوره و
نێمەش هەمو نوره؟

هیممە تێکی ئەوی تا پەردە چلکنەکان لابرین و نورهکان ئاویتە ی بە کتر بین.

ز اتش شهوت بر اوردم تورا

وندر اتش باز گستردم تورا

از دل من زاده ای همچون سخن

چون سخن من هم فروخوردم تورا

بامنی، وزمن نمی دانی خبر

چشم بستم جادوی کردم تورا

تا نیازارد تو را هر چشم بد

گوش نالیدم بیازردم تورا

رو جوان مردی کن و رحمت فشان

من به رحمت بس جوان مردم تورا.

کوتایی

6-6-2018
5:00am
Tuesday

کیمیا خاتوون کچی محمەد شای ئیترانی و کبرا خاتوونە، کیزیکێ جوانی ئەکەدەشییە که پاش مردنی میژدەکە ی بوو هاوسەری نووسەر محمەد جەلالەدین بەلخی و پاش هاوسەرگیری دایکی، لە مالی مولانا گبرسایەووە. داستانی سەرسوڕهێنی ژبانی ئەو لەناوەڕۆکدا تیشکیش دەخاتە سەر ژبانی راستەقینە، خێزانی و بەدەربرینیکی تر رەهەندی موزی ژبانی مولانا. واتە ئەو بەشە ی ژبانی که لە سێبەری مەزناوەتی رەهەندە روحانی، عێرفانی و سەرۆمۆویەکانی کهسایەتیەکی، هەمیشە لەرامۆش کراوە. هەر لەم رووەوەیە که هەرچەندە ئەم رۆمانە هەلینجانیکێ خەیاڵیانە یە لە بەسەرمانە راستەقینەکی، هەولی زۆر دراوە تا واقعیتترین وئێشە ی خەیاڵی پیدشان بدریت.

(دانەر)

(... نووسەر لەم رۆمانەدا هەول دەدات ئەویەری ئەمە کرداری یۆ میژوو و دینی خۆی لەبەرانبەر ئەو کهسایەتیانەدا پیدشان بدات که زۆر دلخواز و ئەفسانە ئاسان... هەرچەندە شیوازی مامەلە ی نووسەر لەگەڵ میژوودا لەزۆر رووەوە رینگر ئییه لە وئینا کردنی سەریەستانە ی، سەریاری سەرنجدانی لە راستی و دروستی سەرچاوە میژووییەکان که گوزارشت لە لێهاتوویی ئەو دەکات لەو سەرچاوانەدا. بەتایبەت کاتیک نووسەر دەپرزێتە سەر کهسایەتی کیمیا و کەگ لە وئیناوەکی زیندوو وەر دەگرت. لەو شوئێشە ی که میژوو لە بەرژەوئەندی داستانەکی دەشکێتەو، چێژی خویندەو که دووقات زیاد دەبێت... بۆمان دەردەکەوئیت لەبەردەم رۆمانیکێ میژوویی جیاواز لە رۆمانە میژووییەکانی ترین... بەلام گرننگترین خالی جیاوازی ئەم رۆمانە لە رۆمانە میژووییەکانی تر، سەرنەوئە ی ناشایەتییه بەرانبەر بابەتیکێ میژوویی ئاشنا و هەرۆهەا شیو و پینکەتە و تیکە لایینی تەکنیکە نەریتییهکان و مۆدیرنەکانی گێرناوە و شیوازی کارسازیی رۆمانەکیە... بەلام رۆانگە ی رۆمانی مۆدیرنی ئەمەق دوور لە پیرۆزیتییەکان و خورافیات و بەشیووەکی راستەوخۆ ناکەگە ریتی تاکە کهس دەکاتە ئامانج...)

بەناز عەلی پور گسگری

جهان کتاب، سالی دەپەم، ژماره نو

(... هەموو ئەم هەوالانە، بوونەتە دەستمانە ی خاتوو سەعیدە قودس لە نووسینی رۆمانی خۆشی کیمیاخاتووندا که بە شیوازی پەخشانیکێ پاک و رەوان نووسراوە. لە رۆمانی خاتوو سەعیدە قودسدا که هەلۆهستە یەکی دەروونناسانە ی لەسەر وئەزا عێرفانییهکان کێدوو، کیمیا کچی کیراخاتوونە لە محمەد شای ئیترانی هاوسەری کۆچکردووی، که پاش مردنی هاوسەرەکی هاوسەرگیری لەگەڵ مولانا کێدوو و ئەمیش زێکچەکی خۆی کردە هاوسەری شەمس...)

کتیبی (عەشق ئوازی های مولانا)

نووسینی جلال ستاری: دەرگای بلاوکردنەوئە ی مرکز

لەبلاو کراوەکانی خانە ی چاپ و بەختی رینما

نرخ (۹۰۰۰) دینار